

15

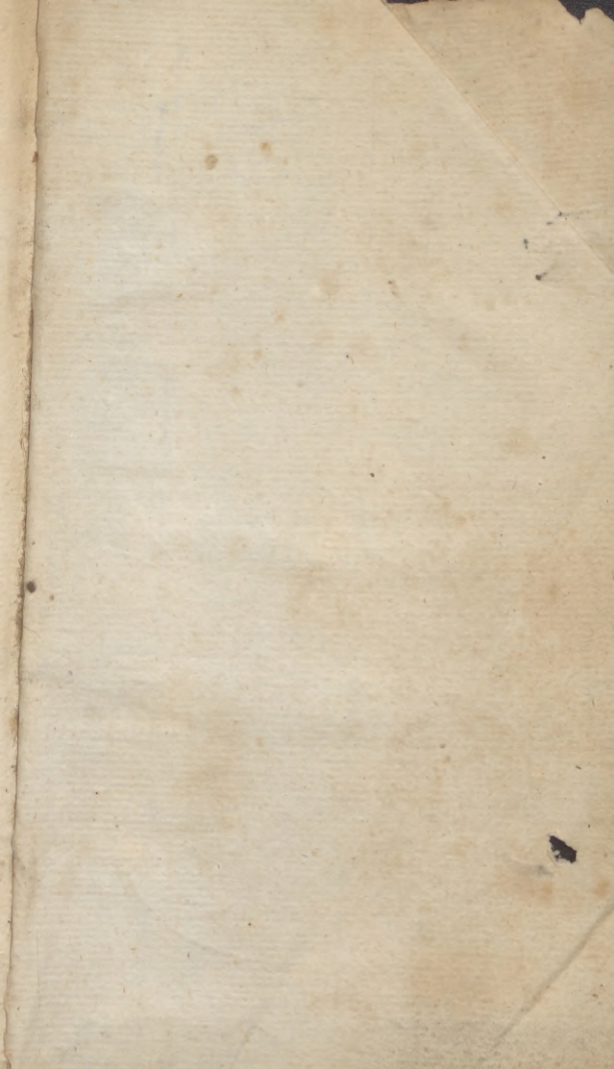

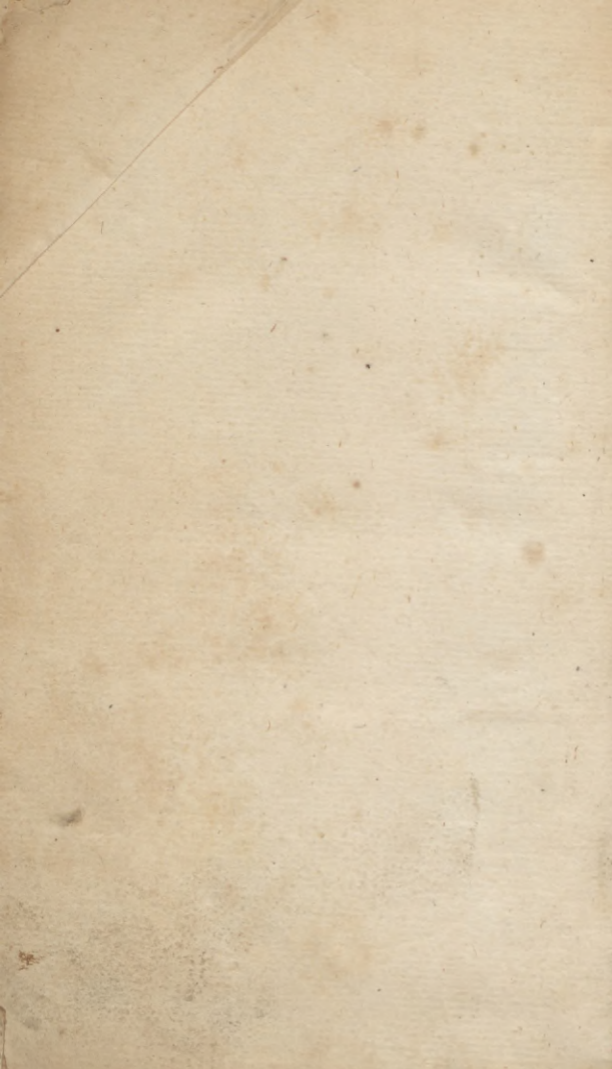
KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 918-9

A 1

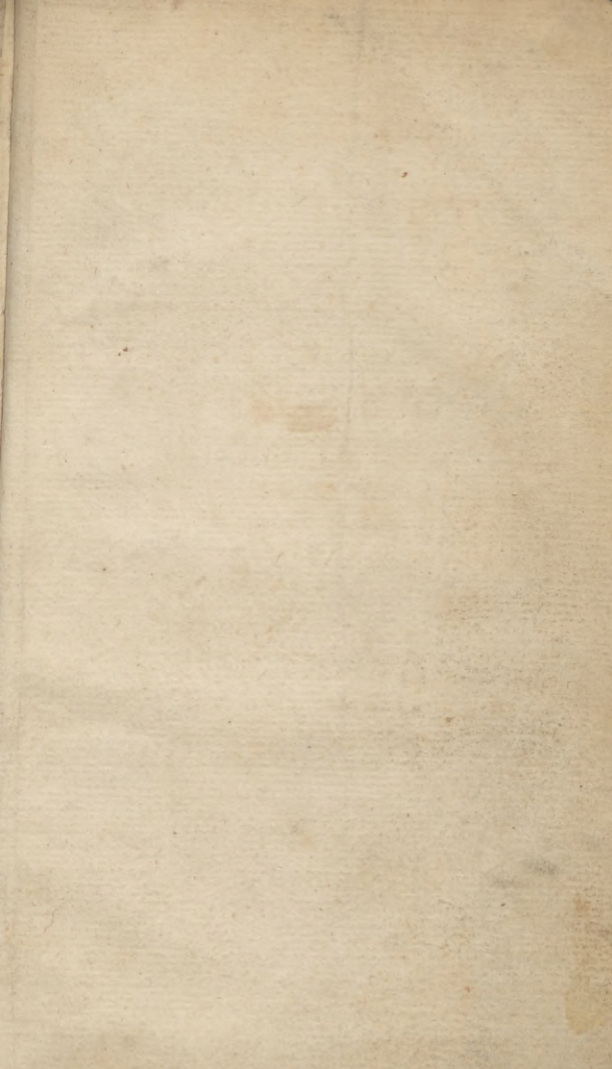

עטרת תפארת תמונך

חמשה חומשי תורה

כתר כהונה

כתר תורה

תקון סופרים ספיר גזרתו

יקר מפנינים חמדתו
נחקר ונדרש ככל ספר
כתוב ביושר בדקדוקי
ודיוקי הסיפר מהיר
בתורת משה

ורוד מכרכר
בכל עוז לפניי

ענני יי ענני
הוא האהים

באני שטרדם

בכיתאיש סהיר כמלאכתו
דוד די קראשתו תארתסיצו
בשנתיהניתבו יומסולילה

כתר מלכות

כתר שסטוב

כמצות הגביר
שמואל בן יצחק
ברוך רוזא יצו

ויאמר יי קום
משחהו ביזה הוא

וישמעו כל ישראל
את המשפט

המלכות והגבורה

התורה והנביאים

המלכות והגבורה

המלכות והגבורה

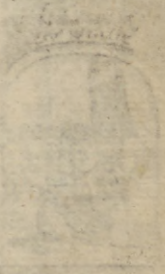
המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה

המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה

המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה
 המלכות והגבורה

המלכות והגבורה

המלכות והגבורה

המלכות והגבורה

שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמונ

ידעתי כיני ידעתי כי כל האכזבים הרואים את עושר כבוד ספר
 התורה הזה ואת יקר תפארת גדולתו קנאת סופרים תרבה
 עליהם לקרצם אל המלחכה לעשות אותה כמונתה • לכן לזכות בו
 את ארבים ולבטבור תהיה לי לעדה עדות יי כאמונה על התורה ועל
 השירה אריק על גבי לבנה במדה במשקל ובמוסורה כי קצר מנע
 הדפוס מהשתרע במקומה • תכרתי את הבאר הזאת באר היטב :
 וזאת היא דרך השירה הישרה שיבור לו הסופר הותיק לא יסור
 ומכה כפי פירוש רבינו תם והר"ב ז"ל ולכל סופרי ספרד :

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם ער אחר וכני ישראל הלכו
 ביבשה בתוך הים והמים להם חמרה מימינם ומשמאלם וישע
 יהוה כיום ההוא את ישראל מיר מצרים וירא ישראל את מצרים
 מת על שפת הים וירא ישראל את היר הגדלה אשר עשה יהוה
 במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשרה עברו

פ

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
 לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו
 ורכבו דמה בים עוי וזמרת ירה ויהי לי
 לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
 אבי וארממנהו יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
 שלשיו טבעו בים שוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
 אבן ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
 יהוה תרעץ אויב וכרב נאונך תהרס
 קמיד השלח חרנך יאכלמו בקש וכרות
 אפיך נערמו מים נצבנו כמו נר
 גולים קפאו תהמת כלב ים אמר
 אויב ארדף אשינ אחלק שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תזרישמו יר נשפת

שירת הים

ברוחך כסמנו ים	צללו כעופרת במים
אזורים	מי כמנה באלם יהור
כמכה נאדר בקדש	נורא תהלת עשה
פלא	נשית ימונד תבלעמו ארץ
בחסרך עם זו גאלת	נהלת בשך אל נור
קדשך	שמעו עמים ירגזו
אחו ישבי פלשת	אז נברלו אלופי
ארום	אילי מואב יאחזמו רעד
כל ישבי כנען	תפל עליהם אימתה
ופחר	בגול זרועך ידמו כאבן
יעבר עמך יהור	עד יעבר עם זו
קנית	רזכאמו ותשעמו ברור נחלהך
לשבתך פעלת ירוה	מקדש ארני כוננו
ירך	יהור ימלך לעלם ועד
בא סוס פרעה ברככו ובפרשיו בים	וישב זהוה עלהם את מי
הים	וכני ישראל הלכו כיבשה בתוך הים

פ

ותקח מרים הנביאה אחרת אהרן את התף בירה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים וכמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי נאה גאה סוס ורככו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מרבר שור וילכו שלשת ימים במרבר ולא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשחת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא

וצורת שירת האזינו היא כתובה על הספר כהלכתה. אך כריך לדעת כי בין כל שיטה משיטותיה יש באמצעה ריוח אחד כצורת הפרשה הסתומה ונמוצאת כל שיטה חלוקה לשתיים: ובשירת הים גם כן בשיטה החלוקה לשתיים יכוח באמצעה שינוי כצורת הפרשה הסתומה ובשיטה שיט בה שני אזורים חולק שינוי הריוח בין שניהם כאשר כתב מהרי"ק בשם הרי"ב בשתשובתו הרומתה סימן רפ"ו והר"מבס"ל בהלכות ספר תורה:

ולמען לא יחסר כל טוב ראיתי לכתוב ששת השיטות הנאים למעלה
משירת האזינו ולמטה יומנה כאשר יהיו כתובים על ספר התורה
הזה :

ואעירה גם את השמים ואת הארץ כי יעתי
אחרי מעתי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באוני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

פ

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באוני
העם הוא ורושע בן נון ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו
לבנכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר הצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם

ובכן אבוא אל המלך הקדוש ברוך הוא ואשאל ערו מקדש וימינו
תסעדני עד אשר יערה עלינו רוח ממרום ותרכה הרעת :

לכי לחוקקי ישראל צעיר המגיהים והסופרים

**אליהו בן לא"א הסופר המופלג כהר"ר
מיכאל יהודה ליאון זלה"ה :**

ותהי ראשית מלאכתו מלאכת הקדש באמונה ביום א' + ארבעה ימים
לחדש תשרי בשנת וסדר אף חכב עמים כל קרשיו בידך והם **תכו**
לרגלך ישא מברחיק לפרט קטן :

העיד ה' את רוח הנביר הנעלה כמו שמואל ברוך רוזא יצין

ולא חסה עינו על כספו וזהו לקנור לו מניהים אחר מניהים אשר תקנו את כל מעוות השעיות אשר בקורמים והכל כמתון וכישוב גדול שלא כדרך שאר המרפסים שמיהרות מלאכתם היא גרמא בטקי השעיות ולא זו בלבד אלא אחרי הרפסת כל קונטרס וקנטרס שלחו לבית המדרש ליד הבחורים לחקרו ולדרשו ועל כל טעות שימצאו בו נתן להם שכר קצוב ואחרי כן צוה לתקן ביד נאמנים ובקיאים במלאכה זו כל העוות הנמצא בו הן באותיות הן בטעמים ונקודות והוציא כזה הוצאח דכה מה שלא נשמע ולא היה כמוהו למיום הופר מלאכת הרפוס ועד עתה * זאת ועוד הרפס עמו אגרת טעמי השעמים אשר חובר על ידי אחר מכני עלייה נכון וחכם כהר"ר שלמה די אוליווירה גר"ו ושאר חירושים כאשר עיני הקורא תחוינה מישרים וזה שמו אשר יקראו תקון סופרים הוא נאה לשמו ושמו נאה לו כל זה ראינו וישמח לבנו ונבא לנלות און בני עמנו בעיותנו זאת ערות נכונה למען ייקר הספר הזה בעיניהם והגו בו יומם ולילה נאם החותמים פה אמשטרם מתא היום מ"ה למט' מונים שנת עם נושע כה' לפ"ק :

יצחק אבואב * משה רפאל די אגילאר *

אנחנו חתומי מטה מוריעים נאמנה כי אחרי אשר נרפפו החמשה

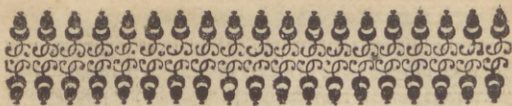
חומשי תורה האלה נדרשנו מהנביר שמואל ברוך

רוזא יצין להגיה לו את החומשים האלה בשבט טעם ודעת כי חפץ להוציא לאור מקרא מנוקח מכל סיג מזוקק שבעתים וקבל עליו שלא יצא מתחת ידו מקרא בלתי מתוקן ויטב הרב בר בעינינו ונחלץ חושים ונעשה את המלאכה בעיון גדול ובזריות נפלא כהנהגת ספר תורה לא היה טעם ונקורה אשר לא שמנו עינינו עליו לתקן את המעוות (לא כאשר עלה ברעתנו חלילה לנו מרשע) רק על פי ספדים מדויקים ועל פי ר"ק ובעל מכלל יופי ואחרון אחרון הכיב בעל ספר שתי ידות אשר און וחקד וברק ער מקום שיד החריצות סגעת והגביר הנזכר הושיב אנשים יודעים לגרוד ולכתוב באימוץ ידים פן יבולע למלאכה ויעשו ככל אשר הוראו לא נעשה כן לכל מלאכות אשר יצאו מתחת יד הרפוס ער היו' הוה כראי לסמוך עליו להנהגת ספר תורה ולכן כל איש אשר נרכה רוחו אותו ימהר יחשיה לקנותו ויהנהג בו מידי יום ביומו ומרי שבת בשבתו ויאמנו רבנינו ועליה' תבא ברכת טוב :

יוסף די פארו * עמנואל אבן עתר *

יהושערה סילוה * שמואל פינטו *

אברהם שניאור קורונא * אליהו די ליאון *

עזרנו בשם יי עושה שמים וארץ *

שמים לרום וארץ לעומק ורוחב רזי תורה אין חקר * מה רבו חקרי לב נכון סוכב הולך רוח נכון * לחדשי ימי בכורי ערמתו משפטיה תהום רבה * ומה גדלו עשתונותיו להדים מכשולות מטרידות הגיוניו * זה הים גדול ורחב ידים יגלגלו המוניו כל עמוק ועל רוממות עץ הרעת יסתכך * ההשינו רעיוניו סחרי התורה רחבה מני ים * היוכלו מלהי שכלו לחתור אל היבשה עמוקה מארץ מורת ערכה * יפרוש כנפיו חקר קרוש לעוף על השרפים כדעתו לדעת צביגנס * ועל חוג שמים יתהלך לארכו ולרחבו בעל פני כל הארץ ילך וישכ לדרך פעמיו * פי צדיק ילקוט פרי מגדיו עין חיים * כי האדם עץ הרעת נחמר להשכיל * ויבין תאות העינים עיני תכונתו זכיה עד קצו * והיה כי יוציא ירו מחיק ההתכוננות לכלכל בדעתו תעלומות התורה * לא יוכל להשיבה אל פיה פתחה בחכמה * כי יסוכו רבי רעיוניו אל בתי משכיות החמדה בה * ילאו למצא פתח מקום ספיר כמוס עמה המזימה * חתום באוצרותיה המשרה ואין קצה לתכונה * לולי ה' צבאות הותיר מעט מהרבה בשכל אנוש להוכיר ערכה * ויצא חוטר מגזע שכלו לפאר אחריה * ולא לו יהיה זרע מומתו * נתקו מורשי לבכו לרשת משכנות כמסתרים לא יראו * כעיני פקחים הוכו בסגורים כי יביטו אל נצוצי השמש יוצא כגבורתו להאיר על הארץ :

שמים נטפו מפני אהים להקים רברו טל אורות מאירו עינים מצות ברות * להשביע נפש שוקקה להשיב רוח האדם א האהים אשר נתנה * עיר פרא אדם יולר עירום ממחשבות ערומים * חדל להקרת חכמים * נערר מחברות חמימים * מחוסר כפוחים * עד היורת שכלו הולך ואור עד נכון טעמו * וזרח בחשך תכונתו אור התורה כתובה באצבע אלהים * האותיות מחכימות והולך וחזק גדול מזימות * דורש רשומות * חוקר סתומות * ומגלה אוני אנשים בעלי מעשים * ועיני חכמים לנוכח יביטו לדעת גדולות המצוה נפלאו דקדוקיה * להכין נפלאות התורה נשגבו טעמיה * אף על זה נפקחו עיניהם להיורת כחפצת אלהים האותיות לאותות * ונתיבות בתיבת התיכונת * ומספר

פרשיות הספר תמימות חיינה * ונתן ביד אנשי חיל אנשי יד ושם *
לחתום נקורות ולכתוב טעמים בהם ירוץ קורא בו * היש דמותו בכל
גלילת הארץ * הנגלו כספר מן השמים הזה כל אשר בארץ נראו *
ממזרח שמש עד מכווא אין תמורה בו * ונמצא בין כל העמים בשורה
קריתים לאמור אין זה כי אם מעשה אלהים תורת ה' אלהי כל

הארץ :

שמים יגילו ותשמח הארץ בפרח שושן ישר כחצללת * יקר
מפנינים ציץ גור קרשו * זה ספר כתוב ביושר וכרית
האמת אתו באותיות מגויות * וכל חקותיו וכל צורותיו כנתינתו
מסיני * אל יתן למוט רגלי הנקורות מתחרת אותיותיהם * והיו הטעמים
תואמים מלמטה * ולהורות כלב חכם לכ ואמיץ כח תמימותו * טעמו
וראו הטעמים במקומם והנקורות בין שורוחם יזירו ושעורם נסמן
אין פרץ ואין יוצאת מרחובות גבולם * ובהגיע תור שתאמר אין לי
חפץ כזה כי זר בעיני * החוק מגן העיון יענך הזרות וצינת השקירה ישקיש
דמיון * וקסר גבורים נברו בחיל הזה חדים בוקרוקם בהם יחתו
ריבך ותאמר שתהיה מתכונתו שלמה * גם להשלמתו בהתחלתו נתכנו
טעמי הטעמים על נכון אשר חברתי * לחדש בו דבר יהיה לך לתועלת
ממושכה לקריאת כל ספרי הקדש אשרי העם שככה לו ספר מקום ספיר
וכלו מחמרים * אשרי יושבי בית השקירה לשקוד על דלתות תקונו
יום יום * אשרי האיש אשר שם לבו לואר המלאכה כחפצו בכסף
מלא * וגם גיסו המדפיסו יאמרו עליו אשריו שלא מנע ממנו יגיע כפו
לאכול פריו * ואולי זכורת אחיו מסייעתו נחמד ונעים הלא הוא כרבי
בני עמו בחור בארזים יצחק ר' קאסטרו תרטאס זצ"ל קדוש יאמר לו
אשר מסר נפשו וגשרף חי לאהבת האל ועלה בלבת אש למעלה לרקיע
על יהוד קדושת האל * וקדש שם שמים בארץ :

שמים אעידה ערות נאמנה לחפאת המלאכה מלאכת שמים *
ועל הארץ אכיע אומר אשירה נא אחר נוגנים * והאומד
עשירי * מזוקק טעמים כספה צרוף בעליל לארץ :

תראה

תִּרְאֶה בְּשׁוֹשְׁנָה וְהִיא פּוֹרַחַת
נִצָּה וּפְרָחָה עֲלֶתָה צוֹמַחַת
תִּלְקוֹט בְּיָדְךָ זֹאת אֲשֶׁר רָאִיתָ
יָפָה וּמְרֵאִיהָ לְךָ אֹיֶת
מִכָּל מַגְדִּים מַעֲשֵׂה רֹקַחַת •

כָּכָה בְּסֵפֶר זֶה אֲשֶׁר חֲזִיתָ
כָּלוּ חַמּוּדִים מֵעֵלָה מִתַּחַת
תָּבוֹא וְתִפְתַּח יָדְךָ שׁוֹלַחַת
לְאַחֲזוֹ קְרוֹשְׁתּוֹ וּבֹה הַגִּיתָ
יוֹם יוֹם וְלִישׁוּעָתְךָ קֹיִיתָ :

תם

טעמי הטעמים

תכן עמודי טעמי תורתנו הקדושה ודרך שמוט קבורס בטוב טעם
ודעת • ועל הטעמים אשר לספרי חז"ל יספס שנוי
קבורס וכותן טעם לשבח :

אמר שלמה די אוליוורה יצ"ו

י אלהינו דבר אלינו ונתן לנו את תורתו על יד משרה נביא
אשר כתב את ספר התורה עם האותיות העכריות
דואור עינינו בלי נקורות וטעמים נראים • ובאמת הודיע לבני ישראל
אופן קריאתם ותנועתם ונגונם בעל פה • אבל לא הצורות המורות
תנועתם כמו האותיות וזה כין מן הנקורות בין מן הטעמים • ואביא
ראיה לכח הטעמים מטעם הנקורות • ששש שאי אפשר לקרא
המלות והתיבות ולהניע האותיות בלי הנקורות (עד שכלשונות אחרים
הם כלולים בכלל האותיות) כן נאמר שהיו להם הטעמים אף על פי
שלא נכתבו להורות הכנת הענין והיכן יפסוק הרבד ומקום העמדת
הקריאה ומתי נקשר עם הנמשך ויסמך כהתמדה (כמו שיש לזה סמניות
בלשונות אחרים ולא תחסר לשוננו מלשונם) ולפיכך נקראו טעמים
שמטעמימם הרבד והענין בטוב טעם ורעת • וגם הטעמים המנגנים
מורים על האות הורה • גוסף עליהם דרך הנגון והזמרה כדי לעורר
רוח הקורא בו • ולהעיר נפש השומע להיזר להם לזכרון • וכאמרם
ז"ל במגלה סוף פ"ד כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה עליו
דיכתוב אומר וגם אני נתתי להם חקים לא טובים • ואולי היה גם
כן הרצון ללמדם דרך געם הנגון ואופן זמר השירה כדי שיחפסקו בה
בקרושה וכשהרה • ולפיכך מתנועעים היהודים בעת קריאתם שהיא
שאלת המלך כבוד לחכר (מאמר ב' סי' עט') מפני שהיו מישירים דרכי
הזמרה בהוראות חזוניות להשוות קולות השרים כלם כאחד ולפלא
סעגל השירים (כמו שהוא המנהג בין יודעי אותיות הנגון ורמיוות
המזמרים שהאחד מעלה ומוריד ידו וזרועו ומשוה זמר המשוררים כנשאן
כפו) וכן בדרך זאת היתה תנועות הגוף כקוראי התורה אחד אשר ירום
הטעמים המנגנים בשמיעת האון • עד אשר תראה מאה אנשים
קוראים כאיש אחד ופוסקים ומחברים כאחד כמאמר החבר סי' עב'
אך הוא שנה את טעמו והלך בדרך אחרת • ועוד מפני שלא היו
רשומות

רשומות צורותם בתחלה והיו שמורות בלכנס * שמו אותותם אאות
 בתנועות הגוף ותנועה כואת וכואת אורת היא לטעם זה או לזה
 כפי דמיונותם והרגלם * ונשאר רושם המנהג עד היום אף אחר שנכתבו
 צורותם * אם אחר חתימת הגמרא על ידי בעלי המסורת והם אנשי
 שכריא או קורם התחלת המשנה בימי עורא ראש אנשי כנסת הגדולה *
 ועל זה יפורש אמרם * ל בריש פ"א דמגילה מאי דכתיב ויקראו
 בספר תורת האלהים מפורש ושום שכל אלו הפסוקים ויבינו במקרא
 אלו פסוקי טעמים ע"כ :

ואחר אשר ידענו כח מעלתם ותוקף חשיבותם אסדר לך סדר הטעמי'
 המטעמיים והמנגנים שהם כ"ח ואופן שמושם וחכורם :
המדקדקים חלקו הטעמים לשני חלקים והם מלכים ומשרתים
 ואני אפריד כל חלק לשנים למען יהיו כלם נפרדים
 ונחלקים במספרם כמשפטם וכפי עבודתם על סדר זה באותותם :

משמשים	משרתים	שרים	מלכים
ירח בן יומו	קרני פרה		
תלשא	פזר גדול	תרסא	
אזלא	גריש	רביע	
	שלשלת	שני גרישין	
	פסקו	זקף גדול	
דרגא	תביר		
תרי טעמי	זרקא	סגולתא	
מקף	שופר מהופך	קדמא ת"ק	
	יתב	זקף קטון	
		אתנח	
געיא	מאריך	טרחא	סוף פסוק :

זה הוא כלל כל חבורי הטעמים ושמוטם אלה עם אלה בין המטעמים
 שהם מסגולתם ער הסוף הבאים בפסוקים הקטנים • בין
 המנגנים שהם הנשארים מן הראש הנצרכים לפסוקים הגדולים • וסדר
 זה הוא הדרך קרובה ברמיון ההשתמשות שביניהם ואם יש רבר מועט
 של הפרש יצא מן הכלל • ואופן תנועותיהם ונגוניהם אין הפרה
 יכולה לרבר אל איש זולתי בשמיעת אוון ועריכת שפתים או על ידי
 אותות הנגון ליורעים אותו : והנה עמדת המלכים היא הפסקה
 גדולה • ושל השרים קטנה ממנה בין המנגנים בין המטעמים •
 והמשרתים הם רצים אחר שריהם • והמשמשים סומכים על כלם
 וגשענים בתוכם • ואין להם סדר גכון שהם יכנסו בתוך המשרתים
 והשרים ובינם והמלכים • ויבואו יותר על אחר סמוכים זה לזה • וזה
 לא תמצא על האחרים כי אם מעט לפעמים • וגם לפעמים יבואו
 שני טעמים משונים בתיבה אחת כדי להאריך תנועת התיבה • ויש
 כיניהם רומים בצורותם וכאן אלה באמצע התיבה ואלה בקצוות להפרש •
 ויש שויים בתנועותם ונגונם וההפרש שביניה' שאה מאוחרים מעט מאה
 ועמדתם יותר בנחת כאשר קול הקורא בשמע אוון יכחן • וזהו בכלל סדר
 השמוש ודרך החבור וקרא בגרון ספר פתוח לרוח יהי' לפניך להבין משל :
שמוש א אתנה וסוף פסוק מלכים שרם טרחא ומשרתו מאריך •
 ויבואו בלא שר ומשרת • וגם בלא משרת לכד ולא יבא
 בכל פסוק כי אם אתנה אחר ולפעמים איננו • ויש מאריך
 אחר הטרחא קודם סוף פסוק אבל לא שופר הולך
 שבה קודם אתנה : ונמצא גם כן מאריך אחר אולא • וגם
 יבא קודם קרמא וקודם חביר במקום משרתיהם •

הברכות האלה והשיגוך : יברכך יהוה
 וישמרך : ויסעו ויהי חתת אלהים : כאשר
 בתחלה ואיקץ : לכבש האחר לשבעת
 הכבשים : ויקרב משה את משפטן לפני
 יהוה : ואת ראשם לא תשא בתוך בני
 ישראל : כאשר יעריך אותו : שבת היא
 ליהוה : בארבעה עשר :

שמוש

שמוש ב זקף קטון מלך * שריו קרמא חרז קרמון או יתיב * ונמצא
 רצופים * ויש יתיב קודם הקרמא * ומשרר לקרמא שופר
 מהופך ולפעמים יחסר הזקף קטון * ויבא גם כן בלי שר
 ומשרת כי אם בשופר הולך הקודם לו * או עם אולא ומקף:
 ואם היא מלה זעירא יבוא שניהם כגמשכת * ובאו כמלה
 אחת * ונמצא לפעמים מאריך כמקום שופר מהופך * ויש
 אולא לפניהם * ויבאו שתי פעמים קרמא כמו שיש פעמים
 אחרים כפולים בשתי תיבות * וגם נמצא אולא אחת
 הקרמא ואחריו שופר מהופך קרמא:

בקדשים לא יאכל : את לחם אלהיו : ימי
 שבע שבתות שנים : את סיחון מלך
 האמורי : כי את כל אלה עשו : אילים שנים
 עשר כבשים בני שנה : למען תזכרו : ותתן
 לנו : מזה השדה : וברכך וקדשתו : איש איש
 מבית ישראל : אשר יהיה בו מום : ובאחיכם
 בני ישראל איש באחיו : במדבר אשר על
 פני מואב : אל הקדשים אשר יקדשו בני
 ישראל ליהוה :

שמוש ג סגולתא מלך והשר זקא לעולם * והאחרים פעמים
 יש זרים כיניהם * אך המשמשים יבואו עניהם
 כנשארים * ויש קודם להם פסק ושני גרישין :

ויאמר משה : את כל החלב אשר על
 הקרב : ויבא אלהים ואל בלעם לילה :
 וירקעו את פתי הזהב וקצץ פתילים :

שְׁמוּשׁ ד'

רביע מלך וקורם לו לפעמים פסק או גריש * ומשרת
הגריש אולא * ויכואו במלה אחת ופעמים יחסר * וקורם
להם שלשלת או תלשא * ונמצא רביע קורם אולא גריש
ואחריהם מאריך תביר * ויש תביר אחר רביע * גם יש
אחר אולא מאריך * וגם שופר מהופך קרמא * וגם יבא
אחריו רגא תביר * ונמצא פסק עם מאריך אם הוא אחר
אולא * או כסוף פסוק * ועם שופר מהופך אם ימשך
קרמא * ועם אולא גריש * וכמעט בכל מקום שופר הולך
עמו :

וּיקַח אֶת־כָּל־הַחֶלֶב׃ וְהַקְרִיב׃ עַל־זֶבַח
הַתּוֹדָה׃ וַיִּתֵּן עֲלָיו אֶת־הַכֶּתֹנֶת׃ וַנִּשְׂאוּ
אֶת־יְרֵיעוֹת׃ כָּל־חֶלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׁב׃ וַיִּתְמַהֲמַה
וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בִּידוֹ וּבִיד־אִשְׁתּוֹ׃ וַיְהִי
כִּהוֹצִיָאם אוֹתָם הַחוּצָה׃ לְמַחֲנֵה יְהוּדָה
מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף׃ וְכִי־יִפְתָּה אִישׁ
בְּתוֹלָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
קוֹמוּ צֵאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ הֲעִיר הַזֹּאת
קְרוּבָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פְּנֵיו׃ וַיֵּשֶׁב
מִמְּנוֹ שְׁבִי׃ יֵשָׁא יְהוָה פְּנֵיו אֵלֶיךָ׃ בֵּין
דָם לְדָם׃ אֶל־תִּשֶׁת׃ אֶתְּךָ וּבִנְךָ אֶתְךָ׃

שְׁמוּשׁ ה'

תרסא מלך שרו פור גדול וקרני פרה * ומשרת לקרני
פרה ירח כן יומו * ועל הרוב יבא בלא שר ומשרת *
ונמצא פור גדול בלי מלך * אך לתלשא יוקדמו הרבה
פעמים * וימשך כשאיין גנון קורם לו אולא גריש רביע
כשר ומלך אחריו מפני שהוא משרת * ואחר התרסא
על הרוב יכואו זקף קטון ומשרתיו׃

וּיקַח

ויקח עשו את נשיו : את פאת קדמה
 אלפים באמה ואת פאת נגב : אולי
 יחסרון : ויפסול שני להות אבנים : וישכם
 אברהם , בבקר ויקח לחם והמרת מים *
 ויתן אל הגר שם על שכמה : למען אשר
 לא יקרב איש זר * אשר לא מזרע אהרן
 הוא :

שמושו ו
 שני גרישין זוקף גדול מלכים ואין להם שריפ או משרתים
 קודם * ובא אחר שני גרישין זקף קטן * ואחר זקף גדול
 אחת וסוף פסוק * ונמצא אחר זה וזה אולא גריש רביעי *
 וגם יבא תכיר * ומשרת התכיר ותרי טעמי דרגא *
 ולפעמים יחסר בתכיר * וגם יבא קודם לו מאריך * ויש
 דרגא בלא תכיר ובמקומו רביעי * ודרגא עם פסק :

ומן הדם יתן : ותכל כל עבודת משכן :
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם :
 ועשיתם ביום הניפכם את העומר : תשובו
 איש אל אחוזתו : ויפשט משה את אהרן
 את בגדיו : צו את בני ישראל ויקחו אליך
 שמן זית זך : ועל הכהנים : ויקרא ליה :
 כי אסבתולה : שחת לו : דרך המלך נלך :
 יאר יהוה פניו :

שמושו ז
 מקף שופר הולך געיא משמשים וכאים בלא סדר בתוך
 בלם * ונמצאו שלש מלות סמוכות במקף * וארבעה שופר
 הולך

ואלך סמוכים בארבע מלות • ויש תרי געיא כמלה אחת •
וכא השופר הולך קודם זקף קטון רביע ותרסא בלי שך
ומשרת • וגם קודם סוף פסוק בספרי אמת :

את כל הדברים האלה : עסזו גאלת :
וראיהם יעננו בקול : על כל דבר פשע
על שור על חמור : וימת נרב ואביהוא לפני
ה' בהקריבם : בכל מושבותיכם לדרותיכם :
לא את אבותינו : יי אלהינו כרת : כל פטר
רחם : כי לעולם חסדו :

ותרע שכמו שהנקרות שוים כל בני ישראל ככל מושבותם להיות
להם צורותם • אך משנים בקריאת שמותם • וגם יש מעט
הפרש באופן תנועותם • כן הוא בטעמים שיש בין קצת קהלות קרושות
הפרש מעט בתנועת קולם • ולקריאת שמותם החליפו כח • אך צורותם
כלם כאחד שמרו חקם ולא יעבור מתוך זרעם :

ער הנה משפטי הטעמים בספרי הקדש אך את שבחתי סי' • ואלה
חבוריהם וסודי נגוניהם בספרי אמ"ת חכמת :

דע שיש חלוף והפרש וכח אחר בין טעמי השלשה ספרי הקדש
לטעמי כ"א ספרים הנשארים • שהרי יש שופר הולך ושופר
מהופך למעלה מן התיכה מה שלא תמצא בספרים האחרים • ויבואו
הטעמים כהם כפולים ומנופלים בתיכה אחת מפני שהם פסוקי סידרה •
ויהיו אלה לסדר הקריאה ואלה לסדר הזמרה היו להם לאותות נגונים •
וכמו שיש טעמים משונים בעשרת הדגרות אלה לקריאת הפסוקים ואלה
לקריאת הרכרות • מקצתן כוללים פסוקים יחד ומקצתם נכללים בפסוק
אחד • ולפי שהפסוקים של אמ"ת קצרים לפיכך אינם צריכים כל הטעמים
ולא באו קצתם בספרים האלה • ויש הפרש הרבה בסדרם ונגונים על
הפסוקים הארוכים • ונזכרים המסודרים והגה ערוכים :

משמש

משמש

משרת

שר

מלך

ירח בן יומו

זקא מנונן

שופר עולה ויורד

רביע קטון

שופר עלוי

פסקי מנתן

רביע גדול

זקא בלי נגון

פסקי בלי נגון

פוד גדול בלי נגון

פוד גדול מנונן

שלשלת בלי נגון

שלשלת מנונן

אולא

רביע

פאריך

רביע וגריש

מקף

שופר מהופך

טרחא מפסיק

אתנת

שופר הולך

טרחא בלתי מפסיק

נעיא

סוף פסוק

וזה

הוא הסודר ואופן ספרי אמ"ת יואלה שמות הטעמים אשר לא באן בהם והם י"ב • קרני פדה תלשא • תרסאי שני גרישיני זקף גדול • דרנא • תכיר • תרי טעמי • סנולתא • קרמא • יתיב • זקף קטון : הצנתים לפניך למען תנצל מפח מעוות ותצליח את דרכיך : ואציגה לפניך הנזכרים כספרי אמ"ת כסדר א"ך ספרים למען יהיו כלם כדרך אחר : שיש הפרש ושנוי כנגונם וחכורם אלה עם אלה • ומהם יש שאין כל חדש לחם וסדר אחר לכלם • וזהו דרך החבור והנגון ושנוי המשתנים משמוש שאר ספרי הקדש :

שנוי א' שופר עולה ויורד נקרא והפרש שיש שם שופר מהופך למעל מהתיכה ומאריך תחתיה בתנועה הנמשכת ושם מנוחתה וזה בטלה אחת • או כשתי מלות אם השניה מלה זעירא או מלעיל ובה המאריך • והמשרת קורם אלה ירח בן יומו • וזמנאו שלשתם כתיבה אחת • וגם השנים הראשונים ולפעמים

ולפעמים מלה אחת בנתיים ויש שם מעט גגון וכחו מסגולתא
בשאר ספרים ומפסיק כמלכים ויהי קודם כלם זרקא מנוגן
וגם בא לשרו רביע המורגל ונקרא קטון ואז אין אחריו ירח
בן יומו *

ארני כמה תראה: ברצונך העמדת להררי-
עז: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת: יפלו
ממועצותיהם: הפכת מספדי למהול לי:
פצני והצילני מיד בני נכר: שגיון לדוד:

שנוי ב' שופר עלוי נקרא ההפרש של שופר הולך למעלה מהתיבה
וישרת לדביע שהוא מלך ונקרא גרול ככא שרו קודם לו
והוא פסוק מנוגן * וגם יבא לפניו * ונמצא אחריו בלי המלך *
וגם ישרת קודם שלשלת מנוגן * וגם אחר פזר גרול * וגם יבא
כשופר הולך בלי שר ומלך * ואולי הוא להרים קול יותר
בקריאה וכנגינה *

יניחני בצדקתך: תערוך לפניי שלחן: לכל
החוסים בו: לך דומיה תהלה: בני איש ער-
מה: למנצח על הגיתית לאסף:

שנוי ג' זרקא מנוגן הוא הבא במקומו ובלא טעם אחד במלתו וינגן
כמשפטו ויש לו כחו בשאר ספרים ואחריו יבא למלך לו שופר
עולה ויורד ובתוכם ישרת ירח בן יומו * וגם יש אחריו רביע
ושופר עולה ויורד בלי ירח בן יומו ולפעמים קודם להם פסק
מנוגן והם שריש למלכיהם: ונמצא זרקא ופסק מנוגנים
ורביע עמהם לשרים * וגם יבא בלי מלכו וקודם סוף פסוק *
וזרקא בלי גגון הוא אם יש טעם אחר עמו שהוא שופר מהופך
על הרוב ולא ינוגן ואינו מפסיק ולא יבא אחריו מלכו * ואז
יבא גם בראש מלה וישמש כמו נעיא:

"בשמים כסאו: כמים נשפכתי והתפררו
 כל-עצמותי: כספוי לא-נתן בנשך ושוחר
 על-נקי לא לקח: אשרי האיש אשר לא
 הלך בעצת רשעים: יצילהו כי תפץ בו:
 יחילו דרכיו בכל-עת:

שנוי ד' פסק מנוגן הוא הנא עם אולא או שופר מהופך ושלשלת
 ויש לו נגון כעין שלשלת עמו. ואחריו יבא רביע גדול
 למלך ובאמצע ישרת שופר עליו או שופר הולך או גם שופר
 מהופך וגם יוקדם לו כשהוא כאולא. וגם יבא בלי מלכו
 ואחריו טרחא ואתנח' ויש רביע אחריו עם עולה ויורד' וגם
 אחריו זרקא מנוגן ועולה ויורד כדרכו. ולפעמים אחר
 הזרקא רביע ושופר עולה ויורד והם מלכים לשריהם.
 ונמצא גם כן הפסק מנוגן קודם פזר גדול וגם יש שנים יחד
 ואין אחריהם מלך כרח: ופסק בלי נגון הוא אם יבא כזולת
 אלה הנזכרים ואז אין לו נגון וכן אם פזר גדול עמו. אה אם
 יש עמו זרקא. ומשמש במקף אך מפסיק לעולם ושמו
 מעיד עליו:

בחלותם. לבושי שק: אלהים. באוננו
 שמענו. בקראי עני. אלהי צדקי: בפרש
 שדי מלכים בה: נשאו נהרותי: ברוך
 יי אלהים אלהי ישראל: ייו סלעי ומצודתי
 ומפלטאי: אסתחנה עליי מחנה לא-יורא
 לבי: ואניו בחסוך בטחתי יגל לבי
 בישועתך: יתמו חטאים. מן הארץ: לדורי

י' אורי וישעי ממי אירא : ער-מתי רשעים ו
 י' : יתעבו י' : אתה תברך צדיק י' :

שני ה' שלשלת מנוגן הוא הבא עם פסק ויש לו נגון וכחו כשאר ספרים וכא גם קודם אתנח וסוף פסוק * ושלשלת בלי נגון הוא לברו כלי פסק ומשרת ואינו מפסיק ולא ינוגן : והפור גדול הוא להפך כשהוא עם רעהו לא ינגן והוא פור גדול בלי נגון וכשהוא לברו כלי פסק הוא פור גדול מנוגן ויפסיק וינגן כמנהגיו ואמנם יוקדם לו ירח בן יומו כמו שבא בספרים הקדמונים המדוקדקים * ובספרים האחרונים שנו את טעמו לטופר מהופך שלא כראוי * ואחריו יבא רביע * וגם נמצא אחריו טרחא מפסיק * ויש פור גדול כלי ירח בן יומו לפניו :

ישאו הרים ו שלום לעם : וכבודי לעפר
 ישכן סלה : חונה מלאך יי סביב ליריאיו :
 דאיתהו כי אתה ועמל וכעס תביט : ירדוף
 אויב נפשי וישג : וישמחו כל חוסי בך לעולם
 ירננו : שם בנימין צעיר רודם :

שני ו' רביע כגריש הוא הבא עם הגריש כנולה אחת ומושב הגריש כראש המלה ושם לא יוטעם אלא ינוגן כאוח אשר שם הרביע כפולה הנגינה כהרגלו ושבעו של גריש * וכאו קודם הסוף פסוק : ואם הוא בתחלתו יבוא לברו הרביע ככחו * ויבוא שנים גם יחר : ואם הוא שר קודם שופר עולה ויורד יהיה רביע קטון * ונס יבא קודם טרחא מפסיק ואחריו אתנח וגם אחריו סוף פסוק אם איז טעם מפסיק כן : וכאשר הוא רביע גדול במקום מלך השר הוא פסק מנוגן ומשרת השופר עליו שם * או יהיה שרו פור גדול מנוגן :

אֶף־יִישְׁכּוֹן לְנֶצַח׃ לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן׃ אִסְפְּרָה אֶל־חֵק׃ וְאֲנִי בְרוּב חֶסֶדְךָ
אֲבִיא בֵיתְךָ׃ לִמְנַצַּח עַל־הַגִּיתִית מִזְמוֹר
לְדוֹד׃ לְשִׁלְמֵהוּ אֱלֹהִים׃ יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם
וַיִּשְׁבְּעוּ׃ אֶשְׁתַּחֲוֶהוּ אֶל־הַיְכָל קִדְשְׁךָ
וְאֹדֶה אֶת־שִׁמְךָ׃

שְׁנוּי ז'

טרחא מפסיק הוא הבא בתחלת המלה ואו יש לו כחו להפסיק
כמו כשאר ספרים וכא קורם האתנח * וגם יש קורם לו פוז
גדול רביע ופסק של נגון * ואם הוא תחת התיבה כמו שבד
אינו מפסיק ומשעים כמאריך וימשך לו הסוף פסוק ועם שופר
ההולך באמצע מה שלא תמצא בכ"א ספרי הקרש * אך אם
יש שם רביע ולא טרחא אז על הדוב יבא אצלו מאריך * וגם
הנעיא בכל מקום מנוחתו והמקף כמשפט :

יֵשֶׁא בְּרַכָּה מֵאֵת יי׃ וְאֲנִי כִנִּיתִי דָעֵנָן בְּבֵית
אֱלֹהִים׃ זָכְרוּ נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר עָשִׂה׃ עַל־
מֵי מְנוּחֹת יְנַהֲלֵנִי׃ דִּשְׁנַת בִּשְׁמֵן רֵאשִׁי כוֹסֵי
רוּיָה׃ יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק׃

אלה הכללים אשר הוריתך דים לך להבין אופן שמוש וחבור כל
הטעמים * עוד תרע בכלל סדר קריאת כל התורה הקרושה ודרך
תנועת מלות הטעמים והטה אונך לאמרת :

במקום מושב הטעם שם תנועת התיבה וישוכה זולתי זרקא סגולתא
תלשא תרסא אף כי באו כראש ובסוף התיבה תנועתה כמנהגה
וכמשפט * גם הקדמא כן להפרש האולא שבא בתנועתה יוכבר נהגו תרי קדמין
במלה מלעיל להכיר התנועה * והנקונים הקדמונים היו עושין כן לארכעה
הנזכרו * גם היתב בא לעול' בתחל' התיבה וזה ההפרש בינו לשופר מהופ' *

אך זה לא יבא כי אם במלה זעירא או מלעילא ולפיכך לעולם בא
בתנועתו ובמלה זעירא בא קורם הנקוד והשופר מהופך אחרי
הנקוד (כמנהג כל הטעמים) וכמו שיש געיא קורם ואחר השוא להפרס
תנועתו * גם הפסק לא יבא לברר כי אם על הרוב בשופר חולך במקום
עמירתה * גם הסוף פסוק אם הוא שני הנקודים כלכר יבא הגעיא להודיע
תנועתו התיבה * גם כאמ'ת יבא האתנח בראש מלה כמו התיב ותנועת
והתיבה כהרגלה * גם שם הנריש בראש מלה לא יתנועע כי אם ורביע
אשר עמו * גם יש שם זרקא בראש המלה ואו כחו כמו געיא * ויש פסק
כמו מקף * וגם עור יש דרך אחרת למקף בכל ספרי הקדש * אם הוא
קודם מלה זעירא או מלעיל תנועת תיבתו לעילא ותנועה אחרונה * ואם
יש שם במקום תנועתה שוא או חטף תהיה התנועה לעיל דלעילא ישפטו
הסי'תמצאו חפץ למשל'עוד תראה מכואר בכל מקום אשר תמשוך לתיבה
אחת מלה זעירא או מלעיל בשעם מפסיק ובה איננו תנקד היא הקודמת
ותקרא מלעילי משל לשניהם ויוצא פרח ויצץ ציץ : תושלב"ע ונימו"ע *

דשום בכתב ראשי סודי תורה * ישמע חכם יוסף לקח אורה :

בְּרֵאשִׁית מְנוּחַתִּי הִלַּכְתִּי רֵאִיתִי חַיִּי וְתוֹלוֹתַי
בְּצֵאתִי מִשׁוּלַח מֵהִי שׁוֹב קִצִּי נִגַּשׁ לַהֲחִיּוֹת;
הַשֵּׁם נִרְאָה בְּבֵא שְׁלוּחוֹ בֵּיתֵר מִשְׁפָּטִים
וְרָמוּ מִצֹּתָיו לְשֵׁאת קֵהִילַת הַנְּפָקָרִים;
נִקְרָא מְצוּוֹה בִּשְׁמִי הַזְּרוּעַ בְּמִצְוֹרַע
אַחַר יִתְקַדֵּשׁ יִתְאָמַר בְּהַרִי הַחֲקוֹת;
בְּמַדְבָּר הַנְּשִׂאוֹרַת יִתְעַלֶּה הַמִּשְׁלַח קֶרַח
הַמְּחֹקֵק הַמְּבֹלֵק וְכִפְנֵחַס בְּמִטּוֹת מִסְעוֹ;
בְּדַבְרִים אֶתְחַנֵּן עֵקֶב אֶרְאֶה הַשׁוֹפֵט יוֹצֵא
וּבֹא וְאַצֵּב בְּלַכְתִּי לְהַאֲזִין בְּרֻכָּה;
ת ו ש ל ב ע

סדר
פרשיות והפטרות
כל השנה

וסימני פרשיות והפטרות המועדים מצוינים כהלכת:
עם לוח בסופו מורה מקום מושבם באשר יחנו ומאשר יסעו
הכל מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור
הדפוס ער היום :

QUINQUE LIBRI MOSIS

Magno labore, & industria,
accuratissimé correcti præ om-
nibus qui hucusque thypis
fuere mandati.

Ex officina David de Castro Tartaz.

AMSTELODAMI.

Anno a mundo Creato, 5426.

1770

INSTITUTIONES

DE

REPUBLICA

ROMANA

AVGVSTI

IMPERATORIS

SEVERI

CAESARIS

AVGVSTI

SEVERI

CAESARIS

AVGVSTI

SEVERI

CAESARIS

AVGVSTI

SEVERI

CAESARIS

AVGVSTI

SEVERI

CAESARIS

OPTIMO LIBRI MORTIS

Magna labor & industria

accurataque correcti per om-

nibus qui hucque typis

hunc mandati

Ex officio David de Castro

AMATELONIA

AMATELONIA

AMATELONIA

AMATELONIA

AMATELONIA

AMATELONIA

AMATELONIA

AMATELONIA

כ' רכתי
P. I. כראשית ברא אלהים את השמים ואת

הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:
וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים
לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי

בקר יום אחר: פ

ויאמר אלהים יהי רקיע ברוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את
הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא
אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר
יום שני: פ

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן:
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים

קרא 1 2 ב *א*

ספר בראשית

קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר
אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על
הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו
בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי: פ

ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתרת
ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן:
ויעש אלהים את שני המארות הגדלים את
המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור
הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים:
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החושך וירא אלהים כי טוב: ויהי
ערב ויהי בקר יום רביעי: פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה

ועוף

וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם׃
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתְּנִינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת־
 כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם
 לַמִּינֵהֶם וְאֶת כָּל־עוֹף כָּנָף לַמִּינֵהוּ וַיִּרְאֵהוּ
 אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֶת־אֱלֹהִים לֵאמֹר
 פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף
 יִרְבַּ בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
 חַמִּישִׁי׃

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לַמִּינֵה
 בַּהֵמָה זֶרֶם וְחֵית־אָרֶץ לַמִּינֵה וַיְהִי־כֵן׃
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לַמִּינֵה וְאֶת־
 הַבְּהֵמָה לַמִּינֵה וְאֶת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
 לַמִּינֵהוּ וַיִּרְאֵהוּ אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְדִגְתַּי
 הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־רֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
 בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ
 אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ

ומלאו

I 3

א* א*

ספר בראשית

וּמְלֹאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹשׁוּהָ וּרְדוּ בָדָגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּיָּה הַרְמִישָׁת עַל־
הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־
כָּל־עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוּ פְרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם
יְהִי לֶאֱכֹלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־רֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוּ
נַפְשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֵרֶק עֵשֶׂב לֶאֱכֹלָה וַיְהִי־כֵן׃
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִיחַ טוֹב
מְאֹד וַיְהִי־עֶרְב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשֵּׁשִׁי׃ פ

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אֵתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ פ

שני ה' ועירא
אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּיַבְרָאם בַּיּוֹם
עָשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם׃ וְכָל־שֵׁיחַ
הַשָּׂדֶה מֵרֶם יְהִי בְּאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה

טַרְס יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־
 הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאָדָם
 יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה׃ וַיִּצְרֵי יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֶפְרָה
 מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאָפָיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי
 הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֶּזֶן
 בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשַׁם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יִצְרָה׃
 וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ
 נֹחַמֵד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל׃ וְעֵץ הַחַיִּים
 בְּתוֹךְ הַגֶּזֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע׃ וְנָהָר יִצְאֵה
 מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּזֶן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
 לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא
 הַסֹּבֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ הַחַוִּילָה אֲשֶׁר־שָׁם
 הַזָּהָב׃ וְזֶה־בְּהָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלָה
 וְאֵבֶן־הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם־הַנְּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא
 הַסּוֹבֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם־הַנְּהָר
 הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַהִלָּךְ קְדַמַת אֲשׁוּר
 וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים
 אֶת־הָאָדָם וַיִּנְחֵהוּ בְּגֶן־עֵדֶן לַעֲבֹדָה
 וּלְשֹׁמְרָה

ספר בראשית

וְלִשְׁמֵרָהּ: וַיִּצְוֶה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר
 מִכָּל עֵץ הַגֶּן אֲכַל תֹּאכַל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב
 וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ
 מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב
 הָיְוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אַעֲשֶׂה לּוֹ עֹזֵר כַּנְּגִדּוֹ:
 וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־חֵיֶת
 הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיְבִא אֶל־הָאָדָם
 לְרִאיוֹת מֵהַיְקָרָא לּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לּוֹ
 הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם
 שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּחָמָה וְלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־
 חֵיֶת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֹזֵר כַּנְּגִדּוֹ: וַיִּפֹּל
 יְהוָה אֱלֹהִים וַתִּרְדָּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּשָּׁן וַיִּקַּח
 אֶחָת מִצִּלְעֹתָיו וַיִּסְגֵּר בֶּשֶׂר תַּחַתָּנָה: וַיִּבֶן
 יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצִּלְעַת אֲשֶׁר־לָקַח מִן־
 הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִיאהּ אֶל־הָאָדָם: וַיֹּאמֶר
 הָאָדָם זֹאת הִפְעַס עֲצָם מֵעֲצָמִי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי
 לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת:
 עַל־כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק
 בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבֶשֶׂר אֶחָד: * וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם
 עֶרְוָמִים

ערומים האדם ואשתו ולא יתבשו: והנחש
 היה ערום מכל הית השדה אשר עשה יהוה
 אלהים ויאמר אלהה אשה אף כי אמר
 אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר
 האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל:
 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים
 לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פך תמתון:
 ויאמר הנחש אלהה אשה לא מות תמתון:
 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
 עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע:
 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי
 תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
 ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
 ויאכל: נתפקחה עיני שניהם וידעו כי
 עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
 חגרת: וישמעו את קול יהוה אלהים
 מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן:
 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו

ספר בראשית

אִיבָה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קִלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּנִי וַאֲרָא
כִּי־עֵרַם אָנֹכִי וַאֲחָבָא׃ וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לְךָ
כִּי עֵרַם אַתָּה הַמֶּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
לִבְלֹתִי אֲכַל־מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתַתְנִי לִי מִן־
הָעֵץ וָאֲכַל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה
מַה־זֹּאת עָשִׂית וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הִנַּחֲשׁ
הִשְׂאֵנִי וָאֲכַל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־
הַנַּחֲשׁ כִּי עָשִׂית זֹאת אַרְוֹר אֶתָּה מִכָּל־
הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיֵּת הַשָּׂדֶה עַל־גִּחְוֹנְךָ תֵּלֵךְ
וְעֵפֶר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וַאֲיָבָהּ אִשִּׁית
בִּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זֶרְעֶךָ וּבֵין זֶרְעָהּ הִוא
יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֶנּוּ עֵקֶב׃ ס

אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הֲרֵבָה אֲרַבָּה
עֲצָבוֹנְךָ וְהֲרֵנְךָ בְּעֲצָב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־
אִישׁךָ תִּשְׁקָתְךָ וְהִוא יִמְשַׁלְּכָךָ׃

ס וְלָאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ
לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְתֹאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
לֹא־אָמַר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אַרְוֹרָה הָאָדָמָה
בְּעִבּוֹרְךָ

בַּעֲבוּרְךָ בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ :
 וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיחַ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב
 הַשָּׂדֶה : בִּזְעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד
 שׁוֹבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־
 עִפַּר אֶתְּהָ וְאֶל־עִפָּר תִּשׁוּב : וַיִּקְרָא הָאֲדָם
 שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל־חַי :
 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת
 עוֹר וְלִבְשָׁם פ

וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהִים הֲנֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִפְּעֵי
 מַמְנוּ לָדַעַת טוֹב וְרַע וְעַתָּה פָּן־יִשְׁלַח יְדוֹ
 וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם :
 וַיִּשְׁלַח הוּא יְהוָה אֱלֹהִים מִגֵּן־עֵדֶן לְעַבְדֹת אֶת־
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם : וַיִּגְרַשׁ אֶת־הָאָדָם
 וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לְגֵן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֶת־
 לַהֲטֵ הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ
 הַחַיִּים : ס וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה ד

אִשְׁתּוֹ וַתְּרַחֵל וַתִּלְדֵּךְ אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי
 אִישׁ אֶת־יְהוָה : וַתִּסֶּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־
 הָבֶל וַיְהִי־רֹבֵל רָעָה צֵאֵן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד
 אֲדָמָה

ספר בראשית

אַדְמָה׃ וַיְהִי מִקֵּץ יָמַיּוֹם וַיָּבֵא קַיִן מִפֶּרִי
 הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ וְהָבֵל הֵבִיא גַם הוּא
 מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמַחְלָבֵהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל הָבֵל
 וְאֶל מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
 וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וּלְמָּה נִפְּלוּ פָּנֶיךָ׃ הֲלוֹא
 אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם־לֹא תֵיטִיב לַפְּתָח
 חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל
 בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הָבֵל אַחִיו וַיְהִי בְהוֹתָם
 בַּשָּׂדֶה וַיִּקַּס קַיִן אֶל הָבֵל אַחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הָבֵל אַחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא
 יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אֲחִי אֲנִי׃ וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ
 קוֹל דְּמֵי אַחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃
 וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה
 אֶת־פִּיהָ לְקַחַת אֶת־דַּמִּי אֶחֶיךָ מִיָּדְךָ׃ כִּי
 תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תִסְפָּק לָךְ כֹּחָהּ לָךְ
 נָע וָנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה
 גְּדוֹל עוֹנֵי מִנְשׂוֹאֵן הִן גִּרְשֵׁת אֶת־יְהוָה מֵעַל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתֵּר וְהָיִיתִי נָע וָנָד

בארץ

כִּי־אָדִין וְהָיָה כָּל־מִצְאֵי יְהִרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ
 יְהוָה לֵבֶן כָּל־הִרְגֵּךְ קִין שְׁבַע־תִּים יָקָם וַיֵּשֶׁם
 יְהוָה לְקִין אֹרֶת לְבִלְתִּי הַכּוֹרֶת אֹתוֹ כָּל־
 מִצְאוֹ׃ וַיֵּצֵא קִין מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־
 נֹד קְדַמַּת־עֵדֶן׃ וַיִּדַע קִין אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר
 וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם
 הָעֵיר כֶּשֶׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃ וַיֹּולֵד לְחֲנוֹךְ אֶת־
 עֵירָר וְעֵירָר יָלַד אֶת־מַחֻיָּאל וּמַחֻיָּאל יָלַד
 אֶת־מֶתוּשָׁאֵל וּמֶתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ*׃

וַיִּקְחֵלֶזֶל לָמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵרָה
 וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ וַתֵּלֶד עֵרָה אֶת־יָבֶל
 הוּא הָיָה אָבִי יֵשֶׁב אָהֶל וּמִקְנָה׃ וְשֵׁם
 אָחִיו יֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָּל־תַּפֵּשׂ כְּנֹזֶר
 וְעֹגֵב׃ וְצִלָּה גַם־הוּא יָלְדָה אֶת־תּוֹבֵל קִין
 לִטֵּשׁ כָּל־חַרְשׁ נַחֲשֶׁת וּבְרוּזֹל וְאַחֹת תּוֹבֵל־
 קִין נַעֲמָה׃ וַיֹּאמֶר לָמֶךְ לְנָשָׁיו עֵרָה וְצִלָּה
 שָׁמַעַן קוֹלִי נָשִׂי לָמֶךְ הָאוֹנָה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ
 חֲרָגְתִּי לִפְצָעֵי וַיֵּלֶד לְחִבְרָתִי׃ כִּי שְׁבַע־תִּים
 יָקָם קִין וּלְמֶךְ שְׁבַע־עִים וְשִׁבְעָה׃ וַיִּדַע אָדָם

ספר בראשית

עוד את-אשתו והולד בן ותקרא את-
שמו שת כי שת-לי אלהים זרע-אחר תחת
הבל כי הרגו קין: ולשת גם-הוא ילד-
בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל

ה לקרא בשם יהוה: ס זה

ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו: זכר ונקבה
בראם ויברך אתם ויקרא את-שם אדם
ביום הבראם: ויהי אדם שלשים ומאת
שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את-שמו
שרת: ויהיו ימי-אדם אחרי הולידו את-
שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות:
ויהיו כל-ימי אדם אשר-חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה וימת: ס

ויהי-שת חמש שנים ומאת שנה
ויולד את-אנוש: ויהי-שת אחרי הולידו
את-אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות: ויהיו כל-ימי-שרת
שתים עשרה שנה ורבע מאות שנה

וימת

וַיִּמַת : ס וַיְחִי אָנוּשׁ תְּשַׁעִּים שָׁנָה
 וַיּוֹלַד אֶת־קִינָן : וַיְחִי אָנוּשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־קִינָן חֲמֵשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִיו כָּל־יְמֵי אָנוּשׁ
 חֲמֵשׁ שָׁנִים וְתֵשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּמַת :

ס וַיְחִי קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־
 מֵהֶלֶל־אֵל : וַיְחִי קִינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
 מֵהֶלֶל־אֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִיו כָּל־יְמֵי קִינָן
 עָשָׂר שָׁנִים וְתֵשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּמַת :

ס וַיְחִי מֵהֶלֶל־אֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים
 שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־יֶרֶד : וַיְחִי מֵהֶלֶל־אֵל אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִיו כָּל־יְמֵי
 מֵהֶלֶל־אֵל חֲמֵשׁ וְתֵשַׁע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 שָׁנָה וַיִּמַת : ס וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם

וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־חֲנוֹךְ :
 וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה
 מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִיו כָּל־יְמֵי

ספר בראשית

יָרַד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה

וַיָּמָת: ס וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים

שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־מֶתוּשֶׁלַח: וַיְתַהַלֵּךְ חֲנוּךְ

אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶתוּשֶׁלַח

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְחִי

כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְשֹׁלֹשׁ

מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְתַהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים

וַיֵּאֲרָצוּ כִּי־לָקַח אֶת־אֱלֹהִים: ס וַיְחִי

שביעי

מֶתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאָת

שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־לָמֶךְ: וַיְחִי מֶתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי

הוֹלִידוֹ אֶת־לָמֶךְ שְׁתַּיִם וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וְשֶׁבַע

מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי

מֶתוּשֶׁלַח תִּשַׁע וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְתִשַׁע מֵאוֹת

שָׁנָה וַיָּמָת: ס וַיְחִי לָמֶךְ שְׁתַּיִם

וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלַד בֵּן: וַיִּקְרָא

אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׁנוֹ

ויקרא ישעום

וּמִמַּעַצְבוֹן יֵדִינוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָהּ יְהוָה:

וגריש קורם

וַיְחִי לָמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמֵשׁ

החוצא

וְתִשַׁעַם שָׁנָה וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים

וּבָנוֹת

וּבְנוֹת : וַיְהִי כָל־יְמֵי־לַמֶּךְ שִׁבְעָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה
 וּשְׁבַע־מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס וַיְהִי־
 נֹחַ בֶּן־חֲמִשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְד נֹחַ אֶת־שֵׁם
 אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת : * וַיְהִי כִי־הִחֵל הָאָדָם
 לִרְבֹּעַ עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה וּבְנוֹת יִלְדוּ לָהֶם : וַיִּרְאוּ
 בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־כְּנוֹרַת הָאָדָם כִּי טִבַּת
 הִנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יִדְוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְמַם
 כִּשְׁגָם הוּא בֶשֶׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים
 שָׁנָה : הַנְּפֹלִים הָיוּ בָאָרֶץ בִּימֵי הָהֵם וְגַם
 אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־
 בְּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר
 מֵעוֹלָם אֲנָשֵׁי־הַשָּׁמַיִם : פ

וַיִּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וּכְלִי־
 יֵצֵר מִחַשְׁבֹּת לִבּוֹ רָקַרַע כָּל־הַיּוֹם : וַיִּנְחֵם
 יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּרְעַצֵּב
 אֶל־לִבּוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת־הָאָדָם
 אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם
 עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי

נחמת

נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:

פ פ פ

P. 2
 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
 בדרתיו את האלהים התהלך נח: ויולד
 נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת:
 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא
 הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה
 נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו
 על הארץ: ויאמר אלהים לנח
 קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
 מפניהם והנני משחיתם את הארץ עשה
 לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה
 וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה
 אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך
 התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
 קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה
 תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה
 תשים תחתים שנים ושלשים תעשה:

ואני

וַיִּגְדַּל הַנּוֹעַ מִבְּיַד אֱתָנָה אֶת־הַמִּבּוּל מִיַּם עַל־הָאָרֶץ
 לַשָּׁחַת כָּל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם כָּל־אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יָגוּעַ׃ וְהַקְמַתִּי
 אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבְאֵרֶת אֶל־הַתְּבָה אֶת־הָ
 וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בְנֶיךָ אִתְּךָ׃ וּמִכָּל־הַחַי
 מִכָּל־בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכָּל־תְּבִיאָה אֶל־הַתְּבָה
 לְהַחֲיוֹת אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִי׃ מִהָעוֹף
 לַמִּינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לַמִּינֵהּ מִכָּל־רֶמֶשׂ
 הָאֲדָמָה לַמִּינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל־יָבֹאוּ אֵלֶיךָ
 לְהַחֲיוֹת׃ וְאֵת־קַח־לְךָ מִכָּל־מֵאֵכֶל אֲשֶׁר
 יֵאָכֵל וַאֲסַפֵּת אֵלֶיךָ וּרְחִיזָה לְךָ וּלְהֵם
 לֶאֱכֹלָה׃ וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל־אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ
 אֱלֹהִים כִּן עָשָׂה׃ * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא־
 אִתְּךָ וּכְל־בֵּיתְךָ אֶל־הַתְּבָה כִּי־אֶתְּךָ רֵאִיתִי שְׁנֵי
 צְדִיקִים לִפְנֵי בְדוֹר הַזֶּה׃ מִכָּל־הַבְּהֵמָה
 הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ
 וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא
 שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ׃ גַּם מִעוֹף־הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה
 שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לַחַיּוֹת זָרַע עַל־פְּנֵי־כָל־

הארץ

ספר בראשית

הָאָרֶץ : כִּי לַיָּמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מִמַּטֵּיר
עַל־הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה
וּמַחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה : וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ
יְהוָה : וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמְּבֹל
הָיָה מִיַּם עַל־הָאָרֶץ : וַיִּבְאֵנֹחַ וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ
וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מִי הַמְּבֹל :
מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן־הָעוֹף וְכָל־אֲשֶׁר־רָמַשׁ עַל־
הָאֲדָמָה : שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵלֶיךָ אֶל־הַתֵּבָה
זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ :
וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִי הַמְּבֹל הָיוּ עַל־
הָאָרֶץ : בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי־נֹחַ
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְשִׁבְעָה־עֶשְׂרִי יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם
הַזֶּה גִבְקָעוּ כָל־מַעֲיָנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת
הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ : וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ
אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה : בַּעֲצֵם הַיּוֹם
הַזֶּה בָּאוּ וְשֵׁם־וְחָם וַיִּפֹּת בְּנֵי־נֹחַ וְאִשְׁתֵּי־נֹחַ
וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה : הִמָּה

וכל

וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־
 הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף
 לְמִינֵהוּ כָּל־צִפּוֹר כָּל־כָּנָף: וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־
 הַתְּבֵה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ
 חַיִּים: וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר בָּאוּ
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בְּעֶדְוֹ: *
 וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבַּעַיִם יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ
 הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתְּבֵה וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ:
 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַתִּלְךָ
 הַתְּבֵה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד
 מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־הַהָרִים הַגְּבוּהִים
 אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם: חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה
 מִלְּמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים: וַיִּגּוּעַ
 כָּל־בָּשָׂר הָרֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה
 וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־
 הָאָדָם: כָּל־אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפּוֹ
 מִכָּל־אֲשֶׁר בָּחַרְבָה מֵתוֹ: וַיִּמַח אֶת־כָּל־
 הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־
 בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ עַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־

הָאָרֶץ

וְהָיָה

ספר בראשית

הָאָרֶץ וַיִּשְׂאֹר אֶדְנָהּ וְאֶשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה׃
וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם׃
ח* וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת־
כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה וַיַּעֲבֹר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׂכּוּ הַמַּיִם׃ וַיִּסְכְּרוּ
מֵעֵינַת תְּהוֹם וַאֲרֻבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֵא הַגֶּשֶׁם
מִן הַשָּׁמַיִם׃ וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלּוֹךְ
וַיָּשׁוּב וַיַּחֲסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת
יוֹם׃ וַתֵּנַח הַתְּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַע־עָהָר
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הַר־אֲרָרָט׃ וְהַמַּיִם הָיוּ
הַלּוֹךְ וַחֲסוּר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֵשְׂרֵי
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ נִרְאָוּ רֵאשֵׁי הַהָרִים׃ וַיְהִי מִקַּץ
אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתְּבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֶרֶב וַיֵּצֵא יֵצוּא
וַיָּשׁוּב עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁלַח
אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הַקְּלוֹת הַמַּיִם מֵעַל
פְּנֵי הָאָרֶץ׃ וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ
לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתְּבָה כִּי מַיִם
עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקַּח־הָ וַיָּבֵא

אתה

אֶתְּהָ אֱלֹוֹי אֶל־הַתְּבָה׃ וַיַּחַל עוֹד שְׁבַע־עֶרֶת
 יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּסַּף שְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־
 הַתְּבָה׃ וַתָּבֵא אֱלֹוֹי הַיּוֹנָה לָעֵת עָרְבוֹהֶנָּה
 עַל־הַזֵּית טָרַף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קָלוּ הַמַּיִם
 מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיַּחַל עוֹד שְׁבַע־עֶרֶת יָמִים אַחֲרָיִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה וּלְאִי־סָפָה שׁוֹבֵאֲלֹוֹ עוֹד׃
 וַיְהִי בְּאַחַת וּשְׁש־מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד
 לַחֹדֶשׁ שֶׁחֲרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ אֶת־
 מִכְסֵה הַתְּבָה וַיֵּרָא וְהִנֵּה חֲרָבוּ פְּנֵי הָאָדָמָה׃
 וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ
 יָבִשָׁה הָאָרֶץ׃

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים רְבִיעִי

אֶל־נֹחַ לֵאמֹר׃ צֵא מִן־הַתְּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ
 וּבְנֶיךָ וּנְשֵׁי־בְנֶיךָ אִתְּךָ׃ כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־
 אִתְּךָ מִכָּל־בֶּשֶׂר בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־
 הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתְּךָ וּשְׂרִצוּ
 בָּאָרֶץ וּפְרוּ וּרְבוּ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֵּצֵא־נֹחַ
 וּבְנֵיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בְנֵיו אִתּוֹ׃ כָּל־הַחַיָּה כָּל־
 הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כָּל־רֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ
 לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יֵצְאוּ מִן־הַתְּבָה׃ וַיְבִן נֹחַ

מִזְבֵּחַ

ספר בראשית

מִזֶּבֶחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּלִי הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֲלֵיהֶם בְּמִזְבֵּחַ׃
וַיֹּרַח יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
לְבוֹ לֹא־אֶסַף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאָדָמָה בְּעֵבוֹר
הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רָע מִנְעֻרָיו וְלֹא־
אֶסַף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃
עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקֹד וְחֹם וְקִיץ
וְחָרֵף וַיּוֹם וְלֵילָה לֹא יִשְׁבְּתוּ׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וּמִזֶּרְעְכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה
עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
בְּכָל־אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל־דְּגַי הַיָּם
בִּידְכֶם נִתְּנוּ׃ כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא אֲחִי לָכֶם
יִהְיֶה לְאֹכְלָה כִּי־רָק עֵשָׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־
כָּל־אֶךְ־בֶּשֶׂר בְּנֶפֶשׁ שׁוֹרְמֹה לֹא תֹאכְלוּ׃ וְאֶךְ־
אֶת־דְּמַמְכֶם לְנַפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ מִיֵּד כָּל־חַיָּה
אֲדַרְשֶׁנוּ וּמִיֵּד הָאָדָם מִיֵּד אִישׁ אֲחִיו אֲדַרְשׁ
אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם׃ שִׁפְךָ דַּם הָאָדָם בְּאָדָם
דָּמֹו יִשְׁפַךְ כִּי בְצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־

הָאָדָם

הארס : ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
בה : ס ויאמר אלהים אל נח ואל-^{חמישי}
בניו אתו לאמר : ואני הנני מקים את בריתי
אתכם ואת זרעכם אחריכם : ואת כל-
נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה
לכל חית הארץ : והקמתי את בריתי
אתכם ולא יברת כל בשר עוד ממי המבול
ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ :
ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני
נתן ביני וביניכם וביין כל נפש חיה אשר
אתכם לדרת עולם : את קשתתי
בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ :
והיה בענני ענן על הארץ ונראתה וישת
בענן : וזכרתי את בריתי אשר ביני
וביניכם וביין כל נפש חיה בכל בשר ולא
יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר :
והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית
עולם בין אלהים וביין כל נפש חיה בכל-
בשר * כ* א 1 2 בשר

ספר בראשית

בֶּשֶׁר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל־
נָח זֹאת אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִי בֵּינִי וּבֵין
כָּל־בֶּשֶׁר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ : פ

שש | וַיְהִי בְּנִינַח הַיְצְאִים מִן־הַתְּבֵה שֵׁם וַחַם
וַיִּפְתּוּחַם הוּא אָבִי כְנַעַן : שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים בְּנֵי־
נָח וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה כָּל־הָאָרֶץ : וַיַּחַל נָח אִישׁ
הָאֲדָמָה וַיִּשַׁע כְּרָם : וַיִּשֶׁת מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר
וַיִּתְּנַל בַּתּוֹךְ אַחֵלָה : וַיֵּרָא חָם אָבִי כְנַעַן אֶת־
עֲרוֹת אָבִיו וַיַּגִּד לְשְׁנֵי־אָחָיו בַּחוּץ : וַיִּקַּח שָׁם
וַיִּפֹּת אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׂמוּ עַל־שָׁכְם שְׁנֵיהֶם
וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי־נִיר וַיִּכְסּוּ אֶת־עֲרוֹת אָבִיהֶם
וּפְנֵיהֶם אַחֲרֵי־נִיר וְעֲרוֹת אָבִיהֶם לֹא־רָאוּ :
וַיִּקְרַן נֹחַ מֵיֵינוּ וַיִּדַע אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ
הַקָּטָן : וַיֹּאמֶר אֲדוּר כְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה
לְאֶחָיו : וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם וַיְהִי
כְּנַעַן עֶבֶד לָמוֹ : יִפְתּוּ אֱלֹהִים לְיִפְרַת וַיִּשְׁכֵּן
בְּאֶהֱלֵי־שָׁם וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ : וַיַּחֲדִינָה
אַחֲרֵי־הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה : וַיְהִי כָּל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַחֲמִשִּׁים

פ

וחמשים שנה וימת:

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו
 להם בנים אחר המבול: בני יפת גמר ומגוג
 ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: ובני גמר
 אשכנז וריפרת ותגרמה: ובני יון אלישה
 ותרשיש כתיס ודרנים: מאלה נפרדו איי
 הגוים בארצותם איש ללשנו למשפחתם
 בנדיהם: ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען:
 ובני כוש סבא וחילה וסבתה ורעמה
 וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן: וכוש ילד
 את נמרד הוא החל להיורג גבר בארץ:
 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
 כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית
 ממלכתו בכר וארץ ואכר וכלנה בארץ
 שנער: מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את
 נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: ואת רסן
 בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה:
 ומצרים ילד ארתי לודים ואת ענמים ואת
 להבים ואת נפתחים: ואת פתרסים ואת

כסלהים

2 2

ב ב

ספר בראשית

בְּסֵלְחִים אֲשֶׁר יִצְאוּ מִשֵּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־
כְּפֹתָיִם: ס וּכְנַעַן יִלְדָה אֶת־צִידֹן
בְּכָרוֹ וְאֶת־חֵת: וְאֶת־הִבּוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי
וְאֶת־הַגְּרִגְשִׁי: וְאֶת־הַחַוִּי וְאֶת־הָעֵרְקִי וְאֶת־
הַסִּינִי: וְאֶת־הָאֲרֹרִי וְאֶת־הַצְּמֹרִי וְאֶת־
הַחֲמָתִי וְאַחֵר נִפְצוּ מִשְׁפָּחוֹת הַכְּנַעֲנִי: וַיְהִי
גְבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בְּאֶכָה גְרָרָה עַד־עֵזֶר
בְּאֶכָה סְדֵמָה וְעֵמֶרָה וְאַדְמָה וְצִבְיִים עַד־
לִשְׁעֵי: אֵלֶּה בְּנֵי־חָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם
בְּאַרְצֹתָם בְּנֹוֹהֵם: ס וְלִשְׁם־יִלְדָה
גַּם־הוּא אָבִי כָּל־בְּנֵי־עֵבֶר אַחִי־יִפְתַּח־הַגְּדוּל:
בְּנֵי־שָׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוּד וְאַרְם:
וּבְנֵי אַרְם עוּזַן וְחוּל וְגִתֵּר וּמֵשׁ: וְאַרְפַּכְשָׁד
יִלְדָה אֶת־שֵׁלַח וְשֵׁלַח יִלְדָה אֶת־עֵבֶר: וְלִעֵבֶר
יִלְדָה שְׁנֵי בָנִים שָׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בִימֵי
נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשָׁם אַחִיו יִקְטָן וְיִקְטָן יִלְדָה
אֶת־אֶלְמוּדָד וְאֶת־שֵׁלֶף וְאֶת־חֲצֵרְמוֹרָה
וְאֶת־יֵרָח: וְאֶת־הַדּוֹרָם וְאֶת־אוּזַל וְאֶת־
דְּקָלָה: וְאֶת־עוֹבֵל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־

שְׁבָא

שְׁבֹא׃ וְאֶת־אוֹפֵר וְאֶת־חֹוֹלֵה וְאֶת־יֹוֹב׃
 כָּל־אֱלֹהֵי בְנֵי־קִטָּן׃ וַיְהִי מוֹשְׁבֵם מִמִּשְׁכַּן
 בְּאֶכָה סְפָרָה הַר הַקָּדִים׃ אֱלֹהֵי בְנֵי־שֵׁם
 לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְלִשְׁנֹתֶם בְּאֶרְצֹתֶם לְגוֹיֵהֶם׃
 אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחְתִּי בְנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתֶם בְּגוֹיֵהֶם
 וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בְּאֶרֶץ אַחֲרֵי הַמַּבּוּל׃

פ

וַיְהִי כָל־הָאָרֶץ שְׁפָה אַחַת וּדְבָרִים אֶחָדִים׃ וַיֵּא
 וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שְׁבִיעִי
 שְׁנַעַר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
 הִבֵּה נָלְכָה לְבָנִים וּנְשֹׂרְפָה לְשֹׂרְפָה וְתֵהִי
 לָהֶם הַלְּבָנָה לְאִבְנֵי וְהַחֹמֶר הַיֵּהוּ לָהֶם
 לְחֹמֶר׃ וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמְגִדָּל
 וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם פֶּן־נִפּוּץ עַל־
 פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃ וַיִּרְדַּ הַיְהוָה לִרְאֹת אֶת־הָעִיר
 וְאֶת־הַמְּגִדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְנֵי־הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה הִן עִם אֶחָד וּשְׁפָה אַחַת לְכָל־סוּף וְזֶה
 הַחֹלָם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־יִבְצֵר מֵהֶם כָּל־
 אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ הִבֵּה נִרְדֶּה וְנִבְלֶה שֵׁם

ב ג 2 3 שפתם

ספר בראשית

שַׁפְּתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתֵי רֵעֵהוּ :
וַיִּפֶן יְהוָה אֹתָם מִשֵּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר : עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בְּכָל
כִּי־שָׁם בָּלַל יְהוָה שִׁפְתֵי כָל־הָאָרֶץ וּמִשֵּׁם
הִפְיִצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : פ
אֱלֹהֵי תוֹלְדֹת שֵׁם שָׁם בְּקָמָאת שָׁנָה וַיּוֹלְדוּ
אֶת־אַרְבַּבְשָׁד שְׁנַת־יָם אַחֲרֵי הַמַּבּוּל : וַיְחִי־
שָׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אַרְבַּבְשָׁד חֲמִשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת : ס וַאֲרַבְבְּשָׁד
זָוִי חֲמִשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלְדוּ אֶת־שֶׁלַח : וַיְחִי־
אַרְבַּבְשָׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֶׁלַח שְׁלֹשׁ
שָׁנָיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת :
ס וַשֶּׁלַח חִי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלְדוּ אֶת־
עֵבֶר : וַיְחִי־שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר
שְׁלֹשׁ שָׁנָיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלְדוּ בָנָיו
וּבָנוֹת : ס וַיְחִי־עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיּוֹלְדוּ אֶת־פֶּלֶג : וַיְחִי־עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת : ס וַיְחִי־פֶלֶג
שְׁלֹשִׁים

שלשים שנה ויולד את דעו: ויחי פלג אחרי
 הולידו את דעו תשע שנים ומאתים שנה
 ויולד בנים ובנות: ס ויחי דעו שתיים
 ושלשים שנה ויולד את שרוג: ויחי דעו
 אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים
 שנה ויולד בנים ובנות: ס ויחי שרוג
 שלשים שנה ויולד את נחור: ויחי שרוג
 אחרי הולידו את נחור מאתיים שנה ויולד
 בנים ובנות: ס ויחי נחור תשע ועשרים
 שנה ויולד את תרח: ויחי נחור אחרי
 הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת
 שנה ויולד בנים ובנות: ס ויחי תרח
 שבעים שנה ויולד את אברם את נחור
 ואת הרן: ואלה תולדת תרח הוליד
 את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד
 את לוט: וימת הרן על פני תרח אביו
 בארץ מולדתו באור כשדים: ויקח אברם
 ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם
 אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה

ספר בראשית

ואביספה : ותהי שרי עקרה אין לה ולר :
ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן
בן בנו ואת שרי כלהו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן וישבו שם : והיו ימי
תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת
תרח בחרן :

פ פ פ

ויאמר יהוה אל אברם לך מארצה
וממול דתך ומבית אביך אל הארץ
אשר אראך : ואעשה לנני גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברכה
מברכך ומקלך אאר ונברכו בך כל
משפחת הארמה : וילך אברם כאשר דבר
אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש
שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן : ויקח
אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו
ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר

יב
P. 3.

אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
 ויבאו ארצה כנען: ויעבר אברם בארץ עד
 מקום שכם עד אלון מורה והפנעני את
 בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך
 אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
 הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדש
 לבית אל וישט אהלה בית אל מים והעי
 מקדש ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם
 יהוה: ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה:

פ

ויהי רעב בארץ וידר אברם מצרימה לגור
 שם כי כבד הרעב בארץ: ויהי כבאשר
 הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי
 אשתו הנהנא ידעתי כי אשה יפת מראה
 את: והיה כי יראו אתך המצרים ואמר
 אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי
 נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה
 נפשי בגללך: ויהי כבוא אברם מצרימה שני
 ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא

ספר בראשית

מֵאָדָּה : וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פֶרְעֹה וַיְהִלְלוּ אֹתָהּ
אֶל־פֶּרְעֹה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פֶּרְעֹה :
וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְרָה וַיְהִי לוֹ צֶאֱזָבְקָר
וַחֲמָרִים וְעֵבְרִים וּשְׂפָחַת וְאַתְנַת וְגַמְלִים :
וַיִּנְגְעֵהוּ הוֹרֵי אֶת־פֶּרְעֹה נְגַעִים גְּדֹלִים וְאֶת־
בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שְׂרֵי אִשֶׁת אַבְרָם : וַיִּקְרָא
פֶּרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי
לְמַה לֹּא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא : לְמַה
אָמַרְתָּ אֶחְתִּי הִוא וְאָקַח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה
וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וּלְךָ : וַיֵּצֵא עָלָיו פֶּרְעֹה
אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־
וַיִּגְאֲשֶׁר לוֹ : * וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ וּלְלוֹט עַמּוֹ הַנִּגְבָּה : וְאַבְרָם
כִּבְדַּר מֵאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב : וַיֵּלֶךְ
לְמִסְעָיו מִנֹּגֵב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־הָיָה שֵׁם אֵהְלָה בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית־אֵל
וּבֵין־הָעֵץ : אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם
בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה : *
שְׁלִישִׁי וְגַם לְלוֹט הִהְלֵךְ אֶת־אַבְרָם הִיָּה צֶאֱזָבְקָר
וְאֵהְלִים

וַאֲהֲלִים וְלֹא נִשְׂא אֶתֶם הָאָרֶץ לִשְׁבֹת יַחְדוֹ
 כִּי הִיא רְכוּשׁ רַב וְלֹא יִכְלוּ לִשְׁבֹת יַחְדוֹ :
 וַיְהִי רִיב בֵּין רַעֲי מִקְנֵה אַבְרָם וּבֵין רַעֲי
 מִקְנֵה לוֹט וְהִכְנִיעַנִי וְהִפְרֹזוּ אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ :
 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-לוֹט אַל-נָא תְהִי מְרִיבָה
 בֵּינֵינוּ וּבֵין רַעֲי וּבֵין רַעֲיָהּ כִּי אֲנִישֵׁי אֲחִים
 אָנַחְנוּ : הֲלֹא כָל-הָאָרֶץ לִפְנֵי הַפְּרֹד נָא
 מֵעַל אִם-הַשָּׁמַיִם וְאִימְנֹה וְאִם-הַיָּמִין
 וְאִם-הַיָּמִינָה : וַיִּשְׂא לוֹט אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת
 כָּל-כְּפַר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי שַׁחַת
 יְהוָה אֶת-סֹדֶם וְאֶת-עַמּוֹרָה כִּגְזַן יְהוָה בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּאֵבֶה צַעַר : וַיִּבְחַר לוֹ לוֹט אֶת-כָּל-
 כְּפַר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְעֵלוֹט מִקְדָם וַיִּפְרְדוּ אִישׁ
 מֵעַל אַחֵיו : אַבְרָם יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט
 יוֹשֵׁב בְּעַמְּוִי הַכְּכַר וַיֵּאָהֵל עַד-סֹדֶם : וְאֲנִשֵׁי
 סֹדֶם רַעֲיוֹת שָׂאִים לִיהוָה מְאֹד : וַיְהוֶה אָמַר
 אֶל-אַבְרָם אַחֵרֵי הַפְּרֹד לוֹט מֵעַמְּוִי שָׂאֵנָה
 עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם
 צַפְנָה וְנֹגְבָה וְקֹדְמָה וַיִּמָּה : כִּי אֶרֶץ-כָּל-

הַיַּרְדֵּן

ספר בראשית

הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך
עד עולם: ושמת את זרעך כעפר הארץ
אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ
גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ לארבה
ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא
וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם
מזבח ליהוה: פ

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך
אלסר כדורלעמר מלך עילם ותרעל מלך
גוים: עשו מלחמה ארת ברע מלך סדם
ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך ארמה
ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היאצער:
כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים
המלח: שתיים עשרה שנה עברו אהם
כדורלעמר ושלש עשרה שנה מרדנם:
ובארבע עשרה שנה בא מדרלעמר
ודמלכים אשר אתו ויבאו את הרפאים
בעשתרת קננים ואת הזוזים בהם ואת
האימים בשוה קריתים: ואת החנני בהרבים

יד
רביעי

נכונים ק

שער

שָׁעִיד עַד אֵיל פִּיגְלֹן אֲשֶׁר עַל הַמִּדְבָּר׃
 וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל עֵין מִשְׁפַּט הוּא קָדֵשׁ וַיִּכּוּ
 אֶת־כָּל־שָׂדֵה הָעֵמֶלֶקִי וְגַם אֶת־הָאֶמְרֵי
 הַיֵּשֶׁב בְּחִצְצֹן תַּמְר׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם וּמֶלֶךְ
 עַמְרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צַבְיִים וּמֶלֶךְ
 בִּלְעָרָה וְהוּא צֶעַר וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם מִלְחָמָה בְּעַמֶּק
 הַשְּׂדֵיִם׃ אֵת כְּדָרְלַעֲמֹר מֶלֶךְ עֵילָם וְתָרְעַל
 מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאִמְרָפָל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ
 אֶלֶסָר אַרְבַּעַה מַלְכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ וְעַמֶּק
 הַשְּׂדֵיִם בְּאֵרֶת בְּאֵרֶת חֲמֹר וַיִּנְסוּ מֶלֶךְ־סֹדֶם
 וְעַמְרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה וְהַנְּשָׂאִים הָרָה נָסוּ׃
 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־דָּבָר סֹדֶם וְעַמְרָה וְאֵת־כָּל־
 אֲבָלָם וַיִּלְכּוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־דָּבָר
 בֶּן־אָחִי אַבְרָם וַיִּלְכּוּ וְהוּא יָשֵׁב בְּסֹדֶם׃ וַיָּבֹא
 הַפְּלִיט וַיִּגַּח לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׁכֵן
 בְּאֵלֵי מִמְדָּא הָאֶמְרֵי אָחִי אֲשַׁכַּל וְאָחִי עֵנַח
 וְהֵם בְּעַלֵי בְרִית אַבְרָם׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי
 נִשְׁבְּחָה אָחִיו וַיִּרְקֵא אֶת־הַנִּיבִיו יְלִידֵי בֵיתוֹ
 שָׂמְנָה עֶשֶׂה וְשֵׁשׁ מְאוֹת וַיִּרְחֹף עַד־דָּן׃
 וַיַּחֲלֵק

צבויים

ספר בראשית

וַיִּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכֹּס
וַיִּרְדָּם עַד חֹבֶה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק׃
וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל־הָרֶכָּשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אֶחָיו
וַיִּרְכְּשׁוּ הַשֵּׁיב וְגַם אֶת־הַנְּשִׁים וְאֶת־הָעַם׃
וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי עֹבְדוֹ
מֵהַכּוֹת אֶת־כַּדְרֵלְעָמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
אִתּוֹ אֶל־עַמֶּק שׁוּחַ הוּא עַמֶּק הַמֶּלֶךְ׃ וּמֶלֶךְ־
צָדֵק מֶלֶךְ־שָׁלֵם הוּצֵא לֶחֶם וַיִּיָּן וְהוּא כֹהֵן
לְאֵל עֲלִיּוֹן׃ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם
לְאֵל עֲלִיּוֹן קִנְיַה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ וּבְרוּךְ אֵל
עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר־כִּנְיַן צָרִיף בִּידֶךָ וַיִּתֵּן־לוֹ מַעֲשֵׂה
מַכְלֵ׃ * וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֶם אֶל־אַבְרָם תֵּן־לִי
הַנֶּפֶשׁ וְהָרֶכָּשׁ קַח־לְךָ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־
מֶלֶךְ־סֹדֶם הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל־הַיְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן
קִנְיַה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אִם־מַחֲוֹט וְעַד שְׂרוּף־
נָעַל וְאִם־אָקַח מִכָּל־אֲשֶׁר־לְךָ וְלֹא תֹאמֶר
אֲנִי הַעֲשֵׂתִי אֶת־אַבְרָם׃ בְּלַעֲדֵי רַק אֲשֶׁר
אָכְלוּ הַנְּעֻרִים וְהִלַּק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ
אִתִּי עִנֹד אֲשַׁכְּלוּ מִמֶּנּוּ הֵם יִקְחוּ מִלְּקַם׃

חמישי

אחר

אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר
 יְהוָה אֶל־אַבְרָם בְּמַחֲזֵה לְאָמֹר אֶל־תִּירָא
 אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃
 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תִּתֶּן לִי וְאֲנֹכִי
 דוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דְמַשְׁק
 אֱלִיעֶזֶר׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא־נָתַתָּה זָרַע
 וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃ וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה
 אֱלֹוֵי לְאָמֹר לֹא־יִרְשֶׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא
 מִמֶּעֶיךָ הוּא יִרְשֶׁךָ׃ וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה
 וַיֹּאמֶר הַבִּטְנָה הַשְּׂמִימָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים
 אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־יְהִי
 זָרְעֶךָ׃ וְהָאֱמֵן בִּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה׃*
 וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִךָ מֵאוּר
 כַּשְׂדִּים לְתֵת לָךְ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְרִשְׁתָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמֶה אֲדַעֲכִי
 אִירְשֶׁנָּה׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵי קַח־לִי עֵגְלָה
 מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאִיל מְשֻׁלֶּשֶׁת וְגִזְלִים
 וְגִזְלִים׃ וַיִּקַּח לֹו אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיִּבְתֵּר אֹתָם
 בַּתּוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּתָרוֹ לְקַרְאֵת רַעְיוֹן אֶת־

ספר בראשית

הַצֵּפֹר לֹא בָחַר׃ וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל הַפְּגָרִים
 וַיֵּשֶׁב אֹתָם אֲבָרָם׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לְבוֹא
 וּתְרַדְמָה נִפְלָה עַל אֲבָרָם וְהִנֵּה אֵימָה
 חֹשֶׁכָה גְדֹלָה נִפְלְתָה עֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם
 יָדַעְתֶּם כִּי גֵרִי יִהְיֶה זֶרְעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
 וְעַבְדוּם וְעַנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וְגַם
 אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרֵי־כֵן
 יֵצְאוּ בְרַכְּשֵׁי גְדוֹל׃ וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ
 בְּשָׁלוֹם תִּקְבְּרָ בְּשִׁיבָה טוֹבָה׃ וְדוֹר רְבִיעִי
 יָשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֵינַי הָאֵמַרְי עַד־הִנֵּה
 וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָרֶז וְעֹלְטָה הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר
 עֹשֵׂן וּלְפִיר אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזֵרִים
 הָאֵלֶּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אֲבָרָם
 בְּרִית לֵאמֹר לְזֶרְעְךָ נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת
 מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנְּהַר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָת׃
 אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקֵּנִי וְאֶת־הַקְּדָמִי׃ וְאֶת־
 הַחֹתִי וְאֶת־הַפְּרוֹי וְאֶת־הַרְפָּאִים׃ וְאֶת־
 הָאֵמַרְי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגְּרִגְשִׁי וְאֶת־
 וַיִּן הַיְבוּסִי׃ פ וְשָׂרֵי אֲשֶׁת אֲבָרָם לֹא

ילדה

וַיֵּלֶךְ לוֹ וְלֹא שָׁפַח מִצְרֵית וּשְׂמֵה הַגֵּר :
 וַתֹּאמֶר שְׂרֵי אֶל־אֲבָרִם הִנֵּה־נָא עֲצַרְנִי יְהוָה
 מִלָּדֹת בֵּן־נֶאֱלֵם שְׁפַחְתִּי אוֹלֵי אֲבֹנָה
 מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אֲבָרִם לְקוֹל שְׂרֵי : וַתִּקַּח שְׂרֵי
 אֶשֶׁת אֲבָרִם אֶת־הַגֵּר הַמִּצְרֵית שְׁפַחְתָּהּ
 מִקֶּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לַשַּׁבָּת אֲבָרִם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאֲבָרִם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה : וַיָּבֵא
 אֶל־הַגֵּר וַתְּהַר וַתֵּרָא כִּי־הָרְתָהּ וַתִּקַּל
 גְּבֻרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ : וַתֹּאמֶר שְׂרֵי אֶל־אֲבָרִם
 חֲמִסִּי עֲלֶיךָ אֲנֹכִי נָתַתִּי שְׁפַחְתִּי בְּחִיקְךָ
 וַתֵּרָא כִּי־הָרְתָהּ וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה
 בֵּינִי וּבֵינֶיךָ : וַיֹּאמֶר אֲבָרִם אֶל־שְׂרֵי הִנֵּה
 שְׁפַחְתְּךָ בְּיָדְךָ עָשִׂיתָ־לָּהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 וַתַּעֲנֶה שְׂרֵי וַתְּבָרַח מִפָּנֶיהָ : וַיִּמְצָאָהּ מִלֶּאךָ
 יְהוָה עַל־עֵין־הַמַּיִם בְּמַדְבָּר עַל־הָעֵין בְּרֶדֶךְ
 שׁוּר : וַיֹּאמֶר הַגֵּר שְׁפַחְתָּ שְׂרֵי אִי־מִזָּה בָּאת
 וְאֵנָּה תִּלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפָּנֵי שְׂרֵי גְבֻרָתִי אֲנֹכִי
 בְּרַחְתָּ : וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־
 גְּבֻרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַחַת יָדֶיךָ : וַיֹּאמֶר לָהּ

מלאך

מלאך

ספר בראשית

מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא
יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה הנך
הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי
שמע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן:
ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל
ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי:
על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין
קדש ובין ברד: ותלך הגר לאברם בן ויקרא
אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל:
ואברם בין שמונים שנה ושש שנים בלדת
הגר את ישמעאל לאברם: ויהי
אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא
יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי
התהלך לפניו והיה תמים: ואתנה בריתי
ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: ויפל
אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר:
אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים:
ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך
אברהם:

אֲבָרָהֶם כִּי אֲבִהֶמוֹן גּוֹיִם נִתְתִּיךָ׃ וְהִפְרֵתִי
אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד וְנִרְתַּתִּיךָ לְגוֹיִם וּמַלְכִים
מִמֶּךָ יֵצְאוּ׃ *וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ שְׁנֵיעִי
וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם
לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ׃ וְנִתַּתִּי
לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֶת
כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזֵת עוֹלָם וְהִי־תִי לָהֶם
לֵאלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהָם וְאַתָּה
אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אֶתָּה וּזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ
לְדֹרֹתֶם׃ זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל־
זָכָר׃ וְנִמְלַטְם אֶת בֶּשֶׂר עַרְלַתְכֶם וְהָיָה
לְאוֹרֵת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ וּבֶן־שִׁמְנֹת
זָמִים יְמוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יֵלֵד בַּיִת
זִמְקַנַּת כֶּסֶף מְכַל בֶּן־נָכָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרְעֶךָ
הוּא׃ הַמּוֹל יְמוֹל יֵלֵד בַּיִתְךָ וּמְקַנַּת כֶּסֶף
וְהִיתָח בְּרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם׃
זָעַר לְזָכָר אֲשֶׁר לֹא יְמוֹל אֶת־בֶּשֶׂר עַרְלָתוֹ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ אֶת־בְּרִיתִי
הַפֶּר

ספר בראשית

הַפֶּרֶס׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
שְׂרֵי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרֵי כִּי
שְׂרָה שְׁמָהּ׃ וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה
לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהּ וְהִי תִהְיֶה לְגוֹיִם מְלֹכֵי עַמִּים
מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחַק
וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלֹבֵן מָאָה־שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם־
שְׂרָה הֵבֵת־תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לֹא־יִשְׁמַעְאֵל יְחִיהֶּה
לְפָנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שְׂרָה אִשְׁתְּךָ
יֵלְדָת לְךָ בֵּן וְקִרְאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִּי
אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו׃
וְלִישְׁמַעְאֵל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בֵרַכְתִּי אֹתוֹ
וְהַפְרִיתִי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאָד מְאֹד
שָׁנַיִם עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ יוֹלֵד וְנָתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל׃
וְאֶת־בְּרִיתִי אֲקִים אִתְּךָ יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ
שְׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאַחֶרֶת׃ וַיִּכַּל
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם׃ וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת־ישְׁמַעְאֵל בְּנוֹ וְאֶת־כָּל־יְלֵדֵי
בֵּיתוֹ וְאֶת־כָּל־מִקְנֵת כֶּסֶף כָּל־זָכָר בְּאִנְשֵׁי

בית

בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם
 היום הזה כאשר דבר אתו אלהים :
 ואברהם בין תשעים ותשע שנה בהמלו
 בשר ערלתו : וישמעאל בנו בן שלש
 עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו :
 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל
 בנו : וכל אנשי ביתו ילד בית ומקנת כסף
 מאת בן בכר נמלו אתו :

פ פ פ

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב יח
 פתח האהל כחם היום : וישא עינו וירא P.4
 והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירק
 לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה :
 ויאמר ארני אם נא מצאתי חן בעיניך אל קרש
 נא תעבר מעל עבדך : יקחנא מעשמים
 ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה
 פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על
 כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
 כאשר

ספר בראשית

כַּאֲשֶׁר דִּבְרַת : וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֱהֱלָה אֶל־
שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַה־רִי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֹלֶת
לוֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת : וְאֶל־הַבָּקָר רֵץ אַבְרָהָם
וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רֶךָ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנֶּעֱר וַיִּמְהַר
לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ : וַיִּקַּח חֲמֵאָה וְחֵלֶב וּבֶן־הַבָּקָר
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם
תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִי־הָיְתָה שָׂרָה
אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל : וַיֹּאמֶר שׁוּב
אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵרַת חַיָּה וְהִנֵּה בֶן לְשָׂרָה
אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שָׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא
אֲחֵרָיו : וַאֲבָרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים
בַּיָּמִים חֲדָל לֵהְיוֹת לְשָׂרָה אֲרוּחַ כְּנָשִׁים :
וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלֹתִי
הֵיטֵהֱלִי עֲדָנָה וְאֲדַנִּי זָקֵן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
אַבְרָהָם לְמָה זֶה צִחְקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵפֶּה
אֲמַנָּם אֵלֶּךָ וְאֲנִי זָקְנָתִי : הֲיִפְלֵא מִי־הוּא דָבָר
לְמוֹעֵר אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֶּן : *
שְׁנֵי וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחְקָתִי כִּי יִרְאֶה
וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי צִחְקָתִי : וַיִּקְמוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים

ד על אי

וַיִּשְׁקְפוּ

וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם
 לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
 אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי
 גדול ועצום ונברכו כל גוי הארץ: כי
 ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
 אחרייו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
 ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את
 אשר דבר עליו: ויאמר יהוה זעקרת סדם
 ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד:
 ארדה נא ואראה הפצעקתה הבאה אלי
 עשו כל זה ואם לא אדעה: ויפנו משם
 האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד
 לפני יהוה: ויגש אברהם ויאמר האף
 תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים
 צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא
 למקום למען חמשים הצדיקים אשר
 בקרבה: חללה לך מעשתך בדבר הזה
 להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע
 חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה

ספר בראשית

משפט: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶם-אֶמְצָא בְּסֹדֶם
 חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׂאתִי לְכָל-
 הַמָּקוֹם בְּעִבּוֹרִים: וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִה
 נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי וְאַנְכִי עֹפֵר
 וְאֶפֶר: אוֹלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצְדִּיקִים חֲמִשָּׁה
 הַתְּשֻׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת-כָּל הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲשַׁחֵת אֶם-אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה:
 וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוֹלַי יִמְצְאוּן
 שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעִבּוֹר
 הָאַרְבָּעִים: וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יַחַר לִאֲדֹנָי
 וַאֲדַבְּרָה אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא
 אֶעֱשֶׂה אֶם-אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: וַיֹּאמֶר הֲנִה
 נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי אוֹלַי יִמְצְאוּן
 שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֵת בְּעִבּוֹר
 הָעֶשְׂרִים: וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יַחַר לִאֲדֹנָי וַאֲדַבְּרָה
 אֶךְ הַפֶּעַם אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר
 לֹא אֲשַׁחֵת בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרֵה: וַיִּלֶךְ יְהוָה
 בְּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל-אַבְרָהָם וַאֲבָרָהָם
 שָׁב לְמִקְמוֹ: *וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה

יח
 שלישי

בערב

בַּעֲרֹב וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם וַיְרֵא לֹט וַיִּקַּם
 לִקְרֹאתָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֲפִים אֲרֻצָּה׃ וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה נָא אֲדֹנָי סוּרֹנָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ ^{חול}
 וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם
 לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְרָחוּב נְלִין׃ וַיִּפְצַר־
 בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיִּבְאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ
 לָהֶם מִשְׁתֵּהוּ מִצֹּת אֶפְהוֹ וַאֲכָלוּ׃ מִרְסֵי שִׁכְבוֹ
 וַאֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סְדֹם נִסְבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנֶּעַר
 וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקְצֵה׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אִי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ
 הַלַּיְלָה הַזֶּה הֲוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנִרְעָה אִתָּם׃ וַיֵּצֵא
 אֱלֹהִים לֹט הַפֶּתַח וְהַדְלִית סָגַר אַחֲרָיו׃
 וַיֹּאמֶר אֶל־נְאֻמֵי תַרְעוּ׃ הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי
 בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאָהֶנָּה אֶתְהֶן
 אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לֹא־אֲנָשִׁים
 הֵאלֵ אֶל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־פִּן בָּאוּ בְּצַל
 קִרְתִּי׃ וַיֹּאמְרוּ וְנִשְׁהַלְאֵהוּ וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד
 בְּאֶלְגֹּר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עֵתֶרָה נִרְעֵ לָךְ מֵהֶם
 וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁבֵר הַדְלִית׃

ספר בראשית

וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט
 אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת
 האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים
 מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: ויאמרו
 האנשים אל לוט עד מילך פה חתן ובניך
 ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום
 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי
 גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה
 לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו
 לקחי בנותי ויאמר קומו צאו מן המקום
 הזה כי משחית יהוה את העיר והי
 כמצחק בעיני חתניו: וכמו השחר עלה
 ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את
 אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאת פן
 תספרה בעון העיר: ויתמהמהו ויחזיקו
 האנשים בידו וביר אשתו וביר שתי בנותיו
 בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ
 לעיר: והי כהוציאם אתם החוצה ויאמר
 המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל

תעמד

תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכֹּכָב הַהָרֶה הַמִּלֵּט פֶּן־
 תִּסְפָּה׃ וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֵל־נָא אֲדֹנָי׃ הִנֵּה־^{קריש}
 נָא מִצָּא עֲבָדָה הֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל חֲסֹדְךָ
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי
 לֹא אוֹכַל לְהַמְלִיט הַהָרֶה פֶּן־תִּרְבַּקֵּנִי הָרֵעָה
 וּמָתִי׃ הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרִבָּה לְנוֹס
 שָׂמָּה וְהוּא מִצְעָר אִמְלִטָּה נָא שָׂמָּה הֲלֹא
 מִצְעָר הוּא וְתַחֲיֵי נַפְשִׁי׃ * וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה רַב־יְעִי
 נִשְׂאתִי פָנֶיךָ גַם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הַפְּכִי
 אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ מִהַר הַמִּלֵּט שָׂמָּה
 כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דְּבָר עַד־בְּאֶךָ שָׂמָּה
 עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר צוֹעָר׃ הַשָּׁמֶשׁ יֵצֵא |
 עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צְעָרָה׃ וַיְהִי הַמָּטֵר
 עַל־סֹדֶם וְעַל־עֲמֹרָה גִּפְרִית וְאִשׁ מֵאֲרָת
 יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם׃ וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים הָאֵל
 וְאֶת כָּל־הַכֹּכָב וְאֶת כָּל־יְשֵׁבֵי הָעָרִים וְצִמַח
 הָאֲדָמָה׃ וַתִּבַּט אִשְׁתּוֹ מֵאֲחֵרָיו וְתַהֵי נֹצִיב
 מֶלֶח׃ וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבִקְרָא אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פָּנָיו הָיְהוּה׃ וַיִּשְׁקֹף עַל־

פני *ג ב 2 3

ספר בראשית

פָּנֵי סוּדָם וְעַמּוּדָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֲרֶץ הַכְּכַר
וַיֵּרָא וְהִנֵּה עָלָה קִיטָר הָאָרֶץ כְּקִיטָר
הַכְּבֹשֶׁן׃ וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עֲרֵי הַכְּכַר
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט
מֵתוֹךְ הַהַפְכָה בְּהַפֵּךְ אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר־
יָשָׁב בָּהֶן לֹט׃ וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעַר וַיֵּשֶׁב בְּהַר
וַשְׁתִּי בְּנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יֵרָא לְשֵׁבֶת בְּצוּעַר וַיֵּשֶׁב
בְּמַעְרָה הוּא וַשְׁתִּי בְּנֹתָיו׃ וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה
אֶל־הַצְעִירָה אַבְיָנוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאָרֶץ
לָבוֹא עֲלֵינוּ כְּדָרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ׃ לָכֵן נִשְׁקָה
אֶרֶץ אַבְיָנוּ יָיִן וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאַבְיָנוּ
זָרַע׃ וַתִּשְׁקֵן אֶת־אֲבִיהֶן יָיִן בַּלַּיְלָה הוּא
וַתִּבְאֶה הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת אָבִיהָ וְלֹא יָדַע
בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ׃ וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַתֹּאמֶר
הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה הֲנִי־שָׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת־
אָבִי נִשְׁקָנוּ יָיִן גַּם־הַלַּיְלָה וּבֹאִי שִׁכְבִּי עִמּוֹ
וְנַחֲיָה מֵאַבְיָנוּ זָרַע׃ וַתִּשְׁקֵן גַּם בַּלַּיְלָה
הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יָיִן וַתִּקַּס הַצְעִירָה וַתִּשְׁכַּב
עִמּוֹ וְלֹא יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ׃ וַתַּהַרֵן
שְׁתֵּי

נקוד על ו'

שתי בנות לוט מאביהן : ותלד הבכירה בן
 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד
 היום : והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא
 שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום :

וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה כ

הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר :
 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא
 וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה :
 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה
 ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת
 והוא בעלת בעל : ואבימלך לא קרב אליה
 ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג : הלא הוא
 אמר לי אחתי הוא והיא גם היא אמרה
 אחי הוא בתם לבבי ובנקי כפי עשיתי
 זאת : ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי
 ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך
 גם אנכי אותך מחטור לי על כן לא נתתיך
 לנגע אליה : ועתה השב אשת האיש כי
 נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך

ג ג 3 3 משיב

ספר בראשית

מִשִּׁיבֵד עֲפִימוֹת תִּמּוֹת אֶתְּהוּ וְכָל־אֲשֶׁר־
 לָךְ׃ וַיִּשְׁכַּם אֲבִימֶלֶךְ בִּבְקָר וַיִּקְרָא לְכָל־
 עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃ וַיִּקְרָא
 אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־עָשִׂיתָ
 לָנוּ וּמַה־חָטַאתָ לָךְ כִּי־הִבֵּאתָ עָלַי וְעַל־
 מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדוֹלָה מֵעַשִׂים אֲשֶׁר לֹא־
 יַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדַי׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
 אַבְרָהָם מַה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר
 הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵינִי
 יֵרֵאת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וַהֲרִגוּנִי עַל־דְּבַר
 אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי׃ וְגַם־אִמְנָה אֶחָתִּי בֵּת־אָבִי הוּא אֵךְ
 לֹא־בֵּת־אִמִּי וְתֵהִי לִי לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר לָהּ זֶה
 חֲסֹדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדַי אֶל־כָּל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־נִבּוֹא שָׁמָּה אֲמַר לִי אֶחָי הוּא׃ וַיִּקַּח
 אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבְקָר וְעֲבָדִים וּשְׂפָחוֹת וַיִּתֵּן
 לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃
 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ

בעיניך שב : ולשרה אמר הנה נתתי אלף
 כסף לאחייך הנרה הוא לך כסורת עינים
 לכל אשר אתך ואת כל ונכחת :
 ויתפלל אברהם אל האלהים
 וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו
 ואמרה רתיו וילדו : כי עזר עזר
 יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על-
 דבר שרה אשר אברהם :

ויהוה פקד את שרה כאשר כא

פרשת יום א'
של ר"ה

אמר ויעשה הוה לשרה כאשר דבר : ותהר
 ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד
 אשר דבר אתו אלהים : ויקרא אברהם
 את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
 יצחק : וימל אברהם את יצחק בנו בן-
 שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים : *

ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק
 בנו : ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים
 כל השמע יצחק לי : ותאמר מי מלל
 לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן
 ג ד 3 4 לזקניו

ספר בראשית

לֹקְנֵינוּ: וַיְגַדֵּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
מִשְׁתֵּה גָדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת יִצְחָק: וַתֵּרֶא
שָׂרָה אֶת בֶּן־הַגֵּר הַמְצֻרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה
לְאַבְרָהָם מִצְחָק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ
הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִרְשׁ בֶּן־
הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק: וַיִּרַע הַדָּבָר
מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנֹו: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־
הַנְּעִר וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ
שָׂרָה שָׁמַע בְּקִלָּהּ כִּי בִי־צְחָק יִקְרָא לָךְ זֶרַע:
וְגַם אֶת־אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לָגֹי אֲשִׁימְנוּ כִּי זֶרַע־
הוּא: וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיִּקַּח לֶחֶם
וְחֶמְרָה מִיַּם וַיִּתֵּן אֶל־הַגֵּר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ
וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֵהּ וַתֵּלֶךְ וַתֵּתֵעַ בְּמִדְבַר
בְּאֵר שָׁבַע: וַיְכַלּוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת וַתִּשְׁלַךְ
אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים: וַתֵּלֶךְ וַתֵּשָׁב
לָהּ מִנְּגַד הַרְחָק כַּמֶּטְחָוּי קָשָׁת כִּי אָמְרָה
אֶל־אַרְאֵה בְּמֹות הַיֶּלֶד וַתֵּשָׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא
אֶת־קִלְיָהּ וַתִּבְכֶּה: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל

הַנְּעִר

הַנֶּעֶר וַיִּקְרָא מְלֶאכֶּךָ אֱלֹהִים וְאֶל־הַגֵּר מִן־
 הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לֵה מַה־לָּךְ הַגֵּר אֶל־תִּירָאִי
 כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנֶּעֶר בְּאֲשֶׁר הוּא־
 שָׁם׃ קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנֶּעֶר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדְךָ
 בּוֹ כִּי־לִגְוֵי גְדוֹל אֲשִׁימְנֹו׃ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים
 אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֹא
 אֶת־הַחֶמֶת מַיִם וַתִּשָּׂק אֶת־הַנֶּעֶר׃ וַיְהִי
 אֱלֹהִים אֶת־הַנֶּעֶר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר וַיְהִי
 רֶבִה קִשְׁת׃ וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר פָּאֵרָן וַתִּקַּח לוֹ
 אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃

פ

וַיְהִי בַעֲת הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שֹׁר־
 צִבְאוֹ אֶל־אֲבֵרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל
 אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה׃ וְעַתָּה הִשְׁבַּעְהָ לִּי
 בְּאֱלֹהִים הִנֵּה אִסַּת־שִׁקְר לִי וּלְגִינִי וּלְנֹכְדִי
 כַּחֲסֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָרְתָה בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם
 אֲנֹכִי אֲשַׁבַּע׃ וְהוֹכַח אֲבֵרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ
 עַל־אֲדוּרַת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזַל וְעַבְדֵי
 אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא־דַעַתִּי מִי

עשה

ג ה 3 5

ספר בראשית

עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הִנְדַּת
 ליוגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח
 אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו
 שניהם ברית: ויצב אברהם את שבע
 כבשת הצאן לבדהן: ויאמר אבימלך אל
 אברהם מזה הנה שבע כבשת האלה אשר
 הצבת לבדנה: ויאמר כי את שבע כבשת
 תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי
 את הבאר הזאת: על כן קרא למקום
 ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם:
 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
 ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים:
 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם
 יהוה אל עולם: ויגר אברהם בארץ
 נל שתיים ימים רבים: פ

כב
 שביעי
 פרשת יום כ'
 של ר"ה

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה
 את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
 הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך
 אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ

המדינה

חֲמִידָה וְהֵעֵלָהּ שֵׁם לְעֵלָה עַל אַחַד הַהָרִים
 אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ׃ וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר
 וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר לּוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־
 הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
 שִׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנַּעַר
 נֹלְכֵה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם׃
 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֵלָה הַיֵּשֶׁם עַל־
 יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּקַּח בִּירוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־
 הַמֵּאֲכֹלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק
 אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי
 בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְיֵהָהֳשֶׂה
 לְעֵלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה לּוֹ
 הֵשֶׁה לְעֵלָה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם
 אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּשֶׂם אֶת־עַל־הַמִּזְבֵּחַ

מטעל

ספר בראשית

ממעל לעצים : וישלח אברהם את ירו
ויקה את המאכלת לשחט את בנו :
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני : ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי יעתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את בנוך את יחידך ממני :
וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו : ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה : ויקרא
מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים :
ויאמר בי נשבעתי נאס יהוה כי יען אשר
עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך : כי ברך אברך ורחבה
ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
אבינו : והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב
אשר

חיי שרה לב

אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אר-
נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע: פ

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים
לנחור אחיך: את עיץ בכרו ואת בוז אחיו
ואת קמואל אבי ארם: ואת כשר ואת חזו
ואת פלדשו ואת ידלף ואת בתואל:
ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם
ואת תחשו ואת מעכה:

פ פ פ

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה כג
ושבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה P.5
בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא
אברהם לספר לשרה ולביתה: ויקם כ' ועירא
אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת
לאמר

ספר בראשית

לֵאמֹר׃ גֵּר וְתוֹשֵׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי
אֲחֻזַּת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנַי׃
וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חַת אֶת־אֲבִרָהִם לֵאמֹר לוֹ׃
שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אֶתְּךָ בְּתוֹכֵנוּ
בְּמִבְחָר קֶבְרֵינוּ קֶבֶר אֶת־מֵתְךָ אִישׁ מִפָּנָיו
אֶת־קֶבְרוֹ לֹא־יִפְלֶה מִמֶּךָ מִקֶּבֶר מֵרֵךְ׃
וַיִּקַּם אֲבִרָהִם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם הָאָרֶץ לְבְנֵי־
חַת׃ וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם
לְקַבֵּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמַעְנוּנִי וּפְגַעוּ־לִי
בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃ וַיִּתֵּן־לִי אֶת־מְעָרָתוֹ
הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצֵּה שָׂדֵהוּ בְּכַכְפֹּף
מִלֹּא יִתְנַנֶּה לִּי בְּתוֹכְכֶם לְאֲחֻזַּת קֶבֶר׃
וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חַת וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי
אֶת־אֲבִרָהִם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת לְכֹל בְּאִי שַׁעַר־
עִירוֹ לֵאמֹר׃ לֹא־אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי הַשְׂדֵה נְתַתִּי
לָךְ וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי־
עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר מֵתְךָ׃ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֲבִרָהִם
לְפָנָיו עַם־הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֶל־עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי
עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אֵתְּךָ לוֹ שְׁמַעְנִי
נְתַתִּי

גַּתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶבְרָהָ אֶרֶץ
 מִתִּי שָׂמָה: וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אֲבִרָהָם לֵאמֹר
 לוֹ: אֲדֹנָי שָׁמְעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל־
 כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵהָהוּא וְאֶרֶץ מִתְּךָ קִבֵּר:
 וַיִּשְׁמַע אֲבִרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אֲבִרָהָם
 לְעֶפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת
 אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עִבֵּר לִסְחָר: *וַיִּקָּם שְׁנֵי
 שָׂדֶה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי
 מִמְרָא הַשָּׂדֶה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־הָעֵץ
 אֲשֶׁר־בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבוּלוֹ סָבִיב:
 לְאֲבִרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חַת בְּכָל־בָּאֵי
 שַׁעַר־עִירוֹ: וְאַחֲרֵי־כֵן קִבֵּר אֲבִרָהָם אֶת־
 שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מְעָרַת שָׂדֶה הַמַּכְפֵּלָה עַל־
 פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיִּקָּם
 הַשָּׂדֶה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְאֲבִרָהָם לְאַחֲזֵת־
 קִבְרֵי מֵאוֹת בְּנֵי־חַת: ס וְאֲבִרָהָם כָּרַ

ספר בראשית

יִרְכִי : וְאֲשַׁבֵּעַךְ בִּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבְנֵי מִבְּנוֹת
 הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ : כִּי אֶל־
 אֶרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תִלָּךְ וּלְקַחְתָּ אִשָּׁה
 לְבְנֵי לִיצְחָק : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוֹלִי
 לֹא־תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכַּת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ
 הַזֹּאת הִהְשֵׁב אִשִּׁיב אֶת־בְּנֶךָ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־יֵצֵאת מִשָּׁם : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרְהָם
 הַשְּׁמֹר לְךָ פֶּן־תִּשְׁיב אֶת־בְּנֵי שָׂמָה : יְהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאָרֶץ
 מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר־לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי
 לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ אֶתֶן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת הוֹמָא
 יִשְׁלַח מֶלֶךְ אֲבוֹ לִפְנֵיךָ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנֵי
 מִשָּׁם : וְאִם־לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכַּת
 אַחֲרַי וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק אֶת־בְּנֵי
 לֹא תִשָּׁב שָׂמָה : וַיֵּשֶׁם הָעֶבֶד אֶת־יְדוֹת תַּחַת
 יָרֵךְ אֲבִרְהָם אֲדֹנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל־הַדָּבָר
 הַזֶּה : * וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֶשְׂרֵה גַמְלִים מִגַּמְלֵי
 אֲדֹנָיו וַיִּלָּךְ וְכָל־טוֹב אֲדֹנָיו בִּידוֹ וַיִּקַּם וַיִּלָּךְ

שלישי

אל

אֶל־אֲרַם־נְהָרִים אֶל־עִיר נְחוּר׃ וַיְבָרֶךְ
 הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם לְעַרְב
 עָרַב לְעַת צֵאת הַשָּׂאֵבֹת׃ וַיֹּאמֶר וַיְהוֹה
 אֶל־הוֹי אֲדֹנָי אַבְרָהָם הִקְרָה־נָא לִפְנֵי הַיּוֹם
 וַעֲשֵׂה־חֶסֶד עִם אֲדֹנָי אַבְרָהָם׃ הִנֵּה אֲנֹכִי
 נֹצֵב עַל־עֵינַי הַמַּיִם וּבְנוֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יֵצְאוּ
 לְשֹׂאֵב מַיִם׃ וְהִיָּה הַנְּעֹרָה אֲשֶׁר אֹמַר
 אֵלַיָּה הִטִּי־נָא כַדָּךְ וְאֶשְׁתֶּרָה וְאֹמְרָה שְׂתֶרָה
 וְגַם־גַּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה אֹתָהּ הַכַּחַת לְעַבְדְּךָ
 לִיצְחָק וּבֹה אֲדַעֲכִי עֲשֵׂית חֶסֶד עִם־אֲדֹנָי׃
 וַיְהִי־הוּא טָרִם כְּלָה לְדַבָּר וְהִנֵּה רַבְקָה
 יֵצְאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבֵתוֹ אֶל בֶּן־מֶלֶכָה אִשְׁתֵּי
 נְחוּר אַחֵי אַבְרָהָם וְכֹדָה עַל־שִׁכְמָה׃
 וְהַנְּעֹרָה טָבַת מְרֵאָה מְאֹד בְּתוּלָהּ וְאִישׁ לֹא
 יִדְעָהּ וְתִרְדַּד הָעֵינָהּ וְתִמְלֹא כֹדָהּ וְתַעַל׃
 וַיִּרְץ הָעֶבֶד לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הַגַּמְלִי אֲנִי נָגֵף
 מֵעַט־מַיִם מִכַּדָּךְ׃ וְתֹאמַר שְׂתֶרָה אֲדֹנָי
 וְתִמְהַר וְתִרְדַּד כֹּדָה עַל־יְדֵיהָ וְתִשְׁקָרוּ׃
 וְתִכַּל לְהִשְׁקוֹתָּ וְתֹאמַר גַּם לַגַּמְלִיךָ אֲשֹׂאֵב

ספר בראשית

עַד אִם-כָּלוּ לְשֵׁתֶת׃ וַתִּמְהַר וַתַּעַר כְּדָה
אֶל-הַשֶּׁקֶת וַתִּרְץ עוֹד אֶל-הַבְּאֵר לְשֹׂאֵב
וַתִּשָּׂאֵב לְכָל-גַּמְלִיו׃ וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהֵלָהּ
מִחֲרִישׁ לְרַעַת הַהֲצִלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם-
לֹא׃ וַיְהִי כַאֲשֶׁר כָּלוּ הַגַּמְלִים לַשְּׁתוֹת
וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹזֶם זֶהָב בַּקַּע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי
צִמְדִים עַל-יָדָיָה עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃
וַיֹּאמֶר בֵּת-מִי אֶת-הַגִּידִי נָא לִי הִישׁ בֵּית-
אָבִיךָ מִקּוֹם לָנוּ לָלֶיךָ׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו
בֵּת-בְּתוּאֵל אֲנֹכִי בֶן-מֶלֶכָה אֲשֶׁר יָלְדָהּ
לְנַחֲזֹר׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם-תִּבְנֶן גַּם-מִסְּפּוֹאֵרֶב
עֲמֵנוּ גַם-מִקּוֹם לָלוֹךְ׃ וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
רַבִּיעַ לַיהוָה׃ *וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי
אֲבִרְרוֹם אֲשֶׁר לֹא-עֲוֹב חֲסִדוֹ וְאִמְתּוֹ מֵעַם
אֲדָנִי אֲנֹכִי בְּדֶרֶךְ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדָנִי׃
וַתִּרְץ הַנַּעֲרָה וַתֵּגֵד לְבֵית אִמָּה כְּדִבְרֵי־
הָאֵלֶּה׃ וּלְרַבְּקָה אַחֻ וְשֵׁמוֹ לְבִן וַיִּרְץ לְבִן
אֶל-הָאִישׁ הַחֹזֵץ אֶל-הָעֵין׃ וַיְהִי כִרְאֹת
אֶת-הַנֹּזֶם וְאֶת-הַצִּמְדִים עַל-יָדָיו אַחֲרָיו

רביעי

חנערה ק

וכשמעו

וּכְשָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר־רַבְּקָה אַחֲתוֹ לֵאמֹר כֹּה־
 דַּבֵּר אֵלַי הָאִישׁ יוֹבֵא אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד
 עַל־הַגְּמָלִים עַל־הָעֵיץ׃ וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ
 יְהוָה לְמָה תִּעַמַּד בַּחוּץ וְאַנְכִי פְּנִיתִי הַבַּיִת
 וּמְקוֹם לְגַמְלִים׃ וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיִת וַיִּפְתַּח
 הַגְּמָלִים וַיִּתֵּן תְּבֹן וּמַסְפּוֹא לְגַמְלִים וּמַיִם
 לְרַחֵץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאִנְשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
 וַיִּשֶׁם לִפְנֵיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אִם־
 דִּבַּרְתִּי דְּבַר־י וַיֹּאמֶר דְּבַר׃ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ
 אֲבָרְהָם אֲנִכִי׃ וַיְהוֶה בֵּרֶךְ אֶת־אֲדֹנָי מְאֹד
 וַיִּגְדַּל וַיִּתֵּן לוֹ צֹאן וּבָקָר וּכְסֵף וְזָהָב וְעַבְדִּים
 וּשְׂפָחוֹת וּגְמָלִים וְחֹמְרִים׃ וַתֵּלֶד שָׂרָה אִשְׁת׃
 אֲדֹנָי בֶּן לְאֲדֹנָי אַחֲרַי זָקְנָתָהּ וַיִּתֵּן לָהּ אֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃ וַיִּשְׁבַּעַנִי אֲדֹנָי לֵאמֹר
 לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבְנֵי מִבְּנוֹתַי הַכֹּנְעָנִים אֲשֶׁר
 אֲנִכִי יוֹשֵׁב בְּאֶרְצוֹ׃ אִם־לֹא אֶל־בֵּית אָבִי
 תֵּלֵךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וּלְקַחְתִּי אִשָּׁה לְבְנִי׃
 וַיֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי אֵלַי לֹא־תֵלֵךְ
 הָאִשָּׁה אַחֲרַי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר־
 הִתְהַלַּכְתִּי

ספר בראשית

הַתְּהַלְכֹתַי לִפְנֵי יִשְׁלַח מְלֹאכֹו אֶתְךָ
 וְהִצְלִיחַ דְרָכְךָ וְלִקְחֹת אִשָּׁה לְבְנִי
 מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי : אֹת תִּנָּקֶה מֵאֲלֹתַי
 כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־לֹא־יִתְּנוּ לְךָ
 וְהִירִית נָקִי מֵאֲלֹתַי : וְאִבֵּא הַיּוֹם אֶל־הָעֵין
 וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבֹרָהֶם אִם־יִשְׁכַּח־נָא
 מִצְלִיחַ דְרָכַי אֲשֶׁר אָנֹכִי רֹלֵךְ עָלֶיךָ :
 הִנֵּה אָנֹכִי נֹצֵב עַל־עֵין הַמַּיִם וְהִיָּה הָעֵלְמָה
 הַיְצִאֲתָ לְשֹׂאבִי וְאִמְרָתִי אֵלֶיךָ הַשְׁקִינִי־נָא
 מֵעַט־מַיִם מִכַּדְּךָ : וְאִמְרָה אֵלַי גַּם־אֲתָה
 שְׂתֵה וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשֹׂאב הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
 הִכִּיחַ יְהוָה לְבֶן־אֲדֹנָי : אֲנִי טָרַם אֲכַלֶּה
 לְדַבֵּר אֶל־לְבִי וְהִנֵּה רַבְקָה יֹצֵאת וְכֹדֶה
 עַל־שַׁכְמָהּ וְתֹרֵד רַחֲמֶיךָ וְתִשָּׂאב וְאָמַר
 אֵלֶיךָ הַשְׁקִינִי־נָא : וְתִמְהַר וְתֹרֵד כֹּדֶה מֵעַלֶיךָ
 וְתֹאמַר שְׂתֵה וְגַם־גַּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה וְאִשָּׁת וְגַם
 הַגַּמְלִים הַשְׁקֵתָהּ : וְאֲשַׁאל אֶתְּךָ וְאָמַר בֵּת־
 מִי אַתָּה וְתֹאמַר בֵּת־בְּתוּאֵל בֶּן־נָחוֹר אֲשֶׁר
 יִלְדָה לּוֹ מִלְכָּה וְאִשְׁכּוּ הַנְּזוּם עַל־אִפְּהַ
 וְהַצְמִידִים

וְהִצְמִידִים עַל־יְרֵיהֶם; וְאָקֵד וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה
 וְאֶבְרַךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם
 אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לִקְחַת אֶת־בֵּת־
 אָחִי אֲדֹנָי לְבָנִי; וְעַתָּה אִם־יִשְׁכַּם עֲשִׂים
 חֶסֶד וָאֱמֶת אֶת־אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא
 הַגִּידוּ לִי וְאִפְנֶה עַל־יְמִין אִו עַל־שְׂמָאל; וַיַּעַן
 לְבֵן וּבִתּוֹ אֵל וַיֹּאמְרוּ מִי־הוּא יֵצֵא הַדָּבָר לֹא
 נוֹכַל דָּבָר אֵלַיךָ רַע אוֹ־טוֹב; הִנֵּה־דִבְקָה
 לְפָנֶיךָ קַח וְלֶךְ וְתָהִי אִשְׁרָה לְבֵן־אֲדֹנָיךָ
 כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה; וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד
 אַבְרָהָם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה
 לַיהוָה; * וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כָּל־יְכָסֶף וְכָל־יְזָבָה
 וּבְנָדִים וַיִּתֵּן לְרַבֵּקָה וּמִגְדָּנָתָן לְאֲחֵיהֶן
 וְלְאִמָּהּ; וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וְהוּא וְהָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיְלִינוּ וַיִּקְוּמוּ בְּבֹקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי
 לְאֲדֹנָי; וַיֹּאמֶר אֲחִיָּה וְאִמָּה תֵּשֵׁב הַנְּעִר
 אֶתְנוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחֲרֵי תֵּלֶךְ; וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־תֹּאחֲרוּ אֹתִי וַיְהוֶה הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי
 שְׁלַחֲנִי וְאֶלְכֶּה לְאֲדֹנָי; וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא
 לְנֶעַר

חמושי

הנערה ק

ספר בראשית

לנערה ק'

לנער ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה
 ויאמרו אליה התלכי עס האיש הזה ותאמר
 אלך: וישלחו את רבקה אחתם ואת
 מנקה ואת עבד אברהם ואת אנשיו:
 וברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את
 היי ל אלפי רבבה וירש זרעך את שער
 שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה
 על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח
 העבד את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא
 באר לחירא והוא יושב בארץ הנגב: ויצא
 יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו
 וירא והנה גמלים באים: ותשא רבקה
 את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל
 הגמל: ותאמר אל העבד מי האיש הלזה
 ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא
 אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד
 ליצחק את כל הדברים אשר עשה: ויבאה
 יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה
 ותהי לו לאשה ויאבה וינחם יצחק

אחרי

ויִסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קַטּוּרָה : כה
 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרֵן וְאֶת־יִקְשָׁן וְאֶת־מֶרְסֵי
 וְאֶת־מְדִין וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ : וַיִּקְשָׁן יֶלֶד
 אֶת־שָׁבָא וְאֶת־דָּדָן וּבְנֵי דָדָן הֵיוּ אֲשׁוּרִים
 וְלִטְוּשִׁים וְלֵאמִים : וּבְנֵי מְדִין עֵיפָרָה וְעֵפֶר
 וְחִנֵּךְ וְאֲבִירָעוּ וְאַלְדֵּעָה כֹּל־אֵלֶּה בְנֵי קַטּוּרָה :
 וַיֵּתֶן אַבְרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק :
 וּלְבְנֵי הַפִּילֹגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן
 אַבְרָהָם מִתְנַתּוֹ וַיִּשְׁלַחֵם מֵעַרְבֵי יִצְחָק בְּנוֹ
 בְּעוֹדָנוּ הִי קְדָמָה אֶל־אֶרֶץ קָדִים : וְאֵלֶּה
 יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר־חַי מֵאֵת שְׁנָה
 וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִים : וַיָּגֵעַ וַיִּמָּוֶת
 אַבְרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשִׁבְעֵי אֶסְף אֶל־
 עַמּוּי : וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַע אֶל בְּנֵי אֶל־
 מְעַרְת הַמִּכְפֵּלָה אֶל־שָׂדֵה עֶפְרָן בֶּן־צֹחַר
 הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִמְרָא : הַשָּׂדֵה אֲשֶׁר־
 קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חִת שְׁמָה קָבֵר
 אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ :

ספר בראשית

מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
וישב יצחק עם באר לחיראן פ
שביעי ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר
ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם :
ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם
לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקרר
וארבאל ומבשם : ומשמע ודומה ומשא :
חדד ותימא יטור נפיש וקדמה : אלה הם
בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם :
ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל
עמיו : וישכנו מחוילה עד שור אשר על
פני מצרים באכה אשורה על פני כל
אחיו נפל :

פ פ פ

P.6. ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם
הוליד את יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים
שנה

שְׁנֵה בְּקַחְתוּ אֶת דְּבַקָּה בֵּת בְּתוֹאֵל הָאֲרָמִי
 מִפְּדֵן אֲרָם אַחֻת לְבֶן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה :
 וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה
 הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהֵר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ :
 וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן
 לִמָּה זֶה אֲנִי וַתֵּלֶךְ לִרְדֹּשׁ אֶת־יְהוָה :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי־גַיִם בְּבִטְנָךְ וּשְׁנֵי
 לְאֻמִּים מִמֵּעַךְ יִפְרְדוּ וְלֹא־מִלֵּאִם יֵאֱמָר
 וְרַב יַעֲבֹד צַעִיר : וַיִּמַּל אֱוִימָה לְלִדְתָהּ
 וַהֲנִה רְעוּמָס בְּבִטְנָהּ : וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן
 אֲדָמוֹנִי כָּלֹ כְּאֲדָרֶת שֵׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ
 עֵשָׂו : וְאַחֲרָיֶכֶן יֵצֵא אַחִיו וַיִּדּוּ אַחֻת
 בְּעֵקֶב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן־
 שְׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדְתָהּ אֹתָם : וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
 וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ־
 תָּם יֹשֵׁב אֹהֲלִים : וַיֹּאחֲבֵ יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־
 צִיד בְּפִיו וּרְבִקָּה אֲהַבְת אֶת־יַעֲקֹב : וַיִּזַּד
 יַעֲקֹב נֹזֵד וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵף :
 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הֲלֵעִיטְנִינָא מִן־הָאָדָם

ספר בראשית

הָאָדָם הַזֶּה כִּי עָיַף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ
אָדָם׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מְכַרְהָ כִּי־וּם אֶת־
בְּכֹרְתָהּ לִי׃ וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ
לְמוֹת וְלִמְהֵרָה לִי בְכֹרָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
הַשְּׁבִיעָה לִי כִּי־וּם וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹר אֶת־
בְּכֹרְתוֹ לִיעֲקֹב׃ וַיַּעֲקֹב נָתַן לַעֲשׂוֹ לֶחֶם
וַנִּיר עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּ וַיִּקַּס וַיִּלֶךְ וַיָּבֹז עֲשׂוֹ
אֶת־הַבְּכֹרָה׃

פ

כֹּ וַיְהִי רֵעֵב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הָרַעֵב הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר
הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיִּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אָבִי מֶלֶךְ
מִלְכָּד פְּלִשְׁתִּים גִּרְדָּה׃ וַיִּרְא אֱלֹהֵי הוֹה
וַיֹּאמֶר אֶל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שָׁכֵן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אָמַר אֵלָיךְ׃ גֹּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֵהִי עִמָּךְ
וְאִבְרַכְךָ כִּי־לָךְ וְלִזְרַעְךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ הַאֵל וְהִקְמַתִי אֶת־הַשְּׁבִיעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ וְהָרַבִּיתִי אֶת־
זְרַעְךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לִזְרַעְךָ אֶת־
כָּל־הָאָרֶץ הַאֵל וְהִתְבָּרְכוּ בְּזְרַעְךָ כָּל־גֹּיֵי
הָאֶרֶץ׃ יַעֲקֹב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹל
וַיִּשְׁמַר

תולדת לה

וישמר משמרתִי מצותִי חקותִי ותורתִי וישב שני
 יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו
 ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי
 פן יהרגני אנשי המקום על דבקה כי טובת
 מראה הוא: ויהי כי ארכזלו שם הימים
 וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
 ויראוהנה יצחק מצחק את דבקה אשתו:
 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אף הנרה
 אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר
 אליו יצחק כי אמרתִי פן אמורת עליה:
 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
 שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו
 אשם: ויצו אבימלך את כל העם לאמר
 הניגע באיש הזה ובאשתו מורת יומת:
 ויזרע יצחק בארץ הרוא וימצא בשנה
 ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: *ויגדל

שלישי

האיש וילך הלך ונגדל עד כי גדל מאד:
 והיילו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
 ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארת אשר

ספר בראשית

חֲפְרוּ עֲבְדֵי אֲבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אֲבִיו סִתְמוּם
 פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלֹאוּם עֶפְרָיִם וַיֹּאמֶר אֲבִי מֶלֶךְ
 אֶל יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי עֲצַמְתָּ מִמָּנוּ מְאֹד׃
 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיֵּחַן בְּנַחֲל־גֵרָר וַיֵּשֶׁב
 שָׁם׃ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר וַאֲתֵּבְאֵר־תְּהֵמָה
 אֲשֶׁר חֲפְרוּ בִימֵי אַבְרָהָם אֲבִיו וַיִּסְתְּמוּם
 פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לְהֵן
 שְׁמוֹת כִּשְׁמֹת אֲשֶׁר קָרָא לְהֵן אֲבִיו׃ וַיַּחְפְּרוּ
 עֲבְדֵי יִצְחָק בְּנַחֲל־וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם
 חַיִּים׃ וַיְרִיבוּ רַעֲיֵי גֵרָר עִם רַעֲיֵי יִצְחָק לֵאמֹר
 לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי
 הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ׃ וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיְרִיבוּ
 גַם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה׃ וַיַּעַתֵּק מִשָּׁם
 וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רִבּוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא
 שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הֲרַחֵב יְהוָה
 לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ׃ * וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע׃
 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ אֵל תִּירָא כִּי אֲתָךְ
 אֲנֹכִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת זַרְעֲךָ בְּעֵבוֹר
 אַבְרָהָם

אברהם עבדי : ויבן שם מזבֿח ויקרא בשם
יהוה וישם שם אהלו ויכרו שם עבדי צחק
באר : ואבי מלך הלך אליו מגרר ואחות
מרעהו ופיכל שר צבאו : ויאמר אלהם
יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי
ותשלחוני מאתכם : ויאמרו ראו ראינו
כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה
בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך :
אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך
וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך
בשלום אתה עתה ברוך יהוה : * ויעש להם
משתה ויאכלו וישתו : וישכמו בבקר
וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו
מאתו בשלום : ויהי ביום ההוא ויבאו
עבדי יצחק ויגדלו על אדות הכאר אשר
חפרו ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה
שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום
הזה : ס ויהי עשו בן ארבעים שנה
ויקח אשה את יהודית בת באר החתי

ספרבראשית

וְאֵת בְּשֵׁמֶת בַּת־אֵילָן הַחַתִּי׃ וְתַרְוִיזִין
כֹּז מֵרֵחַ רוּחַ לִיצְחָק וּלְרַבְקָה׃ ס וַיְהִי

כִּי־זָקַן יִצְחָק וּתְכַרִּיז עֵינָיו מֵרְאֵת וַיִּקְרָא
אֶת־עֲשׂוֹ וּבְנֵו הַגִּדְלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר
אֵלָיו רַנְנִי׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא־
יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי׃ וְעַתָּה שֵׂא־נָא כְלֶדֶת לְךָ
וְקָשְׁתָּךְ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצֹדָה לִי צִידָה׃ וְעָשָׂה
לִי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֲרַבְתִּי וְהֵבִיֵּאתָ לִי
וְאָכְלָה בְּעֶבֶר תְּבָרַכְךָ נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוֹת׃
וּרְבִקָּה שָׁמְעַת בְּרַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֲשׂוֹ בְּנֵו
וַיֵּלֶךְ עֲשׂוֹ הַשָּׂדֶה לְצֹד צִיד לְהֵבִיא׃ וּרְבִקָּה
אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לִי אֹמֵר הִנֵּה שָׁמְעַתִּי
אֶת־אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֲשׂוֹ אַחִיךָ לֵאמֹר׃
הֵבִיֵּאתָ לִי צִיד וְעָשָׂה לִי מִטְעָמִים וְאָכְלָה
וְאִבְרַכְכָּה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי׃ וְעַתָּה
בְּנִי שִׁמַּע בְּקוֹלִי לֵאשֶׁר אֲנִי מְצֹוֶה אֹתְךָ׃ לֵךְ־
נָא אֶל־הַצֹּאֵן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גִדִּי עֲזִים
טְבִים וְאָעֲשֵׂה אֹתָם מִטְעָמִים לְאֲבִיךָ כַּאֲשֶׁר
אָהֵב׃ וְהֵבִיֵּאתָ לְאֲבִיךָ וְאָכַל בְּעֶבֶר אֲשֶׁר

יְבָרַכְךָ

יִבְרַכְךָ לְפָנַי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רַבְקָה
 אִמּוֹ הֲזֶן עָשׂוֹ אֲחִי אִישׁ שָׂעִר וְאֲנֹכִי אִישׁ
 חָלָק׃ אֲוֹלִי יִמְשֵׁנִי אֲבִי־וְהִירֵתִי בְעֵינָיו
 כִּמְתַעַתְעוֹהֵבֵאתִי עָלַי קָלְלָהּ וְלֹא־בִרְכָה׃
 וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קָלְלָתְךָ בְּנֵי־אָבִיךָ שָׁמַע
 בְּקִלְיוֹלֶךָ קַח־לִי׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ
 וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אָהָב אָבִיו׃
 וַתִּקַּח רַבְקָה אֶת־בְּגָדֵי עָשׂוֹ בְּנֵהּ הַגָּדֹל
 הַחֲמֹדֹת אֲשֶׁר אָתָּה בְּבֵית־וְתַלְבֵּשׂ אֶת־יַעֲקֹב
 בְּנֵהּ הַקָּטָן׃ וְאֵת עֹרֹת גְּדֵי הָעֵזִים הַלְבִּישָׁה
 עַל־יָדָיו וְעַל חֻלְקֹת צֹאֲרָיו׃ וַתִּתֵּן אֶת־
 הַמִּטְעָמִים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עֲשָׂרְתָה בִּיד
 יַעֲקֹב בְּנֵהּ׃ וַיָּבֵא אֶרֶץ־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
 וַיֹּאמֶר הֲנָנִי מִי אֶתָּה בְּנֵי׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
 אָבִיו אֲנֹכִי עָשׂוֹ בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 אֵלַי קוֹס־נָא שָׁבָה וְאֶכְלֶה מִצִּידִי בְעֵבֹר
 תְּבָרַכְנִי נַפְשֶׁךָ׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנֵוֹ מֶה־
 זֶה מַהֲרַת לְמַצֵּא בְּנֵי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה
 אֵלַיִךְ לְפָנַי׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב וְגִשָׁה

כפר בראשית

באואמשך בני האתה זה בני עשו אס לא :
ויגשיעקב אל יצחק אביו וימשהוויאמר
הקל קול יעקב והידים ידי עשו : ולא הכירו
כיהיו ידיו כירי עשו אחיו שערת ויברכהו :
ויאמר אתה זה בני עשוויאמר אני : ויאמר
הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכה
נפשי ויגשלו ויאכל ויבא לו יין וישת :
ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי
בני : ויגשוישקלו וירח את ריח בגדיו
ויברכהוויאמר ראה ריח בני כריח שדה
ששי אשר ברכו יהוה : * ויתן לך האלהים מטל
השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש :
יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר
לאחיק וישתחו לך בני אמך ארריך ארור
ומברכך ברוך : ויהי כאשר כלה יצחק
לברך את יעקב והי אך יצא יצא יעקב
מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו :
ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
לאביו יקם אבי ואכל מציד בנו בעבר
תברכני

ישתחו ק

תְּבַרְכֵנִי נַפְשְׁךָ: וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי
 אַתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בִנְךָ בְּכֹרֶךָ עֲשׂוּ: וַיַּחְרֹר
 יִצְחָק חֲרָה גְדֹלָה עַד מָאוֹד וַיֹּאמֶר מִי אֲפֹא
 הוּא הַצָּדִיר וַיָּבֵא לוֹ וְאָכַל מִכָּל בְּטָרִם
 תְּבוּא וְאֲבָרְכָהוּ גַם בְּרוּךְ יְהִי: כִּשְׁמַע
 עֲשׂוּ אֶת דְּבַר אָבִיו וַיִּצְעַק צָעֲקָה גְדֹלָה
 וּמְרָה עַד מָאוֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם אֲנִי
 אָבִי: וַיֹּאמֶר בְּנֵי אַחֶיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח
 בְּרַכְתְּךָ: וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
 וַיַּעֲקֹבנִי זֶה פַעַמִּים אֶת בְּכֹרְתִי לָקַח וְהִנֵּה
 עָתָה לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֲצִלְתָּ לִּי
 בְרַכָּה: וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוּ הֵן גְּבִיר
 שָׁמַתִּיו לָךְ וְאֶת כָּל אֲחָיו נָתַתִּי לּוֹ לַעֲבָדִים
 וְדָגַן וְתִירֵשׁ סָמְכַתִּיו וְלָכֵה אֲפֹא מֶה אַעֲשֶׂה
 בְּנִי: וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֶל אָבִיו הַבְּרַכָּה אַחַת
 הוּא לָךְ אָבִי בְּרַכְנִי גַם אֲנִי אָבִי וַיֵּשֶׂא עֲשׂוּ
 קְלוּ וַיִּבֶךְ: וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 הֲיֵה מִשְׁמֵנֵי הָאָרֶץ יְהִי מוֹשְׁבֶךָ וּמִטַּל
 הַשָּׁמַיִם מֵעַל: וְעַל חֲרֻבְךָ תַּחֲיֶה וְאֶת אֶתְךָ

ספר בראשית

תֵּעָבֹד וְהָיָה כְּאֲשֶׁר תִּלְוֶה וּפְרַקְתָּ עָלָיו מֵעַל
צוּאָרְךָ: וַיִּשְׁטַם עֵשָׂו אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה
אֲשֶׁר בֵּרַכּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ יִקְרְבוּ יָמַי
אֲכַל אֲבִי וְאַהֲרַגְתִּי אֶת־יַעֲקֹב אָחִי: וַיִּגַּד
לְרַבֵּקָה אֶת־דְּבָרָי עֵשָׂו בְּנֵה הַגְּדֹל וְתִשְׁלַח
וְתִקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וְתֹאמֶר אֵלָיו
הֲיֵנָה עֵשָׂו אָחִיךָ מִתְנַחֵם לְךָ לְהִרְגֶךָ: וְעַתָּה
בְּנֵי שָׂמַע בְּקִלְיוֹקוֹס בְּרַח לְךָ אֶל־לְבַן אָחִי
חַרְנָה: וַיִּשְׁבֹּת עִמּוֹ יָמִים אַחֲדִים עַד אֲשֶׁר־
תָּשׁוּב חֲמַת אָחִיךָ: עַד־שׁוּב אֶף־אָחִיךָ
מִמָּוֶה וּשְׂכַח אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לוֹ וּשְׁלַחְתִּי
וְלִקַּחְתִּיךָ מִשָּׁם לֵמַר אֲשַׁכְּלֶנּוּ שְׁנֵיכֶם
יוֹם אֶחָד: וְתֹאמֶר רַבֵּקָה אֵל־יִצְחָק
קָצַתִּי בְּהִי מִפְּנֵי בָנוֹת חַתָּאִם לִקַּח יַעֲקֹב
אִשָּׁה מִבְּנוֹת חַת כִּי אֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה
כַּח לִי הַיּוֹם: * וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ
וַיִּצְוֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא תִקַּח אֵשָׁה מִבְּנוֹת
כְּנָעַן: קוֹם לְךָ פָּדְנָה אֶרֶם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל
אָבִי אִמְרֵךָ וְקַח לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבַן

ק' ועירא

כח

אחי

אַחֵי אֶמְךָ: וְאֵל שְׂדֵי יְבָרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֹךְ
 וַיְרַבְּךָ וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים: וַיִּתֶּן לְךָ אֶת־
 בְּרַכְתּוֹ אֲבֵרָהֶם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֶךָ לְרִשְׁתְּךָ
 אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיד אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
 לְאַבְרָהָם: * וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ שְׁבִיעֵי
 פַּדְנָה אֲרָם אֶל־לִבְן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי אֲחֵי
 רַבְקָה אִם־יַעֲקֹב וַעֲשׂוּ: וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִי־בָרַךְ
 יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ פַּדְנָה אֲרָם
 לְקַח־תּוֹ לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיֵּצֵא
 עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן:
 וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פַּדְנָה
 אֲרָם: וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִי־רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינָיו
 יִצְחָק אָבִיו: וַיֵּלֶךְ עֲשׂוֹ אֶל־יִשְׁמַעֵאל
 וַיִּקַּח אֶת־מַחְלָתִי בֵּת־יִשְׁמַעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם
 אַחֹת נְבִיּוֹת עַל־נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה:

ס ס ס

P. 7. וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה:
 וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח
 מֵאֲבָנֵי

ספר בראשית

מֵאֲבְנֵי הַמְּקוֹם וַיֵּשֶׁם מְרֵאֲשֵׁרְתּוֹ וַיִּשְׁכֵּב
בַּמְּקוֹם הַהוּא׃ וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֹלֶם מִצֵּב
אֶרְצָה וּרְאִישׁוֹ מִגֵּיעַ הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי
אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃ וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב
עַל יְוָיָאמֵר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ
וְאֵלֵהֶי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ
לְךָ אֶתְנַנָּה וּלְזָרְעֶךָ׃ וְהָיָה זֶרְעֶךָ כְּעֶפְרַיִם
הָאָרֶץ וּפְרֻצֵת יָמָה וְקֹדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה
וְנִבְרָכּוֹבְךָ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וּבְזָרְעֶךָ׃
וְהָיָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וְשָׁמְרֵתִיךָ בְּכָל־אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ
וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא־אֶעֱזָבְךָ
עַד־אֲשֶׁר־אִם־עָשִׂיתִי אֶת־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לְךָ׃
וַיִּקֶן יַעֲקֹב מִשְׁנֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֵן יֵשׁ יְהוָה
בַּמְּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא־דַעְתִּי׃ וַיִּרְאֵהוּ אֱלֹהֵי
מֶה־נֹּרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה אֵין־זֶה כִּי־אִם־בֵּית
אֱלֹהִים זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם׃ וַיִּשְׁכֵּם יַעֲקֹב
בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׁם מְרֵאֲשֵׁרְתּוֹ
וַיֵּשֶׁם אֶתָּה מִצְבֵּה וַיִּצַק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמְּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֱלֹהִים
וְאֹלָם

ואולם לוי שם העיר לראשנה: וידר יעקב
 נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
 בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
 לאכל ובגד ללבש: ושבת בשלום אל בית
 אבי ויהי יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת
 אשר שמת מצבה יהיה בירת אלהים וכל
 אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: * וישא כס
 יעקב וגליו וילך ארצה בני קדם: וירא
 והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי
 צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו
 העדרים והאבן גדלה על פי הבאר:
 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן
 מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו
 את האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר
 להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מהרן
 אנחנו: ויאמר להם הירעתם את לבן בן
 נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו
 ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
 הצאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא ערת
 האסף

ספר בראשית

האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו :
ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל
העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
והשקינו הצאן : עודנו מדבר עמס ורחל
באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא :
ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן
אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן
לבן אחי אמו : וישק יעקב לרחל וישא את
קלו ויבך : ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה
הוא וכי בן רבקה הוא ותריץ ותגד לאביה :
ויהי כששמע לבן את שמע יעקב בן אחתו
וירץ לקראתו ויחבק לו ויגשק לו ויביאהו
אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
האלה : ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי
אתה וישב עמו חרש ימים : ויאמר לבן
ליעקב הכי אחי אתה ועברתני חנם הגידה
לי מה משכרתך : וללבן שתי בנות שם
הגדלה לאה ושם הקטנה רחל : ועיני לאה

רכות

רבות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה* :
 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שלישי
 שנים ברחל בתך הקטנה : ויאמר לבן טוב
 תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה
 עמדי : ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו
 בעיניו כימים אחרים באהבתו אתה :
 ויאמר יעקב אל לבן הבה ארת אשתי כי
 מלאו ימי ואבואה אליה : ויאסף לבן את
 כל אנשי המקום ויעש משתה : ויהי בערב
 ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא
 אליה : ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה
 בתו שפחה : ויהי בבקר והנה הוא לאה
 ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא
 ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני : ויאמר
 לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה
 לפני הבכירה : מלא שבע זאת ונתנה לך
 גם ארת זאת בעבדך אשר תעבד עמדי
 עוד שבע שנים אחרות : ויעש יעקב כן
 ומלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו
 לאשה

ספר בראשית

לְאִשָּׁה : וַיִּתֵּן לְבֶן לְרַחֵל בָּתּוֹ אֶת-בְּלָהָרַ
שִׁפְחָתוֹ לֵה לְשִׁפְחָהּ : וַיֵּבֵא גַם אֶל-רַחֵל
וַיֵּאָהֵב גַּם אֶת-רַחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד
שִׁבְעֵי-שָׁנִים אַחֲרוֹת : וַיֵּרָא יְהוָה כִּי-שָׁנוּאָה
לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמֵהּ וּרְחֵל עָקְבָהּ : וַתֵּהָרֵ
לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי-אָמְרָה
כִּי-רָאָה יְהוָה בְּעַנְיִי כִּי עָתָה יֵאָהֵבֵנִי אִישִׁי :
וַתֵּהָרֵ עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי-שָׁמַע יְהוָה
כִּי-שָׁנוּאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן לִי גַם אֶת-זֶה וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן : וַתֵּהָרֵ עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר
עָתָה הַפַּעַם יֵלֶדֵה אִישִׁי אֵלַי כִּי-יִלְדֵתִי לוֹ
שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל-בֶּן-קְרָא שְׁמוֹ לֵוִי : וַתֵּהָרֵ
עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אֹדֶה אֶת-יְהוָה
עַל-כֵּן קָרָאתָ שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלְּדָתָהּ :
ל וַתִּרְאֶה רַחֵל כִּי לֹא יֵלְדָהּ לִיעֲקֹב וַתִּקְנֶה רַחֵל
בַּאֲחֻתָּהּ וַתֹּאמֶר אֵל-יַעֲקֹב הִכָּה לִי בָנִים
וְאִם-אֵין מִתָּה אֲנִכִּי : וַיַּחַר אָף יַעֲקֹב בְּרַחֵל
וַיֹּאמֶר הַתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִכִּי אֲשֶׁר-מָנַע מִמֶּךָ
פְּרִי-בֶטֶן : וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בְלָהָה בָּא
אֵלַיהּ

אליה ותלד על-כרפי ואכנה גם-אנכי
 ממנה : ותתן לו את-בלהה שפחתה
 לאשה ויבא אליה יעקב : ותהר בלהה
 ותלד ליעקב בן : ותאמר רחל דגני אלהים
 וגם שמע בקלי ויתן לי בן על-כן קראה
 שמו דן : ותהר עוד ותלד בלהה שפחת
 רחל בן שני ליעקב : ותאמר רחל נפתולי
 אלהים : נפתלתי עם-אחתי גם-יכלתי
 ותקרא שמו נפתלי : ותרא לאה כי עמדה
 מלדת ותקח את-זלפה שפחתה ותתן
 אתה ליעקב לאשה : ותלד זלפה שפחת
 לאה ליעקב בן : ותאמר לאה בנך ותקרא
 את-שמו גר : ותלד זלפה שפחת לאה בן
 שני ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי
 אשרוני בנות ותקרא את-שמו אשר : *וילד רביעי
 ראובן בימי קציר-חטים וימצא דודאים
 בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר
 רחל אל-לאה תנינא לי מדודאי בנך :
 ותאמר לה המעט קחתך את-איש ולקחת

ספר בראשית

גַּם אֶת־דּוֹדָי בְּנֵי וְתֹאמֶר רַחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב
עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוֹדָי בְּנֵךְ : וַיָּבֹא יַעֲקֹב
מִן־הַשָּׂדֶה בַּעֲרֵב וַתֵּצֵא לֵאמֹר לִקְרֹאתִי
וְתֹאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכַר שְׂכָרְתִּיךְ
בְּדוֹדָי בְּנֵי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַהוּא : וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶל־לֵאמֹר וַתֵּהָרֶ וַתֵּלֶד לַיַּעֲקֹב בֶּן
חַמִּישִׁי : וְתֹאמֶר לֵאמֹר נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי
אֲשֶׁר־נָתַתִּי שְׂפָחַתִּי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
יִשְׁשַׁכָּר : וַתֵּהָרֶ עוֹד לֵאמֹר וַתֵּלֶד בֶּן־שְׁשִׁי
לַיַּעֲקֹב : וְתֹאמֶר לֵאמֹר זָכַרְנִי אֱלֹהִים אֲרֵתִי
זָכַר טוֹב הַפַּעַם יִזְכְּרֵנִי אִישִׁי כִּי־יִלְדַתִּי לוֹ
שֵׁשָׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלֹן : וְאַחֲרֵי
יִלְדָה בֵּרַת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה : וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת־רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים
וַיַּפְתַּח אֶת־רַחֲמָהּ : וַתֵּהָרֶ וַתֵּלֶד בֶּן וְתֹאמֶר
אֶסֶף אֱלֹהִים אֶת־חַרְפְּתִי : וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יוֹסֵף לֵאמֹר יֶסֶף יְהוּדָה לִבְנֵי אָחִיר : וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רַחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל־לָבֵן שְׁלַחֲנִי וְאֶלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וְלֹא־אֲרָצִי :

תנה

תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך
 בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר
 עבדתיך: ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי
 חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: *
 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר חמישי
 אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
 אשר היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה
 לך לפני ויפרץ לרבו ויברך יהוה אתך לרגלי
 ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתו: ויאמר
 מה אתן לך ויאמר יעקב לא רתתן לי
 מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה
 ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך
 היום הסר משם כל שנה ונקד וטלוא וכל
 שנה חוס בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה
 שכרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי
 תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד
 וטלוא בעזים וחוס בכשבים וננוב הוא אתי:
 ויאמר לבן הן לוי יהי כדברך: ויסר ביום
 ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת

ספר בראשית

כל העינים הנקרות והטלאת כל אשר לבן
 בו וכל חוס בכשבים ויהן ביד בניו : וישם
 דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה
 את צאן לבן הנותרת : ויקח לו יעקב מקל
 לבנה לח ולזו וערמון ויפצל בהן פצלות
 לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות :
 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים
 בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשותות
 לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשותות : ויחמו
 הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים
 נקדים וטלאים : והכשבים הפריד יעקב
 ויהן פני הצאן אל עקד וכל חוס בצאן לבן
 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן
 לבן : והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם
 יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
 ליחמנה במקלות : ובהעטיף הצאן לא
 ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב :
 ויפרץ האיש מאד מאד והיה לו צאן רבורת
 לא וישפחות ועבדים וגמלים וחמרים : * וישמע

את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את
כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את
כל הכבוד הזה: וירא יעקב את פני לבן
והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר
יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמולדתך ואהיה עמך: וישלח יעקב
ויקרא לרחלו וללאה השדה אל צאנו:
ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי
איננו אלי כתמול שלשם ואלהי אבי היה
עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי
את אביכן: ואביכן התל בי והחלף את
משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים
להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה
שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים:
ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי:
ויהי בעת יחס הצאן ואשא עיני וארא
בחלוס והנה העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
האלהים

ספר בראשית

האלהים בחלוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הַנְּנִי׃ וַיֹּאמֶר
 שָׂאֲנָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־הָעֵתָהִים הָעֹלִים
 עַל־הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִים וְכַרְדִּים כִּי־רָאִיתִי
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָבֵן עָשָׂה לְךָ׃ אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית
 אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַת שֵׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נִדְרַת לְךָ
 שֵׁם נִדְרֵי עֵתָה קוֹם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִוְלַדְתְּךָ׃ וְתַעַרְהֶל וּלְאֵהָרָה
 וְתֹאמַרְנָה לּוֹ הַעוֹד לָנוּ חֶלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית
 אֲבִינוּ׃ הֲלוֹא נִכְרִיּוֹת נַחֲשַׁבְנוּ לּוֹ כִּי מִכְרַנּוּ
 וַיֹּאכַל גַּם־אֶכּוֹל אֶת־כֶּסֶפְנוּ׃ כִּי כָל־הָעֵשָׂר
 אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ
 וְעֵתָה כָּל־אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עָשָׂה׃
 שְׁשִׁי * וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיֵּשֶׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נִשְׁוֹ עִל־
 הַגְּמֵלִים׃ וַיַּהֲגֵם אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־
 רֶכֶשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ
 בְּפָדֵן אֲרָם לְכוּ אֶל־יִצְחָק אָבִיו אֲרָצָה
 כְּנָעַן׃ וּלְבֵן־חֵלֶף לְגִזְרֵהּ צִאנוּ וְהִתְגַּנְנּוּ
 רָחֵל אֶת־הַתְּרַפִּים אֲשֶׁר לְאִבְיָהּ׃ וַיִּגְנַב
 יַעֲקֹב אֶת־לֵב לְבֵן־הָאֲרָמִי עַל־כֵּלֵי הַגִּיד לְךָ

כִּי בֵרַח הוּא׃ וַיְבַרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
 וַיִּקַּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיִּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר
 הַגִּלְעָד׃ וַיֵּגֵד לִלְבָן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בֵרַח
 יַעֲקֹב׃ וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עִמּוֹ וַיְרַדְּף אַחֲרָיו
 דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבֹּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃
 וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל־לְבַן הָאָדָמִי בַחֲלֹם הַלַּיְלָה
 וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשֹׁמֵר לְךָ פֶּן־תִּדְבַר עִם־יַעֲקֹב
 מִטּוֹב עַד־רָע׃ וַיִּשַׁג לְבַן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב
 תִּקַּע אֶת־אָהָלוֹ בְּרֹחַ וּלְבַן תִּקַּע אֶת־אָהָלוֹ
 בְּהַר הַגִּלְעָד׃ וַיֹּאמֶר לְבַן לַיַּעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ
 וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֶת־בְּנֹתַי כַּשְּׁבִיּוֹת
 חָרָב׃ לְמַה נִּחַבְתָּ לְבָרַח וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־
 הִגַּדְתָּ לִּי וְאֲשַׁלַּחךָ בְּשִׂמְחָה וּבִשְׂרִים בְּרֹחַ
 וּבְכָנּוֹר׃ וְלֹא־נִטְשֵׁתְנִי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבִנֹתַי
 עֵתָה הִסְכַּלְתָּ עִשׂוֹ׃ יֵשׁ לְאֵל יְדֵי לַעֲשׂוֹרָה
 עִמָּכֶם רַע וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם אִמְשׁוּ אֹמַר אֵלַי
 לֹא־אִמַּר הֲשֹׁמֵר לְךָ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב
 עַד־רָע׃ וְעֵתָה הִלַּךְ הַחֲלֶכֶת כִּי־נִכְכַּף
 נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לְמַה־גִּנַּבְתָּ אֶת־
 אֱלֹהֵי

ספר בראשית

אלהי : ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי
אמרתי פן תגזול את בנותיך מעמי : עם
אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו
הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב
כי רחל גנבתם : ויבא לבן באהל יעקב
ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא
מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל :
ורחל לקחה את התרפים ותשםם בכר
הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל
האהל ולא מצא : ותאמר אל אביה אל
יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך
כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את
התרפים : ויחר ליעקב וירב בלבן ויען
יעקב ויאמר ללבן מדה פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי : כי מששת את כל כלי
מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי
ואחיד ויוכיחו בין שנינו : זרה עשרים שנה
אנכי עמך רחליך ועורך לא שכלו ואילי
צאנך לא אכלתי : טרפה לא הבאתי

אליך

אֵלַיךְ אָנֹכִי אַחַטָּנָה מִיְדֵי תְּבַקֵּשׁנָה גִּנְבֹתַי
יוֹם וּגְנֹבֹתַי לַיְלָה׃ הֵייתִי בַיּוֹם אֹכְלַנִי חֶרֶב
וּקְרַח בַּלַּיְלָה וְתִדְרַר שְׁנַתִּי מֵעֵינַי׃ זֶה לִי
עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עַבְדְּתֶיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה בְּשֵׁתִי בְּנֹרְיָךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ
וְתַחֲלַף אֶת־מִשְׁכַּרְתִּי עֶשְׂרֵת מָנִים׃ לֹא־לִי
אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וּפְחָד יִצְחָק הִיָּה לִי
כִּי עָתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עֵינַי וְאֶת־יָגִיעַ
כַּפִּי רָאִה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אִמְשׁ׃ *וַיַּעַן לְבֹן
וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בָּנֹתַי וְהַבָּנִים בְּנֵי
וְהַצֹּאֵן צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה רָאִה לִי־הוּא
וּלְבַנְתִּי מִה־אֶעֱשֶׂה לְאֱלֹהֵי הַיּוֹם אוֹ לְבַנְיָהוּן
אֲשֶׁר יִלְדוּ׃ וְעַרְוָה לָכֶּה נִכְרַתָּה בְרִית אֲנִי
וְאַתָּה וְהִיָּה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ׃ וַיִּקַּח יַעֲקֹב
אֶבְנֵי וִירִימָה מִצִּבְיָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאָחִיו
לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ־גֹל וַיֹּאכְלוּ
שֵׁם עַל־הַגֹּל׃ וַיִּקְרָא־לוֹ לְבֹן יָגֵר שֶׁהָדוֹתָא
וַיַּעֲקֹב קָרָא לּוֹ גֵלְעָד׃ וַיֹּאמֶר לְבֹן הַגֵּל הַזֶּה
עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גֵלְעָד׃
ה א 5 והמצפה

שביעי

וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יְהוּה בֵּינִי וּבֵינְךָ כִּי
 נִסְתַּר אִישׁ מֵרְעֵהוּ: אִם תִּעַנֶּה אֶת בְּנֹתַי
 וְאִם תִּקַּח נָשִׁים עַל בְּנֹתַי אִין אִישׁ עִמָּנוּ
 רֵא אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ: וַיֹּאמֶר לְבִן
 לִיעֶקֶב הִנֵּה הַגֵּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמִּצְבָּה אֲשֶׁר
 יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ: עַד הַגֵּל הַזֶּה וְעֵדֶה
 הַמִּצְבָּה אִם אֲנִי לֹא אֵעֲבֹר אֵלֶיךָ אֶת הַגֵּל
 הַזֶּה וְאִם אֶתָּה לֹא תֵעֲבֹר אֵלַי אֶת הַגֵּל הַזֶּה
 וְאֶת הַמִּצְבָּה הַזֹּאת לְרַעָה: אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 חול וְאֱלֹהֵי נְחֹר יִשְׁפְטוּ בֵּינֵנוּ אֵל הִי אֲבִיהֶם
 וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בַּפֶּתַח אָבִיו יִצְחָק: וַיִּזְבַּח
 יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר וַיִּקְרָא לְאָחִיו לֹאכַל לֶחֶם
 לֵב וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְיֵנוּ בְּהָר: * וַיִּשְׁכַּם לְבִן
 בְּבֹקֶר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֵךְ אֹתָהֶם
 וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבִן לְמַקְמוֹ: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ
 לְדָרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא
 שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים: פ

פ פ פ

P.8.

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
 ארצה שעיר שדה אדום: ויצו אתם לאמר
 כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך
 יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ויהי לי
 שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
 להגיד לאדני למצא חן בעיניך: וישבו
 המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
 אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות
 איש עמו: וירא יעקב מאד ויצר לו ויהיץ
 את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
 והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבוא
 עשו אל המחנה האחרת והכהו והיה
 המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב
 אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה
 האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
 ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים
 ומכל האמרת אשר עשית את עבדך כי

ה ב 2 5 במקלי

ספר בראשית

במקלי עברתי את הירדן הזרה ועתה הייתי
 לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו
 כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכניאם על
 בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך
 ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא
 יספר מרב: וילן שם בלילה ההוא ויקח מן
 הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עוים מאתים
 ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים
 עשרים: גמלים מיניקות ובניהם שלשים
 פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים
 ועזים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר עדר
 לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח
 תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הראשון
 לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאֵלְךָ לאמר
 למי אתה ואנרה תלך ולמי אלה לפניך:
 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה
 לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו
 גם את השני גם את השלישי גם את כל
 ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה

תדברון

תִּדְבְּרוּן אֶל-עֵשׂוּ בְּמִצְאֵכֶם אֹתוֹ׃ וְאָמַרְתֶּם
 גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי-אָמַר
 אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה הַדּוֹלֶכֶת לִפְנֵי וְאֶחָד
 כֵּן אֶרְאֶה פָּנָיו אוֹרֵי יֵשׁ פָּנָיו׃ וְהָעֵבֶר
 הַמִּנְחָה עַל-פָּנָיו וְהוּא לֹא בְּלִילֵהֶם הוּא
 בַּמִּחְנָה׃ וַיִּקַּס וּבְלִילֵהוּ הוּא וַיִּקַּח אֶת-שְׁתֵּי
 גִישׁוֹ וְאֶת-שְׁתֵּי שַׁפְחָתָיו וְאֶת-אֶחָד עֶשֶׂר
 יָלְדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת-מַעְבַּר יַבֵּק׃ וַיִּקַּח סוּיַעֲבָרִים
 אֶת-הַנַּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ׃ וַיּוֹתֵר
 יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת
 הַשָּׁחַר׃ וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּנְעַבְכֶף יָרְכוּ
 וַתִּקַּע כַּף-יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַח
 כִּי אִם-בְּרַכְתָּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׂמֶךָ וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֶךָ כִּי
 אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׂרִית עִם אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים
 וְתוֹכַל׃ וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִגִּידָה נָא שְׂמֶךָ
 וַיֹּאמֶר לְמָה זֹאת שְׁאֵל לְשִׁמִּי וַיְבָרֵךְ אֹתוֹ שֵׁם׃

* וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמְּקוֹם פְּנֵי אֵל כִּי רָאִיתִי שְׁלִישִׁי

אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי :
 ויזרח לו השמש כאשר עבר את
 פנואל והוא זלע על ירכו : על כן לא
 יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר
 על כף הירך עד היום הוזה כי נגע
 בכף ירך יעקב בגיד הנשה : * וישא
 יעקב עינו וירא והנה עשו בא ועמו
 ארבע מאות איש ויחז את הילדים על
 לאה ועל רחל ועל שתי השפחות : וישם
 את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת
 לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף
 אחרנים : והוא עבר לפניהם וישתחו
 ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו :
 וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו
 וישקו ויבכו : וישא את עינו וירא את
 הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
 ויאמר הילדים אשר הנן אלהים את עברך :
 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין :
 ותגש גם לאה וילדיה וישתחו וואחר נגש

לג

צוארו ק'

נקוד על
וישקו

רביעי *

יוסף ורחל וישתחוו: ויאמר מי לך כל-
 המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא-חן
 בעיני אדני: ויאמר עשו ישלי רב אחי יהי
 לך אשר לך: ויאמרי עקב אלנא אסנא
 מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי
 על-כן ראיתי פניך כראת פני אלהים
 ותרצני: קחנא את ברכתי אשר הבאת
 לך כי חנני אלהים וכי ישלי כל ויפצרו בו
 ויקח: ויאמרנסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים
 והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד
 ומתו כל הצאן: יעברנא אדני לפני עבדו
 ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר-
 לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני
 שעירה: ויאמר עשו אציגהנא עמך מן
 העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא-חן
 בעיני אדני: וישב ביום ההוא עשו לדרך
 שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
 ולמקנהו עשרה סכת על-כן קרא שם-

ספר בראשית

המקום סכות : ס ויבא יעקב

שלב עיר שכם אשר בארץ כנען בבא

מפדן ארם ויחן את פני העיר : ויקן את

חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד

בני חמור אבי שכם במאה קשיטה : ויצב

שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל :

ס ותצא דינה בת לאה אשר ילדה

לד

ליעקב לראות בבנות הארץ : וירא אותה

חמישי

שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה

וישכב אתה ויענה : ותדבק נפשו בדינה

בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב

הנערה ק

הנער : ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר

בנערה ק

קח לי את הילדה הזאת לאשה : ויעקב

שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את

מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באס : ויצא

חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו : ובני

יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו

האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה

בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא

יעשה

יַעֲשֶׂה׃ וַיִּדְבַר חֲמוֹר אֵתְּךָ לֵאמֹר שָׁכַם בְּנֵי
 חֲשֻקְהָ נִפְשׁוּ בְּבַתְּכֶם תָּנוּ נָא אֶתְּךָ לָנוּ
 לְאִשָּׁה׃ וְהִתְחַתְּנוּ אִתְּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ
 וְאֶת־בְּנֵינֵינוּ תִקְחוּ לָכֶם׃ וְאִתְּנוּ תֵשְׁבוּ
 וְהָאָרֶץ תְּהִיָּה לְפָנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּ וְהָאֶחָזִי
 בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר שָׁכַם אֶל־אֲבִיהָ וְאֶל־אֲחִיהָ
 אֲמַצְאֵחִין בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן׃
 הִרְבוּ עָלַי מְאֹד מְהֵרָה וּמִתָּן וְאִתְּנָה כִּי־אֲשֶׁר
 תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתָנוּ־לִי אֶת־הַנְּעִר לְאִשָּׁה׃
 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שָׁכַם וְאֶת־חֲמוֹר אֲבִיו
 בְּמִרְמָה וַיִּדְבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְאָה אֶת־דִּינָה
 אַחֲתָם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא־נוּכַל לַעֲשׂוֹת
 הַדָּבָר הַזֶּה לְתֵת אֶת־אֲחֹתְנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־
 לוֹ עָרְלָה כִּי־חֲרָפָה הוּא לָנוּ׃ אַךְ־בִּזְאת
 נַאֲוֹת לָכֶם אִם תְּהִיוּ כַּמֶּנּוּ לְהַמִּל לָכֶם כָּל־
 זָכָר׃ וְנָתַנוּ אֶת־בְּנֵינֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֵיכֶם
 נִקְּחָה לָנוּ וַיִּשְׁכְּנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד׃
 וְאִם־לֹא־תִשְׁמָעוּ אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת־
 בָּתְנוּ וְהִלְכְנוּ׃ וַיִּטְבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר

ה ה ז ז נבעני

ספר בראשית

ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער
 לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא
 נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם
 בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם
 לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו
 וישבו בארץ ויסחרו אתהוהארץ הנה
 רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו
 לנשים ואת בנותינו נתן להם: אך בואת
 יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם
 אחר בהמול לנו כל זכר כאשר הם
 נמלים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם
 הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו:
 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי
 שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי
 שער עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם
 באבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי
 דינה איש חרב ויבאו על העיר בטח והרגו
 כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו
 לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו:

בני

בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיִּבְזוּ הָעִיר אֲשֶׁר
 טָמְאוּ אַחֲוֹתֵם : אֶת־צֹאֲנֹס וְאֶת־בִּקְרֹם
 וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת־אֲשֶׁר בְּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר
 בַּשָּׂדֶה לַקָּחוֹ : וְאֶת־כָּל־חֵילֹם וְאֶת־כָּל־
 טָפָס וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיִּבְזוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 בַּבַּיִת : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שְׁמַעוֹן וְאֶל־לוֹי
 עֲבַרְתֶּם אִתִּי לְהַבְאִישְׁנִי בִישָׁב הָאָרֶץ
 בְּכַנְעֵנִי וּבְפָרְזִי וְאֲנִי מֵתִי מִסָּפֵר וְנִאֲסַפּוּ עָלַי
 וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי : וַיֹּאמְרוּ הַכְּזוּנָה
 יַעֲשֶׂה אֶת־אַחֲוֹתֵנוּ :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית־אֱלֹהִים לָהּ
 וְשֹׁכֵם שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֱלֹהֵי הַנְּרָאָה
 אֵלֶיךָ בְּבִרְחֹךָ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִיךָ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִכְרוּ אֶת־
 אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּתַכְכֶּם וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ
 שְׁמֹלֹתֵיכֶם : וְנִקְוֵמָה וְנַעֲלֵה בֵּית־אֱלֹהִים
 וְאֶעֱשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֱלֹהֵי הָעֵנָה אֲתִי בַיּוֹם
 צָרְתִי וַיְהִי עֲמֹדִי בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַכְתִּי : וַיָּתְנוּ
 אֶל־יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּיָדָם

וְאֶת

ספר בראשית

וְאֵת־הַנּוֹזְמִים אֲשֶׁר בְּאֲזֵנֵיהֶם וַיִּטְמֵן אֹתָם
יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם־שָׁכֶם : וַיִּסְעוּ
וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר
סָבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב :
וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוֹזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית־
אֵל הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־עִמּוֹ : וַיְבִן שָׁם
מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם
נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים כְּבָרָהוּ מִפְּנֵי אַחִיו : וַתִּמַּת
דְּבָרָה מִיַּנְקַת רַבְקָה וַתִּקְבֹּר מֵתַחַת לְבֵית־
אֵל תַּחַת הָאֱלוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלוֹן בְּכוֹת :

פ

וַיֵּדָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹאוֹ מִפָּדֵן
אֲדָם וַיְבָרֵךְ אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֹךְ
יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׁמֹךְ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֹךְ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל :
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וְרִבְיָה גֹי
וְקָהֵל גֹּיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמִלְכִים מִחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ :
וְאֵת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיִּצְחָק
לְךָ אֲתַנְנֶה וְלִזְרַעֲךָ אַחֲרַי אֶתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ :

ויעל

ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו : ששי
 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
 מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן :
 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
 אתו שם אלהים בית אל : ויסעו מבית אל
 והי עור כבדת הארץ לבוא אפרתה ותלד
 רחל ותקש בלדתה : והי בהקשתה
 בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי
 גסה לך בן : והי בצאת נפשה כי מתה
 ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין :
 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית
 לחם : ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא
 מצבת קברת רחל עד היום : ויסע ישראל
 ויט אהלה מהלאה למגדל עדר : והי
 בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
 וישכב ארזבלהה פלגש אביו וישמע
 ישראל

פ

והיו בני יעקב שנים עשר : בני לאה בכור
 יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
 וזבולון

ספר בראשית

וַיְבָלֵן : בְּנֵי רֵחַל יוֹסֵף וּבְנֵימֶן : וּבְנֵי בְלָהָה
שִׁפְחַת רֵחַל הֵן וּנְפֹתַי : וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת
לְאֵה גֵר וְאֲשֶׁר אֵלֶּה בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדוּ
לוֹ בְּפָהַן אֲדָם : וַיְבֹא יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו
מִמְרָא קְרִית הָאַרְבַּע הוּא חֲבֵרוֹן אֲשֶׁר גֵּר
שָׁם אַבְרָהָם וַיִּצְחָק : וַיְהִי יָמֵי יִצְחָק מֵאֵת
שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה : וַיַּגֹּעַ יִצְחָק וַיָּמָת וַיֹּאסֶף
אֶל עַמּוּזֹקֵן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִשָׂו
וַיַּעֲקֹב בְּנָיו :

פ

וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֲדָוָם : עֵשָׂו לָקַח
אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת עֵדָה בַּת אִילֹוֹן
הַחִתִּי וְאֶת אֵהֶלִיבָמָה בַּת עֵנָה בַּת צְבָעוֹן
הַחִיִּי : וְאֶת בְּשֵׁמֶת בַּת שִׁמְעֵאל אַחֹות
נְבִיֹוֹת : וְהִלְדָּ עֵדָה לַעֲשָׂו אֶת אֶלְיָפָז
וּבְשֵׁמֶת יָלְדָה אֶת דָּרְעוּאֵל : וְאֵהֶלִיבָמָה
יָלְדָה אֶת יְעִישׁוּאֵת יַעֲלָם וְאֶת קֶרַח אֵלֶּה
בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר יָלְדוּ לוֹ בְּאַרְצֵן כְּנָעַן : וַיִּקַּח
עֵשָׂו אֶת נָשָׁיו וְאֶת בְּנָיו וְאֶת בְּנֹתָיו וְאֶת כָּל־
נַפְשֹׁת בֵּיתוֹ וְאֶת מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל־בְּהֵמָתוֹ

לו

יעישק

ואת

ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך
 אל ארץ מפני יעקב אחיו : כי היה רכושם
 רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם
 לשאת אתם מפני מקניהם : וישב עשו
 בהר שעיר עשו הוא אדום ואלה תלדות
 עשו אבי אדום בהר שעיר : אלה שמות בני
 עשו אל יפזבן עדה אשר עשו רעואל בן
 בשמת אשת עשו : ויהיו בני אליפז תימן
 אומר צפו וגעתם וקנו : ותמנעו היתה
 פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את
 עמלק אלה בני עדה אשת עשו : ואלה בני
 רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני
 בשמת אשר עשו : ואלה היו בני
 אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
 ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח :
 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו
 אלופי תימן אלופי אומר אלופי צפו אלופי
 קנו : אלופי קרח אלופי געתם אלופי עמלק
 אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני

עדה

ספר בראשית

ערה : ואלה בני רעואל בן עשו אלופ גחת
 אלופ זרח אלופ שמרה אלופ מזה אלה
 אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
 אשת עשו : ואלה בני אהליבמה אשת
 עשו אלופ יעוש אלופ יעלם אלופ קרח
 אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו :
 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום :
 שבע אלה בני שעיר החרי ישבי
 הארץ לוטן ושוכל וצבעון וענה : ודישן
 ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר
 בארץ אדום : ויהיו בני לוטן חרי והימם
 ואחות לוטן תמנע : ואלה בני שובל עלון
 ומנחת ועיבל שפוא ואונם : ואלה בני
 צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את
 הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון
 אביו : ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת
 ענה : ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן
 וקרן : אלה בני אצר בלהן וזעון ועקון :
 אלה בני דישן עין וארן : אלה אלופי

בחרי

הַחֲרֵי אֱלֹהִים לֹטֵן אֱלֹהִים שׁוֹבֵל אֱלֹהִים צָבֵעֵן
 אֱלֹהִים עֵנָה : אֱלֹהִים דִּישָׁן אֱלֹהִים אֶצֶר אֱלֹהִים
 דִּישָׁן אֱלֹהִים אֱלֹהִים הַחֲרֵי לֵאלֹפִיָּהֶם בְּאֶרֶץ
 שְׁעִיר :

פ

וְאֵלֹהִים הַמַּלְכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם
 לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּמְלֹךְ
 בְּאֲדוּם בַּלַּע בֶּן בְּעוּר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנַהְבָּה :
 וַיִּמָּרַת בַּלַּע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבֵב בֶּן זֶרַח
 מִבְּצֻרָה : וַיִּמָּת יוֹבֵב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֲשֵׁם
 מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי : וַיִּמָּת חֲשֵׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
 הַדְּרִי בֶן כְּדָר הַמֶּכָּה אֶת מֶרְדִּיךְ בְּשָׂרָה מִוֶּאֱב
 וְשֵׁם עִירוֹ עִירָת : וַיִּמָּרַת הַדְּרִי וַיִּמְלֹךְ
 תַּחְתָּיו שְׁמֵלָה מִמִּשְׂרָקָה : וַיִּמָּת שְׁמֵלָה
 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂאוּל מִרַחְבֹּת הַנְּהָד : וַיִּמָּת
 שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בְּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבּוֹר :
 וַיִּמָּת בְּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הַדְּרִי
 וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְרוֹי־שְׁבָאֵל בַּת
 מִטְרָד בַּת מִי זָהָב : וְאֵלֹהִים שְׁמוֹת אֱלֹהִים עֲשׂוּ
 לְמִשְׁפְּחוֹתֵם לְמַקְמַתֵם בְּשִׁמְרַתֵם אֱלֹהִים

תמנע

ספר בראשית

תִּמְנַע אֱלֹהִים עֲלֹהֵי אֱלֹהִים יִתֵּן : אֱלֹהִים
אֱהִיבָמָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים פִּינָן : אֱלֹהִים
קִנְזֵי אֱלֹהִים תִּימֵן אֱלֹהִים מִבְּצָר : אֱלֹהִים
מִגְדֵי אֱלֹהִים עִירֵם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אֲדָוִים
לְמִשְׁבַּתֵּם בְּאֶרֶץ אַחֲזִיתֵם הוּא עֲשׂוּ
אֲבֵי אֲדָוִים :

פ פ פ

לו P.9.

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְדֵי אֲבֵי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן :
אֱלֹהֵי תְלָדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַת עָשָׂר
שָׁנָה הָיָה רֵעָה אֶת אָחִיו בְּעָאן וְהוּא נָעַר
אֶת בְּנֵי בְלָחָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אֲבֵי
וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַת סֵרְעָה אֵל אֲבִיהֶם :
וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו כִּי בֶן
זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתָנֶת פָּסִים : וַיִּרְאוּ
אָחִיו כִּי אָהַב אֹתוֹ אֶהָב אֲבִיהֶם מִכָּל אָחִיו
וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ לֹא יָכֹלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֵם : וַיַּחַלֵּם
יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאָחִיו וַיֹּסְפוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ :
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעְנָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
חֲלַמְתִּי

חֲלַמְתִּי׃ וְהִנֵּה אֲנִי חֹנֵה מֵאֲלֹמִים אֲלֹמִים
 בְּתוֹךְ הַשָּׁדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֵלַי וְגַם נִצְבָה
 וְהִנֵּה תֹסֵבֵנִי אֲלֵמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינִי
 לְאֵלֵמֶרְתִּי׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחָיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ
 עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשַׁל בָּנוּ וַיֹּסְפוּ עוֹד
 שְׂנֵא אֶתוֹ עַל־חֲלֹמְתוֹ וְעַל דְּבָרָיו׃ וַיִּחְלֹם עוֹד
 חֲלוֹם אֲחֵר וַיִּסְפֹּר אֶתוֹ לְאֲחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 חֲלֹמְתִי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹהֵי רַחֵוֹ אֶחָד
 עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ וַיִּסְפֹּר אֶל־
 אָבִיו וְאֶל־אֲחָיו וַיַּעֲרֹבוּ אֲבָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה
 הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הַבּוֹא נָבוֹא אֲנִי
 וְאַמְכָּךְ וְאַחֶיךָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֶרְצָה׃ וַיִּקְנָא
 בּוֹ אֲחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדְּבָר׃ * וַיִּלְכוּ אֶתוֹ שְׁנֵי
 לְרַעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בְּשֹׁכֵם׃ וַיִּלְאֲמֶר
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הַלּוֹא אֲחֶיךָ רַעִים בְּשֹׁכֵם
 לָכֵן וַיִּשְׁלַחֲךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הַנְּנִי׃
 וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ־נָא רֵאָה אֶת־שְׁלוֹם אֲחֶיךָ
 וְאֶת־שְׁלוֹם רֵצֹאן וְהַשְׁבֵּנִי דָבָר וַיִּשְׁלַחֲהוּ
 מֵעֵמֶק חֲבֹרֹן וַיָּבֹא שִׁכְמָה׃ וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ

והנה

ספר בראשית

והנה תעה בשרה וישאלהו האיש לאמר
מהתבקש : ויאמר את אחי אנכי מבקש
הגידה נא לי איפה הם רעים : ויאמר האיש
נסעו מזרה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה
וילך יוסף אחר אחיו וימצאם ברתן : ויראו
אתו מרחק ובטרום יקרב אליהם ויתנכלו
אתו להמיתו : ויאמרו איש אל אחיו הנה
בעל החלמות הלזה בא : ועתה לכו
ונדרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו
חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו :
וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכפו
נפש : ויאמר אלהם ראובן אל תשכרו
דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר
במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו
שלישי מידם להשיבו אל אביו : * ויהי כאשר בא
יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את
כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו :
ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו
מים : וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם

ויראו

החזק

ויראו וזנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד
 וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
 להוריד מצרימה: ויאמר יהודה אל אחיו
 מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את
 דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
 תהיכו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו:
 ויעברו אנשים מדינים סחרים ומשכו ויעלו
 את יוסף מן הכור ומכרו את יוסף
 לישמעאלים בעשרים כסף וביאו את יוסף
 מצרימה: וישב ראובן אל הכור והנה אין
 יוסף בכור ויקרע את בגדיו: וישב אל
 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:
 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שער עזים
 ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את
 כתנת הפסים וביאו אל אביהם ויאמרו
 זאת מצאנו הפרגא הכתנת בנה הוא אם
 לא: וכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
 אבל תהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב
 שמלתיו ושם שק במתניו ויתאבל על בנו

ספר בראשית

ימים רבים: ויקמו כל בניו וכל בנותיו
לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל
בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: והמרדנים
מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים: פ

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש
עד איש עד למי ושמו חיריה: וירא שם
יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה
ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו
ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את
שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו:
ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר:
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו
יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת
אחיק ויבס אתה והקס זרע לאחיק: וידע
אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אס בא אל
אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע
לאחיו: וידע בעיני יהוה אשר עשה וימרה

לח
רביע

גַם־אֲתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לְתַמָּר כְּלָתוֹ שְׁבִי
אֶל־מְנַה בֵּית־אָבִיךָ עַד־יִגְדַּל שְׁלַח בְּנִי כִי
אָמַר פְּנֵי־מוֹת־גַּם־הוּא כְּאֲחִיוֹתְךָ תַמָּר
וּתֵשֶׁב בֵּית־אָבִיהָ׃ וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַתִּמַּת בֵּת־
שׁוּעַ אִשְׁת־יְהוָה וַיִּנָּחַם יְהוָה וַיַּעַל וַיַּעַל־עַל־גִּזְזֵי
צֶאֱנוּ הוּא וַחֲרִירָה רַעְיוֹן הַעַד לְמִי תִמְנַתָּה׃
וַיִּגַד לְתַמָּר לֵאמֹר הִנֵּה חֲמִידָה עָלֶיךָ תִּמְנַתָּה
לְגֹזֵצֵינוּ׃ וַתִּסַּר בְּגָדֶיהָ אֶל־מְנֹרֹתָהּ מֵעַלֶיהָ
וַתִּכַּס בְּצַעֲיָף וַתִּתְעַלֶּף וַתֵּשֶׁב בַּפֶּתַח עֵינִים
אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנַתָּה כִּי רָאִתָּה כִּי־גָדַל
שְׁלַח וְהוּא לֹא־נָתַןָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיִּרְאֶה
יְהוָה וַיַּחֲשֹׁבָה לִזְנוּנָהּ כִּי כִסְתָה פְּנֵיהָ׃ וַיִּט
אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הִבֵּה־נָא אֲבוֹא
אֵלַיְךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כְלָתוֹ הוּא וַתֹּאמֶר
מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי׃ וַיֹּאמֶר
אַנְכִי אֶשְׁלַח גְּדֵי עֵזִים מִן־הַצֹּאֵן וַתֹּאמֶר אִם־
תִּתֶּנְן עֲרִבּוֹן עַד־שֶׁל־חֶדֶד׃ וַיֹּאמֶר מַה
הָעֲרִבּוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן לְךָ וַתֹּאמֶר חֲתָמְךָ
וּפְרִתְךָ וּמִטְּבָךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֵּן לָהּ וַיָּבֹא
אֵלֶיהָ

ספר בראשית

אליהוֹתֶהָר לֹו: וַתִּקַּס וַתִּלְךְ וַתִּסְר צַעֲיִפָּהּ
מֵעֲלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֲלֻמְנוֹתָהּ: וַיִּשְׁלַח
יְהוָה אֶת־גְּרֵי הָעֵינִים בְּיַד רַעְיוֹ הָעֵדֻלָּמִי
לִקְחַת הָעֶרְבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מִצֵּאָהּ:
וַיִּשְׁאַל אֶת־אֲנָשֵׁי מִקְמָה לֵאמֹר אֵיךְ
הִקְדַּשְׁתָּהּ הוּא בְעֵינַיִם עַל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־
הִיְתָה בְזָה קְדֻשָּׁהּ: וַיֵּשֶׁב אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר
לֹא מִצֵּאתִי הוּגָם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־
הִיְתָה בְזָה קְדֻשָּׁהּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה תִּקְחֶלֶה
כִּן נְהִיָּה לְבוֹהֵנָה שְׁלַחְתִּי הַגְּרֵי הַזֶּה וְאַתָּה
לֹא מִצֵּאתָהּ: וַיְהִי כַּמִּשְׁלֵשׁ חֳדָשִׁים וַיִּגַּד
לְיְהוָה לֵאמֹר זָנַתְתָּ תַמְר כְּלַתְךָ וְגַם הִנֵּה
הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוָה הוֹצִיאֹתָ
וַתִּשְׂרֹף: הוּא מוֹצֵאתָ וְהִיא שְׁלַחָה אֶל־
חַמִּיָּה לֵאמֹר לֹאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהִים לֹו אֲנִכִּי הָרָה
וַתֹּאמֶר הַכֹּר נָא לְמִי הַחֲתָמַרְתָּ וְהַפְתִּילִים
וְהַמִּטָּה הָאֵלֶּה: וַיִּכְרַח יְהוָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה
מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נָתַתִּיָּה לְשִׁלְהַ בְּנֵי וְלֹא־
יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּהּ: וַיְהִי בַעֲת לְרַתָּהּ וְהִנֵּה

תֹּאמִים

תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד
 ותקח המילדת ותקשר על ידו שני ל אמר
 זה יצא ראשנה: ויהי וכמשיב ידו והנה יצא
 אחיו ותאמר מה פרצת עליך פריץ ויקרא
 שמו פריץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו
 השני ויקרא שמו זרח:

ויוסף לט
 חמישי

חזר מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים
 פרעה שר הטבחים איש מצרי מל
 הישמעאלים אשר הזרדהו שמדה: ויהי
 יהודי את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית
 אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו
 וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו:
 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו
 על ביתו וכל ישראל נתן בידו: ויהי מצא
 הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו
 ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף
 ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית
 ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא
 ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא

ספר בראשית

אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: *
 ששי ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת
 אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה
 עמי: וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן
 אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש
 לונתן בידי: איננו גדול בבית הזה ממני
 ולא חשך ממני מאומה כי אם אנתך
 באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה
 הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי
 כדברה אל יוסף יוסו יוס ולא שמע אליה
 לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום
 הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ויזין
 איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשרו
 בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה
 וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה כי עזב
 בגדו בידה וינס החוצה: ותקרא אל אנשי
 ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו
 איש עברי לצחק בנו בא אל לשכב עמי
 ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימתו
 קולי

קולי ואקרא ויעזב בגרו אצלי וינסו ויצא
 החוצה: ותנח בגרו אצלה עד בוא אדניו
 אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה
 לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת
 לנו לצחק בי: ויהי כהרימי קולי ואקרא
 ויעזב בגרו אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע
 אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו
 לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר
 אפו: ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
 הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים
 ויהי שם בבית הסהר: ויהי הוה את יוסף
 ויש אליו חסד ויתן חנו בעני שר בית
 הסהר: וירגן שר בית הסהר ביד יוסף את
 כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל
 אשר עשים שם הוא היה עשה: אין שר
 בית הסהר ראה את כל מאומה בידו
 באשר יהודה אתו ואשר הוא עשה יהוה
 מצליח:

פ

ויהי אחר הדברים האלה הטאו משקה
 מ שביע
 * ו * ב 2 6 מלך

ספר בראשית

מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְהֶאֱפֶה לְאֲדֹנָיָם לְמֶלֶךְ
מִצְרַיִם: וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סֹרִיסָיו עַל
שֵׁר הַמְּשַׁקִּים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים: וַיִּתֵּן אֹתָם
בְּמִשְׁמַר בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֶל-בֵּית הַסֹּהַר
מִקּוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֶסְרֶה שָׁם: וַיִּפְקֹד שֵׁר
הַטְּבָחִים אֶת-יוֹסֵף אֹתָם וַיִּשְׂרַת אֹתָם וַיְהִי
יָמִים בְּמִשְׁמַר: וַיַּחְלְמוּ חֳלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ
חֳלֹמוֹ בַּלַּיְלָה הַאֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֳלֹמוֹ
הַמְּשַׁקֶּה וְהֶאֱפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
אֶסְרִים בְּבֵית הַסֹּהַר: וַיָּבֵא אֱלֹהִים יוֹסֵף
בְּבִקְרוֹרָא אֹתָם וְהִנֵּם זָעֵפִים: וַיִּשְׁאַל אֶת-
סֹרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו
לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם: וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו חֳלוֹם חֳלָמֵנוּ וּפְתָרֵנוּ אֵין אִתּוֹ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יוֹסֵף הֲלוֹא לְאֱלֹהִים פְּתַרְנֵים סִפְרוּ-
נָא לִי: וַיִּסְפֹּר שֵׁר הַמְּשַׁקִּים אֶת-חֳלֹמוֹ
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֳלוֹמִי וְהִנֵּה גִפֶּן לִפְנֵי:
וּבְגִפֶּן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִם וְהוּא כְּפִרְחַת עֲלִתְרָה
נִצָּה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֶתֶיהָ עֲנָבִים: וְכֹס פַּרְעֹה

בִּירֵי

בִּידֵי וַאֲקַח אֶת־הָעֵבְרִים וַאֲשַׁחֵט אֹתָם אֶל־
 כּוֹס פִּרְעֹה וְאַתָּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פִּרְעֹה׃
 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פִּתְרוֹן שְׁלֹשַׁת הַשָּׁרְגִים
 שְׁלֹשַׁת יָמִים הֵם׃ בְּעוֹדוֹ שְׁלֹשַׁת יָמִים יֵשֵׁא
 פִּרְעֹה אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיבֵךְ עַל־כַּנֶּךְ וְגִתְךָ
 כּוֹס־פִּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הַרְאֵשׁוֹן אֲשֶׁר
 הָיִיתָ מִשְׁקֵהוּ׃ כִּי אִם זָכַרְתָּנִי אֶתְךָ כִּי־אֲשֶׁר
 יֵטֵב לָךְ וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי
 אֶל־פִּרְעֹה וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה׃ כִּי־
 גָּנַב גָּנַבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה לֹא־
 עָשִׂיתִי מְאֹמֶה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בְּבוֹר׃ וַיֵּרֶא
 שֵׁר־הָאֲפִים כִּי־טוֹב פִּתְרוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף
 אֵף־אֲנִי בַחֲלוּמֵי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סְלֵי חֲרִי עָלַי־
 דָּאֲשִׁי׃ וּבְסֵל הָעֲלִיּוֹן מְכַל מֵאֲכַל פִּרְעֹה
 מַעֲשֶׂה אִפְהָ וְהָעוֹף אֲכַל אֹתָם מִן־הַסֵּל מֵעַל
 דָּאֲשִׁי׃ וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרוֹן שְׁלֹשַׁת
 הַסֵּלִים שְׁלֹשַׁת יָמִים הֵם׃ בְּעוֹדִי שְׁלֹשָׁה־
 יָמִים יֵשֵׁא פִּרְעֹה אֶת־רֹאשׁוֹ מֵעַלְיָךְ וְתִלְהֶה
 אוֹתְךָ עַל־עֵינַי וְאֲכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ
 מֵעַלְיָךְ׃

מעליך

6 3

1 * 1

חזקיהו

מֵעֶלְיָךְ: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּמֵת הַלְדָּת אֶת-
פְּרִעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ לְכָל-עַבְדֵי וַיִּשָּׂא אֶת-
רֹאשׁוֹ שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת-רֹאשׁ שֵׁר הָאֲפִים
בְּתוֹךְ עַבְדָּיו: וַיֵּשֶׁב אֶת-שֵׁר הַמִּשְׁקִים עַל-
מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל-כַּף פְּרִעָה: וְאֶת שֵׁר
הָאֲפִים תִּלְהַב אֲשֶׁר פָּתַר לֶהֱסִיּוֹסָף: וְלֹא-
זָכַר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת-יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ:

פ פ פ

מא P.10.

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרִעָה חָלָם וַהֲנִיָּה
עֹמֵד עַל-הַיָּאֵר: וַהֲנִיָּה מִן-הַיָּאֵר עֹלֵת שֶׁבַע
פְּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאַת בֶּשֶׂר וַתִּרְעֶנָּה
בְּאָחוּ: וַהֲנִיָּה שֶׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹרֵי עֹלֹת
אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאֵר רַעוֹת מְרֹאָה וְדָקוֹת בֶּשֶׂר
וַתַּעֲמִדְנָה אֶצֶל הַפְּרוֹת עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר:
וַתֹּאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת רַעוֹת הַמְרֹאָה וְדָקוֹת
הַבֶּשֶׂר אֵת שֶׁבַע הַפְּרוֹת יְפוֹת הַמְרֹאָה
וַהֲבְרִיאַת וַיִּקֵּץ פְּרִעָה: וַיִּישַׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנַת
וַהֲנִיָּה שֶׁבַע שְׁבָלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אַחַד

בריאות

בְּרִיאוֹת וְטָבוֹת : וְהִנֵּה שִׁבְעַת שְׁבָלִים דַּקּוֹת
 וְשְׂדוּפֹת קָרִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶן : וְתַבְלַעְנָה
 הַשְּׁבָלִים הַדַּקּוֹת אֶת שִׁבְעַת הַשְּׁבָלִים
 הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּקֶּץ פְּרָעָה וְהִנֵּה
 חֵלוֹם : וַיְהִי בְּבֹקֶר וַתִּפְעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא
 אֶת כָּל חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת כָּל חֲכָמֵיהֶם
 וַיִּסְפָּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת חֵלְמוֹ וַאֲיֵן פּוֹתֵר
 אוֹתָם לַפְּרָעָה : וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת פְּרָעָה
 לֵאמֹר אֶת חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם : פְּרָעָה
 קִצַּף עַל עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֶתִּי כַּמִּשְׁמֵר בֵּית שֵׁר
 הַטְּבָחִים אֶתִּי וְאֶת שֵׁר הָאֲפִים : וַנְּחַלְמָה
 חֵלוֹם בַּלַּיְלָה אַחַד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כִּפְתָּרוֹן
 חֵלְמוֹ חֵלְמוֹ : וְשֵׁם אֲתָנוּ נֶעַד עַבְדֵי עַבְדֵי
 לְשֵׁר הַטְּבָחִים וַנִּסְפָּר לוֹ וַיִּפְתֹּר לָנוּ אֶת
 חֵלְמֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֵמוֹ פִּתְרֵנוּ : וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר
 פִּתְרֵנוּ לָנוּ כֵּן הָיָה אֶתִּי הַשִּׁיב עַל כִּנִּי וְאֲתוֹ
 תֵּלֵה : וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף
 וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר וַיַּגְלֵה וַיַּחְלֵף שְׂמֵלֵתוֹ וַיָּבֵא
 אֶל פְּרָעָה : וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל יוֹסֵף חֵלוֹם

ספר בראשית

חֲלַמְתִּי וּפְתַר אֵין אֹתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ
 לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ: וַיַּעַן יוֹסֵף
 אֶת־פְּרֹעָה לֵאמֹר בִּלְעָדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־
 שְׁנוֹן שְׁלוֹם פְּרֹעָה: *וַיֹּדְבֵר פְּרֹעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֲלֹמֵי
 הַנְּנִיעַמָּד עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר: וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר
 עֹלֹת שִׁבְעַ פְּרוֹת בְּרִיאֹת בֶּשֶׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר
 וַתִּרְעֶנָּה בְּאָחוּ: וְהִנֵּה שִׁבְעַ פְּרוֹת אַחֲרוֹת
 עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן דָּלוֹת וַרְעוֹת תֹּאֵר מְאֹד
 וַרְקוֹת בֶּשֶׂר לֹא־דָאִיתִי כִּהְנֶה בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם לָרַע: וַתֹּאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת הַרְקוֹת
 וְהַרְעוֹת אֵת שִׁבְעַ הַפְּרוֹת הַרְאֵשְׁנוֹת
 הַבְּרִיאֹת: וַתִּבְאֶנָּה אֶל־קַרְבְּנָהּ וְלֹא נֹדַע
 כִּי־בָאוּ אֶל־קַרְבְּנָהּ וּמְרֵאֵיהֶן רַע כִּאֲשֶׁר
 בְּתַחֲלָהּ וַאֲיִקֵּץ: וַאֲרָא בְּחֲלֹמֵי וְהִנֵּה שִׁבְעַ
 שְׁבָלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אַחֲרַ מִלֵּאת וְטִבּוֹת:
 וְהִנֵּה שִׁבְעַ שְׁבָלִים צְנֻמוֹת דָּקוֹת שְׂרָפוֹת
 קָדִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶם: וַתִּבְלַעַן הַשְּׁבָלִים
 הַדָּקוֹת אֵת שִׁבְעַ הַשְּׁבָלִים הַטִּבּוֹת וַאֲמַד
 אֶל־הַחֲרָטְמִים וַאֲיִן מְגִיד לִי: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף

אֶל־פְּרֻעָה חֲלוּם פְּרֻעָה אַחֵר הוּא אֵת אֲשֶׁר
 הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד לַפְּרֻעָה׃ שִׁבְעַת פְּרֻעֹת
 הַטִּבֵּת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְעַת הַשְּׁבָלִים
 הַטִּבֵּת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה חֲלוּם אַחֵר הוּא׃
 וְשִׁבְעַת הַפְּרוּרֹת הַרְקוּרֹת וְהַרְעֵת הָעֵלֶת
 אַחֲרֵיהֶן שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְעַת הַשְּׁבָלִים
 הַרְקוּת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים יְהִיוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רַעֲב׃
 הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פְּרֻעָה אֲשֶׁר
 הָאֱלֹהִים עָשָׂה הִרְאָה אֶת־פְּרֻעָה׃ הִנֵּה
 שִׁבְעַת שָׁנִים בְּאוֹרֹת שִׁבְעַת גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם׃ וְקָמוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רַעֲב אַחֲרֵיהֶן
 וְנִשְׁבַּח כָּל־הַשִּׁבְעַת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְכֹל־הָ
 הָרַעֲב אֶת־הָאֶרֶץ׃ וְלֹא־יִוָּדַע הַשִּׁבְעַת בְּאֶרֶץ
 מִפְּנֵי הָרַעֲב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד הוּא
 מְאֹד׃ וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוּם אֶל־פְּרֻעָה פְּעָמִים
 כִּי־נִכּוֹן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהֱרַ
 הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ וְעַתָּה יִרְאֵה פְּרֻעָה אִישׁ
 גְּבוּן וְחָכָם וַיִּשִׁיתָהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ יַעֲשֶׂה
 פְּרֻעָה וַיִּפְקֵד פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וְחָמֵשׁ אֶת־

ארץ מצרים בשבע שני השבע ויִקְבְּצוּ
 אֶת־כָּל־אֹכְלֵי־הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הַבָּאת הַאֵלֶּה
 וַיִּצְבְּרוּ־בָר־תַּחֲרַת־יַד־פְּרֻעָה אֹכְלֵי־בָעֲרִים
 וַשְּׁמְרוּ׃ וְהָיָה הָאֹכֵל לַפְּקֻדוֹן לְאֶרֶץ־לְשֹׁבְעֵי
 שְׁנֵי־הָרָעָב אֲשֶׁר־תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם וְלֹא־
 תִּכְרַת הָאֶרֶץ בְּרָעָב׃ וַיֵּטֵב הַדָּבָר בְּעֵינַי
 פְּרֻעָה וּבְעֵינַי כָּל־עֲבָדָיו׃ וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֵל־
 עֲבָדָיו הִנְמַצְאֵכֶם אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ אֱלֹהִים
 בּוֹ׃ *וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֶל־יוֹסֵף אַהֲרִי הוֹדִיעַ שלישי
 אֱלֹהִים אֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת אֲיִן נְבוֹן וְחָכָם
 כְּמוֹךָ׃ אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיךָ יִשָּׁק
 כָּל־עַמִּי רַק הַבָּסָא אֲגַדֵּל מִמֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר
 פְּרֻעָה אֶל־יוֹסֵף רֵאשִׁית נְתַתִּי אֹתְךָ עַל־כָּל־
 אֶרֶץ־מִצְרַיִם׃ וַיִּסַּר פְּרֻעָה אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל־
 יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד־יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ בְּגָדֵי
 שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם רֶבֶב הַזָּהָב עַל־צוּאָרוֹ׃ וַיִּרְבֵּב
 אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרָאוּ
 לְפָנָיו אַבְרָם וְנַתַּן אֹתוֹ עַל־כָּל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פְרֻעָה
 וּבִלְעָדִיךָ

ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו
 בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם
 יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת
 פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ
 מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני
 פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
 ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ
 בשבע שני השבע לקמצים: ויקבץ את כל
 אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים
 ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר
 סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר
 כחול הים הרבה מאד עד כי חרל לספר כי
 אין מספר: וליוסף ילד שני בנים בטרם
 תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת
 פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם
 הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי
 ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא
 אפרים כי הפרני אלהים בארץ עני: *

ותכל ינה שבע שני השבע אשר היה בארץ רביעי

מצרים

ספר בראשית

מצרים : ותחלינה שבע שני הרעב לבוא
 כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
 ובכל ארץ מצרים היה לחם : ותרעב כל
 ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם
 ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף
 אשר אמר לכם תעשו : והרעב היה על
 כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר
 בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ
 מצרים : וכל הארץ באו מצרימה לשבר
 מב אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ : * וידא
 יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב
 לבניו למה תתראו : ויאמר הנה שמעתי
 כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו
 משם ונחיה ולא נמות : וירדו אחי יוסף
 עשרה לשבר בר מצרים : ואת בנימין
 אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר
 פן יקראנו אסון : ויבאו בני ישראל לשבר
 בתוך הבאים ביהיה הרעב בארץ כנען :
 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר
 לכל

לְכָל־עַם־הָאָרֶץ וַיִּבְאוּ אֶת־יֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹוֹ
 אַפַּיִם אֲרֻצָּה׃ וַיֹּרֵא יֹסֵף אֶת־אָחָיו וַיִּכְרַם
 וַיִּתְנַכַּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים מֵאִין בָּאַרְתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
 לְשֹׁבְר־אֶבֶל׃ וַיִּכַּר יֹסֵף אֶת־אָחָיו וְהֵם לֹא
 הִכְרָהוּ׃ וַיִּזְכַּר יֹסֵף אֶת־הַחֲלָמוֹת אֲשֶׁר
 חָלָם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מְרַגְלִים אַתֶּם
 לְרַאוֹת אֶת־עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאֶתֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו לֹא אֲדָנִי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר־אֶבֶל׃
 כָּל־נוֹ בְנֵי אִישׁ אַחֵר נָחֲנוּ כְּנִיִּם אֲנַחֲנוּ לֹא־הָיוּ
 עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֹא כִי־עֲרוֹת
 הָאָרֶץ בְּאֶתֶם לְרַאוֹת׃ וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 עַבְדֶּיךָ אֲחֵים וְאֲנַחֲנוּ בְנֵי אִישׁ אַחֵר בְּאֶרֶץ
 כְּנָעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת־אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד
 אֵינָנו׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
 אֲלֵיכֶם לֵאמֹר מְרַגְלִים אַתֶּם׃ בְּזֹאת תִּבְחָנוּ
 חֵי פְרַעֲהוּ אִם־תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם־בְּבוֹאֵי
 אֲחֵיכֶם הִקְטַן הִנֵּה׃ שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח
 אֶת־אֲחֵיכֶם וְאֶתֶם הֵאסְרוּ וַיִּבְחָנוּ דְּבַרְיֵיכֶם

ספר בראשית

האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים
אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת
ימים: ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת
חמישי עשו וחיו את האלהים אני ירא: * אם בניס
אתם אחיכם אחר יאסר בבית משמרכם
ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם:
ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ולא תמורתו ויעשו כן: ויאמרו
איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על
אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה
הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא
אמרתי אליכם לאמר אל תהטאו בילד
ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא
ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: ויסב
מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם
ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו
לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר
ולהשיב בספיחם איש אל שקו ולתת להם

צרה לדרך ויעש להם כן: וישאו את-
שברם על חמריהם וילכו משם: ויפתח
האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון
וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו:
ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה
באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו
אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את
כל הקרת אתם לאמר: הנה האיש אדני
הארץ אתנו קשור ויתן אתנו כמרגלים
את הארץ: ונאמר אליו כנים אנהגו לא
היינו מרגלים: שנים עשר אנהגו אחים בני
אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו
בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדני
הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם
האחד הניחו אתיו ואת דעבון בתיכם קחו
ולכו והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה
כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם ארת
אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי

ספר בראשית

הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו
בשקו ויראו את צרורת כספיהם המה
ואביהם ויראו: ויאמר אליהם יעקב אביהם
אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת
בנימן תקחו עלי היו כלנה: ויאמר ראובן
אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו
אליך: ויאמר ל אירד בני עמכם כי אחי
מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך
אשר תלכו ביה והורדתם את שיבתי ביגון
מן שאולה: והרעב כבר בארץ: ויהי כאשר
כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים
ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט
אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד
בנו האיש ל אמר לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם: אם ישך משלח את
אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם
אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו
לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ויאמר

ישראל

יִשְׂרָאֵל לְמַה הִרְעַתְּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹד
 לְכֶם אַח׃ וַיֹּאמְרוּ שְׂאוֹל שְׂאֵל הָאִישׁ לָנוּ
 וּלְמֹלַדְתָּנוּ לֵאמֹר הָעוֹד אֲבִיכֶם חַי הִישׁ
 לְכֶם אַח וְנִגְדְּלוּ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 הַיְדוּעֵי גֵרַע כִּי יֹאמֶר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחֵיכֶם׃
 וַיֹּאמְרֵי הוֹדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלַחַה הַנַּעַר
 אֶתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָה וְנִהְיָה וְלֹא נָמוֹת גַּם־
 אֲנַחְנוּ גַם־אֶת־הַגַּם־טַפְנוּ אֲנָכִי אֶעֱרַבְנוּ מִיָּדִי
 תִּבְקָשְׁנוּ אִם־לֹא הִבִּיאתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו
 לְפָנֶיךָ וְחִטַּאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים׃ כִּי לֹא־
 הִתְמַהֵמְהֵנוּ כִּי־עֲתָרָה שָׁבְנוּ זֶה פַעַמִּים׃
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן אִפּוּא
 זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ מִזְמַרְת הָאָרֶץ בְּכַל־יְכֶם
 וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מְעַט צָרִי וּמְעַט דְּבַשׁ
 נִכְאֹת וְלֹט בְּטָנִים וְשִׁקְרִים׃ וְכֶסֶף מִשְׁנֵה
 קַחוּ בְיַדְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי
 אִמְתַּחַת־יְכֶם תִּשְׁיִבוּ בְיַדְכֶם אוֹלֵי מִשְׁנֵה
 הוּא׃ וְאֶת־אֲחֵיכֶם קַחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־
 הָאִישׁ׃ וְאֵל שְׂדֵי־יִתְּן לְכֶם רְחֻמִּים לְפָנַי

הָאִישׁ

ספר בראשית

הָאִישׁ וְשָׁלַח לָכֶם אֶת־אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֶת־
בְּנֵי־מִן וְאֲנִי כֹאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי׃ וַיִּקְחוּ
הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף
לְקַחוּ בִידֵם וְאֶת־בְּנֵי־מִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם
וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֶתֶּם אֶת־בְּנֵי־מִן
וַיֹּאמֶר לָאִשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ הִבֵּא אֶת־הָאֲנָשִׁים
הַבְּיָתָה וּטְבַח טְבַח וְהִכֵּן כִּי אֲתִי יֵאָכְלוּ
הָאֲנָשִׁים בְּצֹהָרִים׃ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר
אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה
יוֹסֵף׃ וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף
וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַזֶּה שָׁב בְּאֵמֶת חַתִּינוּ
בְּתַחֲלָה אֲנַחְנוּ מוֹבְאִים לְהַתְגַּלֵּל עֲלֵינוּ
וּלְהַתְנַפֵּל עֲלֵינוּ וּלְקַחַת אֶתְנוּ לְעֲבָדִים וְאֶת־
חַמְרֵנוּ׃ וַיִּגִּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית
יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פָּתַח הַבַּיִת׃ וַיֹּאמְרוּ כִּי
אֲדָנִי יָרַד יָרְדְנוּ בְּתַחֲלָה לְשֹׂבֵר אֶכֶל׃ וַיְהִי
כִּי־בָאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַנִּפְתַּח אֶת־
אֵמֶת חַתִּינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֵמֶת חַתֵּנוּ
כֶּסֶף בְּמִשְׁקָלוֹ וַנִּשָּׁב אֶתְנוּ בִידֵנוּ׃ וְכֶסֶף

שש

אחר

אַחַר הוֹרְדָנוּ בִּידְנוּ לְשֶׁבֶר אֶכֶל לֹא יִדְעֵנוּ
 מִי־שֵׁם בְּסַפְנוּ בְּאִמְתַּחַתֵּינוּ: וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם
 לָכֶם אֵל תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
 לָכֶם מִטְמוֹן בְּאִמְתַּחַתֵּיכֶם בְּסַפְכֶם בְּאֵלֵי
 וַיֵּצֵא אֱלֹהִים אֶת־שִׁמְעוֹן: וַיָּבֹא הָאִישׁ אֶת־
 הָאֲנָשִׁים בֵּיתָהּ יוֹסֵף וַיִּתֵּן מֵיִם וַיִּרְחֲצוּ
 רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לְחִמְרֵיהֶם: וַיִּכְנֹסוּ
 אֶת־הַמְּנַחֶה עַד־בּוֹא יוֹסֵף בְּצֹהָרִים כִּי־שָׁמְעוּ
 כִּי־שֵׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם: וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבֵּיתָה
 וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמְּנַחֶה אֲשֶׁר־בִּידָם הַבֵּיתָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ אַרְצָה: וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשֵׁלוֹם
 וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם אֲבֹתֵיכֶם הַזֶּקֶן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
 הַעוֹרְדָנוּ חַי: וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבֵינוּ
 עוֹרְדָנוּ חַי וַיִּקְרָו וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ
 אֶת־בְּנֵי־מִין אַחִיו בֶּן־אָמוֹ וַיֹּאמֶר הַזֶּה אַחֵיכֶם
 הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יְחַנֵּךְ בְּנֵי: * וַיִּמַּהֵר יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו שְׁבִיעִי
 אֶל־אֲחָיו וַיִּבְקֶשׁ לְבָכוֹת וַיִּבְאֵהוּ חֲדָרָה וַיִּבְךְ
 שָׁמָּה: וַיִּרְתֵּן פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר

ספר כדאשית

שִׁימוּ לַחֵם׃ וַיִּשְׁימוּ לוֹ לִבְדוּלָהֶם לִבְדָם
וּלְמִצְרַיִם הָאֹכְלִים אֶת־לִבְדָם כִּי לֹא יוֹכְלוּן
הַמִּצְרַיִם לֵאכֹל אֶת־הָעֵבְרִים לַחֵם כִּי־
תוֹעֵבָה הוּא לְמִצְרַיִם׃ וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי הַבֶּכֶר
כַּבְּכָרְתוֹ וְהַצֵּעִיר כַּצֵּעֶרְתוֹ וַיִּתְמַחוּ הָאֲנָשִׁים
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ׃ וַיֵּשָׂא מִשָּׂאת מֵאֵת פְּנֵי
אֱלֹהִים וַתֵּרֶב מִשָּׂאת בְּנִימָן מִמִּשָּׂאת כָּל־ס
מִד חֲמֵשׁ יְדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ׃ * וַיֵּצֵא אֶת־
אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מֵלֵא אֶת־אֲמַתְּחַת
הָאֲנָשִׁים אֲכַל כֹּאֲשֶׁר יוֹכְלוּן שָׂאת וְשִׁים
כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְּחַתּוֹ׃ וְאֶת־גְּבִיעֵי גְבִיעַ
הַכֶּסֶף תִּשִׂים בְּפִי אֲמַתְּחַת הַקִּטָּן וְאֶת כֶּסֶף
שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר׃ הַבֶּקֶר
אֹר וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ הֵמָּה וְחִמְרוּ־הֶם׃ הֵם
יָצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיֹּסֵף אֹמֵר
לְאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוֹם רֹדֵף אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים
וְהִשְׁגַּתְסוּ וְאָמַרְתְּ אֱלֹהִים לְמָה שְׁלַמְתְּסֵרְעָה
תַּחַת טוֹבָה׃ הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה אֲדֹנָי
בּוֹ וְהוּא נֶחֱשֵׁינְחֵשׁ בּוֹ הֲרַעֲתֶם אֲשֶׁר

עשיתם

עֲשִׂיתֶם׃ וַיִּשְׁגַּם וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לַמָּוֶה יְדַבֵּר אֲדֹנָי
 בְּדְבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לַעֲבֹדֶיךָ מַעֲשׂוֹת
 בְּדַבַּר הַזֶּה׃ הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצְאָנוּ בְּפִי
 אֲמַתְחַתּוֹנוּ הִשִּׁיבְנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ
 נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹזֶהב׃ אֲשֶׁר יִמְצָא
 אֹתוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וּמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לְאֲדֹנָי
 לְעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה כַּדְּבָרֶיכֶם כֵּן־
 הוּא אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם
 תִּהְיוּ נָקִים׃ וַיִּמְהָרוּ וַיּוֹרְדוּ אִישׁ אֶת־
 אֲמַתְחָתּוֹ אֶרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמַתְחָתּוֹ׃
 וַיַּחֲפֹשׂ בְּגִדוֹל הַחֵל וּבִקְטָן כְּלָהוּ וַיִּמְצָא
 הַגְּבִיעַ בְּאֲמַתְחַת בְּנִימָן׃ וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלְתָם
 וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֻמְרוֹ וַיִּשְׁבוּ הָעִירָה׃ וַיָּבֹא
 יְהוֹדָה וְאָחִיו בִּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנוּ שֵׁם
 וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־
 הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם
 כִּי־נַחֲשׁ יִנְחֹשׂ אִישׁ אֲשֶׁר כִּמְנִי׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוֹדָה מַה־נֹּאמַר לְאֲדֹנָי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־

ספר בראשית

נצטרק האלהים מצא את עון עבדיך הננו
עבדים לארני גם אנחנו גם אשר נמצא
הגבי עבדו: ויאמר הלילה לי מעשות זאת
האיש אשר נמצא הגבי עבדו הוא יהיה לי
עבר ואתם עלו לשלום אל אביכם:

ס ס ס

P. 11.

ויגש אליו יהודה ויאמר בי ארני
ידבר נא עבדך דבר באזני ארני ואל יחר
אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: ארני שאל
את עבדו לאמר היש לכם אב אורח:
ונאמר אל ארני יש לנו אב זקן וילד זקנים
קטן ואחיו מת ויתר הוא לבדו לאמו ואביו
אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי
ואשימה עיני עליו: ונאמר אל ארני לא
יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו
ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד
אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות
פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו

את

אֶת דְּבַר אֲדֹנָי׃ וַיֹּאמֶר אֲבִינוּ שְׁבוּ שְׁבוּ
 לָנוּ מֵעַט אֲכֹל׃ וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת
 אִם־יֵשׁ אַחִינוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיְרַדְנוּ כִּי־לֹא
 נוּכַל לָרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאַחִינוּ הַקָּטָן אֵינָנו
 אִתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם
 יִדְעֶתֶם כִּי־שָׁנִים יִלְדֶה־לִּי אִשְׁתִּי׃ וַיֵּצֵא
 הָאֶחָד מֵאֵתִי וְאָמַר אֵךְ טָרַף טָרַף וְלֹא
 רָאִיתִיו עַד־הַנֵּה׃ וּלְקַחְתֶּם־גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם
 פְּנִי וְקָרְהוּ אִסּוֹן וְהוֹרְדֶתֶם אֶת־שִׁיבְתֵי בְרַעַה
 שְׁאֵלָה׃ וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עֲבָדְךָ אָבִי וְהַנְעִיר
 אֵינָנו אִתָּנוּ וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ׃ * וְהִיָּה שְׁנֵי
 כְּרֹאוֹתָיו כִּי־אֵין הַנְעִיר וּמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ
 אֶת־שִׁיבְת עֲבָדְךָ אֲבִינוּ בִּיגוֹן שְׁאֵלָה׃ כִּי
 עֲבָדְךָ עָרַב אֶת־הַנְעִיר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם־
 לֹא אֲבִיאָנוּ אֵלֶיךָ וְחִטָּאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃
 וְעַתָּה יִשְׁב־נָא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנְעִיר עֲבָד
 לְאֲדֹנָי וְהַנְעִיר יַעַל עִם־אָחִיו׃ כִּי־אֵיךְ אֵעֲלֶה
 אֶל־אָבִי וְהַנְעִיר אֵינָנו אִתִּי פֶן אֲרֹאֶה בְרַעַ
 אֲשֶׁר יִמְצֵא אֶת־אָבִי׃ * וְלֹא־יִכָּל יוֹסֵף מֵה

מה

להתאפק

ספר בראשית

להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציא
 כל איש מעליו ולא עמד איש אתו בהתודע
 יוסף אל אחיו: ויתן את קלו בבכי וישמעו
 מצרים וישמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל
 אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
 לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף
 אל אחיו גשונא אלי וגשו ויאמר אני יוסף
 אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה:
 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי
 מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים
 לפניכם: כיוזה שנתים הרעב בקרב הארץ
 ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר:
 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית
 בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: *
 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי
 האלהים וישיםני לאב לפרעה ולאדון לכל
 ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו
 אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף
 שמי אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי

שלישי

אל

אֶל־תַּעֲמֹד׃ וַיֵּשְׁבֶת בְּאֶרֶץ־גִּישׁוֹ וְהָיִיתָ קְרוֹב
 אֵלַי אֹתָהּ וּבְנֶיךָ וּבְנֵי־בְנֶיךָ וְצֹאנֶךָ וּבְקָרְדֶּךָ
 וְכֹל־אֲשֶׁר־לְךָ׃ וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שֵׁם־כִּי־עוֹד
 חֲמֵשׁ־שָׁנִים רַעֲב־פָּךְ תִּנְרָשׁ אֹתָהּ וּבֵיתְךָ וְכֹל־
 אֲשֶׁר־לְךָ׃ וְהִנֵּה עֵינַיִכֶם רְאוּת וְעֵינַי אֲחִי
 בְּנִימִין כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֵלֶיכֶם׃ וְהִגַּדְתֶּם
 לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת־כָּל־
 אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמַהֲרַתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי
 הַזֶּה׃ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרֵי בְנִימִן אַחִיו וַיִּבֶךְ
 וּבְנֵימִן בָּכָה עַל־צוּאָרָיו׃ וַיִּנָּשֶׁק לְכָל־אֲחָיו
 וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרַי כֵּן דִּבְרוּ אַחִיו אִתּוֹ׃
 וְהַקֵּל נִשְׁמַע בֵּית־פְּרַעֲהַ לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי
 יוֹסֵף וַיִּיטֵב בְּעֵינַי פְּרַעֲהַ וּבְעֵינַי עַבְדָּיו׃ וַיֹּאמֶר
 פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף אָמֵר אֶל־אֲחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ
 טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בָאוּ אֶרֶץ־כְּנָעַן׃
 וַקְּחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי
 וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת־טוֹב־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ
 אֶת־חֶלֶב־הָאָרֶץ׃ * וְאֵתָה צוּיְתָה זֹאת עֲשׂוּ רְבִיעִי
 קָחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגֻלוֹת לְטַפְּכֶם

ספר בראשית

וּלְנִשְׁיֵיכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם :
 וְעִנְיֹנְכֶם אֶל־תַּחַם עַל־כְּלִיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הִוא : וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל־פִּי־פַרְעֹה
 וַיִּתְּנוּ לָהֶם צֶדֶה לְדֶרֶךְ : לְכֹל־מִן־נֶתֶן לְאִישׁ
 חֲלִפּוֹת שְׁמֹלֹת וּלְבָנָיִם נֶתֶן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 כֶּסֶף וְחֲמִשׁ חֲלֻפֹת שְׁמֹלֹת : וּלְאָבִיו שֶׁלַח
 כִּזְזֹאת עֲשֶׂרָה חֲמֹרִים נְשֵׂאִים מְטוֹב מִצְרַיִם
 וַעֲשֶׂר אֶתְנֵת נְשֵׂאת בְרוּלַחַס וּמְזוֹן לְאָבִיו
 לְדֶרֶךְ : וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחִיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־תִּרְגְּזוּ בְּדֶרֶךְ : וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם : וַיְגִדוּ
 לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשְׁלַבְכֶם
 אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לָכֵן כִּי־לֹא־הָאֵמִן לָהֶם :
 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דְּבָרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר
 אֱלֹהִים וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף
 לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם : *
 חֲמִישִׁי וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חַי אֵלַי
 מִן־וָאֲרָאנוּ בְּטָרִם אָמוֹת : * וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־

אשר

אֲשֶׁר-לוֹ וַיָּבֵא בְּאֵרֶה שֶׁבַע וַיִּזְכֵּחַ זִבְחִים
 לַאֱלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב
 וַיֹּאמֶר הַנְּנִי׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ
 אֵל-הַתִּירָא מִרְדֵּה מִצְרַיִם כִּי-לָגִו גְּדוֹל
 אֲשִׁמְךָ שָׁם׃ אָנֹכִי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרַיִם
 וְאָנֹכִי אֵעֲלֶךָ גַם-עֲלֶה וַיֹּסֶף יֵשׁוּת יָדוֹ עַל-
 עֵינָיו׃ וַיִּקַּם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל אֶת-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת-טַפָּם וְאֶת-
 נְשֵׁיהֶם בְּעֶגְלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח פָּרְעֹה לְשֹׂאֵת
 אֹתוֹ׃ וַיִּקְחוּ אִתָּם מִקְנֵיהֶם וְאֶת-רְכוּשָׁם
 אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם יַעֲקֹב
 וְכָל-זָרְעוֹ אִתּוֹ׃ בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בָּנֹתָיו
 וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל-זָרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרַיִם׃

וַאֲלֵה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הַבָּאִים מִצְרַיִם יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב
 רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחֶצְרֹן
 וְכַרְמִי׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין וְאֶהֱרָן וְכִין
 וְצַחֵר וְשָׂאוּל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן

ספר בראשית

קָהָת וּמֵרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה עֵדוּן וְאוּנָן וְשִׁלָּה
וּפְרִץ וְזָרַח וְיִצְחָק עַד וְאוּנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְהָיוּ
בְנֵי פְרִץ חֲצֹרֹן וְחִמּוֹל׃ וּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע
וּפּוּה וְיוֹב וְשֹׁמֶר׃ וּבְנֵי זָבֻלֹן סַרְדּוּ וְאַלּוֹן
וְיַחֲלָאֵל׃ אֱלֹהֵי בְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר לְרָדָה
לִיעֶקֶב בְּפָדָן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בְתוּלָה כָּל־נֶפֶשׁ
בְּנָיו וּבְנֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ׃ וּבְנֵי גֵר צְפִיּוֹן
וְחַגִּי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן עֲרִי וְאַרְדּוּי וְאַרְאֵלִי׃ וּבְנֵי
אֲשֶׁר יִמְנָה וְיִשׁוּרָה וְיִשׁוּי וּבְרִיעָה וְיִשְׂרָח
אֲחֵתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמְלִכִיאֵל׃ אֱלֹהֵי
בְנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְלֵאָה בְתוּלָה וְתָלַד
אֶת־אֱלֹהֵי לִיעֶקֶב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נֶפֶשׁ׃ בְּנֵי
רַחֵל אֲשֶׁר לִיעֶקֶב יוֹסֵף וּבְנִימֵן׃ וַיֹּלֶד
לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָהּ לוֹ אֲסֵנַת
בֵּת־פּוֹטִי פְרַעֲכֹהֵן אֵן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־
אֶפְרַיִם׃ וּבְנֵי בְנִימֵן בָּלַע וּבְכֹר וְאַשְׁבֵּל
גַּרְאוּנְעָמָן אַחִי וְרָאֵשׁ מִפִּי־סוּאָרְד׃
אֱלֹהֵי בְנֵי רַחֵל אֲשֶׁר יָלְדָהּ לִיעֶקֶב כָּל־נֶפֶשׁ
אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ וּבְנֵי הֵן חָשִׁים׃ וּבְנֵי נַפְתָּלִי
יַחֲזָאֵל

יִחְצֹא לַגּוֹנֵי וַיִּצְרוּ שְׁלָם׃ אֱלֹהֵי בְנֵי בְלֵהָרָה
 אֲשֶׁר־נָתַן לִבָּן לְרַחֵל בְּתוֹתֵלָר אֶת־אֱלֹהֵי
 לְיַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ שְׁבַעָה׃ כָּל־הַנַּפְשׁ הַבָּאָה
 לְיַעֲקֹב מִצְרֵימָה יִצְאִי יִרְכּוּ מִלְּבַד גִּישֵׁי בְנֵי־
 יַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ׃ וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־
 יָלְדוּ לוֹ בְּמִצְרַיִם נַפְשׁ שְׁנַיִם כָּל־הַנַּפְשׁ לְבֵית־
 יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרֵימָה שְׁבַעִים׃ ס

וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח לִפְנֵי אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת שֵׁשׁ
 לִפְנֵי גִשְׁנָה וַיְבֹאוּ אֶרְצָה גִשְׁן׃ וַיֹּאסֶר יוֹסֵף
 מִרְבֵּבָתוֹ וַיַּעַל לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה
 וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו וַיִּבֶךְ עַל־צוּאָרָיו
 עוֹד׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוֹתָהָ
 הַפֶּעַם אַחֲרַי רֵאֲוֵתִי אֶת־פְּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ הִי׃
 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֲעֹלָה
 וְאֲנִידָה לְפָרְעָה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחִי וּבֵית אָבִי
 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בָּאוּ אֵלָי׃ וְהָאֲנָשִׁים רַעִי
 צָאן בִּי אֲנָשִׁי מִקְנֵה הַיּוֹצֵאִים וּבִקְרָם וְכָל־
 אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ׃ וְהִיא כִּי יִקְרָא לָכֶם פָּרְעָה
 וְאָמְרָה מֵהַמַּעֲשִׂיכֶם׃ וְאָמַרְתֶּם אֲנָשִׁי מִקְנֵה

ספר בראשית

הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד-עַתָּה גַם-אֲנַחְנוּ גַם-
 אֲבֹתֵינוּ בְּעִבּוֹר תִּשְׁבוּ בָאָרֶץ גִּשְׁן כִּי-תוֹעֵבֶת
 מִצְרַיִם כָּל-רְעָה צָאן * וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיְגִיד
 לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאָחִי וְצֹאנָם וּבְקָרָם
 וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנִם
 בָּאָרֶץ גִּשְׁן׃ וּמִקְצֵה אָחִיו לָקַח חֲמִשָּׁה
 אֲנָשִׁים וַיִּצְגֹם לִפְנֵי פָרְעָה׃ וַיֹּאמֶר פָּרְעָה
 אֶל-אָחִיו מַה-מַּעֲשִׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל-פָּרְעָה
 רְעָה צָאן עֲבָדֶיךָ גַם-אֲנַחְנוּ גַם-אֲבוֹתֵינוּ׃
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-פָּרְעָה לְגֹר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי-אִין
 מְרֵעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעֲבָדֶיךָ כִּי-כִבֵּד הִרְעִב
 בָּאָרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יִשְׁבוּנָא עֲבָדֶיךָ בָּאָרֶץ
 גִּשְׁן׃ וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ
 וְאָחִיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃ אֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְנֵיךָ הוּא
 בְּמִיטֵב הָאָרֶץ הוֹשִׁב אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אָחִיךָ
 יִשְׁבוּ בָאָרֶץ גִּשְׁן וְאִם-יִדְעַת וַיִּשְׁבֶּם אֲנִשִּׁי
 חֵיל וְשִׁמְתָם שְׂרֵי מְקָנָה עַל-אֲשֶׁר-לִי׃ וַיָּבֹא
 יוֹסֵף אֶת-יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי פָרְעָה
 וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת-פָּרְעָה׃ וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל-

מז

יעקב

יַעֲקֹב כַּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיָּיָךְ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
 פְּרָעָה יָמֵי שְׁנֵי מְגוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה
 מֵעֲטוּרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיָּי וְלֹא הִשְׁגוּ אֶת־
 יָמֵי שְׁנֵי חַיָּי אֲבֹתִי בְיָמֵי מְגוּרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ
 יַעֲקֹב אֶת־פְּרָעָה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְרָעָה׃ *

וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וַיֵּתֵן לָהֶם שְׁבִיעֵי
 אַחֲזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ
 רַעַמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פְּרָעָה׃ וַיַּכְלִל יוֹסֵף
 אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִיו לַחֵם
 לִפְנֵי הַטָּף׃ וְלַחֵם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד
 הָרַעַב מְאֹד וַתֵּלֶה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן
 מִפְּנֵי הָרַעַב׃ וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
 הַנִּמְצֵא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשֶׁבֶר
 אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף
 בֵּית־הַפְּרָעָה׃ וַיֵּתֵם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל יוֹסֵף
 לֵאמֹר הִבֵּה לָנוּ לַחֵם וְלָמָּה נָמוּת נְגֹדְךָ כִּי
 אֵפֶס כֶּסֶף׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבֵנוּ מִקְנֵיכֶם
 וַאֲתַנְּהוּ לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אֵפֶס כֶּסֶף׃

ספר בראשית

וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף
 לֶחֶם בְּסוּסִים וּבמִקְנֵה הַצֹּאן וּבמִקְנֵה הַבָּקָר
 וּבַחֲמִירִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם
 בַּשָּׁנָה הַהוּא׃ וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה הַהוּא וַיָּבִיאוּ
 אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד
 מֵאֲדֹנָי כִּי־אִם־תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה
 אֶל־אֲדֹנָי לֹא־נִשְׂאָר לַפָּנִי אֲדֹנָי בְּלֹתִי אִם־
 גּוֹיִתְנוּ וְאֲדַמְתֶּנוּ׃ לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־
 אֲנַחְנוּ גַּם־אֲדַמְתֶּנוּ קִנְיַתְנוּ וְאֶת־אֲדַמְתֶּנוּ
 בַּלֶּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתֶּנוּ עַבְדִּים
 לַפְּרֹעָה וְתִן־זֶרְעוֹנַחִיָּה וְלֹא־נָמוּת וְהָאֲדָמָה
 לֹא־תִשָּׂם׃ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמַת מִצְרַיִם
 לַפְּדֹעָה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חֹזֶק
 עָלֵהֶם הִרְעִיב וַתְּהִי הָאָרֶץ לַפְּרֹעָה׃ וְאֶת־
 הָעַם הָעֵבֶר אֲתוֹ לְעָרִים מִקְצֵה גִבּוֹל־
 מִצְרַיִם וְשֵׁד־קָצְהוּ׃ רַק־אֲדָמַת הַכֹּהֲנִים לֹא
 קָנָה כִּי־חֹזֶק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרֹעָה וְאָכְלוּ אֶת־
 חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֹעָה עַל־כֵּן לֹא־מָכְרוּ
 אֶת־אֲדָמָתָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעַם הִנֵּן קָנִיתִי

אתכם

אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אֲדָמְתְכֶם לַפְּרֻעָה הַזֹּאת
 לָכֶם זֶרַע וְזֶרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה
 בַּתְּבוּאָה וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לַפְּרֻעָה וְאַרְבַּע
 הַיֵּדֶת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹא־לָכֶם
 וְלֹא־אֲשֶׁר בְּבֵיתֵיכֶם וְלֹא־כֹל לְטַפְכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
 הַחִיתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנָי וְהֵינּוּ עֹבְדִים
 לַפְּרֻעָה׃ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֶק עֵד
 הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לַפְּרֻעָה
 לְחֹמְשֵׁי שָׁרָק אֲדָמַת הַכְּהֻנִּים לְבָדָם לֹא־הָיְתָה
 לַפְּרֻעָה׃ וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וַיֵּאֱחֹזְבָה וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד׃

אין כאן פסקא

כלל כי אם

דיוח אוח אהת

R. 12.

וַיְהִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה
 וַיְהִי מִי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם חֳמִישִׁים שָׁנִים וְאַרְבַּעַיִם
 וּמֵאָת שָׁנָה׃ וַיִּקְרְבוּ מִי־יִשְׂרָאֵל לְכוּת
 וַיִּקְרָא לְבָנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אֲסֹנָא
 מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שֵׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי
 וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאֵמֶת אֲלֵנָא תִּקְבְּרֵנִי
 בְּמִצְרַיִם׃ וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתִי וְנִשְׂאָרְתִּי

ממצרים

75

*ה

ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
 אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע
 לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

פ

מח ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף
 הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את
 מנשה ואת אפרים: ויגר ליעקב ויאמר
 הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
 וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף
 אל שדי נראה אלי בלזבוארץ כנען ויברך
 אתי: ויאמר אלי הונני מפרך והרביתך
 ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
 הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: וערתה
 שני בנך הנולדים לך בארץ מצרים עד
 באי אליך מצרימה ליהם אפרים ומנשה
 כראובן ושמעון יהודי: ומולדתך אשר
 הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
 יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפרץ מתה
 עלי רחל בארץ כנען בדרך בעור כבדת-

ארץ

אָרִיז לָבֵא אֶפְרָתָה וְאֶקְבְּרָהּ שָׁם בְּדַרְךְ
 אֶפְרָת הוּא בֵּית לַחֵם׃ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־
 בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
 אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה
 וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֵלַי וְאִבְרַכְכֶם׃ * וְעֵינַי שְׁנֵי
 יִשְׂרָאֵל כִּבְדוּ מִזְקֵן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיִּגַּשׁ
 אֶת־סָאֵל וַיִּשַׁק לָהֶם וַיַּחֲבֹק לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֵה פָנַי לֹא פָלַלְתִּי
 וְהִנֵּה הִרְאֵה אֶת־י אֱלֹהִים גַּם אֶת־זֶרְעֶךָ׃
 וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֶת־סָאֵל מֵעִם בְּרָכָיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאִפְּיוֹ
 אֶרְצָה׃ וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם
 בְּיָמֵינוּ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה
 בְּשְׁמָאלוֹ מִיַּמִּין יִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ אֵלָיו׃ וַיִּשְׁלַח
 יִשְׂרָאֵל אֶת־יָמֵינוּ וַיִּשֶׁת׀ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם
 וְהוּא הִצְעִיר וְאֶת־שְׁמָאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה
 שֶׁכַּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר׃ וַיְבָרֵךְ אֶת־
 יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְנוּ אִבְתֵּי
 לְפָנָיו אִבְרָהָם וַיִּצְחַק הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֶת־י
 מְעוֹדֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ הַמְּלֶאךָ הַגִּיאֵל אֶת־י

מכל

ספר בראשית

מִכָּל־דָּעַ יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בְהֵם
שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְגּוּ לְרֹב
יִשְׁרָאֵל בְּקֶרֶב הָאָרֶץ * וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו
יָדָיו מֵינוּ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרְעַב עֵינָיו וַיִּתְמַךְ
יָד־אָבִיו לְהִסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־
רֹאשׁ מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־
כֵּן אָבִי כִי־זֶה הַבְּכֹר שֵׁים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ׃
וַיִּמָּאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי גַם־הוּא
יְהִי־לִעַם וְגַם־הוּא יִגְדֹל וְאוֹלָם אַחִיו רַק־טָנָן
יִגְדֹל מִמֶּנּוּ וּזְרַעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם׃ וַיְבָרֶכֶם
בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיִּשֶׂם אֶת־
אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
הִנֵּה אֲנִי מֵת וְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב
אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ
שָׁכֶם אַחֵר עַל־אֲחִיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד
הָאֵמֹרִי בְּחָרְבִי וּבְקִשְׁתִּי׃ פ

מלאך

מִטָּ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בְּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאֲנִידָה
וּבְנֵי לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית

הַיָּמִים

הַיָּמִים : הַקִּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ
 אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם : רְאוּבֵן בְּכֹרֵי אֶתְחָר
 כַּחַי וּרְאֵשִׁית אוֹנֵי יֶתֶר שְׂאֵת וַיִּתְרַעַז : פָּחוּ
 כַּמִּים אֶל־תּוֹתֵר כִּי עֲלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אִזּוּ
 חֲלַלְתָּ יְצוּעֵי עֲלֵה : פ

שִׁמְעוּ וְלוֹי אֲחִים כָּלֵי חַמֵּס מִכְרַתֵּיהֶם :
 בְּסֹדֶם אֶל־תֵּבֵא נַפְשֵׁי בְּקַהֲלֵם אֶל־תִּחַד
 כְּבֹרֵי כִי בְּאַפֵּס הֲרֹגוּ אִישׁ וּבְרִצְנֵם עֲקֹרוּ
 שׁוֹר : אֲרוּר אַפֵּס כִּי עֵז וְעִבְרַתֶם כִּי קִשְׁתָּה
 אֶחְלָקֶם בִּיעֲקֹבוֹ וּבְאִפְיֹצֵם בְּיִשְׂרָאֵל : פ

יְהוּדָה אֶתְהִי יוֹדוּךָ אֲחִיךָ יִרְדְּךָ בְּעֶרְףְּ אִבִּיךָ
 יִשְׁתַּחֲוֶה לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ : גֹּדֵר אֲרִיֵה יְהוּדָה
 מִטָּרֵף בְּנֵי עֲלִית פְּרַעַר רִבִּין כְּאֲרִיֵה וּכְלָבִיא
 מִי־קִימְנוּ : לֹא־יִסּוֹד שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וּמַחֲקֵק
 מִבֵּין רִגְלָיו עַד כִּי־יֵבֵא שִׁלְהוּלוֹ יִקְהַת
 עַמִּים : אֲסֹרֵי לִגְפָן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹ
 כְּבֵס בֵּינָן לְבִשׁוֹ וּבְרֵס עֲנֹכֵם סוֹתָה : חֲכָלִילִי
 עֵינַיִם מִיָּין וּלְבָן שְׁנַיִם מַחֲלָב : פ

זְבוּלָן לְחוּף יָמִים יִשְׁכֵן וְהוּא לְחוּף אֲנִיֵת
 וִירְכַתוּ

כראש עמוד
 ב"ה שמ"ד
 סימן

עירוק
 סחוק

ספר בראשית

וירכתו על צידן : פ

יששכר חמר גרם רבין בין המשפטים : וירא
מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט
שכמו לסבל ויהי למס עבד : ס דן
ידן עמו כאחד שבטי ישראל : יהידן נחש
עלי דרך שפיץ עלי ארח הנשף עקבי סוס
ויפל רכבו אחור : לישועתך קויתי יהוה :

חמישי

גד גרוד יגודנו והוא יגד עקב : ס
מאשר שמנה לחמו והוא יתן : ס

מערני מלך : ס נפתלי אילה שלחה
הנתן אמרי שפר : ס בן פרת יוסף בן
פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור : וימררהו
ורכו וישטמהו בעלי חצים : ותשב באיתן
קשתו ויפוז זרעי דיו מירי אביר יעקב משם
דעה אבן ישראל : מאל אביך ויעורך ואת
שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שמים ורחם : ברכת
אביך גברו על ברכת הוריה עד תאות גבעת
עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו :

בנימין

בנימין ואב יטרף בבקר יאכל עד ולערב ששי
יחלק שלל : כל אלה שבטי ישראל שנים
עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
אותם איש אשר כברכתו ברך אתם : ויצו
אורחם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי
קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר
בשרה עפרון החתי : במערה אשר בשדה
המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון
החתי לאחות קבר : שמרה קברו את
אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את
יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את
לאה : מקנה השדה והמערה אשר בו
מאת בני חת : ויכל יעקב לצות את בניו
ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל
עמיו : * ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו נ
וישקלו : ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את
ישראל

ספר בראשית

ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי בן
 ימלאו ימי התנאים ויבכו אותו מצרים
 שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף
 אל בית פרעה לאמר אסנא מצאתי חן
 בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי
 השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר
 בריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה
 אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה:
 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר
 השביעך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו
 אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני
 ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית
 אביו רק טפס וצאנס ובקרם עזבו בארץ
 גושן: ויעל עמו גם דרכב גם פרשים והי
 המחנה כבר מאד: ויבאו עד גרן האטד
 אשר בעבר הירדן ויספרו שם מספר גדול
 וכבר מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים:
 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן
 האטד ויאמרו אבל כבר זה למצרים על

בֵּן קְרָא שָׁמָּה אֲבֵל מִצְרִים אֲשֶׁר בִּעְבֹר
הִירְדֵן׃ וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לֹא כֵן כְּאֲשֶׁר צִוּם׃ וַיִּשְׂאוּ
אֶת־בָּנָיו אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְרַת
שֵׁרָה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־
הַשֵּׁרָה לְאַחֲזֵת־קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרָן הַחֲתָן
עַל־פְּנֵי מִמְרָא׃ וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף מִצְרַיִם הוּא
וְאָחִיו וְכָל־הָעֲלִים אֹתוֹ לִקְבֹר אֶת־אָבִיו
אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת־אָבִיו׃ וַיֵּרְאוּ אַחֲרֵי יוֹסֵף כִּי
מֵת אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהֵשֶׁב
יֵשֵׁב לָנוּ אֵת כָּל־הָרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ׃
וַיִּצְווּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צִוָּה לְפָנֵינוּ מוֹתוֹ
לֵאמֹר׃ כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנִי שָׂאֲנִי
פָּשַׁע אַחִיךָ וְחַטָּאתֶם כִּי־דָעְתֶם מְלוּךְ וְעַתָּה
שָׂאֲנִי לְפָשַׁע עֲבָדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבֶךְ יוֹסֵף
בְּדַבְרֵם אֵלָיו׃ וַיֵּלְכוּ גַם־אָחִיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו
וַיֹּאמְרוּ הִנְנּוּ לְךָ לְעַבְדִּים׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יוֹסֵף אֵל־תִּירָאוּ כִּי הִתְחַרַּת אֱלֹהִים אֵינִי׃
וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבְתֶּה
לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי־זֶם הִזָּה לְהַחֲיִית עַם־

ספר בראשית

שביעי רב: * ועתה אל-תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת-טפכם וינחם אותם וידבר על-
לבם: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
ויהי יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף
לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן-מנשה
ילדו על-ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל-אחיו
אנכי מרת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ
אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב:
וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלתם את-
עצמתי מזה: וימת יוסף בן-מאה ועשר
שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

חזק

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה א"ך
ל"ד סימן: וחציו ועל חרבו תחיה: ופרשיותיו י"ב * זה שמי לעלם
סימן: וסדריו מ"ג * ידירה סימן: ופרקיו נ"י * חננו לך קוינו
סימן: מניין הפלוחות שלשה וארבעים * והסתומות
שמנה וארבעים הכל תשעים ואחת פרשיות *
צא אתה וכל העם אשר ברנליך סימן:

יניח ד' שיטין
 פניו ויתחיל
 מתחלת שיטה
 חמישית

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם
 אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ : רֵאבֶן שִׁמְעוֹן
 לֵוִי וַיהוּדָה : יִשְׁשַׁכָּר זְבוּלֹן וּבְנֵימֵן : דָּן
 וְנַפְתָּלִי גַד וְאִשָּׁה : וַיְהִי כָּל־נַפְשׁ יְצֵאי־רֶגֶל
 יַעֲקֹב שִׁבְעִים נַפְשׁ וַיֹּסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם :
 וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא : וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֵד
 מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם : פ
 וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע
 אֶת־יוֹסֵף : וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ : הִבֵּה נִתְחַכְמָה
 לִּי פֶן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה
 וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בְּנוּ וְעָלָה
 מִן־הָאָרֶץ : וַיִּשְׁמָעוּ עָלָיו שְׂרֵי־מִסִּים לַמֶּעַן
 עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבְּן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לַפְּרֹעֹה
 אֶת־פְּתֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס : וְכֹאֲשֶׁר יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ

כֵּן

ספר שמות

כִּן יִרְבֶּה וּכְן יִפְרֹץ וַיִּקְצוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶךְ :
 וַיִּמְרְדוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קְשָׁה בַחֲמֹר
 וּבַלְבָּנִים וּבְכָל־עַבְדָּה בְּשֹׂדֵה אֵת כָּל־
 עַבְדֹתֶם אֲשֶׁר־עֲבַדְתֶּם בָּהֶם בְּפֶרֶךְ : וַיֹּאמֶר
 מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילְדֹת הָעֵבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם
 הָאִחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית פּוּעָה : וַיֹּאמֶר
 בְּיַלְדֵּךְ אֶת־הָעֵבְרִית וּרְאִיתִן עַל־הָאֲבָנִים
 אֶסְבֵּן הוּא וְהִמַּתֵּן אֹתוֹ וְאִם־בֵּת הוּא וְחַיָּה :
 וְתִירָאן הַמִּילְדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְתַחֲיֶן אֶת־
 שְׁנֵי הַיְלָדִים : * וַיִּקְרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילְדֹת
 וַיֹּאמֶר לָהֶן מְדוּעַ עֲשִׂיתִן הַדָּבָר הַזֶּה וְתַחֲיֶן
 אֶת־הַיְלָדִים : וְתֹאמְרֵן הַמִּילְדֹת אֶל־פְּרֻעָה
 כִּי לֹא כְנָשִׁים הַמִּצְרַיִת הָעֵבְרִית כִּי־חַיֹּת
 הֵנָּה בְטָרִם תָּבוֹא אֱלֹהֵן הַמִּילְדֹת וַיִּלְדוּ :
 וַיִּמָּטֵב אֱלֹהִים לְמִילְדֹת וַיִּרְבֶּה הָעָם וַיַּעֲצֶמּוּ
 מְאֹד : וַיְהִי כִּי־רָאוּ הַמִּילְדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים
 וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים : וַיִּצְוּ פְּרֻעָה לְכָל־עַמּוּ
 לֵאמֹר

לֵאמֹר כָּל־הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֹרֶה תִּשְׁלִיכֶהוּ
 וְכָל־הַבֵּת תַּחֲיוּן׃

פ

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת־בֵּית־לוֹי׃ ב
 וַתְּהֵרָה הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־טוֹב
 הוּא וַתַּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים׃ וְלֹא־יָכְלָה
 עוֹד הַצְּפִנּוֹ וַתִּקַּח לּוֹ תֵבֶת גֹּמָא וַתַּחְמֶרֶה
 בַּחֹמֶר וּבִזְפֹּת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם
 בְּסוּף עַל־שַׁפְּרֵי הַיָּר׃ וַתִּצַּב אֶחָתוֹ
 מִרְחֶק לְדַעַה מִדַּעַשָׂה לוֹ׃ וַתֵּרֶד בֵּרֶת
 פְּרַעֲהַ לְרַחֵן עַל־הַיָּר וַנַּעֲרַתֶּיהָ חֹלְכַת עַל־
 יַד הַיָּר וַתֵּרֶא אֶת־הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף
 וַתִּשְׁלַח אֶרֶץ־אֲמֹתָהּ וַתִּקְחָהּ׃ וַתִּפְתַּח
 וַתֵּרְאֶהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעֶר בֶּכֶה וַתַּחֲמַל
 עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לִדִי הָעִבְרִים זֶה׃ וַתֹּאמֶר
 אֶחָתוֹ אֶל־בֵּרֶת פְּרַעֲהַ הַיֵּלֶךְ וַקְרָאתִי לָךְ
 אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הָעִבְרִיִּת וַתִּינַק לָךְ אֶת־
 הַיֶּלֶד׃ וַתֹּאמֶר לָהּ בֵּת פְּרַעֲהַ לְכִי וַתֵּלֶךְ
 הָעֶלְמָה וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד׃ וַתֹּאמֶר
 לָהּ בֵּרֶת פְּרַעֲהַ הַיֵּלִכִי אֶרֶץ הַיֶּלֶד הַזֶּה

והינקהו

ספר שמות

והינקהו ליואני אתן את שכרך ותקה
 האשה הילד ותניקהו: ויגדל הילד
 ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא
 שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו: *
 שלישי ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו
 וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש
 עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש
 ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום
 השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר
 לרשע למרה תכה רעד: ויאמר מי שמך
 לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר
 כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר
 אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר
 הזה ויבקש להרג את משה ויברה משה
 מפני פרעה וישב בארץ מצרים וישב על
 הבאר: ולכהן מצרים שבע בנות ותבאנה
 ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות
 צאן אביהן: ויבאו הרעים ויגרשום
 ויקם משה וישען וישק את צאנם:
 ותבאנה

וַתִּבְאֶנּוּהוּ אֶל־רְעוּאֵל אָבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ
 מֵהֲרַתֵּן בָּא הַיּוֹם : וַתֹּאמְרֵן אִישׁ מִצְרַיִם
 הִצִּילֵנוּ מִיַּד הָרַעִים וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק
 אֶת־הַצֹּאן : וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וַאֲנִי לָמָּה זֶה
 עֹזְבֹתֵן אֶת־הָאִישׁ קְרָאֵן לוֹ וַיֹּאכֵל לֶחֶם :
 וַיֹּאֶל מֹשֶׁה לְשֵׁבֶת אֶת־הָאִשׁ וַיִּתֵּן אֶת־
 צִפְרָה בָתּוֹ לְמֹשֶׁה : וַתֵּלֶד בָּן וַיִּקְרָא אֶת־
 שְׁמוֹ גִּרְשֵׁם כִּי אָמַר גֵּר הִיְתִיבָאָרֶץ נְכַרְיָה :

פ

וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַיֹּאנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבָדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל
 שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבָדָה : וַיִּשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקַתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 בְּרִיתוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב :
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים :

וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ ׀

חָתָנוּ כֹּהֵן מִדִּין וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי
 הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה :
 וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבְרַת־אֵשׁ מִתּוֹךְ

הסנה

ספר שמות

הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בֶּעַר בְּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה
אֵינְנוֹ אֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה נָא וְאֶרְאֶה
אֶת־הַמַּרְאֵה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא יִבְעַר
וְהַסֵּנֶה׃ וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לְרֹאשׁוֹתַי וַיִּקְרָא
אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר הַנְּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הַלֵּם שֶׁל־
נַעֲלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִתָּה
עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמֶּת קֹדֶשׁ הוּא׃ וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהֵבִיט
אֶל־הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה רֵאֵה רֵאֵה רְאִיתִי
אֶת־עֵינַי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקוֹתָם
שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נְגִשׁוֹתַי כִּי יִדְעִתִּי אֶת־מַכְאֲבוֹי׃
וְאֶרְדּוּ לְהַצִּילָיו מִיַּד מִצְרַיִם וְלִהְיוֹתוֹ מִן־
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־
אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מָקוֹם הַכֹּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃
וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאוּ אֵלָי וְגַם־
רְאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶן אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים
אֹתָם

אתם: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה
 והוציא את עמי בני ישראל ממצרים:
 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך
 אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
 ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך
 האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם
 ממצרים תעבדון את האלהים על הרר
 הזה: ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי
 בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי
 אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו
 מה אמר אלהם: ויאמר אלהים אל משה
 אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני
 ישראל אהיה שלחתי אליכם: ויאמר עוד
 אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל
 יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב שלחתי אליכם זה שמי
 לעולם וזה זכרי לדור דור: * לך ואספת את

חמישי

זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי
 אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק

ויעקב

8

I

א

ח

ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת
 העשוי לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם
 מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי
 והאמרי והפריזי והחוי והיבוי אל ארץ זבת
 חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאת אתה
 וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
 אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו
 ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
 ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי כי לא
 יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד
 חזקה: ושלחתי את ידו והפית את מצרים
 בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי
 כן ישלח אתכם: ונתתי את חן העם הזה
 בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו
 ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת
 ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמלתם
 על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את
 מצרים: * ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי
 ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך
 יהוה

יהוה : ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר
 מטה : ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו
 ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו : ויאמר
 יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח
 ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו : למען יאמינו
 כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : ויאמר
 יהוה לו עוד הבאנא ידך בחיקך ויבא ידו
 בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג :
 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל
 חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו :
 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל
 האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון :
 והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות
 האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת מממי
 היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר
 תקח מן היאר והיו לדם ביבשת : ויאמר
 משה אל יהוה כי אדני לא איש דברים אנכי
 גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל

ספר שמות

עֲבַדְךָ כִּי כְבוֹד פָּה וּכְבוֹד לְשׁוֹן אֲנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵי מִי שָׁם פָּה לְאָדָם אוֹ מִי־יָשׁוּם
 אֵלַם אוֹ חֵדֶשׁ אוֹ פִּקַּח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנֹכִי
 יְהוָה׃ וְעַתָּה לָךְ וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ
 וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבַר׃ וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי
 שְׁלַח־נָא בִיד־תְּשַׁלַּח׃ וַיַּחַר־אַף יְהוָה
 בַּמִּשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֵן אַחִיךָ הֲלוֹ
 יֵדְעָתִי כִּי־דָבַר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֵצֵא
 לְקַרְאֲתְךָ וְרֵאךָ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ׃ וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו
 וְשָׁמַת אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־
 פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר
 תַּעֲשׂוּן׃ וְדַבַּר הוּא לְךָ אֶל־הָעַם וְהִיָּה הוּא
 יְהִי־לְךָ לְפֹה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לוֹ לְאֱלֹהִים׃
 וְאַתָּה מִטָּה הִזֵּה תִקַּח בִּידְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
 בּוֹ אֶת־הָאֵתֶת׃

פ

שִׁי וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל־יִתְרַח תְּנֹו וַיֹּאמֶר לוֹ
 אֵלֶכָה נָא וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֲחֵי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם
 וְאֶרְאֶה הָעוֹדֵם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָךְ
 לְשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמַדְיָן לָךְ שָׁב

מצרים

מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים
 אֶת־נַפְשָׁךְ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
 בָּנָיו וַיֵּרָכְבּוּ עַל־הַחֲמֹר וַיָּשֶׁב אֶרֶץ־מִצְרַיִם
 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מִטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִכְתֹּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם
 רְאֵה כָּל־הַמִּפְתִּיחַ אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְיָדְךָ
 וַעֲשִׂיתָ כִּי־לִפְנֵי פְרַעְהוֹ וְאֲנִי אֲחֻזֵּק אֶת־לְבָבוֹ
 וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעַם׃ וְאָמַרְתָּ אֶל־פְּרַעְהוֹ כֹּה
 אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכָרִי יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַר אֵלֶיךָ
 שְׁלַח אֶת־בְּנֵי וַיַּעֲבֹדְנִי וְתִמְאַן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה
 אֲנֹכִי הֹרֵג אֶת־בְּנֶךָ בְּכַרְךָ׃ וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמְּלוֹךְ
 וַיִּפְגְּשׁוּהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ׃ וַתִּקַּח צְפֹרָה
 צֹר וַתִּכְרֹת אֶת־עַרְלֹת בָּנָהּ וַתִּגַּע לְרַגְלָיו
 וַתֹּאמֶר כִּי־חָתַן דָּמִים אֶתָּה לִי וַיִּרְפָּה מִמֶּנּוּ אִזּוֹ
 אָמַרְהָ חָתַן דָּמִים לְמוֹלֶת׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לְקַדֵּשׁ אֶת־מֹשֶׁה
 הַמְדַּבֵּר וּלְךָ וּלְפָנָיו כֹּהֵר הָאֱלֹהִים
 וַיִּשְׁקֹלוּ׃ וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֵתֶת אֲשֶׁר

צָנְהוּ : וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-
זַקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶת כָּל-
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ
הָאֵתָת לְעֵינֵי הָעָם : וַיֵּאמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ
כִּי-פָקֵד יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי-רָאָה אֶת-
הָעַנּוּם וַיִּקְרוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ : * וְאַחַר כֵּן מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרַעֲהַ כֹּה-אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיְחַגּוּ לִי
בְּמִדְבָר : וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעַ
בְּקִרְוֹ לְשַׁלַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא יֹדַעְתִּי אֶת-
יְהוָה וְגַם אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח : וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עֲלֵינוּ נִלְכְּהוּ נֹא דַרְךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָר וְנִזְבַּחַהּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּן יִפְגַּעֵנוּ בְּדַבַּר אֹן כְּהָרֵב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמַה מֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ אֶת-
הָעָם מִמֶּעֶשְׂוֵי לָכוּ לְסַבֵּל תִּיכֶם : וַיֹּאמֶר
פְּרַעֲהַ הִן רַבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהַשְׁבַּתֶם
אֶתֶם מִסַּבְּלָתֶם : וַיֵּצֵאוּ פְּרַעֲהַ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-
רֶגְגַּשִׁים בְּעַם וְאֶת-שֹׁטְרֵי לֹאמֵר : לֹא

תֹּאסֵפוּן לַתֶּרֶת תָּבֵן לַעֵם לִלְבָן הַלְּבָנִים
 כִּתְמוֹל שֶׁלֶשׁ הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תָּבֵן׃
 וְאֵת־מִתְכַנֶּתֶת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל
 שֶׁלֶשׁ תִּשְׁמוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־
 נִרְפִּים הֵם עַל־כֵּן הֵם צְעָקִים לֵאמֹר נִלְכָה
 נִזְכָּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ תִּכְבֹּר הָעֵבֶרָה עַל־
 הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָהּ וְאֵלֵי־שָׁעוּ בְּדַבְרֵי־שִׁקֵּר׃
 וַיִּצְאוּ נְגִשֵׁי הָעַם וּשְׁטָרִיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעַם
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרַעֲהַ אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תָּבֵן׃
 אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תָּבֵן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי
 אֵין נִגְרַע מֵעֲבֹרֹתְכֶם דָּבָר׃ וַיִּפֶץ הָעַם בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֵׁשׁ קֶשׁ לַתָּבֵן׃ וְהַנְּגִשִׁים
 אֵצִים לֵאמֹר כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
 כִּי־אֲשֶׁר בַּהֲיוֹת הַתָּבֵן׃ וַיָּכּוּ שְׁטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־שָׁמוּ עֲלֵיהֶם נְגִשֵׁי פְרַעֲהַ לֵאמֹר מִדּוּעַ
 לֹא כִלִּיתֶם חֲקֵכֶם לִלְבָן כִּתְמוֹל שֶׁלֶשׁ גַּם־
 תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם׃ וַיָּבֹאוּ שְׁטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פְּרַעֲהַ לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה
 לַעֲבָדֶיךָ׃ תָּבֵן אֵין נֹתֵן לַעֲבָדֶיךָ וְלִבְנֵים־
 ח ר 4 8 אמרים

אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת
עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים על-כן
אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ועתה
לכו עבדו ותבן לא-ינתן לכם ותכן לבנים
תתנו: ויראו שטרי בני-ישראל אתם ברע
לאמר לא-תגרעו מלבניכם דבר-יוס ביומו:
ויפגעו את-משה ואת-אהרן נצבים
לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו
אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר
הבאשתם את-ריחנו בעיני פרעה ובעיני
עבדיו ולתת-הרב בידם להרגנו: וישב משה
אל-יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם
הזה למה זה שלחתני: ומאז באתי אל-
פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל
לא-הצלת את-עמך: * ויאמר יהוה אל-
משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי
ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו:

P. 14.

וידבר אלהים אל משה ויאמר
 אליו אני יהוה : וארא אל אברהם אל
 יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
 נודעת להם : וגם הקמתי את בריתי אתם
 לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם
 אשר גרובה : וגם אני שמעתי את נאקת
 בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
 ואזכר את בריתי : לכן אמר לבני ישראל
 אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת
 מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי
 אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים :
 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מתחת סבלות מצרים : והבאתי
 אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי
 לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
 אתה לכם מורשה אני יהוה : וידבר משה
 קן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה
 מקצר רוח ומעברה קשה :

וידבר

85

ח ה

וידבר יהוה אל משה לאמר: באדבר אל
 פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל
 מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן
 בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני
 פרעה ואני ערל שפתים: פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל
 בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
 את בני ישראל מארץ מצרים: ס

אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
 בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה
 משפחת ראובן: ובני שמעון ימואל וימין
 ואהר ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה
 משפחת שמעון: ואלה שמות בני לוי
 לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי
 שבע ושלשים ומאת שנה: בני גרשון
 לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם
 ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש
 ושלשים ומאת שנה: ובני מררי מחלי
 ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: ויקח
 עמרם

שני

עֲמַרְסָ אֶת יוֹכָבֵד דָּדְתוֹ לֹא לְאִשָּׁה וְתֵלֵד לוֹ
 אֶת־אֶהְרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְשְׁנֵי חַיֵּי עֲמַרְסָ שִׁבְעַ
 וְשִׁלְשִׁים וּמֵאֵת שְׁנָה : וּבְנֵי יִצְחָר קָרַח וְנַפְגָּ
 וְזַכְרִי : וּבְנֵי עֲזִיָּאֵל מִיִּשְׂאֵל וְאֶלְצַפָּן וְסֹתְרִי :
 וַיִּקַּח אֶהְרֹן אֶת־אֵלֶי שִׁבְעַ עֲבֹת עֲמִינָדָב אַחֹת
 נַחֲשׁוֹן לֹא לְאִשָּׁה וְתֵלֵד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־
 אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר : וּבְנֵי
 קָרַח אֲפִיר וְאֶלְקָנָה וְאֲבִיאַסָּף אֱלֹהִי
 מִשְׁפַּחַת הַקָּרָחִי : וְאֶלְעָזָר בֶּן־אֶהְרֹן לִקַּח
 לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לֹא לְאִשָּׁה וְתֵלֵד לוֹ אֶת־
 פִּינָחַס אֱלֹהֵי רֵאשִׁי אַבְוֹת הַלְוִיִּם
 לְמִשְׁפַּחַתָּם : הוּא אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר
 יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֹת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם עַל־צַבְאוֹתָם : הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל־
 פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן : וַיְהִי בַיּוֹם דָּבַר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : ס וַיְדַבֵּר שְׁלִישִׁי
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דָּבַר אֶל־
 פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דָבַר
 אֵלֶיךָ

ספר שמות

אליך: ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל
שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נִתְּתִיךָ אֱלֹהִים
לְפָרְעָה וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֲךָ: אֵתְּהָ
תְּדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ
יְדַבֵּר אֶל־פָּרְעָה וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶצוֹ: וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פָּרְעָה
וְהִרְבִּיתִי אֶת־אֶתְּתִי וְאֶת־מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פָּרְעָה וְנִתְּתִי אֶת־
יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבֹאתַי אֶת־עַמִּי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים:
וַיַּדְעוּ־מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנִטְתִּי אֶת־יָדִי עַל־
מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כִּן
עָשׂוּ: וּמֹשֶׁה בֶּן־שִׁמְשׁוֹן וְאַהֲרֹן בֶּן־שֵׁלֶשׁ
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פָּרְעָה: פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
כִּי־יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פָּרְעָה לֵאמֹר תִּנּוּ לָכֶם מוֹפֵת
וְאָמַרְתֶּם אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטְּבֶּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי
פָּרְעָה

ז

רדבעי

פֶּרַעַה יְהִי לְתַנּוּן : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
 פֶּרַעַה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ
 אַהֲרֹן אֶת־מִטְּהוֹ לִפְנֵי פֶּרַעַה וּלְפָנֵי עַבְדָּיו
 וַיְהִי לְתַנּוּן : וַיִּקְרָא גַם־פֶּרַעַה לַחֲכָמִים
 וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
 בְּלַהֲטִיהֶם כֵּן : וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְּהוֹ וַיְהִי
 לְתַנּוּנִם וַיִּבְלַע מִטְּהַ־אַהֲרֹן אֶת־מִטְּתָם :
 וַיְחַזַּק לֵב פֶּרַעַה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כִּבְר
 לֵב פֶּרַעַה מֵאֵן לִשְׁלַח הָעַם : לָךְ אֶל־פֶּרַעַה
 בְּבִקְרֵי הַנְּהַל יֵצֵא הַמִּיָּמָה וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ
 עַל־שַׁפְּתַי הַיָּאֵר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־נִהַפֵּךְ לְנַחֲשׁ
 תִּקַּח בְּיָדְךָ : וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי
 הָעִבְרִים שְׁלַח־נִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי
 וַיַּעֲבֹדֵנִי בְּמִדְבַר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲדָכָה :
 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעַה כִּי אֲנִי יְהוָה הַנְּהַל
 אֲנֹכִי מִכָּה וּבַמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם
 אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהַפְּכוּ לָדָם : וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר
 תָּמוּת וּבְאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת
 מִים

מִים מִן הַיָּאֵר : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטֵּה וְנִטְהַר יַדְךָ
 עַל־מִימֵי מִצְרַיִם עַל־נַהֲרֹתֶם׃ עַל־יְאֹרֵיהֶם
 וְעַל־אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל־מְקוֹה מִימֵיהֶם וַיְהִי־
 דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעֵצִים
 וּבְאֲבָנִים : וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה וַיֵּרָם בַּמַּטֵּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר
 בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פְרַעְיֵה וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וַיִּהְפְּכוּ כָל־
 הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְדָם : וַהֲדָגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
 מָתָה וַיָּבֹא־שֵׁ הַיָּאֵר וּלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת
 מִים מִן הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
 וַיַּעֲשׂוּ כֵן הָרִטְמִי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיַּחֲזֹק לֵב־
 פְרַעְיֵה וּלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃
 וַיִּפֶן פְרַעְיֵה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וּלְאִשְׁתּוֹ לְבֹנֵם
 לְזֹאת׃ וַיַּחֲפְרוּ כָל־מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיָּאֵר
 מִים לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא־יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִמֵּי־
 הַיָּאֵר׃ וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת־
 יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְרַעְיֵה וְאָמַרְתָּ

אֵלָיו

אֵלַי כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי׃
 וְאִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח הַנְּחָא אֲנֹכִי נִגַּף אֶת־
 כָּל־גְּבוּלְךָ בַּצְּפָרְדָּעִים׃ וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר
 צְפָרְדָּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבַחֲרָר מִשְׁכַּבְךָ
 וְעַל־מִטַּתְךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבְעַמְּךָ וּבִתְנֹוֹרֶיךָ
 וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ׃ וּבָכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־עַבְדֶּיךָ
 יַעֲלוּ הַצְּפָרְדָּעִים׃ * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 אֲמַר אֶל־אֱהֲרֹן נְטֵה אֶת־יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל־
 הַנְּחָרֹת עַל־הַיָּאֵרִים וְעַל־הָאֲגָמִים וְהֵעַל
 אֶת־הַצְּפָרְדָּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּט
 אֱהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִיַּי מִצְרַיִם וַתֵּעַל
 הַצְּפָרְדָּע וַתִּכַּס אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ
 בְּן־הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־
 הַצְּפָרְדָּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּקְרָא פְּרֹעֶה
 לְמֹשֶׁה וּלְאֱהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעִתִּירוּ אֶל־יְהוָה
 וַיִּסַּר הַצְּפָרְדָּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאֶשְׁלַח אֶת־
 הָעָם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרֹעֶה
 הֲתִפְאֵר עָלַי לְמַתִּי אֶעֱתִיר לָךְ וְלֹעַבְדֶּיךָ
 וְלַעַמְּךָ לְהַכְרִית הַצְּפָרְדָּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ׃

רק בִּיאַר תִּשְׂאֲרֶנָּה : וַיֹּאמֶר לְמַחַר וַיֹּאמֶר
 כְּדַבְּרֶךָ לַמַּעַן תִּדְעֵי אִין כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ : *
 חמישי וסרו הַצַּפְרָדַּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ וּמִעֲבָדֶיךָ
 וּמִעַמְּךָ רַק בִּיאַר תִּשְׂאֲרֶנָּה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
 וַאֲהֲרֹן מֵעַם פְּרֹעֵה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 עַל־דְּבַר הַצַּפְרָדַּעִים אֲשֶׁר־שָׁם לַפְּרֹעֵה :
 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבְּרֵי מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצַּפְרָדַּעִים
 מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצֵרֹת וּמִן־הַשָּׂדֶה : וַיִּצְבְּרוּ
 אֶת־סַחֲרֵי חֲמֹרִים וְתַבְּאֵשׁ הָאָרֶץ : וַיֵּרָא
 פְּרֹעֵה כִּי הִיתָרָה הַרוּחָה וְהִכְבִּיר אֶת־לְבוֹ
 וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : ס
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אֲהֲרֹן
 נִטֵּה אֶת־מַטְּךָ וְהָךְ אֶת־עֵפֶר הָאָרֶץ וְהָיָה
 לְכַנָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם : וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֵּט
 אֲהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִשְׁחֹו וַיִּךְ אֶת־עֵפֶר הָאָרֶץ
 וְתָהִי הַכֶּנֶס בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֵפֶר הָאָרֶץ
 הָיָה כְּנִים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם : וַיַּעֲשׂוּ כֵן
 הַהֲרֹטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֶּנֶס
 וְלֹא אֵיכָלוּ וְתָהִי הַכֶּנֶס בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :
 וַיֹּאמְרוּ

ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים
 הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים
 כאשר דבר יהוה: **ס** ויאמר יהוה אל
 משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
 הנה יוציא המימה ואמרת אליו כה אמר
 יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם אינך
 משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדך
 ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי
 מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם
 עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן
 אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב
 למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: *
 ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה ששי
 האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד
 ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים
 תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה
 אל משה ולא אהרן ויאמר לכו זכחו
 לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון
 לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה
 אלהינו

ספר שמות

אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־הַתּוֹעֵבֹת מִצְרַיִם
לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ׃ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
נִלְךָ בְּמִדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח
אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר רַק
הֲרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לִלְכֹת הַעֲתִירוּ בְעַדִּי׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ
וְהַעֲתַרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֶרֶב מִפְּרֹעָה
מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמּוֹ מֵחַר רַק אֶל־יִסֵּף פֶּרְעֹה
הַרְגֵל לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעַם לְזִבְחַ לַיהוָה׃
וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פֶּרְעֹה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה׃
וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסָּר הָעֶרֶב מִפְּרֹעָה
מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאָר אֶחָד׃ וַיִּכְבֹּד
פֶּרְעֹה אֶת־לְבוֹ גַם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח
אֶת־הָעַם׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פֶּרְעֹה וּדְבַרְתָּ
אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שַׁלַּח
אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי׃ כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח
וַעֲזַדְךָ מִחֲזִיק בָּם׃ הִנֵּה יָד־יְהוָה הוֹרֵה

במקנך

בַּמִּקְנֵי אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים
 בַּגְּמָלִים בַּבָּקָר וּבַצֹּאֵן דָּבָר כְּבֹד מְאֹד :
 וְהַפְּלִיגָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה
 מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר :
 וְיִשָּׁם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מַחֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה
 הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ : וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר
 הַזֶּה מִמַּחֲרַת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם
 וּמִמִּקְנֵה בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד : וַיִּשְׁלַח
 פָּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד
 אַחַר וַיִּכְבֹּד לֵב פָּרְעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קָחוּ לָכֶם
 מִלֵּא חֲפִינֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וּזְרָקוּ מִשֶּׁה
 הַשָּׁמַיְמָה לְעֵינֵי פָרְעֹה : וְהָיָה לְאַבְקַעַל כָּל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה
 לִשְׁחִין פֶּרַח אֲבַעְבָּעַת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פָרְעֹה
 וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מִשֶּׁה הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שְׁחִין
 אֲבַעְבָּעַת פֶּרַח בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה : וְלֹא יָכְלוּ

הַחֲרֹטְמִים

ספר שמות

הַחֲרַטְמִים לְעַמּוֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְּׁחִין
 כִּי הִירָה הַשְּׁחִין בַּחֲרַטְמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם :
 וַיִּחַזַק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהוֹלָא שָׁמַע אֱלֹהִים
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה : ס וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁב בְּבִקְרֹךְ וְהִתִּיצַב לִפְנֵי
 פְּרַעֲהוֹ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 הָעִבְרִיִּים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי : כִּי בִפְעֻם
 הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת־כָּל־מַגֵּפְתֵי אֱלֹהֵי־לְבָבְךָ
 וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֹךָ בַּעֲבוּר תִּדְעֶה כִּי אֲנִי כֹמֵץ
 בְּכָל־הָאָרֶץ : כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאָנֹכִי
 אֹתְךָ וְאֶת־עַמֶּךָ בַּדְּבָר וּתִכָּחַד מִן־הָאָרֶץ :
 וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעַמְדוֹתֶיךָ בַּעֲבוּר
 הָרֵאשִׁית אֶת־כַּחֲתִי וְלִמְעַן סֵפֶר שְׁמִי בְּכָל־
 הָאָרֶץ : * עוֹדֶךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי
 שְׁלַח־ס : הַגִּנִּי מִמַּטִּיר כִּיעַת מִחֹר בָּרֹד כִּבְד
 מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא הִירָה כִּמְהוּ בְּמִצְרַיִם לִמְךָ
 הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עַתָּה : וְעַתָּה שְׁלַח־הַעֲזוּ
 אֶת־מִקְנֶךָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל־
 הָאָדָם וְהִבְהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצְאוּ בַּשָּׂדֶה וְלֹא

שביעי

יֹאסֵף הַבִּיתָה וַיֵּרֶד עֲלֵהֶם הַבְּרָד וּמָתוּ׃
 הִירָא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פֶרְעָה הַנִּים
 אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים׃ וְאִשֶּׁר
 לֹא־שֵׁם לְבֹו אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדָּיו
 וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטֶּה אֶת־יָדְךָ עַל־
 הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־
 הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־
 הַשָּׁמַיִם וַיְהוֶה נָתַן קֶלֶת וּבָרָד וַתִּהְלַךְ־אִשׁ
 אֲרֻצָּה וַיִּמָּטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
 וַיְהִי בָרָד וְאִשׁ מִתְּלַקְחַת בְּתוֹךְ הַבְּרָד כִּבְד
 מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 מֵאִזְ הִיתָה לְגוֹי׃ וַיִּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־
 בְּהֵמָה וְאֶת־כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הַכָּרָה הַבָּרָד
 וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר׃ רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
 אֲשֶׁר־שָׂם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־הָיָה בָרָד׃ וַיִּשְׁלַח
 פֶּרְעָה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

חטאתי

ספר שמות

חֲטָאתִי הַפַּעַם יְהוָה הִצִּדִיק וְאֲנִי וְעַמִּי
 הִרְשָׁעִים׃ הֶעֱתִירוּ אֶל־יְהוָה וְרַב־מֵהִיֹּת
 קָלַת אֱלֹהִים וּבִרְדּוּ וְאֶשְׁלַח אֶתְכֶם וְלֹא־
 תִסָּפֹן לַעֲמֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאֹרֵתִי
 אֶת־הָעִיר אֲפָרֵשׁ אֶת־כַּפֵּי אֶל־יְהוָה הַקְּלוֹת
 יִחְדְּלוּן וְהַבִּרְדּוּ לֹא־יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן תִּדְעֵנִי
 לִיְהוָה הָאָרֶץ׃ וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעוּתִי כִּי־טָרִם
 תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים׃ וְהַפִּשְׁתָּהּ
 וְהַשְׁעָרָה נִכְתָּה כִּי־הַשְׁעָרָה אֲבִיב וְהַפִּשְׁתָּהּ
 גִּבְעֹל׃ וְהַחֲטָה וְהַכִּסְּמַת לֹא־נִכְוֹ כִּי־אֶפִּילַת
 הֵנָּה׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעְיָה אֶת־הָעִיר
 וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיִּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהַבִּרְדּוּ
 וּמִטֶּר לֹא־נָתַךְ אֶרֶצָה׃ וַיֵּרָא פְרַעְיָה כִּי־חָדַל
 הַמִּטֶּר וְהַבִּרְדּוּ וְהַקְּלוֹת וַיִּסַּף לַחֲטָאוֹ כִּכְדוֹ
 לְבוֹ הוּא וְעַבְדָּיו׃ וַיַּחֲזֵק לֵב פְּרַעְיָה וְלֹא־
 שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
 בְּיַד־מֹשֶׁה׃

פ פ פ

ויאמר

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי
 אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען
 שתי אתי אלה בקרבנו: ולמען תספר
 באזני בנך ובן בנך את אשר הרעלתי
 במצרים ואת אתי אשר שמתי בם
 וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן
 אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה
 אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני
 שליח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח
 את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך:
 וכסה ארץ עין הארץ ולא יוכל לראת את
 הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת
 לכם מן הכרד ואכל את כל העץ הצמח
 לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל
 עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו
 אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על
 האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה:
 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
 לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את

יהוה

יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אנדרה
 מצרים: וישב את משה ואת אהרן אל-
 פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה
 אלהיכם מי ומי ההלכים: ויאמר משה
 בנערינו ובזקנינו גלך בבנינו ובבנותנו
 בצאננו ובבקרנו גלך כי חג יהוה לנו:
 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר
 אשלה אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד
 פניכם: לא כן לכו נא הגברים ועבדו את-
 יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם
 שני מאת פני פרעה: ויאמר יהוה
 אל משה נטה ירך על ארץ מצרים בארבה
 ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב
 הארץ את כל אשר השאיר הברד: ויש
 משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג
 רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל
 הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את-
 הארבה: ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
 וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא
 היה

הִיָּה בֶן אַרְבֵּה כְּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה-כֵּן :
 וַיְכַס אֶת-עֵינַי כָּל-הָאָרֶץ וַתַּחֲשֶׁךְ הָאָרֶץ
 וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל-פְּרִי
 הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֵד וּלְאֲנוֹתַר כָּל-יָרֵק
 בַּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 וַיִּמְהַר פִּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
 חַטָּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֶם : וְעַתָּה שֵׂא
 נָא חַטָּאתִי אֲךָ הַפַּעַם וְהִעַתְתִּירוּ לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעֲלִיָּרֵק אֶת-חַמּוֹת הַזֶּה :
 וַיֵּצֵא מֵעַם פִּרְעֹה וַיַּעֲתֵר אֶל-יְהוָה : וַיַּהֲפֹךְ
 יְהוָה רוּחֵי־סוּף מְאֹד וַיִּשֶׂא אֶת-הָאָרֶבָּה
 וַיִּתְקַעְהוּ יָמָּה סוּף לֹא נִשְׂאֵר אַרְבֶּבֶת אַחֵר
 בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם : וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב
 פִּרְעֹה וּלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם
 וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ : וַיֵּט
 מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ אֲפֹלָה
 בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשַׁת יָמִים : לֹא-רָאוּ
 אִישׁ אֶת-אָחִיו וּלֹא-קָמוּ אִישׁ מִתַּחַתוֹ

שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור
 שלישי במושבתם: * ויקרא פרעה אל משה
 ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם
 ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: ויאמר
 משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות
 ועשינו ליהוה אלהינו: וגם מקננו ילך
 עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד
 את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה
 נעבד את יהוה עד באנו שמה: ויחזק יהוה
 את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר
 לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסוף
 ראות פני כי ביום ראיתך פני תמות: ויאמר
 משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

פ

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא
 על פרעה ועל מצרים אחרים אחרים כן ישלח
 אתכם מזה כשלהו כלה גרש גרש אתכם
 מזה: דבר נא באזני העם וישאלו איש
 מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף
 וכלי

וּכְלֵי זָהָב׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֵן הָעַם בְּעֵינֵי
 מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מִשָּׁה גְדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פְרָעָה וּבְעֵינֵי הָעַם׃ ס

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחצֹת רַב־עֵינֵי

הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם׃ וּמֵת כָּל־
 בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרָעָה הַיּוֹשֵׁב
 עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחֲרַי
 הַרְחִיס וְכָל בְּכוֹר בְּחֵמָה׃ וְהִיתָה צַעֲקָה
 גְּדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא
 נִהְיִתָה וּכְמֹהוּ לֹא תִסָּף׃ וְלִכְלֹל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יֵחָרֵץ כְּלָב לִשְׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־
 בְּחֵמָה לְמַעַן הַתְּדַעוּן אֲשֶׁר יִפְלֹה יְהוָה בֵּין
 מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּרְדּוּ כָל עַבְדֵיךָ אֱלֹהֵי
 אֱלֹהֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ־לִי לֵאמֹר צַא אֶתְּהָ וּכְלֵי־
 הָעַם אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא

מִעַם־פְּרָעָה בַּחֲרֵי־אָף׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֵלֶיכֶם פְּרָעָה לְמַעַן
 רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פְרָעָה

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את
 יב בני ישראל מארצו: ס ויאמר יהוה
 אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר:
 ברכת החרש
 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא
 לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת
 ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו
 להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואם
 ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו
 הקרב אל ביתו במכסרת נפשת איש לפי
 אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בקד
 שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים
 תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה
 עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל
 עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם
 ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על
 הדבתיים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו
 את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על
 מררים יאכלו: אל תאכלו ממנו נא
 ובשל מבשר במים כי אם צלי אש ראשו

עַל־כַּרְעֵיו וְעַל־קַרְבּוֹ : וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
 עַד־בֶּקֶר וְהִנֵּתֶם מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר בַּיּוֹם
 תִּשְׁרְפוּ : וּכְכֹה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם
 חֲגָרִים נִעְלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם בְּיַדְכֶם
 וְאִכְלַתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפוּזִין פֶּסַח הוּא לַיהוָה :
 וְעַבְדְּתִי בָאָרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכִּיתִי
 כָּל־בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
 וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי
 יְהוָה : וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַפְּתִיחַ
 אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׂם וְרֵאִיתִי אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי
 עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִי בְּכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית
 בְּחַכְתִּי בָאָרֶץ מִצְרַיִם : * וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה
 לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחֲגֹתֶם אֹתוֹ חֹג לַיהוָה
 לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תַּחֲגִּהוּ : שִׁבְעַת יָמִים
 מִצּוֹרֹת תֹּאכְלוּ אֵךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ
 שָׂאֵר מִבֵּיתֵיכֶם כִּי כָל־אֲכַל חֲמִץ וְנִכְרַתָּה
 הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־יּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי : וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל־

מלאכה

9 3

ט 1

פרישת יום
 א' של פסח
 שחל בשבת

ספר שמות

מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל
 לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם
 את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי
 את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם
 את היום הזה לדורותיכם תקרת עולם:
 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב
 תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש
 בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא
 בבתיכם כי כל אכל מחמץ ונכרתה
 הנפש ההוא: מערת ישראל בנר ובאזרח
 הארץ: כל מחמץ לא תאכלו בכל
 מושבתיכם תאכלו מצות: פ

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
 משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחמו
 הפסח: ולקחתם אגדת אזוב ומבלתם
 בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף
 ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם
 לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבד
 יהיה לנגף את מצרים וראה את הדם על

חמישי
 גרסת יום
 א של פסח
 שחל בחול

המשקוף

הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפֶסַח יְהוּהַ עַל-
 הַפֶּתַח וְלֹא יִהְיֶה הַמִּשְׁחָה לְבֵן אֶל-בְּתֻכֶם
 לַגֹּנֵף: וְשִׁמְרֵתֶם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לַחֲקֹךְ לָךְ
 וּלְבְנֵיךָ עַד-עוֹלָם: וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יָתַן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וְשִׁמְרֵתֶם
 אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם
 בְּנֵיכֶם מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם: וְאִמַּרְתֶּם
 זִכַּר-פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל-בְּתֵי
 בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנֹגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-
 בְּתֻבּוֹ הַצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיִּלְכוּ
 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ: וְהָיָה בַחֲצֵי שְׁשֵׁי
 הַלֵּילָה וַיִּזְוֶה הַכֹּהֵן כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֶּכֶר פְּרִעָה הַיֹּשֵׁב עַל-כֶּסֶף עַד בְּכוֹר
 הַשִּׁבּוּ אֲשֶׁר בְּבֵית הַפֹּדֶר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:
 וַיִּקַּם פְּרִעָה לַיְלָה הוּא וְכָל-עַבְדָּיו וְכָל-
 מִצְרַיִם וְתָהִי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי-אֵין
 בֵּית אֲשֶׁר אֵין שֵׁם מֵת: וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה
 וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי

גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־
 יְהוָה כְּדַבַּרְכֶם : גַּם־צִאֲנֶכֶם גַּם־בְּקִרְכֶם
 קָחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבִרְכַתֶּם גַּם־אֹתִי :
 וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם עַל־הָעַם לְמַהֵר לְשַׁלַּח־מִן־
 הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָל־נֹוֹתַיִם : וַיִּשָּׂא הָעַם
 אֶת־בִּצְקוֹ מִטֶּרֶם יִחַמֵּץ מִשְׁאֲרֹתֶיךָ צָרָרְתָּ
 בְּשִׂמְלֹתֶיךָ עַל־שִׂכְמֶם : וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
 כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיִּשְׂאֻהוּ מִמִּצְרַיִם כָּל־יְכֶסֶף
 וְכָל־זָהָב וְשִׂמְלֹת : וַיְהוֶה נָתַן אֶת־חֵן הָעַם
 בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׂאֻהוּ וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם :

פ

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס סִכְתָּה כִּשְׁש־
 מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי הַגְּבֻרִים לְבַר מִטָּף : וְגַם־הָ
 עָרֶב רָב עָלָה אִתָּם וְצֹאֵן וּבִקְרַמְקָנָה כִּבְרָ
 מֵאָד : וַיֹּאפֹּו אֶת־הַבִּצֵּק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ
 מִמִּצְרַיִם עֵגֶת מִצּוֹרֶת כִּי לֹא חִמֵּץ כִּי־גִרְשׁוּ
 מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה וְגַם־צָרָה לֹא־
 עָשׂוּ לָהֶם : וּמוֹשֶׁב בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ
 בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :

ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
 ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
 מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
 להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה
 ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם:

פ

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת
 הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד
 איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
 תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד
 יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר הוציא
 ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל
 יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח
 ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו
 והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו:
 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר
 בתוכם: ויעשו כל בני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו:

ויהי בעצם היום הזה הוציא

ט ה 9 5 יהוה

וְהָיָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֲדָמָן מִצְרַיִם עַל־
 יָצֵאתֶם מִצְרָיִם פֶּתַח־סִינַי הַיּוֹם
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קִדְשׁ־לִי כָל־
 כְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם
 וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־ה'עַם
 זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יָצִאתֶם מִמִּצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְחֻזְקֶיךָ הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם
 מִצִּיְרָא וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ׃ הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
 בַּחֹדֶשׁ הָאֵלֶּים׃ וְהָיָה כִּי־יִבְאֵר יְהוָה אֶל־
 אֹרֶן הַכֹּנֻעַנִי וְהִחֲתִי וְהֵאמְרִי וְהִחֲוִי וְהִיבֹסִי
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת
 חֶלֶב וְדָבָשׁ וַעֲבַדְתָּ אֶת־הָעַבְרָה הַזֹּאת
 בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצַּת
 זִבְעִים הִשְׁבִּיעִי חֹן לַיהוָה׃ מִצּוֹת יֹאכַל אֶת־
 שִׁבְעֹת הַיָּמִים וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא־
 יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר כֹּכַל־גִּבְלֶךָ׃ וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ
 בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי
 בְּיָצֵאתִי מִמִּצְרַיִם׃ וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
 וְלִזְמַן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה

שְׁבִיעֵי יוֹם
 פֶּרֶשֶׁת יוֹם א
 או כ' של ה' ה
 של פסח

חזקו ז ע ה ט* בפ"ך

בפיק בני מיר חזקה הוציאך יהוה ממזרים :
 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים
 מימה :

והיה כיוצאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
 נשבע לך ולאבתך ונתנה לך : והעברת
 כל פטר דחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה
 אשר יהיה לך הזכרים ליהוה : וכל פטר
 חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
 וכל בכור אדם בכניך תפדה : והיה כי
 ישאלך בנד מחו לאמר מה זאת ואמרת
 אליו בחוק יד הוציאנו יהוה ממזרים מבית
 עבדים : והיה כי הקשה פרעה ל שלחנו
 ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר
 אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה
 כל הפטר דחם הזכרים וכל בכור בני
 אפדה : והיה לאות על דכה ולטוטפת
 בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יהוה ממזרים :

ס ס ס

ויהי בשלח פרעה את העם ולא
 נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב
 הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם
 מלחמה ושבנו מצרימה: ויסב אלהים את
 העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני
 ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את
 עצמות יוסף עמו כי השבעה שביע את בני
 ישראל לאמר פקד פקד אלהים אתכם
 והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו
 מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה
 הילך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
 הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
 יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם
 ועמוד האש לילה לפני העם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירות בין
 מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו
 על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
 הם בארץ סגור עליהם המדבר: וחזקתי

את

אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ וְרֹדֵף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָהּ
 בַּפְּרַעֲהַ וּבְכַל־חֵילוֹ וַיִּרְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי
 יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ מִצְרַיִם כִּי־בָרַח
 הָעַם וַיִּהְיֶה לְלִבֵּב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ אֶל־הָעַם
 וַיֹּאמְרוּ מִה־זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחֵנוּ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדֵנוּ׃ וַיֹּאסֶר אֶת־דַּבְּכֵנוּ וְאֶת־
 עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ׃ וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר
 וְכָל־רֶכֶב מִצְרַיִם וּשְׁלֹשׁ־עַל־כָּלוֹ׃ וַיַּחֲזֵק
 יְהוָה אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף
 אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיַד
 רַמְהַ׃ * וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ שְׁנֵי
 אוֹתָם חֲנִיִּים עַל־הַיָּם כָּל־כּוֹס רֶכֶב פְּרַעֲהַ
 וּפְרָשָׁיו וַחֵילוֹ עַל־פִּי הַחַיִּיתִּים לִפְנֵי־בַעַל צַפִּן׃
 וּפְרַעֲהַ רִקְדָּה וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסְעֵי אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ
 מֵאֹד וַיִּצַּעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אִיךָ־קִבְרִים בְּמִצְרַיִם
 לָקַחְתָּנוּ לַמּוֹת בְּמִדְבַר מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ
 לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם׃ הֲלֹא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
 דִּבַּרְנוּ

דִּבְרָנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חָהַל מִמֶּנּוּ
 זָנְעָבְדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־
 מִצְרַיִם מִמֶּתָנוּ בְּמִדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 הָעָם אֶל־תִּירְאוּ הֲתִיצְבוּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת
 יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה לְכִסְהוּס כִּי אֲשֶׁר־רִאתֶם
 אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־
 עוֹלָם׃ יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּ׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מֵהַתְּצַעַק אֶל־דָּבָר
 אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ׃ וְאַתָּה הָיִים אֶת־
 מִטְּךָ וְנִשְׂתָּה אֶת־יָרֵךְ עַל־הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֹךְ הַיָּם בִּיבֹשֶׁה׃ וְאֲנִי הֲנִי
 מִחֹזֵק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
 זָאֲכָבְדָה בַּפְרֵעָה וּבְכָל־הַיָּם וּבְרַכְבוֹ
 זָבַפְרָשִׁי׃ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה
 בַּהֲכַבְדֵי בַּפְרֵעָה בְּרַכְבוֹ זָבַפְרָשִׁי׃ וַיִּסַּע
 מִלֵּאֵךְ הַיָּם הַיָּם הַהֵלֶךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
 זָיִלְךָ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם
 וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם׃ וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם

ובין

והים

וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וַחֲהֻשׁוֹ וַיֹּאמֶר
 אֶת־הַלֵּילָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־
 הַלֵּילָה׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ
 יְהוָה אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עִזָּה כָּל־הַלֵּילָה
 וַיִּשֶׂם אֶת־הַיָּם לְחֹרֶבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם׃ וַיָּבֹאוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹשֵׁה וְהַמַּיִם לָהֶם
 חוֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם׃ וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל־סוֹס פָּרָעָה רָכְבוּ וּפְרָשָׁיו
 אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בַּאֲשֶׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף
 יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעֵנָן
 וַיִּהְיֶה אֶת־מַחֲנֵה מִצְרַיִם׃ וַיִּסַּר אֶת־אֶפְסוֹ
 מִרְכַּבְתָּיו וַיִּנְהָגוּ בַּכִּבְדָּת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
 אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־יְהוֹה גִּלְחָם לָהֶם
 בַּמִּצְרַיִם׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטְהַר אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם רַגִּיעִי
 וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רָכְבוֹ וְעַל־
 פְּרָשָׁיו׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיֵּשֶׁב
 הַיָּם לַפְּנוּת בִּבְקֹר לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים
 לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃
 וַיֵּשְׁבוּ

ספר שמות

וַיִּשְׁבוּ הַמִּיִּם וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרֶכֶב וְאֶת-הַפָּרָשִׁים
 לְכָל חֵיל פְּרֹעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בְּיַם-לָאֵל
 נִשְׂאָר בָּהֶם עַד-אַחַד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵלְכוּ
 בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמִּיִּם לָהֶם חֲמָה מִיַּמִּינָם
 וּמִשְׂמָאלָם: וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-
 מִצְרַיִם מֵרֵם עַל-שַׁפְּתַי הַיָּם: וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
 אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
 וַיִּרְאוּ הָעַם אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה
 עֲבָדוּ:

כראש עמוד
 ביה שמו
 סימן

פ

אוּ יִשִּׁיר-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה
 לַיהוָה כִּי-גָאָה גָאָה כֹּסֶם וּרְכִבּוֹ
 רָמָה בָּיָם: עֵז וּזְמֶרֶת יְהוָה וַיְהִי
 לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי
 אֲבִי וְאַרְמְמָנָהוּ: יְהוָה אִישׁ
 מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת
 פְּרֹעֹה וַחֲלִילוּ יְרֵה בָּיָם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי
 טַבְעוּ בָּיָם-סוּף: תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ

זו
 צד לי המקום
 לכתוב צורה
 השירה בל
 שיטות כראוי
 בספר תורה
 אכן באה אריות
 על גבי לבונה

ירדו

שירת הים

קה

יִרְדּוּ בַמַּצּוֹלֹת כְּמו־אֶבֶן : יִמִּינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בְּכַח :
 יִמִּינֶךָ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב : וּבִרְבַּ גְּאוֹנֶךָ תִּהְרַס :
 קִמִּיךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוּ בְּקֶשׁ :
 וּבִרוּחַ אַפֶּיךָ נַעֲרֵמוּ נִצְבוּ כְּמו־נֵר נְזִלִים קִפְאוּ :
 תִּהְמַת בְּלִבֵּי־ם : אֲמַר אוֹיֵב אֲרֹרְךָ אֲשֵׁנָה אֲחַלֵּק :
 שְׁלַל תִּמְלֵאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיֵק חֲרָבִי תוֹרִישׁמוּ יְדֵי : נִשְׁפַּת :
 בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צִלְלוּ כְּעוֹפְרוֹת בְּמַיִם :
 אֲדִירִים : מִי־כִמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כִמְכָה :
 נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה־פִלָא : נְטִירָת :
 יִמִּינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֲרִיֵק : נְחִירָת :
 בַּחֲסֹדְךָ עֲסִזּוּ גְּאֵלֵת נִהְלֵת בְּעֹזְךָ :
 אֶל־נוֹה קֹדֶשְׁךָ : שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן :
 חֵיל אֲחֹזֵי שְׁבִי פִלֶשֶׁת : אֲזוּ :
 נִבְהָלוּ אֱלֹופֵי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב :
 יִאֲחֹזוּ רַעַד נִמְגּוּ כָל־יִשְׂפֵי

כנען תפל : ויאמר עליהם אימתה
 ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
 יעבר עמך יהוה : עד יעבר עסונו
 קנית : תבאמו ותטעמו בהר
 נחלתך מכון : לשבתך פעלת
 יהוה מקדש ארני כוננו יריך :
 יהוה ימלך לעלם : ועד : כי בא
 סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
 וישב יהוה עליהם אתמי הים ובני
 ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :
 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף
 בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפיש
 ובמחלות : ותען להם מרים שירו ליהוה כי
 גאה גאה סוס וחכבורמה בים : סוס
 משה את ישראל מים סוף ויצאו אל
 מדבר שור וילכו שלשת ימים ממדבר ולא
 מצאו מים : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת
 מים ממרתה כי מים הם עלבון קראו שמה

מרה: וילנו העם על משה לאמר מה
 נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ
 וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו
 חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם שמוע
 תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיני
 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל החקיו
 כל החמלה אשר שמתי במצרים לא
 אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ס

ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת חמישי

מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: *

ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל י

אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני

בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם

מארץ מצרים: וילינו כל עדת בני ישראל (ולנו ק)

על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם

בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ

מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו

לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר

הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב:

ויאמר

למשה

ס
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִנִי
 מִמַּטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם
 וּלְקַטּוֹ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הִילֵךְ
 בְּתוֹרַת־אֵסֶלָא: וְהָיָה בְּיוֹם הַשֵּׁשִׁי וְהִכִּינוּ
 אֶת־אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל־אֲשֶׁר־
 יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
 כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹבוּ יָדְעִתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת־
 כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה
 וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְוְנוּ עֲלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 בְּתַר יְהוָה לָכֶם בְּעָרֵב בֶּשֶׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם
 בְּבִקֵּר לִשְׂבַע בְּשִׁמְעֵי יְהוָה אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עֲלֵינוּ
 תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 אַהֲרֹן אָמֵר אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ
 לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם: וְיִהְיֶה
 כְּדִבַּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ
 אֶל־הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בְּעֵינַי:

תלנו ק

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : שמעתי את שש
 תלונות בני ישראל דבר אלהם לאמר בין
 הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם
 וירעתם כי אני יהוה אלהיכם : ויהי בערב
 ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר השליו ק
 היתה שכבת הטל סביב למחנה : ותעל
 שכבת הטל ורהנה על פני המדבר דק
 מחספס דק ככפר על הארץ : ויראו בני
 ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא
 ידעו מזה הוא ויאמר משה אלהם הוא
 הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה : זה
 הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי
 אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש
 לאשר באהלו תקחו : ויעשו כן בני ישראל
 וילקטו המרבה והממעט : וימדו בעמר
 ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר
 איש לפי אכלו לקטו : ויאמר משה אלהם
 איש אל יותר ממנו עד בקר : ולא שמעו
 אל משה ויותר אנשים ממנו עד בקר וירם

תולעים

ספר שמות

תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: וילקמו
אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם
השמש ונמס: ויהי ביום הששי לקטו להם
משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהים הוא אשר
דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר
את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלן
בשלו ואת כל העדר הניחו לכם למשמרת
עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר באשר
צוה משה ולא הבאישורמה לא היתה בו:
ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום
ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה: ששת
ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה
בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט
ולא מצאו: ויאמר יהוה אל משה
עד אנה מאנרתם לשמר מצותי ותורת
י: ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא
נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבנו איש
תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי:
וישבתו

וַיִּשְׁכַּח הָעָם בְּיוֹם הַשַּׁבָּעַיִם וַיִּקְרָאוּ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן־זֶהוּא כְּזֹרַע גֶּדִי לְבֶן
 וַיַּעֲמֻם כַּצְּפִיחַת בְּרֹבֶשׁ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה
 הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוִּה יְהוָה מֵלֵא הָעֶמֶר מִמֶּנּוּ
 לְמַשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־
 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֵל אֵתְכֶם בְּמִדְבַר
 בְּהוֹצֵאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן־שָׁמָּה
 מֵלֵא הָעֶמֶר מִן־זֶהנַח אֶת־לִפְנֵי יְהוָה
 לְמַשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כִּי אֲשֶׁר צִוִּה יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנְיַחְהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת
 לְמַשְׁמֶרֶת׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן
 אַרְבַּעַס שָׁנָה עַד־בֹּאֵם אֶל־אֶרֶץ נוֹשְׁבֵת אֶת־
 הַמֶּן אָכְלוּ עַד־בֹּאֵם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃
 וְהָעֶמֶר עֲשֵׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃ פ

וַיַּעֲמֻם כַּצְּפִיחַת בְּרֹבֶשׁ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה
 הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוִּה יְהוָה מֵלֵא הָעֶמֶר מִמֶּנּוּ
 לְמַשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־
 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֵל אֵתְכֶם בְּמִדְבַר
 בְּהוֹצֵאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן־שָׁמָּה
 מֵלֵא הָעֶמֶר מִן־זֶהנַח אֶת־לִפְנֵי יְהוָה
 לְמַשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כִּי אֲשֶׁר צִוִּה יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנְיַחְהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת
 לְמַשְׁמֶרֶת׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן
 אַרְבַּעַס שָׁנָה עַד־בֹּאֵם אֶל־אֶרֶץ נוֹשְׁבֵת אֶת־
 הַמֶּן אָכְלוּ עַד־בֹּאֵם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃
 וְהָעֶמֶר עֲשֵׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃ פ

משה

ספר שמות

מֹשֶׁה מֵהִתְרִיבֹן עַמִּי מֵהִתְנַסֵּן אֶת־
יְהוָה׃ וַיִּצְמַא שֵׁם הָעַם לַמַּיִם וַיִּלֶן הָעַם עַל־
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם
לְהַמִּיר אֶת־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־מִקְנֵי בְּצִמָּא׃
וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר מַה אֶעֱשֶׂה
לְעַם הַזֶּה עוֹד מֵעַתָּה וְסַקְלֵנִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעַם וּקַח אֶתְךָ מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִטֶּךָ אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הָאָרֶץ קַח
בִּירָךְ וְהִלַכְתָּ׃ הִנְנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ שָׁם עַל־
הַצּוּר בְּחָרֵב וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם
וְשָׁתָה הָעַם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה
עַל־רִיב פְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־נִסְתָּם אֶת־יְהוָה
לֵאמֹר הִישׁ יְהוָה בְּקִרְבָנוּ אִם־אֵין׃ פ

מחשת מורים

וַיָּבֹא עַמְלֵק וְיִלְחָם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִים׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה שַׁעַבְדְּךָ לָנוּ אֲנָשִׁים
וַיִּצֵא הָאֱלֹהִים בְּעַמְלֵק מַחַר אֲנֹכִי נִצַּב עַל־
רֹאשׁ הַרְגִּבְעָה וּמָטָה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ וַיַּעַשׂ
יְהוָה כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם
בְּעַמְלֵק

קט

יתרו

בַּעֲמַלְק וּמִשֶׁרֶה אֶהְרֹן וְחֹר וְעָלוּ רֹאשׁ
הַגִּבְעָה: וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יְדוּגָבֵר
יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יֵנִיחַ יְדוּגָבֵר עַמְלֶק: וַיְרִי
מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֲבָנֵי שִׁמּוֹ תַּחְתּוֹ וַיֵּשֶׁב
עָלֶיהָ וְאֶהְרֹן וְחֹר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אַחַד
וּמִזֶּה אַחַד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ:
וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עַמְלֶק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־
חֶרֶב:

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתַב־זֹאת זְכוֹרֹן
בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָה אֶמְחָה
אֶת־זְכוֹר עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַיְבִן מֹשֶׁה
מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה וַנְּסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־יָד
עַל־כֵּס יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֶק מְדַר־דָּר:

פ פ פ

וַיִּשְׁמַע יְתֵרוֹ כִּהְיוּ מְדִיָּן חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־כָּל־יְחִי
אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־
P.17. הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וַיִּקַּח
יְתֵרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־זַפְרָה אִשְׁת־מֹשֶׁה אַחֵר
* * א I O I שלוחה

ספר שמות

שְׁלוּחֵיהֶּ: וְאֵת שְׁנֵי בְנֵי אִשֶּׁר שֵׁם הָאֶחָד
 גֵּר שֵׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיהֶ: וְשֵׁם
 הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיִּצְלַנִּי
 מִחֶרֶב פְּרַעֲהַ: וַיָּבֹאוּ יְתֵרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו
 וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא
 חֲנֹה שֵׁם הַר הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי
 חֹתֵןְךָ יְתֵרוֹ בְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְשְׁנֵי בְנֵי
 עִמְהָ: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרֹאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 וַיִּשְׂקֻלוּ וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ־לְרַעְהוֹ לְשֹׁלוֹם וַיָּבֹאוּ
 הָאֵהָלָה: וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה לְפֶרַעַה וּלְמִצְרַיִם עַל־אֹרֶת
 יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתֶם
 בְּדֶרֶךְ וַיִּצְלַם יְהוָה: וַיַּחַד יְתֵרוֹ עַל כָּל־
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 הִצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יְתֵרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה
 אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעֲהַ
 אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעַם מִתַּחַת יַד מִצְרַיִם:
 עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מְכַל־הָאֱלֹהִים
 כִּי־בִדְבַר אֲשֶׁר־זָרוּ עֲלֵיהֶם: וַיִּקַּח יְתֵרוֹ חֹתֵן

משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן
 וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן
 משה לפני האלהים: * ויהי ממחרת וישב שני
 משה לשפט את העם ויעמד העם על-
 משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה
 את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה-
 הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
 אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן
 בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא
 אלי העם לדרש אלהים: כי יהיה להם
 דבר בא אליו ושפטתי בין איש ובין רעהו
 והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו:
 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר
 אתה עשה: גבל תבל גם אתה גם העם
 הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא-
 תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקולי
 איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם
 מול האלהים והבאת אתה את הדברים
 אל האלהים: והזהרתה אתה את החקים

ואת התורה והודעת להם את הדבר ילכו
 בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה
 מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי
 אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים
 שרי מאורג שרי חמשים ושרי עשרת:
 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר
 הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו
 הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את
 הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמו
 וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום:
 שלישי וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר
 אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל
 ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי
 אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי
 עשרת: ושפטו את העם בכל עת את
 הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר
 הקטן ישפטו הם: וישלח משה את חתנו
 וילך לו אל ארצו:
 פ

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים

יט רביעי
 פרשת יוסא
 של שבועות

מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי׃ וַיִּסְעוּ
 מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר
 וַיַּחֲזִק שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֹגַד הַהָר׃ וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־
 הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן הָהָר לֵאמֹר
 כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשֶׁר־
 אַתְּכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשִׁרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלָי׃
 וְעַתָּה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ בְקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סֹגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים
 כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ׃ וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכַת
 כְּהַנִּים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ * וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי
 הָעָם וַיִּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה׃ וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו
 וַיֹּאמְרוּ כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע
 מֹשֶׁה אֶת־דְּבַר־יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַבְרַת הָעֵינָן
 בְּעִבּוֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרֵי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ
 יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבַר־יְהוָה אֶל־

חמישי

ספר שמות

יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם
 וְקַדְּשֵׁתֶם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבֹּסוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם׃ וְהָיוּ
 נֹכְחִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד
 יְהוָה לַעֲיִנִּי כָּל־הָעָם עַל־הַר סִינַי׃ וְהַגִּבְלֹת
 אֶרֶץ־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת
 בְּהָר וּנְגַע בְּקִצְחוֹ כֹּל־הַנֹּגַע בְּהַר מוֹת יוֹמֵת׃
 לֹא־תִגַּע בּוֹיָד כִּי־סָקוֹל יִסְקֶל אוֹיֵרָה יִירָה
 אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא־יִחִי בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל
 הַמֵּרֵי יַעֲלוּ בְּהָר׃ וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־
 הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם׃
 וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הַיּוֹם נֹכְחִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים
 אֶל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 בְּהִירֵת הַבִּקְרָה וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִים וְעַנַּן כָּבֵד
 עַל־הָהָר וְקַל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כָּל־
 הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם
 לְקִרְיַת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֵה וַיִּרְתְּצוּ
 בְּתַחֲתֵית הָהָר׃ וְהָרַסְנִי עֵשֶׂן כָּלוּ מִפְּנֵי
 אֲשֶׁר יֵרֵד עֲלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כַּעֲשֵׂן
 הַכִּבְשָׁן וַיַּחֲרֹד כָּל־הָהָר מְאֹד׃ וַיְהִי קוֹל

השפר

וְהִשְׁפֵּר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹר
 וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל: * וַיֵּרֶד יְהוָה עַל-הָהָר
 סִינַי אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל-
 רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 מֹשֶׁה רֵד הָעַד בְּעַם פֶּן-יִהְרָסוּ אֶל-יְהוָה
 לְרְאוֹת וּנְפֹל מִמֶּנּוּ רַב: וְגַם הַכֹּהֲנִים
 הַנִּגְשִׁים אֶל-יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן-יִפְרֹץ בָּהֶם
 יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֹא יוּכַל הָעַם
 לַעֲלוֹת אֶל-הָהָר סִינַי כִּי-אַתָּה הָעֵדוּתָהּ בְּנֹו
 לֵאמֹר הַגִּבֹּל אֶת-הָהָר וְקִדְּשָׁתוּ: וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו יְהוָה לֶךְ-רֵד וְעֲלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ
 וְהַכֹּהֲנִים וְהָעַם אֶל-יְהִרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל-יְהוָה
 פֶּן-יִפְרֹץ בָּם: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל-הָעַם וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים: ׀ וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶת כָּל-כ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: ׀ אַנְכִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
 עֲבָדִים: לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אַחֵרִים עַל-
 פְּנֵי: לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה
 אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת

ספר שמות

וַאֲשֶׁר בַּיָּמִים יִמְתַּחַת לְאָרֶץ : לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
 לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל
 קָנָא פֶקֶד עֵינָי אֶבֶת עַל בְּנֵי עַל־שְׁלֹשִׁים
 גַּעַל רִבְעִים לִשְׁנָאִי : וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים
 לְאַהֲבִי וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתַי : ס לֹא תִשָּׂא
 אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה
 אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוֹא : פ

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכְתְּךָ : וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שַׁבְּתוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־
 מְלָאכְרָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
 וּבְהֵמָתְךָ וּגְרִיךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת
 יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
 וַיְקַדְּשֵׁהוּ : ס כִּבֵּד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־
 אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : ס לֹא תִרְצַח :

ס לֹא תִנְאַף : ס לֹא תִגְנוֹב :

לֹא

ס לא תענה ברעך עד שקר : ס
לא תחמד בית רעך ס לא

תחמד אשר רעך ועבדו ואמרו ושורו
וחמרו וכל אשר לרעך : פ

שביעי וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים
ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם
וינעו ויעמדו מרחק : ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו
אלהים פן נמות : ויאמר משה אל העם
אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו : ויעמד העם מרחק ומשה
נגש אל הערפל אשר שם האלהים :

ס ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם : לא תעשוני אתי אלהי כסף
ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח אדמה
תעשה ליוזבת עליו את עול תיך וארת
שלמך את צאנך ואת בקרך בכל המקום

ספר שמות

אֲשֶׁר אֶזְכֹּר אֶת שְׁמִי אֲבֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ׃
וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה
אֶתֶּן נְזִוִית כִּי חֲרַבְךָ הַנֶּפֶת עָלֶיהָ וְתַחֲלִלָה׃
וְלֹא תַעֲלֶה בַמַּעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־
תִגָּלֶה עֲרוֹתֶךָ עָלָיו׃

פ פ פ

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לִפְנֵיהֶם׃
כִּי רִתְקָנָה עֶבֶד עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
וּבְשִׁבְעַת יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חָנָם׃ אִם בְּגֹפוֹ יָבֹא
בְּגֹפוֹ יֵצֵא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵא אִשְׁתּוֹ
עִמּוֹ׃ אִם־אֲדָנָיו יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה וַיֵּלְדֶה לוֹ בָנִים
אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיֵּלְדֶה תְּהִיָּה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא
יֵצֵא בְּגֹפוֹ׃ וְאִם־אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי
אֶת־אֲדֹנָי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא יֵצֵא
חֹפְשִׁי׃ וְהָגִישׁוּ אֲדָנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ
אֶל־הַדֹּלֵת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וּרְצַע אֲדָנָיו אֶת־
אֲזָנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וְעַבְדוֹ לְעַלְמִ׃ ס וְכִי
יִמְכַר אִישׁ אֶת־בְּתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֹאת
הָעֲבָדִים

כא
P.18.

העבדים : אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיה אֲשֶׁר לֹא
 יָעָרָה וְהִפְדָּה לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לַמְכָרָה
 בְּבָגְרוּ-בָהּ : וְאִם-לִבְנוֹ יִעֲרַנְהָ כְּמִשְׁפַּט
 הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה-לָּהּ : אִם-אֲחֵרֶת יִקַּח-לוֹ
 שְׂאֵרָה כַּסּוּתָהּ וְעֵנְתָהּ לֹא יִגְרַע : וְאִם-
 שְׁלֹשׁ-אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָה חֲנָם אִין
 כַּסֶּף : ׀ מִכָּה אִישׁ וּמֵת מוֹת יוֹמֵת :
 וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִירוֹ וּשְׁמַתִּי
 לְךָ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה : ׀ וְכִי יִזְרֹךְ
 אִישׁ עַל-רַעְיוֹנוֹ לְהַרְגוֹ בְּעֵרְמָה מֵעַם מִזְבְּחִי
 תִּקְחֵנּוּ לְמוֹת : ׀ וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ
 מוֹת יוֹמֵת : ׀ וְגַב אִישׁ וּמָכְרוֹ וּנְמָצָא
 בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמֵת : ׀ וּמִקָּלֶל אָבִיו וְאִמּוֹ
 מוֹת יוֹמֵת : ׀ וְכִי יִרְיַב אֲנָשִׁים וְהִכָּה
 אִישׁ אֶת-רַעְיוֹנוֹ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאִגָּרֶף וּלֹא יָמוּת
 וְנָפַל לְמִשְׁכָּב : אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ
 עַל-מִשְׁעָנָתוֹ וְנָקָה חֲמִצָּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן
 וְרָפָא יִרְפָּא : ׀ וְכִי יִכָּה אִישׁ אֶת-שְׁנֵי

נִקְם יִנְקָם: אֶךְ אִם יוֹם אִו יוֹמִים יַעֲמֹד לֹא
 יִקָּם כִּי כִסְפוֹ הוּא: ט וְכִי יִנְצוּ אַנְשִׁים
 וַנִּנְפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיִּצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן
 עָנּוּשׁ יַעֲנֹשׁ כְּאִשֶּׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה
 וְנָתַן בַּפְּלָלִים: וְאִם אִסּוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נַפֶּשׁ
 תַּחַת נַפֶּשׁ: עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד
 תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל: כּוֹיָה תַּחַת כּוֹיָה
 פָּצַע תַּחַת פָּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה:
 ס וְכִי יִכֶּה אִישׁ אֶת עֵינַי עַבְדּוֹ אוֹ
 אֶת עֵינַי אֲמָתוֹ וְשַׁחַתָּה לְחַפְּשֵׁי שְׁלַחְנוֹת תַּחַת
 עֵינָיו: וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יִפְּלוּ
 לְחַפְּשֵׁי שְׁלַחְנוֹת תַּחַת שָׁנוֹ: פ
 וְכִי יִגַּח שׂוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וּמָת
 סְקוֹר יִסְקַל הַשׂוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת בִּשְׁתּוֹ
 וּבְעַל הַשׂוֹר נָקִי: וְאִם שׂוֹר נִגַּח הוּא מִתְמַל
 שְׁלֵשִׁים וְהוּעַד בְּבַעַלְיוֹ וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהַמִּית
 אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׂוֹר יִסְקַל וְגַם בְּעַלְיוֹ יוּמָת:
 אִם כֹּפֵר יוֹשֵׁת עָלָיו וְנָתַן פְּרִין נַפְשׁוֹ כְּכֹל
 אִשֶּׁר יוֹשֵׁת עָלָיו: אוֹ בְּיָגַח אוֹ בֵּית יָגַח

כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ : אִם עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר
 אוֹ אִמָּה כַּסְפּוֹ שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאֲדֹנָיו
 וְהַשּׁוֹר יִסְקָל : ס וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר
 אוֹ כִי יִכְרֶה אִישׁ בָּר וְלֹא יִכַּסְנוּ וְנִפְלֵ-שְׂמָה
 שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר : בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כַּסְפּוֹ יֹשִׁיב
 לְבַעֲלוֹ וְהֵמֶת יִהְיֶה לוֹ : ס וְכִי יִנְקֹף
 שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמָת וּמָכְרוּ אֶת-
 הַשּׁוֹר הַחַי וְחִצּוּ אֶת-כַּסְפוֹ וְגַם אֶת-הַמָּוֶת
 יַחֲצוּן : אוֹ נוֹרַע כִּי שׁוֹר נִגַּח הוּא מִתְמוֹל
 שְׁלֹשִׁים וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעַלְיוֹ שְׁלֹשִׁים שׁוֹר
 תַּחַת הַשּׁוֹר וְהֵמֶת יִהְיֶה לוֹ : ס כִּי יִגְנֹב
 אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבַחוֹ אוֹ מָכְרוּ חֲמֻשָּׁה
 בְּקָר יִשְׁלַם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע עָצָן תַּחַת
 הַשֶּׂה : * אִם בִּמְחֻתָּת יִמְצָא הַגֹּנֵב וְהִכְרָה
 וּמָת אֵין לוֹ דָּמִים : אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו
 דָּמִים לוֹ שְׁלֹשׁ יִשְׁלַם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַר
 בְּגִנְבָתוֹ : אִם הִמְצָא תִמְצָא בִּירוֹ הַגֹּנֵב
 מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד-שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלַם :
 ס כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כַּרְם וְשָׂלַח שְׁלִישִׁי

את

אֶת־בְּעִירָהּ וּבְעֵר בְּשָׂרָה אַחֵר מִיֵּטֵב שְׂרָהוּ
 וּמִיֵּטֵב כְּרָמוֹ יִשְׁלַם: ס כִּי־תֵצֵא אִישׁ
 וּמִצְאָה קַצִּים וּנְאֻכָּל גְּרִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ
 הַשְּׂדֵה שְׁלֵם יִשְׁלַם הַמִּבְעֵר אֶת־הַבְּעֵרָה:
 ס כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ
 כְּלִים לִשְׁמֹר וּגְנָב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמְצֵא
 הַגֵּנֵב יִשְׁלַם שְׁנַיִם: אִם־לֹא יִמְצֵא הַגֵּנֵב
 וְנִקְרַב בְּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא
 שְׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאֲכַת רֵעֵהוּ: עַל־כָּל־דְּבַר
 פָּשַׁע עַל־שׂוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׁה עַל־שִׁלְמָה
 עַל־כָּל־אֲבֹהָ אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי־הוּא־זֶה עַד
 הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן
 אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: ס כִּי־
 יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־שׂוֹר אוֹ־שָׂרָה
 וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבֵּר אוֹ־נִשְׁבָּה
 אִין רָאָה: שִׁבְעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם
 אִם־לֹא שְׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאֲכַת רֵעֵהוּ וְלָקַח
 בְּעַלְיוֹ וְלֹא יִשְׁלַם: וְאִם־גֵּנֵב יִגְנֹב מֵעַמּוֹ
 יִשְׁלַם לְבַעְלָיו: אִם־טָרַף יִטְרַף יִבְאֵהוּ עַד

הַטְּרָפָה

הַטְרַפָּה לֹא יִשְׁלַם: פ

וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹמֶת
בְּעֵלְיוֹ אִין עִמּוֹ שְׁלָם יִשְׁלַם: אִם בְּעֵלְיוֹ
עִמּוֹ לֹא יִשְׁלַם אִם שְׂכִיר הוּא בְּאִשְׁכְּרוֹ:
ס וְכִי יִפְתָּה אִישׁ בַּתּוֹלָה אֲשֶׁר לֹא

אֲרִשָּׁה וְשָׁכַב עִמָּה מִהַר יִמְהַרְנָה לוֹ לֹא שָׂה:
אִם מֵאֵן יֵמֵאן אֲבִיהָ לְתַתָּה לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקַל
כְּמִהַר הַבַּתּוֹלָת: ס מְכַשְׁפָּה לֹא

תִּחְיֶה: כָּל שָׁכַב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוֹמֶת:

ס זָבַח לֵאלֹהִים יִחַרֶם בְּלִתִּי לִיהוּה
לְבָדוֹ: וְגַר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצְנֶנּוּ כִּי גֵרִים

הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: כָּל אֲלֻמְנֵה וַיִּתּוֹם
לֹא תַעֲנֹן: אִם עֲנָה תַעֲנָה אֹתוֹ כִּי אִם

צָעַק יִצְעַק אֵלַי שָׁמַע אֲשַׁמַּע צַעֲקָתוֹ: וְחָרָה
אִפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשִׁיכֶם

אֲלֻמְנוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְמִים: פ

אִם כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הָעֲנִי עִמָּךְ
לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׂה לֹא תִשְׁיָמוֹן עֲלָיו נִשְׁדָּ:

אִם חָבַל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ

תִּשְׁבְּנוּ

פרשת יום כ'
אורג' של ח'ה
של פסח

ספר שמות

בסותו ק' תשיבנו לו: כי הוא כסותרו לברה הוא

שמרתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק

אלי ושמעתי כי חנון אני: ס אלהים רביעי

לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: מלא אתך

ודמעה לא תאחר בכור בניך תתן לי: כך

תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם

אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש

תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו

כנ ללב תשכון אתו: ס לא תשא

שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להירת

עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעה

ולא תענה על רב לנטות אחרי רבים

להטת: ודל לא תהדר בריבו: ס כי

תפגע שור איבך או חמרו תענה רשע

תשיבנו לו: ס כי תראה חמור

שנאך רביץ תחת משאו וחדלת מעזב לו

חמישי עזב תעזב עמו: ס לא תטה משפט

אבינך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי

וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע:

ושחר

וְשָׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָר יַעֲזֹר פְּקֻחִים
 וְיִסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים׃ וְגַר לֹא תִלְחֹץ וְאַתֶּם
 יִדְעֶתֶם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם׃ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרֶצְךָ
 וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ וְהַשְּׁבִיעֵת תִּשְׁמַטְנָה
 וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמְּךָ וְיִתְרֹם תֹּאכְלוּ
 חֵרֵת הַשְּׂדֵה כִּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְיוֹתֶךָ׃
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֶמְרְךָ וַיִּנְפֹּשׁ בֶּן־
 אִמְתְּךָ וְהַגֵּר׃ וּבְכָל־אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם
 תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּ לֹא
 יִשְׁמַע עַל־פִּיךָ׃ שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחֲג לִי בַשָּׁנָה׃
 אֶת־חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעֵת יָמִים תֹּאכְלֵם
 מִצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
 כִּי־בֹו יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יִרְאוּ פְּנֵי רִיקָם׃
 וְחֹג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע
 עֲשֶׂה וְחֹג הָאָסֵף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאִסְפָּךָ
 אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשְּׂדֵה׃ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
 בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה׃

לא

לֹא תִזְבַּח עַל־חֶמֶץ דֶּם זִבְחִי וְלֹא־יֵלֵךְ חֶלֶב־
 חֲגִי עִדְבֶקֶד : רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָבִיא
 בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֵׁל גְדֵי בַחֲלֵב
 אָמוֹ :

פ

שִׁי הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מִלֶּאךָ לִפְנֶיךָ לְשַׁמְרֶךָ
 בְּדַרְךָ וְלִהְבִּיאֲךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי :
 הַשְּׁמֵר מִפְּנֵיו וּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ אֶל־תִּמְרָ בּוֹ כִּי
 לֹא־יֵשָׂא לִפְשָׁעֶכֶם כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ : כִּי אִם־
 שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אִדְבַר
 וְאִבִּיתִי אֶת־אִבֶּיךָ וְצָרְתִי אֶת־צָרְרֶיךָ : כִּי־
 יֵלֶךְ מִלֶּאכִי לִפְנֶיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל־הָאָמֹר
 וְהִחַתִּי וְהִפְרִזִי וְהִכְנַעְנִי הַחֹזִי וְהַיְבוּסִי
 וְהִכְחַדְתִּיו : לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא־
 תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרַס
 תְּהַרְסֵם וְשִׁבַר תִּשְׁבַּר מִצְבֹּתֵיהֶם : וְעַבַדְתֶּם
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת־לַחֲמֶךָ וְאֶת־
 מִימֶךָ וְהִסְרְתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ :

ס

לֹא־תִהְיֶה מִשְׁכְּלָה וְעִקְרָה בְּאֶרֶץ־
 שֶׁבִיעִי אֶת־מִסְפַּר יְמֵיךָ אִמְלֵא : אֶת־אִמְתִּי אֲשַׁלַּח
 לִפְנֶיךָ

לַפְּנֵיךָ וְהִמַּתִּי אֶת כָּל הָעַם אֲשֶׁר תָּבֵא בָהֶם
 וְנָתַתִּי אֶת כָּל אֵיבֶיךָ אֵלַיךְ עָרָף׃ וְשַׁלַּחְתִּי
 אֶת הַצְּרָעָה לַפְּנֵיךָ וְגִרְשָׁה אֶת הַחַי אֶת־
 הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַחִתִּי מִלְּפָנֶיךָ׃ לֹא אֲגִרְשֶׁנּוּ
 מִפְּנֵיךָ בְּשָׁנָה אַחַת כִּי תִהְיֶה הָאָרֶץ שִׁמְמָה
 וְרַבָּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ מַעֲט מַעֲט אֲגִרְשֶׁנּוּ
 מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנַחֲלַת אֶת הָאָרֶץ׃
 וְשַׁתִּי אֶת גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד יַם פְּלִשְׁתִּים
 וּמִדְּבַר עַד הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיָדְכֶם אֶת
 יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשַׁתְמוּ מִפְּנֵיךָ׃ לֹא תִכְרַת
 לָהֶם וּלְאֱלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶצְךָ
 כִּי יַחְטִיאוּ אֶתְךָ לִי כִי תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם
 כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃ פ

וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עָלֶיהָ אֱלֹהִים יְהוָה וְאֶתָּה וְאֶתְּךָ כָּר
 נָדָב וְאֵבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרַחֵק׃ וּנְגַשׁ מֹשֶׁה לְבָדוּ אֶל־
 יְהוָה וְהֵם לֹא יִגְשׁוּ וְהָעַם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ׃ וַיֵּבֵא
 מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעַם אֶת כָּל דְּבַר יְהוָה וְאֶת
 כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל הָעַם קוֹל אֶחָד
 וַיֹּאמְרוּ

וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה׃
 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה וַיִּשְׁבַּם
 בְּבִקְרוֹיָבֵן מִזִּבְחַת־תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר
 מִצֵּבֹה לְשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁלַח
 אֶת־נְעָרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֲלֵית וַיִּזְבְּחוּ
 זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 חֵצֵי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֹנָת וַחֲצֵי הַדָּם זָרַק עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיִּקַּח סֵפֶר רֵבִרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי
 הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
 וְנִשְׁמָע׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרַק עַל־
 הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה הִרְסֵה־בְרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה
 עִמָּכֶם עַל־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיַּעַל מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן גֹּדֵב וְאֲבִיהוּא וּשְׁבַעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַיִּרְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו
 כַּמַּעֲשֶׂה לְבִנְיַת הַסִּפִּיר וּכְעֵצִים הַשָּׁמַיִם
 לְטָהָר׃ וְאֵל־אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁלַח
 יָדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃

ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי
 הַהֲרָה וְהִיא־הִשָּׂם וְאֶתְנֶה לְךָ אֶת־לְחַת הָאָבֶן
 וְהַתּוֹרָה

תְּרוּמָה ק"ט

וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם :
 וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֶׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-
 הַר הָאֱלֹהִים : וְאֶל-הַזִּקְנִים אָמַר שְׁבוּ לָנוּ
 בָּזֶה עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אֶהְרֵן וְחֹר
 עִמָּכֶם מִי-בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֵלֵהֶם : וַיַּעַל
 מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיִּכַּסּ הָעֲנַן אֶת-הָהָר : וַיִּשְׁכַּן
 כְּבוֹד-יְהוָה עַל-הָרֹם סִינַי וַיִּכַּסּ הוֹרֵם הָעֲנַן שְׁשֶׁרֶת
 יָמִים וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ
 הָעֲנַן : וּמֵרָאֵה כְבוֹד יְהוָה כְּאִשׁ אֹכֵלֶת
 בָּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֵּבֵא מֹשֶׁה
 בְּתוֹךְ הָעֲנַן וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מִשָּׁה בָרוּר
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה :

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-כָּהֵן
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל-אִישׁ
 P.19. אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹתָם וַיִּקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי : וְזֹאת
 הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתָם זֶהב וְכֶסֶף
 וְנַחֲשֶׁת : וְתִכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 וְעֹזִים

ספר שמות

וְעֵינַיִם׃ וְעֹדֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹדֹת תְּחָשִׁים
וְעֵצֵי שִׁטִּים׃ שֶׁמֶן לַמָּאֵר בְּשָׁמַיִם לְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ אַבְנֵי־שֹהַם
וְאַבְנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֶר וְלַחֲשֹן׃ וַעֲשׂוּ לִי
מִקְדָּשׁ וּשְׁכַנְתִּי בְתוֹכְכֶם׃ כֹּכַל אֲשֶׁר אֲנִי
מֵרָאה אֹרְתֶךָ אֶת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת
תְּבִנֹת כָּל־כֵּלָיו וְכֹן תַּעֲשׂוּ׃ ס וַעֲשׂוּ
אֲרוֹן עֵצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וְחֹצֵי אֲרָכּוֹ וְאָמְרָה
וְחֹצֵי רַחְבּוֹ וְאָמְרָה וְחֹצֵי קַמָּתוֹ׃ וְצִפִּית אֹתוֹ
זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ תִּצְפְּנוּ וַעֲשִׂית עֲלָיו
זָרְזָהָב סָבִיב׃ וַיִּצְקֹת לּוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב
וְנִרְתְּתָה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־
צִלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃
וַעֲשִׂית בְּדֵי עֵצֵי שִׁטִּים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב׃
וְהִבֵּאת אֶת־הַבְּדִים בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת
הָאֲרוֹן לְשֹׂאת אֶת־הָאֲרוֹן בָּהֶם׃ בְּטַבַּעַת
הָאֲרוֹן יִהְיוּ הַבְּדִים לְאִיסָרוֹ מִמֶּנּוּ׃ וְנָתַת אֶל־
שְׁנֵי הָאֲרוֹן אֶת הָעֹדֹת אֲשֶׁר אֶתֶּן אֵלֶיךָ׃ *וַעֲשִׂית
כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמֹתַיִם וְחֹצֵי אֲרָכָה וְאָמְרָה

וְחֹצֵי

וְחִצֵּי רַחֲבָה׃ וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב
 מִקָּשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃
 וְעָשִׂה כְּרוֹב אַחַד מִקְצֵה מִזֶּרֶחַ וּכְרוֹב אַחַד
 מִקְצֵה מִזֶּרֶחַ מִן־הַכַּפֹּרֶת תַעֲשֶׂוּ אֶת־הַכְּרֻבִים
 עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְנָפַיִם
 לַמַּעֲלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת
 וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְנֵי
 הַכְּרֻבִים׃ וְנָתַתְּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ
 מִלַּמַּעֲלָה וְאֶל־הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֲשֶׁר
 אָתַן אֵלֶיךָ׃ וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וּרְבַרְתִּי אִתְּךָ
 מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל־
 אָרוֹן הָעֵדוּת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פ

וְעָשִׂיתָ שְׁלֹחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם אֲרָכּוֹ
 וְאֲמָה רַחְבּוֹ וְאֲמָה וְחִצֵּי קִמְתּוֹ׃ וְצַפִּיתָ אֹתוֹ
 זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרָהָב סָבִיב׃ וְעָשִׂיתָ
 לוֹ מִסְגָּרָתוֹ טָפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זָרָהָב
 לְמִסְגָּרָתוֹ סָבִיב׃ וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲוֹת
 זָהָב וְנָתַתְּ אֶת־הַטַּבַּעֲוֹת עַל אַרְבַּע הַפְּאֵת

אֲשֶׁר

ספר שמות

אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו : לַעֲמֹת הַמִּסְגָּרֹת תְּהִיֶנּוּ
הַטְּבַעֲת לְבַתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן :
וַעֲשִׂית אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּית אֹתָם
זָהָב וְנִשְׂאֲבָם אֶת־הַשְּׁלֶחָן : וַעֲשִׂית קַעֲרֹתָיו
וְכַפְתָּיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמִנְקֵיתָיו אֲשֶׁר יִסָּךְ בָּהֶן
זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם : וְנָתַתְּ עַל־הַשְּׁלֶחָן
לֶחֶם פָּנִים לִפְנֵי תָמִיד : פ

וַעֲשִׂית מְנֹרֹת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תַּיַעֲשֶׂה
הַמְּנֹרָה יְרֵכָה וְקָנָה גְּבִיעִיהַ כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ מִמְּנֵה יְהִיוּ : וְשֵׁשׁ קָנִים יֵצְאִים
מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדֵּה הָאֶחָד
וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדֵּה הַשֵּׁנִי : שְׁלֹשָׁה
גְּבִעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיֵה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח
וְשְׁלֹשָׁה גְּבִעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיֵה הָאֶחָד
כַּפְתָּר וּפְרָח בֵּין לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן־
הַמְּנֹרָה : וּבַמְּנֹרָה אַרְבַּעַה גְּבִעִים מִשְׁקָדִים
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ : וְכַפְתָּר תַּחֲרֹת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמְּנֹרָה וְכַפְתָּר תַּחֲרֹת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמְּנֹרָה וְכַפְתָּר תַּחֲרֹת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנֹרָה
לְשֵׁשֶׁת

לַשֵּׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן הַמִּנְרָה :
 כַּפְתֵּרֵיהֶם וּקְנָתָם מִמֶּנֶה יִהְיוּ כֹּלֵהּ מִקְשֶׁרֶת
 אַחַת זֶהב טְהוֹר : וְעָשִׂיתָ אֶת־נִרְתִּיהָ שִׁבְעָה
 וְהֶעֱלָה אֶת־נִרְתִּיהָ וְהָאִיר עַל־עֵבֶד פָּנֶיהָ :
 וּמִלְקָחֶיהָ וּמַחְתֵּתֶיהָ זֶהב טְהוֹר : כִּכְרֵי זֶהב
 טְהוֹר יַעֲשֶׂה אֶתְּךָ אֶת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה :
 וְרָאָה וְעָשָׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־רָאָה מֵרָאֵה
 בְּהָרִי : ס וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֵשֶׂר כֹּף
 יִרְעֵת שֵׁשׁ מִשׁוֹר וְתַכְלֶת וְאַרְבַּע וְתַלְעָרֶת
 שְׁנַיִם כְּרָבִים מֵעֵשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם :
 אֶרְבֵּי הַיִּרְיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֵמָה
 וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֵמָה הַיִּרְיעָה הָאֶחָת מִדָּה
 אַחַת לְכָל־הַיִּרְיעֹת : חֲמֵשׁ הַיִּרְיעוֹת תִּהְיֶינָן
 חִבְרֹת אִשָּׁה אֶל אַחַתְּהוּ וְחֲמֵשׁ יִרְעֵת חִבְרֹת
 אִשָּׁה אֶל־אַחַתְּהוּ : וְעָשִׂיתָ לְלֹאֲתֵי תַכְלֶת
 עַל־שֵׁפֶת הַיִּרְיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּחֲבֵרֹת
 וּכְן תַּעֲשֶׂה בְּשֵׁפֶרֶת הַיִּרְיעָה הַקִּיצוֹנָה
 בַּמַּחְבֵּרֹת הַשְּׁנַיִת : חֲמִשִּׁים לְלֹאֲתֵי תַעֲשֶׂה
 בַּיִּרְיעָה הָאַחֶרֶת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֲתֵי תַעֲשֶׂה

ספר שמות

בְּקִצְרָה הִירִיעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבֵּרֵת הַשְּׁנִית
מִקְבִּילַת הַלְּלֹאת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ : וְעָשִׂית
חֲמִשִּׁים קֶרְסִים זֶה־בְּזֶה וְחִבְרַת אֶת־הִירִיעֹת אִשָּׁה
אֶל־אֶחָתָהּ בְּקֶרְסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד :
וְעָשִׂית יְרִיעֹת עֹיִם לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן
עָשִׂיתִי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם : אַרְבָּה
הִירִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה וָרֹחַב אַרְבַּע
בְּאַמָּה הִירִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לַעֲשִׂיתִי
עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת : וְחִבְרַת אֶת־חֲמֵשׁ הִירִיעֹת
לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הִירִיעֹת לְבָד וְכִפְלַת אֶת־
הִירִיעָה הַשְּׁשִׁית אֶל־מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל : וְעָשִׂית
חֲמִשִּׁים לְלֹאת עַל־שַׁפַּת הִירִיעָה הָאֶחָת
הַקִּיצְנָה בְּחִבְרַת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאת עַל־שַׁפַּת
הִירִיעָה הַחֲבֵרֵת הַשְּׁנִית : וְעָשִׂית קֶרְסִים
נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהִבֵּאת אֶת־הַקֶּרְסִים
בְּלֹאת וְחִבְרַת אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד :
וְטָרַח הָעֹדֵף בִּירִיעֹת הָאֹהֶל חֲצֵי הִירִיעָה
הָעֹדֵפֹת תִּסְרֹחַ עַל־אֲחֵרֵי הַמִּשְׁכָּן : וְהָאֹמָה
מִזָּה וְהָאֹמָה מִזָּה בְּעֹדֵף בְּאַרְבָּה יְרִיעֹת
הָאֹהֶל

האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה
ומזה לבסתו: ועשית מכסה לאהל ערת
אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים
מלמעלה: פ

ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים וביני
עמודים: עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות
לקרש האחד משלבת אשה אל אחרתה כן
תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את
הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה
תימנה: וארבעים אדני כסף תעשה תחת
עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש
האחר לשתי ידתיו ושני אדנים תחת
הקרש האחר לשתי ידתיו: ולצלע המשכן
השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש
קאחר ושני אדנים תחת הקרש האחד:
ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים:
ושני קרשים תעשה למקצרת המשכן

שמות

בִּירְכֹתֶיךָ : וַיְהִי תֹאמֶם מִלְּמֹתָ וַיַּחֲדוּ יְהוָה
 תְּמִים עַל-רֹאשׁוֹ אֶל-הַטֹּבְעֵת הָאֶחָת בֶּן
 יְהוָה לְשֵׁנֵיהֶם לְשֵׁנֵי הַמִּקְצֵעַת יְהוָה : וַהֲיִי
 שְׂמֵנָה קִרְשִׁים וְאֲדִנֵּיהֶם כֶּסֶף שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר
 אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקִּרְשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי
 אֲדָנִים תַּחַת הַקִּרְשׁ הָאֶחָד : וַעֲשִׂית בְּרִיחֶם
 עֲצֵי שֹׁטִים חֲמִשָּׁה לְקִרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
 הָאֶחָד : וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחֶם לְקִרְשֵׁי צֶלַע
 הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחֶם לְקִרְשֵׁי צֶלַע
 הַמִּשְׁכָּן לִירְכֹתֶיךָ יָמָה : וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן
 בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים מִבְּרֹחַ מִן-הַקֶּצֶה אֶל-הַקֶּצֶה :
 וְאֶת-הַקִּרְשִׁים תִּצְפֶּה זָהָב וְאֶת-טֹבְעֹתֵיהֶם
 תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּתִים לְבְרִיחֶם וְצִפִּית אֶת-
 הַבְּרִיחֶם זָהָב : וְהַקִּמֹת אֶת-הַמִּשְׁכָּן
 כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּהָרִ : ס וַעֲשִׂית
 פְּרֻכַת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 מִשֹּׁר מֵעֶשֶׂר חֲשֵׁב יַעֲשֶׂה אֶתְּךָ כְּרָבִים :
 וְנָתַתָּה אֶתְּךָ עַל-אַרְבַּעַה עֲמוּדֵי שֹׁטִים
 מִצָּפִים זָהָב וְיִיהֶם זָהָב עַל-אַרְבַּעַה אֲדָנֵי

תמישי

כֶּסֶף : וּנְתַתָּה אֶת־הַפְּרֻכֹּת תַּהַת הַקְּרָסִים
וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לְפָרְכַת אֶת אֲרוֹן
הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָהּ הַפְּרֻכֹּת לְכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ
וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים : וּנְתַתָּה אֶת־הַכַּפֹּרֶת
עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים : וּשְׂמַתָּ
אֶת־הַשְּׁלֹחַן מַחוּץ לְפָרְכַת וְאֶת־הַמִּנְרָה
נֹכַח הַשְּׁלֹחַן עַל צִלְע הַמִּשְׁכָּן הַיְמָנָה
וְהַשְּׁלֹחַן תִּתֵּן עַל צִלְע צְפוֹן : וַעֲשִׂיתָ מִסְךָ
לַפֶּתַח הָאֹהֶל הַזֹּכֵלֹת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשֹּׁר מַעֲשֵׂה רֶקֶם : וַעֲשִׂיתָ לַמִּסְךָ
חֲמִשָּׁה עֲמוּדֵי שְׁטִיִּם וְצִפִּית אֹתָם זָהָב וְוִיהֶם
זָהָב וַיִּצְקַת לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנִי נְחֹשֶׁת :

ס וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שְׁטִיִּם חֲמִשָּׁה כַּגֹּז
אֲמוֹת אָרְבַּע וְחֲמִשָּׁה אֲמוֹת רָחֵב רְבֹעַ יִהְיֶה שְׁשִׁי
הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁלֹשׁ אֲמוֹת קָמְתוֹ : וַעֲשִׂיתָ קַרְנֹתָיו
עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמְּנוֹתֵיהֶיךָ קַרְנֹתָיו וְצִפִּית
אֹתָם נְחֹשֶׁת : וַעֲשִׂיתָ סִירְתוֹ לְרִשְׁוֹ וַיְעִזּוּ
וּמִזְרְקָתוֹ וּמִזְלָגָתוֹ וּמַחְתָּתוֹ לְכָל־כֵּלָיו
תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת : וַעֲשִׂיתָ לוֹ מִכְבַּר מַעֲשֵׂה

ספר שמות

רִשָּׁתָּהּ נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרִשֶׁת אַרְבַּע
טַבַּעֲתֵי נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קַצּוֹתָיו׃ וְנָתַתָּהּ
אֵתָהּ תַּחַת כְּרֹכַב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמַטָּה וְהִי־תִהְיֶה
הָרִשָּׁתָּה עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְעָשִׂיתָ בְּדִים
לְמִזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת׃
וְהוּבֵא אֶת־בְּדָיו בְּטַבַּעֲתָהּ וְהָיוּ הַבְּדִים עַל־
שְׁתֵּי צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּשָׂרָתָהּ אֹתוֹ׃ נְבוּב
לָחֵת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כְּאֲשֶׁר הִרְאָה אֲתָךְ בְּהַר
שִׁבְעִי כִּי־עָשִׂיתָ׃ ס וְעָשִׂיתָ אֶת־חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן
לְפָאֵת נֹגֵב־תִּימְנָה קַלְעִים קַלְעִים לְחֲצֵר שֵׁשׁ־מִשׁוֹר
מָאָה בָּאֵמָה אַרְבַּע לְפָאֵה הָאֶחָת׃ וְעַמֻּדָיו
עֲשֻׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשֻׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעַמֻּדִים
וְחֻשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף׃ וְכֵן לְפָאֵת צִפּוֹן בְּאַרְבַּע
קַלְעִים מָאָה אַרְבַּע וְעַמֻּדָיו עֲשֻׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם
עֲשֻׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף׃
וְרַחֲבֵי הַחֲצֵר לְפָאֵת יָם קַלְעִים חֲמִשִּׁים אָמָה
עַמֻּדֵיהֶם עֲשֻׂרֵהוּ וְאֲדָנֵיהֶם עֲשֻׂרֵהוּ׃ וְרַחֲבֵי
הַחֲצֵר לְפָאֵת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אָמָה׃
וְחֲמֵשׁ עֲשֻׂרֵהוּ אָמָה קַלְעִים לְכַתֵּף עַמֻּדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה

שביעי

ועמודיו ק

שלשה וארניהם שלשה: ולכחף השנית
 חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה
 וארניהם שלשה: ולשער החצר מסקי
 עשרים אמה תבלת וארנמן ותולעת
 שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם
 ארבעה וארניהם ארבעה: כל
 עמודי החצר סביב מחשקים כסף וזיהם
 כסף וארניהם נחשת: ארך החצר מאה
 באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש
 אמות שש משזר וארניהם נחשת: לכל
 בלי המשכן בכל עברתו וכל יתדתיו וכל
 יתדת החצר נחשת:

ס ס ס

P. 20. ואתה תצוה ואת בני ישראל ויקחו אליך
 שמן זית זך בתית למאור להעלת נר תמיד:
 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת
 יעך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני
 יהוה חקת עולם לזרתם מאת בני ישראל:

ואתה *יא* 7 4 II ואתה

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך
 ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו
 לי אהרן נדב ואביה הוא אלעזר ואיתמר
 בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
 לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל
 חכמי לב אשר מלאתי רוח חכמה ועשו
 את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה
 הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
 וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי
 קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: והם
 יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן
 ואת תולעת השני ואת השש: פ
 ועשו ארז הזהב תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משור מעשה חשב: שתי
 כרופת חכרת יהיה לו אל שני קצותיו
 וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו
 ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושש משור: ולקחת את שתי אבני שהם
 ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ששה

משמתם

מִשְׁמַתֶּם עַל הָאֵבֶן הָאַחֶרֶת וְאֵת שְׁמוֹת
הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתְרִים עַל הָאֵבֶן הַשְּׁנִיָּת
כְּתוּלְדַתֶּם: מַעֲשֵׂה חֶרֶשׁ אֵבֶן פְּתוּחֵי חֹתֶם
תִּפְתַּח אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁבָּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
וְשִׁמַּת אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאֹפֶד
אֲבֵי זִכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאֵהוֹן אֶת־
שְׁמוֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כְּתָפָיו לְזִכְרוֹן:

ס ועשית משבצת זהב: ושתי שני
שְׁרִשְׁרֹת זָהָב טְהוֹר מְגֹבֵלֶת תַּעֲשֶׂה אֹתָם
מַעֲשֵׂה עֵבֶת וְנִתְתְּהָ אֶת־עַרְשֶׁרֶת הָעֵבֶת
עַל־הַמִּשְׁבָּצָה: ס ועשית חֶשֶׁן מִשְׁפָּט
מַעֲשֵׂה חֶשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֹפֶד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַרֶת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: רְבֹעֵי הֵיחָפּוּל זֹרֵת אֲרָכּוּ
זֹרֵת רַחְבּוֹ: וּמִלֵּאֵת בּוֹ מִלֵּאֵת אֵבֶן אַרְבַּעַה
טוֹרִים אֵבֶן טוֹר אָדָם פְּטָדָה וּבִרְקַת הַטּוֹר
הָאֶחָד: וְהַטּוֹר הַשְּׁנַיִם נֶפֶךְ סִפִּיר וִיהִלֶם:
וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוּ וְאַחֲלֵמָה: וְהַטּוֹר

ספר שמות

הַרְבִּיעִי תְּרִשִׁישׁ וְשֵׁהֶם וַיִּשְׁפֹּה מִשְׁבָּצִים זָהָב
יְהִי בְּמִלּוֹאֲתָם : וְהָאֲבָנִים תְּהִיִן עַל־שְׁמֹרֶת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי
חֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תְּהִיִן לְשָׁנֵי עֶשֶׂר שֶׁבֶט :
וְעָשִׂיתְּ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרֶשֶׁת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֲבֹת
זָהָב טָהוֹר : וְעָשִׂיתְּ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבָּעוֹת
זָהָב וְנָתַתְּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת
הַחֹשֶׁן : וְנָתַתְּ אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹת הַזָּהָב עַל־
שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן : וְאֵת שְׁתֵּי
קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַתֵּן עַל־שְׁנֵי
הַמִּשְׁבָּצוֹת וְנָתַתְּהוּ עַל־כְּתָפוֹת הָאֹפֹד אֶל־
מוֹל פָּנָיו : וְעָשִׂיתְּ שְׁתֵּי טַבָּעוֹת זָהָב וְשָׂמַתְּ
אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר
אֶל־עֵבֶר הָאֹפֹד בֵּיתָה : וְעָשִׂיתְּ שְׁתֵּי טַבָּעוֹת
זָהָב וְנָתַתְּהוּ אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כְּתָפוֹת הָאֹפֹד
מִלְּמִטָּה מִמוֹל פָּנָיו לְעִמַּת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל
לְחֹשֶׁב הָאֹפֹד : וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבָּעוֹתָיו
אֶל־טַבָּעֹת הָאֹפֹד בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת לְהִיּוֹת
עַל־חֹשֶׁב הָאֹפֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל

מִטַּבָּעוֹתָיו

הָאֹפֹד

הַאֲפֹד׃ וַנִּשְׂא אֶהָרָן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בַּחֲשֵׁן הַמִּשְׁפָּט עַל־לְבָבוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
 לְזָכְרוֹן לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד׃ וַנִּתַּת אֶל־חֲשֵׁן
 הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאֹרִים וְאֶת־הַתְּמִים וְהָיוּ עַל־
 לֵב אֶהָרָן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי־יְהוָה וַנִּשְׂא אֶהָרָן אֶת־
 מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לְבָבוֹ לִפְנֵי יְהוָה
 תָּמִיד׃ ס וַעֲשִׂיתָ אֶת־מַעֲיל הַאֲפֹדֶיךָ שְׁלֵימִי

כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה פִּירְאֵשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שִׁפְהָ
 יִהְיֶה לִפְּנֵי סָבִיב מֵעֲשֵׂרָה אַרְגָּם כִּפֵּי תַּחְרָם
 יִהְיֶה לוֹ לֹא יִקְרַע׃ וַעֲשִׂיתָ עַל־שׁוּלְיוֹ רִמְיֵי
 תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלְיוֹ סָבִיב
 וּפְעֻמֵּי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב׃ פְּעֻמֵּי זָהָב וְרִמּוֹן
 פְּעֻמֵּי זָהָב וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲוֵל סָבִיב׃
 וְהָיָה עַל־אֶהָרָן לְשֹׁרֶת וַנִּשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ
 אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאָתוֹ וּלְאִימֹת׃

ס וַעֲשִׂיתָ צִיָּץ זָהָב טָהוֹר וּפְתַחַת
 עָלָיו פְּתוּחֵי חֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ וּשְׁמַתָּ
 אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמְצַנֶּפֶת
 אֶל־מֹול פְּנֵי הַמְצַנֶּפֶת יִהְיֶה׃ וְהָיָה עַל־מִצְחָה

אֶהָרָן

אֶהְרֹן וְנִשָּׂא אֶהְרֹן אֶת עֵוֹן הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר
 יִקְדִּישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם
 וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תַמְיֵד לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃
 וּשְׂבָצַת הַכֶּתֶנֶת שֵׁשׁ וְעִשִׂית מִצְנֹפֶת שֵׁשׁ
 וְאַבְנֵט תַעֲשֶׂה מֵעֵשֶׂה רֶקֶם׃ וּלְבָנֵי אֶהְרֹן
 תַעֲשֶׂה כִתְנֹת וְעִשִׂית לָהֶם אַבְנֵטִים
 וּמִגְבְּעוֹת תַעֲשֶׂה לָהֶם לְכַבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת׃
 וְהַלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת אֶהְרֹן אֶחִיד וְאֶת בְּנָיו
 אִתּוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאת אֶת יָדָם וּקְדַשְׁתָּ
 אֹתָם וְכִהְנֹד לִי׃ וְעִשֶׂה לָהֶם מִכְנָסֵי בָד
 לְכַסּוֹת בֶּשֶׂר עֲרוּהָ מִמִּתְנִים וְעַד יָרְכִים יִהְיוּ׃
 וְהָיוּ עַל אֶהְרֹן וְעַל בְּנָיו כַּבָּאֵם אֶל אֶהֱלֵךְ
 מוֹעֵד אִוּ בְגִשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ
 וְלֹא יִשְׂאוּ עֵוֹן וּמִתּוֹ חֲקַת עוֹלָם לּוֹ וְלִזְרֵעוֹ׃

כט
 דביעי

אַחֲרָיו׃ וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה
 לָהֶם לְקֹדֶשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי לְקַח פֶּר אֶחָד בֶּן
 בֶּקָר וְאֵילָם שְׁנַיִם תְּמִימִם׃ וְלָחֶם מִצּוֹת
 וְחֹלֶרֶת מִצַּת בְּלוּלַת בִּשְׁמֵן וְדִקְיָקִי מִצּוֹת
 מִשְׁחִים בִּשְׁמֵן סֹלֶת חֲטִיִּם תַעֲשֶׂה אֹתָם׃

וּנְתַת

ונתת אותם על-סל אהרן והקרבת אתם
 בסל ואת הפר ואת שני האילים: ואת
 אהרן ואת בניו תקריב אל-פתח אהל
 מועד ורהצת אתם בכמים: ולקחת את-
 הבגדים והלבשת את-אהרן את-הכתנת
 ואת מעיל האפר ואת האפר ואת החשן
 ואפרת לו כחשב האפר: ושמת המזנפת
 על-ראשו ונתת את-נזר הקדש על-
 המזנפת: ולקחת את-שמן המשחה ויצקת
 על-ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב
 והלבשתם כתנת: וחגרת אתם אבנט
 אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה
 להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד-אהרן
 ויד-בניו: והקרבת את-הפר לפני אהל
 מועד וסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש
 הפר: ושחטת את-הפר לפני יהוה פתח
 אהל מועד: ולקחת מדם הפר ונתתה על-
 קרנית המזבח באצבעך ואת-כל הדם
 תשפך אל-יסוד המזבח: ולקחת את-כל-
 החלב

החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על-
 הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
 עליהן והקטרת המזבחה: ואת בשר הפר
 ואת ערו וארתי פרשו תשרף באש מחוץ
 למחנה הטאת הוא: ואת האיל האחד
 תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על-
 ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת
 את דמו וזרקת על המזבח סביב: ואת-
 האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרביו וכרעיו
 ונתת על נתחיו ועל ראשו: והקטרת את
 כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח
 תמישי ניהוח אשה ליהוה הוא: ולקחת את האיל
 השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 האיל: ושחטת את האיל ולקחת מדמו
 ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און
 בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן
 רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח
 סביב: ולקחת מן הדם אשר על-
 המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן
 ועל

וְעַל-בְּגָדָיו וְעַל-בְּנֵיו וְעַל-בְּגַדֵי בְנֵיו אֲתוּ
 וְקִדְשׁ הוּא וּבְגָדָיו וּבְנֵיו וּבְגַדֵי בְנֵיו אֲתוּ :
 וּלְקַחְתָּ מִן־הָאֵיל הַחֵלֶב וְהָאֵלֶּה וְאֶת־
 הַחֵלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת־הַקָּרְבָּאֵת יִתְּרֵת
 הַכֹּהֵן וְאֲתוּ שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
 עָלֶיהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיַּמִּין כִּי אֵיל מִלֵּאִים הוּא :
 וּכְבֹר לַחֶסֶת אַחֶרֶת וְחִלַּת לַחֶסֶת שְׁמֵן אַחֶרֶת
 וְרָקִיק אַחַד מִסֵּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה :
 וְשִׁמְתָה הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֶהֱרֹן וְעַל כַּפֵּי בְנָיו
 וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : וּלְקַחְתָּ
 אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה
 לְרִיחַ נִיחֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה :
 וּלְקַחְתָּ אֶת־הַחֹזֶה מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים אֲשֶׁר
 לְאֶהֱרֹן וְהִנַּפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 לָךְ לְמִנְחָה : וְקִדְשֵׁת אֹתִי חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת
 שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוֹנֵף וְאֲשֶׁר הוֹרֵם מֵאֵיל
 הַמִּלֵּאִים מֵאֲשֶׁר לְאֶהֱרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבְנָיו :
 וְהָיָה לְאֶהֱרֹן וּלְבְנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא וְתְרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלֵמֵיהֶם תְּרוּמַתָּם
לַיהוָה : וּבְגָדֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר לַאֲהֲרֹן יִהְיוּ
לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמִשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלְאֲכֵי אֹתֹנֶת
יָדָם : שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשׁוּם הַכֹּהֵן תַּחֲרִיתוֹ
מִבְּנָיו אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׁרֵת
בְּקֹדֶשׁ : וְאֵת אֵיל הַמֶּלֶאֲכִים תִּקַּח וּבִשְׁלַת
אֶת־בָּשָׂרוֹ בַּמָּקַם קֹדֶשׁ : וְאָכַל אַהֲרֹן וּבְנָיו
אֶת־בָּשָׂר הָאֵיל וְאֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֶּל פָּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד : וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כִּפֹּר בָּהֶם
לְמַלְאֲכֵי אֹתֹנֶת יָדָם לְקֹדֶשׁ אֹתָם וְזֶר לֹא־יֵאָכַל
בִּי־קֹדֶשׁ הֵם : וְאִם־יִוָּתֵר מִבָּשָׂר הַמֶּלֶאֲכִים
וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֶּקֶר וְשֵׂרֶפֶת אֶת־הַנּוֹתֵר
בָּאֵשׁ לֹא־יֵאָכַל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא : וַעֲשִׂיתָ
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כַּכֹּה כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתְךָ
שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֹא יָדָם וּפָר חַטָּאת תַּעֲשֶׂה
לְיוֹם עַל־הַכֹּפְרִים וְחַטָּאת עַל־הַמִּזְבֵּחַ
בְּכַפֵּר עֲלֵיו וּמִשַּׁחַת אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ : שִׁבְעַת
יָמִים תִּכְפֹּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקֹדֶשֶׁת אֹתוֹ וְהָיָה
הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל־הַנִּגַּע בַּמִּזְבֵּחַ
יִקְדָּשׁ

יִקְדָּשׁ׃ ס וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל הַמִּזְבֵּחַ שֵׁשׁ
 כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לְיוֹם תָּמִיד׃ אֶת־
 הַכֶּבֶשׂ הַאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים׃ וְעֶשְׂרֵן סֹלֶת
 בָּלוֹל בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רַבֵּעַ הֵהִיז וְנִסַּךְ רִבְעֵית
 הֵהִיז יַיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃ וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
 תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנֹסֶפֶה
 תַעֲשֶׂה־לָּהּ לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה׃ עַל־תֵּ
 תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם פָּרַח אֶהְל־מוֹעֵד לִפְנֵי
 יְהוָה אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שְׁמָה לְדַבַּר אֱלֹהֶיךָ
 שֵׁם׃ וְנִעַדְתִּי שְׁמָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדָּשׁ
 בְּכִבְדִּי׃ וְקִדְשְׁתִּי אֶת־אֶהֱל מוֹעֵד וְאֶת־
 הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בְּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן
 לִי׃ וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְרַחֲמֵי לֵהֶם
 לֵאלֹהִים׃ וִידְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִשְׁכֵנִי בְּתוֹכָם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ פ

וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטָרֶת עֵצֵי שִׁטִּים ל
 תַעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ אִמָּה אֲרָכּוּ וְאִמָּה רַחְבּוֹ רְבֹעַ שְׁבִיעִי
 יְהִי

ספר שמות

יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו : וצפירת
 אתו זהב טהור אתגנו וארת קירתיו סביב
 ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב : ושתי
 טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי
 צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לברתים
 לבדים לשאת אתו בהמה : ועשית ארת
 הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב : ונתתה
 ארתו לפני הפרכת אשר על ארן העדרת
 לפני הכפרת אשר על העדרת אשר אועד
 לך שמה : והקטיר עליו אהרן קטרת כמים
 בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה :
 ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים
 יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתכם :
 לאתעלו עליו קטרת זרה ועלהו מנחה ונסך
 לאתסכו עליו : וכפר אהרן על קרנתיו
 אחר בשנה מדם הטאת הכפרים אחר
 בשנה יכפר עליו לדרתכם קדש קדשים
 הוא ליהוה :

פ פ פ

P.21. וידבר יהוה אל משה לאמר: כִּי תִשָּׂא
 אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֹדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ
 כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אַתֶּם וְלֹא־יְהִי
 בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אַתֶּם: זֶה יִתְּנוּ כָּל־הָעֶבֶר
 עַל־הַפְּקֹדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה
 לַיהוָה: כָּל־הָעֶבֶר עַל־הַפְּקֹדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים
 שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה: הָעֶשִׂיר
 לֹא־יִרְבֶּה וְהַדָּל לֹא־יִמְעֹט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל
 לְתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־
 נַפְשֹׁתֵיכֶם: וּלְקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי
 יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: וְעֲשִׂיתָ כִּי־וָד
 נְחֹשֶׁת וְכֶנֶן נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין
 אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שִׁמָּה מִיָּם:
 וּרְחֲצוּ

שמות

וְרַחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
 רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מִיַּם
 וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְגָדְתֶם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת
 לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה׃ וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם
 וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לְוֹ^פ
 לְזָרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאֵתָה קַח
 לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֵר־דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת
 וּקְנִמְךָ בְּשֵׁם מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים וּקְנֵה
 בְּשֵׁם חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים׃ וְקֹדֶה חֲמֵשׁ מֵאוֹת
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֶׁשְׁמֹן זֵית הַיֵּין׃ וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ
 שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ לְקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה
 דֶקֶח שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃ וּמִשְׁחַת־בוֹ
 אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת׃ וְאֵת
 הַשְּׁלֶחַן וְאֵת כָּל־כֵּלָיו וְאֵת הַמִּנְרָה וְאֵת
 כָּלֵיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֵת מִזְבַּח
 הָעֹלָה וְאֵת כָּל־כֵּלָיו וְאֵת הַכִּיּוֹר וְאֵת כַּנּוֹ׃
 וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל־הַנִּגַּע
 בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ וְאֵת־אֹהֶרֶן וְאֵת־בָּנָיו תִּמְשַׁח
 וְקִדַּשְׁתָּ

וקדשת אתם לכהן לי: ואל בני ישראל
 תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי
 לדתיכם: על בשר אדם לא יסך
 ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש
 יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר
 יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: ׀ ויאמר
 יהוה אל משה קח לך סמים נטף וישחלת
 והלבנה סמים ולבנה זכה בר בבר יהיה:
 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח
 ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק
 ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
 אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
 לכם: והקטרת אשר תעשה במתכנתה
 לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: איש
 אשר יעשה כמורה ל הריח בה ונכרת
 מעמיו: ׀ וידבר יהוה אל משה לא
 לאמר: ראה קראתי בשם בניאל בן אורי
 בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח
 אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל

ספר שמות

מלאכה: להשב מחשבת לעשות בזהב
 ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאות
 ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: ואני
 הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך
 למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
 ועשו את כל אשר צויתך: אתו אהל
 מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר
 עליו ואת כל כלי האהל: ואת השלחן
 ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל
 כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח
 העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת
 כנו: ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש
 לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת
 שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש
 בכל אשר צויתך יעשו: פ

ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר
 אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי
 תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם
 לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם

את

אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי־קֹדֶשׁ הוּא לָכֵם מִחֻלְלֶיהָ
 מוֹת יוּמָת כִּי־כָל־הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלֹאכָה
 וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עִמָּה׃ שֵׁשֶׁת
 יָמִים יַעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
 שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה מְלֹאכָה בַּיּוֹם
 הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת׃ וּשְׁמַרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֵם בְּרִית
 עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעֹלָם
 כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפֹּשׁ׃ ס וַיִּתֵּן שְׁנֵי
 אֵל־מִשֶׁה כְּכֹלְתוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי
 לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אֶבֶן כְּתוּבִים בְּאֶזְבֵּעַ
 אֱלֹהִים׃ * וַיֵּרָא הָעַם כִּי־בָשָׂשׁ מִשֶׁה לְרֹדֵת לֵב
 מִן־הַהָר וַיִּקְהַל הָעַם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 קוּמֹס עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־
 זָהוּ מִשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לֹא יָדַעְנוּ מָה־הִיָּה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהְיֶה
 פָּרְקוּ נֹזְמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם
 וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי׃ וַיִּתְּפַרְקוּ כָּל־הָעַם

את

אֶת־נֹזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאֹזְנֵיהֶם וַיְבִיאוּ אֶל־
 אֱהֲרֹן׃ וַיִּקַּח מִידָם וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֲרָטוֹ וַיַּעֲשֶׂהוּ
 עֶגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הָעֵלּוּךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיֵּרָא אֱהֲרֹן
 וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנָיו וַיִּקְרָא אֱהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג
 לַיהוָה מָחָר׃ וַיִּשְׁכְּמוּ מִמַּחֲרַת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
 וַיַּגִּישׁוּ שְׁלָמִים וַיִּשָּׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׁתוּ וַיִּקְמוּ
 לַצַּחֲק׃

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ־יֵרֵד כִּי שַׁחַת עִמָּךְ
 אֲשֶׁר הָעֵלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ סָרוּ מִדָּר
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֶגֶל מַסֵּכָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לּוֹ וַיִּזְבְּחוּ לּוֹ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הָעֵלּוּךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּהנָה
 עִם־קֶשֶׁה עֲרָף הוּא׃ וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיַּחַר
 אֶפְרַיִם בָּהֶם וְאֶכְלָם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגֹי גָדוֹל׃

פרשת תענית*

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי הוָה אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר
 לָמָּה יְהוָה יַחַרְהָ אֶפְרַיִם בְּעַמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה׃ לָמָּה

יאמרו

יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצִיאֲתָם לְהִרְגוֹת
 אֹתָם בַּהָרִים וּלְכַלְתֵּם מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ
 שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנֵּהם עַל־הַרְעָה לְעַמְּךָ :
 זָכַר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרַבְּהָ אֶת־
 זַרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי אֲתָן לְזַרְעֲכֶם וּנְחַלּוּ לְעַלְמִים :
 וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת
 לְעַמּוֹ :

פ

בהעניות
 מרלגין עד
 פסוק לד

וַיִּפֶן וַיִּרְדַּם מִשְׁרָה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הַזְעֵרָת
 בִּידוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עַבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה
 הֵם כְּתָבִים : וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה
 וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־
 הַלַּחַת : וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל הָעַם בְּרַעַה
 וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מַלְחָמָה בְּמַחְנֵה :
 וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנֹת
 חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנֹת אֲנָכִי שָׁמַע : וַיְהִי כִּאֲשֶׁר
 קָרַב אֶל־הַמַּחְנֵה וַיִּרְא אֶת־הָעָגֹל וּמַחֲלַת
 וַיַּחֲרֵ־אֶף מִשְׁרָה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת־הַלַּחַת

ברעו ק

מירו ק

וישבר אתם רתחת ההר : ויקח את העגל
 אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק
 ויזר על פני המים וישק את בני ישראל :
 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם
 הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה : ויאמר
 אהרן אל יהוה אף אדני אתה ידעת את
 העם כי ברע הוא : ויאמרו לי עשה לנו
 אלהים אשר ילכו לפנינו כי זהו משה האיש
 אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה
 היה לו : ואמר להם למי זהב התפרקו
 ויתנולו ואשלכהו באש ויצא העגל הזה :
 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה
 אהרן לשמצה בקמיהם : ויעמד משה
 בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו
 אליו כל בני לוי : ויאמר להם כה אמר יהוה
 אלהי ישראל שימו איש חרב על ירכו
 עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו
 איש את אחיו ואיש את דעהו ואיש את
 קרבו : ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן

העם

העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש :
 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש
 בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה :
 ויהי ממהרת ויאמר משה אל העם אתם
 חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל-
 יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם : וישב
 משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה
 חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב : ועתה
 אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא
 מספרך אשר כתבת : ויאמר יהוה אל-
 משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי :
 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי
 לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
 ופקדתי עליהם חטאתם : ויגף יהוה את-
 העם על אשר עשו את העגל אשר עשה
 אהרן : ס וידבר יהוה אל משה לך לב
 עליה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ
 מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותם
 ליתחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה :
 ושלחתי

ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
 האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסני אל
 ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
 כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך :
 וישמע העם את הדבר הרעה הזה ויתאבלו
 ולא שתו איש עדיו עליו : ויאמר יהוה אל
 משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
 ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך
 ועתה הורד עריך מעליך ואדעה מה אעשה
 לך : ויתנצלו בני ישראל את עדים מחר
 חורב : ומשה יקח את האהל ונטה לו
 מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו
 אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל
 אהל מועד אשר מחוץ למחנה : והיה
 כצאת משה אל האהל יקומו כל
 העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
 משה עד באו האהלה : והיה כבא משה
 האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
 ודבר עם משה : וראה כל העם את עמוד
 הענן

הֶעֵנַן עִמָּךְ פָּתַח הָאֵהָל וּקַם כָּל־הָעַם
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פָּתַח אֵהָלוֹ : וּדְבַר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ וּשְׁבַח אֶל־הַמִּחָנָה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשִׁיעַ
בְּיָנוּן נָעַר לֹא יִמֵּשׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל : פ

שלישי
פרשת שבת
וח"ה של
סמות ועל
פסת

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רֵאֵה אֶתְּךָ אֲמַר אֵלַי
הֲעַל אֶת־הָעַם הַזֶּה וְאֶתְּךָ לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת־
אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתְּךָ אֲמַרְתָּ יָדַעְתִּיךָ
בִּשְׁם וְגַם־מִצָּאתֶיךָ בְּעֵינַי : וְעַתָּה אֲסַנֵּא
מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דַּרְכְּךָ
וְאֲדַעַךְ לִמְעַן אֲמַצֵּא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי
עִמָּךְ הִגֹּוֹי הַזֶּה : וַיֹּאמֶר פָּנֵי יָלְכוּ וְהִנַּחְתִּי
לָךְ : וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹי אֲסִיאֵן פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל־
תְּעַלְנֵנוּ מִזֵּדָה : וּבִמָּה יוֹדַע אֲפֹא כִּי־מִצָּאתִי
חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הֲלוֹא בִלְכַתְּךָ עִמָּנוּ
וּנְפַלְיֵנוּ אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר־עַל־פָּנֵי
הָאֲדָמָה : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה רַב־יָצַח
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינַי

יב ג 3 12 ואדעך

וְאָדַעַד בְּשֵׁם: וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ:
 וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פְּנֵיךָ וְקָרָאתִי
 בְּשֵׁם יְהוָה לִפְנֵיךָ וְחָנַתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹן
 וְרַחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וַיֹּאמֶר לֹא־תוּכַל
 לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־רָאִיתִי הָאָדָם וְחַי:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־
 הַצּוּר: וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשָׁמַתִּיךָ בְּנִקְרַת
 הַצּוּר וְשָׁכַתִּי כְּפִי עֲלֶיךָ עַד־עֲבָרִי: וְהִסַּרְתִּי
 אֶת־כַּפֵּי וּרְאִיתָ אֶת־אֲחֵרַי וּפְנֵי לֹא־רָאוּ:

פ

לך וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לְךָ שְׁנֵי־לַחַת
 אֲבָנִים כַּרְאֲשֵׁנִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הַרְאֲשֵׁנִים
 אֲשֶׁר שָׁכַרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֹלִית בְּבַקֵּר
 אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר:
 וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא כְּכֹל־
 הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מוֹל
 הָהָר הַהוּא: וַיִּפְּסֵל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים
 כַּרְאֲשֵׁנִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֶל־הָהָר
 סִינַי

חכמי

פרשת יובל ג'

אא א' טל ח"ה

של פסח

סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוֶּה יְהוָה אֶתְּךָ וַיִּקַּח בֵּירוֹ שְׁנֵי
 לַחַת אֲבָנִים׃ וַיִּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
 שֵׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־
 פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה׃ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְבֶּה
 אֲפִיס וְרַב חַסֵּד וְאֵמֶת׃ נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים
 נִשְׂא עֵינָיו וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקֶה פִקְדוֹ׃
 עֵינָיו אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־
 שְׁלִשִׁים וְעַל־רִבְעִים׃ וַיִּמְהַר מִשֶּׁרֶת וַיִּקַּד
 אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲסֵנָא מִצֵּאתֶיךָ
 בְּעֵינֶיךָ אֶדְנִי יִלְךְ נָמָא אֶדְנִי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עִם־
 קִשְׁיָה עֵרְפָה הוּא וְסִלְחַת לְעוֹנָנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ
 וְנִחַלְתָּנוּ׃ * וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כִרְתַּת בְּרִית נֶגֶד שָׁמַיִם
 כָּל־עַמֶּךָ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ
 בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאִהָ כָּל־הָעַם
 אֲשֶׁר־אִתָּךְ בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־
 גֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ שְׁמֹר־לְךָ
 אֶת־אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם הַנֶּה גֵרֶשׁ מִפְּנֵיךָ
 אֶת־הָאִמְרִי וְהִכְנַעְנִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִי וְהַחֲזִי
 וְהִבּוֹסִי׃ הַשְׁמֹר לְךָ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית

לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתְּהַבָּא עֲלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה
 לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ׃ כִּי אֶת־מִזְבַּחְתֶּם תִּתְּצוּן
 וְאֶת־מִצְבַּתְתֶּם תִּשְׁבֹּרֹן וְאֶת־אֲשֵׁרֵי
 תִּכְרֹתוּן׃ כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי
 יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֶל קִנָּא הוּא׃ פֶּן־תִּכְרַת
 בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנֹו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
 וּזְבַחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְאוּ לָהֶם וְאָכַלְתֶּם מִזְבָּחֹו׃
 וּלְקַחְתֶּם מִבְּנֵיתוֹ לְבָנֶיךָ וְזָנֹו בְּנֵיתוֹ אַחֲרֵי
 אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃
 אֱלֹהֵי מִסְכָּרָה לֹא־תַעֲשֶׂה לָּךְ׃ אֶת־חַג
 הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּרֶת
 אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חַדְשֵׁה אָבִיב כִּי בַחֲדָשׁ
 הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם׃ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי
 וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׂוֹר וְשֶׁה׃ וּפֶטֶר
 חֲמֹור תִּפְדֶּה בִשְׁהוּא אִם־לֹא תִפְדֶּה וְעֵרַפְתּוּ
 כָּל־בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יֵרָאוּ פְנֵי רִיקִם׃
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
 בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה
 לָּךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲטִיִּם וְחַג הָאֲסִיף תִּקּוּפֹת

ויש רבתי

השנה

השנה : שלש פעמים בשנה יראה כל
 זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל :
 כי אורי שגוים מפניך והרחבתי את גבלך
 ולא יחמר איש את ארצך בעלתך לראות
 את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה :
 לא תשחט על חמין דם זכחי ולא ילין
 לבקר זבח חג הפסח : ראשית בכורי
 אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
 גדי בחלב אמו :

פ

ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים שביע
 האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך
 ברית ואות ישראל : ויהי שם עם יהוה
 ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
 ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי
 הברית עשרת הדברים : ויהי ברדת משה
 מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו
 מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
 ברברו אתו : וירא אהרן וכל בני ישראל
 את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת

אליו

ב ה 5 12

אֵלָיו: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן
 וְכָל־הַנְּשִׂאִים בְּעֵדְרָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֱלֹהִים:
 וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוּם אֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲתוֹ בְּהַר סִינַי: וַיְכַל
 מֹשֶׁה מְדַבֵּר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל־פְּנֵי מִסּוּהָ:
 וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֲתוֹ יָסִיר אֶת־
 הַמִּסּוּהָ עַד־צֵאתוֹ וַיִּצָא וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת־אֲשֶׁר יִצְוָה: וּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהָשִׁיב מֹשֶׁה
 אֶת־הַמִּסּוּהָ עַל־פְּנֵי עַד־בָּאוּ לְדַבֵּר אֲתוֹ:

ס ס ס

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָהּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת אֲתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן
 לַיהוָה כֹּל־הַעֲשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוֹמֵרֵת: לֹא־
 תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

לה
P. 24

ויקהל

דכח

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קָחוּ
 מֵאֲתֵכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל גִּרְיָב לְבֹו יְבִיֵאֵה
 אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת:
 וְרִזְכָּלֹת וְאֲדָמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִיִּים:
 וְעֹרֹת אֵילָם מְאֹדִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֻצֵי
 שִׁטִּים: וְשֶׁמֶן לַמָּאֹר וְכִשְׂמִים לְשֶׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: וְאֲבִנֵי-שֹׁהַם
 וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים לְאֵפוֹר וְלַחֶשֶׁן: וְכָל-חֶבֶם
 לֵב בְּכֶם יִבְאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:
 אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶת-אֱהֹלוֹ וְאֶת-מִכְסֵהוּ אֶת-
 קַרְסָיו וְאֶת-קַרְשָׁיו אֶת-בְּרִיחוֹ אֶת-עַמֻּדָיו
 וְאֶת-אֲדָנָיו: אֶת-הָאֲרוֹן וְאֶת-בְּדָיו אֶת-
 הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פְּרֻכַת הַמִּסְכָּה: אֶת-הַשְּׁלֶחַן
 וְאֶת-בְּדָיו וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים:
 וְאֶת-מִנְרַת הַמָּאֹר וְאֶת כָּל-יְהוָה וְאֶת-נִרְתֵיהָ
 וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
 וְאֶת-בְּדָיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת
 הַסַּמִּים וְאֶת-מִסְכַּת הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן:

בריתיו

את

אֶת־מִזְבַּח־הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר־הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדִיוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר
 וְאֶת־כִּנּוֹ: אֶת־קַלְעֵי־הַחֹצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־
 אֲרָנֶיהָ וְאֶת־מִסְךְ־שַׁעַר־הַחֹצֵר: אֶת־יִתְדֵי־
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵי־הַחֹצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם:
 אֶת־בְּגָדֵי־הַשָּׂרָד לְשָׂרְתָּ בִקְדָשׁ אֶת־בְּגָדֵי־
 הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי־בָנָיו לְכַהֵן:
 וַיֵּצְאוּ כָל־עַדְת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי־מֹשֶׁה:
 שְׁנֵי * וַיָּבֹאוּ כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נָשָׂא לְבוֹ וְכָל־אִשָּׁה
 נֹדְבָה רוּחַו אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת־יְהוָה
 לְמִלְאכַת־אֹהֶל־מוֹעֵד וְלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבְגָדֵי־
 הַקֹּדֶשׁ: וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנְּשִׁים כָּל־
 נָדִיב־לֵב הֵבִיאוּ חֹהַ וְנֹזֶם וְשִׁבְעֵת וְכוּמָז כָּל־
 כְּלֵי־זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־הֵנִיף תְּנוּפֶת זָהָב
 לַיהוָה: וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אֹתוֹ תְּכֵלֶת
 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת־שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת־אֵילִם
 מְאֹדִים וְעֹרֹת־תַּחֲשִׁים הֵבִיאוּ: כָּל־מְרִים
 תְּרוּמַת־כֶּסֶף וְנִהְשֵׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת־
 יְהוָה וְכָל־אִשָּׁר־נִמְצָא אֹתוֹ עֲצֵי־שֹׁטִים לְכָל־
 מְלָאכַת

מלאכת העבודה הביאו: וכל אשה חכמת
 לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת
 ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש:
 וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה
 טוו את העוים: והנשאים הביאו את אבני
 השהם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן:
 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן
 המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה
 אשר נרב לבם אתם להביא לכל
 המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה
 הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: פ

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה שלישי
 בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
 ומלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה
 וברעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת
 לעשת בזהב ובכסף ובנהשת: ובהרשת
 אבן למלאות ובהרשת עץ לעשות בכל
 מלאכת מחשבת: ולהודת נתן כלבו הוא
 ויחליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא

אתם

אַתֶּם חֲכַמְתֶּם לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מַלְאכַת חֲרָשׁוֹ
 וְחֹשֶׁב וְרִקְמָה בְּתִבְלֵת וּבִאֲרָגָן בְּתוֹלְעֵת
 הַשָּׁנִי וּבִשֵּׁשׁ וְאֲרָג עֵשִׂי כָּל־מְלָאכָה וְחֹשֶׁבִי
 מִחֲשֵׁבֶת: * וְעָשָׂה בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל־
 אִישׁ חָכֵם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה
 וְתִבְנֶנָּה בְּהִמָּה לְדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 מַלְאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה
 יְהוָה: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצִלְאֵל וְאֶל־
 אֲהִלִיאֵב וְאֶל כָּל־אִישׁ חָכֵם לֵב אֲשֶׁר נָתַן
 יְהוָה חָכְמָה בְּלִבּוֹ כָּל־אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לְבוֹ
 לְקַרְבָּה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ:
 וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
 הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַלְאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
 לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה
 בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב: וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים
 אֶת־כָּל־מַלְאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ
 מִמְּלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר־הִמָּה עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ אֶל־
 מֹשֶׁה לֵּאמֹר מְרִבִּים הָעַם לְהֵבִיא מִדֵּי
 הָעֲבֹדָה לְמַלְאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת

אֹתָהּ

אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה
 לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
 לתרומת הקדש וכל העם מחביא:
 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
 לעשות אתה והותר: ם ויעשו כל רב
 חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשה
 יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת
 שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
 ורחב ארבע באמה היריעה האחרת מדה
 אחת לכל היריעת: ויחבר את חמש
 היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר
 אחת אל אחת: ויעש ללאות תכלת על
 שפת היריעה האחת מקצה במחברת
 כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת
 השנית: חמשים ללאות עשה ביריעה
 האחרת וחמשים ללאות עשה בקצה
 היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
 הללאות אחת אל אחת: ויעש חמשים

ספר שמות

קָרַסוּ זֶהָב וַיַּחְבֵּר אֶת־הַדִּיעוּת אַחֶרֶת
אֶל־אַחֶרֶת בְּקָרְסוֹם וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃

פ

וַיַּעַשׂ יְרִיעֵת עֲזִים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂתִּי
עֶשְׂרֵה יְרִיעֵת עֲשֶׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה
הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת
רָחֵב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מֵדָה אַחֶרֶת לַעֲשֶׂתִּי
עֶשְׂרֵה יְרִיעֵת׃ וַיַּחְבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת
לְבַד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבַד׃ וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת
חֲמִשִּׁים עַל־שֵׁפֶת הַיְרִיעָה הַקִּיצָנָה בַּמַּחְבֵּרֹת
וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עֲשֶׂה עַל־שֵׁפֶת הַיְרִיעָה
הַחֲבֵרֹת הַשְּׁנִיִּת׃ וַיַּעַשׂ קָרְסוֹ נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים
לְחֵבֵר אֶת־הָאֹהֶל לְהִיֵּת אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ מַכְסֵה
לְאֹהֶל עֲרֹת אֵילָם מְאֹדִים וּמַכְסֵה עֲרֹת
תְּחִשִּׁים מִלְּמַעְלָה׃ ס וַיַּעַשׂ אֶת־

חמישי

הַקָּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֹדִים׃ עֶשְׂרֵה
אֹמֶת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֲצִי הָאֹמֶת רָחֵב
הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יוֹת לְקָרֶשׁ הָאֶחָד
מִשְׁלֵבֵת אֶחָת אֶל־אֶחָת בֵּן עֲשֶׂה לְכָל־קָרֶשׁ׃

המשכן

המשכן : ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרשים לפאת נגב תימנה :
וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחר
לשתי ירתיו ושני אדנים תחת הקרש האחר
לשתי ירתיו : ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשה עשרים קרשים : וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש
האחר ושני אדנים תחת הקרש האחר :
ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים :
ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתיים : והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו
תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן
עשה לשניהם לשני המקצעת : והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים
שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחר :
ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת : וחמשה בריחים לקרשי
צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי

שמות

הַמִּשְׁכָּן לִירְכַתִּים יִמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ
הַתֵּיכָן לְבָרֶךְ בְּרִתּוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן־הַקֶּצֶה
אֶל־הַקֶּצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זֶה־בָּאוֹת
טַבַּעְתָּם עָשָׂה זָהָב בְּתִים לְבְרִיחַם וַיִּצַּף
אֶת־הַבְּרִיחַם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֹת־הַפְּרֹכֶת
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשּׁוֹר
מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָהּ כְּרָבִים׃ וַיַּעַשׂ
לָהּ אַרְבַּעַת עַמּוּדֵי שֹׁטִים וַיִּצַּפֶּם זָהָב וְוִיהֶם
זָהָב וַיִּצַּק לָהֶם אַרְבַּעַת אֲדָנֵי־כֶסֶף׃ וַיַּעַשׂ
מִסָּךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשּׁוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶם׃ וְאֶת־עַמּוּדָיו
חֲמִשָּׁה וְאֶת־זוּיָהֶם וְצִפָּה רֵאשִׁיהֶם וְחֻשְׁקֵיהֶם
זָהָב וְאֲדָנֵיהֶם חֲמִשָּׁה נְחֹשֶׁת׃ פ

לו

וַיַּעַשׂ בַּצֵּלָאֵל אֶת־הָאָרֶן עֲצֵי שֹׁטִים אֲמָתִים
וְחֲצֵי אַרְכּוֹ וְאֵמָה וְחֲצֵי רָחְבוֹ וְאָמָה וְחֲצֵי
קָמְתוֹ׃ וַיִּצַּפְהוּ זָהָב טְהוֹר מִבַּיִת וּמַחוּץ
וַיַּעַשׂ לוֹ זָרָהָב סָבִיב׃ וַיִּצַּק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעְתֹּת
זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וְשֵׁתֵי טַבַּעְתֹּת עַל־
צִלְעוֹ הָאַחַת וְשֵׁתֵי טַבַּעְתֹּת עַל־צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃

ויעש

ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב : ויבא
 את הבדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת
 את הארץ : ויעש כפרת זהב טהור אמתים
 וחצי ארקה ואמה וחצי רחבה : ויעש שני
 כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות
 הכפרת : כרוב אחר מקצה מזה וכרוב
 אחר מקצה מזה מן הכפרת עשה את
 הכרבים משני קצוותו : ויהיו הכרבים ^{קצותיו ק'}
 פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
 הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
 היו פני הכרבים : פ

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו
 ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצף אתו
 זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב : ויעש לו
 מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
 סביב : ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את
 הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע
 רגליו : לעמת המסגרת היו הטבעת בתים
 לבדים לשאת את השלחן : ויעש את

הַבָּרִים עֲצֵי זָשָׁיִם וַיִּצַף אֹתָם זָהָב לְשֵׂאת
 אֶת־הַשְּׁלֶחֶן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּלִּים וְאִשֶּׁר־עַל־
 הַשְּׁלֶחֶן אֶת־קַעְרָתוֹ וְאֶת־כַּפְתּוֹ וְאֶת־
 כַּנְקִירָתוֹ וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר־יִסַּךְ בָּהֶן זָהָב
 טָהוֹר׃ פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְּשֵׁה עֲשָׂוָה
 אֶת־הַמְּנֹרָה יָדָהּ וְקָנָהּ גִּבְעִיָּה כַּפְתֹּרֶיהָ
 וּפְרָחֶיהָ מִמְּנָה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֵצְאִים
 מִצְדֵיָהּ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדָּהּ הָאֶחָד
 וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה
 גִּבְעִים מִשְׁקָדִים בְּקָנָהּ הָאֶחָד כַּפְתֹּר וּפְרָח
 וּשְׁלֹשָׁה גִּבְעִים מִשְׁקָדִים בְּקָנָהּ אֶחָד כַּפְתֹּר
 וּפְרָח בֵּן לְשִׁשָּׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן־
 הַמְּנֹרָה׃ וּבַמְּנֹרָה אֲרֻבְעָה גִּבְעִים מִשְׁקָדִים
 כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וּכְפָתֹר תַּחַת שְׁנֵי
 הַקָּנִים מִמְּנָה וּכְפָתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
 מִמְּנָה וּכְפָתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנָה
 לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִמְּנָה׃ כַּפְתֹּרֶיהֶם
 וּקְנָתָם מִמְּנָה הָיוּ כָּלֵה מִקְּשֵׁה אֶחָת זָהָב

ששי
 שלישי כשהן
 מהוברין

טהור

פ

טהור: ויעש את נדתיה שבעה ומלקחיה
 ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב טהור
 עשה אתה ואת כל פליה: פ
 ויעש את מזבח הקמרת עצי שטים אמר
 ארכו ואמר רחבו רבוע ואמתיים קמתו
 ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור
 ארתגו ואת קירותיו סביב ואת קרנתיו
 ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעות זהב
 עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על
 שני צדיו לבתים לברימ לשאת אתו בהם:
 ויעש את הבריס עצי שטים ויצף אתם זהב:
 ויעש את שמן המשחה קדש ואת קמורת

הסמים טהור מעשה רקח: ס ויעש לח

את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
 ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות
 קמתו: ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
 היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ויעש את כל
 כלי המזבח את הסירת ואת היעיס ואת
 המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל
 כליו

שביעי
 דביעי כשר
 מחוברין

סעף

כִּלְיוֹ עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר
 מֵעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כְּרֻכּוֹ מִלְמַטֵּה
 עַד חֲצִי׃ וַיִּצַק אַרְבַּע טַבַּעֹת בְּאַרְבַּע
 הַקְּצוֹת לַמְּכַבֵּר הַנְּחֹשֶׁת בְּתֵים לְבָדִים׃
 וַיַּעַשׂ אֶת הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם
 נְחֹשֶׁת׃ וַיִּבְנֶה אֶת הַבָּדִים בְּטַבַּעֹת עַל
 צְלָעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׂאת אֹתוֹ בְּהֵם נְבוּב לְהַת
 עֲשֵׂה אֹתוֹ׃ ס וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
 וְאֵרַת כְּנֹו נְחֹשֶׁת בְּמֵרָאֵת הַצְּבָאֵת אֲשֶׁר
 צָבְאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ס וַיַּעַשׂ אֶת
 הַחֲצֵר לַפֶּאֱתוֹ נֹגַב תִּימָנָה קַלְעֵי הַחֲצֵר שֵׁשׁ
 מִשּׁוֹר מֵאֵה בְּאֵמֶה׃ עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים
 וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וּוֵי הָעֲמוּדִים
 וַחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף׃ וּלְפֶאֱתוֹ צִפּוֹן מֵאֵה בְּאֵמֶה
 עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וּוֵי
 הָעֲמוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף׃ וּלְפֶאֱתוֹ
 קַלְעִים חֲמִשִּׁים בְּאֵמֶה עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים
 וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים וּוֵי הָעֲמוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם
 כֶּסֶף׃ וּלְפֶאֱתוֹ קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אֵמֶה׃

קלעים

קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף
 עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף
 השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים
 חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם
 שלשה: כל קלעי החצר סביב שש משור:
 והאדנים לעמדים נחשרו ווי העמודים
 וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם
 מחשקים כסף כל עמדי החצר: ומסך שער
 החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה
 ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר:
 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת
 וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשוקיהם כסף:
 וכל היתרת למשכן ולחצר סביב נחשת:

ס ס ס

P.23. אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר
 פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר
 בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אוּרִי בן חור
 למטה

ספר שמות

למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה
את משה : ואתו אהליאב בן אחיסמך
למטה דן חרש וחשב ורקס בתכלת
ובארנמן ובהולעת השני ובשש : ס כל
הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש
ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע
מאות ושלשים שקל בשקל הקדש : וכסף
פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש : בקע
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש
לכל העבור על הפקדים מבין עשרים שנה
ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת ככר
הכסף לצקת את ארני הקדש ואת ארני
הפרכת מאת ארנים למאת הככר ככר
לארן : ואת האלף ושבע המאות וחמשה
ושבעים עשהוויים לעמודים וצפה ראשיהם
וחשק אתם : ונחשת התנופה שבעים ככר
ואלפים וארבע מאות שקל : ויעשבה את

ארני

אֲדֹנָי פֶּתַח אֱהֹל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּהֹשֶׁת
וְאֵת מִכְבַּר הַנְּהֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ וְאֵת כָּל-כְּלֵי
הַמִּזְבֵּחַ : וְאֵת-אֲדֹנָי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֵת-אֲדֹנָי
שַׁעַר הַחֹצֵר וְאֵת כָּל-יְתֹדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת-
כָּל-יְתֹדֹת הַחֹצֵר סָבִיב : וּמִן-הַתְּפִלַּת לֹטֶט
וְהָאֲרֹגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָדֵי-שֵׂרָד
לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
לְאֹהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :

פ

וַיַּעַשׂ אֶת-הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאֲרֹגְמָן שָׁנִי
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר : וַיִּרְקְעוּ אֶת-פָּחֵי
הַזָּהָב וְקִצְיֵן פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת
וּבְתוֹךְ הָאֲרֹגְמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ
הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב : כִּתְּפַת עֲשׂוּלוֹ חִבְרַת
עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו חֶבֶר : וְהֹשֵׁב אֶפְדֹתָיו אֲשֶׁר
עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כִּמְעֹשֶׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת
וְאֲרֹגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : וַיַּעֲשׂוּ אֶת-אֲבִנֵי
הַשֹּׁהַם מִסִּבְתַּת מִשְׁבְּצַת זָהָב מִפְּתַחַת פְּתוּחֵי

חמישי כג
מזכירי

קצותיו פ

ספר שמות

חֹתֶם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשֶׂם אֹתָם
עַל כְּתַפְתֵּי הָאֹפֶר אֲבֵנֵי זָכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מִעֲשֵׂה הַשֵּׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֹפֶר
זֶהְבַּת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מִשְׁזָר׃ רְבֹוע הָיָה כְּפֹול עָשׂוֹ אֶת־הַחֹשֶׁן
זָרֵת אֲרָכּוֹ וְזָרֵת רָחְבּוֹ כְּפֹול׃ וַיַּמְלֵא אֹבֵב
אַרְבַּעַה טוּרֵי אֲבֵן טוּר אֶדְם פְּטֹרֶה וּבִרְקֹת
הַטּוּר הָאֶחָד׃ וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סַפֵּר

וַיִּהְיֶה׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שָׁבוֹ
וְאַחַלְמָה׃ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ שָׁהֵם
וַיִּשְׂפֹּה מוֹסַבֶּת מִשְׁבַּצֹת זָהָב כַּמְלֵאֲתָם׃

וְהָאֲבֵנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חֹתֶם אִישׁ עַל־
שְׁמוֹ לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שֶׁבֶט׃ וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן

שְׁרֵשֶׁרֶת גְּבֻלַת מִעֲשֵׂה עֶבֶת זָהָב טָהוֹר׃
וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבַּצֹת זָהָב וְשְׁתֵּי טַבַּעֹת זָהָב
וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבַּעֹת עַל־שְׁנֵי קַצּוֹרֵה

הַחֹשֶׁן׃ וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי הָעֶבֶתֹת הַזֹּהָב עַל־שְׁתֵּי
הַטַּבַּעֹת

הטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות
 שתי העבדות נתנו על שתי המשבצות
 ויתנם על כתפת האפר אל מול פניו:
 ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על שני קצות
 החשן על שפתו אשר אל עבר האפר
 ביתה: ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על
 שתי כתפת האפר מלמטה ממול פניו
 לעמת מחברתו ממעל לחשב האפר:
 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת
 האפר בפתיל תכלת להיות על חשב
 האפר ולא יזח החשן מעל האפר כאשר
 צוה יהוה את משה:

פ

ויעש את מעיל האפר מעשה ארג כליל
 תכלת: ופיהמעיל בתוכו כפי תהרא
 שפה לפיו סביב לא יקרע: ויעשו על שולי
 המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני
 משזר: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את
 הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל
 סביב בתוך הרמנים: פעמן ורמן פעמן

שלישי
 טשו כשהג
 מחובריג

ספר שמות

וּרְמֵן עַל-שׁוּלֵי הַמַּעִיל סָבִיב לְשֵׁרֶת כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה׃ ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת-
הַכֹּתֶנֶת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אָרָג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃
וְאֵת הַמְצַנֶּפֶת שֵׁשׁ וְאֵת-פְּאָרֵי הַמַּגְבָּעוֹת
שֵׁשׁ וְאֵת-מַכְנָסֵי הַכֹּהֵן שֵׁשׁ מִשׁוֹר׃ וְאֵת-
הָאֲבִנֹת שֵׁשׁ מִשׁוֹר וְתַכְלֵת וְאֶרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֶקֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
מֹשֶׁה׃ ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת-צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ
זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתֶם
קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תַּכְלֵת
לְתֵרֵת עַל-הַמְצַנֶּפֶת מִלְּמַעַל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה׃ ס וְתַכְלֵת כָּל-עֲבֹדָה
מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּןֵי עֲשׂוֹ׃ פ
רְבִיעִי וַיְבִיא אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶל-מֹשֶׁה אֶת-הָאֹהֶל
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו קְרָסִיו קְרָשׁוֹ כְּדִהוּ וְעַמֻּדָיו
וְאֶדְנָיו׃ וְאֵת-מַכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם
הַמְאֲדָמִים וְאֵת-מַכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֵת
פְּרֻכַת הַמַּסָּךְ׃ אֶת-אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֵת-בְּדוֹ
וְאֵת

ואת הכפרת: את השלחן את כל כליו
 ואת לחם הפנים: את המנרה המהרר
 את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה
 ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת
 שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת
 מסך פתח האהל: ואת מזבח הנחשת
 ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו
 ואת כל כליו את הכיור ואת בנו: ואת
 קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת
 המסך לשער החצר את מיתריו ויתדותיה
 ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל כועד:
 ואת בני השמד לשרת בקודש את בני
 הקדש לאהרן הכהן ואת בני בניו לכהן:
 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
 ישראל את כל העברה: וירא משה את
 כל המלאכה והנה עשו אתה כפי אשר

צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: ביום החדש
 הראשון באחר לחדש תקים את המשכן

מ
 חמישי
 שביעי כשר
 מחוברין

ספר שמות

אהל מועד : ושמת שם את ארון העדות
 וסבת על הארץ את הפרכת : והבאת
 את השלהן וערכת את ערכו והבאת את
 המנרה והעלית את נרתיה : ונתת את
 מזבח הזהב לקטורת לפני ארון העדות
 ושמת את מסך הפתח למשכן : ונתתה
 את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל
 מועד : ונתת את הכיור בין אהל מועד
 ובין המזבח ונתת שם מים : ושמת את
 החצר סביב ונתת את מסך שער החצר :
 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
 המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו
 ואת כל כליו והיה קדש : ומשחת את
 מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את
 המזבח והיה המזבח קדש קדשים : ומשחת
 את הכיור ואת בנו וקדשת אתו : והקרבת
 את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד
 ורחצת אתם במים : והלבשת את
 אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת

אתו

אֹתוֹ וְכִהֵן לִי : וְאֶת־בְּנֵי תִקְרִיב וְהִלַּבֶּשֶׁת
 אֹתָם כִּתְנֹת : וּמִשְׁחָת אֹתָם כַּאֲשֶׁר
 מִשְׁחָת אֶת־אֲבִיהֶם וְכִהֵנוּ לִי וְהִיָּתָה לְהֹרֵת
 לָהֶם מִשְׁחָתָם לְכַהֲנֵת עוֹלָם לְדוֹרָתָם :
 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן
 עָשָׂה : ס
 וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּת בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן :
 וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו
 וַיִּשֶׂם אֶת־קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיִּקַּם אֶת־
 עַמּוּדָיו : וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן
 וַיִּשֶׂם אֶת־מַכְסֵהוּ הָאֹהֶל עָלָיו מִלְּמַעְלָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס
 וַיִּקַּח
 וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֶל־הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת־
 הַבָּדִים עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת־הַכִּפֹּרֶת עַל־
 הָאָרֶץ מִלְּמַעְלָה : וַיִּבְנֶה אֶת־הָאָרֶץ אֶל־
 הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־פְּרֻכַת הַמַּסָּךְ וַיִּסֶּךְ עַל־
 אֲרוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
 ס
 וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלַחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 עַל־יַרְךְ הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ לַפְּרֻכַת :
 ג ד 4 13 ויערך

ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה
 יהוה את משה: ס וישם את המנרה
 באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
 נגבה: ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה
 יהוה את משה: ס וישם את מזבח
 הזהב באהל מועד לפני הפרוכת:
 ויחטט עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה
 את משה: ס וישם את מסך הפתח
 למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן
 אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת
 המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ס
 וישם את הכיור בין אהל מועד ובין
 המזבח ויתן שמה מים לרחצה: ורחצו ממנו
 משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם:
 בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל
 המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה:
ס ויקם ארת החצר סביב למשכן
 ולמזבח ויתן ארת מסך שער החצר ויכל
 משה את המלאכה:

דלח פקודי

וַיְכַסּוּ הָעֵינַן אֶת-אֶהֱל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מִלֹּא
אֶת-הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא-כָל מֹשֶׁה לְבוֹא אֶל-
אֶהֱל מוֹעֵד כִּי-שָׁכַן עָלָיו הָעֵינַן וּכְבוֹד יְהוָה
מִלֹּא אֶת-הַמִּשְׁכָּן: וּבְהָעֲלוֹת הָעֵינַן מֵעַל
הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם:
וְאִם-לֹא יֵעָלֶה הָעֵינַן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יוֹם
הָעֲלָתוֹ: כִּי עֵינַן יְהוָה עַל-הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ
תְּהִיָּה לַיְלָה בּוֹ לַעֲיֵנִי כָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל-
מַסְעֵיהֶם:

חוק

שְׂכֹם פְּסוּקֵי דִסְפֵר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֵלֶּף וּמֵאֵתִים וְתִשְׁעָה * אר"ט
סִימָן: וְחֲצִיזוֹ אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל * וּפְרָשִׁיתָיו י"א * בו"א
בְּרוּךְ יי' סִימָן: וּסְדָרָיו כ"ט * וְלַיְלָה לַיְלָה יְהוָה רַעַף
סִימָן: וּפְרָקָיו מ' * תּוֹרַת אֱלֹהִיו כ"ב * סִימָן: מִנֵּין הַמְתוּחָהוֹת
תְּשֻׁעוֹשִׁים * וְהַסְתוּמוֹת חֲמֵשׁ וְתִשְׁעִים * הַכֹּל
מֵאָה וְשִׁשִּׁים וְאַרְבַּעַת פְּרָשִׁיּוֹת * יִשְׁלַח עֶדְדָא מִקֶּדֶשׁ
(וּמִצִּיּוֹן) י' סְעֵדְדָא סִימָן:

בית ד' שימין
 פנויות ויתחיל
 מתחלת שיטה
 חמישית
 א זערא

P. 24.

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהים אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה
 מן הבתמה מן הבקר ומן הצאן ותקריבו
 את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר
 זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
 יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על
 ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט
 את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן
 הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
 המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה:
 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו
 עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים
 את הנתחים את הראש ואת הפדר על
 העצים אשר על האש אשר על המזבח:
 וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן

את

אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ אֲשֶׁר רִיחַ־נִיחֹחַ
 לַיהוָה: ס וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ
 מִן־הַכֹּשְׁבִים אוֹ מִן־הָעֹזִים לַעֲלֹה זָכַר־תָּמִים
 יִקְרִיבוּ: וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל־יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צַפְנָה
 לִפְנֵי יְהוָה וּרְקוּבֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֵת־דָּמֹ
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ לַנְּתֻחָיו וְאֶת־
 דָּאֲשׁוּוֹ אֶת־פָּדְרוֹ וְעֶרְךָ הַכֹּהֵן אֲתָם עַל־
 הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
 וְהִקְרִיב וְהִכְרִיעַ יָרְחָן בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
 אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הַיּוֹם
 אֲשֶׁר רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: פ

וְאִם־מִן־הָעֹף עֲלֶיהָ קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב שג
 מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־כְּנֵי הַיּוֹנָה אֵת־קָרְבָּנוֹ:
 וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִלֵּק אֵת־רֹאשׁוֹ
 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָח דָּמוֹ עַל־קִיר
 הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר אֶת־טְרֵאֲתוֹ בְּנִצְתָהּ
 וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצְלֵ הַמִּזְבֵּחַ קְרִמָּה אֶל־
 מְקוֹם הַדָּשֵׁן: וְשָׁמַע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא־יִבְדִּיל
 וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֲצִים

אשר

המזבח

ספר ויקרא

ב אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלֶיהָ הוּא אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
 לַיהוָה: **ס** וּגֹפֶשׁ כִּי־תִקְרִיב קֶרְבָּן
 מִנְחָה לַיהוָה סֵלֶת יֵהִי קֶרְבֵּנו וַיִּצַק עֲלֶיהָ
 שֶׁמֶן וַנִּתֵּן עֲלֶיהָ לִבְנֵהּ: וְהָבִיאה אֶל־בְּנֵי
 אֹהֶל הַכֹּהֲנִים וְקִמֵּץ מִשֶּׁם מֵלֵא קִמְצוּ
 מִסֵּלֶתָהּ וּמִשֶּׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנֹתָהּ וְהִקְטִיר
 הַכֹּהֵן אֶת־אֹזְכַרְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַה אִשֶּׁה רֵיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהִנּוּתֶרְרַת מִן־הַמִּנְחָה
 לְאֹהֲרֵן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאִשֵּׁי הַזֶּה:
ס וְכִי־תִקְרֵב קֶרְבָּן מִנְחָה מֵאִפֶּה
 תִּנּוֹר סֵלֶת חֲלוֹת מִצֵּת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי
 מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן: **ס** וְאִם־מִנְחָה
 עַל־הַמַּחְבֵּרֶת קֶרְבֶּנָה סֵלֶת בְּלוּלֵה בְּשֶׁמֶן
 מִצֵּרֶת תִּהְיֶה: פֶּתוּרֶת אֹתָהּ פֶּתִים וַיִּצַקְתָּ
 עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: **ס** וְאִם־מִנְחַת
 מִרְחֶשֶׁת קֶרְבֶּנָה סֵלֶת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה:
 וְהִבֵּאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאִלָּה
 לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ: וְהִרִיכְהוּן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־
 אוֹזְכַרְתָּהּ

אזכרתה והקטירה המזבחה אשה ריח ניחח
 ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן
 ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: כל
 המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה
 חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
 ממנו אשה ליהוה: קרבן ראשית תקריבו
 אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח
 ניחח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח
 ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל
 מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: וס'
 ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה
 אביב קלוי באש גרש ברמל תקריב את
 מנחת בכורך: ונתת עליה שמן ושמת
 עליה לבנה מנחה הוא: והקטירה ריח ניחח
 את אזכרתה מגדשה ומשמנה על בלה
 לבנתה אשה ליהוה:

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא
 מקריב אם זכור אם נקבה תמים וקריבו רביעי
 לפני יהוה: וסמך ירו על ראש קרבנו
 ושחטו

וּשְׁחֲטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַחֲרָקוּ בְנֵי אֱהֲרֹן
 הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
 וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לִיהוָה אֵת
 הַחֲלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֲלֶב
 אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת
 הַחֲלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהן אֲשֶׁר עַל הַכַּסְלִים וְאֵת
 הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יִסְרְנָה׃
 וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי אֱהֲרֹן הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֹלָה
 אֲשֶׁר עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אִשָּׁה רִיחַ
 נִיחַח לַיהוָה׃

פ

וְאִם מִן הַצֹּאֵן קִרְבָּנוֹ לִזְבַּח שְׁלָמִים לִיהוָה
 זָכָר אֹו נְקֵבָה תָּמִים יִקְרִיבָנוּ׃ אִם כֶּשֶׁב
 הוּא מִקְרִיב אֵת קִרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי
 יְהוָה׃ וּסְמַךְ אֵת יָדוֹ עַל רֹאשׁ קִרְבָּנוֹ וּשְׁחַט
 אֹרְגוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַחֲרָקוּ בְנֵי אֱהֲרֹן אֵת
 דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לִיהוָה חֲלֶבֹה חֲלֶבֹה אֱלִיָּה תָּמִימָה
 לַעֲמַת הָעֵצָה יִסְרְנָה וְאֵת הַחֲלֶב הַמְכַסֶּה
 אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֲלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב׃

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
 אֲשֶׁר עַל הַכֶּסֶלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד
 עַל־הַכִּלִּיֹּת יִסְרְנָה׃ וְהַקְטִירוּ רֹכְבֵהֶן
 הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לַיהוָה׃ פ

וְאִם־עַן קָרַבְנוּ וְהַקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסַמְךְ
 אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ וּשְׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֶהֱלֵךְ
 מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אֱהֲרֹן אֶת־דָּמָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב׃ וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה
 אֶת־הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה אֶת־הַקָּרֹב וְאֵת כָּל־
 הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֹב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת
 וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים
 וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּיֹּת יִסְרְנָה׃
 וְהַקְטִירוּם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לַיהוָה
 גִּיהָח כָּל־חֶלֶב לַיהוָה׃ חֲקֹת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשַׁבְתֵיכֶם כָּל־חֶלֶב וְכָל־
 דָּם לֹא תֹאכְלוּ׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־רַךְ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נַפְשׁ כִּי־תַחַטֵּא בְשׂוּגָה
 סֹכֵר מִזֵּנֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְעָשָׂה

ספר ויקרא

מֵאַחַת מֵהֵנָּה : אִם הִכְהִין רַחֲמֵי שֵׁיחַ יִחְטָא
 לְאַשְׁמַת הָעַם וְהִקְרִיב עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר
 חָטָא פֶּר בֶּן בֶּקָר תָּמִים לַיהוָה לַחֲטָאת :
 וְהֵבִיא אֶת הַפֶּר אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
 יְהוָה וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפֶּר וְשָׁחַט
 אֶת הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה : וְלָקַח הִכְהִין הַמִּשְׁחָה
 מִדַּם הַפֶּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד :
 וְטָבַל הִכְהִין אֶת אֶזְבֵּעוֹ בְּדַם וְהִזְהוּ מִן
 הַדָּם שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי פְרֻבַּת
 הַקֹּדֶשׁ : וְנָתַן הִכְהִין מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת
 מִזְבֵּחַ קֹדֶשׁ הַסִּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד וְאֶת כָּל דַּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבֵּחַ
 הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאֶת כָּל
 חֵלֶב פֶּר הַחֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת הַחֵלֶב
 הַמְכַסֶּה עַל הַקֹּרֵב וְאֶת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר
 עַל הַקֹּרֵב : וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת הַחֵלֶב
 אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל הַכִּסְּלִים וְאֶת הַיִּתְרֹת
 עַל הַכֹּבֵד עַל הַכְּלִיֹּת יִסְרְנֶה : כַּאֲשֶׁר
 יוֹרֵם מִשּׁוֹר זִבַּח הַשְּׁלָמִים וְהַקִּטְרִים הִכְהִין

על

על מזבח העולה: ואת עור הפר ואת
 כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
 ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ
 למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן
 ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן
 ישראל: ואתם חמאון עליה והקרבו הקהל
 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
 הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשית ואשמו: ונודעה החטאת
 אשר חטאו עליה והקרבו הקהל פר בקר
 בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:
 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר
 לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה:
 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
 מועד: ושבל הפהו אצבעו מן הדם והזהה
 שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני
 יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם
 ישפך אל יסוד מזבח העולה אשר דפתח
 אהל

אֶהְלֵמוּעֵד׃ וְאֵת כָּל־חֶלְבוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ
 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ וְעָשָׂה לֶפָר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 לֶפָר הַחֲטָאת בֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ וּכְפָר עֲלֵהֶם
 הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם׃ וְהוֹצִיא אֶת־הַפָּר אֶל־
 מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף
 אֶת־הַפָּר הַרְּאִשׁוֹן חֲטָאת הַקֹּהֵל הַזֶּה׃

פ

אֲשֶׁר נָשִׂיא חֲטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֵיוֹ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ בְּשֹׁגְגָה
 וְאִשָּׁם׃ אוֹ הוֹדֵעַ אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא
 בָּהּ וְהִבִּיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִיִּים זָכָר תָּמִים׃
 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ
 בַּמִּקְוֹם אֲשֶׁר יִשַׁח אֶת־הָעֵלָה לִפְנֵי יְהוָה
 חֲטָאת הַזֶּה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת
 בְּאֶזְבְּעוֹ וְנָתַן עַל־קִרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה וְאֶת־
 דָּמּוֹ יִשְׂפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֵלָה׃ וְאֶת־
 כָּל־חֶלְבוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּחֲלֵב זֶבַח
 הַשְּׁלָמִים וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ
 וְנִסְלַח לוֹ׃

פ

וְאִם נִפְּשׁ אַחַת תַּחֲטָא בְּשׂוּגָה מֵעַם הָאָרֶץ שֵׁשׁ
 בַּעֲשָׂתָהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
 תַעֲשִׂינָהּ וְאִשָּׁם: אֹהֶדְעָ לְיָ חַטָּאתוֹ
 אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עֵיִם
 הַתְּמִימָה נִקְבָּה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:
 וּסְמָךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וּשְׁחַט אֶת־
 הַחַטָּאת בַּמָּקוֹם הָעֶלְיָה: וּלְקַח הַכֹּהֵן
 מִדָּמָה בְּאֶזְבֵּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֶלְיָה
 וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
 וְאֶת־כָּל־חֶלְבֵהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר הַלֵּב
 מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקֹּטֵר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ
 לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
 לוֹ:

פ

וְאִם־כֶּבֶשׂ יֵבִיא קָרְבָּנוֹ לַחַטָּאת נִקְבָּה
 תְּמִימָה יְבִיאָנָה: וּסְמָךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ
 הַחַטָּאת וּשְׁחַט אֶת־הַחַטָּאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִשְׁחַט אֶת־הָעֶלְיָה: וּלְקַח הַכֹּהֵן מִדָּם
 הַחַטָּאת בְּאֶזְבֵּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח
 הָעֶלְיָה וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
 וְאֶת־

וְאֵת כָּל־חֶלְבֵהּ יִסֹּר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֶלֶב
הַכֶּשֶׁב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקֵּטֹרֶת הַזֶּהֵן
אֵתֶם הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו
הַזֶּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ :

פ

ה וּנְפֹשׁ כִּי־תִחַטָּא וּשְׁמַעְהָ קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד
אוֹרֵאָה אוֹ יִדַע אִם־לוֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עֹנָו :
אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגְעַבְכֶּל דְּבַר טְמֵא אוֹ
בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שְׂרִיץ טְמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא טְמֵא וְאִשָּׁם : אוֹ כִּי יִגְעַב טְמֵאת אָדָם
לְכָל טְמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יִדַע וְאִשָּׁם : אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע
לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְעוֹ אוֹ לְהִטִּיב לְכָל
אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יִדַע וְאִשָּׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים : וְהָיָה כִּי־
יִאִשָּׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא
עָלָיָה : וְהֵבִיא אֶת־אִשְׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא נִקְבְּרָה מִן־הַצֵּאֵן כַּשֶּׁבֶר אוֹ־
שְׂעִירֵת

שְׁעִירַת עִזִּים לַחֲטָאת וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן
 מִחֲטָאתוֹ: וְאִם לֹא תִגְיַעֲדוּ דֵי שָׁהּ וְהֵבִיא
 אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חֲטָא שְׁתֵּי תָרִים אֹרֶשְׁנֵי
 בְנֵי־יֹנָה לִיהוּה אַחַר לַחֲטָאת וְאַחַר לְעֹלָה:
 וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֶשֶׁר
 לַחֲטָאת רֵאשׁוֹנָה וּמֶלֶק אֶת־דָּאֲשׁוֹ מִמּוֹל
 עֲרָפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל: וְהָיָה מִדָּם הַחֲטָאת עַל־
 קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאֵר בְּדָם יִמְצָה אֶל־יָסוֹד
 הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאת הוּא: וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה
 עֲלֶיהָ כַּמִּשְׁפָּט וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן מִחֲטָאתוֹ
 אֲשֶׁר־חֲטָא וְנִסְלַח לוֹ: וְאִם לֹא
 תִשְׁגִּי יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אֹרֶשְׁנֵי בְנֵי־יֹנָה
 וְהֵבִיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חֲטָא עֲשִׂירֹת
 הָאֶפֶר סֶלֶת לַחֲטָאת לֹא־יִשִּׂים עֲלֶיהָ
 שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עֲלֶיהָ לִבְנֵה כִי חֲטָאת הוּא:
 וְהֵבִיאָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקָמִין הִכְהֵן וּמִמֶּנָּה
 מְלוּאָה קָמְצוּ אֶת־זִכְרָתָהּ וְהִקְטִיר
 הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה חֲטָאת הוּא:
 וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חֲטָא

שביעי

מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לְכֹהֵן
 כַּמִּנְחָה: ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעַל מֵעַל וְחָטְאָה
 בְּשֹׁגְגָה מִקִּדְשֵׁי־הַזֹּהֵר וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
 לַיהוָה אֵיל־תְּמִים מִן־הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף־
 שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ לְאִשָּׁם: וְאֵת־אֲשֶׁר
 חָטְאָה מִן־הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֶת־חֲמִישְׁתּוֹ
 יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֵתֹו לְכֹהֵן וְהִכְהֵן יִכְפֹּר עָלָיו
 בְּאֵיל־הָאִשָּׁם וְנִסְלַח לוֹ: פ

וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי־תִחָטְאָה וְעִשְׂתָּהּ אַחַת מִכָּל־
 מִצְוֹת־יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא־יָדַעַ
 וְאִשָּׁם וְנִשְׂא עוֹנוֹ: וְהֵבִיא אֵיל־תְּמִים מִן־
 הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו
 הַכֹּהֵן עַל־שֹׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַעַ
 וְנִכְלַח לוֹ: אִשָּׁם הוּא אִשָּׁם אִשָּׁם לַיהוָה: פ

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי־
 תִחָטְאָה וּמֵעַל מֵעַל בִּיהוָה וְכִחַשׁ בְּעֵמִיתוֹ
 בְּפִקְדוֹן אֹרְבֵת שׁוֹמֵת יָד אִתּוֹ בְּגֹזל אִתּוֹ עֵשֶׂק
 אֵת

אֶת־עַמִּיתוֹ : אֹרְמָזָא אֲבָרָה וּכְחַשׁ בַּהּ
 וְנִשְׁבַּע עַל־שִׁקְרָה עַל־אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 הָאָדָם לְחַטָּא בְהֵנָּה : וְהָיָה כִּי־יַחֲטִיא וְאִשָּׁם
 וְהָשִׁיב אֶת־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־נָזַל אוֹ אֶת־הָעֵשֶׂק
 אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת־הַפְּקֻדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד אֶתֹו
 אוֹ אֶת־הָאֲבָרָה אֲשֶׁר מִצָּא : אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר־
 יִשְׁבַּע עָלָיו לְשִׁקְרָה וְשִׁלְּם אֶתֹו בְּרֵאשִׁי
 וְחִמְשֵׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו לְאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ
 בְּיוֹם אֲשַׁמְתּוֹ : וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל
 תְּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֱלֹהֵיכֶן :
 וּכְפָר עָלָיו רִבְכֶּהֶן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־
 אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בַּהּ :

פ פ פ

P.25. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוֹ אֶת־אֶהֱרֹן
 וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הוּא
 הָעֹלָה עַל־מִקְדָּה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה
 עַד־הַבֹּקֶר וְאִשֵּׁי־הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ : וּלְבִישׁ
 הַכֹּהֵן מְדוּבָר וּמְכַנְסֵי בָרִיךְ בִּשְׁעַל־בְּשָׂרוֹ
 וְהָרִים

והבים את הודש אשר תאכל האש את
 העלה עלה המזבח ושמו אצל המזבח :
 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים
 והוציא את הודש אל מחוץ למחנה אל
 מקום טהור : והאש על המזבח תוקד בו
 לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר
 בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה
 חלבי השלמים : אש תמיד תוקד עלה
 המזבח לא תכבה : ס : וזאת תורת
 המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה
 אל לפני המזבח : והרים מנחו בקמצו
 מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנות
 אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח
 ניהח אזכרתה ליהוה : והנותרת ממנה
 יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום
 קדש בחצר אהל מועד יאכלוה : ולא
 תאפה חמץ הלוקם נתתי אתה מאש
 קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם :
 כל זכר בני אהרן יאכלנה חק עולם
 לדרתיכם

לִדְרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִגְעַפְתֶּם
 יִקְדָּשׁ׃ פ

וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ זֶה קִרְבַּן שְׁנֵי
 אֶהְרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמָּשָׁח
 אֹתוֹ עֲשִׂירֵת הָאֶפֶה סֹלֶת מִנַּחַח תָּמִיד
 מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב׃ עַל־
 מִחְבֵּת בַּשֶּׁמֶן תַּעֲשֶׂה מְרַבֶּכֶת תְּבִיאֶנָּה
 תְּפִינֵי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רֵיחַ־נִיחַח
 לַיהוָה׃ וְהִכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחֲתוֹ מִבְּנָיו יַעֲשֶׂה
 אֶתְּךָ חֶק־עוֹלָם לַיהוָה כָּל־לַיְל תִּקְטֹר׃ וְכֹל־
 מִנְחַת כֹּהֵן כָּל־לַיְל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל׃

פ

וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
 אֶהְרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הַעֹלָה תִשְׁחַט הַחֲטָאֹת
 לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ הוּא׃ הִכֹּהֵן
 הַמַּחֲטָאֹת אֹתָהּ יֹאכְלֶנָּה בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל
 בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד׃ כֹּל אֲשֶׁר יִגְעַבְּשֶׂה
 יִקְדָּשׁ אֲשֶׁר יִזֶּה מִדְּמָה עַל־הַבָּגָד אֲשֶׁר יִזֶּה

עליה

יר א I 14

כפר ויקרא

עליה תכבס במקום קדש: וכלי־חרש אשר
תבשלבו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה
ומרק ושטף במים: כל־זכר בכהנים יאכל
אתה קדש קדשים הוא: וכל־חטאת
אשר יובא מדמה אל־אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש־תשרף: פ
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא:
במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את־
האשם ואת־דמו יזרק על המזבח סביב:
וזאת כל־חלבו יקריב ממנו את האלה
ואת החלב המבשרו את הקרב: ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר
על־הכסלים ואת התרת על הכבד על־
הכלית יסירנה: והקטיר אתם הכהן
המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: כל זכר
בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש
קדשים הוא: כחטאת כאשם תורה אחת
להם הכהן אשר כפר בו לוי־היה: והכהן
המקריב את עלת איש ער העלה אשר

הקריב

הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר
 תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל-
 מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה:
 וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני
 אהרן תהיה איש כאהיו: פ

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב שלישי
 ליהוה: אם על תודה יקרבו והקריב
 על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
 חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמין
 יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: והקריב
 ממנו אחר מכל קרבן תרומה ליהוה
 לכהן הוזק ארת דם השלמים לו יהיה:
 ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל
 לאיניח ממנו עד בקר: ואם נדר או
 נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו
 יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל:
 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש
 ישרף: ואם האכל יאכל מבשר זבח

ספר ויקרא

שֶׁלֹמֹו בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ
לֹא יִחְשֵׁב לוֹ פָּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הַאֲכֵלֶת
מִמֶּנּוּ עֹנָה תִשָּׂא׃ וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִגְעַבְכֶּל־
טֶמֶא לֹא יֵאָכֵל בְּאֶשׁ יִשְׂרָף וְהַבֶּשֶׂר כָּל־
טָהוֹר יֵאָכֵל בֶּשֶׂר׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכֵל
בֶּשֶׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטִמְאַתּוֹ
עָלְיוֹ וְנִכְרַתְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיה׃
וְנֶפֶשׁ כִּי תִגְעַבְכֶּל טֶמֶא בְטִמְאַת אָדָם אוֹ
בְּבַהֲמָה טִמְאָה אוֹ בְכֹל־שֶׁקֶץ טֶמֶא וְאָכַל
מִבֶּשֶׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתְתָּה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כָּל־חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ׃
וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טִרְפָּה יַעֲשֶׂה לְכֹל־
מְלֹאכֶה וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּ׃ כִּי כָל־
אֵכֶל חֵלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנּוּ
אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכֵלֶת
מֵעַמִּיה׃ וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ כָּל־
מוֹשְׁבֵיכֶם לְעוֹף וּלְבְּהֵמָה׃ כָּל־נֶפֶשׁ

אֲשֶׁר

אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
מֵעַמִּיה׃ פ

וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דִּבַּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמְקַרֵּב אֶת־זִבְחֵי שְׁלָמֶיךָ
לַיהוָה יָבִיֵא אֶת־קֶרְבָּנֶךָ לַיהוָה מִזִּבְחֵי שְׁלָמֶיךָ׃
יָדִיו תְּבִיאֵנָה אֶת־אֲשֵׁי־הַזֶּה אֶת־הַחֶלֶב עַל־
הַחֹזֶה וְבִיאֵנוּ אֶת־הַחֹזֶה לְהַנִּיף אֹתוֹ תִּנּוּפֶרֶת
לִפְנֵי־יְהוָה׃ וְהַקֹּטֵר חִכֶּהֶן אֶת־הַחֶלֶב
הַמְזֻבָּהֶה וְהָיָה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃
וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לְכֹהֲנֵי מִזְבְּחֵי
שְׁלָמֵיכֶם׃ הַמְקַרֵּב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־
הַחֶלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין
לְמִנְדָּה׃ כִּי־אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֶת־שׁוֹק
הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי
שְׁלָמֵיהֶם וְאֵתְּנֶם אֲתֶם לְאַהֲרֹן חִכֶּהֶן וּלְבָנָיו
לְחֶק עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וְאֵת־מִשְׁחַת
אַהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאֲשֵׁי־הַזֶּה בְּיוֹם הַקֹּרֵב
אֲתֶם לְכֹהֲנֵי לַיהוָה׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַתֵּת
לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחֹוֹ אֲתֶם מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

ספר ויקרא

חֲקַת עוֹלָם לְדוֹרָתָם: זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה
לְמַנְחָה וּלְחַטָּאת וּלְאֵשׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזִבְחַת
הַשְּׁלָמִים: אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר
סִינַי בְּיוֹם צִוְּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־
קִרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי: פ

וְהַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־
דְּבִיעֵי אֶהָרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ וְאֶת־הַבְּגָדִים וְאֶת־שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת־כֹּר הַחַטָּאת וְאֶת־שְׁנֵי
הָאֵילִים וְאֶת־סֵל הַמִּצּוֹת: וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה
הַקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה
זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת: וַיִּקְרַב
מֹשֶׁה אֶת־אֶהָרֶן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחֹץ אֹתָם
בַּמַּיִם: וַיִּתֵּן עֲלֵיהֶם אֶת־הַכֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ
בְּאַבְנֵט וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ אֶת־הַמַּעִיל וַיִּתֵּן עֲלֵיהֶם
אֶת־הָאֵפֶד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ כְּחֹשֶׁב הָאֵפֶד וַיֹּאפֶד
לוֹ בָּו: וַיִּשֶׂם עֲלֵיהֶם אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־
הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִים: וַיִּשֶׂם

הצי התורה
בפסוקים

את

אֶת־הַמִּצְוֹת עַל־רֹאשׁוֹ וַיֵּשֶׁם עַל־הַמִּצְוֹת
 אֶל־מֹל פָּנָיו אֶת־צִיץ הַזָּהָב נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם׃ וַיִּזְמַמְנוּ עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כֵּנוֹ
 לִקְדָּשָׁם׃ וַיִּצַק מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה עַל־רֹאשׁ
 אֶהֱרָן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לִקְדָּשׁוֹ׃ וַיִּקְרַב מֹשֶׁה
 אֶת־בְּנֵי אֶהֱרָן וַיִּלְבַּשׁם כִּתְנֹת וַיַּהַגֵּר אֹתָם
 אֲבִנָּט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְּבָעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ * וַיִּגֹּשׁ אֶת־פֶּרֶ הַחֲטָאֹת
 וַיִּסְמַךְ אֶהֱרָן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־דָּאֵשׁ פֶּרֶ
 הַחֲטָאֹת׃ וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִשָּׂה אֶת־הַדָּם
 וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֲצָבָעוֹ
 וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יִצַק אֶל־יְסוֹד
 הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשׁוּ לְכַפֵּר עֲלָיו׃ וַיִּקַּח אֶת־
 כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֹּרֶב וְאֶת־יִתְרֵת
 הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁמֵי הַכֹּהֲלִית וְאֶת־חֵלְבֵהוּ וַיִּקְטֹר

חמישי

ספר ויקרא

משה המזבחה: ואת הפר ואת ערו ואת
 בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה
 כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את
 איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
 על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את
 הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח
 לנתהו ויקטר משה את הראש ואת
 הנתחים ואת הפר: ואת הקרב ואת
 הפרעים רחץ במים ויקטר משה את כל
 האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה
 הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה:
 ויקרב את האיל השני איל המלאים
 ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 האיל: וישחט ויקח משה מדמו ויתן על
 תנוך און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית
 ועל בהן רגלו הימנית: ויקרב את בני אהרן
 ויתן משה מן הדם על תנוך אונם הימנית
 ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
 ויזרק משה את הדם על המזבח סביב:

ויקח

והוא

ויקח את החלב ואת האליה ואת כל
 החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד
 ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק
 הימין: ומסר המצות אשר לפני הוה
 לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת
 ורקיק אחד ושם על החלבים ועל שוק
 הימין: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל
 כפי בניו וינף אתם תנופה לפני הוה: ויקח
 משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה
 על העלה מלאים הם לחית ניחח אשה הוא
 ליהוה: ויקח משה את החזרה ויניפהו
 תנופה לפני הוה מאיל המלאים למשה
 והיה למנה כאשר צוה יהוה את משה:
 * ויקח משה משמן המשתה וזמן הדם אשר
 על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל
 בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן
 את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו:
 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את
 הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו ארתו

ספר ויקרא

וְאֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּל הַמֵּלֵאִים כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִי לֵאמֹר אֲהַרְן֩ וּבָנָיו יֹאכְלוּהוּ׃ וְהַנּוֹתֵר
בְּבֶשֶׂר וּבִלְחֶם בְּאֵשׁ הִשְׂרִפוּ׃ וּמִפֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם
מִלֵּאת יְמֵי מִלְאִיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא
אֶת־יְרֵכְכֶם׃ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוְּהָ
יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ וּפִתַח אֹהֶל
מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וּלְיָלֵל שִׁבְעַת יָמִים
וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתֵּי הַזֶּה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־
כֵן צִוִּיתִי יוֹעֵשׂ אֲהַרְן֩ וּבָנָיו אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צִוְּהָ יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

ס ס ס

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח
לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחִטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה
תְּמִימָם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ־שַׁעִיר עִזִּים לְחִטָּאת וְעֵגֶל
וּכְבֵּשׁ בְּנֵי־שֵׁנָה תְּמִימָם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וְאֵיל
לְשִׁלְמִים׃

ט
P. 26.

לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
 בשמן ביום יהוה נראה אליכם: ויקחו
 את אשר צוה משה אל פני אהל מועד
 ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא
 אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן
 קרב אל המזבח ועשה את חטאתך וארז
 עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה ארז
 קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה:
 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
 החטאת אשר לו: ויקרב בני אהרן את
 הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על
 קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
 המזבח: ואת החלב ואת הכלית וארז
 היתרה מן הכבד מן החטאת הקטיר
 המזבח כאשר צוה יהוה את משה: ואת
 הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
 למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני
 אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח

ספר ויקרא

סָבִיב : וְאֶת־הָעֹלָה הַמִּצִּיאַו אֵלָיו לְנֹתְחֶיהָ
 וְאֶת־דְּרֹאֲשׁ וַיִּקְטֹרַע עַל־הַמִּזְבֵּחַ : וַיִּרְחֹץ
 אֶת־הַקָּרֹב וְאֶת־הַכֹּרְעִים וַיִּקְטֹרַע עַל־הָעֹלָה
 הַמִּזְבֵּחַהּ : וַיִּקְרַב אֶת־קָרְבַּן הָעֵם וַיִּקַּח
 אֶת־שִׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּשְׁחַטְהוּ
 וַיַּחַטְּאֵהוּ כְּדֹאֲשׁוֹן : וַיִּקְרַב אֶת־הָעֹלָה
 וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט : * וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה
 וַיִּמְלֵא כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹרַע עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶד
 עַל־תֵּת הַבִּקֹּר : וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־
 הָאֵיל זֶבַח־הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּמְצֵאוּ בְנֵי־
 אֶהֱרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב : וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאֵיל
 הָאֵלִיָּה וְהַמִּכְסֶּה וְהַכֹּלִית וַיִּתְּרֵת הַכֶּבֶד :
 וַיִּשִׂמוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹת וַיִּקְטֹרַע
 הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַהּ : וְאֶת־הַחֲזוֹת וְאֶת־שׁוֹק
 הַיָּמִין הַנִּיף אֶהֱרֹן תְּנוּפֵה לִפְנֵי יְהוָה כִּאֲשֶׁר
 צִוָּה מֹשֶׁה : וַיִּשֶׂא אֶהֱרֹן אֶת־יָדָיו אֶל־הָעֵם
 וַיְבָרֶכֶם וַיִּרַד מֵעֲשֵׂת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה
 וְהַשְּׁלָמִים : וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶל־אֵלֶּי

שני

מועד

מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד
 יהוה אל כל העם: * ותצא אש מלפני שלישי
 יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת
 החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על
 פניהם: * ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא
 אש מחתתו ויתנו בהן אש וישמו עליה
 קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא
 צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה
 ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: ואמר
 משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה
 לאמר בקרבי יקדש ועל פני כל העם
 יכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל
 מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דר אהרן
 ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאר
 פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו
 וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר
 דבר משה: ויאמר משה אל אהרן
 ולא לעזר ולא לתמו בניו ראשיכם אל
 תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא רתמתו
 ועל

הקרא שלישי
 הגריש קורם
 דאנסא

והוא

ספר ויקרא

ויעל כל העדה יקצף ואחיבם כל בית
ישראל יבנו את השרפה אשר שרף יהוה:
ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי
שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר
משה:

פ

וידבר יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכר
אל תשתו אתה ובניך אתך בבאכם אל
אהל מועד ולא תמתו חקרת עולם
לדדתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל
ובין הטמא ובין הטהור: ולהורת את בני
ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד משה:

פ

דביעו יהבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל
איתמר ובניו הנותרים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצורת אצל
המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם
אתה במקום קדוש כי הקדו והקדוש הוא
מאשי יהוה כי כן צויתני: ואת חזה התנופה
ואתו שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה

אתה ובניך ובנותיך אתך כי חקך וחקך
 בנך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: שוק
 התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים
 יביאו להניף תנופה לפני הוה והיה לך
 ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה הוה:
 *ואתו שעיר החטאת דרש דרש משה
 והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר
 בני אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא
 אכלתם את החטאת במקום הקדש כי
 קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת
 את עון העדה לכפר עליהם לפני הוה:
 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה
 אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי:
 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את
 חטאתם ואת עלתם לפני הוה ותקראנה
 אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב
 בעיני הוה: וישמע משה וייטב בעיניו:

חמישי
 דרש בראש
 שיטה והיא
 חצי התורה
 בתיבת

פ

וא
 ששי וידבר הוה אל משה ואל אהרן לאמר
 אלהם

ספר ויקרא

אלהם : דברו אל בני ישראל לאמר זאת
החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר
על הארץ : כל מפרסת פרסה ושםעת
שםע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו : אך את זה לא תאכלו ממעלי
הגרה וממפרסי הפרסה ארץ הגמל כי
מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא
הוא לכם : ואת השפן כי מעלה גרה הוא
ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם : ואת
הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
יפריסה טמאה הוא לכם : ואת החזיר
כי מפריס פרסה הוא ושםע שםע פרסה
והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם : מבשרם
לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
לכם : את זה תאכלו מכל אשר במים
כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
ובנחלים אתם תאכלו : וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל
שרץ המים ומכל גפש החיה אשר במים

שקץ

שִׁקְזָהֶם לָכֶם׃ וּשְׁקִזְיָהוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם
 לֹא תֹאכְלוּ וְאֵת־נִבְלָתָם תִּשְׁקְצוּ׃ כָּל־
 אֲשֶׁר אֵיזְלוּ סִנְפִיד וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם שִׁקְזָהֶם
 הוּא לָכֶם׃ וְאֵת־אֵלֶּה תִּשְׁקְצוּ מִן־הָעוֹף
 לֹא־יֹאכְלוּ שִׁקְזָהֶם אֶת־הַנֶּשֶׁר וְאֵת־הַפֶּרֶס
 וְאֵת־הָעֹנִיָּה׃ וְאֵת־הַדָּאָה וְאֵת־הָאִיָּה
 לַמִּינֵה׃ אֵת־כָּל־עֹרֵב לַמֵּיֶן׃ וְאֵת־בֵּית־
 הַיַּעֲנָה וְאֵת־הַתַּחֲמָס וְאֵת־הַשַּׁחֲף וְאֵת־הַנִּיץ
 לַמִּינֵהוּ׃ וְאֵת־הַבּוֹס וְאֵת־הַשֶּׁלֶךְ וְאֵת־
 הַיִּנְשׁוּף׃ וְאֵת־הַתְּנַשְׁמֶת וְאֵת־הַקָּאֵת
 וְאֵת־הַרְחָם׃ וְאֵת־הַחֲסִידָה הַאֲנַפָּה לַמִּינֵה
 וְאֵת־הַדּוֹכִיפֹת וְאֵת־הָעֵמֶלֶף׃ כָּל־שְׂרִץ־
 הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע שִׁקְזָהֶם הוּא לָכֶם׃
 אֲך־אֵת־זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל־שְׂרִץ־הָעוֹף הַהֹלֵךְ
 עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר־לֹא־כַרְעִים מִמַּעַל לָרַגְלָיו
 לְנִתְּוֹ בְּהִזְעַל־הָאָרֶץ׃ אֵת־אֵלֶּה מֵהַסֹּתֵי אֲכָלוּ
 אֵת־הָאָרֶבָּה לַמִּינֵהוּ וְאֵת־הַסֶּלַעַס לַמִּינֵהוּ וְאֵת־
 הַחֲרָגֵל לַמִּינֵהוּ וְאֵת־הַחֲגֹב לַמִּינֵהוּ׃ וְכָל־
 שְׂרִץ־הָעוֹף אֲשֶׁר־לוֹ אַרְבַּע־רַגְלִים שִׁקְזָהֶם הוּא
 לָכֶם

ספר ויקרא

לכם: ולאֱלֹהֵי תַטְמְאוּ כֹל־הַנִּגְעַת בְּנִבְלַתֶם
יִטְמְאוּ עַד־הָעֶרֶב: וְכֹל־הַנִּשְׂא מִנִּבְלַתֶם
יִכְבֹּס בַּגָּדָיו וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: לְכֹל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרִסַת פֶּרֶסָה וְשִׁסְעוּ
אֵינָנָה שִׁסְעֵרַת וְגֵרָה אֵינָנָה מֵעֵלָה טִמְאִים
הֵם לָכֶם כֹּל־הַנִּגְעַת בָּהֶם יִטְמָא: וְכֹל־הוֹלֵךְ
עַל־כַּפָּיו בְּכֹל־הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת עַל־אַרְבַּע
טִמְאִים הֵם לָכֶם כֹּל־הַנִּגְעַת בְּנִבְלַתֶם יִטְמָא
עַד־הָעֶרֶב: וְהַנִּשְׂא אֶת־נִבְלַתֶם יִכְבֹּס
בַּגָּדָיו וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב טִמְאִים הֵמָּה לָכֶם:
ס וְזֶה לָכֶם הַטְּמָא בְּשָׂרֵי הַשָּׂרִיץ
עַל־הָאָרֶץ הַחֹלֵד וְהַעֲכָבֵד וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ:
וְהַנִּקְהָ וְהַכֹּחַ וְהַלִּטְאָה וְהַחֲמֵט
וְהַתְּנַשְׂמֵת: אֵלֶּה הַטְּמָאִים לָכֶם בְּכֹל־
הַשָּׂרִיץ כֹּל־הַנִּגְעַת בָּהֶם בְּמַתָּם יִטְמָא עַד־
הָעֶרֶב: וְכֹל־אֲשֶׁר־יָפַל עָלָיו מֵהֶם בְּמַתָּם
יִטְמָא מִכֹּל־כְּלִי־עֵץ אֹו בָּגֵד אֹו עוֹר אֹו שֶׁקַּח
כֹּל־כְּלִי־אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה מִלְּאֲכָה בָּהֶם בַּיָּמִים
שְׁנַיִם יוֹבָא וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְטָהַר: * וְכֹל־כְּלִי־

רלה

שמיני

חֲרַשׁ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֶל־תּוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר
 בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאַתּוֹ תִּשְׁבְּרוּ: מִכֹּל הָאֵכֶל
 אֲשֶׁר יֵאָכֵל אֲשֶׁר יָבוֹא עֲלֵיכֶם מִיֵּם יִטְמָא וְכֹל־
 מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכֹל־כְּלֵי יִטְמָא: וְכֹל
 אֲשֶׁר יִפֹּל מִנְּבִלְתֵּם וְעָלִיו יִטְמָא הַתְּנוּרָה
 וְכִירִים יִתֵּן טַמְאִים הֵם וְטַמְאִים יְהִיוּ לָכֶם:
 אַךְ מֵעַן וְכוּר מִקּוֹה־מַיִם יִהְיֶה טְהוֹר וְנִגְעַ
 בְּנִבְלְתֵם יִטְמָא: וְכִי יִפֹּל מִנְּבִלְתֵם עַל־כֹּל־
 זֶרַע זְרוּעַ אֲשֶׁר יִזְרַע טְהוֹר הוּא: וְכִי יִהְיֶה
 מַיִם עַל־זֶרַע וְנִפֹּל מִנְּבִלְתֵם עָלָיו טַמָּא הוּא
 לָכֶם: ס וְכִי יָמוּת מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־
 הִיא לָכֶם לֹא־אָכַלָה הַנֶּגַע בְּנִבְלְתָהּ יִטְמָא עַד־
 הָעֶרֶב: וְהָאֵכֶל מִנְּבִלְתָהּ יִכָּבֵס בְּגִדָיו וְטַמָּא
 עַד־הָעֶרֶב וְהַנֶּשֶׂא אֶת־נִבְלְתָהּ יִכָּבֵס בְּגִדָיו
 וְטַמָּא עַד־הָעֶרֶב: וְכֹל הַשְּׂרִיץ הַשְּׂרִיץ עַל־הָאָרֶץ
 שֶׁקִּץ הוּא לֹא יֵאָכֵל: כֹּל הַזּוֹלֵךְ עַל־נַחֲוֹן
 וְכֹל הַזּוֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע עַד כֹּל־מִרְבֵּה רַגְלָיִם
 לְכֹל־הַשְּׂרִיץ הַשְּׂרִיץ עַל־הָאָרֶץ לֹא תֵאָכְלוּם
 כִּי־שֶׁקֶץ הֵם: אֶל־תִּשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
 בְּכֹל

ו' רבתי ודיא
 חצי התורה
 באותיות

ספר ויקרא

בְּכָל־הַשָּׂדֶה הַשָּׂדֶה וְלֹא־תִטְמְאוּ־בָהֶם
וְנִטְמַתְם־בָּם׃ כִּי־אֲנִי־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהַתְּקַדְשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי־קְדוֹשׁ אֲנִי
וְלֹא־תִטְמְאוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּכָל־הַשָּׂדֶה
הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ׃ כִּי־אֲנִי־יְהוָה הַמַּעֲלֶה
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהִיֵּת לָכֶם לֵאלֹהִים
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי־קְדוֹשׁ אֲנִי׃ זֹאת תּוֹרַת
הַפְּהִמָּה וְהַעֲוֹף וְכָל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת
בְּמִים וְלֹכֵל־נֶפֶשׁ הַשָּׂדֶה עַל־הָאָרֶץ׃
לְהַבְדִּיל בֵּין־הַטָּמֵא וּבֵין־הַטָּהוֹר וּבֵין־הַחַיָּה
הַנֹּאֲכָלֶת וּבֵין־הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא־תֹאכַל׃

פ פ פ

יב וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
P.27 ישראל לאמר אשרה כי תזריע וילדה זכר
וטמאה שבעת ימים כימי נדרת דותה
תטמא׃ וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃
ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה
בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא

עַד מְלֹאת יְמֵי טְהָרָה: וְאִם נִקְבְּהָ תִלְדַּ
 וְטִמְאָה שְׁבַע יָמִים כְּנִדְתָּהּ וְשֵׁשִׁים יוֹם וְשִׁשְׁרֵת
 יָמִים תִּשָּׁב עַל דְּמֵי טְהָרָה: וּבְמִלְאֵת יְמֵי
 טְהָרָה לְבֵן אֹר לַבַּת תִּבְיָא כְּבִשְׁבֵן שְׁנֵיתָו
 לַעֲלֶה וּבֶן יוֹנָה אֹר תֹר לַחֲטָאת אֶל־פֶּתַח
 אֶהֱלֵמוּעַד אֶל־הַכֹּהֵן: וְהַקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
 וְכַפֵּר עֲלֶיהָ וְטְהָרָה מִמֶּקֶד דְּמִיהָ זֹאת תֹרֶת
 הַלֵּדֶת לִזְכֹּר אֹר לְנִקְבָה: וְאִם לֹא תִמְצָא
 יָדָהּ דֵּי שָׂרָה וְלִקְחָה שְׁתֵּי־תָרִים אֹר שְׁנֵי בָנֵי
 יוֹנָה אַחֵר לַעֲלֶה וְאַחֵר לַחֲטָאת וְכַפֵּר עֲלֶיהָ
 הַכֹּהֵן וְטְהָרָה: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: וַיִּבֶן
 אָדָם כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ שֹׂאת אֹר־סַפְחַת
 אֹר בְּהָרֶת וְהִיָּה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ לִנְגַע צִרְעָת
 וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֹר אֶל־אַחֵר מִבָּנָיו
 הַכֹּהֲנִים: וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־
 הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בְּנִגַע הַפֶּה לְבֵן וּמִרְאָה הַנֶּגַע
 עֵמֶק מִעוֹר בְּשָׂרוֹ נִגַע צִרְעָת הוּא וּרְאָהוּ
 הַכֹּהֵן וְטִמְאָה אֹתוֹ: וְאִם־בְּהָרֶת לְבָנָה הוּא

בעור

ספר ויקרא

בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את
הנגע שבעת ימים: וראה הכהן ביום
השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה
הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
שני שנית: * וראה הכהן אתו ביום השביעי
שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע
בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
וטהר: ואם פשה תפשה המספחת בעור
אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה
שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא:

פ

נגע צרעת כי תהיה באדם והזבא אל
הכהן: וראה הכהן והנה שאר לבנה
בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי
בשאת: צרעת נושנת הוא בעור בשרו
וטמאו הכהן לא יסגרונו כי טמא הוא:
ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה
הצרעת

הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד
 הגליו לכל מראה עיני הכהן: וראה הכהן
 והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר
 את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: וביום
 הראות בו בשר חי וטמא: וראה הכהן
 את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא
 הוא צרעת הוא: או כי ישוב הבשר החי
 ונהפך ללבן ובא אל הכהן: וראה הכהן
 והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את
 הנגע טהור הוא: פ

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: והיה שלישי
 במקום השחין שאם לבנה או בהרת לבנה
 אדמדמת ונראה אל הכהן: וראה הכהן
 והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך
 לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין
 פרחו: ואם יראנה הכהן והנה אין בה
 שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא
 כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם
 פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע

הוא

קח

ספר ויקרא

הוא : ואם תחתייה תעמד הבהרת לא
פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן :
ס או בשר כיהיה בערו מכות

רביעי
שני כשהן
מקובלין

אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה : וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק
מן העור צרעת הוא במכוה פרחו וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא : ואם יראה
הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה
איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי
אם פשה הנפשה בעור וטמא הכהן
ארתו נגע צרעת הוא : ואם תחתייה
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא
כהה שאת המכורה הוא וטהרו הכהן כי
צרבת המכוה הוא : פ

ואיש או אשה כיהיה בונגע בראש או
בזקן : וראה הכהן את הנגע והנה מראהו
עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו
הכהן

הנשי

הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא
 וכי יראה הכהן ארבע הנקב והנה אין
 מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו
 והסגיר הכהן את הנקב שבעת ימים
 וראה הכהן את הנקב ביום השביעי והנה
 לא פשה הנקב ולא היה בו שער צהוב
 ומראה הנקב אין עמק מן העור והתגלח
 ואת הנקב לא יגלח והסגיר הכהן את
 הנקב שבעת ימים שנית : וראה הכהן
 את הנקב ביום השביעי והנה לא פשה
 הנקב בעור ומראהו איננו עמק מן העור
 וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר : ואם
 פשה יפשה הנקב בעור אחרי טהרתו :
 וראהו הכהן והנה פשה הנקב בעור לא
 יבקר הכהן לשער הצהוב טמא הוא : ואם
 בעינו עמד הנקב ושער שחר צמח בו
 ירפא הנקב טהור הוא וטהרו הכהן :
 ס ואיש או אישה כיהיה בעור
 בשרם בהרת בהרת לבנת : וראה הכהן

ג' רבת

ספר ויקרא

והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת
 בהק הוא פרח בעור טהור הוא : ס
 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור
 הוא : ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבה
 הוא טהור הוא : וכי יהיה בקרחת או
 בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא
 בקרחתו או בגבחתו : וראה אתו הכהן
 והנה שאת הנגע לבנה אדמדת בקרחתו
 או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר :
 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו
 הכהן בראשו נגעו : והצרוע אשר בו הנגע
 בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל
 שפם יעטה וטמא וטמא יקרא : כל ימי
 אשר הנגע בו יטמא וטמא הוא בדר ישב
 מחוץ למחנה מושבו : ס והבגד כי
 יהיה בו נגע צרעת בכגד צמר או בכגד
 פשתים : או בשתי או בערב לפשתים
 ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור :
 והיה הנגע ירקרק או אדמדם בכגד או

ששי
 שלישו כשהק
 מחוברין

בעור

בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
 נגע צרעת הוא וראה את הכהן ו
 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע
 שבעת ימים וראה את הנגע ביום השביעי
 כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב
 או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה
 צרעת ממארת הנגע טמא הוא ושרף
 את הבגד או את השתי או את הערב
 בצמר או בפשתים או את כל כלי העור
 אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
 באש תשרף ואם ראה הכהן והנה לא
 פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או
 בכל כלי עור וצוה הכהן וכתסו את
 אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים
 שנית * וראה הכהן אחרי הכבס
 את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו
 והנגע לא פשה טמא הוא באש
 תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו
 ואם ראה הכהן והנה פחה הנגע אחרי
 טו ב 2 15 הכבס

שביעי
 רביעי כשהן
 מואברין

הכבס אתו וקרע אתו מן הפגד או מן העור
או מן השתי או מן הערב : ואם תראה עור
בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור
פרחת הוא באשת שרפנו את אשר בו
הנגע : והבגד או השתי או הערב או כל
כלי העור אשר תכבס וסה מהם הנגע וכבס
שנית וטהר : זאת תורת נגע צרעת בגד
הצמר או הפשתים או השתי או הערב או
כל כלי עור לטהרו או לטמאו :

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה
תורת המצורע כי אם טהרתו והוא אצל
הכהן : ויצא הכהן אל מחוץ למחנה
וראה הכהן והנה גרפא נגע הצרעת מע
הצרוע : וצוה הכהן ולקח למטה שתי
צפרים חיות טהרות ועץ ארו ושני תולעת
ואזב : וצוה הכהן ושחט את הצפור
האחת אל כלי חרש על מים חיים : את

יד P.28.

הצפר

הַצֵּפֶרֶ הַחִיָּיִקָה אֶתְהוּ אֶת עֵינֵי הָאָרֶז וְאֶת־
 שְׁנֵי הַתּוֹלָעִת וְאֶתְהוּ אֶתְהוּ וְטַבֵּל אֹתָם וְאֶת־
 הַצֵּפֶר הַחִיָּיִקָה בְּרֵס הַצֵּפֶר הַשְּׁחֻטָה עַל הַמִּים
 הַחַיִּים׃ וְהִזָּה עַל הַמַּטְהָר מִן הַצֵּרְעֵת שֶׁבַע
 פְּעָמִים וְטַהֲרוּ וְשִׁלַּח אֶתְהוּ הַצֵּפֶר הַחִיָּיִקָה עַל־
 פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃ וְכַפֵּס הַמַּטְהָר אֶת בְּגָדָיו
 וְגִלַּח אֶת־כָּל־שָׁעֲרוֹ וְרַחֵץ בְּמִים וְטַהֲרָה
 וְאַחֲרַיְכָם יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיֹשֵׁב מִחוּץ לְאֹהֶל
 שֶׁבַע־עֶרְתַיִם׃ וְהָיָה בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־
 כָּל־שָׁעֲרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ וְאֶת גִּבְתּוֹ
 עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שָׁעֲרוֹ יִגְלַח וְכַפֵּס אֶת בְּגָדָיו
 וְרַחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמִים וְטַהֲרָה׃ וּבְיוֹם
 הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנַיִם כִּבְשִׁים תְּמִימִים וְכִבְשָׂה
 אַחַת בַּת־שְׁנַתָּה תְּמִימָה וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵנִים
 סֵלֶת מְנַחֶה בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן׃
 וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמַּטְהָר אֶת הָאִשׁ הַמַּטְהָרָה
 וְאֹתָם לְפָנָיו הִזָּה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלָקַח
 הַכֹּהֵן אֶת־הַכִּבֶּשׂ הָאֶחָד וְהַקָּרִיב אֹתוֹ
 לְאִשִּׁים וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה

ספר ויקרא

שני לפני הוה : ושחט את הכבש במקום
אשר ישחט ארז החטאת וארת העלה
במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא
לכהן קדש קדשים הוא : ולקח הכהן
מדם האשם ונתן הכהן על תנוך און
המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל
כהן רגלו הימנית : ולקח הכהן מלג השמן
ויצק על כף הכהן השמאלית : וטבל
הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו
שבע פעמים לפני הוה : ומיתר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנוך און
המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל
כהן רגלו הימנית על דם האשם : והנותר
בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר וכפר עליו הכהן לפני הוה :
ועשה הכהן את החטאת וכפר על
המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה :
והעלה הכהן את העלה ואת המנחה :

המזבחה

הַמִּזְבֵּחַ וּכְפַר עָלָיו הִכְהִין וַיִּטְהַר: ס

וְאִם דָּל הוּא וְאִין יָדוֹ מִשְׁגַּת וְלָקַח כֶּבֶשׂ

שלישי

חמישי כשתן

מתכרין

אֶחָד אֲשֶׁם לַתְּנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעֶשְׂרוֹן

סֹלֶת אֶחָד בְּלוּל בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה וְלֶגַע שֶׁמֶן:

וּשְׁתֵּי תְרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁגֶּה יָדוֹ

וְהִיָּה אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה: וְהִכְיָה

אַתֶּם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לַמִּטְהָרָתוֹ אֶל הַכֹּהֵן אֶל־

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן

אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֲשֶׁם וְאֶת־לֶגַע הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף

אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: וּשְׁחַט אֶת־

כֶּבֶשׂ הָאֲשֶׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשֶׁם וְנָתַן

עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֵּהֶן יָדוֹ

הַיְמָנִית וְעַל־בֵּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וּמִן־הַשֶּׁמֶן

יִצַק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמֹאלִית:

וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶזְבְּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן

אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמֹאלִית שֶׁבַע פַּעֲמִים לִפְנֵי

יְהוָה: וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ

עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֵּהֶן יָדוֹ

הַיְמָנִית וְעַל־בֵּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דָּם

ספר ויקרא

הַאֲשָׁם: וְהִנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כֶּף
 הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו
 לִפְנֵי יְהוָה: וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתּוֹרִים
 אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁגֶּי יָדוֹ: אֶת־
 אֲשֶׁר תִּשְׁגֶּי יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־
 הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וּכְפָר הַכֹּהֵן עַל־
 הַמִּטְהָר לִפְנֵי יְהוָה: זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בוֹ
 נִגַע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁגֶּי יָדוֹ בְּטַהֲרֹתוֹ:

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: כִּי
 תֵבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְכֶם
 לְאֶחָזָה וְנִרְתַּמְתִּי נִגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ
 אֲחֻזַּתְכֶם: וּבֹא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לְכֹהֵן
 לֵאמֹר כְּנָעַ נִרְאָה לִי בַּבַּיִת: וְצֹוּהַ כֹּהֵן
 וּפְנֵנוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטָרָם יִבֹּא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת
 אֶת־הַנִּגַּע וְלֹא יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בַּבַּיִת וְאַחַר
 כֵּן יִבֹּא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבַּיִת: וְרִאָּה
 אֶת־הַנִּגַּע וְהִנִּיחַ הַנִּגַּע בְּקִירַת הַבַּיִת
 שֶׁקְעוּרֹת יִרְקַקְתָּ אוֹ אֲדָמְדַמְתָּ וּמְרִאִיתָן

רביעי
 ששוי כשהן
 מחוברין

שפל

שפּרל מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית אל
 פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים:
 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה
 הניגע בקירות הבית: וצוה הכהן והלצו
 את האבנים אשר בהן הניגע והשליכו
 אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:
 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את
 העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
 טמא: ולקחו אבנים אחרות והביאו אל
 תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את
 הבית: ואם ישוב הניגע ופרח בבית אחר
 חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית
 ואחרי הטוח: ובא הכהן וראה והנה פשה
 הניגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא
 הוא: ונתץ את הבית את אבניו ואת עצו
 ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר
 אל מקום טמא: והבא אל הבית כל ימי
 הסגיר אתו יטמא עד הערב: ויהי שכב
 בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס

את־בגדיו : ואם־בא־יבא־הכהן־וראה־והנה
 לא־פשה־הנגע־בבית־אחרי־הטח־את־
 הבית־וטהר־הכהן־את־הבית־כי־נרפא
 הנגע : ולקח־לחטא־את־הבית־שתי־צפרים
 ועין־ארו־ושני־תולעת־ואזב : ושחט־את־
 הצפר־האחת־אל־כלי־הרש־על־מים־חיים :
 ולקח־את־עין־הארו־ואת־האזב־ואת־שני
 התולעת־ואת־הצפר־החיה־וטבל־אתם
 ברם־הצפר־השחוט־הובמים־החיים־והורה
 אל־הבית־שבע־פעמים : וחטא־את־הבית
 ברם־הצפור־ובמים־החיים־ובצפר־החיה
 ובעין־הארו־ובאזב־ובשני־התולעת : ושלה
 את־הצפר־החיה־אל־מחוז־לעיר־אל־פני
 השדה־וכפר־על־הבית־וטהר : * זאת
 התורה־לכל־נגע־הצרעת־ולנתק : ולצרעת
 הבגד־ולבית : ולשאת־ולספחת־ולפהרת :
 להורת־ביום־הטמא־וביום־הטהר־זאת־תורה
 הצרעת :

חמישי

פ

מן־ידבר־יהוה־אל־משה־ואל־אהרן־לאמר :

דברו

דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש
 איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא :
 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו
 או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא :
 כל המושב אשר ישב עליו הזב יטמא
 וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא : ואיש
 אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב : והישב על הכלי אשר
 ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכי ירק הזב
 בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 הערב : וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב
 יטמא : וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
 יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל אשר
 יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכלי הרש
 אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף
 במים

במים: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
 ימים לטהרתו וכבס בגריו ורחץ בשרו במים
 חיים וטהר: וביום השמיני יקח לו שתי
 תורים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל-
 פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ועשה
 אתם הכהן אחר חטאת וראחר עליה
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: ס

ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ
 במים את-כל בשרו וטמא עד הערב:
 וכל בגדו וכל עור אשר יהיה עליו
 שכבת זרע ופבס במים וטמא עד-
 הערב: ואשה אשר ישכב איש אתה
 שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב:

ששי

שכיני כשהן
 מחוברין

פ

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה
 שביעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה
 יטמא עד הערב: וכל אשר תשכב עליו
 בנדתה יטמא וכל אשר תשכב עליו יטמא:
 וכל הנגע במשכבה יכבס בגריו ורחץ
 במים

במים וטמא עד הערב : וכל הנוגע בכל
 כלי אשר תשב עליו וכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב : ואם על המשכב הוא
 או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו
 בו וטמא עד הערב : ואם שכב איש
 אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים
 וכל המשכב אשר ישכב עליו וטמא :

ס ואשה כפי זוב זוב דמה ימים
 רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה
 כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה
 טמאה הוא : כל המשכב אשר תשכב
 עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה
 וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה
 בטמאת נדתה : וכל הנוגע בס וטמא
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת

ימים ואחר תטהר : *וביום השמיני תקח שבעי
 לה שתי תרים או שני בני יונה הביאה אותם
 אל הכהן אל פתח אהל מועד : ועשרה

הכהן

ספר ויקרא

הִכִּיֶּן אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד
עָלָה וּכְפָר עֲלֵיהֶם הִכִּיֶּן לִפְנֵי יְהוָה מִזֶּבֶךְ
טַמְאֹתָהּ: וְהִזְרַתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִטַּמְאֹתֵם וְלֹא יָמְתוּ בְטַמְאֹתֵם בְּטַמְאֵם
אֶת־מִשְׁפַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם: וְאֵת תּוֹרַת הַזֶּבֶךְ
וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכַּבְתָּזָרַע לְטַמְאֹה־
בָּהּ: וְהָדוּה בְּנִדְתָהּ וְהִזְבֵּךְ אֶת־זִבְכוֹ לְזִכָּר
וּלְנִקְבָה וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם טַמְאָה:

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי
אֹהֲרֹן בְּקִרְבָּתֵם לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּמְרוּ: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אֹהֲרֹן אַחִיךָ וְאֶל־
יְבָא בְכָל־עֵרַת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרֹכֶת
אֶל־פְּנֵי הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת
כִּי בְעֵינַי אֶרְאֶה עַל־הַכְּפֹרֶת: בּוֹאֵת יְבָא
אֹהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ שִׁבְרֵךְ בֶּן־בֶּקֶר לַחֲטָאת
וְאֵיל לְעֹלָה: כִּתְנֶהֱתָ בְּדָק קֹדֶשׁ יִלְבַּשׁ
וּמְכַנְסֵי־בָד יִהְיוּ עָלָיו בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵי־בַד יִחְגַּר
וּבְמִצְנֶפֶת

P. 29
מִרְשֵׁת יוֹם
סֵפֶר בְּשַׁחֲדוֹ

וּבְמִצְנַפְתּוֹ בַד יִצְנַף בְּגֵרֵי קְדֹשׁ הֵם וְרַחֵן
 בְּמִים אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבָשֶׁם׃ וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאת
 וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה׃ וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּרֶךְ
 הַחֲטָאת אֲשֶׁר לֹוּכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבַעַד בֵּיתוֹ׃
 וְלִקַּח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהֶעֱמִיד אֹתָם
 לְפָנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְנָהֲן אֶהֱרֹן
 עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גִּרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לַיהוָה
 וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעֹזָאוֹל׃ וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־
 הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לַיהוָה וְעִשָּׂהוּ
 חֲטָאת׃ וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל
 לְעֹזָאוֹל יַעֲמֵד־חַי לְפָנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
 לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאוֹל הַמַּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב
 אֶהֱרֹן אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאת אֲשֶׁר לֹוּכַפֵּר בְּעֵדוֹ
 וּבַעַד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאת אֲשֶׁר־
 לוֹ׃ וְלִקַּח מִלֵּא הַמַּחֲתָה גַּחְלֵי־אֵשׁ מֵעַל
 הַמִּזְבֵּחַ מִלְּפָנֵי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָנָיו קִטְרֵת
 סַמִּים דִּקְרָה וְהִבִּיא מִבֵּית לְפָרְכָת׃ וְנָתַן
 אֶת־הַקִּטְרֵת עַל־הָאֵשׁ לְפָנֵי יְהוָה וְכִסְתָּהּ

בראש עמוד
 כ"ה ש"ל
 סימן

ספר ויקרא

עֲנֵן הַקְטֹרֶת אֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת
וְלֹא־יָמוּת׃ וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶזְבֵּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קֹדֶמָה וְלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת יִזֶּה
שִׁבְעַת־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶזְבֵּעוֹ׃ וְשָׁחַט
אֶת־שְׁעֵיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לְעֹסֵי וְהֵבִיֵא אֶת־
דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ
כַּאֲשֶׁר עֲשֵׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־
הַכֹּפֶרֶת וְלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת׃ וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ
מִטְּמֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשְׁעֵיהֶם לְכָל־
חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאַהֲל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתְּם
בְּתוֹךְ טְמֵאתָם׃ וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאַהֲל
מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר
בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃

שני

וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנֵי־יְהוָה וְכִפֶּר
עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם
בְּאֶזְבֵּעוֹ שִׁבְעַת־פְּעָמִים וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל־הַמְּכַפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אַהֲל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְרִיב אֶת־הַשְּׁעִיר

ההי

הָחִי : וּסְמַךְ אֶהְרֹן אֶת־שְׁתֵּי־יָדָיו עַל־רֹאשׁ יְדֵי קָדְי
 הַשְּׁעִיר הַחִי וְהַתּוֹרֶה עָלָיו אֶרֶץ־כָּל־עֹנֹת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֵת־כָּל־פְּשֵׁיעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם
 וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁלַּח בְּיַד־אִישׁ
 עֵתִי הַמִּדְבָּרָה : וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־
 עֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ־גִּזְרָה וְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׁעִיר
 בַּמִּדְבָּר : וּבָא אֶהְרֹן אֶל־אֶהֱלֹמוֹעַר וּפָשַׁט
 אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
 וְהִנִּיחַם שָׁם : וּרְחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
 בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ וּלְבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וְעָשָׂה
 אֶת־עֹלֹתָו וְאֵת־עֹלֹת הָעֵם וְכִפַּר בְּעֵרוֹ וּבְעַד
 הָעֵם : *וְאֵת חֶלֶב הַחַטָּאת יִקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ :
 וְהִמְשִׁיחַ אֶת־הַשְּׁעִיר לְעֹזָאוֹל יְכַבֵּס בְּגָדָיו
 וּרְחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא
 אֶל־הַמִּחְנָה : וְאֵת פֶּרֶ הַחַטָּאת וְאֵת־הַשְּׁעִיר
 הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
 וַיֵּצֵא אֶל־מַחוּץ לַמִּחְנָה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־
 עֹרֹתָם וְאֵת־בְּשָׂרָם וְאֵת־פְּרִשָׁם : וְהַשְּׂרָף
 אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וּרְחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
 וְאַחֲרֵי

שלישי
 שני כשהג
 מחוברין

ספר ויקרא

ואחרי כן יבוא אל המחנה: והיתה לכם
לחקת עולם בחרש השביעי בעשור לחרש
תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוככם: כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה תטהרו: שבת שבתון היא
לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם:
וכפר רכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא
את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי
הבר בגדי הקדש: וכפר את מקדש הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל
הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני
ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש
כאשר צוה יהוה את משה:

פ

וּן וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
רביעי אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר:
איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או

בשב

פֶּשַׁב אֹרְעַן בַּמַּחְנֶה אוֹ אִישׁ יִשְׁחַט מַחוּץ
 לַמַּחְנֶה: וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ
 לְהַקְרִיב קֹרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם
 יִחַשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שִׁפְךָ וְנִכְרַת הָאִישׁ
 הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ: לְמַעַן אֲשֶׁר יִבִּיאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־
 פְּנֵי הַשְּׂרָרָה וְהֵבִיִּאם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזִבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה
 אוֹתָם: וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֹלֶב לְרִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה: וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם
 אֲשֶׁר הֵם זָנִים אַחֲרֵיהֶם חֲקֵר עוֹלָם תִּהְיֶה
 זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם: * וְאֵלֶּהֶם תֹּאמַר אִישׁ
 אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר יִגֹּר
 בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲלֶה עִלָּה אוֹזֵבָח: וְאֶל־פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יִבִּיֵּאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה
 וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ: וְאִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר
 יֹאכַל כָּל־דָּם וְנָתַתִּי פָנָי בְּנַפְשׁוֹ הַאֲכִלָּת

את

חמישי

שלישי כשי
מחברין

ספר ויקרא

את־הדם והכרתִי אתה מקרב עמה : כי
 נפש־הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על־
 המזבח לכפר על־נפשותיכם כי־הדם הוא
 בנפש־יכפר : על־כן אמרתי לבני־ישראל
 כל־נפש־מכם לא־תאכל דם והגור הגור
 בתוכם לא־יאכל דם : ואיש־איש מבני־
 ישראל ומן־הגור הגור בתוכם אשר יצוד ציד
 חיה או־עוף אשר יאכל ושפך אר־דמו
 וכסהו בעפר : כי־נפש כל־בשר דמו בנפשו
 הוא ואמר לבני־ישראל דם כל־בשר לא
 תאכלו כי־נפש כל־בשר דמו הוא כל־
 אכליו יכרת : וכל־נפש אשר תאכל נבלה
 וטרפה באזרח ובגור וכבש בגדיו ורחץ במים
 וטמא ער־הערב וטהר : ואם לא־יכבש
 ובשרו לא־ירחץ ונשא עונו :

פ
 יח וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־
 בני־ישראל ואמרת אלהים אני יהוה
 אלהיכם : כמעשה ארץ־מצרים אשר
 שבתם בה לא־תעשו וכמעשה ארץ־כנען

פרשת יום
 כפור במנחה

אשר

אשר אני מביא אתכם שמרה לא תעשו
 ובחקתיהם לא תלכו: את משפטי תעשו
 ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
 אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת
 משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
 אני יהוה: ס איש איש אל כל שאר ששי
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה:
 ס ערות אביך וערות אמה לא
 תגלה אמה הוא לא תגלה ערותה: ס
 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך
 הוא: ס ערות אחותך בת אביך או
 בת אמה מולדת בית אמו מולדת חוץ לא
 תגלה ערותה: ס ערות בת בןך או
 בת בתך לא תגלה ערותה כי ערותה הנגה:
 ס ערות בת אשת אביך מולדת
 אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה: ס
 ערות אחות אביך לא תגלה שאר
 אביך הוא: ס ערות אחות אמה
 לא תגלה כי שאר אמה הוא: ס ערות
 אחי

ישיב
 ישיב
 ישיב

אִתִּי אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה אֶל אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב
 דְּדַתְךָ הוּא: ס עֲרוֹת כְּלִתְךָ לֹא
 תִגְלֶה אִשְׁתּוֹ בְּנֶךְ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָה:
 ס עֲרוֹת אִשְׁת־אֲחִיךָ לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹת אֲחִיךָ הוּא: ס עֲרוֹת אִשְׁה
 וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶה אֶת־בֵּית־בְּנֵיהּ וְאֶת־בֵּית־
 בִּתּוֹ לֹא תִקַּח לְגִילּוֹת עֲרוֹתָהּ שְׂאֵרֶה הֵנִיחָה
 זִמָּה הוּא: וְאִשְׁה אֶל־אֶחְתָּהּ לֹא תִקַּח
 לְצִרֵר לְגִילּוֹת עֲרוֹתָה עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: וְאֶל־
 אִשְׁה בְּנִדְרָה טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִילּוֹת
 עֲרוֹתָה: וְאֶל־אִשְׁת־עַמִּיתְךָ לֹא־תִתֵּן
 שְׂכַבְתְּךָ לְזָרַע לְטַמְאָתָהּ בָּהּ: וּמִזְרַעְךָ לֹא
 תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמַלְכָּךְ וְלֹא תַחֲלִל אֶת־שֵׁם
 אֱלֹהֶיךָ אֲנִי הוּא: * וְאֶת־זִכְרוֹ לֹא תִשְׁכַּח
 מִשְׂכַּב־אִשְׁה תּוֹעֵבָה הוּא: וּבְכָל־בְּהֵמָה
 לֹא־תִתֵּן שְׂכַבְתְּךָ לְטַמְאָתָהּ בָּהּ וְאִשְׁה לֹא
 תַעֲמֹד לְפָנַי בְּהֵמָה לְרִבְעָה תִבְלֶה הוּא: אֶל־
 תִּטְמְאוּ בְּכָל־אֱלֹהִים כִּי בְּכָל־אֱלֹהִים נִטְמְאוּ
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מִטְּלֵחַ מִפְּנֵיכֶם: וְתִטְמְאוּ

שביעי
 רביעי כשהו
 מחוברין

הארץ

קדשים רמה

הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עֹנֶה עָלֶיהָ וְתִקַּא הָאָרֶץ
אֶת־יְשִׁבֶיהָ: וּשְׁמַרְתֶּם אֹתָם אֶת־
חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל
הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֲזֹרָח וְהַגֵּר הַגֵּר
בְּתוֹכְכֶם: כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עֲשׂוּ
אֲנִי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְתִטְמֵא הָאָרֶץ:
וְלֹא־תִקֵּא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטִמְאֹתֶיךָ אֲתָה
כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגֵּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: כִּי כָל־
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וּנְכַרְתּוּ
הַנְּפֹשׁוֹת הַעֲשֵׂת מִקְרֵב עִמָּם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
מִשְׁמַרְתִּי לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת הַתּוֹעֵבֹת
אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

פ פ פ

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־וְיָ
עַד תִּבְנִי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ.
P. 30. כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו
תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתִי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם

אֱלֹהֵיכֶם : אֵלֶיךָ פָּנֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם
 תִּזְבַּחְהוּ : בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֹאכַל וּמִמַּחֲרַת
 וְהַנּוֹתָר עַד יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָף : וְאִם
 הָאֵכָל יֹאכַל בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְגוּלָה הוּא לֹא
 יִרְצֶה : וְאֵכְלוּ עִוְנוֹ יִשָּׂא כִּי אֵת קִדְשׁ יְהוָה
 הִלַּל וְנִכְרַתְהָ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיהָ :
 וּבִקְצֹרְכֶם אֶת־קֶצֶר אֲרֻצְכֶם לֹא־כִלְתֶּם
 פֶּאת שַׂדֶּךָ לְקָצֹר וּלְקַט קֶצֶרְךָ לֹא־תִלְקֹט :
 וּכְרֵמֶךָ לֹא־תַעֲלִל וּפְרֵט כְּרֵמֶךָ לֹא־תִלְקֹט
 לְעִנְיֹולְגֶר תַּעֲזֹב אַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא תִכַּחֲשׂוּ וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ
 בְּעַמִּיתוֹ : וְלֹא תִשְׁבַּעוּ בִשְׁמִי לִשְׁקֹר וְהִלַּלְתֶּם
 אֶת־שֵׁם אֱלֹהֵיךָ אֲנִי יְהוָה : לֹא־תַעֲשֶׂק
 אֶת־דַּעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלְקַח פְּעֻלַּת שִׂכְרִי
 אֶתְךָ עַד־בִּקּוּר : לֹא־תִקַּל־חֵרֶשׁוֹ לְפָנַי עוֹר
 לֹא תִתֵּן מַכְשָׁל וּיְרֹאֵר מֵאֱלֹהֵיךָ אֲנִי יְהוָה :
 לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹר בְּמִשְׁפַּט לֹא־תִשָּׂא פָנַי

שני
 תמישי כשהן *
 מחוברין

ספר ויקרא

רמח

קדשים

וְלֹא תִהְיֶה פָנֶי גְדוֹל בְּצַדֶּק תִּשְׁפֹּט
עִמִּיתְךָ: לֹא תִלְךָ רֵכִיל בְּעַמִּיךָ לֹא תֵעָמֵד
עַל דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה: לֹא תִשָּׂא אֶת
אָחִיךָ בְּלִבְּךָ הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עִמִּיתְךָ
וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חָטָא: לֹא תִקַּס וְלֹא תִטֹּר
אֶת בְּנֵי עַמְּךָ וְאֶהְבֵּת לרֵעֶךָ כַּמּוֹךְ אֲנִי יְהוָה:
אֶת חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ בְּהִמַּתְךָ לֹא תִרְבִּיעַ
כְּלָאִים שׂוֹךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגֵד כְּלָאִים
שִׁעְטָנֹךְ לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ: וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב
אֶת אִשְׁהוֹ שְׁכַבְתָּ זֶרַע וְהוּא שִׁפְחָה נִחְרַפֵּת
לֹא יִשׁוּהַ פְּדִיהָ לֹא נִפְדֶּתָה אוֹ חִפְשָׁה לֹא
נִתֵּן לָהּ בְּקָרָתָהּ תִּהְיֶה לֹא יוֹמְתוּ כִּי לֹא
חִפְשָׁה: וְהָבִיא אֶת אִשְׁמוֹ לִיהוָה אֵל
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל אִשָּׁם: וּכְפָר עָלָיו
הַכֹּהֵן בְּאֵל הָאִשָּׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל חֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:

פ

וְכִי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם כָּל עֵץ שְׁלִישִׁי
מֵאֲכָל וְעַרְלַתֶם עַרְלַתוֹ אֶת פְּרִי שְׁלֹשׁ

שָׁנִים

16 I

*ו' א

ספר ויקרא

שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה
 הרביעית יהיה כל פרו' קדש הלולים
 ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו את
 פרו' להוסיף לכם תבואתו אני יהוה
 אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנחשו
 ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא
 תשחית את פאת זקנך: ושרט לנפש לא
 תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו
 בכם אני יהוה: אל תחלל את בתך
 להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ
 זמה: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
 אני יהוה: אל תפנו אל האבת ואל
 הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני
 יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת
 פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: ס

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תזנו
 אתו: כאזרח מכסיה יהי לכם הגר והגר אתכם
 ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ
 מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול

רביעי
 ששי כשהן
 מחוכרין

במשפט

במשפט במדה במשקל ובמשורה : מאוני
 צדק אבני צדק אית צדק והין צדק יהיה
 לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים : ושמרתם את כל חקתי
 ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה :

פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואל בני כ
 ישראל תאמרה איש איש מבני ישראל ומן
 הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך
 מות יומת עם הארץ ירנמהו באבן : ואני
 אתן את פני באיש ההוא והכרתיו אתו
 מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא
 את מקדשי ולחלל את שם קדשי : ואם
 העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן
 האיש ההוא ובתתו מזרעו למלך לבלתי
 המיר אתו : ושמתי אני את פני באיש
 ההוא ובמשפחתו והכרתיו אתו ואת כל
 הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב
 עמם : והנפש אשר תפנה אל האברה

ספר ויקרא

וְאֵל־הַיְדֻעִים לֹזְנֹת אַחֲרֵיהֶם וּנְתִיתִי אֹתָם־
פְּנֵי בְּנֵי־שָׂשׂוֹן הֵהוּא וְהִכֹּתִי אֹתוֹ מִקְרֵב עִמּוֹ׃
וְהִתְקַדְּשִׁיתֶם וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ * וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקְתִּי וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם׃ כִּי אִישׁ אִישׁ
אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוּמָת
אָבִיו וְאִמּוֹ קָלִל דָּמּוּ בּוֹ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף
אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אִשְׁתּוֹ רֵעֵהוּ
מוֹת יוּמָת הַנָּאֵף וְהַנָּאֵפָה׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲבִיו עֲרוֹת אֲבִיו גֵּלָה מוֹת
יוּמָתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמִיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־כְּלֵתוֹ מוֹת יוּמָתוֹ שְׁנֵיהֶם תָּכַל
עֲשׂוֹ דְמִיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
זָכָר מִשְׁכַּבֵי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת
יוּמָתוֹ דְּמִיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־
אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זִמָּה הוּא בְּאִשׁ יִשְׁרָפוּ אֹתוֹ
וְאֹתָהּ וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִתֵּן שִׁכְבָּתוֹ בְּבַחֲמָה מוֹת יוּמָת וְאֶת־
הַבַּחֲמָה תִּהְרָגוּ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־

ששי
שביעי כשהן
מאוברין

כִּלְבֵהֶמָּה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהִרְגַתְּ אֶת־הָאִשָּׁה
 וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמֵיהֶם כֶּם :
 וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אִחֹתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ
 בֵּת אִמּוֹ וּרְאָה אֶת־עֲרוּתָהּ וְהָיָה תְרָאֵה
 אֶת־עֲרוּתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמֶּם
 עֲרוּת אִחֹתוֹ גֵּלָה עוֹנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאִישׁ אֲשֶׁר־
 יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה הוּא וְגֵלָה אֶת־עֲרוּתָהּ אֶת־
 מִקְרָהּ הָעֵרָה וְהוּא גֵלָתָה אֶת־מִקְוֹר דְּמֵיהָ
 וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב עַמֶּם : וְעֲרוּת אִחֹת
 אָמָךְ וְאִחֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה כִּי אֶת־שְׂאֵרוֹ
 הָעֵרָה עוֹנֵם יִשְׂאוּ : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
 דֹּדְתוֹ עֲרוּת דָּדוֹ גֵּלָה חֲטָאִים יִשְׂאוּ עֲרִידִים
 יָמָתוֹ : וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אִשְׁת־אָחִיו
 גֵּדָה הוּא עֲרוּת אָחִיו גֵּלָה עֲרִידִים יִהְיוּ :
 וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־
 מִשְׁפָּטַי וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לְשֶׁבֶת
 בָּהּ : * וְלֹא תִלְכוּ בַחֲקֵרֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי שְׁבִיעִי

ספר ויקרא

וַאֲקוּז בָּם: וְאָמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירָשׁוּ אֶרֶץ
אֲדָמָתָם וְאֲנִי אֲתַנְנֶה לָּכֶם לְרֵשֶׁת אֶתְהָ
אֶרֶץ זִבְתַּח חֶלֶב וְדִבְשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים:
וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לְטֹמֵאָה
וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לְטָהוֹר וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶרֶץ
צִבְיֹתֵיכֶם בְּבִהֵמָה וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטָמֵא:
וְהָיִיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאֲבַדְל
אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהוֹיֹת לִי: וְאִישׁ אֹד
אֲשֶׁה כִּי יִהְיֶה בָהֶם אֹב אוֹ יִדְעֵנִי מוֹת יוֹמָתוֹ
בְּאֲבִן יִרְגְּמוּ אֶתְּכֶם מִהֶם בָּם:

פ פ פ

כֹּא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֱלֹהֵיכֶם
בְּנֵי אֱהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים לְנַפְשׁ לֹא־טָמֵא
P. 32.
בְּעַמּוֹ: כִּי אִסַּדְשָׁאוּ הַקָּרֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ
וְלְאֲבִיו וְלִבְנֵו וְלִבְתּוֹ וְלְאֲחָיו: וְלֹא־חֲרָתוֹ
הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה
לְאִישׁ

לאִישׁ לֵהִיטָמָא : לֹא־יִטְמָא בְּעַל־בְּעַמּוֹ
 לְהַחֲלוֹ : לֹא־יִקְרָחַהּ קְרָחַהּ פְּרֵאשִׁים וּפְאֵת ^{קריא ק}
 זְקַנָּם לֹא־יִגְלַחוּ וּבְבִשְׂרָם לֹא־יִשְׂרְטוּ שְׂרֻטָּת :
 קְדָשִׁים יְהִיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא־יִחַלְלוּ שֵׁם
 אֱלֹהֵיהֶם כִּי־אֵת־אִשֵּׁי־הוּא לַחֵם אֱלֹהֵיהֶם
 הֵם מִקְרִיבִים וְהִיוּ קָדָשׁ : אִשָּׁה זְנֵה וְחָלְלָהּ
 לֹא־יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא־יִקְחוּ כִּי
 קָדָשׁ הוּא לֵאלֹהִיו : וְקִדְשָׁתוּ כִּי־אֵת־לַחֵם
 אֱלֹהֵיךָ הוּא מִקְרִיב קָדָשׁ יְהִי־לְךָ כִּי־קָדָשׁ
 אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם : וּבֵת־אִישׁ כִּהֵן כִּי
 תַחֲלֵל לְזָנוֹת אֶת־אִבִּיהָ הֵיא מַחֲלֵלֶת בְּאִשׁ
 תִּשְׂרֹף : ס וְהִכְהִין הַגְּדוֹל
 מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֵאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וּמֵלֹא אֶת־יָדוֹ לְלַבֵּשׂ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־
 רֵאשׁוֹ לֹא־יִפְרֹעוּ וּבְגָדָיו לֹא־יִפְרֹס : וְעַל־כָּל־
 נַפְשֹׁת מֵת לֹא־יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא־יִטְמָא :
 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא־יֵצֵא וְלֹא־יִחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשׁ
 אֱלֹהִיו כִּי־נָזַר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהִיו עָלָיו אֲנִי
 יְהוָה : וְהוּא אִשָּׁה בְּבִתּוֹ לֵיהִ יִקַּח : אֶלְמָנָה

ספר ויקרא

וַגִּרּוּשָׁה וְחַלְלָה זֹנֶה אֶת־אֱלֹהֵי לֹא יִקַּח כִּי
 אִם־בְּתוּלָה מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה׃ וְלֹא־יַחַלֵּל
 זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁ׃ ס
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
 אֶהְרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה
 בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לַחֶם אֱלֹהִיו׃ כִּי
 כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עֹזֵר אִוֵּן
 פֶּסַח אִו חֶרֶם אִו שְׂרוּע׃ אִו אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 בּוֹ שִׁבְרֵ רֶגֶל אִו שִׁבְרֵ יָד׃ אִו גִּבֵּן אִו דֹּק אִו
 הַתְּבַלֵּל בְּעֵינָיו אִו גֶּרֶב אִו יִלְפַת אִו מְרוּחַ
 אֲפֶסֶק׃ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרְעֵ אֶהְרֹן
 הַכֹּהֵן לֹא יֵגֵשׁ לְהַקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם
 בּוֹ אֶת לַחֶם אֱלֹהִיו לֹא יֵגֵשׁ לְהַקְרִיב׃ לַחֶם
 אֱלֹהִיו מִקְדָּשֵׁי הַקְדָּשִׁים וּמִן־הַקְדָּשִׁים
 יֹאכְל׃ אֶךְ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יֵבֵא וְאֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵגֵשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יַחַלֵּל אֶת־
 מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶל־אֶהְרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

שני

פ

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל-כב
 אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל
 ולא יחללו את שם קדשי אשר הם
 מקדשים לי אני יהוה : אמר אליהם
 לדתכם כל איש אשר יקרב מכל
 זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני-
 ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
 ההוא מלפני אני יהוה : איש איש מזרע
 אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל
 עד אשר יטהר והגיע בכל טמא נפש או
 איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או
 איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או
 באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו : נפש
 אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל
 מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים : ובא
 השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי
 לחמו הוא : נבלה וטרפה לא יאכל
 לטמאה בה אני יהוה : ושמרו את-
 משמרתיו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי

ספר ויקרא

יחללהו אני יהוה מקדשם : וכל זר לא
יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל
קדש : וכהן כייקנה נפש קנין כספו הוא
יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו : ובת
כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת
הקדשים לא תאכל : ובת כהן כי תהיה
אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית
אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר
לא יאכל בו : ואיש כייאכל קדש בשגגה
ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש :
ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר
ירמו ליהוה : והשיאו אותם עון אשמה
באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם :

פ

שלישי וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה :
לרצונכם

לרצונכם תמים זכר בבקר בפששים ובעזים:
 כל אשר-בו מום לא תקריבו כי לא
 לרצון יהיה לכם: ואיש כי יקריב זבח
 שלמים ליהוה לפלא-גדר או לגרבה בבקר
 או בצאן תמים יהיה לרצון כל-מום לא
 יהיה-בו: עורת או שבור או חרוץ או יבלת
 או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה
 ואשה לא-תתנו מהם על-המזבח
 ליהוה: ושור ושה שרוע וקלוט גרבה
 תעשה אתו ולגדר לא ירצה: ומעוך
 וכתורת ונתוק וברות לא תקריבו ליהוה
 ובארצכם לא תעשו: ומיד בן-נכר לא
 תקריבו את-לחם אלהיכם מכל-אלה
 כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם:

ס וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת
 ימים תחרת אמו ומיום השמיני והלאה
 ירצה לקרבן אשה ליהוה: ושור או-שה
 אתו ואת-בנו לא תשחטו ביום אחד: וכי-
 תזבחנו

מרשות יום א
 וב' של סכות
 ויום ב' של
 פסח

ספר ויקרא

תִּזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹרָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ׃
בַּיּוֹם הַהוּא יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר
אֲנִי יְהוָה׃ וְשִׁמְרַתֶּם מִצְוֹתַי וְעִשִׂיתֶם אֹתָם
אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קֹדֶשִׁי
וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשְׁכֶם׃ הַמוֹצֵא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵהיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ פ

כג וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל־
בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם
מועדי׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא־קדש כל־
מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבת־יכם׃ פ

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם׃ בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה׃
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו׃

ביום

ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה
 ליהורה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-
 קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו:

פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-
 בני ישראל ואמרת אליהם כי-תבאו
 אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם
 את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית
 קצירכם אל-הכהן: והניף את-העמר
 לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
 יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם
 את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה
 ליהוה: ומנחתו שני עשרונים סלת
 כלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה
 יין רביעת ההין: ולחם וקלי וכרמל
 לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד
 הביאכם את-קרובן אליהם חקת עולם
 לדתיתכם בכל משבתיכם:

ס

וספרתם

ונסא ק

ספר ויקרא

וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם
 הַבֵּי־אֲכֹס אֶת־עֹמֵר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת־שָׁבוֹת
 תְּמִימָת תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת
 הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם
 מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמּוֹשַׁבְתֵיכֶם תְּבִיֵּאוּ
 לַחֲסֵתְנוּפָה שְׁתֵּים־שָׁנָי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה
 חֶמֶץ תֹּאפִינָה בְּכוּרִים לַיהוָה׃ וְהִקְרַבְתֶּם
 עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כִּבְשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי־שָׁנָה
 וּפֶרֶךְ בֶּן־בֶּקֶר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנַיִם יִהְיוּ עִלָּה
 לַיהוָה וּמִנְחַת־סוּסְכִיָּה אִשָּׁה רִיחַ־נִיחַח
 לַיהוָה׃ וְעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת
 וּשְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה לִזְבַּח־שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף
 הַכֹּהֵן אֶת־עַל־לֶחֶם הַבְּכֹרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי
 יְהוָה עַל־שְׁנַיִם כִּבְשִׁים קֹדֶשׁ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃
 וּקְרַאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא־תַעֲשׂוּ
 חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשַׁבְתֵיכֶם לְדוֹרֵיכֶם׃
 וּבְקִצְרֵכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא־תִכְלֶה
 פֶּאת שׂדֶךְ בְּקִצְרֶךְ וּלְקַט־קִצִּירֶךְ לֹא־תִלְקַט
 לַעֲנִי

לעני ולגד תעזב אתם אני יהוה אלהיכם :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל-חמישי
 בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד
 לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
 מקרא קדש : כל-מלאכת עבודה לא
 תעשו והקרבתם אשה ליהוה :
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : אך
 בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים
 הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את-
 נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה : וכל
 מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
 כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
 אלהיכם : כי כל הנפש אשר לא תענה
 בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה : וכל
 הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום
 הזה והאברתי את הנפש ההוא מקרב
 עמה : כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
 לדורתיכם בכל משבתיכם : שבת שבתון

הוא

לכח

ספר ויקרא

הוא לכם ועויתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב מערב ערב
תשבתו שבתכם: פ

ששי וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל-
בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה:
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת
עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה
לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-
מלאכת עבודה לא תעשו: אלה מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח
ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתות
יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם אשר תחגו ליהוה:
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג-
יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון
וביום

זכור השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום
 הראשון פרי עין הדר כפת תמרים וענף עץ
 עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
 אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו חג
 ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
 לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו:
 בספרת תשבו שבעת ימים כל האזרח
 בישראל ישבו בסכת: למען ידעו דרתיכם
 כי בסכות הושבת את בני ישראל כהוציא
 אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
 וידבר משה את מעי יהוה אל בני
 ישראל:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני כד
 ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיבת שביעי
 למאור להעלות נר תמיד: מחוץ לפרכת
 הערת באהל מועד יערך אתו אהרן
 מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם
 לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך את
 הנרות לפני יהוה תמיד:

פ

ולקחת

וּלְקַחְתָּ סֹלֶת וְאֵפֶיֶת אֶתָּה שְׁתֵּים עָשָׂר
 חֲלוֹת שְׁנֵי עָשָׂר נִים יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָת׃
 וּשְׂמַת אֹתָם שְׁתֵּים מַעְרֻכֹת שֵׁשׁ הַמַּעְרֻכֹת
 עַל הַשְּׁלַחַן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְהוָה׃ וּנְתַת
 עֲלֵהֶם מַעְרֻכֹת לִבְנֵי זִכְרוֹרִיתָהּ לֶלֶחֶם
 לְאִזְכָּרָה אִשָּׁה לַיהוָה׃ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם
 הָעֲשֵׁרֶת יַעֲרֻכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ וְהִי־תֵה לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו
 וְאֶכְלֵהוּ בְּמִקוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא
 לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חֶק עוֹלָם׃ ס וַיֵּצֵא
 בֶן־אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן־אִישׁ מִצְרִי
 בְּהוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן
 הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי׃ וַיִּקַּב בֶּן־
 הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיִּבְיֹאוּ
 אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וַשֵּׁם אָמוֹ עֲלֵמִיר בֶּת־דְּבָרִי
 לְמַטֵּה־דָן׃ וַיִּנְיָהוּ בַּמִּשְׁמֵר לְפָרֹשׁ לָהֶם
 עַל־פִּי־יְהוָה׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ הוֹצֵא אֶת־
 הַמִּקְלָל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל־
 הַשְּׂמָעִים

השמעים את יריהם על ראשו ורגמו אתו
 כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר
 איש איש כיריקלל אלהיו ונשא חטאו:
 ונקב שם יהוה מורת יומת רגום ורגמו בו
 כל העדה כגור כאזרח בנקבו שם יומת:
 ואיש כיכה כל נפש אדם מורת יומת:
 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת
 נפש: ואיש כיריתן מום בעמיתו כאשר עשה
 כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת
 עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם
 כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה
 ומכה אדם יומת: משפט אחר יהיה לכם
 כגור כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
 וידבר משה אל בני ישראל ויצאו את
 המקל אל מחוץ למחנה ורגמו אתו
 אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
 את משה: פ

פ פ פ

כה וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-
 P.32.

הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
 שבת ליהוה : שש שנים תזרע שדך ושש
 שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה :
 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ
 שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא
 תזמר : את ספיח קצירך לא תקצור ואת-
 ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה
 לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
 לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
 הגרים עמך : ולבהמתך ולחיה אשר
 בארצך תהיה כל תבואתה לאכל :

ס וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
 שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות
 השנים תשע וארבעים שנה : והעברת
 שופר תרועה בחודש השבעי בעשור לחודש

ביום

ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם:
 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם
 דרוור בארץ לכל ישיבה ויבל הוא תהיה
 לכם ושבתם איש אל אחותו ואיש אל-
 משפחתו תשבו: ויבל הוא שנת החמשים
 שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את-
 ספוחיה ולא תבצרו את נזריה: כי יוכל
 הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
 את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשבו
 איש אל אחותו: וכי תמכרו ממכר שני
 לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש
 את אחיו: במספר שנים אחר היובל
 תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת
 ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו
 ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר
 תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את
 עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
 אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי
 תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
 לבטח

ספר ויקרא

לבטח: * ונתנה הארץ פרוה ואכלתם
 לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו
 מה נאכל בשנה השביעת הז לא נזרע ולא
 נאסף את תבואתנו: וצוית את ברכתי
 לכם בשנה הששית ועשת את התבואה
 לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינת
 ואכלתם מז התבואה ישן עד השנה
 התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן:
 והארץ לא תמכר לצמתת כילי הארץ כי
 גרים ותושבים אתם עמדי: ובכל ארץ
 אחזתכם גאלה תתנו לארץ: *
 כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו ובא גאלו
 הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש
 כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כרי
 גאלתו: וחשב את שני ממכרו והשיב את
 העדף לאיש אשר מכרלו ושב לאחוזתו:
 ואם לא מצאה ידו השיב לו והיה
 ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
 ביבל ושב לאחוזתו: * ס

שלישי
שני כשהן
מחזכרין

רביעי

חמישי
שלישי כשהן
מחזכרין

ימכר

ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
 עדתם שנת ממכרוימים תהיה גאלתו
 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה
 וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לו קמ
 לצמיתת לקנה אתו לדלתיו לא יצא ביבל
 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב
 על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו
 וביבליצא וערי הלויים בתי ערי אחוזתם
 גאלת עולם תהיה ללויים ואשר יגאל מק
 הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל
 כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני
 ישראל ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי
 אחוזת עולם הוא להם ס וכי ימוך
 אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גרותו ושב
 וחי עמך אלתקח מאתו נשך ותרכיור
 וראת מאלהיך וחי אחיך עמך את כספך
 לא רתן לו בנשך ובמרבית לא רתן
 אכלך אני הוה אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ

ששי כְּנֵעַן לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים: לכניע כשהוא מחוכרין
 וְכִי יִמְוָךְ אֶחִיד עִמָּךְ וְנִמְכַר לָךְ לְאֶתְעַבְדָּ בּוֹ

עֲבַדְתָּ עִבְדָּ: כְּשִׂכָר כְּתוֹשֵׁב יְהִי־עִמָּךְ

עַד־שָׁנָה הַיְבֵל־עִבְדָּ עִמָּךְ: וַיֵּצֵא מֵעִמָּךְ

הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׂב אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־

אֲחֹת אִבְתּוֹ יָשׁוּב: כִּי־עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר־

הוֹצֵאתִי אִתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְרוּ

מִמִּכְרֵת עִבְדָּ: לֹא־תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ וַיִּרְאֵת

מֵאֱלֹהֶיךָ: וְעֲבַדְךָ וְאִמְתְּךָ אֲשֶׁר יְהִי־לָךְ

מֵאֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיב־לָכֶם מֵהֶם תִּקְנֶה

עִבְדָּ וְאִמָּה: וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבִים הַגֵּרִים

עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנֶה וּמִמִּשְׁפַּחְתְּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם

אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֲחֹזָה:

וְהַתְנַחַלְתֶּם אִתְּם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרֵשֶׁת

אֲחֹזָה לְעַלְמֵם בְּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאֲחֵיכֶם בְּנֵי־

יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֵחָיו לֹא־תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ:

וְכִי תִשְׁגִּיד גֵּר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמָךְ שביעי

אֶחִיד עִמּוֹ וְנִמְכַר לְגֵר תוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעַקֵּר

מִשְׁפַּחַת גֵּר: אַחֲרֵי־נִמְכַר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לוֹ

אחר מאחיו יגאלנו: אודרו אזו בן דרו
 יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו
 אזה שיגרו ונגאל: וחשב עם קנהו
 משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף
 ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו:
 אם עור רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו
 מכסף מקנתו: ואם מעט נשאר בשנים
 עד שנת היבל וחשב לו כפי שגיו ישיב את
 גאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא
 ירדנו בפרך לעיניך: ואם לא יגאל באלה
 ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו:
 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
 הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
 אלהיכם: * לא תעשׂו לכם אילים ופסל כ
 ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא
 תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני
 יהוה אלהיכם: את שבתתי תשמרו
 ומקדשי תיראו אני יהוה:

פ

פ פ פ

P. 33. אַם־בַּחֲקֹתַי תֵּלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי הַשְּׁמֵרוּ

וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם׃ וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם

וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו׃

וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בִּצִיר וּבִצִיר יִשִּׁיג אֶת־

זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לַחֲמִכֶם לְשִׁבְעַת יָמֵי שַׁבְּתֵיכֶם

לְבָטַח בְּאֶרְצְכֶם׃ * וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ

וְשָׁכַבְתֶּם וְאִין מַחְרִיד וְהַשְּׁבֵתִי חֵיהָרְעָה מִן־

הָאָרֶץ וְחָרַב לֹא־תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם׃ וּרְדַפְתֶּם

אֶת־אִיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לַחֲרָב׃ וּרְדַפוּ

מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאוֹת וּמֵאוֹת מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ

וְנָפְלוּ אִיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לַחֲרָב׃ וּפְנִיתִי

אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם

וְהִקִּימְתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ * וְאָכַלְתֶּם

יֵשֶׁן נוֹשֵׁן וְיֵשֶׁן מִפְּנֵי חֵדֶשׁ תּוֹצִיאֹו׃ וְנָתַתִּי

מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשֵׁי אֲחֵכֶם׃

וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים

וְאַתֶּם הֵיְהִי־לִי לְעָם׃ אֲנִי הוֹדֵה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר

שלישי
מבוישי כשהן
בתוכרון

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִצִּיּוֹן מִצְרַיִם מִהֵרָת
 לָהֶם עֲבָדִים וְאֶשְׁבֹּר מַטְּת עֲלֵיכֶם וְאוֹלַךְ
 אֶתְכֶם קוֹמֵמוֹת:

פ

וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־
 הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: וְאִם בַּחֲקֹתֵי תִמְאָסוּ וְאִם
 אֶת־מִשְׁפָּטֵי תִגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכֶם אֶת־בְּרִיתִי: אֶף־
 אֲנִי אַעֲשֶׂה־זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם
 בַּחֲלָה אֶת־הַשַּׁחֲפֹת וְאֶת־הַקְּדַחַת מְכַלּוֹת
 עֵינַיִם וּמְדִיבַת נֶפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם לְרִיק זֶרַעְכֶם
 וְאָכַלְתֶּם אִיבֵיכֶם וְנָתַתִּי פָנַי בְּכֶם וְנִגְפַתֶּם
 לְפָנַי אִיבֵיכֶם וּרְדוּ בְכֶם שְׁנֵי אֵיכֶם וְנִסְתַּם
 וְאִין־דָּרַף אֶתְכֶם: וְאִם עַד־אֵלֶּה לֹא
 תִשְׁמָעוּ לִי וְיִסְפַּתִּי לִיפְרֹה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־
 חַטָּאתֵיכֶם: וְשִׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֵינֵיכֶם
 וְנָתַתִּי אֶת־שְׁמֵיכֶם כְּבַרְזֵל וְאֶת־אֲרָצְכֶם
 כְּנַחֲשֵׁר: וְתֵם לְרִיק כְּחֶכֶם וְלֹא־תִתֶּן
 אֲרָצְכֶם אֶת־יְבֹלָה וְעֵין הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פְּרִי:
 וְאִם־תִּלְכּוּ עִמִּי קְרִי וְלֹא תֵאָבּוּ לִשְׁמַע לִי

ספר ויקרא

וּסְפַתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שֶׁבַע כַּחֲטָאתֵיכֶם :
וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה וְשָׂכְלָה
אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֵמַתְכֶם וְהַמְעִיטָה
אֶתְכֶם וְנִשְׁמוּ דַרְכֵיכֶם : וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא
תוֹסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קְרִי : וְהִלַּכְתִּי אִף־
אֲנִי עִמָּכֶם בְּקִרְי וְהִכִּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי שֶׁבַע
עַל־חַטָּאתֵיכֶם : וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב
נִקְמַת נִקְם־בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עֲרֵיכֶם
וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְּתֶם בְּיַד אוֹיֵב :
בְּשִׁבְרֵי לֶכֶת מִטָּה לַחֶסֶם וְאִפּוּ עֶשֶׂר נָשִׁים
לַחֲמֶכֶם בְּתַנּוּר אַחַד וְהִשִּׁיבּוּ לַחֲמֶכֶם
בְּמִשְׁקָל וְאִכְלַתְּם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ : ס
וְאִם־בְּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם
עִמִּי בְּקִרְי : וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַרְת־קְרִי
וְיִסְדַּתִּי אֶתְכֶם אִף־אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם :
וְאִכְלַתְּם בָּשָׂר בְּנֵיכֶם וּבָשָׂר בְּגֵרֵיכֶם
תֹּאכְלוּ : וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמַתֵּיכֶם וְהִכְרַתִּי
אֶת־חַמְנֵיכֶם וְנִתְּתִי אֶת־פְּגִרְיֶיכֶם עַל־פְּגִרֵי
גְלוּלֵיכֶם וְגַעְלָה נִפְשֵׁי אֶתְכֶם : וְנִתְּתִי אֶת־
עֲרֵיכֶם

עֲרִיכֶם חֲרָבָה וְהַשְׁמוּתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא־
 אֶרְיֶה בְּרִיחַ נִיחָחֶכֶם׃ וְהַשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־
 הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֵיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃
 וְאַתְכֶם אֲזַרֶה בְּגוֹיִם וְהִרִיקְתִּי אַחֲרֵיכֶם חֲרָב׃
 וְהִיְתָה אֶרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעֲרִיכֶם יְהִיוּ חֲרָבָה׃
 אֲזַתְרֶצֶה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְתֹּתֶיהָ כֹּל־יְמֵי־
 הַשְּׁמָמָה וְאַתֶּם בָּאָרֶץ אֵיבֵיכֶם אֲזוֹ תִשְׁבַּת
 הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת־שַׁבְתֹּתֶיהָ׃ כֹּל־יְמֵי־
 הַשְּׁמָמָה תִשְׁבַּת אֶת־אֲשֶׁר לֹא־שַׁבְתָּהּ
 בְּשַׁבְתֹּתֵיכֶם בְּשַׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃ וְהַנְּשֹׂאִים
 בְּכַסְיָם וְהַבְּטָחוֹת בְּרִבְבֵיהֶם הַטְּוִיִּים
 וְרִדְף אֶתֶם קוֹל עַלֶּה נְדָף וְנָסוּ מִנֹּסֵת חֲרָב
 וְנָפְלוּ וְאִין רִדְף׃ וּבְשֵׁלוֹ אִישׁ־בְּאָחִיו
 כַּמִּפְנֵי חֲרָב וְרִדְף אִין וְלֹא־תִהְיֶה לְכֶם
 הַתְּקוּמָה לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם׃ וְאַבְדַּתֶּם בְּגוֹיִם
 וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֵיבֵיכֶם׃ וְהַנְּשֹׂאִים
 בְּכֶם יִמְקוּ בְּעֹנֹם בְּאֶרְצְתִּי אֵיבֵיכֶם וְאֶף־
 בְּעֹנֹת אֲבֹתֶם אֶתֶם יִמְקוּ׃ וְהַתּוֹדוֹת אֶת־
 עֹנֹם וְאֶת־עֹן אֲבֹתֶם בְּמַעַלִּים אֲשֶׁר מַעַלְוֹת־

ספר ויקרא

בִּי וַיֹּאֲף אֲשֶׁר־הִלְכוּ עִמִּי בְּקָרִי : אֶף־אֲנִי
 אֵלֶךְ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ
 אֲבוֹתָם אוֹ אֲזַיְכֶנָּה לְבַבְסָהּ הָעֵרֶל וְאֲזִירְצוּ
 אֶת־עֹנֶם : וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וַאֲף
 אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וַאֲף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם
 אֲזָכֹר וְהָאֶרֶץ אֲזָכֹר : וְהָאֶרֶץ תַּעֲזֹב מֵהֶם
 וְתָרִץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ בַּהֲשֵׁמָהּ מֵהַסּוּהָם יִרְצוּ
 אֶת־עֹנֶם יַעַן וּבִיעַן בְּמִשְׁפָּטֵי מֵאִסּוּ וְאֶת־
 חֻקְתֵּי גְעֻלָּה נִפְשָׁם : וַאֲף־גַּם זֹאת בַּהֲוֹתָם
 בְּאֶרֶץ אֲבוֹתָם לֹא־מֵאִסְתִּים וְלֹא־גְעֻלֹתִים
 לְכַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם : וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִיתִי רֵאשִׁנִּים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה : אֱלֹהֵי
 הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
 בְּיַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה :

פ

כֹּז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־
 רַבֵּיעִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי־פִלֵא
 שְׁטִי מִשֶּׁהָן כְּחֹכְרִין

גדר

נדר בערכך נפשתי ליהוה : והיה ערכך
 הזכר מבין עשרים שנה ועד בין ששים שנה
 והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל
 הקדש : ואם נקבה הוא והיה ערכך
 שלשים שקל : ואם מבין חמש שנים ועד
 בין עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים
 שקלים ולנקבה עשרת שקלים : ואם
 מבין חדש ועד בין חמש שנים והיה ערכך
 הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך
 שלשת שקלים כסף : ואם מבין ששים שנה
 ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר
 שקל ולנקבה עשרה שקלים : ואם
 מגד הוא מערכך והעמירו לפני הבהן
 והעריך אתו הבהן על פי אשר תשיגיד
 הנדר יעריכנו הבהן :

ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן
 ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה
 קדש : לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע
 או רע בטוב ואם המיר מרבהמה בבהמה

ספר ויקרא

וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרָתוֹ יְהִי קֹדֶשׁ : וְאִם כָּל־
בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן
לַיהוָה וְהָעֵמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן :
וְהָעֵרִךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֵרְכָךְ
הַכֹּהֵן כִּן יִהְיֶה : וְאִם־גֹּאֵל יִגְאֹלְנָה וַיִּסַּף
חֲמִישְׁתּוֹ עַל־עֵרְכָךְ : וְאִישׁ כִּי־יִקְדֹשׁ אֶת־
בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָעֵרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב
וּבֵין רָע כְּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן בֵּין יָקוּם :
וְאִם־הַמִּקְדָּשׁ יִגְאֹל אֶת־בֵּיתוֹ וַיִּסַּף חֲמִישִׁית
כֶּסֶף־עֵרְכָךְ עָלָיו וְהָיָה לוֹ : * וְאִם־מִשְׁדָּה
אֶחָדָתוֹ יִקְדֹּשׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֵרְכָךְ לִפְנֵי
זֶרַע־זֶרַע חֲמֹר שְׁעָרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף :
אִם־מִשְׁנַת הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שְׂדֵהוּ כְּעֵרְכָךְ
יָקוּם : וְאִם־אֶחָד הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שְׂדֵהוּ וְחָשַׁב־
לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתֵרֶת
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מֵעֵרְכָךְ : וְאִם־גֹּאֵל
יִגְאֹל אֶת־הַשְּׂדֵה הַמִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וַיִּסַּף
חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֵרְכָךְ עָלָיו וְקָם לוֹ : וְאִם־לֹא
יִגְאֹל אֶת־הַשְּׂדֵה וְאִם־מָכַר אֶת־הַשְּׂדֵה

חמישי

שביעי כשהן
מהוכרין

לאיש

לאיש אחר לא יגאל עור : ורַיָּה הַשָּׂדֶה
 בַּצֵּאתוֹ בַּיּוֹם קָדַשׁ לַיהוָה כַּשֵּׂדֶה הַחֹרֵם
 לִכְהֵן תִּהְיֶה אַחֲזוֹתוֹ : * וְאִם אֶת־שָׂדֶה
 מִקְנֵהוּ אֲשֶׁר לֹא מִשָּׂדֶה אַחֲזוֹתוֹ יִקְדִּישׁ
 לַיהוָה : וְחָשְׁבִּילוֹ הִכְהֵן אֶת מַכְסַּת הָעֵרְכָךְ
 עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֵרְכָךְ בַּיּוֹם הַהוּא
 קָדַשׁ לַיהוָה : בַּשְּׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה
 לְאִשֶּׁר קָנָהּ מֵאֲתוֹ לְאִשֶּׁר לוֹ אַחֲזוֹת הָאָרֶץ :
 וְכָל־עֵרְכָךְ יִהְיֶה בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
 יִהְיֶה הַשִּׁקְלֵי : אֶךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה
 בְּבִהְמָה לֹא יִקְדִּישׁ אִישׁ אֲתוֹ אִם־שׂוֹר אִם־
 שֶׂה לַיהוָה הוּא : וְאִם בְּבִהְמָה הַטְּמֵאָה
 וּפְרָה בְּעֵרְכָךְ וַיִּסַּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא
 יִגָּאֵל וְנִמְכַר בְּעֵרְכָךְ : אֶךְ כָּל־חֹרֵם אֲשֶׁר
 יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם
 וּבְהֵמָה וּמִשָּׂדֶה אַחֲזוֹתוֹ לֹא יִמְכַרוּ לֹא יִגָּאֵל
 כָּל־חֹרֵם קָדַשׁ־קֹדְשִׁים הוּא לַיהוָה : * כָּל־
 חֹרֵם אֲשֶׁר יִחְרַם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת
 יוֹמָתוֹ : וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִדֶּעַ חָאָרֶץ

ששי

שביעי

ספר ויקרא

מִפְּרֵי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה : וְאִם-
גֹּאֵל יִגְאֹל אִישׁ מִמַּעֲשָׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו :
וְכָל-מַעֲשֵׂר בְּקָר וּצְאֵן כָּל-אֲשֶׁר-יַעֲבֹר תַּחַת
הַשֶּׁבֶט הָעֵשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיהוָה : לֹא
יִבְקַר בֵּין-טוֹב לְרָע וְלֹא יִמְרְנוּ וְאִם-הִמְדַּ
יִמְרְנוּ וְהִיָּה הוּא וְתַמּוּרְתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא
יִגְאֹל : אֱלֹהֵי הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי :

חוק

סכום פסוקי הספר ויקרא שמנה מאות וחמשים ותשעה • נטף סימן :
וחציו והננע בכשר הוב : ופרשיותיו עשרה • כ"א ג"ד סימן :
וסדריו כ"ג • וכתורתו י'הגה יומם ולילה סימן : ופרקיו
כ"ז ואהיה עמך ואברכך סימן : מניין הפתוחות שתים
והמשיים • והסתומות שש וארבעים • הכל שמנה
ותשעים פרשיות : דורי צ"ח וארום סימן :

יניח ד' שיט
פנויות ויתחי
מחוללת שיט
חמישית

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל
 מועד באחד לחדש השני בשנה השנית
 לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את-
 ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות כל זכר
 לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל-
 יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם
 אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש
 למטה איש ראש לבית אבתו הוא:
 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם
 לראובן אליצור בן שדי צור: לשמעון
 שלמיהל בן צורי שדי: ליהודה נחשון בן
 עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוער: לזבולן
 אליאב בן חלן: לבני יוסף לאפרים
 אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן
 פדהצור: לבנימן אבירן בן גדעוני: לרן
 אחיעזר בן עמי שדי: לאשר פגעיהל בן
 עכרן

ספר במדבר

עֲכָדָן: לְגַד אֲלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל: לְנֹפֶת לִי
 אַחִיר עֲבֹן עֵינָן: אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂאֵי
 מִטּוֹת אֲבוֹתֶיךָ רֵאשִׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם:
 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת: וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ
 בְּאַחַר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּלֻהוּ עַל־מִשְׁפַּחְתֶּם
 לְבַיִת אֲבוֹתֶיךָ בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
 שָׁנָה וּמַעְלָה לְגַלְגַּלְתֶּם: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי: ס

קראי

וַיְהִיו בְּנֵי־רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתֶיךָ
 לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבַיִת אֲבוֹתֶיךָ בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
 לְגַלְגַּלְתֶּם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה
 כָּל־יָצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטַּה רְאוּבֵן
 שֵׁשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת: פ
 לְבָנֵי שְׁמֵעוֹן תּוֹלְדֹתֶיךָ לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבַיִת
 אֲבוֹתֶיךָ פְּקֻדֵיךָ בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגַלְגַּלְתֶּם כָּל־
 זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יָצֵא צָבָא:
 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטַּה שְׁמֵעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
 וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת: פ

שני

לבוני

לְבִנֵי גֵר תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם
 בְּמִסְפַּר שָׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל
 יָצָא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גֵר חֲמִשָּׁה

וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁמֵאוֹת וּחֲמִשִּׁים: פ
 לְבִנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שָׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
 יְהוּדָה אַרְבַּעַה וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁמֵאוֹת:

פ

לְבִנֵי יִשְׂשָׁכָר תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שָׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
 יִשְׂשָׁכָר אַרְבַּעַה וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּעַ
 מֵאוֹת:

פ

לְבִנֵי זְבוּלֹן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שָׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
 זְבוּלֹן שִׁבְעָה וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּעַ מֵאוֹת:

פ

לְבִנֵי

ספר במדבר

לְבָנֵי זִסְפָּן לְבָנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
אֶפְרַיִם אַרְבַּעַיִם אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ

לְבָנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹתִים׃ פ

לְבָנֵי בְנִימֵן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
בְּנֵימֵן חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

פ

לְבָנֵי דָן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל
יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים
אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת׃ פ

לְבָנֵי אֲשֵׁר תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה

וּמַעַלָה כָּל יֵצֵא צְבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמֹטֶה אֲשֶׁר
 אַחַד וָאַרְבַּעִים אֶלְפֵי וַחֲמִשׁ מֵאוֹת: פ
 בְּנֵי נִפְתָּלִי תוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שִׁמֹּת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעַלָה כָּל יֵצֵא צְבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמֹטֶה
 נִפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלְפֵי וָאַרְבַּע מֵאוֹת:

פ

אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 וְנָשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אִישׁ אֶחָד
 לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ: וַיְהִי כָּל־פְּקוּדֵי בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעַלָה כָּל יֵצֵא צְבָא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְהִי כָּל־
 הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלְפֵי וְשִׁלְשֹׁת אֲלָפִים
 וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: וְהַלְוִיִּם לְמֹטֶה
 אֲבֹתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹכָם: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ אֶת־מֹטֶה
 לְוִי לֹא תִפְקַד וְאֶת־רֹאשׁוֹ לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הַפְּקַד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־
 מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ

המה

ספר במדבר

הִמָּה יִשְׂאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל־כֵּלָיו וְהָם
יִשְׁרְתוּהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחֲנוּ׃ וּבְנִסְעַ
הַמִּשְׁכָּן יוֹרִדוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֻת הַמִּשְׁכָּן
יִקְיְמוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהוֹר הַקָּרֵב יוֹמֵת׃ וַחֲנוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דָּגְלוֹ
לְצַבָּאתָם׃ וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדוּת
וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ
הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמַרְת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת׃ וַיַּעֲשׂוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
כֵּן עָשׂוּ׃

פ

כ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
שְׁלִישִׁי
אִישׁ עַל־דָּגְלוֹ בַּאֲתֹת לְבֵית אֲבוֹתָם יַחֲנוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִנְּגַד סָבִיב לְאַהֲרֹן מוֹעֵד יַחֲנוּ׃
וְהַחֲנִיִּם קָרְמָה מִזֹּרְחֵי דָגָל מַחֲנֵה הַיְּהוּדָה
לְצַבָּאתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי הַיְּהוּדָה נַחֲשׁוֹן כֶּךָ
עַמִּינָדָב׃ וְצַבָּאוּ וּפְקַדִּיָּהם אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים
אַלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וְהַחֲנִיִּם עָלָיו מֵמֵה
יֵשֶׁשׁכֵר וְנָשִׂיא לְבְנֵי יֵשֶׁשׁכֵר נְתַנְאֵל כֶּךָ
צוּעַד׃ וְצַבָּאוּ וּפְקַדִּיו אַרְבַּעַה וְחַמְשִׁים
אַלְף

אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת׃ מִטָּה זְכוּלָן וְנִשְׂיָא
 לְבָנֵי זְכוּלָן אֱלִיאָב בֶּן־חֶלֶן׃ וַצְבָאוּ וּפְקֻדֵי
 שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל־
 הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנִים
 אֶלֶף וּשְׁשֵׁת אֲלָפִים וָאַרְבַּע מֵאוֹת לְצְבֹאתָם
 רֵאשֵׁנָה יִסְעוּ׃ ס דָּגֵל מַחֲנֵה
 רֵאוּבֵן תִּימְנָה לְצְבֹאתָם וְנִשְׂיָא לְבָנֵי רֵאוּבֵן
 אֱלִי־צֹר בֶּן־שָׂדִיאוֹר׃ וַצְבָאוּ וּפְקֻדֵי שִׁשָּׁה
 וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת׃ וְהַחֹנֶם עָלָיו
 מִטָּה שְׁמֵעוֹן וְנִשְׂיָא לְבָנָי שְׁמֵעוֹן שְׁלֹמִיאֵל
 בֶּן־צוּר־שָׂדִי׃ וַצְבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה
 וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ וּמִטָּה גֵר
 שֵׂיָא לְבָנָי גֵר אֱלִיסָף בֶּן־רְעוּאֵל׃ וַצְבָאוּ
 וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁ מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים׃ כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רֵאוּבֵן מֵאֵת
 אֶלֶף וָאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים לְצְבֹאתָם וּשְׁנַיִם יִסְעוּ׃ ס
 וְנִסַּע אֶהֱלֵמוֹעַד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ
 הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר יַחְנוּ בֶּן־יִסְעוֹ אִישׁ עַל־יְדוֹ
 לְדָגְלֵיהֶם

לְדֹגְלֵיהֶם: ס דָּגַל מַחֲנֵה אֲפֵרַיִם
 לְצַבֹּאתֵם יִמָּה וְנִשְׂאֵ לְבָנֵי אֲפֵרַיִם אֵלַי שְׁמַע
 בֶּן עֲמִי הוֹד: וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַיִם אֶלֶף
 וְחֲמִשׁ מֵאוֹת: וְעָלְיוּ מִטָּה מִנְּשֵׂה וְנִשְׂאֵ
 לְבָנֵי מִנְּשֵׂה גַמְלִיאֵל בֶּן פְּרָה צוֹר: וְצָבָאוּ
 וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹתַיִם:
 וּמִטָּה בְּנִימָן וְנִשְׂאֵ לְבָנֵי בְּנִימָן אֲבִידֹן בֶּן
 גִּדְעוֹנִי: וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים
 אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה
 אֲפֵרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאוֹת
 לְצַבֹּאתֵם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ: ס דָּגַל
 מַחֲנֵה דָן צַפְנָה לְצַבֹּאתֵם וְנִשְׂאֵ לְבָנֵיהֶן
 אַחִיעֶזֶר בֶּן עֲמִישַׁדַי: וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם
 וּשְׁשִׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת: וְהַחֲנִים עָלָיו
 מִטָּה אֲשֶׁר וְנִשְׂאֵ לְבָנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאֵל בֶּן
 עֶכְרָן: וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבַּעַיִם
 אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת: וּמִטָּה נַפְתָּלִי וְנִשְׂאֵ
 לְבָנֵי נַפְתָּלִי אַחִירָע בֶּן עֵינָן: וְצָבָאוּ
 וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע

מאות: כל הפקדים למחנה דן מאת אלף
 ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחונה
 יסעו לדגליהם: פ

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל
 פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף
 ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:
 והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל
 כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו בני
 ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
 כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו
 על בית אבתו: פ

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה
 ארם משה בהר סיני: ואלה שמות בני רביעי
 אהרן הכהן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים
 אשר מלא ידם לכהן: וימת נדב ואביהוא
 לפני יהוה בהקרבים אשר זרה לפני יהוה
 במדבר סיני ובניים לא אהיו להם ויכהן
 אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם:

ספר במדבר

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: הקרב את-
מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו ואת
משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד
את עבדת המשכן: ושמרו את כל כלי
אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד
את עבדת המשכן: ונתתה את הלויים
לאהרן ולבניו נתונים נתונים המה לו מאת
בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקוד
ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנח
לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת
כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי
הלויים: כי לי כל בכור ביום הכתי כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה:

פ

וַדַּבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי לֵאמֹר : חמישי
 פֶּקֶד אֶת־בְּנֵי לְוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם
 כְּלִזְכֹּר מִבֶּן־חָדָשׁ וְמַעַלְה תִּפְקְדֵם : וַיִּפְקֹד
 אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה : וַיְהִי
 אֱלֹהֵי בְנֵי לְוִי כִשְׁמַתָּם גֵּרְשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי :
 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבְנֵי
 וְשִׁמְעִי : וּבְנֵי קַהַת לְמִשְׁפַּחַתָּם עֶמְרָם
 וַיִּצְהַר חֶבְרוֹן וְעִזִּיאֵל : וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם
 מַחֲלִי וּמוֹשֵׁי אֱלֹהֵם מִשְׁפַּחַת־הַלְוִי לְבֵית
 אֲבֹתָם : לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת־הַלְבִּנִי וּמִשְׁפַּחַת
 הַשִּׁמְעִי אֱלֹהֵי הֵם מִשְׁפַּחַת־הַגֵּרְשָׁנִי :
 פֶּקְדִיהֶם בְּמִסְפָּר כְּלִזְכֹּר מִבֶּן־חָדָשׁ וְמַעַלְה
 פֶּקְדִיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :
 מִשְׁפַּחַת־הַגֵּרְשָׁנִי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ יִמָּה :
 וַנְּשִׂא בֵּית־אֵב לְגֵרְשָׁנִי אֱלִיסָף בֶּן־לֵאל :
 וּמִשְׁמֵרַת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן בְּאַהֲל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן
 וְהָאֵהֶל מִכְסֵהוּ וּמִסַּךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
 וְקַלְעֵי הַחֲצֵרוֹ וְאֵת־מִסַּךְ פֶּתַח הַחֲצֵר אֲשֶׁר
 עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרָיו
 לְכָל

לְכֹל עֲבֹדָתוֹ: ס וּלְקַהֲת
 מִשְׁפַּחַת הָעֶמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי
 וּמִשְׁפַּחַת הַחֲבֵרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעֹזִיאֵלִי אֵלֶּה
 הֵם מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי: בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבֶּן
 חֹדֶשׁ וּמַעְלָה שְׁמֹנֶת אַלְפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
 שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־קַהֲת
 יַחֲנוּ עַל יַד הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה: וְנָשִׂא בֵּית־
 אָבִי לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי אֶל־צֶפֶן בֶּן־עֹזִיאֵל:
 וּמִשְׁמֶרֶת־הָאָרֶץ וְהַשְּׂלַחַן וְהַמִּנְרָה
 וְהַמִּזְבֵּחַ וְכָל־יְהִי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרֹתוּ בָהֶם
 וְהַמִּסְכָּ וְכָל עֲבֹדָתוֹ: וְנָשִׂא נְשֵׂיאֵי הַלְוִי
 אֶל־עֹזֵר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַת שְׁמֹרֵי
 מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: לְמֹרֵי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלֵי
 וּמִשְׁפַּחַת הַמוֹשֵׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת מֹרֵי:
 וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ
 וּמַעְלָה שֵׁשֶׁת אַלְפִים וּמֵאוֹתִים: וְנָשִׂא בֵּית־
 אָבִי לְמִשְׁפַּחַת מֹרֵי צֹרִיאֵל בֶּן־אֲבִיחִיל עַל
 יַד הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צִפְנָה: וּפְקֻדַת מִשְׁמֶרֶת
 בְּנֵי מֹרֵי קָרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחֵי וְעַמֻּדָיו

ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ועמדי החצר
 סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: והחנים
 לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד
 מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת
 המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב
 יומת: כל פקודי הלויים אשר פקד משה
 ואהרן על פי הוה למשפחתם כל זכר מבין
 חרש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס

נקוד על
 ואהרן

ששי

ויאמר יהוה אל משה פקוד כל
 בכר זכר לבני ישראל מבין חרש ומעלה
 ושא את מספר שמתם: ולקחת את
 הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בני
 ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור
 בהמת בני ישראל: ופקד משה כאשר
 צוה יהוה אתו את כל בכור בני ישראל:
 ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבין חרש
 ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף
 שלשה ושבעים ומאתים: פ

ודבר יהוה אל משה לאמר: קח את
 הלויים

ספר במדבר

הלוים תחת כל בכור בני ישראל ואת
בהמת הלוים תחת בהמתם והיו ללוים
אני יהוה : ואת פרוי השלשה והשבעים
והמאתים הערפים על הלוים מכבוד בני
ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים
לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה
השקל : ונתתה הכסף לאהרן ולבניו
פרוי הערפים בהם : ויקח משה את כסף
הפריוס מאת הערפים על פרוי הלוים :
מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף
חמשה ושישים ושלש מאות ואלף בשקל
הקדש : ויתן משה את כסף הפרים לאהרן
ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את
משה :

המזים ק

פ

ד וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : נשא
שביע את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם
לבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות
מלאכה באהל מועד : זאת עבדת בני קהת
באהל

בְּאֵהָל מוֹעֵד קָדַשׁ הַקִּדְשִׁים׃ וּבַאֲהֵרֶן
וּבְנָיו בְּנִסְעֵי הַמִּחֲנֶה וְהוֹרְדוּ אֶת פְּרֻכֹת
הַמִּסֶּכֶה וּכְסוּ בָהּ אֶת אֲרֹן הָעֵדוּת׃ וּנְתַנּוּ
עָלָיו כֶּסֶף עוֹר תַּחֲשׁ וּפְרָשׁוּ בַגְדֵי כָלִיל
תְּכֵלֶת מְלֻמְעָלָה וּשְׂמוֹ בְדִיו׃ וְעַל שְׁלֹחַן
הַפָּנִים יִפְרָשׁוּ בַגְדֵי תְּכֵלֶת וּנְתַנּוּ עָלָיו אֶת
הַקְּעֻרֹת וְאֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת הַמְּנַקִּית וְאֶת
קִשׁוֹרֵי הַנֶּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה׃
וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בַּגְדֵי תוֹלַעַת שָׁנִי וְכֶסֶף אֲרָז
בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וּשְׂמוֹ אֶת בְּדִיו׃ וּלְקַחוּ
בַּגְדֵי תְּכֵלֶת וְכֶסֶף אֶת מְנֹרֶת הַמְּאֹר וְאֶת
נֵרֹתֶיהָ וְאֶת מְלַקְחֶיהָ וְאֶת מַחְתֵּי הָאוֹת
כָּל כָּלִי שֶׁמֶנֶה אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ לַהֲבֵהֶם׃
וּנְתַנּוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל כָּלִיָּהּ אֶל מַכְסֵה עוֹר
תַּחֲשׁ וּנְתַנּוּ עַל הַמוֹט׃ וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֶב
יִפְרָשׁוּ בַגְדֵי תְּכֵלֶת וְכֶסֶף אֲרָז בְּמַכְסֵה עוֹר
תַּחֲשׁ וּשְׂמוֹ אֶת בְּדִיו׃ וּלְקַחוּ אֶת כָּל כָּלִי
הַשֶּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ בָּם בַּקֶּדֶשׁ וּנְתַנּוּ אֶל
בַּגְדֵי תְּכֵלֶת וְכֶסֶף אוֹתָם בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ

ספר במדבר

וּנְתַנּוּ עַל־הַמוֹט׃ וְדַשְׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּפְרִשׁוּ
עָלָיו בַּגֵּר אֲרַגְמָן׃ וּנְתַנּוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלָיו
אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ עָלָיו בְּהֵם אֶת־הַמַּחֲתֹת אֶת־
הַמְזֻלְגֹת וְאֶת־הַיַּעֲיִם וְאֶת־הַמְזֻרְקֹת כָּל־
כֵּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפְרִשׁוּ עָלָיו כֶּסֶף עוֹר תַּחֲשׁ
וּשְׁמוּ בָדָיו׃ וְכֹלֵה אֶהְרֹן וּבָנָיו לְכַסֹּת אֶת־
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כֵּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קֹהֵל לִשְׂאֵת וּלְאֲיָעוּ
אֶת־הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה מִשְׂאֵת בְּנֵי־קֹהֵל
בְּאֶהֱל מוֹעֵד׃ וּפְקֹדֹת אֶלְעָזָר וּבֶן־אֶהֱרֹן
הַכֹּהֵן שֹׁמֵן הַמְּאֹר וְקִטְרֹת הַסַּמִּים וּמִנְחַת
הַתָּמִיד וְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה פְּקֹדֹת כָּל־הַמִּשְׁכָּן
וְכָל־אֲשֶׁר־כּוֹ בַקֹּדֶשׁ וּבְכֵלָיו׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
אֵל־תִּכְרִיתוּ אֶת־שֵׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֵלִי
מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃ וְתָאתִי עִשׂוּ לָהֶם וַחֲיוּ וְלֹא
יָמָתוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶהְרֹן
וּבָנָיו יָבֹאוּ וּשְׁמוֹ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עַבְדּוֹתוֹ
וְאֶל־מִשְׁאוֹ׃ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כִּבְלַע אֶת־

הַקֹּדֶשׁ

הקדש ומתו:

פ פ פ

P. 35. וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת ארת כל משאם: זאת עבדת

ספר במדבר

משפחת בני הגרשני באהל מועד
 ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן :
 בני מררי למשפחתם לבית
 אבתם תפקד אתם : מבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל
 הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד :
 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
 מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו
 ואדניו : ועמודי החצר סביב ואדניהם
 וירדותם ומיתריהם לכל פליהם ולכל
 עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת
 משאם : זאת עבדת משפחת בני מררי
 לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן
 אהרן הכהן : * ופקד משה ואהרן ונשיאי
 העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית
 אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה
 באהל מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם
 אלפים שבע מאות וחמשים : אלה פקודי

משפחת

מִשְׁפַּחַת חֻקֹּתַי כֹּל־הַעֲבֹד בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בֵּי־רֹ-
 מִשְׁרָה: ס וּפְקוּדֵי בְנֵי גֵרִשׁוֹן
 לְמִשְׁפַּחֹתֶם וּלְבֵית אֲבֹתֶם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חַמְשִׁים שָׁנָה כֹּל־הַבָּא
 לַצֵּבֵא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם
 לְמִשְׁפַּחַתֶם לְבֵית אֲבֹתֶם אֶלְפִים וְשֵׁשׁ
 מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי גֵרִשׁוֹן כֹּל־הַעֲבֹד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה: וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי מִרְרֵי לְמִשְׁפַּחַתֶם לְבֵית אֲבֹתֶם: מִבֶּן
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חַמְשִׁים שָׁנָה
 כֹּל־הַבָּא לַצֵּבֵא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיְהִיו
 פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתֶם שְׁלֹשָׁת אֶלְפִים
 וּמֵאוֹתִים: אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְרֵי
 אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בֵּי־רֹ-
 מִשְׁרָה: כֹּל־הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 וְנָשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחַתֶם
 וּלְבֵית אֲבֹתֶם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה

ספר במדבר

וְעַד בֵּן־חַמְשִׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד עֲבַדְתָּ
עֲבָדָה וְעֲבַדְתָּ פֶּשַׁא בְּאֵהָל מוֹעֵד : וַיְהִי
פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אַלְפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וַשְּׁמֹנִים : עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה
אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מִשְׁאֵוֹ וּפְקֻדֵי
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ

ה וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני
שלישי ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל
זב וכל טמא לנפש : מזכר עד נקבה תשלחו
אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו
את מחניהם אשר אני שכן בתוכם : ויעשו
בן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ
למחנה כאשר דבר יהוה אל משה בן עשו
בני ישראל : פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל איש אוראשה כיעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל ביהודה ואשמרה הנפש
ההוא : והתודו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף

עליו

עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם אין לאיש
גאל להשיב האשם אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלכר איל הכפרים אשר
יכפר בו עליו: וכל תרומה לכל קדשי
בני ישראל אשר יקריבו לכהן ליהיה:
ואיש את קדשיו לו יהיו איש את
לכהן ליהיה: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו מעל: ושכב איש אתה
שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
והיא נטמאה ועל אין בה והוא לא נתפשה:
ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והיא לא נטמאה: והביא
האיש את אשתו אל הכהן והביא את
קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים
לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנח כי
מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון:

וְהִקְרִיב אֶתְּךָ הַכֹּהֵן וְהֵעִמְרָהּ לִפְנֵי יְהוָה׃
 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּם קֹדְשִׁים בְּכֵלֵי-חָרֶשׁ וּמִן-
 הָעֶפְרָא אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן
 וְנָתַן אֶל-הַמִּים׃ וְהֵעִמִּיר הַכֹּהֵן אֶת-הָאִשָּׁה
 לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת-רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל-
 כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזִּכְרוֹן מִנְחַת קִנְיָאֵת
 הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמְּרִים הַמֵּאֲרָרִים׃
 וְהִשְׁבִּיעַ אֶתְּךָ הַכֹּהֵן וַאֲמַר אֶל-הָאִשָּׁה אִם-
 לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתְּךָ וְאִם לֹא שָׁטִית טְמֵאָה
 תַּחֲרֵת אִישׁךָ הַנָּקִי מֵמֵי הַמְּרִים הַמֵּאֲרָרִים
 הָאֵלֶּה׃ וְאֵת כֵּי שָׁטִית תַּחַת אִישׁךָ וְכִי טְמֵאת
 וַיִּתֵּן אִישׁ בְּךָ אֶת-שִׁכְבְּתוֹ מִבְּלַעַד אִישׁךָ׃
 וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת-הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה
 וַאֲמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹרְךָ לָאֵלֶּה
 וְלִשְׁבַעַת בְּתוֹךְ עַמְּךָ בְּתַת יְהוָה אֶת-יְרִכְךָ
 נִפְלֹת וְאֵת בְּטַנְךָ צְבָה׃ וּבְאוֹ הַמִּים הַמֵּאֲרָרִים
 הָאֵלֶּה בְּמַעַיְךָ לֹא צְבוּרָה בָּטָן וְלִנְפֹל יִרְךָ
 וַאֲמַרְהָ הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן׃ וְכָתַב אֶת-
 הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בְּסֵפֶר וּמָחָה אֶל-מֵי

הַמְרִים : וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת־מִי הַמְרִים
 הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לַמְרִים :
 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאוֹת
 וְהִנִּיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־
 אוֹזְבֵּרְתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת־
 הָאִשָּׁה אֶת־הַמַּיִם : וְהִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם וְהִי תֵּהֵא
 אִסְ־נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָּהּ
 הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לַמְרִים וְצִבְתָּהּ בְּטִנָּה וּנְפִלָה
 יִרְכָּב וְהִי תֵּהֵא הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקִרְבַּ עִמָּה : וְאִם־
 לֹא־נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְשִׁהַרְרָה הוּא וְנִקְתָּה
 וְנִזְרָעָה זֶרַע : זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאוֹת אֲשֶׁר תִּשְׁטֶה
 אִשָּׁה תֵּהֵא אִשָּׁה וְנִטְמָאָה : אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
 תֵּעַבֵּר עָלָיו רִוַח קְנָאוֹה וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ
 וְהִעֲמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעִשָּׂה לָהּ
 חֵכֶהן אֶת־כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת : וְנִקָּה הָאִישׁ
 מֵעִוְוֹהָ אִשָּׁה הַהוּא תִּשָּׂא אֶת־עֹנָהּ : פ
 וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אֶת־אִשָּׁה

כִּי יִפְּלֹא לְגֵרֹה נָדָר נָזִיר לַיהוָה : מִיַּיִן
 וְשֵׁכָר יִזֵּר חֲמִיץ יַיִן וְחֲמִץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה
 וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים
 וַיִּבְשִׂים לֹא יֹאכַל : כָּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכָּל אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה מִגִּפְּזֵי הַיַּיִן מִחֲרָצֵנִים וְעַד זֶג לֹא יֹאכַל :
 כָּל יְמֵי נָדָר נִזְרוֹ תֵּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ
 עַד מְלֹאת הַיָּמָס אֲשֶׁר יִזֵּר לַיהוָה קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה גִדּוּל פָּרַע שֶׁעַר רֹאשׁוֹ : כָּל יְמֵי הַזִּירוֹ
 לַיהוָה עַל נַפְשׁוֹ מֵת לֹא יָבֹא : לֹאבִיו וְלֵאמֹו
 לְאָחִיו וְלֵאחֹתוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמֵתָם כִּי
 נָזִיר אֱלֹהִיו עַל רֹאשׁוֹ : כָּל יְמֵי נִזְרוֹ קֹדֶשׁ
 הוּא לַיהוָה : וְכִי יָמוּת מֵרַת עָלָיו בַּפֶּתַע
 פָּתְאָם וְטָמְא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם
 טָהַרְתּוּ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַחְנוּ : וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי
 יָבֹא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנַיִם בָּנִי יוֹנָה אֶל הַכֹּהֵן
 אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֶחָד
 לְחִטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֹּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר
 חִטָּא עַל הַנֶּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם
 הַהוּא : וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ

בֵּן־שְׁנָתוֹ לְאִשׁ וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ כִּי
טָמֵא נִזְרוּ : וְזֹאת תּוֹרַת הַנְּזִיר בְּיוֹם מְלֵאת
יָמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
וְהַקָּרִיב אֶת־קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ
רְמִים אַחַר לְעֹלָה וְכִבְשֵׁה אַחַר בֵּת־
שְׁנָתָה תְּמִימָה לַחֲטָאתָ וְאֵיל־אֶחָד תְּמִים
לְשִׁלְמִים : וְסַל־מִצּוֹת סֵלֶת חֲלֹת בְּלוֹלֹת
בְּשֶׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵיהֶם : וְהַקָּרִיב הִכְהֵן לִפְנֵי־הוָה
וַעֲשֵׂה אֶת־חֲטָאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ : וְאֶת־הָאֵיל
יַעֲשֵׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל־סַל־הַמִּצּוֹת
וַעֲשֵׂה הִכְהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ : וְגִלַּח
הַנְּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ
וְלָקַח אֶת־שֵׁעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאִשׁ
אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים : וְלָקַח הִכְהֵן
אֶת־הַזֶּרֶעַ בְּשִׁלְהָ מִן־הָאֵיל וְחֲלֹת מִצֵּה
אֶחָת מִן־הַסֶּל וְרִקִּיקֵי מִצֵּה אַחַר וְנָתַן עַל־
כַּפֵּי הַנְּזִיר אַחַר הַתְּגִלְחוֹ אֶת־נִזְרוֹ : וְהִנִּיף
אוֹתָם הִכְהֵן תְּנוּפֵה לִפְנֵי־הוָה קֹדֶשׁ הוּא

לכהן

ספר במדבר

לִבְהִיזֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוֹמָה
וְאַחַר יִשְׁתַּה הַנְּזִיר יֵין: זֹאת תּוֹרַת הַנְּזִיר
אֲשֶׁר יֵדֵר קִרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל-נְזֻרוֹ מִלֶּבֶד אֲשֶׁר-
תִּשְׁגִּירוּ כִּפִּי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יֵדֵר כִּן יַעֲשֶׂה עַל-
תּוֹרַת נְזִירוֹ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-
אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרַכּוּ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: ס וַיְבָרַךְ יְהוָה
וַיִּשְׁמְרֵהֶם: ס יֵאָר יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ
וַיִּהְיֶה נֶגֶד: ס יֵשָׂא יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם
לָךְ שְׁלוֹם: ס וַשְׁמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-

פרשת יום א
של חנוכה

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרַכְכֶם: ס וַיְהִי בַיּוֹם
כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמַּשְׁחָה אֹתוֹ
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֵת כָּל-כֵּלָיו וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת
כָּל-כֵּלָיו וַיִּמַּשְׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם: וַיִּקְרִיבוּ
נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשֵׂאֵי
הַמִּטָּה הֵם הַעֲמֻדִים עַל-הַפְּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת-
קִרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ-עֹגֶלֶת צָב וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר
בָּקָר עֹגֶלֶה עַל-שְׁנֵי הַנְּשֵׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד
וַיִּקְרִיבוּ

ד
דביעי

ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה
 אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את
 עבדך אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים
 איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלות
 ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: אתושתי
 העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון
 כפי עבדתם: ואתו ארבע העגלות ואת
 שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
 ביד איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת
 לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף
 ישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח
 ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים ארבע
 קרבנס לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה
 נשא אחר ליום נשאים אחר ליום יקריבו
 את קרבנס לחנכת המזבח:

ס

ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו ^{המישי}
 נחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחר כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם

ספר במדבר

שְׁנֵיהֶם מִלְאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בִשְׁמֵן לְמִנְחָה׃
כֶּף אַחֶרֶת עֶשְׂרֵה זֶהב מִלֵּאָה קִטְרֶת׃ פֶּרֶךְ
אֶחָד בֵּין בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּין שְׁנֵיתוֹ
לְעֵלָה׃ שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וּלְזִבַּח
הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶרֶק קֶרֶבֶן
נִחְשׁוֹן בְּדַעַמִּינָדָב׃ פ

פרשת יום ב' של חנוכה

בְּיוֹם הַשְּׁנַיִ הַקָּרִיב נִתְּנָאֵל בֵּין צוּעַר נְשִׂיאַ
יִשְׁשַׁכֵּר׃ הַקָּרִב אֶת־קֶרְבָּנוֹ קִעֲרֶת־כֶּסֶף
אַחֶרֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם׃
מִלְאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בִשְׁמֵן לְמִנְחָה׃ כֶּף
אַחֶת עֶשְׂרֵה זֶהב מִלֵּאָה קִטְרֶת׃ פֶּרֶךְ אֶחָד
בֵּין בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּין שְׁנֵיתוֹ
לְעֵלָה׃ שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וּלְזִבַּח
הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶרֶק קֶרֶבֶן
נִתְּנָאֵל בֵּין צוּעַר׃ פ

פרשת יום ג' של חנוכה

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיאַ לְבָנֵי זְבוּלֹן אֵילֵיב בֵּין
חֵלֶן

חֲלוֹן : קָרְבָּנוֹ קִעְרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מֵלֵאָה קִטְרֹת : פֶּר אֶחָד בֵּן בָּקָר אֵיל אֶחָד
 כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּן שְׁנַתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלֹהֵי אֲבֹת בֵּן חֲלוֹן : פ

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נִשְׂא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיָּזוֹר בֵּן־
 שְׂדִיאוֹר : קָרְבָּנוֹ קִעְרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מֵלֵאָה קִטְרֹת : פֶּר אֶחָד בֵּן בָּקָר אֵיל אֶחָד
 כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּן שְׁנַתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד
 לַחֲטָאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיָּזוֹר בֵּן שְׂדִיאוֹר : פ

ביום

חצות

פרשת יום ק
 של חצות

ספר במדבר

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיה אל בן
 צורי שדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן שלמיה אל בן צורי שדי: פ
 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה

פרשת יוסה
 של חנוכה

פרשת יוסה
 של חנוכה

חמשה

המשה זה קרבן אליסף בן דעואל: פ

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע

בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת

שלשים ומאה משקלה מזרק אחר כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים

סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה

זהב מלאה קטרת: פר אחר בן בקר איל

אחר כבש אחר בן שנתו לעלה: שעיר

עזים אחר לחטאת: ולזבח השלמים בקר

שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים

בני שנה המשה זה קרבן אל ישמע בן

עמיהוד: פ

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן

פרה צור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים

ומאה משקלה מזרק אחר כסף שבעים שקל

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה

בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה

קטרת: פר אחר בן בקר איל אחר כבש

אחר בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחר

לחטאת

פרשת יומי
של חנוכה

פרשת יום
ח' של חנוכה
גם בהעלותך

ספר במדבר

לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתרים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן גמליאל בין פרה צור:

פ

ביום השביעי נשיא לבני בנימן אבירן בן
גדעני: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גדעני:

פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה

בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד
 כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר שבעי
 פגעאל בין עכרון: קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
 בין בקר איל אחד כבש אחד בין שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 פגעאל בין עכרון: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
 אחירע בין עינן: קרבנו קערת כסף
 אחת

ספר במדבר

אֶחָדָה שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֵׁקֶל בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מֵלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּסֶף
אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד
בִּין בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּין שְׁנֵיתוֹ
לְעֵלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן
אֶחָד עַבְדֵי עֵינָן: פ

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת
בְּנֵי אֵיִשְׂרָאֵל קִעְרֹת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
מִזְרְקֵי כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם
עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקִּעְרֹת הָאֶחָת כֶּסֶף
וְשִׁבְעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים
אַלְפִים וָאַרְבַּע מֵאוֹת בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כִּפּוֹת
זָהָב שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מֵלֵאָת קִטְרֶת עֶשְׂרֵה
עֶשְׂרֵה הַכֶּסֶף בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל זָהָב הַכִּפּוֹת
עֶשְׂרִים וּמֵאָה: כָּל הַבָּקָר לְעֵלָה שְׁנַיִם
עֶשֶׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶשֶׂר כֶּבֶשִׁים בְּנֵי

שָׁנָה

שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
 עשר לחטאת: וכל בקר יזבח השלמים
 עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתדים
 ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת
 המזבח אחרי המשח אתו: ובבא משה
 אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול
 מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן
 העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל-ח
 אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות
 אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:
 ויעש בן אהרן אל-מול פני המנורה העלה
 נרותיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה
 מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד
 פחה מקשה הוא כמראה אשר הראה
 יהוה את משה בן עשרה את המנורה:

פ

ספר במדבר

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את
הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם :
וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי
חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו
בגדיהם והטהרו : ולקחו פר בין בקר
ומנחתו סלת כלולה בשמן ופר שני בין
בקר תקח לחטאת : והקרבת את הלוים
לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני
ישראל : והקרבת את הלוים לפני יהוה
וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים :
והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה
מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת
יהוה : והלוים יסמכו את ידיהם על ראש
הפרים ועשה את האחד חטאת ואת
האחר עלה ליהוה לכפר על הלוים :
והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת את
הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים :
שני ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד

וטהרת

וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי
 נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל
 תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל
 לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני
 ישראל בארם ובבהמה ביום הפתי כל
 בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי:
 ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני
 ישראל: ואתנה את הלויים נתנים ולאהרן
 ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
 בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
 ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף כגשת
 בני ישראל אל אלה הקדש: ויעש משה ואהרן
 וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה
 יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני
 ישראל: ויתחטאו הלויים וכבסו בגדיהם
 ונגף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר
 עליהם אהרן לטהרם: ואחרי כן באו
 הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד
 לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את

ספר במדבר

מִשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כִּן עָשׂוּ לָהֶם: ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת
אֲשֶׁר לַלְוִיִּם מִבֶּן חֲמִשׁ עָשָׂר שָׁנָה וּמַעְלָה
יָבֹאוּ לְצַבָּא צְבָא בְּעִבְדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וּמִבֶּן
חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְבָּא הָעֵבֶדְהָ וְלֹא יַעֲבֹד
עוֹד: וְיָשַׁרְתָּ אֶת־אָחִיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לְשִׁמְרַת
מִשְׁמֶרֶת וְעֵבֶדְהָ לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲשֶׂה
לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמֶרֶתָם: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר־סִינַי בַּשָּׁנָה
הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ: בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ
הַזֶּה בֵּין הָעֲרָבִים תַעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמַעֲרֹו כְּכֹל־
חֻקְתּוֹ וּכְכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרָבִים בְּמִדְבַר־סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי
אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טַמְאִים לְנַפְשׁ אָדָם וְלֹא־
יָכְלוּ

ט
שלישי
פרשת יופ ד
של ח"ה של
פסח

יכלו לעשרת הפסח ביום ההוא ויקרבו
 לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו
 האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש
 אדם למה נגדע לבלתי הקריב את קרבן
 יהוה במערו בתוך בני ישראל: ויאמר
 אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה
 לכם:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל לאמר איש איש כיהיה טמאו
 לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם
 ועשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה
 עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות
 ומרים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד
 בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח
 יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ובדרך
 לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש
 ההוא מעמיה כיו קרבן יהוה לא הקריב
 במערו חטאו ישא האיש ההוא: וכיגור
 אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח

ט א 19 ו כמשפטו

ספר במדבר

וכמשפטו בן יעשה חקה אחת יהיה לכם
 רביעי ולגר ולאזרח הארץ: ס וביום הקים
 את המשכן כפה הענן את המשכן לאהל
 העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה
 אש עד בקר: בן יהיה תמיד הענן יכסנו
 ומראה אש לילה: ולפי העלות הענן מעל
 האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום
 אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל:
 על פי הוה יסעו בני ישראל ועל פי הוה
 יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן
 יחנו: ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים
 ושמרו בני ישראל את משמרת הוה ולא
 יסעו: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על
 המשכן על פי הוה יחנו ועל פי הוה יסעו:
 ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה
 הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה
 הענן ונסעו: או ימים או חדש או ימים
 בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו
 בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על

פי

בהעלתך ריח

פִּי יְהוָה יַחְנוּעַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמַרְת
 יְהוָה שָׁמְרוּ עַל־ פִּי יְהוָה בִּיר־מִשָּׁה׃

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ עֲשֵׂה לָךְ י
 שְׁתֵּי חֲצוּצֹת כָּסֶף מְקֻשָּׁרֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם
 וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדוּה וּלְמַסַּע אֶת־
 הַמַּחֲנוֹת׃ וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלַיךְ כָּל־
 הָעֵדוּה אֶל־ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאִם־בָּאֲחַת
 יִתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלַיךְ הַנְּשִׂאִים רֵאשִׁי אֶל־פִּי
 יִשְׂרָאֵל׃ וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת
 הַחֲנִים קִדְמָה׃ וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שֵׁנִית
 וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים תִּימְנָה תְּרוּעָה יִתְקַעוּ
 לְמַסְעֵיהֶם׃ וּבְהַקְהִיל אֶת־הַקְּהָל תִּתְקַעוּ
 וְלֹא תִרְיעוּ׃ וּבְנִי אֲהַרֵן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ
 בַּחֲצוּצוֹת וְהָיוּ לָכֶם לַחֲקֵת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃
 וְכִי־תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֶרֶצְכֶם עַל־הַצֵּר
 הַצֵּר אֹתְכֶם וְהִרְעֵתֶם בַּחֲצוּצוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם
 לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם׃
 וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי

ספר במדבר

חדשכם ותקעתם בחצרות על עלתיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יהוה אלהיכם: פ

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות:
ויסעו בני ישראל למסעייהם ממדבר סיני
וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו
בראשנה על פי יהודה ביד משה: ויסע
דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם
ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא
מטה בני יששכר נתנאל בן צווער: ועל
צבא מטה בני זבולן אליאב בן הלון: והורד
המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי
המשכן: ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליצור בן שדיאור: ועל צבא
מטה בני שמעון שלמיהל בן צור שדי:
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל:
ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו
את המשכן עד באם: ונסע דגל מחנה
בני

בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע
 בן עמיהוד: ועל צבא מטה בני מנשה
 גמליאל בן פרעה צור: ועל צבא מטה בני
 בנימין אבירן בן גרעוני: ונסעדגל מחנה
 בנידן מאסף לכל המחנות לצבאתם
 ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: ועל
 צבא מטה בני אשר פנעאל בן עכרון:
 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן
 עינן: אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
 ויסעו: ויאמר משה לחבב
 בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו
 אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
 לכה אתנו ורהטבנו לך כי יהוה דבר טוב
 על ישראל: ויאמר אליו לא אלקי כי אם
 אל ארצי ואל מולדתי אלקי: ויאמר
 אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו
 במדבר והיית לנו לעינים: והיה כיריתלך
 עמנו והיה הטוב ההוא אשר יטיב יהוה
 עמנו והטבנו לך: ויסעו מהר יהוה דרך

ספר במדבר

שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְבֹּן בְּרִית יְהוָה נִסַּע לִפְנֵיהֶם
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַתּוֹר לֶהֱם מְנוּחָה : וְעַנְן
יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעֵם מִן הַמַּחֲנֶה :

וַיְהִי בְּנִסְעֵהוּ אֲרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קוֹמָה יְהוָה וַיִּפְצוּ אֲבוּיָךְ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאִיךָ
מִפְּנֵיךָ : וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

גון הפוכה
ש שי

ובנחוק

גון הפוכה

וַיְהִי הָעַם כַּמֶּת אַנְשֵׁי רַע בְּאֲזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
יְהוָה וַיַּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל
בְּקִצֵּה הַמַּחֲנֶה : וַיִּצַּעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל
מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ : וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא תִבְעֵרָה כִּי בִעֲרָהּ בָּם אֵשׁ
יְהוָה : וְהָאֵסֶפֶס אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הָתְאוּ תְאוּהוּ
וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְכוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
יֹאכַלֵּנוּ בִּשָׂר : זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל
בְּמִצְרַיִם הֵנִם אֵת הַקִּשְׁאִים וְאֵת הָאֲבִטָּחִים
וְאֵת הַחֲצִיר וְאֵת הַבְּצִלִּים וְאֵת הַשּׁוּמִים :
וְעַתָּה נִפְשָׁנוּ בִּישָׂה אֵין כָּל בְּלִתֵּי אֵל הַמֶּן
עֵינֵינוּ : וְהַמֶּן בְּזָרְעֵךְ גֵּד הוּא וְעֵינֵנוּ כְּעֵין

יא

הכולל

שלוש עשרה

בהעלתך רב

הַפְּדִלָּה : שָׁטוּ הָעַם וּלְקָטוּ וּמַחֲנוּ בְּרַחֲמִים
 אֹדְכוּ בַּמִּדְבָּה וּבְשָׁלוֹ בַּפְּרוּר וְעָשׂוּ אֶת־נוֹ
 עֲנוּת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁךְ הַשָּׁמַיִן :
 וּבְרִדַת הַטַּל עַל־הַמַּחְנֶה לַיְלָה יִרְדּוּ הַמָּן
 עֲלֵיו : וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעַם בֹּכָה
 לְמִשְׁפַּחַתוֹ אִישׁ לַפֶּתַח אָהָלוֹ וַיַּחַר אַף יְהוָה
 מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָעַ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 לָמָּה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ וּלְמַה לֹּא־מִצַּתִּי חֵן
 בְּעֵינֶיךָ לְשׂוֹם אֶת־מִשְׁאַ כָּל־הָעַם הַזֶּה עָלַי :
 הֲאֵנֹכִי הָרִיתִי אֶת כָּל־הָעַם הַזֶּה אִם־אֲנֹכִי
 יִלְדֵתִיהוּ כִּי־תֹאמַר אֵלַי שְׂאֵהוּ בַּהִיקְךָ
 כִּי־אֲשֶׁר יִשְׂאֵה אֱמֵן אֶת־הַיִּנֶּק עַל־הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיו : מֵאִין לִי בֶשֶׁר לִתֵּת
 לְכָל־הָעַם הַזֶּה כִּי־יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ
 בֶּשֶׁר וְנֹאכַלָּה : לֹא־אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי
 לְשַׂאת אֶת־כָּל־הָעַם הַזֶּה כִּי כְבֹד מִמֶּנִּי :
 וְאִם־כִּכָּהוֹן אֶת־עֲשֵׂה לִי הֲרֹגֵנִי נָא הֲרוּג אִם־
 מִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאֵל־אַרְאֶה בְּרַעְתִּי :

פ

ספר במדבר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲסַפְּהָ לִּי שְׁבָעִים
 אֲנִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם
 זִקְנֵי הָעָם וְשִׁטְרוּ וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל־אֹהֶל
 מוֹעֵד וְהִתִּיצְבוּ שָׁם עִמָּךְ׃ וַיֵּרְדְּתִי וּדְבַרְתִּי
 עִמָּךְ שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ
 וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אֹתָךְ בְּמִשְׁנֵי הָעָם
 וְלֹא תִשָּׂא אֹתָהּ לְבַדְּךָ׃ וְאֶל־הָעָם
 תֹּאמֶר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֵר וְאֲכַלְתֶּם בֶּשֶׂר כִּי
 בְכִיתֶם בְּאֶזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֹאכְלֵנוּ בֶּשֶׂר
 כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִגְרַתָּן יְהוָה לָכֶם
 בֶּשֶׂר וְאֲכַלְתֶּם׃ לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן
 וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרֵה
 יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם׃ עַד חֹדֶשׁ יָמִים עַד
 אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לזֶרַע יַעַן כִּי־
 מֵאִסַּתֶּם אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
 וְתִבְכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם׃
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שְׁש־מֵאוֹת אֶל־רַגְלֵי הָעָם
 אֲשֶׁר אֲנִי בְּקִרְבוֹ וְאֵתָּה אָמַרְתָּ בֶּשֶׂר אֲתֵן
 לָהֶם וְאֲכָלוּ וְחָדֶשׁ יָמִים׃ הֵצֵאן וּבִקֵּר

ישחט

ישחט להם ומצא להם אם את כל דני
 הים יאסף להם ומצא להם: פ

ויאמר יהוה אל משה היר יהוה תקצר
 עתה תראה היקר דברי אס לא: ויצא
 משה וידבר אל העם את דברי יהוה
 ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם
 סביבת האהל: וירד יהוה בענן וידבר
 אל יוויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן
 על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח
 עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספון: וישארו
 שני אנשים במחנה שם האחר אלדר
 ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה
 בפרתבים ולא יצאו האהלה וירתנבאו
 במחנה: וירץ הנער ויגיד למשה ויאמר
 אלדר ומידד מרתנבאים במחנה: ויען
 יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר
 אדני משה כל אדם: ויאמר לו משה
 המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה
 נביאים כפי יתן יהוה את רוחו עליהם*:

ספר בידבר

ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל:

ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלום מן הים

ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום

כה סביבות המחנה וכאמתים על פני

הארץ: ויקם העם כל היום ההוא וכל

הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו

השליק

הממעט אסף עשרה חמרים וישטחו להם

שטוח סביבות המחנה: הבשר עודנו בין

שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך

יהוה בעם מכה רבה מאד: ויקרא את שם

המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו

את העם המתאווים: מקברות התאוה נסעו

העם חצרות ויהיו בחצרות: פ

ובתדבר מרים ואהרן במשה על אדות

זב

האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית

לקח: ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה

הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: והאיש

משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני

נמוק

הארמה: ויאמר יהוה פתאום

אל

בהעלתך רכב

אל משה ואל אהרן ואל מרים צאון
של שתכם אל אהל מועד ויצאון שלשתם :
וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים ויצאון שניהם : ויאמר
שמעו נא דברי אס יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע בחלום אדבר בן :
לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא :
פה אל פה אדבר בן ומראהו לא בחירות
ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר
בעבדי במשה : ויחר אף יהוה בסוילך :
והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת :
ויאמר אהרן אל משה בני אדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו
ויאכל חצי בשרו : ויצעק משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא לה : פ

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה
הלא תכלים שבעת ימים תסגר שבעת ימים

מחויץ למחנה ואחר תאסף : ותסגר מרים
מחויץ למחנה שבעת ימים והעם לאנסע
יג עד האסף מרים : * ואחר נסעו העם
מהצרות ויחנו במדבר פארן :

פ פ פ

P. 37. וידבר יהוה אל משה לאמר : שלח לך
אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני
נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבותי תשלחו כל גשיא בהם :
וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה :
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור :
למטה שמעון שפט בן חורי : למטה
יהודה פלב בן יפנה : למטה יששכר
גאל בן יוסף : למטה אפרים הושע בן
נח : למטה בנימין פלטי בן רפוא :
למטה זבולן גדיא בן סודי : למטה
יוסף למטה מנשה גדי בן סוכי :
למטה

למטה רן עמיאל בן גמלי : למטה אשר
סתור בן מיכאל : למטה נפתלי נחבי בן
ופסי : למטה גרנאואל בן מכי : אלה
שמות האנשים אשר שלח משה לתור
את הארץ ויקרא משה להושע בן נון
יהושע : וישלח אתם משה לתור את
ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב
ועליתם את ההר : וראיתם את הארץ
מה הוא ואת העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעט הוא אסרוב : ומה
הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא
אסרעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה
הבמחנים אם במבצרים : ומה הארץ
השמנה הוא אסרזה הישבה עין אם
אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים : * ויעלו ויתרו שני
את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
חמת : ויעלו בנגב ויבא עד חברון
ושם אחימן ששי ותלמי לדי הענק
(והברון)

ספר במדבר

וַחֲבֵרוֹן שִׁבְעַת שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צִעַן מִצְרַיִם׃
וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה
וְאֲשַׁכּוֹל עֵנָבִים אֶחָד וַיִּשְׁאַרוּ בַּמוֹט
בְּשָׁנִים וּמִן הָרִמּוֹנִים וּמִן הַתְּאֵנִים׃ לַמָּקוֹם
הַהוּא קָרְא נַחַל אֲשַׁכּוֹל עַל אֲדוֹת
הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר-כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּשׁוּבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבַּעִים יוֹם׃
וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-מִשְׁהוּוֹאֵל אֶחָד וְאֶל-
כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְּבַר פָּאֶרָן
קִדְשָׁה וַיִּשְׁיבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֵת-כָּל-הָעֵדָה
וַיֵּרְאוּם אֶת-פְּרֵי הָאָרֶץ׃ וַיִּסְפְּרוּ-לוֹ
וַיֹּאמְרוּ בָּאֲנֹו אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִוא וְזֵה פְרִיָּה׃ אִפֹּס
כִּי-עַז הָעַם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצוּרֹת
גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם-יְלֵדֵי הָעֵנֶק רֵאִינוּ שָׁם׃
עַמֶּלֶק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנֹּגֵב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי
וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל-הַיָּם
וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּהְיֶה כָּלֵב אֶתְהַעֵם אֶל-
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲרָה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי-

יכול

יְכוּל נוֹכַל לָהּ: וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ
 אָמְרוּ לֵאמֹר לֵאנוּכַל לַעֲלוֹת אֶל-הָעַם כִּי-חֹזֵק
 הוּא מִמֶּנּוּ: וַיֵּצֵאוּ דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ
 אֶתְּהָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לַתּוֹר אֶתְּהָ אָרֶץ אֲכָלֹת
 יוֹשְׁבֵיהָ הוּא וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ
 אֲנָשִׁי מַדּוּת: וְשָׁם רָאִינוּ אֶת-הַנְּפִלִים
 בְּנֵי עֵנַק מִן-הַנְּפִלִים וְנָהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים
 וְכֵן הָיִינוּ בְעֵינֵיהֶם: * וַתִּשָּׂא כָל-הָעֵדָה יָד
 וַיִּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם וַיִּכְפּוּ הָעַם בְּלִילָהּ
 הַהוּא: וַיִּלְנוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן כָּל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם כָּל-הָעֵדָה לוֹ
 מִתְּנוּ בְּאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַמִּדְבָּר הַזֶּה לוֹ
 מָתָנוּ: וְלָמָּה יְהוּה מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל-הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לְנַפְלָה בְּהָרֹב נִשְׁרָפוּ וְטַפְנוּ יְהִיוּ לְבָנִי
 הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִם: וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ אֶל-אָחִיו נִתְּנָה רֵאשׁ וּנְשׁוּבָה
 מִצְרַיִם: וַיַּפֵּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פְּנֵיהֶם
 לִפְנֵי כָל-קְהַל-עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהוֹשֶׁעַ

בַּנֹּנֶן וּכְלָב בְּדִיפְנֵה מִן הַתַּרְיִם אֶת־
 הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגֵדֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־
 כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד׃
 אִם־חָפִץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ
 אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־
 הִיא זֹבַת חֶלֶב וְדֶבֶשׁ׃ אֵךְ בִּיהוָה אֵל־
 תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֵל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ
 כִּי לֹחֲמֵנוּ הֵם סַר צֶלֶם מֵעֲלֵיהֶם וַיְהוֶה
 אֲתָנוּ אֵל־תִּירָאִים׃ וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה
 לָרְגוּם אַתֶּם בְּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה
 בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֲנִי יֵאָצְנוּ
 הָעַם הַזֶּה וְעַד־אֲנִי לֹא־אֲמִינֵנוּ בִּי בְּכָל־
 הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃ אֲכַנּוּ בְּדַבָּר
 וְאוֹרְשָׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי־גָדוֹל וְעַצוֹם
 מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וּשְׁמַעוּ
 מִצְרַיִם כִּי־הָעֲלִיתָ בְּכַחַךְ אֶת־הָעַם הַזֶּה
 מִקִּרְבּוֹ׃

שֶׁלַח

דְּבַר

מִקְרָבוֹ : וַאֲמָרוּ אֶל־יְוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת
שִׁמְעוּ כִּי־אֵתָהּ יְהוָה בִּקְרֹב הָעַם הַזֶּה
אֲשֶׁר־עֵין בְּעֵין נִרְאָהוּ אֵתָהּ יְהוָה וְעַנְגְךָ
עָמַד עֲלֵהֶם וּבְעַמֵּד עֵינַי אֵתָהּ הוֹלֵךְ
לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמֵּוֹד אִשׁ לַיְלָה : וְהִמַּתָּה
אֶת־הָעַם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַאֲמָרוּ הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר : מִבְּלַתִּי
יִבְלֹת יְהוָה לְהַבִּיא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחַטֶם
בְּמִדְבָּר : וְעַתָּה יִגְדַל נֶאֱכָה אֲדֹנָי כֹּה־אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : יְהוָה אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד נִשְׂאָ עֵוֹן וּפֶשַׁע וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה
פֶקֶד עֵוֹן אֲבוֹתַי עַל־בְּנֵי־עַל־שְׁלֵשִׁים
וְעַל־רִבְעִים : סִלַּח־נָא לְעֹוֹן הָעַם הַזֶּה
כִּנְדָר חֲסִדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֵּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּח־תִּי
כְּדִבַּרְךָ : וְאוֹלָם חִי־אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד־
יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ : כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים
הָרְאִים אֶת־כְּבוֹדִי וְאֶת־אֵתָתִי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי
בְּמִצְרַיִם

יור דבתי

ספר שמות

ספר במדבר

במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים
ולא שמעו בקולי: אם יראו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא
יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת
עמו וימלא אחרי והביאתו אל הארץ אשר
בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלקי והכנעני
יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר
דרך ים סוף:

פ

רביעי וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה
מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי: אמר אלהם
חי אני נאס יהוה אם לא פאשר דברתם
באזני כן אעשה לכם: במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן
עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי:
אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לשבן אתכם כה פי אם כלב בן
יפנה ויהושע בן נון: וטפכם אשר
אמרתם

וְאָמַרְתֶּם לְבִנְיָהוּ וְהִבִּיאֲתִי אִתְּם וַיִּדְעוּ
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאֲסַתֶּם בָּהּ׃ וּפְגַרְיֶכֶם
 אַתֶּם יָפְלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ וּבְנֵיכֶם יְהִיוּ רַעִים
 בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה וּנְשָׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם
 עִדְתֶם פְּגַרְיֶכֶם בַּמִּדְבָּר׃ בְּמִסְפַּר הַיָּמִים
 אֲשֶׁר־תֵּרַתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם יוֹם וְיֹם
 לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשָּׂאוּ אֶת־עֹנֹתֵיכֶם
 אַרְבַּעַיִם שָׁנָה וַיִּדְעֶתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי׃ אֲנִי
 יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־
 הָעֵדָה הָרַעָה הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר
 הַזֶּה יִתְּמוּ וְשֵׁם יִמְתּוּ׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
 שָׁלַח מֹשֶׁה לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשִׁבוּ וַיִּלְוּנוּ ^{וַיִּלְוּנוּ ק'}
 עָלַי אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיאֲדָבָה עַל־הָאָרֶץ׃
 וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצֵא דַבַּת־הָאָרֶץ רַעָה
 בְּמִנְפֶּה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נּוּן וְכָל־כָּבֵד
 בְּן־יִפְתָּה חָיוּ מִן־הָאֲנָשִׁים הַהֵם הַהֹלְכִים
 לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְּאֲבְלוּ הָעָם מְאֹד׃ וַיִּשְׁכְּמוּ בְּבֹקֶר
 וַיַּעֲלוּ

ספר במדבר

וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעָלִינוּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטְאָנוּ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְמַה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי
יְהוָה וְהוּא לֹא תִצְלַח׃ אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אִין
יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגְּפוּ לִפְנֵי אֵיבֹיכֶם׃
כִּי הָעִמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם וַיַּפְלֹתֶם
בְּחָרֵב כִּי־עַל־כֵּן שִׁבַּתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־
יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם׃ וַיַּעֲלוּ לְעֹלֹת אֶל־רֹאשׁ
הָהָר וְאֲדֹנָן בְּרִית יְהוָה וּמִשֶׁה לֹא־מָשׁוּ
מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה׃ וַיֵּרֶד הָעִמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי
הַיֹּשְׁבֵי הַר הַהוּא וַיִּכּוּם וַיַּפְתּוּם עַד־
הַחֲרָמָה׃

פ

טו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־
אֶרֶץ מוֹשְׁבֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם׃
וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ אֹזֶבַח לִפְלֹא־
נֶדֶר אֹזֶבַח אֹזֶבַח אֹזֶבַח אֹזֶבַח לַעֲשׂוֹת רִיחַ
נִיחַח לַיהוָה מִן־הַבֶּקָר אֹזֶבַח הַצֹּאן׃
וְהַקְּרִיב הַמִּקְרִיב קִרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה

סלת

סֵלֶת עֶשְׂרוֹן בְּלוֹל בְּרִבְעֵית הַהֵיזָן שֶׁמֶן׃ וַיִּזֶן
 לַנֶּסֶךְ רִבְעֵית הַהֵיזָן תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֵלָה אֹו
 לִזְבַּח לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד׃ אֹו לְאֵיל תַּעֲשֶׂה
 מִנְחַה סֵלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים בְּלוֹלָהּ בְּשֶׁמֶן
 שְׁלֹשִׁית הַהֵיזָן׃ וַיִּזֶן לַנֶּסֶךְ שֵׁלֶשִׁית הַהֵיזָן
 תִּקְרִיב רִיחַ נִיחַח לַיהוָה׃ * וְכִי־תַעֲשֶׂה חֲמִישִׁי
 בֶּן־בָּקָר עֲלֶיהָ אֹו זְבַח לְפִלֵּא־נֹדֶר אֹו
 שְׁלָמִים לַיהוָה׃ וְהִקְרִיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר
 מִנְחָה סֵלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן
 חֲצִי הַהֵיזָן׃ וַיִּזֶן תִּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצִי הַהֵיזָן
 אִשֶׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה׃ כִּכְהַיַּעֲשֶׂה לְשׁוֹר
 הָאֶחָד אֹו לְאֵיל הָאֶחָד אֹו־לֶשֶׁה בְּכַבָּשִׁים
 אֹו בְּעִזִּים׃ כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכְהִי
 תַעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרִים׃ כֹּל־הָאֲזֹרָה
 יַעֲשֶׂה כִכְהִי אֶת־אֵלֶּה לְהִקְרִיב אִשֶׁה רִיחַ
 נִיחַח לַיהוָה׃ וְכִי־גֹוֹר אֶתְכֶם גֹּר אֹו אֲשֶׁר
 בְּתוֹכְכֶם לִדְרֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אִשֶׁה רִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵן יַעֲשֶׂה׃ הַקְהֵל
 חֻקֵּי אַחֲת לָכֶם וְלִגְר הַגֵּר חֻקֵּי
 עוֹלָם

ספר במדבר

עולם לדרתיכם ככם כגור יהיה לפני יהוה :
תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגור
הגור אתכם :

פ

ששי וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם בבואכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה : והיה
באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
ליהוה ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה
בתרומת גרן בן תרימו אתה : מראשית
ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם :
ס וכי תשגו ולא תעשו את כל-

המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה :
את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה
מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם :
והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו
כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח
ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר
עזים אחד לחטת : וכפר הכהן על כל
עדת בני ישראל ונסלח להם פי עגגה הוא

הסר א'

והם

שלח רכח

והם הביאו את קרבנם אשר ליהוה
וחטאתם לפני יהוה על שגגתם: ונסלח
לכל עדת בני ישראל ולגד הגד בתוכם כי
לכל העם בשגגה: ו

ואם נפש שביעי

אחרת תחטא בשגגה והקריבה עוברת
שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש
השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר
עליו ונסלח לו: האזרה בבני ישראל ולגד
הגד בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה
בשגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה
מן האזרה ומן הגד את יהוה הוא כגדף
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: כי
דבר יהוה בזה וארת מצותו הפר הפרתו
תכרת הנפש ההוא עונה בה: פ

והיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש
עצים ביום השבת: ויקריבו אתו המזאים
אתו מקושש עצים אל משה ואל אהרן ואל
כל העדה: ויניחו אתו במשמר כי לא
פרש מה יעשה לו: ו

ויאמר

יהוה

ספר במדבר

יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה מוֹת יוֹמֵת הָאִישׁ רְגוֹם אֹתוֹ
בְּאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מַחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּצְאוּ
אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ
אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית
עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדִרְתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
הַכֹּנֵף פֶּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהוֹיֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ

וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קָהָת בֶּן־לוֹי וְרֵתֹן
וְאִבִּירָם

ואבירם בני אליאב ואון בן פלרת בני
 ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני
 ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי
 מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל
 אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה
 כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו
 על קהל יהוה: וישמע משה ויפל
 על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו
 לאמר בקרו ידע יהוה את אשר לו ואת
 הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו
 יקריב אליו: זאת עשו קח לכם מחתות
 קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו
 עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
 אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם
 בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו נא
 בני לוי: המעט מכם כי הבדיל אלהי
 ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
 אתכם אליו לעבד את עבודת משכן
 יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם:

וַיִּקְרַב אֶתְךָ וְאֶת-כָּל-אַחֶיךָ בְּנֵי-לְוִי אִתְּךָ
 וּבִקְשַׁתֶּם גַּם-כֹּהֲנֵהָ: לִכְן אֶתָּה וְכָל-

עֲדֹתֶךָ הַנְּעָדִים עַל-יְהוָה וְאַהֲרֹן מִה-

לִקְרֹא לְדָתְךָ וּלְאַבִּירֶם בְּנֵי אֱלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ
 לֹא נַעֲלֶה: הַמַּעֲט כִּי הָעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זְבַת

חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי הִשְׁתַּרַר
 שְׁנִי עֲלֵינוּ גַם-הִשְׁתַּרַר: * אָף לֹא אֶל-אֶרֶץ

זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הֵבִיאָתָנוּ וְהִתַּתָּנוּ לְנוּ
 נַחֲלֹת שָׂדֵה וּכְרֶם הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם

תִּנְקְרוּ לֹא נַעֲלֶה: וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד
 וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה אֶל-תִּפְּן אֶל-מִנְחֹתֶם

לֹא חָמֹר אַחַד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעִיתִי
 אֶת-אֶחָד מֵהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קָרַח

אֶתָּה וְכָל-עֲדֹתֶךָ הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה
 אֶתְּהוּ וְהֵם וְאַהֲרֹן מִקֵּר: וּקְחוּ אִישׁ מִחֲתָתוֹ

וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי
 יְהוָה אִישׁ מִחֲתָתוֹ חֲמִשִּׁים וּמְאַתִּים מִחֲתָתוֹ

וְאֶתְּהוּ וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֲתָתוֹ: וַיִּקְחוּ אִישׁ
 מִחֲתָתוֹ

מִחַתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אִשׁ וַיִּשִׁמוּ עֲלֵיהֶם
 קִטְרֹרֶת וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁחָה
 וַאֲהֲרֹן׃ וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרְחַת אֶת־כָּל־הָעֵדָה
 אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
 אֶל־כָּל־הָעֵדָה׃

וַיִּדְבֹר יְהוָה שְׁלִישִׁי

ס

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ הַבְּדִלּוּ
 מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֲכַלְהָ אַתֶּם כְּרֹגֵע׃
 וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי
 הָרוּחַת לְכָל־בֶּשֶׂר הָאִישׁ אֶחָד יַחְטֵאוּעַל־
 כָּל־הָעֵדָה תִּקְצֹף׃

ס

וַיִּדְבֹר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר
 הֶעֱלוּ מַסְבִּיב לְמִשְׁכַּן־קִרְחַת דָּתָן וְאַבִּירָם׃
 וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וְאַבִּירָם וַיִּלְכוּ
 אַחֲרָיו זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּדְבֹר אֶל־הָעֵדָה

לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֱהִלֵי הָאֲנָשִׁים
 הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל־תִּגְעוּ בְכָל־אִשֶּׁר
 לַחֶם פִּי תִסְפּוּ בְכָל־חַטָּאתֶם׃ וַיַּעֲלוּ מֵעַל
 מִשְׁכַּן־קִרְחַת דָּתָן וְאַבִּירָם מַסְבִּיב וּדָתָן
 וְאַבִּירָם יִצְאוּ נֹצְצִים פָּתַח אֱהִלֵיהֶם

ספר במדבר

וַיִּשְׁיֶהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת
 תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־
 הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מִלְּבִי : אִם כַּמּוֹת
 כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹהִים וּפְקַדְתָּ כָּל־הָאָדָם
 יִפְקַד עֲלֵיהֶם לֹא־יְהוָה שְׁלַחְנִי : וְאִם בְּרִיאָה
 יִבְרָא יְהוָה וּפְצַתָּהּ הָאָדָמָה אֶת־פִּיהָ
 וּבִלְעָה אֶתְּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם
 וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׁאֵלָה וַיִּדְעֶתֶם כִּי נִצְּנוּ
 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה : וַיְהִי כַכֵּלְתוּ
 לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם : וַתַּפְתַּח הָאָרֶץ
 אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֶתְּם וְאֶת־בֵּתֵיהֶם וְאֶת־
 כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לָקְרַח וְאֶת כָּל־הַרְכּוֹשׁ
 וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֵלָה
 וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִרְתּוֹן
 הַקָּהָל : וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיב תֵּיהֶם
 נָסוּ לְקָלֶם כִּי אָמְרוּ כִּן תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ :
 וְאִשׁ יֵצֵאָה מֵאֵת יְהוָה וְתֹאכַל אֶת־הַחַמְשִׁים
 וּמֵאֵתֵים אִישׁ מִקְּרִיבֵי הַקָּטָרֶת :

וידבר

ס וידבר יהוה אל משה לאמר :
אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם
את המתות מבין השרפה ואת האש
זרה הלאה כי קדשו : את מחתות
החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי
פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל : ויקח
אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר
הקריבו השרפים ורקעום צפוי למזבח :
זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב
איש זר אשר לא מודע אהרן הוא
להקטיר קטורת לפני יהוה ולא יהיה
כקרח וכערתו כאשר דבר יהוה ביד משה
לו :

פ

וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על-
משה ועל אהרן לאמר אתם המתם
את עם יהוה : ויהי בהקהל העדה על-
משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
בסוהו הענן וירא כבוד יהוה : ויבא משה

ספר במדבר

וַאֲהֲרֹן אֶל-פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד:

ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

רביעי

הֲרִמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֹתָם

כִּרְגֵעַ וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֲהֲרֹן קַח אֶת-הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ

אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְוֹת וְהוֹלֵךְ

מִהָרָה אֶל-הָעֵדָה וְכִפַּר עֲלֵיהֶם כִּי יֵצֵא

הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחַל הַנֶּגֶף:

וַיִּקַּח אֲהֲרֹן כַּאֲשֶׁר וַדְּבַר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל-תּוֹךְ הַקָּהֶל

וְהִנֵּה הַחַל הַנֶּגֶף בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת-הַקִּטְוֹת

וַיִּכְפַּר עַל-הָעַם: וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין

הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגֵּפָה: וַיְהִי הַמֵּתִים

בַּמִּגֵּפָה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת

מִלִּבְדַּר הַמֵּתִים עַל-דְּבַר-קִרְחָה: וַיָּשָׁב אֲהֲרֹן

אֶל-מֹשֶׁה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמִּגֵּפָה

נִעְצְרָה:

פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבְּרוּ אֶל-

חמישי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֵתֶם מִטָּה מִטָּה לְבֵית

אָב מֵאֵת כָּל-נְשֵׂיהֶם לְבֵית אֲבֹתָם

שְׁנַיִם

שנים עשר מטות איש את שמו תכתב
 על מטתו: ואת שם אהרן תכתב על מטת
 לוי כי מטת אהרן לראש בית אבותם:
 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר
 אועד לכם שמה: והיה האיש אשר אבחר
 בו מטתו יפרח והשכתי מעלי את תלנות
 בני ישראל אשר הם מלינם עליכם:
 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו
 כל נשיאיהם מטת לנשיא אהרן מטת
 לנשיא אהרן לבית אבתם שנים עשר מטות
 ומטת אהרן בתוך מטותם: וינח משה את
 המטות לפני יהוה באהל העדות: והי
 ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה
 פרח מטת אהרן לבית לוי ויצא פרח
 ויצין ציץ ויגמל שקדים: ויצא משה
 את כל המטות מלפני יהוה אל כל
 בני ישראל וידאנו ויקחו איש מטתו:

פ

ויאמר יהוה אל משה השב את מטת שש

ספר במדבר

אָהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאוֹת לְבְנֵי־
מִרְי וְתִכְרַל תִּלְוַנְתֶּם מֵעָלַי וְלֹא יִמְתּוּ :
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן עָשָׂה :

פ

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֲנִי
גֹועֵנו אִבְדָנוּ כָּל־נוֹ אִבְדָנוּ : כָּל־הַקָּרֵב
הַקָּרֵב אֶל־מֹשֶׁה יְהוֹה יְמוֹת הָאֵם תִּמְנוּ
וְחַלְלוּ עַל־עַד : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֲהֲרֹן
אֲתָה וּבְנֵיךָ וּבֵית־אָבִיךָ אֲתָךְ תִּשְׂאוּ אֶת־
עֵינֵי הַמִּקְדָּשׁ וְאֲתָה וּבְנֵיךָ אֲתָךְ תִּשְׂאוּ
אֶת־עֵינֵי כְהֵנְתְכֶם : וְגַם אֶת־אֲחִיךָ מִטָּה
לֹא יִשְׁבֹּט אֲבִיךָ הַקָּרֵב אֲתָךְ וְיִלְווּ עִלְיָךְ
וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאֲתָה וּבְנֵיךָ אֲתָךְ לִפְנֵי אֱהֹל
הָעֵדוּת : וּשְׁמְרוּ מִשְׁמֵרְתְּךָ וּמִשְׁמֵרַת כָּל־
הָאֱהֹל אַךְ אֶל־כָּלֵי הַקָּדָשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ
לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא יִמְתּוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם :
וְנִלְווּ עִלְיָךְ וּשְׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֵרַת אֱהֹל
מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֱהֹל וְזָר לֹא־
יִקְרַב אֲלֵיכֶם : וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־מִשְׁמֵרַת

הַקָּדָשׁ

הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יְהִי עֹזֵר
 קֶצֶף עַל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : וְאֲנִי הֵנָּה לִקְהַלְתִּי
 אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָכֶם מִתְּנָה נְתֻנִים לִיהוּה לַעֲבֹד אֶת־
 עֲבֹדַת אֱהֱל מוֹעֵד : וְאַתָּה וּבְנֵיךָ אִתְּךָ
 תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ
 וְלַמִּבֵּית לַפְּרֹכֶת וְעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת
 מִתְּנָה אֲתָן אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם וְהִזְרֵה הַקֶּרֶב יוֹמָת:

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאֲנִי הֵנָּה נֹתְתִי לָךְ
 אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוֹמָתִי לְכָל־קֹדֶשׁ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתַתִּים לַמִּשְׁחָה וּלְבִנְיָךְ לַחֲקֵי
 עוֹלָם : זֶה־יְהִי לָךְ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִן־
 הָאֵשׁ כָּל־קֶרְבָּנִים לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־
 הַטְּאֵתָם וּלְכָל־אֲשָׁמִים אֲשֶׁר יִשִּׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ
 קֹדְשִׁים לָךְ הוּא וּלְבִנְיָךְ : בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים
 תֹּאכְלֵנוּ כָּל־זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יְהִי־
 לָךְ : וְזֶה־לָּךְ תְּרוֹמַת מִתְּנָם לְכָל־תְּנוּפֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתַתִּים וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ

אתך

* כ * ה 5 20

אֶתְךָ לְחֶק-עוֹלָם כֹּל-טְהוֹר בְּבֵיתְךָ
 יֹאכַל אֹתוֹ: כֹּל חֶלֶב יִצְהָר וְכֹל חֶלֶב
 תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתֶם אֲשֶׁר-יִתְּנוּ לַיהוָה
 לֶךְ נִתְּתִים: בְּכוּרֵי כֹל אֲשֶׁר בְּאֶרֶצְסָם
 אֲשֶׁר-יִבְיֵאוּ לַיהוָה לָךְ יִהְיֶה כֹל-טְהוֹר
 בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֵנוּ: כֹּל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לֶךְ
 יִהְיֶה: כֹּל פֶּטֶר רֶחֶם לְכֹל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר-
 יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּאֶרֶס וּבְבִהֵמָה יִהְיֶה לֶךְ
 אֶךְ פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת
 בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה: וּפְדוּיוֹ
 מִבֶּן-חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְפֶּךָ בְּכֶסֶף חֲמִשָּׁתַּת
 שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
 הוּא: אֶךְ בְּכוֹר-שׁוֹר אֹרְבְּכוֹר כֶּשֶׁב אֹרְ
 בְּכוֹר עוֹ לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת-דָּמָם
 תִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-חֶלְבָם תִּקְטֹר
 אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה: וּבִשְׂרָם יִהְיֶה
 לֶךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וְכִשּׁוֹק הַיָּמִין לָךְ יִהְיֶה:
 כֹּל תְּרוֹמַת הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִרְמוּ בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לָךְ וּלְבְנֶיךָ וּלְבְנֹתֶיךָ
 אֶתְךָ

רלד

קרח

אתה לחק עולם ברית מלח עולם
 הוא לפני יהוה לך ולירעך אתך: ויאמר
 יהוה אל אהרן בארצם לא תנהל
 וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך
 ונחלתך בתוך בני ישראל: ס

ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר שביעי

בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר הם
 עבדים ארת עבדת אהל מועד: ולא
 יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד
 לשאת חטא למורת: ועבד הלוי הוא
 את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת
 עולם לדרתכם ובתוך בני ישראל לא
 ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל
 אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים
 לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
 ישראל לא ינחלו נחלה: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל
 הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו
 מאת בני ישראל את המעשר אשר

נתתי

ספר במדבר

נִתְּנִי לָכֶם מֵאֵתֶם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם
מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה מֵעֵשֶׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר :
וְנַחֲשֵׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן הַגֶּרֶן
וּכְמִלֵּאָה מִן הַיֶּקֶב : כִּן תְּרִימוּ גַם אַתֶּם
תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר
תִּקְחוּ מֵאֵרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּנָתֶם מִמֶּנּוּ
אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן : מִכֹּל
מִתְּנֵיכֶם תְּרִימוּ אֶת כָּל תְּרוּמַת יְהוָה
מִכֹּל חֶלְבֹו אֶת מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ : וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם בְּהִרְיַמְכֶם אֶת חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ
וְנַחֲשֵׁב לְלוֹיִם כְּתִבּוּאֵת גֶּרֶן וּכְתִבּוּאֵת
יֶקֶב : וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם אַתֶּם
וּבֵיתְכֶם כִּי שֹׂכֵר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם
בְּאֶהֱל מוֹעֵד : וְלֹא תִשְׂאוּ עֲלֵי־וַחֲטִיָּא
בְּהִרְיַמְכֶם אֶת חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ וְאֶת קִדְשֵׁי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא תִמּוּתוּ :

פ פ פ

יט וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
P. 39.
זאת

זֹאת חַקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
 דִּבְרֵי אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פְּרָה
 אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־
 עָלָה עָלֶיהָ עַל׃ וַנִּתַּתְּם אֹתָהּ אֶל־אֱלֹעֶזֶר
 הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וּשְׁחַט אֹתָהּ לִפְנָיו׃ וּלְקַח אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן
 מִדָּמָה בְּאֹצְבָעוֹ וְהִזָּה אֶל־נֶכַח פְּנֵי אֹהֶל־
 מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע פַּעַמִּים׃ וּשְׂרַף אֶת־
 הַפְּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֵרָה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־
 דָּמָה עַל־פְּרֹשֶׁה יִשְׂרָף׃ וּלְקַח הַכֹּהֵן עֵץ
 אֲרָז וְאֵזוֹב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ
 שְׂרֹפֶת הַפְּרָה׃ וּכְבֹּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ
 בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרַיְכָא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא
 הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב׃ וְהִשְׂרַף אֹתָהּ יְכַבֵּס
 בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא
 עַד־הָעֶרֶב׃ וְאַסֵּף אִישׁ טְהוֹר אֶת־אֵפֶר
 הַפְּרָה וְהֵנִיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמִקּוֹם טְהוֹר
 וְהִירְתָהּ לְעֹדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי
 נִדְרָה חֲטָאת הוּא׃ וּכְבֹּס הָאֵסֵף אֶת־

אֶפְרַח הַפְּרָה אֶרֶץ בְּגֵדוֹ וּטְמֵא עַד הָעֶרֶב
וְהִירְתָהּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם
לְחַקְרַת עוֹלָם׃ הַנִּגְעַת בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם
וּטְמֵא שְׁבַעַת יָמִים׃ הוּא יִתְחַטָּא בְּיוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם־לֹא
יִתְחַטָּא בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא־
יִטְהַר׃ כָּל־הַנִּגְעַת בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־
יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶרֶץ מִשְׁכַּן יְהוָה טְמֵא
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִיְגֵדָה
לֹא־זָרַק עָלָיו טְמֵא יְהִי עוֹר טְמֵאתוֹ בּוֹ׃
זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֵהָל כָּל־הַבָּא
אֶל־הָאֵהָל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטְמֵא שְׁבַעַת
יָמִים׃ וְכָל־כֵּל־יִפְתּוּחַ אֲשֶׁר אֵין צִמּוּד
פָּתִיל עָלָיו טְמֵא הוּא׃ וְכָל־אֲשֶׁר־יִגַּע עַל־
פְּנֵי הַשֹּׂדֶה בְּחִלְל־חָרֵב אוֹ בְמַת אוֹ בַעֲצֵם
אָדָם אוֹ בְּקֶבֶר יִטְמֵא שְׁבַעַת יָמִים׃ וְלִקְחוּ
לְטְמֵא מֵעֶפֶר שְׂרָפָת הַחֲטָאֹת וְנָתַן עָלָיו
שְׁנֵי מִים חַיִּים אֶל־כָּלִי׃ * וְלִקַּח אֶזְבֵּב וְטָבַל
בְּמִים אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאֵהָל וְעַל־כָּל־
הַבָּלִים׃

הַבָּלִים וְעַל-הַנַּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הִיוּ-שָׁם וְעַל-
 הַנִּגְעַבַּעִצִּים אוֹ בַחֲלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקֶּבֶר :
 וְהִזָּה הַטְּהוֹר עַל-הַטְּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחַטָּאוֹ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכַבֵּם
 בַּגִּדִּי וּרְחִץ בַּמַּיִם וְטָהַר בְּעֶרֶב : וְאִישׁ אֲשֶׁר-
 יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה טִמְּא מִי
 גִדָּה לֹא-זָרַק עָלָיו טִמְא הוּא : וְהִיתָה
 לָהֶם לַחֲקֵרֵת עוֹלָם וּמִזָּה מִי-הַנִּגְדָּה יִכַּבֵּם
 בַּגִּדִּי וְהַנִּגְעַבַּעִצִּים בְּמִי הַנִּגְדָּה יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב :
 וְכָל אֲשֶׁר-יִגְעֻבוּ הַטְּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ
 הַנִּגְעֵת תִּטְמָא עַד-הָעֶרֶב : פ

וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-הָעֵדָה מִדְּבַר-כ
 צֵן בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיָּשֶׁב הָעָם בַּקֶּדֶשׁ
 וְתָמַת שָׁם מֵרִים וְתִקְבְּר שָׁם : וְלֹא-הִיָּה
 מִיִּם לָעֵדָה וַיִּקְהָלוּ עַל-מִשְׁהוּ עַל-אֲהֲרֹן :
 וַיִּרְבּוּ הָעָם עִם-מִשְׁהוּ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ
 גִּוְעֵנוּ בְּגוֹעַ אַחֲנֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה : וְלֵמָּה
 הִבֵּאתֶם אֶת-קֹהֵל יְהוָה אֶל-הַמִּדְּבַר הַזֶּה
 לָמוֹת

ספר במדבר

לְמוֹת שֵׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ: וְלִמָּה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה
לֹא מָקוֹם זֶרַע וְתֹאנָה וְגִפְנֵי וְרִמּוֹן וּמִים
אֵין לְשִׁתּוֹת: וַיֵּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקֹּהֵל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ
עַל-פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה אֲלֵיהֶם:

פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת-
הַמָּטָה וְהַקֹּהֵל אֶת-הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן
אַחֶיךָ וּדְבַרְתֶּם אֶל-הַסֹּלֶעַ לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן
מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִים מִן-הַסֹּלֶעַ
וְהִשְׁקִיתָ אֶת-הָעֵדָה וְאֶת-בְּעִירָם: וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת-הַמָּטָה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּהוּ: וַיִּקְהֵלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת-הַקֹּהֵל אֶל-
פְּנֵי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ נָא הַמִּזְרִים
הַמֵּן הַסֹּלֶעַ הַזֶּה נּוֹצֵיא לָכֶם מִים: וַיִּרֶם
מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ וַיַּךְ אֶת-הַסֹּלֶעַ בַּמָּטָהוּ
פַעַמִּים וַיֵּצְאוּ מִים רַבִּים וְתִשְׁרַת הָעֵדָה
וּבְעִירָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

שלישי
שני כשהן
מתוכרין

ואל

וְאֶל־אֶהְרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם כִּי לְהַקְדִּישְׁנִי
 לְעֵינֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִכְן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקֶּהֶל
 הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם׃ הִמָּה מִי
 מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
 וַיִּקְדַּשְׁבָּם׃

רביעי

מִלֹּאכִים מִקֹּדֶשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה אָמַר
 אַחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־
 הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתֵנו׃ וַיִּרְדּוּ אֲבֹרְתֵינוּ
 מִצְרִימָה וּנְשַׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ
 לָנוּ מִצְרַיִם וּלְאֲבֹתֵינוּ׃ וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
 וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם
 וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ עֵיר קִצְרָה גְבוּלְךָ׃
 נַעֲבֹרָה־נָא בְּאַרְצְךָ לֹא־נַעֲבֹר בְּשֹׁדָה וּבְכֹרֶם
 וְלֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֹר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךָ לֹא
 נָטָה יָמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלְךָ׃
 וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן־בְּחָרֵב
 אֵצֶא לְקִרְאתְךָ׃ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּמַסְלָה נַעֲלָה וְאִם־מִמֶּיךָ נִשְׁתָּה אֲנִי
 וּמִקְנִי וְנָתַתִּי מְכָרֶם רַק אֵין־דָּבָר בְּרִגְלֵי
 אַעֲבֹרָה

ספר במדבר

אעברה: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וכיד חזקה: וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו: פ

חמישי
שלישי כשהן
מהוברין

ויסעו מקרשויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בחר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים

שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל : ס

וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ דֶּד־עָרֹד יָשָׁב כִּי
הִנָּבֵא בִּי בְּאֵי יִשְׂרָאֵל דֶּדֶךְ הָאֲתָרִים וְיִלְחָם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב וּמִמֶּנּוּ שָׁבִי : וַיְדַר יִשְׂרָאֵל
נָדַר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן תַּתֵּן אֶת־הָעַם
הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמֹתִי אֶת־עַרְיָהֶם : וַיִּשְׁמַע
יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְיִחַרֵם
אֶתָּהֶם וְאֶת־עַרְיָהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
חֶרְמָה :

פ

וַיִּסְעוּ מֵהָר הַהוּא דֶּדֶךְ יַם־סוּף לְסַבָּב אֶת־
אֶרֶץ אֲדוּם וַתִּקְצַר נַפְש־הָעַם בַּדֶּדֶךְ :
וַיְדַבֵּר הָעַם בְּאֱלֹהִים וּבַמֶּשֶׁה לֵּמָּה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לְמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין
מַיִם וּנְפִשָׁנוּ קָצָה בַּלָּחֶם הַקָּלֵקֵל : וַיִּשְׁלַח
יְהוָה בְּעַם אֶת־הַנְּחֹשִׁים הַשֹּׂרְפִים וַיִּנְשְׁכוּ
אֶת־הָעַם וַיָּמָת עַם־רַב מִיִּשְׂרָאֵל : וַיָּבֹא
הָעַם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ
בַּיהוָה וּבְךָ הַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ
אֶת־הַנְּחֹשִׁים וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעַם : וַיֹּאמֶר
יְהוָה

ספר במדבר

יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על
נס והיה כל הנשוק וראה אתו וחי: ויעש
משה נחש נחשת וישמרו על הנס והיה
אם נשך הנחש את איש והביט אל

ששי

נחש הנחשת וחי: *ויסעו בני ישראל ויחנו
באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש:
משם נסעו ויחנו בנחל זר: משם נסעו

ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא
מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין
מואב ובין האמרי: על כן יאמר בספר

מלחמת יהוה את והב בסופה ואת
הנחלים ארנון: ואשר הנחלים אשר נטה
לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשם

בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה
אסף את העם ואתנה להם מים: ס

אז ישיר ישראל את השירה הזאת
עלי באר ענו לה: באר הפרוה שרים פרוה
גריבי העם במחקק במשענתם וממדבר
מתנה

חקת רלט
 מִתְּנָה : וּמִתְּנָה נְחֻלְיָאֵל וּמִנְחֻלְיָאֵל
 בָּמוֹת : וּמִבְּמוֹת הַגֵּיאֵ אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה מוֹאָב
 רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְנִשְׁקָפָה עַל־פְּנֵי הַיַּשְׁמֹן :

פ

וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־
 הָאֱמֹרִי לֵאמֹר : אֲעֹבְרָה בְּאַרְצְךָ לֹא־נָטָה
 בְּשָׂדֵה וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר בְּדֹרֶךְ
 הַמֶּלֶךְ נִלְךָ עַד אֲשֶׁר־נֶעְבְּרָנִי וְלֹא־
 נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֶף
 סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאֹתַי יִשְׂרָאֵל
 הַמְדַּבְּרָה וַיָּבֵא יְהִצָּה וַיֹּלֶחֶם בְּיִשְׂרָאֵל :
 וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חֶרֶב וַיִּרְשׁ אֶת־אֶרֶצוֹ
 מֵאֲרָנָן עַד־יִבֶּק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עִזּוּ גִבּוֹל בְּנֵי
 עַמּוֹן : וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה
 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבוֹן
 וּבְכָל־בְּנֵי־הָאֵלֶּה : כִּי חֶשְׁבוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נֹלֶחֶם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב
 הָרֹאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֶרֶצוֹ מִיָּדוֹ עַד־אֲרָנָן :
 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמְּשָׁלִים בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן

תבנה

שביעי

רכיעי כשהן
מחוברין

ספר במדבר

תבנה ותכונן עיר סִיחון : כִּי־אֵשׁ יֵצֵא
 מִחֶשְׁבוֹן לְהִכָּה מִקְרִית סִיחֹן אֲכַלְהָ עַד
 מוֹאָב בְּעַלְי בְּמוֹת אֲרֹנָן : אִוִּי־לֶךְ מוֹאָב
 אֲבֹדָת עַם־כְּמוֹשָׁנָתָן בְּנֵיו פְּלִיטִים וּבְנֹתָיו
 בְּשִׁבִית לַמֶּלֶךְ אֲמַרִי סִיחֹן : וְנִירִם אֲבֹד
 חֶשְׁבוֹן עַד־דִּיבֵן וְנָשִׁים עַד־נַפְחֵאֲשֶׁר עַד־
 מִדְּבָא : וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֲמֹרִי :
 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרֹגֵל אֶת־יַעֲזֹר וַיִּלְכְּדוּ בְנֹתֶיהָ
 וַיִּירֹשׁ אֶת־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם : וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ
 דֶרֶךְ הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עֹוג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן לִקְרַאתָם
 הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירֵא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ
 נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֵת־כָּל־עַמּוֹ וְאֵת־אֲרָצוֹ וְעָשִׂיתָ
 לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
 יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן : וַיִּכּוּ אֹתוֹ וְאֵת־בְּנָיו וְאֵת־
 כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הַשְּׂאִיר לוֹ שְׂרִיד וַיִּירֹשׁוּ
 כָּב אֶת־אֲרָצוֹ : *וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת
 מוֹאָב מֵעֵבֶר לִירְדֵן יְרֵחוֹ :

נקוד על ר'

וירש ק'

ס

וירא

ס ס ס

P.40. וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השרה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנחר ארץ בני עמו לקראלו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נפחבו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יאר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבת אתכם

דבר

ספר במדבר

דָּבַר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שְׂרָיִם
מוֹאָב עַם-בְּלָעַם: וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים אֶל-בְּלָעַם
וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר
בְּלָעַם אֶל-הָאֱלֹהִים בְּלַק בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ
מוֹאָב שְׁלַח אֵלַי: הִנֵּה הָעַם הֵיצֵא מִמִּצְרַיִם
וַיִּכַּס אֶת-עֵינַי הָאָרֶץ עֵתָה לֵכָה קִבְּהָ לִּי אֲתוּ
אוּלַי אוֹכַל לְהִלָּחֵם בּוֹ וְגַרְשָׁתִּיו: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל-בְּלָעַם לֹא תִלְךָ עִמָּהֶם לֹא תֹאֲרֹ
אֶת-הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא: *וַיִּקַּס בְּלָעַם בְּבִקְרוֹ
וַיֹּאמֶר אֶל-שְׂרָיִם בְּלַק לְכוּ אֵל-אֶרְצְכֶם כִּי
מֵאֵן יְהוָה לַתִּתִּי לְהִלְךָ עִמָּכֶם: וַיִּקְוּוּ שְׂרָיִם
מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל-בְּלַק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בְּלָעַם
הִלְךָ עִמָּנוּ: וַיִּסַּף עוֹד בְּלַק שְׁלַח שְׂרָיִם
רַבִּים וְנֹכְבָדִים מֵאֵלֶּה: וַיָּבֹאוּ אֶל-בְּלָעַם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בְּלַק בֶּן-צִפּוֹר אֶל-נְאֻ
תְּמַנַּע מֵהִלְךָ אֵלַי: כִּי-כָבֵד אֶכְבְּדְךָ מְאֹד
וְכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכֹה-נָא
קִבְּהָ לִּי אֶת-הָעַם הַזֶּה: וַיַּעַן בְּלָעַם וַיֹּאמֶר
אֶל-עַבְדִּי בְלַק אִם-יִתֶּן לִי בְלַק מְלֵא בֵיתוֹ

שני
דומישי כשהג
מהוכרין

כֶּסֶף וזהב לא אוכל לעבד את־פני יהוה
אלהי לעשות קטנה או גדולה ועתה
שבו נא בזה־גם אתם הלילה וארעה־מה
יִסַּף יהוה דבר עמי : ויבא אלהים אל־
בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
האנשים קום לך אתם ואך את־הדבר
אשר־אדבר אליך אתו תעשה : * ויקם שלישי
בלעם בבקר ויחבש את־אתנו וילך עם־שרי
מואב : ויחר אף אלהים כי הולך הוא
ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא
רכב על־אתנו ושני נערו עמו : ותרא
האתון את־מלאך יהוה נצב בדרך וחרפו
שלופה בידו ותט האתון מן־הדרך ותלך
בשדה ויך בלעם את־האתון להטתה
הדרך : ויעמד מלאך יהוה במשעול
הכרמים גדר מזה וגדר מזה : ותרא האתון
את־מלאך יהוה ותלחץ אל־הקיר ותלחץ
את־רגל בלעם אל־הקיר ויסף להפתה :
ויִוסַּף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צד

אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל : ותרֹא
 האתון את מלאך יהוה ומרבץ תחת בלעם
 ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל :
 ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם
 מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש
 רגלים : ויאמר בלעם לאתון כי התעללת
 בי לויש חרב בידי כי עתה הרגתיך :
 ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי
 אתנך אשר רכבת עלי מעורך עד היום
 הוזהר הספן הסכנת לעשות לך כה ויאמר
 לא : ויגל יהוה את עיני בלעם וירא
 את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה
 בידו ויקר וישתחו לאפיו : ויאמר אליו
 מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה
 שלוש רגלים הנרה אנכי יצאתי לשטן כי
 ירט הדרך לנגדי : ותרֹאני האתון ותט
 לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
 עתה גם אתכרה הרגתי ואותה החייתי :
 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה הטאתי כי

לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב לִקְרֹאתִי בְּדֶרֶךְ
 וְעַתָּה אִסְרָע בְּעֵינַיִךְ אֲשׁוּבָה לִי׃ וַיֹּאמֶר
 מֶלֶאךָ יְהוָה אֵל־בַּלְעָם לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים
 וּפָסַם אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדָּבַר אֵלֶיךָ אֲתוּ
 הַדָּבָר וַיֵּלֶךְ בַּלְעָם עִם־שְׂרֵי בַלֵּק׃ וַיִּשְׁמַע
 בַּלֵּק כִּי בָא בַלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרֹאתוֹ אֶל־
 עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל אֲרָזִן אֲשֶׁר
 בְּקִצֵּה הַגְּבוּל׃ וַיֹּאמֶר בַּלֵּק אֶל־בַּלְעָם
 הֲלֹא שָׁלַח שְׁלַחַתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹאתְךָ לֵמַר
 לֹא־הִלַכְתָּ אֵלַי הָאֲמָנָם לֹא אוֹכַל כְּבֹדְךָ׃
 וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בַּלֵּק הִנֵּה־בָאתִי אֵלֶיךָ
 עֲתִידָה הִיכַל אוֹכַל דָּבָר מְאוּמָה הַדָּבָר אֲשֶׁר
 יֵשִׁים אֱלֹהִים בְּפִי אֲתוּ אָדָּבַר׃ * וַיֵּלֶךְ בַּלְעָם רְבִיעִי
 עִם־בַּלֵּק וַיְבֹאוּ קִרְיַת הַצּוֹת׃ וַיִּזְבַּח בַּלֵּק
 בִּקְרָן וּצְאֵן וַיִּשְׁלַח לַבַּלְעָם וּלְשָׂרָיִם אֲשֶׁר
 אִתּוֹ׃ וַיְהִי בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח בַּלֵּק אֶת־בַּלְעָם
 וַיַּעֲלֵהוּ בַמּוֹרֵת בְּעַל וַיֵּרָא מִשָּׁם קִצֵּה הָעַם׃
 * וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בַּלֵּק בְּנִיהַ לִי בֹוֶה כִּג
 שְׁבַעַת מִזְבוֹרוֹת וְהִכֵּן לִי בֹוֶה שְׁבַעַת פְּרִים

רביעי
 ששי כשהג
 מחוברין

ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר דבר
 בלעם ויעל בלק ובלעם פה ואיל במזבח :
 ויאמר בלעם לבלק התיצב עמך עלתך
 ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
 יראני והנרתי לך וילך שפית ויקר אלהים
 אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
 ערכתי ואעל פה ואיל במזבח : וישם יהוה
 דבר בפיו בלעם ויאמר עוב אל בלק
 וכה תדבר : וישב אליו והנה נצב על
 עלתו הוא וכל שרי מואב : וישא משלו
 ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב
 מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה
 זעמת ישראל : מה אקב לא קבה אל ומה
 אזעם לא זעם יהוה : כי מראש צרים
 אראנו ומגבעות אשורנו הוקד עם לבדו
 ישכן ובגוים לא יתחשב : מי מנה עפר
 יעקב ומספר את רבעי ישראל תמת נפשי
 מות ישרים ותהי אחריתי כמהו : ויאמר
 בלק אל בלעם מה עשית לי לקב אובי
 ולקחתך

לקחתיה וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְרַךְ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
 הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יִשִּׁים יְהוָה בְּפִי אֲרֹנוּ
 אֲשֶׁמֶר לְדַבָּר: * וַיֹּאמֶר אֵלָיו בַּלֵּק לֵךְ נָא
 חמישי אֵתִי אֶל־מָקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם
 אֲפֹס קִצְחוּ תִרְאֶה וְכֹלֹ לֹא תִרְאֶה וְקִבְנוּ
 רֵי מִשָּׁם: וַיִּקְחֵהוּ שָׂדֵה צִפִּים אֶל־רֹאשׁ
 הַפְּסָגָה וַיִּבֶן שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פְּרוֹוֹאִיל
 בַּמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר אֶל־בַּלֵּק הֲתִיַּצֵּב כֹּה עַל־
 עֲלֵתְךָ וְאַנְכִי אֶקְרָה כֹּה: וַיִּקֶּר יְהוָה אֶל־
 בַּלְעָם וַיִּשֶׂם דְּבַר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל־
 בַּלֵּק וְכַה דַּבֵּר: וַיָּבֹא אֵלָיו וְהֵנּוּ נִצְבִּי
 עַל־עֲלֵתוֹ וְשָׂדֵה מוֹאָב אֵתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
 בַלֵּק מַה־דַּבֵּר יְהוָה: וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
 קוּם בַּלֵּק וּשְׁמַע הַאֲוִינָה עֲרֵי בְנֵי צִפּוֹר:
 לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְזֹב וּבֶן־אָדָם וַיִּתְנַחֵם הַהוּא
 אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבָּר וְלֹא יִקְיַמְנָה: הַהִנֵּה
 בְרַךְ לִקְחֹתִי וּבְרַךְ: וְלֹא אֲשִׁיבְנָה: לֹא־
 הִבִּיט אֹזֶן בִּיעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהָיו עֲמוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בְּנֵי אֵל

מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּתוּעַפְרֵת רֹאֵם לֹוּ : כִּי
 לֹא נָחַשׁ בִּיעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל
 כַּעַת יֹאמֶר לִיעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל
 אֵל : הִן עֵם כְּלָבִיא יָקוּם וְכֹאדִי יִתְנַשֵּׂא
 לֹא יִשְׁכַּב עַד יֹאכַל טָרֵף וְדַם חֲלָלִים
 יִשְׁתֶּה : וַיֹּאמֶר בִּלְק אֶל בִּלְעָם גַּם קָב
 לֹא הִתְקַבְּנוּ גַם בֵּרַךְ לֹא תִבְרַכְנוּ : וַיַּעַן
 בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל בִּלְק הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
 לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר יֹדֵבֵר יְהוָה אֵתוֹ אֵעֲשֶׂה :
 * וַיֹּאמֶר בִּלְק אֶל בִּלְעָם לִכְהֵנָּה אֶקְחֶךָ
 אֶל מְקוֹם אַחֵר אוֹלֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
 וְקָבְתוּ לִי מִשָּׁם : וַיִּקַּח בִּלְק אֶת בִּלְעָם
 רֹאשׁ הַפְּעוּר הַנִּשְׁקָף עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן :
 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל בִּלְק כִּנְהֵלִי בֹוה
 שְׁבַעַת מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בֹוה שְׁבַעַת פְּרִים
 וְשְׁבַעַת אִילָם : וַיַּעַשׂ בִּלְק כַּאֲשֶׁר אָמַר בִּלְעָם
 כִּד וַיַּעַל פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ : * וַיֵּרֶא בִלְעָם
 כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 הִלֵּךְ בְּפַעַם בְּפַעַם לִקְרֹאת נְחֻשִׁים וַיִּשְׁתַּ

ששי
 שביעי כשהן
 מחוברין

אל

אֶרֶץ הַמְדַבֵּר פָּנָיו : וַיֵּשֶׂא בַלְעָם אֶת־עֵינָיו
 וַיֵּרֶא אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וְתַהִי עֲלָיו
 רוּחַ אֱלֹהִים : וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם
 בַלְעָם בְּנֹו בְעַר וְנֹאם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵין :
 נֹאם שָׁמַע אִמְרֵי־אֵל אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂרֵי יְחֹה
 נִפְלוּ וְגִלְוֵי עֵינַיִם : מַה־טָּבוּ אֶהְלִיךְ יַעֲקֹב
 מִשִּׁבְנַתִּיךְ יִשְׂרָאֵל : כְּנַחֲלִים גִּטְיוֹ כְּגִנֹּת
 עָלֶיךָ נְהַר כְּאֶהֱלִים נִטְעַיְהוּדָה כְּאֶרְזִים עָלֶיךָ
 מַיִם : יֵזֶל מַיִם מִדְּלֹו וְזָרְעוּ בְּמַיִם רַבִּים
 וַיֵּרֶם כַּאֲגַג מַלְכוֹ וְתַנְשֵׂא מַלְכָתּוֹ : אֵל
 מוֹצִיאֹ מִמִּצְרַיִם כְּתוּעַפֶּרֶת רֹאס לֹו יֵאֱכַל
 גּוֹיִם צִרְיוֹ וְעַצְמֹתֵיהֶם יִגְרֹם וְחֲצִיו יִמְחֹץ :
 כִּרְעַ שְׂכָב כְּאֶרֶץ וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמוּ מִבְּרַכְיָךְ
 בְּרוּךְ וְאֶרְרִיךְ אֶרְוֹר : וַיַּחַר אַף בַּלֵּק אֶל־
 בַּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בַּלֵּק אֶל־
 בַּלְעָם לֵקֵב אִבִּי קִרְאתִיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ כְּרֹךְ
 זֶה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים : וְעַתָּה בְּרַחֲלֶךָ אֶל־
 מְקוֹמְךָ אִמְרֵתִי כִּבְרֵ אֶכְבְּדֶךָ וְהִנֵּה מִנְעֶה
 יְהוָה מִכְּבוֹד : וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בַּלֵּק

ספר במדבר

הלא גם אל-מלאכך אשר-שלחת אלי
דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר ארת-פי
יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר-
שביע ידבר יהוה אתו אדבר: * ועתה הנני הולך
לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה
לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שתם
העין: נאם שמע אמרי-אל וידע דעת
עליון מחזרה שדי יהוה נפל וגלוי עינים:
אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר כל בני-שת:
והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איבו
וישראל עשה חיל: וירד מיעקב והאבד
שרד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו
ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי
אבד: וירא את הקיני וישא משלו ויאמר
איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם-
יהיה

יְהִי לְבַעַר קִיץ עַד־מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֵּךְ :
 וַיֵּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אוֹי מִי יַחִיד מִשְׁמוֹ אֵל :
 וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעֵנוּ אֲשׁוּר וְעֵנוּ עֵבֶר
 וְגַם־הוּא עֵרִי אֵבֶר : וַיִּקַּם בַּלַּעַם וַיֵּלֶךְ
 וַיֵּשֶׁב לְמַקְמוֹ וְגַם־בָּלַק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ :

פ

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיַּחַל הָעַם לְזִנוּת כַּהֵן
 אֶל־בָּנוֹת מוֹאָב : וַתִּקְרְאוּ לָעַם לְזִבְחֵי
 אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן :
 וַיִּצְמַח יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחַר אֶף־יְהוָה
 בְּיִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־
 כָּל־רֹאשֵׁי הָעַם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד
 הַשָּׁמַשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרִגוּ אִישׁ
 אֲנָשָׁיו הַנִּצְמָרִים לְבַעַל פְּעוֹר : וַרְחֵם אִישׁ
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל־אָחִיו אֶת־
 הַמְדִינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל־עַדְת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בְּכִים פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד : וַיֵּרָא
 פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקַּם מִתּוֹךְ

ספר במדבר

הַעֲדָה וַיִּקַּח רִמְח בִּידוֹ׃ וַיֵּבֵא אֶחָד אִישׁ־
יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּדְקַר אֶת־שְׁנֵיהֶם
אֶת־אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קִבְתָּהּ
וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי
הַמֵּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבַּעַת וְעֶשְׂרִים אֶלֶף׃

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ פִּנְחָס בֶּן־
אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁבִי אֶת־חַמְתּוֹ
מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכֶם
וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי׃ לָכֵן
אֶמַר הַנְּנִי נָתַן לּוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם׃
וְהִיְתָה לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּחַנּוּת עוֹלָם
תַּחֲרַת אֲשֶׁר קָנָא לָאֱלֹהִיו וַיִּכְפַּר עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמַּכָּה אֲשֶׁר
הִכָּה אֶת־הַמְדִּינִית זַמְדִּי בֶן־סִלּוּא נָשִׂיא
בֵּית־אֵב לִשְׁמַעֲנִי׃ וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמַּכָּה
הַמְדִּינִית פִּזְבִּי בַת־צֹר רֵאשִׁית אִמּוֹת בֵּית־
אֵב בַּמִּדְבָּר הוּא׃

יור ועירא
P. 41.

ואו קשיעא

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר : צרור את
 המדינים והכיתם אותם : כי צררים הם
 לכם בנבליהם אשר נכלו לכם על דבר
 פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם
 המכה ביום המגפה על דבר פעור : ויהי

פסקא כאמצע

פסוק

אחרי המגפה פ
 ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן כן
 הבהן לאמר : שאו את ראש וכל ערת בני
 ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם
 כל יצא צבא בישראל : וידבר משה ואלעזר
 הבהן אתם בערבית מואב על ירהן ירחו
 לאמר : מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה
 יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ
 מצרים : ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך שני
 משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי :
 להצרון משפחת החצרוני לכרמי משפחת
 הכרמי : אלה משפחת הראובני ויהיו
 פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות
 ושלשים : ובני פלוא אליאב : ובני אליאב
 נמואל

נְמוּאֵל וּדְתָן וְאַבִּירָם הוּא דְתָן וְאַבִּירָם
 קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן
 בְּעֵדַת קָרַח בְּהִצֹּתָם עַל יְהוָה: וַתִּפְתַּח
 הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתַּבְלַע אֹתָם וְאֶת קָרַח בְּמוֹת
 הָעֵדָה בְּאֶכְלֵהָ אֶת חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם
 אִישׁ וַיְהִיו לְנֶס: וּבְנֵי קָרַח לֹא מָתוּ: ס
 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְנְמוּאֵל
 מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת הַיְמִינִי
 לְיָכִין מִשְׁפַּחַת הַיְכִינִי: לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזְּרָחִי
 לְשֹׁאֵל מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁאֵלִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 הַשְּׁמֵעֵי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמְאֹתָיִם:
 ס בְּנֵי גַד לְמִשְׁפַּחַתָּם לְצִפּוֹן
 מִשְׁפַּחַת הַצִּפּוֹנִי לְחֲגִי מִשְׁפַּחַת הַחֲגִי לְשׁוֹנִי
 מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹנִי: לְאֹזַי מִשְׁפַּחַת הָאֹזַי לְעָרִי
 מִשְׁפַּחַת הָעָרִי: לְאֶרְוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֶרְוֹדִי
 לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי גַד לְפָקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַיִם אֶלֶף וַחֲמִשׁ
 מֵאוֹת: ס בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמָת
 עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיְהִיו בְּנֵי יְהוּדָה
 לְמִשְׁפַּחַתָּם.

לְמִשְׁפַּחַתֶּם לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֹנִי לְפָרִץ
 מִשְׁפַּחַת הַפְּרָצִי לְזָרַח מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחִי :
 וַיְהִיוּ בְנֵי-פָרִץ לְחֶצְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי
 לְחִמּוֹל מִשְׁפַּחַת הַחִמּוּלִי : אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת
 יְהוּדָה לְפַקְדֵיהֶם שֵׁשָׁה וְשֵׁבַע עִים אֶלְפָּה וְחִמְשָׁה
 מֵאוֹת : ס בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר לְמִשְׁפַּחַתֶּם
 תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפוּה מִשְׁפַּחַת
 הַפּוּנִי : לְיִשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁבִּי לְשִׁמְרוֹן
 מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֵרֹנִי : אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת יִשְׁשַׁכָּר
 לְפַקְדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשָׁשִׁים אֶלְפָּה וְשֵׁשׁ
 מֵאוֹת : ס בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחַתֶּם
 לְסֹרֵד מִשְׁפַּחַת הַסֹּרְדִי לְאֶלְוֹן מִשְׁפַּחַת
 הָאֶלְוִי לְיִחִלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיִּחִלְאֵלִי : אֱלֹהֵי
 מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלֹנִי לְפַקְדֵיהֶם שָׁשִׁים אֶלְפָּה
 וְחִמְשָׁה מֵאוֹת : ס בְּנֵי יוֹסֵף
 לְמִשְׁפַּחַתֶּם מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם : בְּנֵי מְנַשֶּׁה
 לְמַכִּיר מִשְׁפַּחַת הַמַּכִּירִי וּמַכִּיר הוֹלִיד אֶת
 גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי : אֱלֹהֵי בְנֵי
 גִלְעָד אֵיעוֹר מִשְׁפַּחַת הָאֵיעוֹרִי לְחֶלֶק
 מִשְׁפַּחַת

מִשְׁפַּחַת הַחֲלָקִי: וְאֵשֶׁר־יֵאל מִשְׁפַּחַת
 הָאִשְׂרָאֵלִי וְשִׁכְמִי מִשְׁפַּחַת הַשְּׂכֵמִי:
 וְשִׁמְדַע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידַעִי וְחֶפְר מִשְׁפַּחַת
 הַחֶפְרִי: וְצִלְפַּחַד בֶּן־חֶפְר לֹא־הָיוּ לוֹ בָנִים
 כִּי אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צִלְפַּחַד מַחֲלַהוּנֵעָה
 חַגְלָה מִלְכָּה וְתַרְזָה: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 מְנַשֶּׁה וּפְקַדֵיהֶם שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אָלֶף וְשִׁבְעַ
 מֵאוֹת: ס אֵלֶּה בְנֵי־אֶפְרַיִם
 לְמִשְׁפַּחַתָם לְשׁוֹתֶלֶח מִשְׁפַּחַת הַשְּׁתִלְחִי
 לְבֶכָר מִשְׁפַּחַת הַבְּכָרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת
 הַתַּחְנִי: וְאֵלֶּה בְנֵי שׁוֹתֶלֶח לְעֶרְזֵן מִשְׁפַּחַת
 הָעֶרְזִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְפְקַדֵיהֶם
 שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אָלֶף וְחֲמִשֵּׁם אֵאוֹת אֵלֶּה בְנֵי־
 יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתָם: ס אֵלֶּה בְנֵי בְנֵי־מֶנַחֶם
 לְמִשְׁפַּחַתָם לְבָלַע מִשְׁפַּחַת הַבְּלַעִי לְאִשְׁבֵּל
 מִשְׁפַּחַת הָאִשְׁבֵּלִי לְאַחִירָם מִשְׁפַּחַת
 הָאֲחִירָמִי: לְשׁוּפָם מִשְׁפַּחַת הַשׁוּפָמִי
 לְחֹפָם מִשְׁפַּחַת הַחֹפָמִי: וַיְהִי בְנֵי־בָלַע
 אַרְדֹּ וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הָאֲרָדִי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת

הַנְּעָמִי: אֱלֹהֵי בְנֵי־בְנִימֵן לְמִשְׁפַּחְתָּם
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמֵשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת: ס אֱלֹהֵי בְנֵי־דָן לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְשׁוּחַם מִשְׁפַּחַת הַשׁוּחַמִּי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת
דָּן לְמִשְׁפַּחְתָּם: כָּל־מִשְׁפַּחַת הַשׁוּחַמִּי
לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְשָׁשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע
מֵאוֹת: ס בְּנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחְתָּם
לִימְנָה מִשְׁפַּחַת הַיַּמְנָה לִישׁוֹי מִשְׁפַּחַת
הַיִּשׁוֹי לְבְרִיעָה מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי: לְבְנֵי
בְרִיעָה לְחֶבֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶבֶרִי לְמַלְכֵי־אֵל
מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכֵי־אֵלִי: וְשֵׁם־בֵּית־אֲשֶׁר־שָׂרַח:
אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אֲשֶׁר לְפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע־מֵאוֹת: ס בְּנֵי
נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְיַחְזָאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיַּחְזָאֵלִי לְגֹנִי מִשְׁפַּחַת הַגֹּנִי: לְיִצְרָחֵל
מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרָחֵלִי לְשֵׁלֶם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֵמִי:
אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחְתָּם וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמֵשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וָאַרְבַּע־מֵאוֹת: אֱלֹהֵי
פְקֻדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וָאַלֶּף
שֶׁבַע

ספר במדבר

שבע מאות ושלשים: פ
שלישי וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק
הארץ בנחלה במספר שמות: לרב תרבה
נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי
פקדו יתן נחלתו: אך בגורל יחלק את
הארץ לשמות משות אבתם נחלו: על פי
הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס
ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון
משפחת רוגרשני לקחת משפחת הקהתי
למררי משפחת המררי: אלה משפחת
לוי משפחת הלבני משפחת החברני
משפחת המחלי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקהת הולד ארת עמרם: ושם
אשת עמרם וכבר בת לוי אשר ילדה אתה
ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת
משה ואת מרים אחתם: ויולד לאהרן את
נרב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר:
וימת נרב ואביהוא בהקריבם אשזרה לפני
יהוה: והיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף

כְּלֹזְכֵר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה כִּי לֹא הִתְפַּקְדוּ
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נָתַן לָהֶם נְחִלָּה
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי מֹשֶׁה
 וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵרְבֵת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וּבְאֵלֶּה
 לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר סִינַי׃
 כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוֹ בְּמִדְבַר וּלֹא־
 נֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּל־בֶּן־יִפְנֶה
 וַיְהוֹשֶׁעַ בְּבִגְדָיו׃ ס וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת כַּז
 צֶלְפַחַד בֶּן־חֹפְרִי בֶן־גִּלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־
 מְנַשֶּׁה לַמִּשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 בָּנוֹתָיו מֵחֵלָה נָעָה וְחִגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְזֵה׃
 וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן
 וּלְפָנָי הַנְּשִׂאִים וְכָל־הָעֵדָה פָּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד
 לֵאמֹר׃ אֲבִינוֹ מֵת בְּמִדְבַר וְהוּא לֹא־הָיָה
 בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעְדִים עַל־יְהוָה בְּעֵדַת־קָרַח
 כִּי־בַחֲטָאוּ מֵת וּבָנָיִם לֹא־הָיוּ לוֹ׃ לְמָה יִגְרַע
 שֵׁם־אֲבִינוֹ מִתוֹךְ מִשְׁפַּחָתוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן

תָּנֶה לָנוּ אַחֲוָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוּ: וַיִּקְרַב

מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפַּטֵּן לִפְנֵי יְהוָה: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּן בְּנוֹת

צֶלְפַחַד דְּבַרְתָּ נָתַן תֵּתֵן לָהֶם אַחֲוֹת נַחֲלָה

בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם וְהֵעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת

אֲבִיהֶן לָהֶן: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר

אִישׁ כִּי־מוֹת וּבֵן אֵין לוֹ וְהֵעֲבַרְתָּם אֶת־

נַחֲלָתוֹ לְבָתּוֹ: וְאִם אֵין לוֹ בֵּרַת וּנְתַתֶּם

אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֲחָיו: וְאִם אֵין לוֹ אֲחִים

וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֲחֵי אֲבִיו: וְאִם אֵין

אֲחִים לְאֲבִיו וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֵׁאוֹ

הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהִי תִהְיֶה

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפַּט כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ

יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־הָרֹ

הַעֲבָדִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וּרְאִיתָה אֹתָהּ וּנְאֻסַּפְתָּ אֶל־

עַמִּיךָ גַם־אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר נְאֻסַּף אֶהְרֹן אַחִיךָ:

כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בַמַּדְבָּר צֶן בַּמְרִיבֹת הָעֵדוּה

לְהַקְרִישָׁנִי

לְהַקְדִּישְׁנִי בְּמִים לְעֵינֵיהֶם הֵם מִי־מְרִיבֵרַת
 קָדֵשׁ מְדַבֵּר צֶן : וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה
 אֶל־יְהוָה לֵאמֹר : יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרוּחֹת
 לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה : אֲשֶׁר־יֵצֵא
 לִפְנֵיהֶם וְאִשׁר יבֹּא לִפְנֵיהֶם וְאִשׁר יוֹצֵאֵם
 וְאִשׁר יבִּיאֵם וְלֹא־תִהְיֶה עֵדֹת יְהוָה כְּצֹאן
 אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון אִישׁ אֲשֶׁר־
 רוּחַ בּוֹ וּסְמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו : וְהֵעֵמְדֹת
 אֹתוֹ לִפְנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלִפְנֵי כָל־הָעֵדָה
 וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם : וְנָתַתָּה מִיְּהוֹדֵךְ עָלָיו
 לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : וּלִפְנֵי
 אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׂאֵל לוֹ בְּמִשְׁפַּט
 הָאוּרִים לִפְנֵי יְהוָה עַל־פִּי יֵצְאוּ וְעַל־פִּי יָבֹאוּ
 הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל־הָעֵדָה :
 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן
 וְלִפְנֵי כָל־הָעֵדָה : וַיִּסְמַךְ אֶת־יָדָיו
 עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :
 וַיִּדְבֹּר

ספר במדבר

פ

כח וירכר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לה

חמישי
פרשת ר"ח
בחול

במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין : עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקרש הסך נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

פ

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד

פרשת מטות
של שבת ור"ח

ונסכה

חמ"ז

ספר במדבר

שְׁנֵה תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם : וּמִנְחֹתֶם סֹלֶת
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵינִים לֶפֶר וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרֵינִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ : עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה
 לְכַבֵּשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים : וְשַׁעִיר
 חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : מִלֶּבֶד עֹלֹת
 הַבֶּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־
 אֱלֹהִים : כִּי־אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם
 אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עֹלֹת הַתְּמִיד
 יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
 ס וּבַיּוֹם הַכַּפֹּרִים בַּחֲקֹרֵי־בַכֶּסֶם מִנְחַח
 חֲדָשָׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה פְּרִים
 בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אֶיִל אֶחָד שְׁבַע־כִּבְשִׁים
 בְּנֵי־שֵׁנָה : וּמִנְחֹתֶם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵינִים לֶפֶר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֵינִים
 לְאֵיל הָאֶחָד : עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לְכַבֵּשׂ הָאֶחָד
 לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים : שַׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר
 עֲלֵיכֶם

פרשת מפקוד
 של שבועות

ימים
 ימים חמשה
 ימים חמשה
 ימים

ימים חמשה
 ימים חמשה
 ימים

עליכם : מלבר עלת התמיד ומנחתו תעשו
תמימם יהיו לכם ונסכיהם : פ

ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא קדש כט

פרשת מפיטיר
של ראש

השנה

יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
יום תרועה יהיה לכם : ועשיתם עלה

לריח ניחח ליהוה פר בין בקר אחד איל

אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם :

ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים

לפר שני עשרנים לאיל : ועשרון אחד

לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר

עזים אחד הטאת לכפר עליכם : מלבר

עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה

ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשרה

ליהוה : ס ובעשור לחודש השביעי

הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את

נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו :

והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בין

בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה

שבעה תמימם יהיו לכם : ומנחתם סלת

בלולה

פרשת מפיטיר
של יום כפור

פרשת מפיטיר
של יום כפור

ספר במדבר

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד
חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

שביעי
פרשת מפתיר
ליום א' וב'
של סכות

ובהמשה עשר יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים:
והקרבתם עלה אשרה ריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו:
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
עשרנים לאיל האחד לשני האילים:
ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר
כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכיהם: ס

נקוד על ר'
פרשת יום ג'
של סכות

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים

הַתְּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
 לַאֵילִם וּלְכֹבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃
 וּשְׁעֵיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת
 הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם׃ ס

פרשת יום ר
 של סכות

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֲשֶׂתִי-עֶשֶׂר
 אֵילִם שְׁנָיִם כֹּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה
 עֶשֶׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
 לַאֵילִם וּלְכֹבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃
 וּשְׁעֵיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד

פרשת יום ה
 של סכות

וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס
 וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֹה אֵילִם שְׁנָיִם
 כֹּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם׃
 מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים לַאֵילִם וּלְכֹבְשִׁים
 בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׁעֵיר־עִזִּים אֶחָד
 חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ

פרשת יום ג
 של סכות

וְנִסְכָּהּ׃ ס
 וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים
 חֲשֵׁרֹה אֵילִם שְׁנָיִם כֹּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה
 אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
 לַפָּרִים לַאֵילִם וּלְכֹבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם

ספר במדבר

כַּמִּשְׁפָּט : וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד
עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : ס

פרשת יום ז'
של סוכות

וּבְיוֹם הַשְּׁשִׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם
שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר
תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וּלְכַבְשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט :
וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד

בח"ה ושכח
מפסיון
בעניינו
של יום

מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : ס וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
פְּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכַבְשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּטָם : וְשַׁעִיר חַטָּאת
אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ

פרשת מפתיר
לשמיני עצרת

וְנִסְכָּהּ : ס בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת
תְּהִיָּה לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשֶׁה רִיחַ־נִיחָח
לַיהוָה פֶּחַם אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם : מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּר
לְאֵיל וּלְכַבְשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וְשַׁעִיר

חטאת

חטאת אחר מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם
 לבד מנדרים ונדבותיכם לעלתיכם
 ולמנחתיכם ולנספייכם ולשלמיכם: ויאמר ל
 משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 את משה:

פ פ פ

P.42. וידבר משה אל ראשי המטות לבני
 ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה:
 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע
 שבעה לאסור אסר על נפשו לא יחל
 דברו ככל הוצא מפיו יעשה: ואשה
 כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
 אביה בנעריה: ושמע אביה את נדרה
 ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש
 לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר
 אשר אסרה על נפשה יקום: ואם
 הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה

ואסריו אשר אסרה על נפשה לא יקום
 והורה יסלח לה כי הניא אביה אתה :
 ואם היו תהיה לאיש ונדרה עליה או
 מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה :
 ושמע אישה ביום שמע והחריש לה
 וקמו נדרה ואסרה אשר אסרה על
 נפשה יקמו : ואם ביום שמע אישה
 יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה
 ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על
 נפשה והורה יסלח לה : ונדר אלמנה
 ונרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום
 עליה : ואם בית אישה נדרה או אסרה
 אסר על נפשה בשבעה : ושמע אישה
 והחריש לה לא הניא אתה וקמו פל
 נדרה וכל אסרה אשר אסרה על
 נפשה יקום : ואם הפר יפר אתם אישה
 ביום שמע כל מוצא שפתיה לנדה
 ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרס והורה
 יסלח לה : כל נדר וכל שבעת אסר לענת

נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם
 החרש יחרש לה אישה מיום אל דיום
 והקים את כל נדריה או את כל
 אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש
 לה ביום שמעו: ואם הפר יפר אתם
 אחרי שמעו ונשאת את עונה: אלה
 החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש
 לאשתו בין אב לבת ובנעריה בית אביה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת לא
 בני ישראל כאת המדינים אחר הנאסף
 אל עמך: וידבר משה אל העם לאמה
 החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
 על מדין לתת נקמת יהוה במדין: אלף
 למטה אלף למטה לכל מטות ישראל
 תשלחו לצבא: וימסרו מאלפי ישראל
 אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי
 צבא: וישלח אתם משה אלף למטה
 לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר

הכהן לצבא וכלי הקודש וחצצרות
התרועה בידו: ויצבאו על-מדין כאשר
צוה יהוה את-משה ויהרגו כל-זכר:
ואת-מלכי מדין הרגו על-חלליהם את-
אזוי ואת-דקם ואת-צור ואת-חור
ואת-דבע חמשת מלכי מדין ואת
בלעם בן-בעור הרגו בחרב: וישבו
בני-ישראל את-נשי מדין ואת-טפם
ואת כל-בהמתם ואת-כל-מקניהם ואת
כל-חילם בזו: ואת כל-עריהם
במושבתם ואת כל-טירתם שרפו באש:
ויקחו את-כל-השלל ואת כל-המלקוח
באדם ובבהמה: ויבאו אל-משה ואל-
אלעזר הכהן ואל-עדת בני-ישראל את-
השבי ואת-המלקוח ואת-השלל אל-
המחנה אל-ערבת מואב אשר על-ידן
ויצאו משה ואלעזר

שלישי
שני כשהן
מחוקרים

הכהן וכל-נשיאי העדה לקראתם אל-
מחויץ למחנה: ויקצף משה על פקודי
החיל

החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים
מצבא המלחמה: ויאמר אליהם משה
החיותם כל נקבה: הן הנרה היו לבני
ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה
על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה:
ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשר
ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטף
בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו
לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת
ימים כל הרג נפש וכל יגע בחלל
תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי
אתם ושביכם: וכל בגר וכל כלי
עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
תתחטאו: ויאמר אלעזר הכהן
אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת
חקרת התורה אשר צוה יהוה את משה:
אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת
את הברזל את הכדיל ואת העפרת:
כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש

ספר במדבר

וַיִּטְהַר אֶתְּךָ בְּמִי נְדָה יִתְחַטֵּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא
 יָבֹא בְּאֵשׁ תִּעְבְּרוּ בְּמַיִם וּכְבַסְתֶּם
 בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם וְאַחַר
 רַבִּיעִי תָבֹאוּ אֶל־הַמִּצְחָה׃ ס וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שָׂא אֶת רֹאשׁ
 מַלְקוֹחַ הַשְּׂבִי בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה אֹתָהּ וְאַלְעוּר
 הַכֹּהֵן וּרְאִישֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה׃ וַחֲצִית אֶת־
 הַמַּלְקוֹחַ בֵּין תַּפְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיּוֹצֵאִים
 לַצֵּבָא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה׃ וְהִרְמַת מִכֶּסֶם
 לַיהוָה כֹּאֵת אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיּוֹצֵאִים לַצֵּבָא
 אַחַר נַפְשׁ מַחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת מִן־הָאָדָם
 וּמִן־הַבְּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן׃
 מִמִּחְצִיתָם תִּקְחוּ וְנָתַתָּה לְאַלְעוּר הַכֹּהֵן
 תְּרוּמָה יְהוָה׃ וּמִמִּחְצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 תִּקְחוּ אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם
 מִן־הַבְּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן מִכָּל־
 הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה אֹתָם לְלוֹיִם שְׂמֹרֵי
 מִשְׁכַּת־מִשְׁכַּן־יְהוָה׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַלְעוּר
 הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיְהִי

המלקוח

חֲמִלְקוֹחַ יִתֵּר הִבְּזוּ אֲשֶׁר בְּזוּז עִם הַצְּבָא
 צֹאן שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלְפֵי וּשְׁבַע עִים אֶלְפֵי וַחֲמִשָּׁת
 אֶלְפִים׃ וּבָקָר שָׁנִים וּשְׁבַע עִים אֶלְפֵי׃
 וַחֲמִרִים אֶחָד וּשְׁשִׁים אֶלְפֵי׃ וּנְפֹשׁ אָדָם
 מִן הַנְּשִׁים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ מִשְׁכַּב זֹכֵר כָּל־
 נְפֹשׁ שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי׃ וַתְּהִי
 הַמַּחְצֵה חֲלֻקָּה יְצִיאִים בְּצִבָּא מִסְפַּר הַצֹּאן
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלְפֵי וּשְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי וּשְׁבַע עֵרֹת
 אֶלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת׃ וַיְהִי הַמֶּכֶס לִיהוָה
 מִן הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשׁ וּשְׁבַע עִים׃
 וַהֲבָקָר שֵׁשָׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי וּמֶכֶס לִיהוָה
 שָׁנִים וּשְׁבַע עִים׃ וַחֲמִרִים שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי
 וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וּמֶכֶס לִיהוָה אֶחָד וּשְׁשִׁים׃
 וּנְפֹשׁ אָדָם שֵׁשָׁה עֶשֶׂר אֶלְפֵי וּמֶכֶס לִיהוָה
 שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים נְפֹשׁ׃ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
 אֶת־מֶכֶס תְּרוֹמַת יְהוָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ * וּמִמַּחְצֵי־תְּרוֹמַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֲצָה מֹשֶׁה מִן־הָאֲנָשִׁים
 הַצְּבָאִים׃ וַתְּהִי מַחְצֵת הָעֵדָה מִן הַצֹּאן

* כב* ה 5 22 שלש

ספר במדבר

שְׁלֹש־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שְׁבַע עָת
אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ וּבִקְרַשׁ שִׁשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף׃ וְחֲמֵרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ
מֵאוֹת׃ וַנִּפֶשׂ אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחֲצֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאָהוּ
אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה
וַיִּהְיוּ אֲתָם לְלוֹיִם שְׁמֵרֵי מִשְׁמֵרֵת מִשְׁכַּן
יְהוָה כִּי־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקְרְבוּ
אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאֲלָפֵי הַצְּבָא
שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ וַיֹּאמְרוּ
אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹרֶךָ נִשְׂאֹנוּ אֶת־רֹאשׁ
אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בִּידֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד
מִמֶּנּוּ אִישׁ׃ וַנִּקְרַב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה
אִישׁ אֲשֶׁר מִצָּאָה כָּל־זָהָב אֲצַעְדָה וְצִמִּיד
טַבַּעַת עֹנִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֶת־הַזָּהָב מֵאֲתָם כָּל־כְּלֵי מַעֲשֵׂה׃ וַיְהִי
כָּל־זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה
שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף שְׁבַע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים

שקל

שָׁקַל מֵאֹת שְׂרֵי הָאֲלֹפִים וּמֵאֹת שְׂרֵי
הַמֵּאוֹת׃ אִנְשֵׁי הַצְּבָא בָּזוּ אִישׁ לֹו׃ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזֹּהָב מֵאֹת
שְׂרֵי הָאֲלֹפִים וְהַמֵּאוֹת וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ אֶל־אֱהֵל
מוֹעֵד וּזְכָרוֹן לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה׃

פ

וּמִקְנֵהוּ רֹב הָיָה לְבְנֵי־רְאוּבֵן וּלְבְנֵי־גַד עֲצוּס לֵב

ששי
שלישי כשהן
מחוכרין

מֵאֵד וַיִּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת־אֶרֶץ
גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מְקַנָּה׃ וַיָּבֵאוּ
בְנֵי־גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה לֵאמֹר׃
עֲטֹרוֹת וְרִיבֹן וַיַּעֲזֹר וְנִמְרָה וְחִשְׁבֹּן וְאֶלְעֵלָה
וְשִׁבְסִם וְנָבֹו וּבְעֵן׃ הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה
לִפְנֵי עֵדֹת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מְקַנָּה הִוא
וְלַעֲבָדֶיךָ מְקַנָּה׃

אִם־מִצְאָנוּ חָן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ
הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאַחֲזָהּ אֶל־תַּעֲבִרְנוּ אֶת־
הַיַּרְדֵּן׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גַד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן
הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁבּוּ פֹה׃
וּלְמָה

ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר
 אל הארץ אשר נתן להם יהוה :
 כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש
 ברנע לראות את הארץ : ויעלו עד נחל
 אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב
 בני ישראל לבלתי בא אל הארץ
 אשר נתן להם יהוה : ויחר אף יהוה
 ביום ההוא וישבע לאמר : אם יראו
 האנשים העלים ממצרים מבן עשרים
 שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי
 לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו
 אחרי : בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע
 בן נון כי מלאו אחרי יהוה : ויחר אף
 יהוה ב' ישראל וינעם במדבר ארבעים
 שנה עד תם כל הדור העשה הרע
 בעיני יהוה : והנה קמתם תחרת אבותיכם
 תרבות אנשים חטאים לספות עוד על
 חרון אף יהוה אל ישראל : כי תשובו
 מאחורי ויסיף עוד ל הניחו במדבר ושחתם
 לבל

לְכָל־הָעַם הַזֶּה׃ ס
 וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו
 וַיֹּאמְרוּ גֵדְרֹת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ כֹּה וְעָרִים
 לְטַפְּנוּ׃ וַיִּנְחֲנוּ נַחֲלֵין חֲשִׁים לִפְנֵי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֲנִם
 אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפְּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי
 יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינוּ עַד
 הֲרִגְנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ׃
 כִּי לֹא נִנְחַל אַתֶּם מֵעַבְר לַיַּרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי
 בָּאָה נַחֲלָתְנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃

פ

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר
 הַזֶּה אִם־תִּהְלְצוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמִלְחָמָה׃
 וְעַבְר לָכֶם כָּל־הַלּוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי
 יְהוָה עַד הִזְרִישׁוּ אֶת־אֵיבֵי מִפְּנֵי׃
 וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תֵּשְׁבוּ
 וְהִייתֶם נְקִיִּים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתָה
 הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה׃
 וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטַאתֶם לַיהוָה
 וְדַעוּ חֲטַאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם׃ בְּנֹד
 לָכֶם

שביעי
 רביעי כשהן
 מחוברין

ספר במדבר

לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא
מפיכם תעשו: ויאמר בניגד ובני ראובן
אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר
אדני מצוה: טפנו נשינו מקננו וכל
בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד: ועבדיך
יעברו כל חלוצי צבא לפני יהוה למלחמה
כאשר אדני דבר: ויצו להם משה
את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון
ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל:
ויאמר משה אליהם אם יעברו בניגד
ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוצי
למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ
לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד
לאחזה: ואם לא יעברו חלוצים אתכם
ונאחזו בתככם בארץ כנען: ויענו בניגד
ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה
אל עבדיך כן נעשה: נחנו נעבר
חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת
נחלהנו מעבר לירדן: ויהיו להם משה
לבני

לְבִנְיָנֹוּ וּלְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְחֻצֵי שִׁבְטֵי
 מְנַשֶּׁה בְּדִיּוֹסָף אֶת־מַמְלַכֶת סִיחֵן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכֶת עֵיג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 הָאָרֶץ לְעֵרְיָה בְּגַבְלַת עַרְיָה הָאָרֶץ סָבִיב :
 וַיִּבְנוּ בְּנֵי־גֵר אֶת־דִּיבֵן וְאֶת־עֶטְרוֹת וְאֶת־
 עֶרְעָר : וְאֶת־עֶטְרוֹת שׁוּפָן וְאֶת־יַעֲזֹר
 וַיִּגְבְּהוּ : וְאֶת־בֵּית־נִמְרָה וְאֶת־בֵּית־הָרֶן
 עַרְיָ מִבְּצֹר וְגִדְרוֹת צֶאֱן : וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ
 אֶת־חֻשְׁבוֹן וְאֶת־אֶלְעָא וְאֶת־קִרְיָתִים :
 וְאֶת־נָבו וְאֶת־בְּעַל מְעֹן מוֹסֶבֶת שֵׁם
 וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁם אֶת־שְׁמוֹת
 הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ : וַיִּלְכוּ בְנֵי מְכִיר בְּךְ
 מְנַשֶּׁה גִלְעָד וַיִּלְכְּדוּ וַיֹּרְשׁוּ אֶת־הָאֱמֹרִי
 אֲשֶׁר־בָּהּ : וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמְכִיר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ : וַיֵּאֵר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חֻתִּיָּהִם וַיִּקְרָא אֶתֶּן
 חֻתִּיָּאֵיר : וַנִּבְחַלְךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־קִנְיָת
 וְאֶת־בְּנֵיָהּ וַיִּקְרָא לָהּ נִבַח בְּשֵׁמוֹ :

פ פ פ

ל
P. 43

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
 מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן :
 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם
 על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם :
 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה
 עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפכה
 יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל
 מצרים : ומצרים מקברים את אשר הפכה
 יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה
 יהוה שפטים : ויסעו בני ישראל
 מרעמסס ויחנו בסכת : ויסעו מסכת
 ויחנו בארז אשר בקצה המדבר :
 ויסעו מארזם וישב על פי החירות
 אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל :
 ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים
 המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר
 אתם ויחנו במרה : ויסעו ממרה ויבאו

אילמה

אֵילָמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם
 וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם : וַיַּסְעוּ מֵאֵילִם
 וַיַּחֲנוּ עַל־יַם סוּף : * וַיַּסְעוּ מִיַּם סוּף וַיַּחֲנוּ שְׁנֵי
 בְּמִדְבַר סִין : וַיַּסְעוּ מִמִּדְבַר סִין וַיַּחֲנוּ
 בְּדַפְקָה : וַיַּסְעוּ מִדַּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ :
 וַיַּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא־הָיָה
 שָׁם מַיִם לַעַם לְשִׁתּוֹת : וַיַּסְעוּ מִרַפִּידִם
 וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר סִינַי : וַיַּסְעוּ מִמִּדְבַר סִינַי
 וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאוּהָ : וַיַּסְעוּ מִקִּבְרַת
 הַתְּאוּהָ וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֶת : וַיַּסְעוּ מִבַּחֲצֵרֶת
 וַיַּחֲנוּ בְּרֵתְמָה : וַיַּסְעוּ מִרֵתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרַמֵּן
 פְּרִיץ : וַיַּסְעוּ מִרַמֵּן פְּרִיץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה :
 וַיַּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרַפְסָה : וַיַּסְעוּ מִרַפְסָה
 וַיַּחֲנוּ בְּקַהֲלָתָהּ : וַיַּסְעוּ מִקַּהֲלָתָהּ
 וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפָר : וַיַּסְעוּ מִהַר־שֹׁפָר וַיַּחֲנוּ
 בַּחֲרָדָה : וַיַּסְעוּ מִחֲרָדָה וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֵלֶת :
 וַיַּסְעוּ מִמִּקְהֵלֶת וַיַּחֲנוּ בְּתַחֲתֵת : וַיַּסְעוּ
 מִתַּחֲתֵת וַיַּחֲנוּ בְּתַרְחָה : וַיַּסְעוּ מִתַּרְחָה
 וַיַּחֲנוּ בְּמַתְקָה : וַיַּסְעוּ מִמַּתְקָה
 וַיַּחֲנוּ

ספר במדבר

וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמֹנָה׃ וַיַּסְעוּ מִחִשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ
 בְּמִסְרֹת׃ וַיַּסְעוּ מִמִּסְרֹת וַיַּחֲנוּ בְּבְנֵי
 יַעֲקֹן׃ וַיַּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגִּדְגָד׃
 וַיַּסְעוּ מִחַר הַגִּדְגָד וַיַּחֲנוּ בִּיטְבַתָּה׃ וַיַּסְעוּ
 מִיטְבַתָּה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה׃ וַיַּסְעוּ מִעֵבְרָנָה
 וַיַּחֲנוּ בְּעֵצֵין גִּבְר׃ וַיַּסְעוּ מִעֵצֵין גִּבְר וַיַּחֲנוּ
 בְּמִדְבַר צֵן הוּא קִדְשׁ׃ וַיַּסְעוּ מִקִּדְשׁ וַיַּחֲנוּ
 בְּהַר הַהַר בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוּם׃ וַיַּעַל אֹהֶרֶן
 הַכֹּהֵן אֶל הַר הַהַר עַל־פִּי הוֹה וַיִּמַּת שָׁם
 בְּשָׁנַת הָאָדָבָעִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד ל' חֹדֶשׁ׃
 וְאֹהֶרֶן בֶּן־שֵׁלֶשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמָתוֹ
 בְּהַר הַהַר׃ ס וַיִּשְׁמַע הַכֹּנְעַנִּי
 מֶלֶךְ עַד וְהוּא יָשָׁב בְּנֹגֵב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֵאֵר
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּסְעוּ מֵהַר הַהַר וַיַּחֲנוּ
 בְּצִלְמֹנָה׃ וַיַּסְעוּ מִצִּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֵן׃
 וַיַּסְעוּ מִפוּנֵן וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת׃ וַיַּסְעוּ מֵאֵבֶת
 וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב׃ וַיַּסְעוּ
 מֵעֵי וַיַּחֲנוּ בְּדִיבְן גָּד׃ וַיַּסְעוּ מִדִּיבְן גָּד וַיַּחֲנוּ
 בְּעֵלְמֵן

בְּעַלְמָן דְּבַלְתִּימָה: וַיִּסַּע מֵעַלְמָן דְּבַלְתִּימָה
 וַיַּחְנוּ בְּהַרֵי הָעֵבְרִים לְפָנֵינוּ: וַיִּסַּע מֵהַרֵי
 הָעֵבְרִים וַיַּחְנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:
 וַיַּחְנוּ עַל הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשָׁמֶת עַד אֲבֵל
 הַשָּׁטִיִּם בְּעַרְבַת מוֹאָב: ס וַיְדַבֵּר שְׁלִישִׁי

חמישי כשהן
 מואבין

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ
 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם עֵבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ
 כְּנָעַן: וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ
 מִפְּנֵיכֶם וְאָבַדְתֶּם אֶת־כָּל־מִשְׁכֵּיתֶם וְאֵת
 כָּל־צִלְמֵי מַסַּכְתֶּם תֹּאבְדוּ וְאֵת־כָּל־כְּמוֹתֶם
 תִּשְׁמְדוּ: וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ וַיִּשְׁבְּתֶם־
 בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אַתָּה:
 וְהַתְנַחֲלֶתֶם אֶת־הָאֶרֶץ בְּגוֹרָל
 לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם לְרֹב תִּרְבוּ אֶת־נַחֲלֹתוֹ
 וְלִמְעַט תִּמְעֵיט אֶת־נַחֲלֹתוֹ אֵל אֲשֶׁר יֵצֵא
 לוֹ שֵׁמֶה הַגּוֹרָל לוֹ יִהְיֶה לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם
 תִּתְנַחֲלוּ: וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ
 מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר־תוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׂבִים
 בְּעֵינֵיכֶם

בְּעֵינֵיכֶם וּלְצַנִּינֶם בְּצַדִּי כְּסוּצָרוּ וְאַתְכֶם עַל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבֵי סִבְיָהּ׃ וְהָיָה כִּי־אֵשׁ
 דַּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לְכֶם׃

פ

לך וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צו את בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל
 הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם
 בנחלה ארץ כנען לגבל תיה׃ והיה לכם
 פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
 לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה׃
 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים
 ועבר צנה והיה תוצאתו מנגב לקדש
 ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה׃ ונסב
 הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתו
 הימה׃ וגבול ים והיה לכם הים הגדול
 וגבול זה היה לכם גבול ים׃ וזה היה
 לכם גבול צפון מן הים הגדול תתאו לכם
 הר ההר׃ מחר ההר תתאו לבא חמת
 זהו תוצאת הגבל צדדה ויצא הגבל ופרנה

והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם
גבול צפון: והתאיתם לכם לגבול קדמה
מחצר עינן שפמה: וירד הגבול משפם
הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על
כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול
הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח ואת תהיה
לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה
את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת
לתשעת המטות וחצי המטה: כי לקחו
משה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני
הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו
נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו
נחלתם מעבה לדרן והיו קדמה מזרחת:

אחרי כן יצא משה ויאמר אל בני ישראל

ידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות
האנשים אשר ינחלו לכם ארץ הארץ
אלעזר הכהן יהושע בן נון: ונשיא אחד
נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ:
ואלה

רביעי
ששי כשהן
מחזקין

ס"ח

ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב
 בן יפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בן
 עמיהוד: למטה בנימן אליהו בן כסלון:
 ולמטה בני דן נשיא בקי בן גלי: לבני
 יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן
 אפר: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל
 בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן
 בן פרנך: ולמטה בני יששכר נשיא
 פלטיאל בן עזון: ולמטה בני אשר נשיא
 אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי
 נשיא פדהאל בן עמיהוד: אלה אשר צוה
 יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:

פ

לה וירבר יהוה אל משה בערבת מואב על
 ירדן ירחו לאמר: צו את בני ישראל
 ונתנו ללויים מנחלת אחוזתם ערים לשבת
 ומגדש לערים סביבתיהם תתנו ללויים:
 והיו הערים להם לשבת ומגדשיהם יהיו
 לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ומגדשי
 הערים

חמישי

ששה

שבע

שמונה

חמשה

הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצות
 אלף אמה סביב : ומדתם מחוץ לעיר את
 פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב
 אלפים באמה ואת פאת ים אלפים
 באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
 והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים :
 ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש
 ערי המקלט אשר תתנו לנש שמה הרצח
 ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר : כל
 הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמנה
 עיר אתה ואת מגרשיהן : והערים אשר
 תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרכו
 ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר
 ינחלו יתן מעריו ללויים :

וידבר יהוה אל משה לאמה : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים
 את הירדן ארצה כנען : והקריתם לכם
 ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונש שמה
 רצח מכה גפ ש בשגגה : והיו לכם הערים
 למקלט

ששי

שכיני כשן
 מחומדן

לִמְקַלְט מִגַּאֵל וְלֹא יָמוּת הַרְצַח עַד-עַמְדוֹ
 לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפַּט׃ וְהָעִירִים אֲשֶׁר
 תִּתְּנוּ שֵׁשׁ-עָרֵי מְקַלְט תַּחֲיִינָה לָכֶם׃ אֵת
 שְׁלֹשׁ הָעִירִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ
 הָעִירִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ צְנֹעַן עָרֵי מְקַלְט
 תַּחֲיִינָה׃ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר וְלַתּוֹשֵׁב
 בְּתוֹכָם תַּחֲיִינָה שֵׁשׁ הָעִירִים הָאֵלֶּה לְמְקַלְט
 לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-מִכְּהַנֶּפֶשׁ בְּשׁוּגָה׃ וְאִם
 בְּכָלִי בְּרוּלֵי הִפְדוּ וַיָּמַת הַרְצַח הוּא מוֹת
 יוֹמַת הַרְצַח׃ וְאִם בְּאֶבְיָד אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ
 הִפְדוּ וַיָּמַת הַרְצַח הוּא מוֹת יוֹמַת הַרְצַח׃ אִם
 בְּכָלִי עֵיזֵי־יָד אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ הִפְדוּ וַיָּמַת הַרְצַח
 הוּא מוֹת יוֹמַת הַרְצַח׃ גַּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית
 אֶת הַרְצַח כִּפְּגֹעַ בּוֹ הוּא יִמְתְּנוּ׃ וְאִם
 בְּשִׁנְאָרֵי הַדְּפָנוּ אוֹ-הַשְּׁלֵךְ עָלָיו כְּצִדְיָהּ
 וַיָּמַת׃ אוֹ בְּאֵיבָה הִפְדוּ כִּדְרוֹ וַיָּמַת מוֹת-
 יוֹמַת הַכֶּפֶה הַרְצַח הוּא גַּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת-
 הַרְצַח כִּפְּגֹעַ-בּוֹ׃ וְאִם כִּפְתָּע בְּלֹא-אֵיבָה
 הַדְּפוּ אוֹ-הַשְּׁלֵךְ עָלָיו כָּל-כָּל בְּלֹא צְדִיקָה׃

ישי
 וישי
 וישי

טא

טא

או בכל אבן אשר ימורת בה בלא ראורת
ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא
מבקש רעתו : ושפטו העדה בין המכה
ובין גאל הדם על המשפטים האלה :
והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו
אשר נס שמה וישב בה עד מורת
הכהן הגדל אשר יצא משח אתו בשמן
הקדש : ואם יצא יצא הרצח את גבול
עיר מקלטו אשר ינוס שמה : ומצא
אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו
ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מורת
הכהן הגדל ואחרי מורת הכהן הגדל
ישוב הרצח אל ארץ אחזתו : והיו
אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל
מושבותיכם : כל מכה נפש לפי עדים
רצח את הרצח ועד אחר לא יענה
בנפש למות : ולא תקחו כפר לנפש

רָצַח אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לְמוֹת כִּימוֹת יוֹמָת :
 וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר לְנוֹס אֶל־עֵיר מִקְלָטוֹ
 לָשׁוּב לְשֹׁבֵת בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן :
 וְלֹא תַחֲנִיפוּ אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ
 כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף אֶת־הָאֶרֶץ וְלֹא־יִכָּפֵר
 לְדָם אֲשֶׁר שִׁפַּךְ־בָּהּ כִּי אִם בְּדָם
 שִׁפְכוּ : וְלֹא תַטְמֵא אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
 אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ
 כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

פ

לו וַיִּקְרְבוּ רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־
 גִלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־
 יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשֹׂאִים
 רֵאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמְרוּ אֶת־
 אַדְנֵי צוּרָה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאֶרֶץ בְּנַחֲלָה
 בְּגוֹרָל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנֵי צוּרָה בִּיהוָה
 לָתֵת אֶת־נַחֲלָתָם צֶלְפַחַד אַחִינוּ לְבָנֹתָיו :
 וְהָיוּ לְאָחֵר מִבְּנֵי שְׁבַט־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְנָשִׁים וַנִּגְרַעְרַע נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ

וַיֹּסֵף

וְנוֹסֵף עַל נְחֻלַּת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה
 לָהֶם וּמִגֵּרָל נְחֻלַּתְנוּ יִגְרַע: וְאִם יִהְיֶה
 הַיֵּבֶל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵפָה נְחֻלַּתְךָ עַל
 נְחֻלַּת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנְחֻלַּת
 מַטֵּה אֲבֹתֵינוּ יִגְרַע נְחֻלַּתְךָ: וַיְצוּ מֹשֶׁה
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן
 מַטֵּה בְנֵי יוֹסֵף דְּבָרִים: זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפַּחַד לֵאמֹר לָטוֹב בְּעֵינֵיהֶם
 תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבוֹתָם
 תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים: וְלֹא־תִסַּב נְחֻלָּה
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה אֶל־מַטֵּה כִּי אִישׁ
 בְּנְחֻלַּת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְכָל־בֵּית יִרְשֶׁת נְחֻלָּה מִמַּטּוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְאַחַר מִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶ:
 תִּהְיֶינָה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִרְשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ־נְחֻלַּת אֲבֹתָיו: וְלֹא־תִסַּב נְחֻלָּה
 מִמַּטֵּה לְמַטֵּה אַחַר כִּי־אִישׁ בְּנְחֻלַּתוֹ
 יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפַּחַד:

כג ב 2 23 ותהינה

ינוח ר' שישין
פניות ויתחיל
מתחלת שיטה
חמישית

P. 44.

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
 ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
 סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי
 זָהָב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שער
 עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה
 בעשתי עשר חדש באחר לחדש דבר
 משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 אתו אלהם: אחרי הכתו את סתן
 מלך האמרי אשר ישב בהשבון ואת עוג
 מלך הבשן אשר ישב בעשתרת
 באררעי: בעבר הירדן בארץ מואב
 הואיל משה באר את התורה הזאת
 לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב
 לאמר רב לכם שבת בהרהוה: פנו וסעו
 לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכני
 בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים

ארץ

23 3

* כג * 1

מזרח

ספר הדברים

אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹנֹן עַד-הַנְּהַר הַגָּדֹל
 נְהַר פָּרָת׃ רֹאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם אֶת-
 הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְתָּיִכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
 לֵאמֹר לְהֵם וְלִזְרַעֲם אַחֲרֵיהֶם׃ וְאָמַר
 אֲלֵכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר לֹא-אֹכַל לְבַדִּי
 שְׂאֵת אֶתְכֶם׃ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה
 אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב׃
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסֹּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם
 אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 שְׁנֵי לָכֶם׃ * אֵיכָה אֲשַׂא לְבַדִּי מִרְחֹכֶם
 וּמִשְׂאֵכֶם וּרִיבְכֶם׃ הִכּוּ לָכֶם אֲנָשִׁים
 חֲכָמִים וְגִבּוֹנִים וַיִּדְעוּם לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם
 בְּרֵאשֵׁיכֶם׃ וְתַעֲנוּ אֹתִי וְהִתְאַמְרוּ טוֹב
 הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת׃ וְאֶקַּח אֶת-
 רֵאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיִּדְעוּם וְאֶתֶּן
 אֹתָם רֵאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי
 מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשֹׁטְרִים
 לְשִׁבְטֵיכֶם׃ וְאֶצְוֶה אֶת-שְׁפִטֵיכֶם בְּעֵת

ההוא

ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא
תכירו פנים במשפט כקטן כגדול תשמעון
לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון
אלי ושמעתיו: ואזה אתכם בעת ההוא
את כל הדברים אשר תעשון: ונסע
מחרב ונלק את כל המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר
האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדש ברנע: ואמר אלכם
באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו
נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך
את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת:
* ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה שלישי
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
בה ואת הערים אשר נבא אליהן:

ספר הדברים

ויטב בעיני הדבר ואקה מכם שנים עשר
 אנשים איש אחד לשבט : ויפנו ויעלו
 ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו
 אתה : ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו
 אלנו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
 הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ולא
 אביתם לעלות ותמרו את פי יהוה
 אלהיכם : ותרגנו באהליכם ותאמרו
 בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים
 לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו :
 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבנו
 לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדולות
 ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו
 שם : ואמר אלכם לא תעזבון ולא תיראון
 מהם : יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא
 ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
 לעיניכם : ובמדבר אשר ראית אשר
 נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
 בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם

עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה : וּבְדַבַּר הַזֶּה אֲנִיכֶם
 מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם : הַהֶלֶךְ לִפְנֵיכֶם
 בְּדֶרֶךְ לְתוֹר לְכֶם מִמָּקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בְּאִשׁוֹ
 לַיְלָה לִרְאֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ
 וּבַעֲנַן יוֹמָם : וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבַרְיֶיכֶם
 וַיִּקְצַף וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר : אִם־רָאָה אִישׁ
 בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים הַזֶּה הִרְעָה הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַתּוֹת לְאֲבֹתֵיכֶם :
 זֹלַתִּי כָּל־בֶּן־יִפְנֶה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ־אֶתֶן
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּרְבַּבְתֶּם וּלְבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר
 מָלֵא אַחֲרַי יְהוָה : גַּם־כִּי־הִתְאַנַּף
 יְהוָה בְּגַלְלֵיכֶם לֵאמֹר גַּם־אֶתְהַלַּאֲתֶנּוּ
 שֵׁם : יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הַעַמִּיד לִפְנֵיךְ הוּא יֵבֵא
 שְׂמָה אֶתוֹ חֹזֵק כִּי־הוּא יִנְחַלְנָה אֶת־
 יִשְׂרָאֵל : * וּשְׂפָכְכֶם אֲשֶׁר אִמַּרְתֶּם לְבֹזֵהֶיהָ
 וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרָע
 הֵמָּה יֵבֵאוּ שְׂמָה וְלֹהֵם אֶתְנַנֶּה וְהֵם יִרְשׁוּהָ :
 וְאַתֶּם פָּנּוּ לְכֶם וּסְעוּ הַמְדַבְּרָה דֶּרֶךְ־יָם
 סוּף : וְתַעֲנֵנוּ וְתֹאמְרוּ אֵלַי חֲטָאנוּ לַיהוָה

רביעי

אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה וְנִלְחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוֵּנוּ יְהוָה
 אֶל הַיְנוּ וְתַחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ
 וְתִהְיֶנוּ לַעֲלֹת הַהָרֵה: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלָי אָמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלְחַמוּ
 כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגְּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם:
 וְאִדְבַר אֵלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְתַמְרוּ אֶת־
 פִּי יְהוָה וְתִזְרוּ וְתַעֲלוּ הַהָרֵה: וַיֵּצֵא
 הָאָמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּהַר הַהוּא לְקִרְאֹתְכֶם
 וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים
 וַיִּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֲרָמָה: וְתִשְׁבוּ
 וְתִבְכוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקִלְכֶם
 וְלֹא־הֶאֱזִין אֵלֵיכֶם: וְתִשְׁבוּ בְּקֹדֶשׁ יָמִים
 בְּרַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם: * וַיִּפֶן וַיִּסָּע
 הַמֶּלֶךְ דָּרָךְ יָם־סוּף כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
 אֵלָיו וַיִּסָּב אֶת־הַר־שַׁעִיר יָמִים רַבִּים:

חמישי ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר: דַּבֵּר
 לָכֶם סָב אֶת־הַהָר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צַפְנָה:
 וְאֶרְתֶּה עֵם צֶו לֵאמֹר אַתֶּם עֲבָרִים בְּגִבּוֹל
 אַחֵיכֶם בְּנֵי־עֵשׂוּ הַיּוֹשְׁבִים בְּשַׁעִיר וַיִּירָאוּ

מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד: אֶל־תִּתְּנוּ רֹגְלְכֶם כִּי
 לֹא־אֵתֶן לָכֶם מֵאֶרֶץ עַד מִדְּרֹךְ כַּף־רֶגֶל כִּי־
 יִרְשָׁה לַעֲשׂוֹ נָתַתִּי אֶת־הָרַשְׁעִיר: אֲכַל
 תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתֶם בַּכֶּסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְגַם־מִיַּם
 תִּכְרוּ מֵאֲתֶם בַּכֶּסֶף וּשְׂתִיתֶם: כִּי יְהוּה
 אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יִדַע לְכַתֹּךָ
 אֶת־הַמְדַבֵּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה הוּא אַרְבָּעִים שָׁנָה
 יְהוּה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חִסְרָת דְבָר:
 וְנִעְבַר מֵאֵת אֲחִינוּ בְּנֵי־עֲשׂוֹ הַיִּשְׁבִּים
 בְּשַׁעִיר מִדְּרֹךְ הָעֶרְבָה מֵאִילַת וּמַעְצֵינִי גִבּוֹר

וְנִפְּן וְנִעְבַר דֶּרֶךְ מִדְּבַר
 מוֹאָב: וַיֹּאמֶר יְהוּה אֵלַי אֶל־תִּצַר אֶת־
 מוֹאָב וְאֶל־תִּתְּנוּ בְּסֵם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֵתֶן
 לָךְ מֵאֶרֶץ יִרְשָׁה כִּי לְבִנְיָלוֹט נָתַתִּי אֶת־
 עַד יִרְשָׁה: הָאֲמִים לְפָנַי יֵשְׁבוּ בְּהָעַם
 גָּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעֵנְקִים: רַפְּאִים יִחְשְׁבוּ
 אֶף־הֵם כְּעֵנְקִים וְהַמְּאֹבִים יִקְרְאוּ לָהֶם
 אֲמִים: וּבְשַׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִים לְפָנַי וּבְנֵי
 עֲשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמְרוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבּוּ

תחתם

פסקה
 באמצע
 פסוק

ספר הדברים

תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו
לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד:
והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד
אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה
שנה עריתם כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
וגם יר יהוה היתה בם להמס מקרב המחנה
עד תמס: ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם: ס

וידבר יהוה אלי לאמר: אתה
עבר היום את גבול מואב את ער: וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל תתנוד בם כי
לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי
לבני לוא נתתיה ירשה: ארץ רפאים
החשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים
והעמנים יקראו להם זמזמים: עס גדול
ורב ורכ כענקים וישמידם יהוה מפניהם
ויירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני

עֲשׂוּ הַיְשָׁבִים בְּשַׁעֲרֵי אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־
 הַחַרֵּי מִפְּנֵיהֶם וַיִּרְשָׁם וַיִּשְׁבּוּ תַּחְתָּם עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַעֲוִים הַיְשָׁבִים בַּחֲצֵרִים עַד־עַתָּה
 בַּפְּתָרִים הַיּוֹצֵאִים מִכַּפְּתֵר הַשְּׁמִידָם וַיִּשְׁבּוּ
 תַּחְתָּם׃ קוּמוּ סֵעוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל אֲדִנָּן
 דַּאֲרָה נָתַתִּי בִירַךְ אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן
 הָאֲמֹרִי וְאֶת־אֶרֶץ־אֲרָצוֹ הַהֵל רֶשֶׁת וְהַתְּגַר בּוֹ
 מִלַּחְמָה׃ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחַל תֵּרֵת פַּחַדְךָ
 וַיִּרְאֶתְךָ עַל־פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל־
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֶךָ וּרְגִזוּ וְחָלוּ
 מִפְּנֶיךָ׃ וְאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַר קַדְמוֹתַי
 אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן דְּבַר־יְשׁוּעָה לֵאמֹר׃
 אֶעֱבְרָה בְּאֶרֶץ־ךָ בְּדֶרֶךְ־בְּדֶרֶךְ אֵלֶיךָ לֹא־אֲסוּר
 יַמִּין וּשְׂמֹאל׃ אֲכַל בֶּכֶסֶף תִּשְׁבְּרֵנִי וְאֶכְלֵתִי
 וּמֵים בֶּכֶסֶף תִּתֶן־לִי וּשְׁתִּיתִירָק אֶעֱבְרָה
 בְּרַגְלִי׃ כֹּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי בְנֵי עֲשׂוּ הַיְשָׁבִים
 בְּשַׁעֲרֵי וְהַמּוֹאֲבִים הַיְשָׁבִים בְּעַר עַד אֲשֶׁר־
 אֶעֱבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ׃ וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן
 הָעִבְרָנוּ

ספר הדברים

העברנו בו כי הקשה יהוה אליך את
רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך
ששי כיום הזה: ס ויאמר יהוה

אלי ראה החלתי לתת לפניך את סיחון ואת
ארצו החל רש לרשת את ארצו: ויצא
סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה
יהצרה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך

ארצו ואת בנו ואת כל עמו: ונלכד
את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל
עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד:

רק הבהמה בזונו לנו שלל הערים אשר
לכדנו: מערער אשר על שפת נחל
ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא
היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל

נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני
עמון לא קרבת כל יד נחל יבקוערי ההר
ג וכל אשר צורה יהוה אלהינו: * ונפן
ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי:

ויאמר

ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בירך
 גתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו
 בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו
 ונבחנו עד בלתי השאיר לו שריד: ונלכד
 את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה
 אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל
 חבל ארנב ממלכת עוג בבשן: כל אלה
 ערים בצורת חומה גבהה דלתים ובריח
 לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרם
 אותם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון
 החרם כל עיר מתם הנשים והטף: וכל
 הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: ונקח
 בערת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן
 עד היר חרמון: צידנים יקראו לחרמון
 שרין והאמרי יקראו לו שניר: כל ערי
 המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה

ספר הדברים

דאדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק
עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה
עישו ערש ברזל הלה הוא בהבת בני
עמון תשע אמות ארבה וארבע אמות
דחבה באמת איש: ואת הארץ הזאת
ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל
ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני
ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג
נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב
לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר
בן מנשה לקח את כל חבל ארנב עד
גבול הגשור והמעכתי ויקרא אתם על
שמו את הבשן הות יאיר עד היום הזה: *
שביעי ולטכיר נתתי ארץ הגלעד: ולראובני
ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך
הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון:
והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה
ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה:
ואצו אתכם בערת ההוא לאמר יהודה
אלהיכם

אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אֱחֵיכֶם בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חַיִל: רַק נְשִׁיכֶם וּמִטְפָּכֶם
 וּמִקְנֵכֶם יִדְעֵתִי כִּי־מִקְנֵה רַב לָכֶם יִשְׁבוּ
 בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם: עַד אֲשֶׁר יֵינַח
 יְהוָה וְלֵאחֵיכֶם כַּבֵּם וַיִּרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעַבְר
 הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתֶם אִישׁ לִירֻשָׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לָכֶם: וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי בְּעַרְתָּ הַהוּא
 לֵאמֹר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה בְּךָ־
 יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ
 עַבְר שִׁמְהָ: לֹא תִירָאוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם:

ס ס ס

וְאֶת־חֲנָן אֶל־יְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר: P.45.
 אֲדַנִּי יְהוָה אֶתֶּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ
 אֶת־גְּדֻלְתָּ וְאֶת־יַד־הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ

ספר הדברים

ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך :
אעברה נא ואראה את הארץ הטובה
אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון :
ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי
עוד בדבר הזה : עלה ראשה פסגה ושא
עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה
בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה : וצו
את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר
לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ
אשר תראה : ונשב בניאמול בית פעור :

פ

ד ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות
למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם : לא
תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם : עיניכם

הראות

הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור
 כי כלה איש אשר הלך אחרי בעל פעור
 השמירו יהוה אלהיך מקרבך ואתם
 הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום*
 ראה למדתי ארתכם חקים ומשפטים שני
 כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב
 הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה
 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
 ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את
 כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
 הגוי הגדול הזה כי מי גוי גדול אשר לו
 אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל
 קראנו אליו ומי גוי גדול אשר לו חקים
 ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר
 אנכי נתן לפניכם חיים רק השמר לך
 ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים
 אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי
 חיך והודעתם לבניך ולבני בניך יום
 אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחיוב

באמר

ספר הדברים

בְּאֵמֶר יְהוָה אֵלַי הִקְהַל־לִי אֶת־הָעָם
וְאִשְׁמַעֵם אֶת־דְּבָרַי אֲשֶׁר־יִלְמְדוּן לִירְאֵה אֹתִי
כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה וְאֶת־
בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן : וְתִקְרְבוּן וְתִעֲמְדוּן תַּחַת
הַהָר וְהַהָר בְּעַר בְּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם
חֹשֶׁךְ עֵנָן וְעַרְפָּל : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלֵיכֶם
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים
וְתִמְוֹנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוֹלָתִי קוֹל : וַיִּגַּד
לְכֶם אֶת־דְּבָרֵינוּ אֲשֶׁר צִוֵּה אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת
עֲשֵׂר־תִּדְבְּרִים וַיִּכְתַּבְם עַל־שְׁנֵי לַחֹת
אֲבָנִים : וְאֵתִי צִוֵּה יְהוָה בְּעֵת הַהוּא לֵלְמֹד
אֲתֶכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם אֹתָם
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רִאִיתֶם
כָּל־תְּמוּנָהּ כִּי־וּם דְּבַר יְהוָה אֵלֵיכֶם בַּחֲרֹב
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : פֶּן־תִּשְׁחָתוּן וַעֲשִׂיתֶם לְכֶם
פֶּסֶל תְּמוּנָת כָּל־סִמָּל תְּבַנִּית זָכָר אִו
נְקֵבָה : תְּבַנִּית כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
תְּבַנִּית כָּל־צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תִּעֹף בַּשָּׁמַיִם :

תבנית

תבנית כל דמש בארמה תבנית כל דגה
 אשר במים מתחרת לארץ : ופן תשא
 עיניך השמימה וראית את השמש ואת
 הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
 ונדחת והשתחווית להם ועברתם אשר
 חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
 תחת כל השמים : ואתכם לקח יהוה ויוצא
 אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו
 לעם נחלה כיום הזה : ויהוה התאנף בי
 על דבריכם וישבע לבלתי עבדי את
 הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה
 אשר יהוה אלהיך נרתן לך נחלה : כי
 אנכי מת בארץ הזאת אינני עבד את
 הירדן ואתם עבדים וירשתם את הארץ
 הטובה הזאת : השמרו לכם פן תשכחו
 את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
 ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה
 יהוה אלהיך : כי יהוה אלהיך איש אכלה
 הוא אל קנא : פ

ספר הדברים

פרשת תשעה
באב כשחריח

כִּי תוֹלִיד בְּנִים וּבְנֵי בָנִים וּגְוֹשְׁתֶם בְּאֶרֶץ
וְהִשְׁחַתֶּם וְעִשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוֹנֹת כְּלוֹעֲשֵׂי
הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃ הַעֲדֹתַי
בְּכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי
אָבֹד תֵּאבְדוּן מִהַר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם
עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שְׂמֵרָה לְרִשְׁתָּהּ לֹא
תֵּאֲרִיכֵן יָמַיִם עֲלֶיהָ כִּי הִשְׁמַד תִּשְׁמְדוּן׃
וְהַפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וּנְשֹׂאֲרֹתֶם מֵרֵי
מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם שְׂמָה׃
וְעַבַּדְתֶּם שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ
וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא
יֵאָכְלוּן וְלֹא יִרְיָחוּ׃ וּבִקְשַׁתֶּם מִשֵּׁם אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרֹשׁנוּ בְּכָל
לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ׃ בְּצַד לְךָ וּמִצֵּאוֹךָ כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וּשְׁבַת עַד
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעַתָּ בְּקִלּוֹ׃ כִּי אֵל רַחוּם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתְךָ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃
כִּי שָׁאַל נְאֻלִים רָאשֵׁינִי אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֶיךָ

למִן

לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶדְם עַל-
 הָאָרֶץ וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קִצֵּה הַשָּׁמַיִם
 הִנְהִיחַ כַּדְּבַר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמָהוּ׃
 הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
 כַּאֲשֶׁר-שָׁמַעַת אֶתְּךָ וַיְחִי׃ אוֹ הַנִּסְתָּה
 אֱלֹהִים לְבוֹא לְקַחַת לּוֹ גּוֹי מִקְּרִב גּוֹי בְּמִסַּת
 בְּאֵתְךָ וּבְמוֹפְתִים וּבְמַלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה
 וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה וּבְמִוֹרָאִים גְּדִלִים כְּכֹל אֲשֶׁר-
 עָשִׂה לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃
 אֶתְּךָ הִרְאֵת לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 אֲיֵן עוֹד מִלְּבָדוֹ׃ מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעַךְ אֶת-
 קוֹל לִיסְרָךְ וְעַל-הָאָרֶץ הִרְאֶךָ אֶת-אֲשׁוֹ
 הַגְּדוֹלָה וּדְבַרְיוֹ שָׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וְתַחַת
 כִּי אָהַבְתָּ אֶת-אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזִרְעוֹ אַחֲרָיו
 וַיּוֹצֵאֲךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל מִמִּצְרַיִם׃
 לְרִזּוֹרֵי שְׁגוֹיִם גְּדִלִים וְעִצְמוֹת מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ
 לְהַבְיֵאֲךָ לְתַת-לֶךָ אֶת-אֶרֶצְךָ נַחֲלָה כִּיּוֹם
 הַזֶּה׃ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשָּׁבֶת אֶל-לִבְבְּךָ כִּי
 יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-

הָאָרֶץ

הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵינְךָ עוֹד׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־חֻקֵּי
 וְאֶת־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר
 יֵטֵב לָךְ וּלְבִנְךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תֵּאָרֶךְ יָמִים
 עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כָּל־
 הַיָּמִים׃

פ

שלישי
 אִזְכִּיר לְמֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָדִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 מִזְרַחָה שָׁמֶשׁ׃ לָנֶס שָׁמָּה רוּצָח אֲשֶׁר יִרְצַח
 אֶת־רֵעֵהוּ בְּכַל־דַּעַת וְהוּא לֹא־שֵׁנָה לוֹ
 מִתַּמַּל שְׁלֹשִׁים וָנֶס אֶל־אַחֶת מִן־הָעָרִים
 הָאֵלּוּ וְחָי׃ אֶת־בָּצָר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֵׁר
 לְרֹאשׁוֹ וְאֶת־רֵאמֶת בְּגִלְעָד לְגִדִי וְאֶת־גּוֹלָן
 בְּבִשָּׁן לְמִנְשֵׁי׃ וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם
 מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֱלֹהֵי הָעֵדוּת
 וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 בְּגֵיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ וַיִּרְשׁוּ אֶת־
 אֶרֶצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ עֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי
 הָאֱמֹרִי

הֵאמְרִי אֲשֶׁר בַּעֲבֹר הַיְרֵדָה מִזֶּרֶח שָׁמֶשׁ :
 מֵעֲרֵעַר אֲשֶׁר עַל שַׁפְּתֵי נַחַל אֲרָנָן וְעַד הַר
 שִׂיאָן הוּא חֶרְמוֹן : וְכָל הָעֲרֵבָה עִבֵר הַיְרֵדָה
 מִזְרְחָהּ וְעַד יַם הָעֲרֵבָה תַּחַת אֲשֶׁר־תִּתֵּן
 הַפְּסָנָה :

פ

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִ'
 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחֲקִים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם
 אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּרְתָה
 עִמָּנוּ בְרִית כְּחֶרֶב : לֹא אֶת-אֲבֹתֵינוּ כִּרְתָה
 יְהוָה אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֱלֹהִים
 כָּהַיּוֹם כָּלְנוּ חַיִּים : פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר
 יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר מְתוֹךְ הָאֵשׁ : אָנֹכִי עֹמֵד
 בֵּין-יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם
 אֶת-דְּבַר יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא-
 עֲלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר : אָנֹכִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
 עַבְדִּים : לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אַחֲרָיִם עַל-
 פָּנָי : לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל כָּל-הַתְּמוּנָה

ספר הדברים

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמֶּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת

וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה

לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל

קָנָא פֶקֶד עֲוֹן אֲבוֹת עַל בְּנִים וְעַל שְׁלֹשִׁים

וְעַל רְבַעִים לְשָׁנָיִם׃ וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים

לְאַהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתָי׃ ס לֹא תִשָּׂא

מצותי ק

אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה

אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׂוֹא׃ ס

שְׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר

צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ

כָּל מְלֹאכְתְּךָ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה

אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אַתָּה

וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאַמְתְּךָ וְשׂוֹרְךָ וְחִמְרְךָ

וְכָל בְּהֵמַתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן

יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאַמְתְּךָ כַּמֹּד׃ וּזְכַרְתָּ כִּי עַבְדְּ

הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְיָד נְטוּיָה עַל-כֵּן

צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת׃

כִּבְרָאתְךָ אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ

כַּאֲשֶׁר

ואתחנן רעה

כַּאֲשֶׁר צוּק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרִיכְן
יְמֵיךָ וּלְמַעַן יִיָּטֵב לְךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : ׀ לֹא תִרְצַח :
׀ וְלֹא תִנְאֻף : ׀ וְלֹא תִגְנוֹב :
׀ וְלֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שׂוֹא : ׀

וְלֹא תִחַמֵּר אִשְׁתֵּךְ רַעַךְ ׀ וְלֹא
תִתְאוֹהַב בֵּית רַעַךְ שׂוֹהֵנו וְעַבְדֵנו וְאִמְתּוֹ שׂוֹהֵנו
וְחַמְרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרַעַךְ : ׀

חמישי

אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר
יְהוָה אֶל-כָּל-קְהֵלְכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
הָעֵנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסַּף וַיִּכְתַּבְם
עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֵלָיו : וַיְהִי
כִשְׁמַעְכֶם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהַהָר
בָּעַר בְּאֵשׁ וַתִּקְרַבּוּן אֵלָיו כָּל-רֹאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם
וַזְּכִינֵיכֶם : וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת-כְּבוֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלוֹ וְאֶת-קְלוֹ שְׁמַעְנוּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רֵאִינוּ כִּי-דִבֶּר
אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַחַי : וְעַתָּה לִמָּה נָמוֹת
כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם יִסַּפִּים :

כר ב 2 24 אַנְחָנוּ

ספר הרברים

אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַתְּךָ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד
וּמִתְּנוּ: כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל
אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כִּמְנוּ
וַיְחִי: קִרְבְּ אֶתְּךָ וּשְׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יֹאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל־
אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ
וַעֲשִׂינוּ: וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֶיכֶם
בְּדַבְּרֶכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־
קוֹל דְּבָרֵי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַיךָ
הַיִּטִּיבוּ כָל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ: מִיִּתְּנוּ וְהִיא לְבַבְכֶם
זֶה לָהֶם לִירְאָה אֵתִי וּלְשַׁמֵּר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יֵשֵׁב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַלְמִם:
לֵךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֵהֲלֵיכֶם: וְאֵתְּךָ
פַּה עֲמֹד עֲמֹדִי וְאִדְּבַרְהָ אֵלַיךָ אֶת־כָּל־
הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַדְם
וַעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ:
וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יְמִין וּשְׂמָאל: בְּכָל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן

תחיון

תחיון וטוב לְכֶם וְהֵאָרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן: * וְזֹאת הַמְצוּהַ הַחֲקִים וְ
 וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְמַד
 אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֹּר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמְצוּרֹתָיו
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָהּ וּבְנֶךָ וּבְנֵי־בְנֶךָ כָּל־יְמֵי
 חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכֶן יְמֶיךָ: וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל
 וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִטֵּב לְךָ וְאֲשֶׁר הִרְבּוּן
 מְאֹד כִּי־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ
 אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֶּשׁ: פ

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: שְׁשִׁי
 עֵר רַבְתִּי
 וְאֶהְבֵּת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 גַּפְּךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם
 לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבִיתְךָ וּבִלְכַתְךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוּרֹת
 עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: ס וְהָיָה

ספר הדברים

כִּי יִבְיֹאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
 לֵאמֹר לְךָ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבַת אֲשֶׁר לֹא־בִנִיתָ׃
 וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלֵאתָ
 וּבְרֹתֵי חֲצֹבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרָמִים
 וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּ וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ׃
 הִשְׁמַר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
 הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאַרְנוּ תַעֲבֹד וּבְשֵׁמוֹ
 תִשְׁבַּע׃ לֹא תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם׃ כִּי
 יֵלֶךְ קִנְאֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן־יִחַרְרֶה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה׃ ס לֹא תִנָּסוּ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם כֹּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמֶּסֶה׃ שְׁמֹר
 הַתְּשַׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְעֲדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב
 בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וּבָאתָ וִירַשְׁתָּ אֶת־
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִךְ׃

להדף

לֹהֲרֹף אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה: ס כִּי־שָׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר

לֵאמֹר מַה הָעֲדוֹת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵתְכֶם: וְאָמַרְתָּ

לְבִנְךָ עֲבָדִים הָייְנוּ לַפְּרָעָה בְּמִצְרַיִם וַיִּצְאָנוּ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת

וּמִפְּתִים גְּדֹלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם בַּפְּרָעָה
 וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וְאוֹתָנוּ הוֹצֵא מִשָּׁם

לְמַעַן הִבִּיא אֶתְנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ: וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת

אֶת־כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחֵיתָנוּ

כִּהְיוֹם הַזֶּה: וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי־נִשְׁמָר
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ: ס כִּי־יִבְיֹאֲךָ ז'

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ בְּאֶזְרֵי
 שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ וְנִשְׁלַח גּוֹיִם רַבִּים מִפְּנֵיךָ הַחֲתוּ

וְהִגְרֹשׁוּ וְהָאֵמְרוּ וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲתוּ
 וְהִיבֹסוּ שִׁבְעָה גּוֹיִם רַבִּים וְעֲצוּמִים מִמֶּךָ:

ספר הדברים

וַתֵּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתֶם הַחֲרָם
תַּחֲרִים אֹתָם לֹא־תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא
תַחֲנַם: וְלֹא־תַחֲתֹן בָּם בְּתוֹךְ לֹא־תִתֶן
לְבָנֹךָ וּבָתוֹ לֹא־תִקַּח לְבָנְךָ: כִּי־סִיר אֶת־
בְּנֶךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהָרָה
אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִירְךָ מֵהָרָ: כִּי אִם־
כִּהֵן תַּעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבַּחַתֵּיהֶם תִּתְצוּ וּמִזְבַּחַתֶּם
הַתְּשַׁבְּרוּ וְאֲשִׁירָהֶם רִגְדֵעֵין וּפְסִילֵיהֶם
תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ: כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַיּוֹרֵת לּוֹ
לְעַם סְגֻלָּה מְכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאָרֶץ: לֹא מִרְבֶּכֶם מְכֹל הָעַמִּים חֶשֶׁק
יְהוָה בְּכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמֵּעֵשׂ מְכֹל־
הָעַמִּים: כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשְׁמֵרוֹ
אֶת־הַשְּׁבַע אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיכֶם הוֹצִיא
יְהוָה אֶתְכֶם בְּיַד חֲזָקָה וּיְפָרֶךְ מִבֵּית עַבְדִּים
מִיַּד פְּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם: וַיִּדְעַת כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַיָּחִיד שֹׁמֵר
הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאַהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו

מצותיו ק

לאסף

לאלף דור : ומשלים לשנאיו אל פניו
 להאבירו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלים
 לו : ושמרת את המצוה ואת החקים ואת
 המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם :

פ פ פ

P.46. והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
 ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך
 לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
 לאבתך : ואהבך וברכך והרבה וברך פרי
 בטנך ופרי אדמתך הנגה ותירשך ויצהרך
 שגר אלפך ועשתרת צאנך על האדמה
 אשר נשבע לאבתך לתת לך : ברוך
 תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר
 ועקרה וכבהמתך : והסיר יהוה ממך כל
 חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
 לא ישימם בך ונתנס בכל שנאיך : ואכלת
 את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את

סדר הדברים

אלהיהם כי מוקש הוא לך: ס

כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא
מהם זכר תזכור את אשר עשה יהוה
אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסרת
הגדלת אשר באו עיניך והאדת והמפתים
והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאת
יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם
את הפרעה ישלח יהוה אלהיך בס ער
אבר הנשאים והנסתרים מפניך: לא
תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את
הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהור פן תרבה עליך חית השדה:
ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה
גדלה עד השמרם: ונתן מלכיהם בידך
והאבדת את שמם מתחת השמים לא
יתיצב איש בפניך עד השמרך אתם: כסלי
אלהיהם

אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ לֹא־תִחַמְדוּ כֶסֶף
 וְזָהב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוְקַשׁ בּוֹ כִּי
 תֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ וְלֹא־תִבְיֵא
 תֹעֵבָה אֶל־בֵּיתְךָ וְהִייתָ חָרֵם כַּמֶּהוּ שֶׁקִּין
 תִּשְׁקָצְנוּ וְתַעֲבוּ תִּתְעַבְנוּ כִּי־חָרֵם הוּא׃

פ

כֹּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן
 לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּן וּרְבִיתֶם וּבֵאתֶם
 וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
 לַאֲבוֹתֵיכֶם׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה
 בְּמִדְבָּר לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנַסְתְּךָ לַדַּעַת אֶת־
 אֲשֶׁר בְּלִבְךָ הֲרִשְׁמַר מִצְוֹתַי אִם־לֹא׃
 וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכַלְךָ אֶת־הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא־
 יָדַעְתָּ וְלֹא יָדַעְוּ אֲבוֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֶךָ כִּי
 לֹא־עַל־הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יְחִיהַּ הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־
 מוֹצֵא פִי־הוּא יְחִיהַּ הָאָדָם׃ שְׂמַלְתְּךָ לֹא
 בָלְתָה מֵעֲלֶיךָ וּרְגְלְךָ לֹא בִצָּקָה זֶה אַרְבַּעִים
 שָׁנָה׃ וַיִּדְעַת עִם־לִבְבְךָ כִּי כֹאֲשֶׁר יִסַּר

אישׁ

ספר הרברים

אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִי־סוּרָה׃ וְשָׁמַרְתָּ
 אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹת בְּדַרְכֵי
 וּלִירְאֵה אֹתוֹ׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִבִּיאֶךָ אֶל־
 אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וַתְּהַמַּר
 יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר׃ אֶרֶץ חֹטָה וְשַׁעֲרָהּ
 וּגְפִן וַתֵּאֵנָה וּרְמוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדֹבֶשׁ׃
 אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְכַּנֹּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם
 לֹא־תַחֲסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנֶיהָ בְּרוֹזָל
 וּמֵהַרְרֵיהָ תַחֲצֹב נְחֹשֶׁת׃ וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ
 וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאֶרֶץ הַטֹּבָה
 שֶׁנִּי אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ׃ * הַשְּׁמַר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שָׁמֵר מִצְוֹתַי
 וּמִשְׁפָּטַי וַחֲקֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם׃
 פֶּן־תֹּאכַל וְשִׁבַּעְתָּ וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה
 וְיִשְׁבַּת׃ וּבִקְרָךְ וּצְאֶנְךָ יִרְבֶּן וְכֶסֶף וְזָהָב
 יִרְבֶּה־לְךָ וְכָל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃ וְרוּם
 לְבָבְךָ וְשִׁכַּחַת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ הַמּוֹלִיכְךָ
 בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נְחֹשֶׁי שָׂרָף וְעַקְרָב
 וְצִמְאוֹן

וַצַּמְאוּן אֲשֶׁר אִין־מִים הַמוֹצֵי־אֵל לָךְ מִיָּם
 מִצֹּר הִחֲלַמְשׁ׃ הַמֵּאֲכִלֶךָ מִן בְּמִדְבַּר
 אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנִתֶךָ וּלְמַעַן
 גַּסְתֶּךָ לְהִיטִבֶךָ בְּאַחֲרֵיתֶךָ׃ וַאֲמַרְתָּ
 בְּלִבְּךָ כִּחִי וְעַצְמִי יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחִיל
 הַזֶּה׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא
 הֵנִיחַ לָךְ כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל לְמַעַן הַקִּים
 אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם כִּי־וּם
 הַזֶּה׃

פ

וְהָיָה אִם־שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הִעֲדֹתִי בְכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבֹר
 תֵּאבְדוּן׃ כִּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מֵאֲבִיר מִפְּנֵיכֶם
 כֵּן תֵּאבְדוּן עַקֵּב לֹא תִשְׁמַעוּן בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם׃

פ

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֵבֶר הַיּוֹם אֶת־הַיְרֵדָן
 לְבֹא לְרֵשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ עָרִים
 גְּדֹלֹת וּבְצֻרַת בְּשָׁמַיִם׃ עַם־גְּדוֹל וָרֶם
 בְּנֵי עֲנֻקִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ

מ

ספר הדברים

מִי יִתְצַב לִפְנֵי בְנֵי עַנְקִי׃ וַיִּדְעַת הַיּוֹם כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָעֶבֶר לִפְנֶיךָ אִשׁ אָכְלָה
 הוּא יִשְׁמִדֶם וְהוּא יִכְנִיעַם לִפְנֶיךָ וְהוֹרֵשְׁתֶם
 וְהֵאֱבַרְתֶם מֵהָר כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה לְךָ׃ *
 אֵלֹהֵי שְׁלִישִׁי
 אַתָּה תֹאמַר בְּלִבְּךָ בַּהֲרָף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אַתָּה מִלִּפְנֶיךָ לֵאמֹר בְּצַדְקָתִי הֵבִיאֵנִי
 יְהוָה לְרִשְׁתָּה אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת
 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפְּנֶיךָ׃ לֹא
 בְּצַדְקָתְךָ וּבִישׁוֹר לִבְּבֶךָ אַתָּה בָּא לְרִשְׁתָּה
 אֶת־הָאָרֶץ כִּי בְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֶיךָ וּלְמַעַן הַקִּים
 אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיךָ
 לֵאבֹרָהֶם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב׃ וַיִּדְעַת כִּי לֹא
 בְּצַדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת־
 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עִם־
 קִישָׁה עָרַף אֶתָּה׃ זָכֹר אֶל־תְּשַׁכַּח אֶת־
 אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר
 לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר־יִצְאָתָּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 עַד־בָּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מִמְרִים הָיִיתֶם

עם

עם יהוה: ובהרב הקצפתם את יהוה
 ויתאנף יהוה בכם להשמיר אתכם: בעלתי
 הרהרה לקחת לוחות האבנים לוחות
 הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר
 ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
 אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי
 את שני לוחות האבנים כתבים באצבע
 אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר
 יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום
 הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
 לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות
 האבנים לחות הברית: ויאמר יהוה
 אלי קום רד מהר מזה כי שחרת עמך
 אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך
 אשר צויתם עשו להם מפכה: ויאמר יהוה
 אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם
 קשה ערף הוא: הרף ממני ואשמירם
 ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה
 לכותך לגוי עצום ורב ממנו: ואפן וארד

ספר הדברים

מן ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית
 על שתי ידי: וארא והנה חטאתם ליהוה
 אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
 מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי
 ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה
 כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה
 לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל
 חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני
 יהוה להכעיסו: כי יגרתני מפני האף
 והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
 אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא:
 ובאהרון התאנף יהוה מאד להשמידו
 ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא: ואת
 חטאתכם אשר עשיתם את העגל
 לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון
 היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו
 אל הנחל הירד מן ההר: וכתבערה
 ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם

את

אֶת־יְהוָה׃ וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקֶּדֶשׁ
 בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר עָלוּ וּרְשׁוּ אֶרֶץ הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרְוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְלֹא הַאֲמַנְתֶּם לֹוּלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקִלּוֹ׃ מִמְרִים
 הָיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם׃
 וְאַתֶּנְפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבַּעַיִם הַיּוֹם וְאֵת־
 אַרְבַּעַיִם הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־אָמַר
 יְהוָה לֵהֲשִׁמִּיד אֶתְכֶם׃ וְאַתֶּנְפֵּל לִפְנֵי יְהוָה
 וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵי שָׁחַת עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ
 אֲשֶׁר פָּרִית בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם
 בְּיַד חֲזָקָה׃ זָכַר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלַיַּעֲקֹב אֱלֹהֵי תַפְזֵן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל־
 רִשְׁעוֹ וְאֵל־חַטָּאתוֹ׃ פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִבְּלִי יְכַלֵּת יְהוָה לְהַבְיֵאֵם
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ אֹתָם
 הוֹצֵאתָם לְהַמְרֹתָם בְּמִדְבָּר׃ וְהֵם עִמָּךְ
 וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחַךְ הַגָּדֹל וּבְיַד עֲזָתְךָ
 הַנְּטוּיָה׃

פ

בַּעַת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלַי פָּסֵל־לְךָ שְׁנֵי־
 לוחת רביעי

ספר הדברים

לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה
 ועשית לך ארון עץ: ואכתב על הלחת
 את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
 אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני לוחת אבנים
 כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידו:
 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את
 עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 בהר סיני האש ביום הקהל ויתנם יהוה
 אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת
 בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני
 יהוה: ובני ישראל נסעו מבאלת בני עקן
 מוסרה שם מרת אהרן ויקבר שם ויכהן
 אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו הגדגדה
 ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים: בעת
 ההוא הבדיל יהוה ארת שבט הלוי לשאת
 את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
 לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה: על-
 כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה

הוא

הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו :
 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים
 יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
 בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך :
 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 ובאו ויירשו את הארץ אשר נשבעתי
 לאבתם לתת להם :

פ

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך ^{חמישי}
 כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל
 דרכיו ולא אהבה ארצו ולעבד את יהוה
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך : לשמר
 את מצות יהוה וארתי חקתיו אשר אנכי
 מצוך היום לטוב לך : הן ליהוה אלהיך
 השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה :
 רק באבתך חשק יהוה לאהבה אותם
 ויבחר בזרעם אחריהם בכס מפל העמים
 כיום הזה : ומלתם את עולת לבבכם
 וערפכם לא תקשו עוד : כי יהוה אלהיכם
 הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל
 הגדל

ספר הדברים

הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים
ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה
ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם
את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו
תדבק ובשמו תשבוע: הוא תהלתך והוא
אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת
הנוראת האלה אשר ראו עיניך: בשבעים
נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה
אלהיך ככוכבי השמים לרב: * ואהבת את
יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקרתיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם
היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו
ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
את גדלו את יהוה החזקה וזרעו הנטויה:
ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
ואשר עשה לחיל מצרים לכוסיו ולרכבו
אשר הציף ארתי מי יסוף על פניהם

ברדפס

בַּרְדָּפִס אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבְדֶם יְהוָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה׃ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד-בְּאֵנָם
 עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתְךָ
 וּלְאֲבִירֶם בְּנֵי אֱלֵי־אֲבִי בֶן-דָּאוּבֵן אֲשֶׁר
 פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וְתַבְלַעַם וְאֶת-בְּתֵיהֶם
 וְאֶת-אֱהֲלֵיהֶם וְאֶת-כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר
 בְּרַגְלֵיהֶם בְּקָרְבַּ כָּל-יִשְׂרָאֵל׃ כִּי עֵינֵיכֶם
 הִרְאִיתָ אֶת-אֶרֶץ כָּל-מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר
 עָשָׂה׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תַּחֲזִקוּ וּבְאֵרְתֶם
 וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ וּלְמַעַן תֹּאדְרִיכּוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לְהֵם
 וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ׃

ס

כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה בָא שָׁמָּה שִׁי
 לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם
 מִשָּׁם אֲשֶׁר תֹּזְרַע אֶת-זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ
 בְּרַגְלֶךָ כְּגֹן הַיַּרְדֵּן׃ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם
 עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הַרִים וּבִקְעוֹת
 לְמַטָּר

ספר הדברים

למַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּהֲמִים: אֲרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דָּרַשׁ אֶתְּךָ תִּמְדֵּי עֵינַי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵיתָּהּ ^{חזר א'}
שָׁנָה: ס וְהָיָה אִם־שָׁמַעַ

תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֵּר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דְגַנְךָ
וְרִגְזֶיךָ וַיִּצְרַחְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ
לְבַהֲמֹתְךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אַחֲרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה
בְּכֶם וְעָזַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֵּר
וְהָאֲדָמָה לֹא־תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְרֹתֶיהָ
מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת־דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יָדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם
אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ

וּבְלַכְתֶּךָ בַדֶּרֶךְ וּבִשְׂכַבְךָ וּבִקְוֹמְךָ וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מִזוּזוֹתַי בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לֵאמֹר לְבָנֵיכֶם לֵאמֹר לֵהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־

הָאָרֶץ׃ ס כִּי אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן שְׁבִיעִי

אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
 אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לֵלְכֶת בְּכָל־דַּרְכֵי וּלְדַבְּקֵהֶם׃ וְהוֹרִישׁ
 יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם
 וַיִּרְשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם׃ כָּל־
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תֵּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם
 יִהְיֶה מִן־הַמַּדְבָּר וְהַלְבָּנוֹן מִן־הַנְּהַר נְהַר־
 פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה גְבֻלְכֶם׃
 לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֵיכֶם פַּחַדְכֶם וּמִוְרָאֲכֶם
 יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תֵּדְרֹכֶנָּה כְּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם׃

ס ס ס

רֵאָה אֲנִי נִתֵּן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרִבָּה
 וּקְלָלָה

ספר הרברים

וקללה : את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם : ס
והיה כי ביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר
עיבל : הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה
מול הגלגל אצל אלוני מרה : כי אתם
עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה : ושמרתם לעשות את
כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי
יב נתן לפניכם היום : * אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה
כל

כֹּל הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם הַיִּים עַל־הָאָדָמָה :
 אֲבָר תֵּאבְרוּן אֶת־כָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר
 עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם
 אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הַהָרִים הַרְמִים וְעַל־
 הַגְּבְעוֹת וְרִתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן : וְנִתְצַתֶּם
 אֶת־מִזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרֹתֶם אֶת־מִצְבְּתֵיכֶם
 וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
 תִּגְדַּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת־שִׁמְשֵׁם מִן־הַמְּקוֹם
 דֵּהוּא : לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 כִּי אִם־אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת־שִׁמְשׁוֹ
 שֵׁם לִשְׁכֵנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבֵאתֶם שָׁמָּה :
 וְהִבֵּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיכֶם וּזְבַחֵיכֶם וְאֶת־
 מַעֲשֵׂרֵיכֶם וְאֶת־תְּרוֹמַת יְדֵכֶם וְנִדְרֵיכֶם
 וְנִדְבַתֵּיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקָרְכֶם וּצְאֲנָנְכֶם :
 וְאִכַּלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם
 בְּכָל־מַשְׁלַח יְדֵכֶם אַתֶּם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר
 בְּרַכָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ : לֹא תַעֲשׂוּן כְּכָל־
 אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיִּשְׂרָאֵל

בְּעֵינָיו: כִּי לֹא־בֵאתֶם עֲדַעְתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה
 וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ :
 וְעִבְרַתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וּישְׁבַתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לְכֶם
 מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וּישְׁבַתֶּם־בְּטָח: *
 שני והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו
 לְשֵׁבֶן שְׁמוֹ שֵׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וּזְבִיחֹתֶיכֶם
 מִעֲשֵׂרֹתֵיכֶם וּתְרִמַת יַדְכֶם וְכֹל מִבְּחַר
 גִּדְיֹתֶיכֶם אֲשֶׁר תִּרְדּוּ לַיהוָה: וּשְׂמַחְתֶּם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
 וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהַתֵיכֶם וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם
 כִּי אֵין לָו חֶלֶק וּנְחִלָּה אֶתְכֶם :
 הַשְּׂמֹד לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם
 אֲשֶׁר תִּרְאֶה: כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַר שְׁבֻטְךָ שֵׁם תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ
 וְשֵׁם תַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה: רַק
 בְּכָל־אֹרֶת נֶפֶשׁךָ תִּזְבַּח וְאִכְלַת בֶּשֶׂר
 כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ בְּכָל־
 שַׁעֲרֶיךָ

שְׁעָרֶיךָ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יֹאכְלוּנוּ בְּצַבִּי
 וּכְאֵיל : רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ עַל הָאָרֶץ
 תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם : לֹא תֹכַל לֶאֱכֹל בְּשַׁעְרֶיךָ
 מֵעֵשֶׂר דֹּנֶנְךָ וְרִגְרִשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבְכֹרֶת
 בְּקִרְךָ וּצְאֹנְךָ וְכָל נִדְרֶיךָ אֲשֶׁר הִגְדִּיר
 וְנִדְבַתֶּיךָ וְתִרְוַמַת יָדְךָ : כִּי אִם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלוּנוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֶתְהַ וּבְנֶנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
 וְהַלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְשִׁמְחַת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מִשְׁלַח יָדְךָ : הַשְּׁמֵר לְךָ פֶּן
 תִּעְזֹב אֶת הַלְוֵי כָּל יְמֶיךָ עַל אֲדַמְתְּךָ :

ס
 כִּי יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת
 גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְאָמַרְתָּ אֲכַלָּה בָּשָׂר
 כִּי־תֵאוֹה נַפְשֶׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל־אוֹת
 נַפְשֶׁךָ תֹאכְל בָּשָׂר : כִּי יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שֶׁם
 וּזְבַחַת מִבְּקָרְךָ וּמִצְאֹנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ
 כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאִכַּלְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ בְּכָל־אוֹת
 נַפְשֶׁךָ : אַךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכְל אֶת־הַצִּבִּי

ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור
 יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם
 כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם
 הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו
 במים: לא תאכלנו למען יטב לך ולבניך
 אחריו כי תעשה הישר בעיני יהוה:
 רק קדשך אשר יהיו לך ונדרך תשא
 ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה:
 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח
 יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח
 יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת
 את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך
 למען יטב לך ולבניך אחריו עד עולם כי
 תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך:
 כי יכרית יהוה אלהיך

שלישי

את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת
 אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם:
 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי
 השמרם מפניך ופן תדרש לאלהיהם
 לאמר

לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את-
 אלהיהם ואעשה כן גם אני : לא תעשה
 כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר
 שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם
 ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם : *
 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו יג
 תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע
 ממנו : פ

כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן
 אליך אות או מופת : ובא האות והמופת
 אשר דבר אליך לאמר נלכה אחר
 אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם :
 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל
 חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם
 אתכם לדעת הישכם אהבים את-
 יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל-
 נפשכם : אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו
 תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו
 ואתו תעבדו וכו תרפקון : והנביא ההוא

ספר הרברים

אֵלֶּה הַלֵּל הַחֲלוּם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דַבֵּר
 סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדֶךְ מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדְרִיחַךְ
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹת בָּהּ
 וּבְעֵרַת הָרֶעַק מִקִּרְבְּךָ: ס
 יִסִּיתְךָ אַחֲרֶיךָ בֶן־אִמְךָ אֹבֵבֶנְךָ אֹבֵבֶתְךָ
 אֵלֶּה אֲשֶׁר־תִּיקַךְ אוֹ רַעַךְ אֲשֶׁר כִּנְפִשְׁךָ
 בַּסֶּתֶר לֵאמֹר נִלְכָה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֶתְּךָ וְאֶבְתִּיךָ: מֵאֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֲשֶׁר כְּבִיבְתֵיכֶם הַקְּרִבִים אֵלֶיךָ
 אוֹ הַרְחִקִים מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאֶרֶץ וְעַד־קְצֵה
 הָאֶרֶץ: לֹא תֵאָבֵה לוֹ לֹא תִשְׁמַע אֵלָיו
 וְלֹא תִחֹס עֵינֶיךָ עָלָיו וְלֹא תִחַמַל וְלֹא־
 תִכְסֶה עָלָיו: כִּי הִרְגַּתְּ תִהְרַגְנָו יָדְךָ תִּהְיֶה
 בּוֹ בְרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וַיֵּד כֹּל־הָעָם
 בְּאַחֲרָנָה: וְסִקְלֹתוֹ בְּאַבְנִים וּמַת כִּי בִקֵּשׁ
 לְהַדְרִיחַךְ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא יוֹסְפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הָרֶעַק

הזה

הַיְהִי בְקִרְבְּךָ: ס כִּי־תִשְׁמַע
 בְּאַחֲרַת עֲרִיךְ אֲשֶׁר יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 לְשֶׁבֶת שֵׁם לֵאמֹר: יֵצְאוּ אַנְשֵׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל
 מִקִּרְבְּךָ וַיִּדְיָחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נִלְכָּה
 וְנִעְבְּרָה אֱלֹהִים אַחֲרֵינוּ אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם:
 וְדַרְשֵׁת וְחִקְרַת וְשָׁאֲלַת הֵיטֵב וְהִנֵּה אִמֶּת
 נִכּוֹן הַדְּבָר נַעֲשֵׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ:
 הִכָּה־תִכָּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־חֶרֶב
 הַחֶרֶס אֶתְהוּאֹת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־כָּה־מִתָּה
 לְפִי־חֶרֶב: וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־
 תּוֹךְ רַחֲבָהּ וְשָׂרְפָתָהּ בְּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־
 כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיתָה
 תֵּל עוֹלָם לֹא־תִבְנֶה עוֹד: וְלֹא־יִרְבַּק בִּירְךָ
 מְאוּמָה מִן־הַחֶרֶס לְמַעַן יָשׁוּב־יְהוָה מִחֲרוֹן
 אַפּוֹ וְנָתַן־לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶיךָ וְהִרְבֶּךָ
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ: כִּי־תִשְׁמַע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ
 יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ: ס בְּנִים אַתֶּם רַבִּיעִי
 לַיהוָה

לִיהוֹה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְדוּ וְלֹא תִשְׁימוּ
 קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת : כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה
 לִיהוֹה אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָחַר יְהוָה לְהִיזֹרֵת לּוֹ
 לְעַם סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 הָאָרֶץ : ס לֹא תֹאכַל כָּל-

תּוֹעֵבָה : זֹאת הִבְהִמָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׁוֹר
 שֶׁהוּא כְּשִׁבִים וְשֶׁהוּא עֵז : אֵיל וְצִבִי וְיַחְמוֹר
 וְאִקוּוֹדִישׁוֹן וְתַאוּזֹמֶר : וְכָל־בְּהֵמָה מִפְּרֹסֶת
 פִּרְסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת שְׁתֵּי פִרְסוֹת מֵעֶלְתָּ
 גֵּרָה בְּבִהֵמָה אַתָּה תֹאכְלוּ : אֲךְ אֶת־זֶה
 לֹא תֹאכְלוּ מִמְּעַלֵי הַגֵּרָה וּמִמִּפְּרִי־סֵי
 הַפִּרְסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת־הַגִּמְלָה וְאֶת־
 הָאֲרֻנֹּבֶת וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מֵעֵלָה גֵּרָה הִמָּה
 וּפִרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ טַמְאִים הֵם לָכֶם :

וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְּרִי־סֵי פִרְסָה הוּא וְלֹא
 גֵּרָה טַמֵּא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
 וּבְנֹבֶלְתֶּם לֹא תִגְעוּ : ס

אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמִי־כָל
 אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת תֹּאכְלוּ : וְכָל־
 אֲשֶׁר

אֲשֶׁר אֵין לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת לֹא תֹאכְלוּ
 טֶמְאָה הוּא לָכֶם: ס כָּל צִפּוֹר
 טְהוֹרָה תֹאכְלוּ: וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם
 הַנְּשִׁיר וְהַפֶּרֶס וְהַעֲזֹנִיָּה: וְהִרְאָה וְאֵת הָאֵיָּה
 וְהִדִּיָּה לְמִינָהּ: וְאֵת כָּל עֶרְב לְמִינוֹ: וְאֵת
 בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֵת הַתְּחִמָּס וְאֵת הַשְּׁחָף וְאֵת
 הַרְנַיִן לְמִינֵהוּ: אֵת הַכּוֹס וְאֵת הַיַּנְשׁוּף
 וְהַתְּנַשְׁמַת: וְהַקָּאֵת וְאֵת הַרְחֵמָה וְאֵת
 הַשֶּׁלֶף: וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוֹכִיפָת
 וְהַעֲטָלֶף: וְכָל שְׂרִיץ הָעוֹף טֶמְאָה הוּא לָכֶם
 לֹא יֹאכְלוּ: כָּל עוֹף טְהוֹר תֹאכְלוּ: לֹא
 תֹאכְלוּ כָּל נְבֵלָה לִגְרָם אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ
 תִּתְנַנֵּה וְאֹכְלָהּ אִם מִכֹּר לְנִכְרִי כִּי עִם
 קְרוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִבְשַׁל גְּדִי
 בַחֲלָב אִמּוֹ: פ

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֵת כָּל תְּבוּאֹת זְרַעְךָ הַיֵּצֵא
 הַשָּׂדֶה שְׁנָה שְׁנָה: וְאֹכְלֹת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשִׁכְן שְׁמוֹ שָׁם מֵעֶשֶׂר
 דָּגְנְךָ תִירְשֶׁה וַיִּצְהַרְךָ וּבִכְרֹת בַּקֶּרֶךְ וּצְאֹנְךָ
 לְמַעַן

חמישי
 פרשת יום
 שמיני עצרת
 ויום ח' של
 פסח ויום כ'
 של שבועות
 שחל בשבת

ספר הדברים

לִמְעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־רַבָּה מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא
 תוּכַל שְׂאתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם כִּי־יִבְרַכְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּה בַּכֶּסֶף וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף
 בַּיָּדָךְ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל
 אֲשֶׁר־תֵּאָוֶה נַפְשְׁךָ בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבִיַּיִן וּבִשְׂכָר
 וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשְׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אִתָּהּ וּבֵיתְךָ׃ וְהָלֹךְ
 אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנוּ כִּי אֵין לּוֹ חֵלֶק
 וְנִחְלָה עִמָּךְ׃ ס מִקְצֵהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 תּוֹצִיֵא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂר תְבוּאָתְךָ בַשָּׁנָה
 הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ׃ וּבֹא הָלֹךְ כִּי אֵין
 לּוֹ חֵלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ וְהִגְרוּהִי תוֹסֵהוּ אֶל־מִנְהַ
 אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה׃ ס מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים
 תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט

כל

כַּל־בַּעַל מִשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשֶׁה בְּרַעְיוֹ לֹא
 יִגַּשׁ אֶת־רַעְיוֹ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה
 לַיהוָה׃ אֶת־הַנִּכְרִי תִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
 אֶת־אָחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ׃ אָפֶס כִּי לֹא
 יִהְיֶה־בְּךָ אֲבִיוֹן כִּי־בֵרֶךְ יִבְרַכְךָ יְהוָה
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ דַּק אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוּדָה
 אֱלֹהֶיךָ בֵּרֶכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְהֵעֵבַטְתָּ גּוֹיִם
 רַבִּים וְאֵתָּה לֹא תֵעֵבַט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים
 וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ׃ ס כִּי־יִהְיֶה בְּךָ
 אֲבִיוֹן מֵאַחַד אָחִיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאֶרֶץ־
 אֲשֶׁר־יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תֹאמַץ אֶת־
 לִבְבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֲבִיוֹן׃
 כִּי־פָתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹוֶה עֵבֶט תֵּעִיטְנוּ
 דִּי מַחְסְרוֹ אֲשֶׁר יַחְסֹר לוֹ׃ הַשְׁמַר לְךָ פֶּן־
 יִהְיֶה דְבַר עִם־לִבְבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קִרְבָּה
 שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת־הַשְּׁמִטָּה וְרַעְיוֹ עִינְךָ

באחריך

ספר הרברים

בְּאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עֲלֶיךָ אֶל־
 יְהוָה וְהָיָה בְּךָ חֶטְא׃ נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־
 יִרְעַל בְּבִבְךָ בְּתִתֶנּוּ לוֹ כִּי בְגַלְלֵי הַדָּבָר הַזֶּה
 יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל־
 מַשְׁלַח יָדְךָ׃ כִּי לֹא־יִחְדַּל אֲבִיוֹן מִקְרֹב
 הָאָרֶץ עַל־בֶּן אֲנָכִי מִצֹּדֶק לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח
 אֶת־יָדְךָ לְאֲחִיךָ לְעֵנֶיךָ וְלֹא־בִינֶךָ בְּאֲרָצְךָ׃

ס

הֶעֱבַרְתָּה וְעִבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת
 רַתְּשִׁלְּחֵנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ׃ וְכִי־רַתְּשִׁלְּחֵנוּ
 חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא רַתְּשִׁלְּחֵנוּ רִיקִים׃ הֶעֱנִיק
 תֶּעֱנִיק לָוֶה מִצְאֹנְךָ וּמִגְרָנְךָ וּמִקִּבְּךָ אֲשֶׁר
 בְּרַכְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי
 עֶבֶר הָיִיתָ בְּאֲרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עַל־כֵּן אֲנָכִי מִצֹּדֶק אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃
 וְהָיָה כִּי־אָמַר אֲלֶיךָ לֹא אֵצֶל מֵעִמְךָ כִּי
 אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לָוֶה עִמְךָ׃
 וּלְקַחַת אֶת־הַמְרָצֵעַ וּנְתַתָּהּ בְּאֹזְנוֹ וּבִדְלַת
 וְהָיָה לְךָ עֶבֶר עוֹלָם וְאָפַל אִמְתְּךָ תַעֲשֶׂה

כֵּן : לֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלַּחְךָ אֶתוֹ חֲפָזִי
 מֵעַמְּךָ כִּי מִשְׁנֵהוּ שָׂכַר שְׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ
 שָׁנִים וּבִרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה :

פ

שביעי
 מרשת יום
 שמיני עצרת
 יום ח' של
 פסח ויום ב'
 של שבועת
 שחרל בחול

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְצֹאנְךָ
 הַזְכָּר תִּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד
 בְּבִכּוֹר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגַּז בְּכוֹר צֹאנְךָ : לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֵנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ : וְכִי־יִהְיֶה
 בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עֵיזֵר כֹּל מוֹם רַע לֹא תִזְבְּחֵנּוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֵנּוּ הַטֶּמֶא
 וְהַטְּהוֹר יַחְדָּו כְּצִבִּי וּכְאֵיל : רַק אֶת־דָּמּוֹ
 לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֵנּוּ בַּמַּיִם :

פ

שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה יוֹן
 אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה : וּזְבַחַת פֶּסַח לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבִקָּר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם : לֹא־תֹאכַל עֲלֵיו חֲמִץ
 שבעת

ספר הדברים

שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי
בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר
את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך :
ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לבקר : לא תוכל לזבח
את הפסח באחר שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך : כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים : ובשלת ואכלת במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך : ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה : ס שבעה שבעת תספר
לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר
שבעה שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מסת נדבת ירך אשר תתן כאשר
יברכך יהוה אלהיך : ושמת לפני יהוה

אלהיך

אֱלֹהֶיךָ אֶתְּרָה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
 וְהַלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּס וְהַאֲלַמָּנָה
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁבְּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וּזְכַרְתָּ כִּי־עַבֵּד
 הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמְרַת וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה׃

פ

חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאֶסְפָּךָ
 מִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ׃ וְשִׂמַּחְתָּ כַּחֲגֵךָ אֶתְּהָ וּבִנְךָ
 וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוֵי וְהַגֵּר וְהַיְתוּס
 וְהַאֲלַמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲגֵּ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל־
 מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמַּח׃ שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים
 בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת
 וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־
 פְּנֵי יְהוָה רִיקִם׃ אִישׁ כַּמִּתְנַת יְדוֹ כִּבְרַכְתָּ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ׃

ס ס ס

P.48

שִׁפְטִים וְשִׁטְרִים תִּתֶן לָךְ בְּכָל־
 שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ
 וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעַם מִשִּׁפְט־צֶדֶק׃ לֹא־תִטֶּה
 מִשִּׁפְט לֹא תִכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי
 הַשֹּׁחַד יַעֲוֶר עֵינַי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבַר־
 צְדִיקָם׃ צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לִמְעַן תַּחֲיֶה
 וַיִּרְשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ׃ ס לֹא־תִטֶּע לָךְ אֲשֶׁר־הָיָה
 כָּל־עֵץ אֲצִל מִזֶּבַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה לָךְ׃ וְלֹא־תִקִּים לָךְ מִצֵּבָה אֲשֶׁר
 יִזְכֹּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ס לֹא־
 תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֵׂה אֲשֶׁר יְהִי בּוֹ
 מוֹם כֹּל דְּבַר רָע כִּי תִזְעַבְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הוּא׃ ס כִּי־יִמְצָא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶחָד
 שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אֶוֶר
 אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרָע בְּעֵינַי יְהוָה־
 אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ וַיִּלֶּךְ וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים
 אַחֲרָיִם

אחרים וישתחו להם ולשמשו או לירח או
 לכל צבא השמים אשר לא צויתי : והגד
 לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון
 הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל :
 והוצאת את האיש ההוא או את האשה
 ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל
 שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
 באבנים ומתו : על פיו שנים עדים או
 שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד
 אחד : יד העדים תהיה בן בראשנה
 להמיתו ויר כל העם באחרונה ובערת
 הרע מקרבך : פ

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם
 בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת
 בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת אל הכהנים
 דלויים ואל המשפט אשר יהיה בימים ההם
 ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : ועשית
 על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום
 ההוא

ספר הרברים

ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
 ככל אשר ירוך: על פי התורה אשר
 ירוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה
 לא תסור מן הדבר אשר יגיד לך ימין
 ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי
 שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
 אלהיו או אל השפט ומת האיש ההוא
 ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו
 שני ויראו ולא יזדון עוד: ס כ

תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי
 מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים
 עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
 לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך
 הוא: רק לא ירבה לך סוסים ולא ישיב
 את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה
 אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה
 עוד: ולא ירבה לך נשים ולא יסור לבבו

וְכִסֵּף וְזָהָב לֹא יִרְכָּדוּ לְךָ מְאֹד׃ וְהָיָה
 כִּשְׁבַתוֹ עַל כֶּסֶף מִמְלַכְתּוֹ וְכֹתֵב לְךָ אֶת־
 מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלְּפָנַי
 הַכְּהֻנִּים הַלְוִיִּם׃ וְהִיתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל־
 יְמֵי חַיָּו לְמַעַן יִלְמַד לִירְאֵה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהָיו לְשֹׂמֵר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 וְאֵת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹת׃ לְבִלְתִּי רוּם־
 לְבַבּוֹ מֵאַחֵיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה יְמִין
 וּשְׂמֹאל לְמַעַן יֵאָרֶךְ יָמָיו עַל־מִמְלַכְתּוֹ
 הוּא וּבָנָיו בְּקִרְבֵי יִשְׂרָאֵל׃

לא יח

וְהָיָה לְכְהֻנִּים הַלְוִיִּם כָּל־שֵׁבֶט לְוֵי חֶלֶק
 וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל אֲשֵׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ
 יֵאָכְלוּ׃ וְנַחֲלָה לֹא־יְהִי־לוֹ בְּקִרְבֵי אַחֵיו
 יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃

וְזֶה יְהִי מִשְׁפַּט הַכְּהֻנִּים

מֵאֵת הָעַם מֵאֵת זִכְחֵי הַזֹּבַח אִם־שׂוֹר אִם־
 שֶׁה וְנִתְּן לְכֹהֵן הַזֹּרֵעַ וְרֵחֵלִיִּים וְהַקֶּבֶה׃
 רֵאשִׁית דִּגְנֶךָ תִּירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ וְרֵאשִׁית גֵּזְ
 צֶאֱנֶךָ תִּתֶן־לוֹ׃ כִּי בּוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִכָּל

ספר הרברים

מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא
רביעי ובניו כל הימים : ס וכי יבא
הלווי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא
גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום
אשר יבחר יהוה : ושרת בשם יהוה
אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם
לפני יהוה : חלק בחלק יאכלו לבר
ממפריו על האבות : ס כי אתה
בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם :
לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם
קסמים מעונן ומנחש ומכשף : וחבר חבר
ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים : כי
תועבת יהוה כל עשה אלהו ובגלל התועבת
האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך :
חמישי תמים תהיה עם יהוה אלהיך : * כי הגוים
האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים
ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך
יהוה אלהיך : נביא מקרבך מאחיק כמני
יקים

יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון :
 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב
 ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את
 קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת
 לא אראה עוד ולא אמות : ויאמר יהוה
 אלי היטיבו אשר דברו : גביא אקים להם
 מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו
 ודבר אליהם את כל אשר אצונו : והיה
 האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
 ידבר בשמי אנכי אדרשמעמו : אך הנביא
 אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא
 צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
 אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר
 בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא
 דבר יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה
 ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא
 תגור ממנו :

כי יכרית יהוה ומ

ס

אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן

לך

ספר הרברים

לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
 ובבתיהם: שלוש ערים תבדיל לך בתוך
 ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:
 תבין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך
 אשר ינהילך יהוה אלהיך והיה לנום שמה
 כל רצח: והדבר הרצח אשר ינום שמה
 וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא
 לא שגא לו מתמל שלשם: ואשר יבא
 את רעהו ביער לחטב עצים ונדהה ידו
 בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ
 ומצא את רעהו ומת הוא ינום אל אחת
 הערים האלה וחי: פן ירדף גאל הדם
 אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו כי ירבה
 הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי
 לא שגא הוא לו מתמור שלשום: על
 כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל
 לך: ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
 כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל
 הארץ אשר דבר לתת לאבותיך:

תשמר

תשמור את כל המצוה הזאת לעשתה
 אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
 אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת
 לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא
 ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים:

פ

וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם
 עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים
 האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם
 ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא תחוס
 עינך עליו ובערת דם הנקי מ ישראל וטוב
 לך: ס לא תסוג גבול רעה

שש

אשר גבול ראשנים בנחלתך אשר תנהל
 בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לרשתה: ס לא יקום עד אחד
 באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא
 אשר יחטא על פי שני עדים או על פי
 שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמש

באיש

ספר הרברים

באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים
אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים
והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו
השפטים היטב והנה עד שקר הער שקר
ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם
לענת לאחיו ובערת הרע מקרבך:
והנשארם ישמעו ויראו ולא יספו לעשות
עוד כדבר הרעה הזו בקרבך: ולא תחוס
עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד
כ רגל ברגל: כי תצאל למלחמה
על איבך וראית כוס ורכב עם רב ממך
לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך
המעלה מארץ מצרים: והיה כקרבתכם
אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם:
ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים
היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם
אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם:

ודברו

ודברו השטרים אל העם לאמר מיהאיש
 אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך
 וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
 יחננו: ומיהאיש אשר נטע כרם ולא
 חללו ילכו וישב לביתו פן ימות במלחמה
 ואיש אחר יחלנו: ומיהאיש אשר ארש
 אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר יקחנה: ויספו
 השטרים לדבר אל העם ואמרו מיהאיש
 הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא
 ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלת
 השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי

צבאות בראש העם: ס כ"י שביעי

תקרב אל עיר לה לחם עליה וקראת
 אליה לשלום: והיה אם שלום תענה
 ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
 לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך
 ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה:
 ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל

זְכוּרָה לְפִי־חֶרֶב: רַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף
וְהַבְּהֵמָה וְכָל־אֲשֶׁר־יְהִי בְעִיר כָּל־שְׁלָלָה
תִּבְזוּ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלַל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ: בֵּן־תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים
הַרְחַקְתָּ מִמֶּךָ מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַגּוֹיִם־
הָאֵלֶּה הֵנִיחָה: רַק מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא־תַחֲרִיחַ
כָּל־נִשְׁמָה: כִּי־הַחֶרֶם תַּחֲרִימֶם הַחַתִּי
וְהָאֱמֹרִי הַבְּנֵעִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
כְּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לִמְעַן אֲשֶׁר
לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכָל־תּוֹעֵבֹתֵם
אֲשֶׁר עֲשׂוּ לָאֱלֹהִים וַחֲסֹאתֶם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: ס כִּי־תִצּוּר אֶל־עִיר
יָמִים רַבִּים לֶהֱלַחַם עֲלֶיהָ לַתְּפִשָּׁה לֹא־
תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לַנְּדָח עַל־וַיִּגְרוּן כִּי
מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוֹ לֹא תִכְרַת כִּי־הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה לִבְנֵי־מִפְּנֶיךָ בַּמִּצּוֹר: רַק עֵץ אֲשֶׁר־
תִּדְעַ כִּי לֹא־עֵץ מִכָּל־הוּא אֵתוֹ תִשְׁחִית
וְכִרְתָּ וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא
עֲשֵׂה

עשה עמך מלחמה עד הרתה : פ
 כי ימצא חלל בארמה אשר יהוה אלהיך כא
 נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודעמי
 הכהו : ויצאו זקניך ושפטיך ומדרו אל
 הערים אשר סביבת החלל : והיה העיר
 הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
 עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא
 משכה בעל : והורדו זקני העיר ההוא את
 העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבר בו
 ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל :
 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה
 אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
 יהיה כל דב וכל נגע : וכל זקני העיר
 ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
 על העגלה הערופה בנחל : וענו ואמרו
 ירינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא
 ראו : כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה
 ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר
 להם הדם : ואתה תבער הדם הנקי

מקרבך כִּי־תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי הוֹה:

ס ס ס

P.49.

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וַנִּתְּנֶנּוּ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּירְךָ וּשְׁבִית שְׂבִי: וְרֵאתָ
 בַּשְּׂבִיָּה אִשָּׁת יַפֶּת־תָּאֵר וְחִשְׁקָתָּ בָּהּ וּלְקַחְתָּ
 לָךְ לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחְתָּ
 אֶת־רֵאשֵׁהָ וַעֲשִׂתָהּ אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָה
 אֶת־שְׂמֹלֹת שְׂבִיָּה מֵעֲלֶיהָ וַיִּשְׁבֶּהָ בְּבֵיתְךָ
 וּבִכְתָּהּ אֶת־אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יֵרַח יָמִים
 וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֵלֶיהָ וּבְעֵלְתָהּ וְהִיתָה לָּךְ
 לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא־חִפְצָתָּ בָּהּ וּשְׁלַחְתָּהּ
 לַנַּפְשָׁהּ וּמָכַר לָאֵת־מִכְרָנָהּ בְּכֶסֶף לֹא־
 תִתְּעַמַר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה:

ס כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים
 הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׁנוּאָה וַיִּלְדוּלוּ
 בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן
 הַבְּכֹר לַשְּׁנִיאָה: וְהָיָה בְיוֹם הַנִּחְלוֹ אֶת־
 בָּנָיו אֶת־אֲשֶׁר־יְהִי לוֹ לֹא־יֹכֵל לְבַכֵּר אֶת־

בן־הַאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׁנוּאָה הַבְּכֹר׃
 כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׁנוּאָה יִכִּיר לַתֵּת
 לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא
 רֵאשִׁית אָנּוּ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃ ס

כִּי־יְהִי לְאִישׁ בֶּן סוּרֵר וּמוֹרָה
 אֲיַנְנוּ שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ
 וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃ וַתִּפְּשׁוּ בוֹ
 אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
 וְאֶל־שַׁעַר מִקְדָּמוֹ׃ וַאֲמָרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ
 זֶה סוּרֵר וּמוֹרָה אֲיַנְנוּ שָׁמַע בְּקֻלָּנוּ זוּלַּל
 וְסָבֵא׃ וּרְגָמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים
 וְמָת וּבְעֵרַת הָרָע מִקְרָבָךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ׃ ס וְכִי־יְהִי בְּאִישׁ שְׁנִי

חָטָא מִשְׁפַּט־מוֹת וְרוּמַת וְתִלִּית אֹתוֹ
 עַל־עֵץ׃ לֹא־תִלֵּן נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־
 קְבוּר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־קִלְלַת
 אֱלֹהִים תִּלּוּ וְלֹא תִטְמֵא אֶת־אֲדָמַתְךָ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה׃ ס

לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אַחֶיךָ אוֹ אֶת־שׁוֹן כֶּבֶד

ספר הדברים

גְּדַחִים וְהִתְעַלְמַת מֵהֶם הִשָּׁב תְּשִׁיבם
לְאַחֶיךָ: וְאִם לֹא קָרוֹב אַחֶיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא
יָדַעְתוּ וְאִסְפַּתוּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ
עַד דָּרַשׁ אַחֶיךָ אֶת־נוֹ וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ: וְכֵן
תַּעֲשֶׂה לְחַמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן
תַּעֲשֶׂה לְכָל-אֲבֵרֵת אַחֶיךָ אֲשֶׁר-תֵּאבֹר
מִמֶּנּוּ וּמִצֵּאתָהּ לֹא תוֹכֵל לְהִתְעַלֵּם:

ס לֹא תִרְאֶה אֶת-חֲמוֹר אַחֶיךָ אוֹ
שׂוֹרוֹ נְפִלִים בְּדֶרֶךְ וְהִתְעַלְמַת מֵהֶם
הֵקֵם תִּקִּים עִמּוֹ: ס לֹא
יְהִי כְלִי גִבּוֹר עַל-אִשָּׁה וְלֹא יִלְבַּשׁ גִּבּוֹר
שִׁמְלַת אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-
עֲשֵׂה אֵלֶּה:

פ כִּי יִקְרָא קוֹן צְפוּרִי לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל-עֵין
אוֹ עַל-הָאָרֶץ אֲפֹרָחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאֵם
רִבְצָת עַל-הָאֲפֹרָחִים אוֹ עַל-הַבִּיצִים לֹא-
תִקַּח הָאֵם עַל-הַבָּנִים: שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת-
הָאֵם וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִטַּב
שְׁלִישִׁי לָךְ וְהָאֲרֻכַּת יָמִים: ס כִּי תִבְנֶה

בית

בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים
 דמים בביתך כפיפל הנפל ממנו: לא
 תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאכה
 הזרע אשר תזרע ותבוארת הכרם:

ס לא תחרש בשור ובחמר
 יחדו: לא תלבש שעטניו צמר ופשתים
 יחדו: ס גדלים תעשה לך על-

ארבע פנפות כסותך אשר תכסה בה:
 ס כייקה איש אשה ובא אליה

ושנאה: ושם לה עלילת דברים והוציא
 עליה שם רע ואמר את האשה הזאת
 לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי

לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמה
 והוציאו ארבע בתולי הנער אל זקני העיר

השערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים
 את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה:

והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא
 מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי
 ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני

העיר כו* ד 4 26 העיר

הנערה ק

הנערה ק

הנערה ק

ספר הרברים

העיר ההוא את האיש ויסרו אתו: וענשו
אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי
הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו
תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו:
ו

לא נמצאו בתולים לנער: והוציאו את
הנער אל פתח בית אביה וסקלוה
אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
גבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת
הרע מקרבך: ו
כי ימצא איש
שכב עם אשה בעלת בעל ומרתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל: ו

לנערה ק'
הנערה ק'

נערה ק'

יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם
את שניהם אל שער העיר ההוא
וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער
על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
האיש על דבר אשר ענה את אשת

הנערה ק'

רעהו

ויעהו ובערת הרע מקרבך: ס

ואם בשרה ימצא האיש את הנער ^{הנערה ק}

המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה

זמת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנער ^{ולנערה ק}

לא תעשה דבר אין לנער חטא מור ^{לנערה ק}

כי באשר יקום איש על רעהו ורצחו

נפש בן הדבר הזה: כי בשרה מצאה

צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה: ^{הנערה ק}

ס כי ימצא איש נער בתולה ^{נערה ק}

אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה

ונמצאו: ונתן האיש השכב עמה לאבי

הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת ^{הנערה ק}

אשר ענה לא יוכל שלחה פל ימיו:

ס לא יקח איש את אשת כנ

אביו ולא יגלה כנף אביו: ס

לא יבא פצוע דכה וכוורת שפכה

בקהל יהוה: ס לא יבא ממזר בקהל

יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה:

ס לא יבא עמוני ומואבי בקהל

בו ה 5 26 יהוה

ספר הדברים

יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל
יהוה עד עולם: על דבר אשר לא
קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן
בעור מפתור ארם נהרם לקללך: ולא
אברה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך: לא תרדש שלמם
וטבתם כל ימך לעולם: ס

דביעי
לא ארתעב ארמי כי אחיך הוא
לא תתעב מצרי כי גרה יית בארצו: בניס
אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם
בקהל יהוה: ס כיתצא
מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע:
כי יהיה בך איש אשר לא יהיה שהור מקרה
לילה ויצא אל מחנין למחנה לא יבא
אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב
ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך
המחנה: ויר תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת

שמה חוץ: ויתר תהיה לך על אונך והיה
 בשבתך חוץ וחרתה בה ושבת וכסית
 את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך
 בקרב מחנה ל הצילך ולתת איכך לפניך
 והיה מחנה קרוש ולא יראה בך ערות דבר
 ושב מאחריך: ם לא תסגיר
 עבר אל אדניו אשר ינצל אליך מעם
 אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר
 באתר שעריך בטוב לו לא תוננו: ם
 לא תהיה קרשה מבנות ישראל
 ולא יהיה קרש מבני ישראל: לא תביא
 ארתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך
 לכל נדר פי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם:
 לא תשיך לאחיק נשך בסף
 נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך:
 לנכרי תשיך ולאחיק לא תשיך למען
 יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על
 הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:
 כי תדר נדר ליהוה אלהיך
 לא

לא תֵּאָחֵר לְשִׁלְמוֹ כִּי־דַרְשׁ יִדְרֹשׁנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ מֵעַמְּךָ וְהָיָה בְּךָ חֶטָּא׃ וְכִי תִחְדַּל
 לַגֹּדֵר לֹא־יְהִי בְּךָ חֶטָּא׃ מוֹצֵא שְׁפִתֶיךָ
 תִּשְׁמַר וְעֲשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נִדְרַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ׃ ס

כִּי תִבֵּא בְּכָרִם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים
 כַּנֶּפֶשׁ שְׂבַעְךָ וְאֶל־כִּלְיֶיךָ לֹא תִתֵּן׃ ס
 כִּי תִבֵּא בְּקִמְרַת רֵעֶךָ וְקִטְפַת מְלִילַת
 בִּידֶךָ וְחָרַמְשׁ לֹא תִנִּיף עַל קִמַת רֵעֶךָ׃
 כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעֵלָה

חמישי

בר

וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצֹאֲהוּן בְּעֵינָיו כִּי־מִצָּא
 בָּהּ עֲרוּרַת דְּבַר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתוֹת
 וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ׃ וַיֵּצֵא מִבֵּיתוֹ
 וְהִלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר׃ וַשָּׂנְאָה הָאִישׁ
 הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתוֹת וְנָתַן בְּיָדָהּ
 וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן
 אֲשֶׁר־לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ לֹא־יִוָּכַל בְּעֵלָהּ
 הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שִׁלְחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ
 לַהֲזוֹרָתָ לֹו לְאִשָּׁה אַחֲרָי אֲשֶׁר הִטְמָאָה כִּי־

תועבה

תועבה הוּא לפני יהוה ולא תחטיא את
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה :

כי יקח איש אשה חדשה לא

יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי
יהיה לביתו שנה אחרת ושמח את אשתו

אשר לקח : לא יחבל רחיסורכב כי נפש
הוא חבל : כי ימצא איש

גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר
בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע

מקרבך : השמר בנגעה הצרעת
לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם

הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו
לעשות : זכור את אשר עשה יהוה אלהיך

למרים בדרך בצאתכם ממצרים :

כי תשה ברעך משאת מאומה

לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : בחוץ

תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא

אליך את העבט החוזה : ואם איש

עני הוא לא תשכב בעבטו : השב תשב

ספר הדברים

לו אתה עבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו
וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך:

שביעי

לא תעשק שכיר עני ואביון

ס

מאחריך או מנגד אשר בארצך בשעריך
ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש

כי עני הוא ואליו הוא נשאת את נפשו
ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא:

לא יומתו אבות על בנים ובנים

ס

לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו:

לא תטה משפט גר יתום

ס

ולא תחבל בגר אלמנה: וזכרת כי

עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך

משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר

הזה: כי תקצר קצורך בשורך

ס

ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר

ליתום ולא אלמנה יהיה למען ברכך יהוה

אלהיך בכל מעשרי דרך:

ס

כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר

ליתום ולא אלמנה יהיה: כי תבצר פרמך לא

תעולל

תעולל אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה :
 וזכרה כי עבד היית בארץ מצרים על כן
 אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה :

ס כי יהיה ריב בין אנשים כה

וגגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את
 הצדיק והרשיעו את הרשע : והיה אם
 בן הכורת הרשע והפילו השפט והכרו
 לפניו כדי רשעתו במספר : ארבעים יכנו
 לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה
 רבה ונקלה אחיה לעיניו : לא תחסם שור
 בדישו : ס כי ישבו אחים יחדו

ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת
 המרת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה
 ולקחה לו לאשה ויבמה : והיה הבכור אשר
 תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה
 שמו מישראל : ואם לא יחפין האיש
 לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה
 אל הזקנים ואמרה מאן יבמי לחקים לאחיו
 שם בישראל לא אבה יבמי : וקראו לו

ספר הרברים

זקני עירו ורברו אליו ועמד ואמר לא
חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה
בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר
לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו
בישראל בית חלוץ הנעל: ס

כִּי יִנְצוּ אַנְשֵׁים יַחְדוֹ אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה
אִשְׁתּוֹ הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתּוֹ מִיַּד מַכְהוֹ
וּשְׁלַחַת יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ בְּמַבְשָׁיו: וְקָצְתָה אֶת־
כַּפָּהּ לֹא תַחֹס עֵינֶיהָ: ס

יְהִי לְךָ בְּכִסֶּךָ אָבִן וְאָבִן גְּדוֹלָה וְקַטְנָה:
לֹא־יְהִי לְךָ בְּבֵיתְךָ אִיפֹה וְאִיפֹה גְּדוֹלָה
וְקַטְנָה: אָבִן שְׁלֵמָה וְצַדִּיק יְהִי לְךָ אִיפֹה
שְׁלֵמָה וְצַדִּיק יְהִי לְךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ
עַל הָאָרֶמֶת אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:
כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהֵי כָל־
עֲשֵׂה עוֹל: פ

זְכוֹר אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂה לְךָ עַמְּלֶךְ בְּדַרְךָ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךָ וַיִּזְנַב

פרשת זכור

כָּךְ כָּל־הַנְּחֻשְׁלִים אֲחֵיךָ וְאַתָּה עִיף וַיִּגַע
 וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים׃ וְהָיָה בְּרַחֲמֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל־אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה
 לְרֵשֶׁתָּהּ תִּמְחָדוּ אֶת־זִכְרִי עַמְלֵק מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח׃

פ פ פ

וְהָיָה כִּי־תִבְוֵא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה כֹּן
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָּהּ וַיִּשְׁבֶּת בָּהּ׃
 P. 50. וְלִקְחַת מְרֵאשִׁיתוֹ כָּל־פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 תֵּבִיא מֵאֲרֻצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וְשִׁמַּת בְּשָׁנָה וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם׃ וּבֹאת
 אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהִי בַיָּמִים הָהֵם וְאָמְרָת
 אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בֹאתִי
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִנוּ לֵאמֹר
 לָנוּ׃ וְלִקַּח הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִדֶּרֶךְ וְהִנִּיחוּ לִפְנֵי
 מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעָנִיתָ וְאָמְרָת לִפְנֵי
 יְהוָה

יהוה אלהיך ארמי אבר אבי וירד מצרימה
 ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום
 ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
 עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי
 אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את
 ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה
 ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא
 גדל ובאותות ובמפתים: ויבאנו אל המקום
 הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת
 חלב ודבש: ועתה הנרה הבאתי את
 ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה
 והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני
 יהוה אלהיך: ושמת בכל השוב אשר
 נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
 והגר אשר בקרבך:

שני

ס

תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך
 בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי
 לגל ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך
 ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי

הקדש

הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבֵּית וְגַם נָתַתִּי לְלוֹי וְלַגֵּר
 לִיתוֹס וּלְאַלְמָנָה כְּכֹל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי
 לֹא־עִבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא־שָׁכַחְתִּי : לֹא־
 אֲכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ
 בְּטֵמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לַמֵּת שְׁמִיעֵתִי בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל־אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי :
 הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נָתַתָּה לָּנוּ כִּי־אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ אֶרֶץ
 זָבֶת־חֶלֶב וּדְבַשׁ : הַיּוֹם

שלישי

הַיּוֹה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֵת־הַמִּשְׁפָּטִים וּשְׁמַרְתָּ
 וְעֲשִׂיתָ אוֹתָם בְּכֹל־לְבַבְךָ וּבְכֹל־נַפְשְׁךָ :
 אֵת־יְהוָה הָאֹמֵרֶת הַיּוֹם לֵהִיֹּת לְךָ לֵאלֹהִים
 וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָיו וּמִצְוֹתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ : וַיְהוֹה הָאֹמֵרֶךָ
 הַיּוֹם לֵהִיֹּת לּוֹ לַעֲם סִגְלָה כִּי־אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְךָ
 וּלְשַׁמֵּר כָּל־מִצְוֹתָיו : וּלְתַתֶּךָ עֲלוֹן עַל כָּל־
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלְלָהּ וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת
 וּלְהִיתְךָ

זֶלְהִירְתֶּךָ עִם קָדֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר
דָּבָר:

פ

כִּי וַיֵּצֵאוּ מִשֶׁהוּ וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעָם לֵאמֹר
שָׁמַר אֶת כָּל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־וּשַׁרְתָּ תַעֲבֹרוּ אֶת
הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
וְהִקְמַת לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וּשְׂדֵת אֶתֶם
בְּשִׁיר: וּכְתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבַר
הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֶבֶר־ךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶרֶץ
זָבַת חֶלְבֻדִּים כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לָךְ: וְהָיָה בְּעֶבְרַתְּכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן
תִּקְיְמוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר עֵיבֵל וּשְׂדֵת אֹתָם בְּשִׁיר:
וּבְנִיתָ שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ
אֲבָנִים לֹא תִנֶּיף עֲלֵיהֶם בְּרוֹז: אֲבָנִים
שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֹתוֹ מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּזְבַחַת
שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שֵׁם וּשְׂמַחַת לְפָנֵי יְהוָה

אלהיך

אלהיך : וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב :

וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הספרת ושמע ישראל היום הורה נהיית לעם ליהוה אלהיך : ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית

מצותיו ק

את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום : ויצו משה את העם חמישי

ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן : ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולון ונפתלי : וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם :

ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן :

ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן :

ארור

אָרוֹר מִסִּיג גְּבוּל רִיעָהוּ וְאָמַר כָּל־הָעַם

אָמֵן : ס אָרוֹר מִשְׁנֵה עוֹר בְּדַרְךְ

וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן : ס אָרוֹר

מִטֵּה מִשְׁפַּט גֵּר יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־

הָעַם אָמֵן : אָרוֹר שִׁכְבַּ עִם־אִשְׁת־אָבִיו כִּי

גָּלָה כִּנְף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן :

ס אָרוֹר שִׁכְבַּ עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר

כָּל־הָעַם אָמֵן : ס אָרוֹר שִׁכְבַּ עִם־

אֲחֵתוֹ בֵּת אָבִיו אֹ אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעַם

אָמֵן : ס אָרוֹר שִׁכְבַּ עִם־חֲתָנָתוֹ וְאָמַר

כָּל־הָעַם אָמֵן : ס אָרוֹר מִכָּה

רִיעָהוּ בַּסֵּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן :

ס אָרוֹר לִקַּח שָׁחַר לְהַכּוֹת נַפְשׁ

דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן : ס

אָרוֹר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־דְּבַר־

הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־

הָעַם אָמֵן : פ

כַּח וְהָיָה אִם־שָׁמַעְתָּ שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשׁוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי

מִצְוֹךְ

מצוקה היום ונתנה יהוה אלהיך עליון על
 כל גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות
 האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה
 אלהיך: ברוך אתה פעור וברוך אתה
 בשדה: ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי
 בהמתך שנה אלפך ועשתרות צאנך:
 ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה בבואך
 וברוך אתה בצאתך: * יתן יהוה ארד ששי
 איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך
 אחר יצאו אליך ובשבעה דרכים יגוסו
 לפניך: יצו יהוה אתך את הברכה באסמית
 ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך: יקימך יהוה לו לעם קדוש
 כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
 אלהיך והלכת בדרכיו: וראו כל עמי
 הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך:
 והותרך יהוה לטובה בפרי בטןך ובפרי
 בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיך לתת לך: יפתח
 יהוה

יהוה לך את-אוצרו הטוב את-השמים
 לתת מטרי-ארצך בעתו ולברך את כל
 מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא
 תלוה: ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית
 רק למעלה ולא תהיה למטה כי-תשמע
 אל-מצותי יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך
 היום לשמר ולעשות: ולא תסור מכל
 הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין
 ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים
 לעבדם:

פ

והיה אם-לא תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את-כל מצותיו וחקתיו
 אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
 הקללות האלה והשיגוך: ארור אתה בעיר
 וארור אתה בשדה: ארור טנאך
 ומשארתיך: ארור פרי-בשנך ופרי-אדמתך
 שגר אלפיך ועשתרת צאנך: ארור אתה
 בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח יהוה
 בך את-המארה את-המהומה ואת-

המגעת

הַמְּעֵרַת בְּכָל־מִשְׁלַח־יָדָךְ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד
הַשְּׂמִדָּךְ וְעַד־אֲבֹרְךָ מִהֵרָּם מִפְּנֵי־רַע־מַעַלְלֶיךָ
אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי׃ יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ אֶרֶץ־הַדְּבַר
עַד כִּלְתּוֹ אֶתְךָ מֵעַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אֵתָהּ
בְּא־שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ׃ יִכְכֶּה יְהוָה בַּשְּׁחָפֶת
וּבִקְדָחַת וּבִדְלָקַת וּבַחֲרוֹר וּבַחֲרָב
וּבִשְׂדֵפוֹן וּבִירְקוֹן וּרְדִפוֹךְ עַד אֲבֹרְךָ׃ וְהִי
שְׂמִידָךְ אֲשֶׁר עַל־דְּאִשְׁךָ נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־
תַּחֲתֶיךָ בְּרוּל׃ יִתֵּן יְהוָה אֶת־מִטְר־אֶרְצְךָ
אֲבֹק וְעַפְר־מִן־הַשָּׁמַיִם יִרֹד עֲלֶיךָ עַד
הַשְּׂמִדָּךְ׃ יִתְּנֶךָ יְהוָה וַנֶּגֶף לִפְנֵי אֵיבֶיךָ
בְּדַרְךָ אַחֵר תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׁבַעֲהָ דוֹכִים
תָּנוּס לִפְנֵינוּ וְהִיִּרַת לִזְעוּהָ לְכֹל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ׃ וְהִיִּתָּה נְבִלְתָךְ לִמְאֹכֵל לְכֹל־
עוֹף־הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת־הָאָרֶץ וְאִין מַחֲרִיר׃
וּבַחֲרָב וּבַחֲרָס אֲשֶׁר לֹא־תוֹכֵל לְהִרְפֹּא׃
יִכְכֶּה יְהוָה בַּשְּׁגָעוֹן וּבַעֲוֹרוֹן וּבַתְּמָהוֹן לִבְבִי׃
וְהִיִּרַת מִמִּשֵׁשׁ בַּצְּהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ

ספר הרברים

העור באפלה ולא תצליח את-הרכיב
והיית אך עשוק וגזול כל-הימים ואין
מושיע: אשה תארשו איש אחר ישלנה
בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא
תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל
ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך
צאנך נתנורת לאיביך ואין לך מושיע:
בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות
וכלורת אליהם כל-היום ואין לאלייך:
פרי אדמתך וכל-גיעך יאכל עם אשר
לא-ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל-
הימים: והיית משגע ממראה עיניך אשר
תראה: יבכה יהוה בשחין רע על-
הברכים ועל השקים אשר לא-תוכל
להרפא מבפך רגלך ועד קדקדך: יולד
יהוה אתך ואת-מלכך אשר תקים עליך
אל-גוי אשר לא-ידעת אתה ואבותיך
ועבדת שם אלהים אחרים עין ואבן:
והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים

ישכבנה
ק

אשר

אֲשֶׁר־יִגְהַגְךָ יְהוָה שְׂמָה : זָרַע רַב תּוֹצִיא
 הַשָּׂדֶה וּמַעֲט תֹאסֹף כִּי־חִסְלָנוּ הָאָרֶבָה :
 כְּרָמִים תִּטַּע וְעֵבֶרֶת וַיִּין לֹא־תִשָּׂה וְלֹא
 תֵאָנֹךְ כִּי תֹאכְלָנוּ הַתְּלַעַת : זֵיתִים יְהִיוּ
 לָךְ בְּכָל־גְּבוּלְךָ וְשֶׁמֶן לֹא תִסּוֹךְ כִּי־יִשָּׂא
 זֵיתְךָ : בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יְהִיוּ לָךְ כִּי
 יֵלְכוּ בִשְׂבִי : כָּל־עֵצֶךָ וּפְרֵי אֲדֻמַּתְךָ
 יִרְשׁ הַצִּלְצַל : הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה
 עִלֶּיךָ מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְאַתָּה תִרְדּוּ מִטָּה
 מִטָּה : הוּא יִלּוֹךְ וְאַתָּה לֹא תִלּוֹנוּ הוּא
 יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב : וּבָאוּ עִלֶּיךָ
 כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדֹפוֹךָ וְהַשִּׁיגוֹךָ
 עַד הַשְּׂמֹדֶךָ כִּי־לֹא שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר צִוָּךְ :
 וְהָיוּ בְךָ לְאוֹר וּלְמוֹפֶת וּבִזְרַעְךָ עַד־
 עוֹלָם : תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־עֵבֶרְתָּ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבִטּוֹב לִבְבִּי מְרַב
 כָּל : וְעֵבֶרְתָּ אֶת־אִבֶּיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ יְהוָה
 בְּךָ בְּרַעַב וּבְצָמָא וּבְעֵרֹם וּבְחָסֶר כָּל־

ספר הדברים

וַנִּתֵּן עָלָיְךָ בְּרוּל עַל צוּאֲרֶךָ עַד הַשְּׁמִידוֹ
אֶתְךָ: יִשָּׂא יְהוָה עִלְיֶךָ גּוֹי מֵרַחֵק מִקְצֵה
הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יִדְאֶה הַנֶּשֶׁר גּוֹי אֲשֶׁר
לֹא תִשְׁמַע לִשְׁנוֹ: גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר
לֹא יִשָּׂא פָנִים לְזִקְנֹו וְנָעַר לֹא יִחַן:
וְאָכַל פְּרִי בְהֵמָתְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ עַד
הַשְּׁמֹדֶךָ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁאִיר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ
וַיִּצְהַר שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרֶת צֹאנְךָ עַד
הַאֲבִידוֹ אֶתְךָ: וְהִצַּר לְךָ בְּכָל־שַׁעְרֶיךָ
עַד רֵדְתָּ חֲמַתֶּיךָ הַגְּבוּהָתָּ וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר
אָתָּה בִטַּח בָּהֶן בְּכָל־אֶרֶץךָ וְהִצַּר לְךָ בְּכָל־
שַׁעְרֶיךָ בְּכָל־אֶרֶץךָ וְאֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְךָ: וְאָכַלְתָּ פְרִי־בִטְנְךָ בְּשֵׂר בְּנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּצּוֹר
וּבַמִּצּוֹק אֲשֶׁר יִצִּיק לְךָ אִיבְךָ: הַאִישׁ הַרְבֵּה
כֶּךָ וְהָעֵנֶג מְאֹד תִּרְעַע עֵינָיו בְּאַחִיו וּבְאִשְׁרֵת
חֵיקוֹ וּבֵיתוֹ בְּנֵיו אֲשֶׁר יוֹתִיר: מִתַּרְיֹו
לְאַחַר מָהֶם מִבֶּשֶׂר בְּנֵיו אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּלִי
הַשְּׂאִיר־לוֹ כֹּל בַּמִּצּוֹר וּבַמִּצּוֹק אֲשֶׁר

יִצִּיק

יִצִיק לָהּ אֵיבָהּ בְּכָל־שַׁעְרֶיהָ׃ הִרְפָּה בְךָ
 וְהֶעֱנָה אֲשֶׁר לֹא־נִסְתָּה כִּף־רִגְלֶיהָ הֵצַג עַל־
 הָאָרֶץ מִהֶתְעַנֵּג וּמִדָּךְ תִּרְעַ עֵינָהּ בְּאִישׁ
 חִיקָה וּבִכְנָה וּבִבְתָה׃ וּבְשִׁלִּיתָהּ הִיוֹצֵרֶת ^{חסר א'}
 מִבֵּין רִגְלֶיהָ וּבִבְנֵיהָ אֲשֶׁר תֵּלֵד כִּי־תֹאכְלֶם
 בַּחֲסָר־כֹּל בַּסֶּתֶר בַּמְצוֹר וּבַמְצוֹק אֲשֶׁר
 יִצִיק לָהּ אֵיבָהּ בְּשַׁעְרֶיהָ׃ אִם־לֹא תִשְׁמַר
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 הַכְּתוּבִים בַּסֶּפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת־הַשֵּׁם
 הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
 וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת־מַכְתָּךְ וְאֶת־מַכּוֹת זְרַעְךָ
 מִמָּוֶת גְּדֹלֶת וּנְאֻמָּנוֹת וְחָלִים רְעִים
 וּנְאֻמָּנִים׃ וְהָשִׁיב בְּךָ אֶת־כָּל־מְדוּרָה
 מְצוּרִים אֲשֶׁר יָגֵרַת מִפְּנֵיהֶם וּדְבָקוּ בְּךָ׃
 גַּם כָּל־חָלִי וְכָל־מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּב
 בַּסֶּפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עֲלֶיךָ עַד
 הַשְּׂמִדָּךְ׃ וּנְשֹׂאֲרֶתֶם בְּמַתִּי מֵעַט תַּחַת
 אֲשֶׁר הֵייתֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב כִּי־לֹא
 שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְהָיָה כִּאֲשֶׁר־שָׁשׁ

ספר הדברים

יְהוָה עִלְיֶכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת
אֶתְכֶם כֵּן יֵשֵׁשׁ יְהוָה עִלְיֶכֶם לְהַאֲבִיד
אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וּנְסַחֲתֶם מֵעַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
וְהִפִּיצָהּ יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעִבְדֵת שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאֲבִיתָךְ עֵץ וְאֶבֶן׃
וּבְגוֹיִם הָהֵם לֹא תִרְגֹּעַ וְלֹא־יְהִי מְנוּחַ
לְבָבְךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֵב רָגֹז
וְכָל־יוֹן עֵינָיִם וְרֵאבוֹן נֶפֶשׁ׃ וְהָיוּ חֵיֶיךָ
תְּלָאִים לְךָ מִנֶּגֶד וּפְחָדֶיךָ לֵילָה וְיוֹמָם
וְלֹא תֹאמֵן בְּחַיֶּיךָ׃ בִּפְקֹד תֹּאמַר מִי־יִתֵּן
עָרֵב וּבְעָרֵב תֹּאמַר מִי־יִתֵּן בְּקֹד מִפְּחָד
לְבָבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחָד וּמִמְרֹאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה׃ וְהִשִּׁיבְךָ יְהוָה מִצָּרִים כְּאֲנִיּוֹת
בְּדַרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא־תִסֵּף עוֹד
לְרֹאֲתָהּ וְהִתְמַכְרְתֶם שֵׁם לֹא־יְבִיד לְעִבְדִים
וּלְשִׁפְחוֹת וְאִין קָנָה׃ ס אֱלֹהֵי דְבָרֶיךָ
הַדְּבָרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְכַתֵּב

את

את בני ישראל בארץ מואב מלכד הברית
 אשר כרת אתם בחרב: פ

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים
 אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה
 לעיניכם בארץ מצרים ולכל עבדיו
 ולכל ארצו: המסות הגדלות אשר ראו
 עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם:
 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים
 לראות ואזנים לשמע עד היום רזה:
 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא
 בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה
 מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא
 שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם:
 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך
 השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה
 זנבם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה
 לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי:
 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם
 אתם למען תשבילו את כל אשר תעשון:

פ פ פ

P. 51. אַתֶּם נִצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם
 וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ טַפְכֶם נְשִׁיכֶם
 וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ מִחֲנִיךָ מִחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד
 שֹׂאב מִיַּמֶּיךָ׃ לַעֲבֹרְךָ בְּבֵרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּבְאֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ
 הַיּוֹם׃ * לְמַעַן הַקִּים אֶתְךָ הַיּוֹם לֹו לְעַם
 וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ
 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלִיעֶקֶב׃ וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנִכִי כָרַת
 אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת הָאֱלֹהִים הַזֹּאת׃ כִּי
 אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ עַמֵּד הַיּוֹם לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ
 הַיּוֹם׃ * כִּי אַתֶּם יִדְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר יִשְׁבְּנוּ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בְּקִרְבֵּי
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָבְרָתֶם׃ וְתִרְאוּ אֶת שְׁקוּצֵיהֶם
 וְאֶת גְּלִילֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר

עִמָּהֶם : פֶּן־יִשְׁכַּחְכְּמוּ אִישׁ אֶת־אֱלֹהֵי
 אוֹ מִשְׁפַּחַתוֹ אוֹ־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לִבָּבוֹ פְּנֵי
 הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹת לַעֲבֹד אֶת־
 אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יִשְׁכַּחְכְּמוּ שְׂרֵשׁ פְּרִיהֶם
 רֹאשׁ וְלַעֲנֵה : וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבַר־יְהוָה
 הָאֵלֹהִים הַזֵּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבָּבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם
 יִהְיֶה־לִּי כִּי בִשְׂרָרוֹת לִבִּי אֶלְךָ לְמַעַן סְפוֹרֹת
 הָרוּה אֶת־הַצְּמֵאָה : לֹא־יֵאבֵד יְהוָה
 סֵלַח לוֹ כִּי אִזְּעִשׂוּ אַף־יְהוָה וּקְנֵאתוּ בְּאִישׁ
 הַהוּא וּרְבִצָּה בּוֹ כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה
 בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחַה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם : וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל־שִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל כָּכֵל אֱלֹהֵי הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֶּה : וְאָמַר הַדּוֹר הַאֲחֵרוֹן
 בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּירֵי אֲשֶׁר
 יֵבֵא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאָרֶץ
 הַהוּא וְאֵת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ :
 גְּפִרְיֹת וּמִלַּח שְׂרָפָה כָּל־אֶרֶצָה לֹא תִזְרַע
 וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יֵעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב

במהפכת סדס ועמרה ארמה וצב"ים אשר
הפך יהוה באפו ובהמתו : ואמרו כל-
הגוים עלמה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
מה חרי האף הגדול הזה : ואמרו על
אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם
אשר כרת עםם בהוציאו אתם מארץ
מצרים : וילכו ויעברו אלהים אחרים
וישתחו להם אלהים אשר לא ידעו ולא
חלק להם : ויחר אף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה : ויתשם יהוה מעל ארמתם
באף ובהמה ובקצף גדול וישלכם אל-
ארץ אחרת כיום הזה : והנסתרת ליהוה
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת :
וזהו כי יבאו עליך כל-
הדברים האלה הכרכה והקללה אשר
נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל-
הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמרה :
ושבת

וצב"ים ק

ל' רכח

ל' א נקודות

ל

רביעי שני כשהן

במחברין

ושבתי ער יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל
 אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל
 לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך
 את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל
 העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה:
 אסדיהו נדחק בקצה השמים משם
 יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך
 יהוה אלהיך אל הארץ אשר רשו אבתך
 ורשתה והיטבך והרבך מאבתך: ומל
 יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך
 לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך למען חיך: * ונתן יהוה
 אלהיך את כל האלות האלה על איבך
 ועל שניאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב
 ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו
 אשר אנכי מצוך היום: וחותרך יהוה
 אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך
 ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כיו
 ישוב יהוה לשוב על יך לטוב כאשר

חמישי
 שלישי בשנה
 בחוברין

ספר הדברים

שש על אבותיך : כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :

ששי

ס כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא נפלא את הוא ממך ולא
רחקה הוא : לא בשמים הוא לאמר מי
יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה : ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה : כי קרוב אליך
הדבר מאד בפך ובלבבך לעשרנו :

שביעי
ביעי בשהן
מחזכרין

ס ראה נתתי לפניך היום את
החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע :
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו
וחקתיו ומשפטיו והייתו רבים וברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה : ואם יפנה לבבך ולא תשמע

ונדחת

ונִדְחִיתָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְעִבַדְתָּם׃ הַגִּדְתִּי לָכֵס הַיּוֹם כִּי אֶבְרָךְ
 תֵּאבְרוּן לְאֶתְאָרֶיכֶן יָמִים עַל־הַאֲדָמָה
 אֲשֶׁר אֶתָּה עִבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ הָעֵרַתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמּוֹת נָתַתִּי לִפְנֶיךָ
 הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבַחֲרַתְּ בַחַיִּים לְמַעַן
 תַּחֲיֶה אֶתָּה וּזְרַעְךָ׃ לֹא־הִבֵּה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקִלּוֹ וּלְדַבְּקֵהֶבּוֹ כִּי הוּא
 חַיִּךְ וְאָרְךָ יָמֶיךָ לִשְׁבֹּת עַל־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאִבְרָהָם לַיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְהֵם׃

פ פ פ

וילך משה וידבר את הדברים האלה
 אל כל ישראל׃ ויאמר אלהם בן
 מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל
 עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר
 את הירדן הזה׃ יהוה אלהיך הוא עבר
 לפניך

ספר הדברים

לפניך הוֹאֵה יִשְׁמַד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 מִלְּפָנֶיךָ וַיְרַשְׁתֶּם יְהוֹשֻׁעַ הוֹאֵה עִבְר לִפְנֵיךָ
 שְׁנֵי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: * וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מֶלֶכִי הָאֱמֹרִי
 וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם: וְנָתַנְם
 יְהוָה לְפָנֶיכֶם וְעָשִׂיתֶם לָהֶם כְּכֹל־הַמִּצְוָה
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם: חֲזְקוּ וְאַמְצוּ אֶל־
 תִּירְאוּ וְאַל־תִּעְרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא
 יִעֲזֹבְךָ: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזֵק וְאַמֵּץ
 כִּי אַתָּה תִּבּוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּם לֵאמֹר לָהֶם
 וְאַתָּה תִּנְחַלְנָה אוֹתָם: וַיְהוָה הוּא
 הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יְחִידָה עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ
 וְלֹא יִעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תִחַת:
 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתֵּן אֶל־
 הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית
 יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: * וַיְצַו מֹשֶׁה

שלישי
 חמישי כשהן
 מצוברין

אותם

אותם לאמר מקץ שבע שנים במער שנת
 השמטה בחג הסכות : בבוא כל ישראל
 לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר
 יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
 ישראל באזניהם : הקהל את העם
 האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך
 למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
 התורה הזאת : ובניהם אשר לא
 ידעו ישמעו ולמדו לראות את יהוה
 אלהיכם כל הימים אשר אתם
 חיים על האדמה אשר אתם
 עברים את הירדן שמה לרשתה :

פ

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות
 קרא את יהושע וזהתיצבו באהל מועד
 ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל
 מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן
 ועמד עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר

יהוה

חמישי

ששי כשתן
מחוכרין

ספר הרברים

יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם
העם הזה וזנה אחרי אלהי נבר הארץ
אשר הוא בא שמה בקרבן ועזבני והפר
את בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי
בו ביום ההוא ועזבתים ורסתרתי פני
מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כן אין
אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה:
ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים
אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה
הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת
לעד בבני ישראל: * כי אביאנו אל
הארמה אשר נשבעתי לאבתי וזבת חלב
ודבש ואכל ושבע ורשן ופנה אל
אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר
את בריתי: והיה כיתמצאן אתו רעות
רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו

ששי
שביעי כשהן
מחוכרין

לעד

לעד כי לא תשכח מפיו זרעו כי ידעתי את-
 יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו
 אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה
 את השירה הזאת ביום ההוא ויל מרה
 את בני ישראל: ויצו את יהושע בן-נון
 ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני
 ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם
 ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה
 לכתב את דברי התורה הזאת על-ספר
 עד תמס: * ויצו משה את הלויים נשאי
 ארון ברית יהוה לאמר: לקח ארת ספר
 התורה הזו ושמתם אתו מצד ארון ברית
 יהוה אלהיכם והיה שם בכל לעד: כי אנכי
 ידעתי את מריך וארת ערפך הקשה הן
 בעורני חי עמכם היום ממרים היתם עם
 יהוה ואף כי אחרי מותי: הקהילו אלי את-
 כל-זקני שבטיכם ושטריכם ואדבר
 באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם
 את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי
 מותי

שביעי

כראש עמוד
 כ"ה ש"ס
 סימן

מותי כִּי־הִשְׁחַרְתָּ תִּשְׁחַתּוּן וּסְרַתָּם מִן־הַדָּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וּקְרֹאת אֶתְכֶם הִרְעִיר
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הַרְעֵבֵנִי יְהוָה
לְהַכְעִיֶסוּ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם: וַיִּדְבֹר מִשֶּׁה בְּאָזְנֵי כָל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבַר הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמִים

פ פ פ

וּתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי
תֹדַל כַּטֹּל אִמְרַתִּי
וּכְרַבִּיבִים עָלַי־עֹשֵׂבִים
הִבּוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ
כִּי כָל־דַּרְכֵי מִשְׁפַּטֵּנוּ
צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא
דוֹר עֵקֶשׁ וּפְתִילֵת לֵתֵל
עֵם נָבֵל וְלֹא חֶכֶם
הוּא עֹשֶׂה וַיִּכְנַנְךָ
בֵּינוּ שְׁנוֹת דֶּרֶךְ וְדוֹר
זְקֵנְךָ וַיֹּאמְרוּ לְךָ
בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם
יִצַב

לֵב הָאָזְנוֹ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבְרָה
P. 53 יַעֲרֹף בַּמָּטֵר לִקְהֵלִי
כְּשֶׁעִירָם עָלַי־דָּשָׂא
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוֹ
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל
שַׁחַת לוֹ לֹא בְנֵיו מוֹמֵם
הָ לִיהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת
הַלּוֹא הוּא אֲבִיךָ קִנְיָךָ
שְׁנֵי זְכָרִימוֹת עוֹלָם
שָׁאֵל אֲבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ
בְּהַנְחֵל עָלְיוֹן גּוֹיִם

ה' רכתי
והוא תיב'
בפני עצמו

יִצַב וְגִבַּלְתָּ עַמִּים

כִּי חֵלֶק יִהְיֶה עִמּוֹ

מִצֵּאָהוּ בָאָרֶץ מְדַבֵּר

יִסְבְּבֵנָהוּ יְבוֹנְנֵהוּ

כְּנֹשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ

יִפְרֹשׁ כְּנַפָּיו יִקְחֵהוּ

יְהוֹה בְּדַר יִנְחֵנוּ

יִרְכְּבֵהוּ עַל־בְּמוֹתֵי אָרֶץ

וַיִּנְקֵהוּ דָבָשׁ מִסְּלַע

חֲמֹאת בֶּקָר וְחֵלֶב צֹאן

וְאֵילִים בְּנֵי־בֶשֶׁן וְעֵתוּדִים

וְדָם עֵגֶב תִּשְׁתֶּה חֶמֶר:

שִׁמְנֹת עֵבֶית כִּשִׁית

וַיִּגְבַּל צֹר יִשְׁעֵתוֹ:

בַּתוֹעֵבֶת יִכְעִיסֶהוּ:

אֱלֹהִים לֹא יִרְעִים

לֹא שִׁעְרוֹם אֲבֹתֵיכֶם:

וְתִשְׁכַּח אֵל מִחֲלֹלָה:*

מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו:

לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

יַעֲקֹב חֵבֶל נִחְלָתוֹ:

וּבִתְהוֹ יֵלֵל יִשְׁמֹן

יִצְרֵנָהוּ כַּאֲשֶׁן עֵינָיו:

עַל־גּוֹזְלוֹ יִרְחַף

יִשְׁאַהוּ עַל־אֲבֵרָתוֹ:

וְאִין עִמּוֹ אֵל נִכְר:*

וַיֹּאכַל תְּנוּכֹת שָׂדֵי

וְשִׁמֹן מִחֵלְמֵי־שָׂזוֹר:

עַם־חֵלֶב כְּרִים

עַם־חֵלֶב כְּלִיֹּת חֲטָה

וַיִּשְׁמֹן יִשְׂרוּן וַיִּבְעַט

וַיִּטֹּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ

יִקְנֵאָהוּ בִזְרִים

יִזְבְּחוּ לִשְׂדֵים לֹא־אֱלֹהִים

חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ

צֹר יִלְדֵךְ תִּשְׂי

וַיֵּרָא יְהוֹה וַיִּנְאֹץ

וַיֹּאמֶר אֶפְתִּירָה פְּנֵי מַהֶם

אֲרָאָה

של ישי
ו' יתירה

קדש

יוד ועיר

רביעי

ספר הרברים

כִּי דוֹר תִּהְיֶה הַמָּה
 הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא-אֵל
 וְאֲנִי אֶקְנִיאֶם בְּלֹא-עֵם
 כִּי-אֵשׁ קָרַחַהּ בְּאֵפִי
 וְתֹאכַל אֶרֶץ וּיְבֹלַהּ
 אֶסְפֶּה עֲלֵימוֹ רַעוֹת
 מִזֵּי רַעַב וּלְחָמִי רֶשֶׁף
 וְשֵׁן בְּהֵמַת אֶשְׁלַח בָּם
 מַחוּץ תִּשְׁכַּל-חֶרֶב
 גַּם-בְּחֹר גַּם-בְּתוֹלָה
 אִמְרַתִּי אֶפְאִיֵּהֶם
 לֹוִי כַּעַם אוֹיֵב אֲגֹדֶה
 פֶּן-יִאֲמְרוּ יְדֵנוּ רָמָה
 כִּי-גֹוִי אֲבַד עֲצוֹת הַמָּה
 לֹו חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת
 אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
 אִם-לֹא כִי-צוֹרֵם מְכָרִם
 בִּי לֹא כְצוֹרְנוֹ צוֹרֵם
 כִּי-מִנְּפֵן סָרֵם גַּפְנֵם
 וּמִשְׂדֵּמַת

אֲרֵאָה מֶה אַחֲרֵיתֶם
 בָּנִים לֹא-אֲמַן בָּם :
 כַּעֲסוּנִי בְּהַבְלִיָּהֶם
 בְּגוֹי גָבֹל אֲכַעִיסֶם :
 וְתִיקַד עַד-שְׂאוֹל תַּחֲתִית
 וְתִלְהֹט מוֹסְדֵי הַרְיָם :
 חֲצִי אֲכַלֶּה בָם :
 וְקָטַב מְרִירִי
 עַם-חֲמַרְתִּי זֹחֲלֵי עֶפְרַיִם :
 וּמַחֲרִירִים אֵימָה
 יוֹנֵק עַם-אִישׁ שִׁיבָה :
 אֲשַׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זְכָרִים :
 פֶּן-יִנְכָרוּ צְרִימוֹ
 וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל-זֹאת :
 וְאִין בְּהֵם תְּבוּנָה : *
 יִבְנוּ לְאַחֲרֵיתֶם :
 וְשָׁנִים יִנְיָסוּ רִבְבָה
 וְיִהְיֶה הַסְּגִירִם :
 וְאֵיבִינוּ פְּלִילִים :

קדש

חמישי

עֲנֵבְמוּ עֲנֵבֵי־רוּשׁ
 חֶמֶת תַּנִּינִם יִינֵם
 הֲלֹא־הוּא כִּמֶּס עֲמִדֵי
 לִי נֶקֶם וְשָׁלֵם
 כִּי קָרוֹב יוֹם אִידִם
 כִּי־יִרְדּוּן יְהוָה עִמּוֹ
 כִּי־רָאָה כִּי־אֹזֶלֶת יָד
 וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
 אֲשֶׁר חֵלֵב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ
 יִקּוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם
 רְאוּ וַעֲתָה כִּי אֲנִי הוּא
 אֲנִי אֵמִית וְאֲחִיִּית
 וְאֵין מִי־דִי מִצִּיל *
 וְאָמַרְתִּי הִי אֲנֹכִי לְעֵלִים *
 וְתֵאחֹז בְּמִשְׁפַּט־יָדֵי
 וְלִמְשָׁנָאֵי אֲשֵׁלֵם *
 וְחֲרַבִּי תֹאכַל בֶּשֶׂר
 מִרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב *
 כִּי דַם־עַבְדֵי יִקּוּם
 וְנֶקֶם

וּמִשְׁדָּמַת עֲמִרָה
 אֲשֶׁבֶלֶת מִרְרַת לְמוֹ *
 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹזֵר *
 חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי *
 לָעֵת תִּמּוֹט רַגְלִים
 יִחַשׁ עֲתָדַת לְמוֹ *
 וְעַל־עַבְדֵי יִתְנַחֵם
 וְאִפְסַ עֲצוֹר וְעֻזּוֹב *
 צוֹר חֲסִיו בּוֹ *
 יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכִים
 יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה *
 וְאֵין אֱלֹהִים עֲמִדֵי
 מַחְצֵתִי וְאֲנִי אֲרַפָּא
 כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדֵי
 אִם־שְׁנוֹתַי בִּרְקַח־חֲרָבִי
 אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרֵי
 אֲשֶׁבִיר חֲצִי־מִדָּם
 מִדָּם חֲלָל וְשִׁבִיָּה
 חֲרַנְנוּ גּוֹיִם עִמּוֹ

ספר הדברים

וּנְקַם יִשׁוּב לְצַרּוֹ וּכְפָר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ :

פ

שְׂנֵי וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה־
הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן־נּוּן וַיְכַלֵּם
מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ לְבַבְכֶם
לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲדִיר בְּכֶם הַיּוֹם
אֲשֶׁר תִּצְוֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־
כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת : כִּי לֹא־דָבַר רַק
הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיִּיכֶם וּבְדַבַּר הַזֶּה
תֹּארוּ כוֹיָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׂמָּה לְרִשְׁתָּהּ : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֵצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
לֵאמֹר : עֲלֵה אֶל־הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר־נֹבֹ
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יַרְדֵּן וּרְאֵה
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֶחְזָה : וּמִתְּבַהֵר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֵה שָׂמָּה
וְהָאֶסְפָּה אֶל־עַמִּיךָ כְּאֲשֶׁר־מֵת אַהֲרֹן אַחִיךָ
בְּרֹד הַהַר וַיֹּאסֶף אֶל־עַמּוֹ : עַל־אֲשֶׁר
מַעַלְתֶּם

מַעֲלֵתֶם כִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי־מְרִיבֹת
 קִדְשׁ מְדַבְּרֵצֶן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדְשִׁתֶּם אוֹתִי
 בַּתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי מִנְּגִד תִּרְאֶה אֶת־
 הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תִבּוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 אָנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

פ פ פ

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ לִג

P. 54.

פרשת שמח

חורה

מלה אחת
כתוב וק' ב'

הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בַּיּוֹם וַיִּזְרַח מִשְׁעַר לְמוֹ
 חוֹפִיעַ מִהַר פָּאֵרָן וְאֶתְּהַ מִּרְבֵּבֹת קִדְשׁ
 מִיַּמֵּינוּ אֲשֶׁר־תִּלְמוֹ : אֵף חִבְּבֵ עַפְּיִם כָּל־
 קִדְשׁוֹ בִּידֶךָ וְהֵם תִּכְּנוּ לְרִגְלֶךָ יִשְׂרָאֵל
 מְדַבְּרֵיךָ : תּוֹרָה צִוְּהֵלְנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה
 קַהֲלֵת יַעֲקֹב : וַיְהִי בִּישְׂרׁוֹן מֶלֶךְ בְּהַת־אֶסְפָּף
 רֹאשֵׁי עַם יִהְיֶה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל : יְחִי רֵאשִׁי
 וְאֵלֵי־מַת וַיְהִי מֵתוֹ מִסְּפָר : ס

וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה
 קוֹל יְהוּדָה וְאֵל־עַמּוֹ תִּבְיָאֵנוּ יְדִינוּ רַב לֹו

ועזר

ועוד מצריו תהיה :

פ

וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך אשר שני

נפיתו במסרה תריבהו על מי מריבה :

האמר לאביו ולאמו לאראיתיו ואת אחיו

לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך בניו ק

וברירתך ינצרו: יורו משפטך ליעקב

ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך

וכליל על מזבחך: ברך יהוה חילו ופעל

ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשגליו

מן יקומו: ס לבנימן אמר

ידי יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל

היום ובין כתפיו שכן: ס וליוסף שלישי

אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים

מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת

שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הררי

קדם וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ

ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש

יוסף ולקרקר נזיר אחיו: בכור שורו הדר

לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגח יחדו

אֶפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם רַב־בוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי
 מְנַשֶּׁה: ס וּלְזַבּוּלֵן אָמַר שְׂמַח רַב־יָעִי
 זַבּוּלֵן בְּצֵאתְךָ וַיִּשְׁשַׁכְר בְּאַהֲלֶיךָ: עַמִּים
 הָרִי יִקְרְאוּ שֵׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צְדָקָה כִּי שָׁפַע
 יָמִים יִנְקוּ וְשִׁפְנֵי טַמּוּנֵי חוֹל: ס

וּלְגֵר אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב גֵּד
 כָּל־בֵּיא שִׁכְן וְטָרַף זְרוּעַ אֶף־קִדְקֵד: וַיִּרְא
 רֵאשִׁית לֹו כִּי־שֵׁם חִלְקַת מַחֲקָק סַפּוֹן וַיִּתֵּא
 רֵאשִׁי עִם צְדָקַת יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־
 יִשְׂרָאֵל: ס וּלְדָן אָמַר דָּן גִּיּוֹר

חמיש

אֲרִיהַ יִזְנַק מִן־הַבֶּשֶׂן: וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי
 שִׁבְעַת רִצּוֹן וּמְלֵא בְרַכְתָּ יְהוָה יָם וּדְרוֹם
 יִרְשָׁה: ס וּלְאֲשֵׁר אָמַר בְּרוּךְ
 מִבְּנֵי אֲשֶׁר יְהִי רִצּוֹן אֲחִיו וְטַבַּל בְּשִׁמְן
 רָגְלוֹ: בְּרוּךְ וְנַחֲשֶׁת מִנְעֶלְךָ וְכִימִךָ דְבֹאֲךָ:
 אֵין כֹּאֵל יִשְׂרוּן רַכֵּב שָׁמַיִם בַּעֲזָרְךָ וּבְנֵאוֹתָו
 שְׁחָקִים: * מַעֲנֵה אֱלֹהֵי קָדְשׁ וּמִתַּחַת זְרַעַת שִׁשִּׁי
 עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמַד:
 וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַר עֵין יַעֲקֹב אֶל־אָרֶץ

דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל: אֲשֶׁר־
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה מִגֵּן עֲוֹנֶיךָ
 וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹתֶיךָ וַיַּכְחֲשׂוּ אֵיבֶיךָ לָךְ וְאֹתָהּ
 עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ: ס

לך

שביעי

וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֶרְבַת מוֹאָב אֶל־הַר
 נֹבֹו רֹאשׁ הַפְּסֶגֶת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ
 יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן:
 וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֵת־אֶרֶץ אַפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
 וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיַּם הָאֲחֵרוֹן:
 וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכּוּד בַּקֶּעַת יְרֵחוֹ עַד
 הַתְּמָרִים עַד־צֶעַר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלַיעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֶתְנַנֶּה הָרְאִיתִךָ
 בְּעֵינַיִךְ וְשָׂמָה לְאֶתְעַבֵּר: וַיִּמַּר שָׁם
 מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל־פְּנֵי
 יְהוָה: וַיִּקְבַּר אֹתוֹ בְּגִבְעַת מוֹאָב מִזֶּמֶן
 בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה: וּמֹשֶׁה בֶן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
 בְּמָתוֹ לֹא־כָהֵתָה עֵינָו וְלֹא־נָס לָחֶזֶק: וַיִּכְבְּרוּ

לחוק

בני

הכרזה שכה

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשֶּׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב שְׁלֵשִׁים
 יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי אֲבֵל מִשֶּׁה : וַיְהִי־שָׁע בֶּן־
 נֹחַ מֵלֵא רֹוח חֲכָמָה כִּי־סָמַךְ מִשֶּׁה אֶת־יָדָיו
 עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹוֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מִשֶּׁה : וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד
 בְּיִשְׂרָאֵל כַּמִּשֶּׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֱלֹוֹת־
 פָּנִים : לְכָל־הָאָתָת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלַחוּ
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לַפְרָעָה וּלְכָל־
 עֲבָדָיו וּלְכָל־אֶרְצוֹ : וּלְכָל־הַיָּד הַחֲזָקָה
 וְלְכָל־הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשֶּׁה
 לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל :

יגמור באמצע
 שיטה שכסוף
 הרף

חזק

תמו ונשלמו חמשה חומשי תורה *
 שבח ותהלה לאל גדול ונורא :

ותהי השלמת הספר הנכבד והנורא הזה ביום ו' * ששה עשר יום
 לחדש שבט * בשנת וסדר עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים
 עִמָּךְ הִיָּה אִתָּךְ לַעֲמֹד מִן הָאֱלֹהִים לַפֶּקֶד : הוּא כְרוּמֵי יְצִילֵנוּ
 מִשְׁנֵי־אֹוֶת וְיִשַׁע יִדְאֵתוּ וְתוֹרָתוֹ בְּלַכְנֹו לְכַלְתֵּי נַחֲטָא :

סכום פסוקי רספר רכרים תשע מאות וחמשים וחמשה * הנ"ץ סימן :
ווציו ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך : ופרשיותיו י"א * אסרו חג
בעבותים סימן : וסרריו כ"ז * יפיח אמונה יגיד צדק סימן : ופרקיו
ל"ד * אורה י" בכל לבב סימן : מניין הפתוחות שלשים
וארבעה * והסתומות מאה ועשרים וארבעה * הכל
מאה וחמשים ושמונה פרשיות * וכסא כבוד
ינהילם סימן :

סכום פסוקי כל התורה חמשת אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה *
ואור **התורה** יהיה שבעתים סימן : ווציו וישם עליו את החשן
ויתן אל החשן את האורים ואת התמים :

מניין פתוחות כל התורה מאתיים ותשעים * בכל צדחם
לו צד סימן : והסתומות שלש מאות ושבעים
ותשעה * אני י" בעתה אחישנה סימן :

נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות שש מאות
וששים ותשעה * ואר"ה סימן הורה תקח כבוד
אני אליהו יהודה ליאון מגיה וסופר טובב'
לא"ה הסופר המופלג החסיד ועניו כה"ר מיכאל יהודה ליאון
זל"ה אשר עלה אל האלהים אור ליום שלישי כ"ח לחדש אדר שני *

בשנת תח"י נפשי ותהללך * בעזר המהוללת

הזאת אמשטיירדאם

ולשפירת תפארה סימן טוב תהא לך למנין הפרשיות מן הפסוק
וזאת התורה אשר שם משה ואנקוט האי סימנא לדית
שלמה בודו-די אוליוורה יברך אותו אלהים

אשר שקר על דלתות ספר התורה הזה לרצונו לפני

ה' ושמו כמזוה פתחיו ער תומו בשנת

התורה צוה לנו משה מורשה

קהלת יעקב

קודם ההפטרה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אשר בחר בנביאים טובים
 ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ברוך
 אתה יי הבוחר בתורה במשה עבדו
 ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק:

ואחר קריאתה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור
 כל העולמים צדיק בכל
 הדורות האל הנאמן האומר ועושה
 מדבר ומקיים כי כל דבריו אמת וצדק
 נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך
 ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי
 אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יי האל
 הנאמן בכל דבריו:

ברכות ההפטרות

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת

נפש תושיע במהרה בימינו *

ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא

עבדך ובמלכות בית דוד

משיחך במהרה יבאו ויגל לבנו על פסאו

לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את

כבודו: כי בשם קדשך נשבעת לו שלא

יכרה ירו לעולם ועד * ברוך אתה יי

מגן דוד:

על

התורה ועל העבודה ועל הנביאים

ועל יום השבת הזה שנתת לנו יי

אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד

ולתפארת יי על הכל יי אלהינו אנו מודים

לך ומברכים אותך יתברך שםך בפני כל

חי תמיד לעולם ועד * ברוך אתה יי

מקדש השבת:

על

לש לש הגלים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים

(ועל יום המנוח הזה) (ועל יום חג המצות הזה)

ועל יום טוב מקרא

קדש הזה * שנתת

(ועל יום חג הסוכות הזה) (ועל יום שמיני חג עשרת הוזה)

לנו " אלהינו לקדושה

ולמנוחה לכבוד ולתפארת * על הכל "

אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך

יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד

ברוך אתה " מקדש השבת וישראל והזמנים :

לראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים

(ועל יום המנוח הזה) ועל יום הזכרון הזה

ועל יום טוב מקרא קדש הזה * שנתת

לנו " אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד

ולתפארת * על הכל " אלהינו אנו מודים

לך ומברכים אותך יתברך שמך בפני כל חי

בחה 5 28 תמיד

בְּרָכוֹת הַהַפְטָרוֹת

תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ מְלַכְנוּ אֲמֵת וְקִיִּים
לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
מִקֹּדֶשׁ הַשָּׁנָה וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוּרִין:

לְיוֹם הַכְּפוּרִים

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּרָה וְעַל הַנְּבִיאִים
(וְעַל יוֹם הַמְּנוּחָה הַזֶּה) וְעַל יוֹם הַכְּפוּרִים

הַזֶּה וְעַל יוֹם סְלִיחָתְךָ הָעוֹן הַזֶּה וְעַל יוֹם
מִקֹּדֶשׁ קֹדֶשׁ הַזֶּה שֶׁנִּתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
לְקַדוּשָׁה וּלְמְנוּחָה לְכַבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת
וּלְמַחִילָה לְסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וּלְמַחֲוֶל בּוֹ
אֶרֶץ כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ * עַל הַכָּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנוּ
מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יי הַגְּבוּרָה שֶׁמָּךְ
בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ מְלַכְנוּ
אֲמֵת וְקִיִּים לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה מֶלֶךְ עַל
כָּל הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשָּׁנָה וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם
הַכְּפוּרִים:

הפטרת בראשית בישעיה סימן מב של

כה אמר האל יהוה בורא השמים ו

ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן

נשמה לעם עליה ורוח להלכים כה :

אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך

ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים :

לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר

מבית כלא ישבי השך : אני יהוה הוא שמי

וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים :

הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד

בטרם תצמחנה אשמיע אתכם : שירו

ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ

יורדי הים ומלאו איים וישיבהם : ישאו

מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי

סלע מראש הרים יצוחו : ישימו ליהוה

כבוד ותהלתו באיים יגידו : יהוה פגבור

יצא באיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף

יצריח

הפטרות בראשית

יִצְרִיחַ עַל-אֵיבֹי יתגבר: הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם
אֲחֲרִישׁ אֶת-אֶפֶק כִּי-וַלְדָה אֶפְעָה אֲשֶׁם
וְאֶשְׂאֵף יָחַד: אֲחֲרִיב הָרִים וְגִבְעוֹת וְכָל-
עֵשְׂבָם אֲבִישׁ וְשִׁמְתִי נְהִרוֹת לְאֵיִם וְאֲגַמִּים
אֲבִישׁ: וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדַרְךְ לֹא יָדְעוּ
בְּנֵי-יְבוּזֹת לֹא יָדְעוּ אֲדָרִיכֶם אֲשִׁים מִחֲשֶׁךְ
לִפְנֵיהֶם לְאֹר וּמִעַקְשִׁים לְמִישׁוֹר אֱלֹהֵי
הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם וְלֹא עֲזַבְתֶּם: נִסְגּוּ אַחֲוֹר
יִבְשׁוּ בְּשֶׁרֶת הַבְּטָחִים בַּפֶּסֶל הָאֲמָרִים
לְמַסְכָּה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ: הַחֲדָשִׁים שִׁמְעוּ
וְהַעוֹרִים הִבִּטּוּ לְרֵאוֹת: מִי עוֹר כִּי אִם-
עַבְדִּי וְחָרַשׁ כִּמְלֹאכִי אֶשְׁלַח מִי עוֹר כִּמְשֻׁלָּם
וְעוֹר כְּעַבְדֵי יְהוָה: רֵאִיתֶם רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמַר
פֶּקֶח אֲזַנִּים וְלֹא יִשְׁמַע: יְהוָה הַפִּיז לְמַעַן
צַדִּיקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וִיֵּאדִיר: כֹּאן מִסִּימֵן הַסְּפָרִים
וְהוּא עִם-בְּזוֹז וְשִׁסְיָה הַפַּח בַּחֲוָרִים כָּלִם
וּבְבִתִּי כָלֵאִים הַחֲבָאוּ הָיוּ לְבֹז וְאֵין מִצִּיל
מִשִּׁפְחָה וְאֵין אֲמַר הַשֶּׁבֶט: מִי בְכֶם יֵאָזֵן
זֹאת יִקְשִׁיבוּ וְיִשְׁמַע לְאַחֲוֹר: מִי־נָתַן לְמִשׁוֹפָה

ראות ק

למשיכה

יעקב

הפטרת בראשית שלא

יעקב וישראל לבוזים הלא יהוה זו הטאנו
לו ולא אבנו בדרכיו הלוך ולא שמעו
בתורתו: וישפך עליו חמה אפו ועזה
מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער
בו ולא ישים על לב: ועתה כה אמר יהוה
בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי
גאלתיך קראתי בשמך לי אתה: כי
תעבר במים אתך אני ובנהרות לא
שטפוך כי תלך במואש לא תכוה ולהבה
לא תבער בך: כי אני יהוה אלהיך קדוש
ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש
וסבא תחתיך: מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים
תחרת נפשך: אל תירא כי אתך אני
ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך:
אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי
בני מרחוק ובנותי מקצרה הארץ: כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתו יצרתיו אף
עשיתיו: הוציא עס עור ועינים ישוחרשים
ואזנים

הפטרת תולדות נח

ואזנים למו : כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו
לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת :
אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא
לפני לאנוצר אל ואחרי לא יהיה :

הפטרת תולדות נח בישעיה סימן נד

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי
לא חלה כי רבים בני שממה
מבני בעולה אמר יהוה : הרחיבני מקום
אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי
האריכי מיתריך ויתרתך חזקי : כי ימין
ושמאול תפרצי וזרעך גוים ירש וערים
נשמות יושיבו : אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא רחפירי כי בשרת
עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד : כי בעליך עשיך יהוה צבאות
שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ
יקרא

הפטרת תולדות נח שלב

יְקַדְּמָא: כִּי-כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ
קִרְאָךְ יְהוּה וְאִשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמְאַס אִמְר
אֱלֹהֶיךָ: בְּרַגַע קִטְן עֲזוּבֶיךָ וּבְרַחֲמִים
גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ: בְּשִׁצְפָה קִצְפָה הִסְתַּרְתִּי פָנַי
רַגַע מִמֶּךָ וּבַחֲסֵד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ אִמְר
גֵּאלֶךָ יְהוּה: כִּי-מִי נָח זֹאת לִי אִשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְר מִי-נָח עוֹד עַל-הָאָרֶץ כֵּן
נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצְפָה עֲלֶיךָ וּמִגֵּר-בְּךָ: כִּי
הַהָרִים יִמּוּשׁוּ וְהַגְּבֻעוֹת תִּמּוּשֵׁנָה וְחִסְדֵי
מֵאֲתָךְ לֹא-יִמּוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּט

אִמְר מִרַחֲמֶיךָ יְהוּה: | כאן מסיימין הספרדים

עֲנִיָּה סַעֲרָה לֹא נַחֲמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מִרְבִּיץ
בַּפּוֹךְ אֲבִיךָ וַיִּסְרֶתֶיךָ בַּסְּפִירִים: וְשִׁמְתִי
כְּדָכַר שִׁמְשֶׁתֶיךָ וְשִׁעֲרֶיךָ לְאֲבִי אֶקְדַּח
וְכָל-גְּבוּלֶךָ לְאֲבִי-חֶפְצִין: וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי
יְהוּה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: בְּצַדִּיקָה תִבּוֹנְנִי
רַחֲמֵי מַעֲשֶׂק כִּי-לֹא תִירָאִי וּמִמַּחֲתֶהָ
כִּי לֹא-תִקְרַב אֵלַיךָ: הֵן גֹּזֵר יְגוֹר אֶפְס
מֵאוֹתַי מִי-גֵזַר אֲתָךְ עֲלֶיךָ יְפוּל: הֵן אֲנֹכִי הֵנָּה ק'
בְּרֵאתִי

הפטרת לך לך

בראתי ח'ש נפח באש פחם ומוציא כלי
למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל :
כל כלי יוצר עליך לא יצלה וכל לשון
תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה :
הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף
ובלוא מחיר יין וחלב : למה תשקרו
כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג
בדשן נפשכם : הטו אזנכם ולכו אלי
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית
עולם חסדי דוד הנאמנים : הן עד לאומים
נתתיו נגיד ומצורה לאמים : הן גוי לא
תדע תקרא וגוי לא ידעך אליך ירוצו
למען יהוה אלהיך ולקרוש ישראל כי
בארך :

הפטרת

הפטרת לך לך שלג

הפטרת לך לך בישעיה סימן מ

למה רתאמר יעקב ורתדבר ישראל
נסתרה דרכי מיהורה ומאלהי
משפטי יעבור: הלוא ידעת אס לא שמעת
אלהי עולם ויהוה בורא קצורת הארץ לא
יער ולא יגע אין חקר לתבונתו: נתן ליער
כח ולאין אונים עצמה ירבה: ויעפו נערים
וגעו ובחורים כשול יכשלו: וקוי יהוה
יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא
יגעו ילכו ולא יעפו: ההרישו אלי אים
ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו
למשפט נקרבה: מי העיר ממזרח צדק
יקראוהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים
ירד יתן כעפר הרבו כקש נדף קשתו:
ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא
יבוא: מי פעל ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא:
דאו אים ויראו קצורת הארץ יחלדו קרבו
יאתיון: איש את דעהו יעורו ול אחיו
יאמר

הפטרת לך לך

יֹאמֶר חֹזֵק : וַיִּחַזַק הָרֵשׁ אֶת־צִרְף מַחְלִיק
פִּטְיֵשׁ אֶת־הוֹלֵם פְּעַם אֹמֵר לְדַבֵּק טוֹב הוּא
וַיִּחַזַק הוּ בַּמַּסְמְרִים לֹא יָמוּט : וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל
עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם
אֲהַבִּי : אֲשֶׁר הִחַזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ
וּמֵאֲצִילֶיהָ קִרְאתִיךָ וְאָמַר לְךָ עַבְדִּי אַתָּה
בָּחַרְתִּיךָ וְלֹא מֵאִסְתִּיךָ : אֵל תִּירָא כִּי עִמָּךְ
אֲנִי אֵל תִּשְׁתַּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲמַצְתִּיךָ
אֶף עֲזַרְתִּיךָ אֶף תִּמְכַּתִּיךָ בִּימֵי צָדִיק :
הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ יְהוּ כְּאִין
וַיֵּאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבְךָ : תִּבְקַשְׁשׁ וְלֹא תִמְצָא
אֲנָשִׁי מִצִּרְתֶּךָ יְהוּ כְּאִין וּכְאִפְסֵי אֲנָשִׁי
מִלְחַמְתֶּךָ : כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִחֲזִיק
יְמִינְךָ הָאֹמֵר לְךָ אֵל תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ : אֵל
תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מֵרֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
עֲזַרְתִּיךָ נֹאסִי הוּהוּ וּגְאֻלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
הִנֵּה שְׂמַתִּיךָ לְמִוְרַג חָרוֹץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפּוֹת
תְּרוֹשׁ הָרִים וְתִדְק וּגְבַעוֹת כְּמִין תְּשִׁים :
תִּזְרַם וְרוּחַ תְּשִׂאֵם וּסְעָרָה תִּפְיֵן אֶתְּם
וְאַתָּה

הפטרת וירא שלד
ואתה תגיל ביהוה בקרושי ישראל תתהלל:

הפטרת וירא במלכים שני סימן ד

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה
אל-אלישע לאמר עבדך אישי

מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את-
יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו
לעבדים: ויאמר אליה אלישע מה אעשה

לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין
לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן:

ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת
כל שכניכי כלים רקים אל תמעטי:

ובאת וסגרת הדלת בעודך ובעד פניך
ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי:

ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת:

ויהי וכמלאת הכלים ותאמר אל-בנה
הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד

כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש
האלהים

לד ק

שכנד ק

מוצקת ק

הפטרת וירא

האלהים ויאמר לכלי מכרי את השמן ושלמי
את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר : ויהי
היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה
גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו
יכר שמה לאכל לחם : ותאמר אל אישה
הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא
עבר עלינו תמיד : נעשה נא עליה קיד
קטורה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה : ויהי
היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישפב
שמה : ויאמר אל גיחזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו :
ויאמר לו אמר נא אליה הנה החרדת
אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות
לך היש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת :
ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל
בן איין לה ואישה זקן : ויאמר קרא לה
ויקרא לה ותעמד בפתח : ויאמר למועד

נשיך ובניך
P P

הזה

הפטרות וירא שלה

הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֶתִּי חֲבַקְתָּ בֶן וְתֹאמַר אֶל־^{את ק'}
 אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־תִּכְזֹב בְּשִׁפְחָתְךָ :
 וְתַהַר הָאִשָּׁה וְתִלְדוּ בֶן לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת
 חַיָּה אֲשֶׁר־דָּבַר אֵלַי אֱלֹהֵי־שָׁעַ: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
 וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל־אָבִיו אֶל־הַקְּצָדִים :
 וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו רֵאשִׁי וְרֵאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־
 הַנָּעַר שָׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ: וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיִּבְאֵהוּ
 אֶל־אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־בְּרֵכִי עַד־הַזְּהָרִים
 וַיִּמַּת: וְתַעַל וְתִשְׁכְּבֵהוּ עַל־מִטַּת אִישׁ
 הָאֱלֹהִים וְתִסְגֹּר בְּעֵדוֹ וְתִצָּא: וְתִקְרָא אֶל־
 אִשָּׁה וְתֹאמַר שְׁלַחְהִי נַפְשִׁי לִי אֶחָד מִן־
 הַנְּעָרִים וְאֶחַת הָאֵתְנוֹת וְאֶרְוֶצָה עַד־אִישׁ
 הָאֱלֹהִים וְאֶשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר מְדוּעַ אֶתִּי^{את ק'}
 הַלַּכְתִּי אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־אֶחָד־שׁ וְלֹא־שִׁבְרַת^{הלכת ק}
 וְתֹאמַר שְׁלוֹם:

כאן כוסימין הספרדים

וְתַחֲבֹשׂ הָאֵתוֹן וְתֹאמַר אֶל־נְעֵרָה נְהַג וּלְךָ
 אֶל־תַּעֲצֹר לִי לְרֶכֶב כִּי אִם־אִמַּרְתִּי לְךָ :
 וְתִלְךְ וְתִבֵּא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר
 הַבְּרָמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אוֹתָהּ

מנגד

הפטרת וירא

מִנְגֵד וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיְחִזִּי נִעְרוּ הִנֵּה הַשּׁוֹנְמִית
הִלּוּ: עֵתָה רוּץ־נָא לִקְרֹאתָהּ וְאָמַר־לָהּ
הַשְּׁלוֹם לְךָ הַשְּׁלוֹם לְאִישׁךָ הַשְּׁלוֹם לְיֶלֶד
וְתֹאמַר שְׁלוֹם: וְתָבֹא אֶל־אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֶל־הָהָר וְתַחֲזֹק בְּרַגְלָיו וַיִּשְׁגִּיחִזִּי לְהִרְפֹּה
וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים הִרְפֵּה־לָהּ כִּי־נִפְשָׁה
מְרֵה־לָהּ וַיְהִי הָעֵלִים מִפְּנֵי וְלֹא הִגִּיד לִי:
וְתֹאמַר הַשְּׂאֵלֶתִי בֶן־מֵאֵת אֲדֹנָי הֲלֹא
אָמַרְתִּי לֹא תִשְׁלַח אֹתִי: וַיֹּאמֶר לְגִיחִזִּי חָגֹר
מִתְנַיֶּךָ וְקַח מִשְׁעֵנְתִי בְיָדְךָ וְלֶךְ כִּי תִמְצָא
אִישׁ לֹא תִבְרַכְנֶנּוּ וְכִי־יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא תִעֲנֶנּוּ
וְשָׁמַת מִשְׁעֵנְתִי עַל־פְּנֵי הַנֶּעֵר: וְתֹאמַר אִם
הַנֶּעֵר חֵי־יְהוָה וְחֵי־נִפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱזֹבְךָ וַיִּקַּם
וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ: וְגִיחִזִּי עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשֶׂם
אֶת־הַמִּשְׁעֵנֹת עַל־פְּנֵי הַנֶּעֵר וַאֲזַן קוֹל וַאֲזַן
קָשָׁב וַיִּשָּׁב לִקְרֹאתוֹ וַיִּגְדֵּלוּ לֵאמֹר לֹא
הִקִּיץ הַנֶּעֵר: וַיָּבֹא אֶל־יִשַׁע הַבֵּיתָהּ וְהִנֵּה
הַנֶּעֵר יָמַת מִשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ: וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר
הַדְּלָת בַּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה: וַיַּעַל
וַיִּשְׁכַּב

הפטרת חיי שרה שלו

וַיֵּשֶׁב עַל-הַיֶּלֶד וַיִּשֶׂם פֶּיּוֹ עַל-פִּיּוֹ וְעֵינָיו עַל-
עֵינָיו וּכְפִיו עַל-כַּפּוֹ וַיִּגְהַר עֲלָיו וַיַּחֵם בְּשֵׁר ^{כפיו ק}
הַיֶּלֶד: וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית אַחַת הַנָּה וְאַחַת
הַנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עֲלָיו וַיִּזְרַר הַנְּעַר עַד-שִׁבְעַ
פְּעֻמִּים וַיִּפְקַח הַנְּעַר אֶת-עֵינָיו: וַיִּקְרָא אֶל-
גִּיחֹזִי וַיֹּאמֶר קְרֹא אֶל-הַשְּׂנֵמִית הַזֹּאת
וַיִּקְרָאָהּ וַתֵּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בְנֶךָ: וַתֵּבֵא
וַתִּפֹּל עַל-רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ וְאַרְצָה וַתִּשָּׂא
אֶת-בְּנָהּ וַתִּצְאָ:

הפטרת חיי שרה במלכים א סימן א

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּיָא בַיָּמִים וַיִּכְסְהוּ
בְּבָנָיו וַיִּסְוֶה אֶת-יָחִים לָו: וַיֹּאמְרוּ
לוֹ עַבְדֵּיךָ וַיִּבְקְשׁוּ לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה
וַעֲמֻדָה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְרָתְהָ לָו סְכָנָת
וַשְׂכָּבָהּ בְּחִיקְךָ וְחָם לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: וַיִּבְקְשׁוּ
נַעֲרָה יָפָה בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת-
אִבְיִשָׁג הַשְּׂנֵמִית וַיָּבֵאוּ אֹתָהּ לְמֶלֶךְ:
וַהֲנַעֲרָה יָפָה עַד-מָאד וַתְּהִי לְמֶלֶךְ סְכָנָת
וַתִּשְׂרַתְהוּ

הפטרת חיי שרה

וַתִּשְׁרַתְהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ : וְאֲדֹנָיָהּ בֵּן
 חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לָהּ
 רֶכֶב וּפָרָשִׁים וְחֻמְשִׁים אִישׁ רֹצִים לִפְנֵיהּ :
 וְלֹא אֶעְצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּכָה
 עָשִׂיתָ וְגַם הוּא טוֹב תֵּאָדָר מֵאֲדָר וְאֵתוֹ יִלְדָה
 אַחֲרַי אֲבִשְׁלוֹם : וַיְהִי דְבָרָיו עִם יוֹאָב בֶּן
 צְרוּיָה וְעִם אֲבִיתֵר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרָיו
 אֲדֹנָיָהּ : וַצְּרוּק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בְּדִיהוּיָדָע
 וְנָתַן הַנְּבִיא וְשָׁמְעִי וְרַעִי וְהַגְּבוּרִים אֲשֶׁר
 לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנָיָהּ : וַיִּזְבַּח אֲדֹנָיָהּ
 צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר
 אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל אֲחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 וְלִכְלֵ אֲנָשֵׁי הַיְהוּדָה עִבְרֵי הַמֶּלֶךְ : וְאֵת נָתַן
 הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֵת הַגְּבוּרִים וְאֵת שְׁלֹמֹה
 אֲחָיו לֹא קָרָא : וַיֹּאמֶר נָתַן אֶל בֵּית שֶׁבַע
 אִם שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלֹא שָׁמַעַתְּ בִּי מֶלֶךְ
 אֲדֹנָיָהּ בֶּן חַגִּית וְאֲדֹנָיָהּ דָּוִד לֹא יָדָע
 וְעַתָּה לִכִּי אֵיעֲצֶךָ נֹאעֲצָה וּמִלִּטִי אֶת־
 נַפְשֶׁךָ וְאֵת נַפְשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה : לִכִּי וּכְבֹּא

אל

זחחחחחחח

אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמְרָת אֵלָיו הֲלֹא־אָתָּה
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאַמְתְּךָ לֵאמֹר כִּי־
 שְׁלֹמֹה בְנִי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל־כִּסְאִי
 וּמְדוּעַ מֶלֶךְ אֲדֹנָיִהוּ׃ הִנֵּה עוֹדֶךָ מְדַבֶּרֶת שֵׁם
 עִם־הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבוֹא אַחֲרֶיךָ וּמִלֵּאתִי אֶת־
 דְּבָרֶיךָ׃ וְתָבוֹא בְּרַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ
 הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וְאֲבִישׁנָה שְׁנֵי־שָׁנִים
 מִשְׁרַת אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ וְתִקַּד בְּת־שֶׁבַע
 וְתִשְׁתַּחֲוֶה לְמֶלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־לָּךְ׃
 וְתֹאמְרִי לוֹ אֲדֹנָי אֵתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בִּיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְאַמְתְּךָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְנִי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא
 יֹשֵׁב עַל־כִּסְאִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנָיִה מֶלֶךְ
 וְעַתָּה אֲדֹנָיִה הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעַת׃ וַיִּזְבַּח שׁוֹר
 וּמִרְיָא־זָצֵאן רָרֵב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 וְלֹא־בִיתֹר הַכֹּהֵן וְלִיאָב שֶׁר הַצִּבְאוֹ וְלִשְׁלֹמֹה
 עַבְדְּךָ לֹא־קָרָא׃ וְאֵתָּה אֲדֹנָיִה הַמֶּלֶךְ עֵינַי
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ לְהַגִּיד לְהֵסֵמִי יֹשֵׁב עַל־
 כִּסְאִי אֲדֹנָיִה הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ וְהִיָּה כִּשְׁכֵּב
 אֲדֹנָיִה הַמֶּלֶךְ עִם־אִבְתָּיו וְהִיָּתִי אֲנִי וּבְנֵי

הפטרת חיי שרה

שלמה חטאים: והנה עודנה מדברת עם
 המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך לאמר
 הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
 למלך על אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני
 המלך אתה אמרת אדני הו' מלך אחרי והוא
 ישב על כסאי: כיו ירד היום ויזבח שור
 ומריא וזעאן לרב ויקרא לכל בני המלך
 ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והננס אכלים
 ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדני הו'
 ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן
 יהוירעול שלמה עבדך לא קרא: אם מאת
 אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת
 את עבדך מי ישב על כסא אדני המלך
 אחריו: ויען המלך דוד ויאמר קראו לי
 לברת שבע ותבא לפני המלך ותעמוד
 לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חי יהוה
 אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי באשר
 נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי
 שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי

עבודך

תחתי

הפטרת תולדות שלח

תַּחֲתֵי כִּי בֶן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַתִּקַּד בֵּת־
שֶׁבַע אַפִּים אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחֲוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְהוָה
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דְּיֹד לְעַלְמֵ׃

הפטרת תולדות בתרי עשר במלאכי סימן א

משא דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד
מֵלָאכִי׃ אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר
יְהוָה וְאָמַרְתֶּם בְּמָה אֶהְבֵּתֵנוּ הֲלוֹא אֲחֵ עֲשׂוּ
לְיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה וְאֶהֱבֵ אֶת־יַעֲקֹב׃ וְאֶת־
עֲשׂוּ שְׁנֵאתִי וְאִשִּׁים אֶת־הָרִיו שְׁמֵמָה וְאֶת־
נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מְרַבֵּר׃ כִּי־תֹאמַר אֲרוֹם
רִשְׁשֵׁנוּ וְנִשׁוּב וְנִבְנֶה חֲדָבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הַמָּרָה יִבְנוּ וְאֲנִי אֶהְרוֹס וְקִרְאוּ לְהֵם
גְּבוּל רִשְׁעָה וְהֵעֵם אֲשֶׁר־זַעַם יְהוָה עַד־
עוֹלָם׃ וְעֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ
יִגְדַל יְהוָה מֵעַל לְגְבוּל יִשְׂרָאֵל׃ בֶּן יִכְפָּר
אֵב וְעֵבֶד אֲדָנָיו וְאִם־אֵב אֲנִי אִיהָ כְבוֹדִי
וְאִם־אֲרוֹנִים אֲנִי אִיהָ מוֹרְאִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת לְכֶם הַכֹּהֲנִים בְּזוֹי שְׁמִי וְאָמַרְתֶּם

הפטרת תולדות

במה ביזנו את שמך: מגישים על מזבחי
לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך
באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי תגישון
עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין
רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא
פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלונני
פניאל ויחננו מירכס היתה זאת הישא מכס
פנים אמר יהוה צבאות: מי גס בכס ויסגר
דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ
בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה
מידכם: כי ממזרח שמש ועד מכו או גדול
שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי
ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר
יהוה צבאות: ואתם מחללים אתו באמרכם
שלחן יהוה מגאל הוא וניבו נבזה אכלו:
ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה
אותה מידכם אמר יהוה: וארור נוכל ויש

בעדרו

הפטרת תולדות שלט

בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לארני כי
 מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי
 גורא בגוים: ועתה אליכם המצוה הזאת
 הכהנים: אם לא תשמעו ואם לא תשימו
 על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
 ושלחתי בכם את המארה וארותי ארת
 ברכותיכם וגם ארותיה פי אינכם שמים
 על לב: הנני גער לכם ארת הזרע וזריתי
 פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם
 אליו: וידעתם פי שלחתי אליכם ארת
 המצוה הזאת להיורת בריתי ארת לוי אמר
 יהוה צבאות: בריתי היתה אתו החיים
 והשלוש ואתנם לו מורא ויראני ומפני
 שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו
 ועולה לא נמצא בשפתיו בשלוב ובמישור
 הלך אתי ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן
 ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך
 יהוה צבאות הוא:

הפטרת ויצא

הפטרת ויצא בהושע סימן יא

וְעַמִּי תְלוּאִים לְמִשׁוֹבְתֵי וְאֶל־עַל־
יִקְרָאֵהוּ יַחַד לֹא יְרוּמָם׃ אֵיךְ אֶתְנֶךָ
אֶפְרַיִם אֲמַנְנֶךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתְנֶךָ כְּאֶדְמָה
אֲשִׁימֶךָ כְּצִבְאִים נִהַפְךָ עָלַי לְבִי יַחַד נִכְמְרוּ
נַחֲוִמֵי׃ לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אֲשׁוּב
לְשַׁחַת אֶפְרַיִם כִּי אֵל אֲנִכִּי וְלֹא אִישׁ בְּקִרְבֶּךָ
קָדוֹשׁ וְלֹא אֲבֹא בְעִיר׃ אַחֲרַי יְהוֹה יִלְכּוּ
כְּאֲרִיֵה יִשָּׂאג כִּי הוּא יִשָּׂאג וַיַּחֲרִדוּ בָנִים
מִיָּם׃ יַחֲרִדוּ כְּצִפּוֹר מִמְצָרִים וּכְיוֹנָה מֵאֲרָץ
אֲשׁוּר וְהוֹשִׁבְתִּים עַל־בְּתֵיהֶם נֶאֱמַר יְהוֹה׃
סָבַבְנִי בַכַּחַשׁ אֶפְרַיִם וּבִמְרֹמֵה בֵּית יִשְׂרָאֵל
וַיְהוּדָה עַד רֹד עִם־אֵל וְעִם־קְדוֹשִׁים נֶאֱמַר׃
אֶפְרַיִם רָעָה רוּחַ וְרֹדֵף קָדִים כָּל־הַיּוֹם כָּזָב
וְשָׂד יִרְבֶּה וּכְרִית עִם־אֲשׁוּר יִכְרְתוּ וְשָׂמָן
לְמִצְרַיִם יִגְבַּל׃ וְרִיב לִיהוּדָה עִם־יְהוּדָה
וּלְפָקֵד עַל־יַעֲקֹב כְּדַרְכֵּיּוֹ כִּמְעַלְלֵיּוֹ יִשָּׁב
לוֹ׃ בְּבִטָּן עָקֵב אֶת־אֲחִיו וּבְאֹזְנוֹ שָׂרָה אֶת־
אֱלֹהִים

הפטרת ויצא

שמ

אלהים: וישר אל-מלאך ויכל בכה ויתחנן
 לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו:
 והיה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ואתה
 באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקורה
 אל-אלהיך תמיד: כנען בידו מאזני מרמה
 לעשק אהב: ויאמר אפרים אף עשרתי
 מצאתי און לי כל-יגיעי לא ימצאו לי עון
 אשר-חטא: ואנכי יהוה אלהיך מארץ
 מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד:
 ודברתי על-הנביאים ואנכי חזון הרביתי
 וביד הנביאים אדמה: אסגלעד און אף-
 שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם
 כגלים על תלמי שדי:

כאן מתחילים האשכנזים הפטרת וישלח

ויברח יעקב שדה ארס ויעבר ישראל
 באשה ובאשה שמר: ובנביא
 העלה יהוה את-ישראל ממצרים ובנביא
 גשמר: הכעים אפרים תמרורים ודמיו
 כט ר 4 29 עליו

הפטרת וישלח

עליו יטוש והרפתו ישיב לו ארנון : כדבר
אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם
בבעל וימת : ועתה יוספול חטאו ועשו
להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה
חרשים כלה להם הם אמרים זכתי אדם
עגלים ישקון : לכן יהיו כענן בקר וכטר
משכים הלך כמין יסער מגרן וכעשן
מארבה : ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים
ואלהים זולתי לא תדעו ומושיע אין בלתי :
אני ידעתך במדבר בארץ תלאוברת :
כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על-כן
שכחוני : ואהי להם כמו-שחל כנמר על-
דרך אשור : אפגשם כדב שכול ואקרע
סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה
תבקעם : שחתך ישראל כי-בי בעורף :
אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל-עריך
ושפטך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים :
אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי : צרור
עין אפרים צפונה חטאתו : חבלי יולדה
יבאו

הפטרת וישלח שמא

יבאו לו הוא-בן לא-חכם כי-עת לא-יעמד
 במשבר-בנים: מיד שאול אפרים ממורת
 אנאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול
 נחם יסתר מעיני: כי הוא בין אחים יפריא
 יבוא קדים רוח יהודה ממדבר עלה ויבוש
 מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר בל-
 כלי חמה: תאשם שמרון כי מרתה
 באלהיה בהרב יפלו עלליהם ירששו
 והריותיו יבקעו: שובה ישראל עד יהודה
 אל-היך כי כשלת בעונך: קחו עמכם
 דברים ושובו אל-יהודה אמרו אליו כל-
 תשא עון-קח טוב ונשלמה פרים שפתינו:
 אשור לא ישיענו על-סוס לא נרכב ולא
 נאמר עוד אלהינו למעשה ידנו אשר-בך
 ירחם יתום: ארפא משוכתם אהבם נדבה
 כי שב אפי ממנו: אהיה כמל לישראל
 יפרח פשושנה ויך שרשי כלבנון: ילכו
 ונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון:
 ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן

הפטרת וישלח

זכרו כִּי־אֵין לַבְּנוֹן: אִפְרַיִם מֵה־לִּי עוֹד
לְעֵצְבִים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ אֲנִי כִבְרוֹשׁ
רַעְנַן מִמֶּנִּי פָרִיךְ נִמְצָא: מִי חָכֵם וַיִּבֶן
אֱלֹהֵי נְבוֹן וַיִּדְעֵם כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי יְהוָה
וַצַּדִּיקִים יִלְכוּ בְּסוּפְשָׁעִים יִפְּשְׁלוּ בָם:

הפטרת וישלח בתרי עשר בעבריה סימן א

חזון עֲבַדְיָה כֹה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
לְאֵרוֹם שְׁמוּעָה שָׁמְעֵנוּ מֵאֵת יְהוָה

וַצִּיר בְּגוֹיִם שָׁלַח קוֹמוּ וַנִּקְוְמָה עֲלֵי הַ
לְמַלְחָמָה: הִנֵּה קָטַן נִתְתִּיךָ בְּגוֹיִם בְּזוּי אֶתְּהָ
מֵאֵד: זְרוֹן לַבָּךְ הַשִּׁיֵּאֵךְ שִׁכְנֵי בַחְגוּי־סַלַע
מְרוֹם שִׁבְתוּ אִמַר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִידֵנִי אֶרֶץ:

אִם תִּגְבֶּיָה כְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכְבִים שָׁמַיִם
קִנְךָ מִשָּׁם אֲוִירֶךָ נֹאֵם יְהוָה: אִם גִּבְעוֹת
בְּאוֹרֶךְ אִם שִׁרְדֵי לַיְלָה אִיךָ נִרְמִיתָה
הֲלוֹא יִגְבּוּ דִים אִם בְּצָרִים בְּאוֹרֶךְ הֲלוֹא
יִשְׁאִירוּ עֲלֵךְ לוֹת: אִיךָ נִחַפְּשׂוּ עֵשׂוּ נִבְעוּ
מִצַּפְנֵינוּ: עַד הַגְּבוּל שֶׁלְּחוֹךְ כָּל אֲנָשִׁי

בריתך

הפטרת וישלח שמא

בְּרִיתְךָ הַשְּׂאֵוֹךְ יִכְלוּ לְךָ אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֶךָ
 לַחֲמֶךָ יִשְׁמוּ מִזֹּר תַּחֲתֶיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ :
 הֲלוֹא בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱסַיְהוּדָה וְהֶאֱבֹדְתִי
 חֲכָמִים מְאֹדִים וְתְבוּנָה מִהֵרָ עֲשׂוּ : וְחַתּוּ
 גְבוּרֶיךָ תִּימָן לִמְעַן יִכְרַת־אִישׁ מִהֵרָ עֲשׂוּ
 מִקָּטָל : מִחֲמַס אַחֶיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּךָ בּוֹשָׁה
 וְנִכְרַת לְעוֹלָם : בַּיּוֹם עֲמַדְךָ מִנְּגֹד בַּיּוֹם
 שְׁבוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרוֹ וְעַל־
 יְרוּשָׁלַם יָדוּ גֹדֵל גַּם־אֶתְּהָ כְּאַחֵר מֵהֶם :
 וְאֵל־תֵּרָא בַּיּוֹם אַחֶיךָ בַּיּוֹם נִכְרוּ וְאֵל־
 תִּשְׂמַח לְבַנְיִי־יְהוּדָה בַּיּוֹם אֲבָדָם וְאֵל־תִּגְדֹּל
 פִּיךָ בַּיּוֹם צָרָה : אֵל־תְּבוֹא בְּשַׁעַר־עַמִּי
 בַּיּוֹם אִידָם אֵל־תֵּרָא גַם־אֶתְּהָ בְּרַעְתּוֹ בַּיּוֹם
 אִידוֹ וְאֵל־תִּשְׁלַחנָה בְּחִילוֹ בַּיּוֹם אִידוֹ :
 וְאֵל־תַּעֲמֹד עַל־הַפָּרֶק לְהַכְרִית אֶת־
 פְּלִיטָיו וְאֵל־תִּסְגֹּר שְׁרִידוֹ בַּיּוֹם צָרָה : כִּי
 קְרוֹב יוֹם־יְהוּדָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר
 עֲשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לְךָ גַּמְלָה יָשׁוּב בְּרֵאשֶׁה : כִּי
 כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתָם עַל־הָר קִדְשֵׁי־יִשְׁתּוּ כָּל־הַגּוֹיִם

תמיד

שערו ק'

הפטרת וישב

תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובהר ציון
תהיה פליטה והיה קדש וירשו בירת יעקב
את מורשיהם: והיה בית יעקב אש ובית
יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם
ואכלום ולא יהיה שריר לבית עשו כי יהוה
דבר: וירשו הנגב את הר עשו והשפלה
את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת
שדה שמרון ובנימן את הגלעד: וגלת
החל הזה לבני ישראל אשר פגעו עדי
צדפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את
ערי הנגב: ועלו מושיעים בהר ציון לשפט
את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

הפטרת וישבת עבדמוס סימן ב

כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל
ועל ארבעה לא אשובנו על
מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים:
השאפים על עפר ארץ בראשדלים וזרף
ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען
חלל את שם קדשי: ועל בנדים חבלים

יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בירת
 אלהיהם: ואנכי השמדתי את האמרי
 מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא
 כאלונים ואשמיד פרו ממעל ושרשיו
 מתחת: ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
 ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת
 את ארץ האמרי: ואקים מבניכם לנביאים
 ומבחוריכם לנזירים האף אין זאת בני
 ישראל נאם יהוה: ותשקו את הנזירים יין
 ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו:
 הנה אנכי מעיק תחתכם כאשר תעיק
 העגלה המלאה לה עמיר: ואבר מנוס
 מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט
 נפשו: והנפש הקשרת לא יעמד וקל
 ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט
 נפשו: ואמץ לבו בגבורים ערום ינוס
 ביום ההוא נאם יהוה: שמעו את הדבר
 הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
 על כל המשפחה אשר העליתי מארץ
 מצרים

הפטרת מקץ

מִצְרַיִם לֵאמֹר: רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי מִכָּל
מִשְׁפְּחוֹת הָאָדָמָה עַל־כֵּן אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם
אֵת כָּל־עֹנֹתֵיכֶם: הֵילְכוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו
בְּלַתִּי אִם־נֹעְרוּ: הִישָׂא אֲרִיה בִּיעַר וּמִרְרָף
אֵינֶן לוֹ הֵיטֵן כְּפִיר קוֹלוֹ מִמְעַנְתּוֹ בְּלַתִּי
אִם־לִכְר: הַתְּפוֹל צְפוּר עַל־פַּח הָאָרֶץ
וּמוֹקֵשׁ אֵינֶן לָהּ הֵיעֵלָה־פַח מִן־הָאָדָמָה
וְלִכּוֹד לֹא יִלְכוּד: אִם־יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר
וְעַם לֹא יַחְרְדוּ אִם־תְּהִיָּה רָעָה בְּעִיר וַיְהוּהוּ
לֹא עֲשֵׂה: כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי הוּוֹה דְבַר כִּי
אִם־גָּלָה סוּרוֹ אֶל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים:
אֲרִיה שֹׂאֵג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי הוּוֹה דְבַר כִּי
לֹא יִנְבֵּא:

הפטרת מקץ במלכים א סימן ג

וַיִּקְרָא שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבֹא
יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד וּלְפָנָיו אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה וַיַּעַל עֲלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹס וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה
לְכָל עֲבָדָיו: אִזְתְּבֹאנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת
אֶל

הפטרת מקין שמד

אֵל־הַמֶּלֶךְ וְתַעֲמִדְנָה לִפְנֵינוּ׃ וְתֹאמֶר
הָאִשָּׁה הָאֶחָת בִּי אֲדֹנָי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת
יָשְׁבַת בְּבֵית אֶחָד וְאֶלֶר עִמָּה בְּבֵית׃ וְהִי
בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִי וְתֵלֵד גַּם הָאִשָּׁה
הַזֹּאת וְאֲנַחְנוּ יִהְיוּ אִין זֶר אֲתָנוּ בְּבֵית
זֹלֹתֵי שְׁתֵּי־סָאֲנַחְנוּ בְּבֵית׃ וַיִּמַּת בֶּן הָאִשָּׁה
הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עֲלָיו׃ וְתִקַּם בְּתוֹךְ
הַלַּיְלָה וְתִקַּח אֶת־בְּנֵי מֵאֶצְלֵי וְאֶמְתֵּךְ יִשְׁנָה
וְתִשְׁכַּיְכֶהוּ בְּחִיקָה וְאֶת־בְּנֵה הַמַּת הַשְּׁכִיבָה
בְּחִיקִי׃ וְאִקַּם בְּבִקֹּר לְהִינִיק אֶת־בְּנֵי וְהִנֵּה־
מַת וְאֶת־בִּוּוֹן אֵלָיו בְּבִקֹּר וְהִנֵּה לֹא־הִיָּה בְנֵי
אֲשֶׁר יִלְדֵתִי׃ וְתֹאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֲרֵת לֹא
כִי בְנֵי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּרַת וְזֹאת אֲמַרְתִּי לֹא כִי
בְנֵךְ הַמַּת וּבְנֵי הַחַי וְתִדְבַרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֲמַרְתִּי זֶה־בְנֵי הַחַי וּבְנֵךְ
הַמַּת וְזֹאת אֲמַרְתִּי לֹא כִי בְנֵךְ הַמֵּרַת וּבְנֵי
הַחַי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי־חֶרֶב וַיָּבִיאוּ
הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־
הַיֶּלֶד הַחַי לְשָׁנַיִם וְתִנּוּ אֶת־הַחֶרֶב לְאַחֲרָהּ
וְאֵת

הפטרת ויגש

וְאֵת־הַחֲצִי לְאַחַת׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
בָּנָה הָחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עֲלֵי־
בָנָהּ וַתֹּאמְרוּ בִי אֲדֹנָי תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיְלֹוד
הַחֲחִי וְהִמַּת אֶל־תְּמִיתָהּ וְזֹאת אָמַרְתָּ גַם־לִי
גַם־לָךְ לֹא־יְהִי גִזְרוֹ׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיְלֹוד הַחֲחִי וְהִמַּת לֹא־תְמִיתָהּ
הִיא אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר שִׁפְטָה הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־רָאוּ
כִּי־חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃
וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שֹׁלֵמָה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

הפטרת ויגש ביהזקאל סימן לו

וַיֹּרְדֵי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאֵתֶּךָ
בֶּן־אָדָם קַח־לָךְ עֵיץ אֶחָד
וּכְתַב עָלָיו לַיהוָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ
וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לַיּוֹסֵף עֵץ
אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ׃ וְקָרַב
אֶתֶּם אֶחָד אֶל־אֶחָד לָךְ לַעֲיֵן אֶחָד
וְהָיוּ לְאַחֲרֵים בְּיַדְךָ׃ וּכְאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ

חבריו ק'
חבריו ק'

בני

הוא

בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא תִגִּיד לָנוּ מִה אֱלֹהֵי
 לָךְ: דַּבֵּר אֱלֹהִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת עֵינַי יוֹסֵף אֲשֶׁר בִּיד אֶפְרַיִם
 וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ וְנִתְּתִי אוֹתָם עָלָיו אֶת־
 עֵץ יְהוּדָה וְעִשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד
 בִּידָי: וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם
 בִּידֶךָ לְעֵינָיָם: וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִבֶּן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ שָׁם וְקִבַּצְתִּי אוֹתָם
 מִסְבִּיב וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל־אֶרְצָתָם:
 וְעִשִׂיתִי אִתְּם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהַר יִשְׂרָאֵל
 וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֹלָם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה־
 עוֹד לְשְׁנַיִם גּוֹיִם וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשֵׁנִי
 מִמַּלְכוֹת עוֹד: וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלוּלֵיהֶם
 וּבִשְׁקוּצֵיהֶם וּבְכֹל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְּם
 מִכָּל מוֹשְׁבֵיתֵיהֶם אֲשֶׁר חִטְּאוּ בָהֶם וּמִתְּהַרְתִּי
 אֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם
 לְאֱלֹהִים: וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוּעֵה
 אֶחָד יִהְיֶה לְכֹלָם וּבְמִשְׁפַּטִּי יִלְכוּ וְחֻקְתִּי

חבריו ק'

יהיו ק'

ישמרו

הפטרת ויחי

ישמרו ועשו אותם: וישבו על הארץ אשר
נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה
אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני
בניהם עד עולם ורוד עבדי נשיא להם
לעולם: וכרתי להם ברית שלום ברית
עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם
ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: והיה
משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה
מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם
לעולם:

הפטרת ויחי במלכים א סימן ב

ויקרבו ימידוד למורת ויצו את
שלמה בנו לאמר: אנכי
הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית
לאיש: ושמרת את משמרת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו לשמר חקתיו ומצותיו
ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה
למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת
כל

כֹּל־אֲשֶׁר תִּפְנֶה שֵׁם׃ לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת־
 דְּבָרֹו אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ
 אֶת־דַּרְכֶּם לִלְכֹת לִפְנֵי בְּאֵמַת כָּכֵל לִבְכֶם
 וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־זָכַרְתָּ לָךְ אִישׁ מֵעַל
 כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ וְגַם אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר־
 עָשָׂה לִי יוֹאֵב בֶּן־זֵרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־
 שָׂרֵי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן־נֹר וְלַעֲמֹשָׂא
 בֶּן־תָּר וַיְהַרְגֵם וַיִּשֶׂם דְּמֵי־מַלְחָמָה בְּשֵׁלֶם
 וַיִּתֵּן דְּמֵי מַלְחָמָה בְּחַגְרָתוֹ אֲשֶׁר בְּמַרְזֵנוֹ
 וּבְנִעְלוֹ אֲשֶׁר בְּרִגְלָיו׃ וְעָשִׂיתָ כַּחֲכַמְתָּךְ
 וְלֹא־תוֹרַד שִׁיבְרָתוֹ בְּשֵׁלֶם שְׂאֵל׃ וּלְבָנַי
 בְּרִזְיָלִי הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֹכְלֵי
 שֶׁל־חֲנֹךְ כִּי־כֵן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מִפְּנֵי
 אֲבִי־שְׁלוֹם אַחִיד׃ וְהָנָה עִמָּךְ שָׁמַעִי בֶן־גֵּרָא
 בֶּן־הַיְמִינִי מִבְּחָרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָהּ
 נִמְרָצָת בַּיּוֹם לְכַתִּי מַחֲנִים וְהוּא־אִירַר
 לְקַרְאֹתִי הִירְדֵן וְאַשְׁבַּע לוֹ בַּיהוָה לֵאמֹר
 אִם־אֶמִּיתָךְ בְּחָרֵב׃ וְעָתָה אֵל־תִּנְקְהוּ כִּי־
 אִישׁ חָכֵם אֶתָּה וַיִּדְעָתָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

הפטרת שמות

לו והורדת את שיבתו בדם שאול : וישכב
דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים
אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנים : ושלמה ישב על-
בסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד :

הפטרת שמות כמנהג הספרדים בירמיה
סימן א

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
אשר בענתורת בארץ בנימן :
אשר היה דבר יהודה אליו בימי ואשיהו
בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו : ויהי בימי יהויקים בן-
יאשיהו מלך יהודה ערבתם עשתי עשרה
שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד-
גלות ירושלם בהדש החמישי : ויהי דבר
יהוה אלי לאמר : בטרם אצורך בבטן
ידעתך ובטרם תצא מרחם הקדשתך
גביא לגוים נתתך : ואמר אהה ארני יהוה

ג' יתירה

הנה

הפטרת שמות שמו

הנה לא ירעתי דבר כי נער אנכי : ויאמר
יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על
כל אשר אשלחך תלך וארץ כל אשר
אצוך תדבר : אל תירא מפניהם כי אתך
אני להצילך נאם יהוה : וישלח יהוה את
דו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי
דברי בפיה : וראה הפקדתיך היום
הזה על הגוים ועל הממלכות לנרדוש
ולנתוץ ולהאבד ולהרוס לבנות ולנטוע
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה
ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה :
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות פי שקד
אני על דברי לעשותו : ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סר
נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה : ויאמר
יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל
ישבי הארץ : כי הנני קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש
כסאו פתחו שערי ירושלם ועל כל חומתיה

הפטרת שמות

סְבִיבוֹעַל כָּל־עַרֵי יְהוּדָה׃ וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטִי
אוֹתָם עַל כָּל־רַעְתָּם אֲשֶׁר עֲבֹנִי וַיִּקְטְרוּ
לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּעֲשֵׂי יָדֵיהֶם׃
וְאַתָּה תֵּאָזֵר מִתְנַיִךְ וּקְמַת וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם
אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנֹכִי אֶצְוֶךָ אֶל־תַּחַת מַפְּנֵיהֶם
פֶּן־אֲחַתְּךָ לַפְּנֵיהֶם׃ וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִיךָ
הַיּוֹם לְעַר מִבְּצָר וּלְעַמּוּד בְּרוֹזל וּלְחַמּוֹת
נְהַשֵּׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֵיהָ
לְכַהֲנֵיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ׃ וְנִלְחַמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא
יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי־אֲתָךְ אֲנִי נֹאֵם יְהוָה לְהַצִּילְךָ׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הֲלוֹךְ וּקְרֵאתָ
בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי
לָךְ חֶסֶד נְעוּדֶיךָ אֲהַבֵּת כָּל־וּלְרֵתֶיךָ לְכַתֵּךְ
אֲחֵרֵי בְּמִדְבַר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ
יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָה כָּל־אֲכָלֶיךָ
יִאֲשְׁמוּרָעָה תִּבְנֶא אֲלֵיהֶם נֹאֵם יְהוָה׃

הפטרת ואלה שמות כמנהג האשכנזים

בישעה סימן כז

הַבָּאִים יִשְׂרָשֵׁעֵקֶב יִצִּיץ וּפְרַח יִשְׂרָאֵל

ומלאו

הפטרת שמות שמח

וּמְלֹאוּ פְּנֵי תַבַּל תְּנוּבָה׃ הַפְּמַכֶּת מִכֶּהוּ
 הִכְהוּ אִם־כֹּהֲרֹג הַרוּגִיו הַרְג׃ בְּסֹאפָאָה
 בְּשִׁלְחָה תְּרִיבְנָה הַגָּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם
 קָדִים׃ לָכֵן בּוֹאֵר יִכְפֹּר עֵוֹן־יַעֲקֹב וְזֶה
 כָּל־פְּרֵי הַסֵּר חֲטָאתוֹ בְּשׁוּמוֹ כָּל־אֲבֵנֵי
 מִזְבֵּחַ כִּי־אֲבֵי־גֹר מִנְּפֹצוֹת לֹא־יִקְמוּ
 אֲשֵׁרִים וְחַמְנִים׃ כִּי עֵר בְּצוּרָה בְּדֹר
 גֹּוֹר מִשְׁלַח וְנִעֲזֹב כַּמְדַּבֵּר שֵׁם יִרְעָה עַגֹּל
 וְשֵׁם יִרְבֵּץ וְכֹלָה סַעֲפִיָּה׃ בִּיבֵשׁ קִצְרָה
 תִּשְׁבְּרָנָה נְשִׁים בָּאוֹת מֵאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא
 עִם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יִרְחַמְנוּ עֲשֵׂהוּ
 וַיִּצְרוּ לֹא יִחַנְנוּ׃ וְהִירָה בְּיוֹם הַהוּא יִחַפֵּט
 יְהוָה מִשְׁבֵּלֵת הַנְּהַר עַד־נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם
 תִּלְקַטְוּ לְאַחַד אַחַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִירָה
 בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹלָה וּבְאוֹ
 הַאֲבָדִים בְּאַרְצֵי אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאַרְצֵי
 מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַם׃ הוּי עֲטַרְתַּ גֵּאוֹת שְׂכָרֵי אֲפָרַיִם
 וַיִּצִין נֶבֶל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיֹאֵ

שמנים

הפטרת שמות

שְׁמַיִם הַלּוּמֵי יוֹן׃ הִנֵּה חֹזֵק וְאַמֵּץ לְאֲדוֹנָי
 כְּזֶרֶם בָּרָד שֶׁעַר קָטַב כְּזֶרֶם מִים כְּבִירִים
 שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לְאָרֶץ בִּיד׃ בְּרַגְלֵים תִּרְמַסְנָה
 עֲטַרְתַּי וְאֹת שְׂכֹרֵי אֶפְרַיִם׃ וְהִיתָה צִיצֵת
 וְגַל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּימַת
 שְׁמַיִם כְּבִכּוּרָה בְּטָרֶם קִיץ אֲשֶׁר יִרְאֶה
 הַרְאֵה אוֹתָהּ בְּעוֹדָה בְּכַפּוֹ יְבַלְעֶנָּה׃ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לְעֲטַרְתַּי צְבִי
 וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לְשֵׁנֵי עַמּוֹ׃ וְלִרוּחַ
 מִשְׁפָּט לְיוֹשְׁבֵי עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה מִשִּׁבֵי
 מַלְחָמָה שְׁעָרָה׃ וְגַם־אֵלֶּה בֵּינָם שְׁנוֹ וּבִשְׂכָר
 תַּעֲוֹ כַהֵן וְנָבִיא שְׁנוֹ בִשְׂכָר וְגַלְעָד מִן־הַיַּיִן
 תַּעֲוֹ מִן־הַשְּׂכָר שְׁנוֹ בְּרֹאֵה פָקוּ פְלִילִיָּה׃ כִּי
 כָל־שְׁלַחְנוֹת מַלְאֲכֵי קִיא צֵאָה בְּלִי מְקוֹם׃
 אֶת־מִי יוֹרֵה דָעָה וְאֶת־מִי יִבֵּן שְׁמוּעָה גְמוּלָה
 מִחֶלֶב עֵתִיקֵי מִשְׁדֵּיִם׃ כִּי צָו לָצֹו צָו לָצֹו
 קוֹ לָקוּ קוֹ לָקוּ זַעַר שֵׁם זַעַר שֵׁם׃ כִּי בִלְעֵנִי
 שִׁפָּה וּבִלְשׁוֹן אַחֲרַת יְדַבֵּר אֶל־הָעַם הַזֶּה׃
 אֲשֶׁר יֹאמַר אֵלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הִנִּיחוּ

לעוף

הפטרות וארא שמט

לְעִיף וְזֹאת הַמְרַגְעָה וְלֹא אָבֹא שְׁמוּעַ: וְהִיא
לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צִוּ לְצֹוּ לְצֹוּ לְקוּ לְקוּ
לְקוּ זְעַר שֵׁם זְעַר שֵׁם לְמַעַן יִלְכוּ כְּשֵׁלוֹ אַחֲזֹר
וְנִשְׁבְּרוּ וְנִזְקְשׁוּ וְנִלְכְּדוּ: לָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי בֵית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אֲבֹרָהִם
לֹא־עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנִיו
יִחְזָרוּ: כִּי בִרְאוּתוֹ יִלְדִּי מַעֲשֵׂה יְדֵי
בְּקִרְבּוֹ יִקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְרוֹשׁ
יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ:

הפטרות וארא ביחזקאל סימן כח

כֹּה־ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִבְצֵי אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ
בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וַיֵּשְׁבוּ עָלַי
אֲדַמְתֶּם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לַיַּעֲקֹב:
וַיֵּשְׁבוּ עָלַי לַבִּטָּח וּבְנוּבֵתִים וְנִטְעוּ כְרָמִים
וַיֵּשְׁבוּ לַבִּטָּח בַּעֲשׂוֹתֵי שִׁפְטִים בְּכָל הַשְּׂאֲטִים
אֲתָם מִסְבִּיבֹתָם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם: בַּשָּׁנָה הָעֲשָׂרִית בַּעֲשָׂרֵי בָשָׁנִים

הפטרת וארא

עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הִיָּה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנֶיךָ עַל־פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְהִנֵּבֵא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כְּלָה : דְּבַר
וְאָמַרְתָּ כֹה־אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי עֲלֶיךָ
פְּרֻעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגְּדֹל הַרְבִּיץ
בְּתוֹךְ יֵאָרֶוּ אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי וְאֲנִי
עָשִׂיתָנִי : וְנָתַתִּי חַחִיִּים בְּלִחְיֶיךָ וְהִדְבַקְתִּי
דָגְתֵי־אֲרֶיךָ בְּקִשְׁקֻשְׁתֶּיךָ וְהִעֲלִיתִךָ מִתּוֹךְ
יֵאָרֶיךָ וְאֵת כָּל־דָגְתֵי יֵאָרֶיךָ בְּקִשְׁקֻשְׁתֶּיךָ
תִּדְבֹק : וְנִטְשְׁתֶּיךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתְךָ וְאֵת
כָּל־דָגְתֵי יֵאָרֶיךָ עַל־פְּנֵי הַשְּׂדֵה תִפּוֹל לֹא
תִאֶסֶף וְלֹא תִקְבֹץ לַחִירַת הָאָרֶץ וְלִעוֹף
הַשָּׁמַיִם נָתַתִּיךָ לֶאֱכֹלָה : וַיִּדְעוּ כָל־יֹשְׁבֵי
מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יֵעַן הָיוּתֶם מִשְׁעָנֹת
קָנָה לְבַיִת יִשְׂרָאֵל : בְּתַפְשֵׁם בְּךָ בַכַּפֹּךְ
תִרְוִץ וּבִקְעַת לֶהֱם כָּל־כֶּתֶף וּבִהֲשֻׁעַנֶם
עֲלֶיךָ תִשְׁבֵּר וְהִעֲמַדְתָּ לֶהֱם כָּל־מִתְנִים :
לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא עֲלֶיךָ
חֶרֶב וְהִכַרְתִּי מִמֶּךָ אָדָם וּבִהֲמָה : וְהִיתָה

תאים ק

בבב ק

ארץ

אֶרֶץ־מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחֲרָבָה וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי
 יְהוָה יַעַן אָמַר יְאֹר לִי וְאֲנִי עָשִׂיתִי לָכֵן
 הֲנִי אֵלֶיךָ וְאֵל־יֵאֲרֹךְ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְחֲרָבוֹת חָרָב שִׁמְמָה מִמִּגְדַל סוּנָה
 וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ׃ לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ רִגְלֵךְ
 אָדָם וְרִגְלֵךְ בָּהֶמָּה לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ וְלֹא תִשָּׁב
 אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 שִׁמְמָה בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נְשִׁמוֹת וְעַרְיָה
 בְּתוֹךְ עָרִים מִחֲרָבוֹת תִּהְיֶינָה שִׁמְמָה אַרְבָּעִים
 שָׁנָה וְהִפְצַתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזֵרִיתִים
 בְּאֲרָצוֹת׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִקְּדוֹן
 אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים
 אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה׃ וְשָׁבַתִּי אֶת־שְׁבוֹת מִצְרַיִם
 וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם אֶרֶץ פְּתוּס עַל־אֶרֶץ
 מִכּוּרְתָם וְהָיוּ שֵׁם מַמְלָכָה שְׁפֵלָה׃ מִן־
 הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפֵלָה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד
 עַל־הַגּוֹיִם וְהַמַּעֲטָתִים לְבַלְתִּי רָדוֹת בְּגוֹיִם׃
 וְלֹא־יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמַבְטַח מִזִּבְרִי
 עַן בְּפָנֹתָם אַחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי אֲדֹנָי

הפטרת בא

יְהוָה׃ וַיְהִי בְעֵשְׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה בְּרֵאשִׁית
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
בֶּן־אָדָם נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הָעֶבְדִּי
אֶת־חִילוֹ עֲבָדָה גְדֹלָה אֶל־צֹר כָּל־רֹאשׁ
מִקְרָח וְכָל־כְּרֶתֶף מְרוּטָה וְשָׂכַר לֹא־הָיָה
לוֹ וּלְחִילוֹ מִצֹּר עַל־הָעֲבָדָה אֲשֶׁר־עָבַד
עָלָיָה׃ לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי נָתַן
לְנְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְנִשְׂאָה הַמִּנָּה וְשָׁלַל שָׁלָלָה וּבָזַז בָּזָה
וְהִיתָה שָׂכַר לְחִילוֹ׃ פָּעַלְתוּ אֲשֶׁר־עָבַדְתֶּם
נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי
נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה׃ כִּי־וּמָן הָהוּא אֲצַמִּיחַ קֶרֶן
לְבַיִת יִשְׂרָאֵל וְלֹךְ אֲתָן פֶּתַח־חֹזֶק פֶּה בְּתוֹכָם
וַיִּרְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

הפטרת בא בירמיה סימן מו

הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
הַנְּבִיא לְבוֹא נְבוּכַדְרֶאֶצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
הַגִּידוּ

הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו
בגף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי
אכלה חרב סביביך: מדוע נסחף אבירך
לא עמד כי יהוה הרפו: הרבה כושל
גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו
מפני חרב היונה: קראו שם פרעה מלך
מצרים שאון העביר המועד: חי אני נאם
המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
ובכרמל בים יבוא: כלי גולה עשילך
ושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה
ונצתה מאין יושב: עגלה יפה פיה מצרים
קרן מצפון בא בא: גם שכריה בקרבה
כעגלי מרבק כי גם הפה הפנו נסו יחדיו
לא עמדו כי יום אידם בא עליהם ערת
פקדתם: קולה כנחש ילך כי בהיל
ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים:
קרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כירבו
מארבה ואין להם מספר: הבישה ברג

הפטרת בשלה

מצרים נתנה ביד עם צפון: אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל
אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל
אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל
הבטחים בו: ונתתים ביד מבקשי
נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד
עבריו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם
יהוה: ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל
תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מהריד: אתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה
כלה בכל הגוים אשר הודחתך שמה
ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט
ונקה לא אנקך:

טלא ר

הפטרת בשלה בשופטים סימן ד

ודבורה אשה נביאה אשת לפידות
היא שפטה את ישראל
בעת

הפטרת בשלח שוב

בַּעֲרַת הַהַיָּא : וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת-תֹּמֶר
 דְּבוּרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית-אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם
 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁפָּט : וַתִּשְׁלַח
 וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן-אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא-צִוְּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לָךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר וּלְקַחַת עִמָּךְ עֲשֶׂרֶת
 אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זַבְלוֹן :
 וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל-נַחַל קִישׁוֹן אֶת-סִיסְרָא
 שֶׁר-צַבָּא יָבִין וְאֶת-רַכְבּוֹ וְאֶת-הַמוֹנֵי
 וַתִּתֵּיָהוּ בִידֶךָ : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק אִם-
 תֵּלְכִי עִמִּי וְהִלַכְתִּי וְאִם-לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא
 אֵלֶיךָ : וַתֹּאמֶר הֵלֶךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אִפְסֵי לֹא-
 תְהִיָה תִפְאָרְתְּךָ עַל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר-אַתָּה הוֹלֵךְ
 כִּי בִיד אִשָּׁרָה יִמְכַר יְהוָה אֶת-סִיסְרָא
 וְתִקַּם דְּבוּרָה וְתֵלֶךְ עִם-בָּרַק קְדֹשָׁה :
 וַיַּעַק בָּרַק אֶת-זַבְלוֹן וְאֶת-נִפְתָּלִי קְדֹשָׁה
 וַיַּעַל בְּרִגְלָיו עֲשֶׂרֶת אֲלָפֵי אִישׁ וְתַעַל עִמּוֹ
 דְּבוּרָה : וַחֲבַר הַקִּינִי נִפְרַד מִקֵּץ מִבְּנֵי חֶבֶב
 חָתָן מֹשֶׁה וַיֵּט אֹהֶלוֹ עַד-אֵלּוֹן בְּצַעֲנַיִם אֲשֶׁר

ל ד 4 3 • את

הפטרת בשלח

אֶת־קֹרֶשׁ׃ וַיִּגְדּוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָרַק בֶּן־
אֲבִינֵעַם הֶרֶב־תָּבוֹר׃ וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת־כָּל־
רִכְבּוֹ תִשְׁעֵמָאוֹת רִכְבַּי בְּרוּל וְאֶת־כָּל־הָעַם
אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֶרֶשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן׃
וַתֹּאמֶר דְּבָרָה אֶל־בָּרַק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא בְיַדְךָ הֲלֹא יְהוָה
יִצְאֵל לְפָנֶיךָ וַיִּרַד בָּרַק מֵהָר תָּבוֹר וְעִשְׂרֵת
אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו׃ וַיְהִי סִיסְרָא אֶת־סִיסְרָא
וְאֶת־כָּל־הָרִכָב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב
לְפָנֵי בָרַק וַיִּרַד סִיסְרָא מֵעַל הַמְּרִכְבָּה וַיִּנֶּם
בְּרוּגְלָיו׃ וּבָרַק רָדַף אַחֲרֵי הָרִכָב וְאַחֲרֵי
הַמַּחֲנֶה עַד חֶרֶשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֶה
סִיסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אַחַר׃
וּסִיסְרָא נָס בְּרוּגְלָיו אֶל־אֶהֱל יַעֲלֵ אִשְׁתֵּי
חֶבֶר הַקִּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יִבִּין מֶלֶךְ־חֲצוֹר
וּבֵין בֵּית־חֶבֶר הַקִּינִי׃ וַתִּצְאֵ יַעֲלֵ לְקִרְיַת
סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּדָה אֲדֹנָי סוּדָה אֵלָי
אֶל־תִּירָא וַיִּסַּר אֵלָיָהּ הָאֶהֱלָהּ וַתִּכְסְּהוּ
בְּשִׁמְכָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ הִשְׁקִינִי־נָא מֵעַתָּה

מִיָּס כִּי צִמְתִּי וּתְפִתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֶלֶב
 וּתִשְׁקֶהוּ וּתְכַסֶּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיָה עֲמֹד פֶּתַח
 הָאֵהָל וְהִיָּה אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׁאַלְךָ וְאָמַר
 הִישָׁפֵה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין׃ וַתִּקַּח יַעֲלֵ אֶשֶׁת־
 חֶבֶר אֶת־יְתֵד הָאֵהָל וּתְשֵׂם אֶת־הַמִּקְבֵּר
 בִּידֶהּ וּתְבֹא אֵלָיו בְּלֹא־טוֹת וּתִקַּע אֶת־הַיְתֵד
 בְּרִקְעוֹ וּתִצְנַח בְּאָרֶץ וְהוּא־נִרְדַּם וַיַּעֲף
 וַיָּמָת׃ וְהִנֵּה בָרֵךְ רִדְף אֶת־סִיסְרָא וּתִצֵּא
 יַעֲלֵ לְקִרְאָרְזוֹ וּתֹאמַר לוֹ לֵךְ וְאַרְאֶךָ אֶת־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקֵשׁ וַיָּבֹא אֵלָיָה וְהִנֵּה
 סִיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהַיְתֵד בְּרִקְעוֹ׃ וַיִּכְנַע
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן
 לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַתֵּלֶךְ יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 הַלְלוּ וּקְשִׁיָּה עַל־יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן עַד
 אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת־יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן׃

כאן מתחילים הספרדים

וְתִשְׁרֵד דְּבוּרָה וּבִרְקֵבֵן אֲבִינָעִים בַּיּוֹם הַהוּא
 לֵאמֹר׃ בְּפָרַע־פָּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְנַדֵּב
 עִם בְּרַכּוֹ יְהוָה׃ שָׁמְעוּ מְלָכִים הַאֲזִינוּ

* ל * ה 5 30 רזנים

הפטרת בשלח

רזנים אנכי ליהוה אנכי אשרה אזמר

ליהוה אלהי ישראל: יהוה בצאתך

משעיר בצעדך משדה ארום ארץ

רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו

מים: הרים נזלו מפני יהוה זה סיני

מפני יהוה אלהי ישראל: בימי שמור בין ענת

בימי יעל חדרו ארחות והלכי נתבות

ילכו ארחות עקלקלות: הדרו פרזון

בישראל הדרו עד שקמתי דבורה

שקמתי אם בישראל: יבהל

אלהים חדשים אז לחם שערים מגן

אם יראה ורמח בארבעים אלף

בישראל: לבי לחוקקי ישראל המתנדבים

בעם ברכו יהוה: רכבי אתנות

צחרות ישבי על מדין והלכי

על דרך שיחו: מקול מחצצים בין

משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת

פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם

יהוה: עורי עורי דבורה עורי

עורי

הפטרת בשלח שנה

עוֹרֵי דְבַר־יְשׁוּרֵי קוֹם בָּרַק וְשִׁבְהָ שְׂבִיבָה בֶן־
אֲבִינָעַם: אֹזִירָר שְׂרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה
יִרְדְּ לִי בְּבוֹרִים: מִנֵּי אֶפְרַיִם שְׂרָשֶׁם
בְּעַמְלָק אַחֲרֶיךָ בְּנִימִין בְּעַמְמִיד מִנֵּי
מִכִּיר יִרְדוּ מְחַקְקִים וּמִזְבוּלֵן מְשֻׁבִּים בְּשִׁבְט
סֹפֵר: וְשָׂרִי בִישָׁשְׁכָר עִם דְּבָרָה וַיִּשְׁשָׁכְר
בֶּן בָּרַק בְּעַמְק שְׁלַח בְּרַגְלֵיו
בְּפִלְגּוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים הַקְּקִי לֵב:
לְמָה יִשְׁבֶּת בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים לִשְׁמַע
שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לְפִלְגּוֹת רְאוּבֵן
גְּדֹלִים הַקְּרִי לֵב: גִּלְעָד בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
שִׁכָן וְדָן לְמָה יִגּוֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר
יִשָּׁב לְחוֹף יַמִּים וְעַל־מִפְרָצָיו
יִשְׁכָּן: זְבוּלֵן עִם חֶרֶף נִפְשׁוּ לָמוֹת וּנְפֹת לִי
עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: בְּאוּ מְלָכִים
גִּלְחָמוֹ אֹזֵן גִּלְחָמוֹ מְלָכֵי כְנָעַן בַּת עֲנָךְ
עַל־מֵי מִגְדוֹ בְּצַע בְּסֹף לֹא
לְקָחוּ: מִן־שָׁמַיִם גִּלְחָמוֹ הַכּוֹכְבִים
כִּמֹּס לֹוֹתָם גִּלְחָמוֹ עִם קִיסְרָא: נַחַל קִישׁוֹן
גִּרְפָּם

הפטרת בשלה

גִּרְפָּם נַחַל קְרוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרֹכֵי
נִפְשֵׁי עַוְ : אִזְ הַלְמוּ עַקְבֵי

סוּם מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירֵי : אִרוּ
מִרוֹז אֲמַר מִלֶּאֱךָ יְהוָה אִרוּ אֲרוּ

יִשְׁבִּיהַ כִּי לֹא־בָאוּ לְעִזְרַת יְהוָה לְעִזְרַת
יְהוָה בְּגִבּוֹרִים : תִּבְרַךְ מִנְּשִׁים

יַעַל אִשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי מִנְּשִׁים
בְּאֵהָל תִּבְרַךְ : מִיָּם שָׁאֵל חֶלֶב

נִתְּנָה בְּסַפֵּל אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲמָאָה : יְדָה
לִיתֵד תִּשְׁלַחְנָה וַיִּמְיֵנָה לְהַלְמוֹת

עֲמָלִים וְהַלְמָה סִסְרָא מִחֻקָּה רֵאשׁוּ וּמַחֲצָה
וְחִלְפָה רִקְתּוּ : בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל

שָׁכַב בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל בְּאִשֶׁר
כָּרַע שָׁם נָפֶל שְׂדוּד : בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה

וְתִיבֵב אִם סִסְרָא בְּעַד הָאֲשֵׁנֵב מְדוּעַ
כִּשְׁשׁ רִכְבוֹ לָבוֹא מְדוּעַ אַחֲרוֹ פְעָמִי

מִרְכָּבוֹתָיו : חֲכָמוֹת שְׂרוֹתֶיהָ תַעֲנֶנָּה אֶף־
הִיא תִשָּׁב אֲמַרְיָה לָהּ : הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחֲלִקוּ
שָׁלַל רַחֵם רַחֲמָתֶיךָ לְרֵאשׁוֹן שְׂדוּד שָׁלַל

צַבְעִים

הפטרת יתרו שנה
צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה
צבע רקמתים לצוארי שלל: כן יאברו
כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש
בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:

הפטרת יתרו בישעיה סימן ז

בשנת - מות המלך עזיהו ואראה את
אדני יושב על כסא רם ונשא
ושוליו מלאים את ההיכל: שרפים עמדים
ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד
בשתיים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו
ובשתיים יעופף: וקרא זה אליה ואמר
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו: וינעו אמות הספים מקול
המורא והבית ימלא עשן: ואמר אוילי
כי דמית כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך
עסטמא שפתים אנכי יושב כי את המלך
יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן
השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח
מעל

הפטרת יתרו

מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הֲנִי נֹגֵעַ
זֶה עַל־שִׁפְתֶיךָ וְסַר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תִּכְפֹּר׃
וַאֲשַׁמְעֶאתָ קוֹל אֲדֹנָי אָמַר אֶת־מִי אֲשַׁלַּח
וּמִי יֵלֶךְ־לָנוּ וַאֲמַר הֲנִי שְׁלַחְנִי׃ וַיֹּאמֶר
לֵךְ וְאָמַרְתָּ לְעַם הַזֶּה שְׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל־
תִּכְנְנוּ וּרְאוּ רְאוּ וְאַל־תִּדְעוּ׃ הַשִּׁמְן לֵב־
הָעַם הַזֶּה וְאֲזַנֵּי הַכֹּהֵן וְעֵינָיו הִשְׁעוּ פֶּן־
יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאֲזַנָּיו יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יִבֵּן וְיֹשֵׁב
וּרְפֹא לוֹ׃ וַאֲמַר עַד־מַתִּי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר
עַד אֲשֶׁר אִם־שָׂאוּ עֲרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים
מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשְׂאֶה שְׂמִמָּה׃ וּרְחַק
יְהוָה אֶת־הָאָדָם וּרְבֵה הַעֲזוּבָה בִּקְרֵב
הָאָרֶץ׃ וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירֶיהָ וְשִׁבְעָה וְהִיתָה
לְבַעַר כְּאֵלֶּה וּכְאֵלוֹן אֲשֶׁר בִּשְׁלַכְתָּ מִצֵּבֶת
בְּסֹרְעַקְדֵשׁ מִצֵּבֶתָהּ׃

כאן מסיימין הספרדים

וְהִי בִימֵי אַחֲזוּ בְּקִיּוֹתֵם בֵּין עֵינֵיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
עָלֶיהָ רִצִּין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפְקַח בֶּן־רַמְלִיָּהוּ
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא
יָכַל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ וַיֵּגַד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר

הפטרת יתרו שנו

נַחֲרָה אֶרֶם עַל-אֶפְרַיִם וַיֵּנַע לִבָּבוֹ וּלְבַב
 עַמּוֹ כַּנּוּעַ עֲזִיזֵי-עַר מִפְּנֵי-רוּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-יִשְׁעִיהוּ צֶא-נָא לִקְרֹאת אֶחָז אֶתָּה
 וְשָׂאֵר יֵשׁוּב בְּנֵךְ אֶל-קִצֵּה תַעֲלֵת הַבְּרֵכָה
 הָעֲלִיזָנָה אֶל-מַסְלַת שָׂדֵה כּוּבֵס: וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו הֲשִׁמְרוּ וְהִשְׁקֵט אֶל-תִּירָא וּלְבַבְךָ אֶל-
 יָדְךָ מִשְׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּרִים הָעֹשְׂנִים הָאֵלֶּה
 בַּחֲרֵי-אֶף רִצִּין וְאֶרֶם וּבֶן-דְּמִלִּיהוּ: יַעַן כִּי-
 יַעַץ עֲלֶיךָ אֶרֶם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן-דְּמִלִּיהוּ
 לֵאמֹר: נַעֲלֶה בִיהוּדָה וְנִקְיִצְנָה וְנִבְקִיעֶנָּה
 אֵלֵינוּ וְנִמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן-טַבָּאֵל:
 כִּי-יֵלֵךְ יֵלֵךְ לָנוּ בֶן נִתָּן לָנוּ וְתֵהִי הַמְּשֻׁרָה
 עַל-שִׁבְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פִּלָּא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר
 אָבִי-עַד שֶׁר-שְׁלוֹם: לִם רַבָּה הַמְּשֻׁרָה
 וּלְשְׁלוֹם אֵין-קִין עַל-כֶּסֶף דָּוָד וְעַל-
 מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֶתָּה וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפַּט
 וּבְצַדִּיקָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם קִנְיָתָה יְהוּדָה
 צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹאת:

למרכה ק'

הפטרת

הפטרת משפטים

הפטרת משפטים בירמיהו סימן לר

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת

יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו

ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא

להם דרור: לשלח איש את עבדו ואיש

את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי

עבדכם ביהודי אחיהו איש: וישמעו כל

השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח

איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים

לבלתי עבדכם עוד וישמעו וישלחו:

וישובו אחרי כן וישבו את העבדים ואת

השפחות אשר שלחו חפשים וכבישום יחזיק

לעבדים ולשפחות: ויהי דבר יהוה אל

ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה

אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם

ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים

לאמר: מקץ שבע שנים תשלחו איש את

אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש

שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו

אבותיכם

הפטרת משפטים שני

אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הָטוּ אֶת־אֲזָנָם׃ וַתִּשְׁבוּ
 אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ אֶת־הַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי לְקַרְאֵ
 דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרַתוּ בְרִית לִפְנֵי בְּבֵית
 אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו׃ וַתִּשְׁבוּ וַתַּחֲלִלוּ
 אֶת־שְׁמִי וַתִּשְׁבוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־
 שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁלַחְתֶּם חֲפָזִים לְנַפְשָׁם
 וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לְהִיּוֹת לָכֶם לְעִבְרִים
 וְלִשְׁפָחוֹת׃ לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֲתֶם לֹא־
 שָׁמַעְתֶּם אֵלַי לְקַרְאֵ דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ
 לְרֵעֵהוּ הַנְּנִי קִרְאֵ לָכֶם דְרוֹר נֹאס־יְהוָה
 אֶל־הַחֶרֶב אֶל־הַדָּבָר וְאֶל־הַרְעֵב וְנָתַתִּי
 אֶתְכֶם לְזוּעָה לְכָל מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ׃ וְנָתַתִּי
 אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעִבְרִים אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר
 לֹא־הִקִּימוּ אֶת־דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַתִּי
 לִפְנֵי הָעָם אֲשֶׁר כָּרַתִּי לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ בֵּין
 בְּתָרֵיו׃ שְׂרֵי יְהוּדָה וְשְׂרֵי יְרוּשָׁלַם הַסָּרְסִים
 וְהַכְּהֻנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ הָעִבְרִים בֵּין בְּתָרֵי
 הָעָם׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אֲבִיהֶם וּבְיַד
 מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתָה גְבַלְתֶּם לְמֹאכַל לְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם

לזעוה ק'

הפטרת תרומה

הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ : וְאֶת־צִדְקָתוֹ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׁרֵי אֶתֶן בְּיַד אֲבִי־הֵם
וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בְּכָל
הָעֲלִים מֵעֲלֵיכֶם : הַנְּנִי מִצֹּרָה נֹאֵם־יְהוָה
וְהַשְׁבֹּתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמוּ עָלֶיהָ
וּלְכַדוּהָ וּשְׂרֹפָהּ בְּאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֶן
שְׂמֵמָה מֵאֵין יֹשֵׁב : כֹּה אָמַר יְהוָה אֱסֹלֵא
בְּרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא־
שָׁמַתִּי : גַּם־זָרַע יַעֲקֹב וְדוֹד עַבְדִּי אֲמֹאֵם
מִקַּחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל־זָרַע אַבְרָהָם
יִשְׁחַק וַיַּעֲקֹב כִּי־אָשׁוּב אֶת־שְׁבוֹתָם
וְרַחֲמַתִּים :

מלאו

אשיב ק

הפטרת תרומה במלכים א סימנה

וַיְהִי כִּי־נָתַן חֲכֵמָה לְשִׁלְמֹה כַּאֲשֶׁר־דָּבַר
לוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חֵירָם וּבֵין שִׁלְמֹה
וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם : וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה
מִסּוּמְכַל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמָּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף
אִישׁ : וַיִּשְׁלַחֵם לְבִנוֹנָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
בְּחֹדֶשׁ חֲלִיפֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ בְּלִבְנוֹן שְׁנַיִם
חֲרָשִׁים

הפטרות תרומה שנה

חֲדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנִיָּרָם עַל־הַמָּס׃ וַיְהִי
 לְשִׁלְמָה שִׁבְעֵים אֶלֶף נִשְׂאָה סָבֵל וְשִׁמְנִים
 אֶלֶף חֵצֵב בְּהָר׃ לְבַר מִשְׁרֵי הַנֹּצְצִים
 לְשִׁלְמָה אֲשֶׁר עַל־הַמְּלֹאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
 וְשֹׁלֶשׁ מֵאוֹת הַרְדִּים בָּעֵם הָעֹשִׂים
 בַּמְּלֹאכָה׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אַבְנֵי גְדֵלוֹת
 אַבְנֵים יְקָרוֹת לִיסַד הַבַּיִת אַבְנֵי גִזִּית׃
 וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שִׁלְמָה וּבְנֵי חִירוֹם וְרוּגְבָלִים
 וַיְכִינוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לְבִנּוֹת הַבַּיִת׃ וַיְהִי
 בְשִׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּשָׁנָה הָרִבִּיעִית
 בְּחֹדֶשׁ זוֹ הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְמֶלֶךְ שִׁלְמָה עַל־
 יִשְׂרָאֵל וַיְבַן הַבַּיִת לַיהוָה׃ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה
 הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה לַיהוָה שְׁשִׁים־אַמָּה אֶרְכוֹ
 וְעֶשְׂרִים רְחוּב וְשִׁלְשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ׃ וְהָאוֹלָם
 עַל־פְּנֵי הַיְכָל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אֶרְכוֹ עַל־
 פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת עֶשֶׂר בְּאַמָּה רְחוּב עַל־פְּנֵי
 הַבַּיִת׃ וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנֵי שְׁקָפִים אֲטָמִים׃
 וַיְבַן עַל־קִיר הַבַּיִת יְצוּעַ סָבִיב אֶת־קִירוֹת יַעֲקֹב

הבית

הפטרת תרומה

הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות
סביב : היציע ^ק היציע התחתנה חמש באמה רחבה
והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית
שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית
סביב הוצה לבלתי אחז בקירות הבית :
והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה
ומקבורת והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע
בבית בהבנתו : פתח הצלע התיכנה אל
כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על
התיכנה ומן התיכנה אל השלשים : ויבן
את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים
וישררת בארזים : ויבן את היציע על כל
הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית
בעצי ארזים : ויהי דבר הזה אל שלמה
לאמר : הבית הזה אשר אתה בנה אם
תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את
דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך :
ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את

עמי ישראל:

הפטרת תצוה ביחזקאל סימן מג

אתה בן אדם הגר את בית ישראל

את הבית וכלמו מעונותיהם

ומרדו את תכנית: ואסנכלמו מכל אשר

עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו

וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו

וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם

וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו

ועשו אותם: זאת תורת הבית על ראש

ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים

הנה זאת תורת הבית: ואלה מדות

המזבח באמות אמה וטפח והיק

האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב

זרת האחר וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עד

העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה

אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה

ארבע אמות ורחב האמה: וההראל

ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרנות

ארבע

צורתיו ק'

צורתיו ק'

תורתיו ק'

ומהראל

ק'

הפטרת תצוה

והאריאל
ק

אַרְבַּע: וְהָאֲרָאִיל שְׁתֵּים עָשָׂר אֶרֶךְ
בְּשֵׁתִים עָשָׂר רָחַב רְבֹעַ אֶל אַרְבַּעַת
רְבָעִיו: וְהָעֹזֶרֶת אַרְבַּע עָשָׂר אֶרֶךְ
בְּאַרְבַּע עָשָׂר רָחַב אֶל אַרְבַּעַת רְבָעֶיהָ
וְהַגָּבֹל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצֵי הָאֵמָה וְהַחִיק לָהּ
אֵמָה סָבִיב וּמַעֲלָתָהּ פְּנוֹת קָדִים: וַיֹּאמֶר
אֵלַי בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵי חֲקוֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הָעֲשׂוֹתוֹ לְהַעֲלֹת עָלָיו עֹלָה
וְלִזְרֹק עָלָיו דָּם: וּנְתַתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע צְרוּק הַקָּרְבָּיִם אֵלַי
נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה לְשֵׁרְתָנִי פֶרֶךְ בֶּן־בְּקָר
לְחַטָּאת: וּלְקַחְתָּ מִדָּמָו וּנְתַתָּה עַל־אַרְבַּע
קַרְנוֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֹזֶרֶת וְאֶל־
הַגָּבֹל סָבִיב וְחַטָּאת אוֹתוֹ וּכְפַרְתָּהוּ:
וּלְקַחְתָּ אֶת־הַפֶּרֶךְ הַחַטָּאת וּשְׂרָפוּ בַּמִּפְקָד
הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ: וּבְיוֹם הַשְּׁנִי תִקְרֵיב
שְׂעִיר־עִזִּים תְּמִים לְחַטָּאת וְחַטָּאוֹ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חָטָאוּ בְּפֶרֶךְ: בְּכַלּוֹתָהּ
מִחַטָּאת תִּקְרֵיב פֶּרֶךְ בֶּן־בְּקָר תְּמִים וְאֵילֵן מִן־

הצאן

שם הפטרת תשא

הִצְאֵן תְּמִים : וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה
וְהַשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מִלַּח וְהִעֲלוּ אוֹתָם
עֲלֵה לַיהוָה : שְׁבַעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׁעִיר
חַטָּאת לַיּוֹם וּפָר בֶּן־בָּקָר וְאֵיל מִן־הַצֹּאֵן
תְּמִימִים יַעֲשׂוּ : שְׁבַעַת יָמִים וְכִפְרוּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וּטְהַרוּ אֹתוֹ וּמִלֹּאן יָדוֹ : וַיִּכְלוּ
אֶת־הַיָּמִים וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יַעֲשׂוּ
הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־עוֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת־
שְׁלֵמֵיכֶם וּרְצֵאתִי אֶתְכֶם נֶאֱמַר אֲדַנִּי יְהוָה :

יכפרו ק'
ידיו ק'

הפטרת תשא כמנהג האשכנזים
במלכים א סימן יח

וַיְרִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֵלֶי
אֵלֵי הוּ בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לְךָ
הָרֵאָה אֶל־אֲחָאָב וְאֶתְנָה מִטֶּר עַל־פְּנֵי
הָאָדָמָה : וַיֵּלֶךְ אֵלֵי הוּ לְהִרְאוֹת אֶל־אֲחָאָב
וְהִרְעֵב חֶזֶק בְּשִׁמְרוֹן : וַיִּקְרָא אֲחָאָב אֶל־
עַבְדֵי הוּ אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְעַבְדֵי הוּ הָיָה יֵרָא
אֶת־יְהוָה מָאָד : וַיְהִי בַהֲכַרִּית אֵיזָבֵל

את

הפטרת תשא

את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים
ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם
לחם ומים: ויאמר אחאב אל עבדיהו לך
בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים
אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא
נכרית מן בהמה: ויחלקו להם את הארץ
לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו
ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו: ויהי
עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו
ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה
אדני אליהו: ויאמר לו אני לך אומר
לאדניך הנה אליהו: ויאמר מה חטאתי
כי אתה גדתן ארתי עבדך ביד אחאב
להמיתני: הוי יהוה אלהיך אם ישגוי
וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע ארתי הממלכה ואת
הגוי כי לא ימצאכה: ועתה אתה אומר
לך אומר לאדניך הנה אליהו: והיה אני
אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר

מזכה מח

ק

לא אדע עובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך
 והרגני ועבדך ירא ארת יהודה מנערי
 הלא הגיד לאדני את אשר עשיתי בהרג
 איזבל את נביאי יהודה ואחאב מנביאי
 יהודה מאה איש חמשים חמשים איש
 במערה ואכל כלם לחם ומים: ועתה
 צתה אמר לך אמר לאדניך הנה אל יהו
 והרגני: ויאמר אליהו חי יהודה צבאורת
 אשר עמדת לפניו כי היום אראה אליו:
 וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגדלו וילך
 אחאב לקראת אליהו: ויהי כראות אחאב
 את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה
 עבר ישראל: ויאמר לא עברתי ארת
 ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם
 את מצות יהוה ותלך אחרי הפעלים:
 ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל
 הר הכרמל וארת נביאי הבעל ארבע
 מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
 אכלו שלחן איזבל:

כאן מתחילים הספרדים

וישלח

I 31

לא* א

הפטרת תשא

וישלח אהאב בכל בני ישראל
 ויקבץ את הנביאים אל הר
 הכרמל: ויגש אליהו אל כל העם ויאמר
 עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים
 אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל
 לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: ויאמר
 אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה
 לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים
 איש: ותנו לנו שנים פרים ויבחרו להם
 הפר האחד וינתחחו וישמו על העצים
 ואש לא ישמו ואני אעשה את הפר האחד
 ונתתי על העצים ואש לא אשים:
 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם
 יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא
 האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר
 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם
 הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים
 וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו:
 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו
 ויקראו

הפטרת תשא שכב

וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מִהַבְּקָר וְעַד־
 הַצְּהָרִים לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאִין קוֹל וְאִין
 עֲנֵה וּפִסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשִׂהָ׃ וַיְהִי
 בַצְּהָרִים וַיִּהְיֶה בָהֶם אֱלֹהֵהוּ וַיֹּאמֶר קְרְאוּ
 בְּקוֹל גְּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׁיחַ וְכִי־שִׁיג
 לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ אֲוֹלֵי יִשָּׁן הוּא וַיִּקְרָן׃
 וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ כַּמִּשְׁפָּטִים
 בַּחֲרָבוֹת וּבִרְמָחִים עַד־שִׁפְךָ־דָם עֲלֵיהֶם׃
 וַיְהִי כַעֲבַר הַצְּהָרִים וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת
 הַמִּנְחָה וְאִין קוֹל וְאִין עֲנֵה וְאִין קֶשֶׁב׃
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵהוּ לְכֹל־הָעַם גִּשׁוּ אֵלַי וַיִּגִּשׁוּ כָל־
 הָעַם אֵלָיו וַיִּרְפָּא אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה הַהָרוּס׃
 וַיִּקַּח אֱלֹהֵהוּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה אַבְנִים כַּמִּסְפָּר
 שְׁבִטֵי בְנֵי־יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו
 לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שִׁמְךָ׃ וַיִּבְנֶה אֶת־
 הָאַבְנִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תַּעֲלָה כְּבֵית
 סֵאתִים זָרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־
 הָעֵצִים וַיִּנְתַּח אֶת־הַפֶּר וַיִּשֶׂם עַל־הָעֵצִים׃
 וַיֹּאמֶר מִלֹּא אֲרַבְּעָה כַדִּים מִים וַיִּצְקוּ עַל־

העלה

31 2

לא ב

הפטרת ויקהל

העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר
שלוש וישלוש: וילכו המים סביב למזבח
וגם את התעלה מלא מים: ויהי בעלות
המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע
כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך
וכבר בריך עשיתי את כל הדברים האלה:
ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה
יהוה האלהים ואתה הסברת את לבם
אחרנית: ותפל אש יהוה ותאכל את
העלה ואת העצים ואת האבנים ואת
העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה:
וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה
הוא האלהים יהוה הוא האלהים:

סדר י

הפטרת ויקהל כמנהג הספרדים
במלכים א סימן ז

וישלח המלך שלמה ויקח את
הירם מצור: בן אשרה אלמנה
הוא

הפטרות ויקהל

שסג

הוּא מִמַּטֵּה נִפְתְּלִי וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי
 הָרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיְמַלֵּא אֶת־הַחֲכֵמָה וְאֶת־
 הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַר לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה
 בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־
 כָּל־מְלָאכָתּוֹ: וַיְצַר אֶת־שְׁנֵי הָעֲמוּדִים
 נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעֲמוּד
 הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסַב אֶת־
 הָעֲמוּד הַשֵּׁנִי: וַשְּׁתֵּי כְּתָרוֹת עָשָׂה לְתֹרֵת
 עַל־רֵאשֵׁי הָעֲמוּדִים מִצֶּק נְחֹשֶׁת חֲמִשׁ אַמּוֹת
 קוֹמַת הַכְּתָרֵת הָאֶחָת וְחֲמִשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
 הַכְּתָרֵת הַשֵּׁנִית: שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה
 גְּדִילִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשְׁרוֹת לַכְּתָרֵת אֲשֶׁר עַל־
 רֵאשׁ הָעֲמוּדִים שְׁבַע לַכְּתָרֵת הָאֶחָת
 וְשִׁבְעָה לַכְּתָרֵת הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ אֶת־
 הָעֲמוּדִים וְשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה
 הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכְּתָרֵת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ
 הָרִמָּנִים וְכֵן עָשָׂה לַכְּתָרֵת הַשֵּׁנִית:
 וְכְתָרֵת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה
 שׁוּשַׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: וְכְתָרֵת עַל־

שני

31 3

לא* 1

הפטרת ויקהל

שְׁנֵי הָעֲמוּדִים גַּם מִפְּעַל מְלַעֲמַת הַבַּיִת
אֲשֶׁר לְעֵבֶר ^{ק' וְהִשְׁבִּיחָה} עֵבֶכָה וְהִרְמוֹנִים מֵאֲתֵימ
זָרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֵת הַשְּׁנִיָּת: וַיִּקַּם אֶת-
הָעֲמוּדִים לְאֵלֶם הַהֵיכָל וַיִּקַּם אֶת-הָעֲמוּד
הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִמִּין וַיִּקַּם אֶת-הָעֲמוּד
הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ בְּעֹז: וְעַל רֹאשׁ
הָעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשַׁן וְתָתֵם מִלְּאֲכָרֵת
וְהָעֲמוּדִים: וַיַּעַשׂ אֶת-הַיָּם מוֹצֵק עֵשֶׂר
בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד-שְׁפָתוֹ עֵגֶל סָבִיב וְחֲמִשׁ
בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקוֹה שְׁלִשִׁים בְּאַמָּה יֹסֵב אֹתוֹ ^{ק' וְיִקְוֶה}
סָבִיב: וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשְׁפָתוֹ סָבִיב
סָבִיב אֹתוֹ עֵשֶׂר בְּאַמָּה מִקְפִּים אֶת-הַיָּם
סָבִיב שְׁנֵי טוֹרִים הַפְּקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ:
עֹמֵד עַל-שְׁנֵי עֵשֶׂר בְּקֶר שְׁלֹשָׁה פָּנִים
צְפוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים
נֹגְבָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהֵימָּה עֲלֵיהֶם
מִלְּמַעְלָה וְכָל-אַחֲרֵיהֶם בֵּיתָה: וְעִבּוֹ טַפַּח
וְשְׁפָתוֹ כַּמַּעֲשֵׂה שְׁפָת-כּוֹס פָּרַח שׁוֹשַׁן
אַלְפִים בֵּת יָכִיל:

הפטרת

הפטרת ויקהל שמד

כמנהג האשכנזים במלכים א סימן זוהיא
הפטרת פקודי כפי הספרדים

ויעש חירום את הכירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את כל המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בית יהוה: עמדים שנים וגלת
הכתרת אשר על ראש העמודים שתיים
ורושבכות שתיים לכסות את שתי גלת
הכתרת אשר על ראש העמודים: ואת
הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני
טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את
שתי גלת הכתרת אשר על פני העמודים:
ואת המכנורת עשר ואת הכירת עשרה
על המכנות: ואת הים האחר ואת
הבקר שנים עשר תחת הים: ואת
הסירת ואת היעים ואת המזרקות ואת
כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך
שלמה בית יהוה נחשת ממוט: בכפר
הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין

האלה ק'

הפטרת פקודי

סְבוֹת וּבֵין צִרְתָּן: וַיֵּןח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־
הַכֵּלִים מְרַב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל
הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר־
בֵּית יְהוָה אֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת־הַשְּׁלֵחָן
אֲשֶׁר עָלָיו לַחֶם הַפָּנִים זָהָב: וְאֶת־הַמְנֹרוֹת
הַחֹמֶשׁ מִיָּמִין וְחֹמֶשׁ מִשְּׂמָאל לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב
סָגוּר וְהַפְּרָח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלַקְחִים זָהָב:
וְהַסְּפוֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכְּפֹת
וְהַמְּחַתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפְּרָתוֹת לְדִלְתוֹת
הַבַּיִת הַפָּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים לְדִלְתֵי
הַבַּיִת לְהִיכַל זָהָב:

הפטרת פקודי כמנהג האשכנזים

במלכים א סימן ז

וְתִשְׁלַם בַּל־הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה

הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא

שְׁלֹמֹה אֶת־קֹדֶשׁ יְדוּר אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף

וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֶזְרוֹת בֵּית

יְהוָה: אִזְיִקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶת

ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות
 לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם
 להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד
 היא ציון: ויקהלו אל המלך שלמה כל איש
 ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש
 השביעי: ויבאו כל זקני ישראל וישאו
 הכהנים את הארון: ויעלו את ארון יהוה
 ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר
 באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: והמלך
 שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו
 אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר
 לא יספרו ולא ימנו מרב: ויבאו הכהנים
 את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר
 הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי
 הכרובים: כי הכרובים פרשים כנפים
 אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון
 ועל בדיו מלמעלה: ויארכו הבדים ויראו
 ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר
 ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה:

הפטרת פקודי

אֵין בְּאֵרוֹן רֶק שְׁנֵי לַחֹרֵת הַאֲבָנִים אֲשֶׁר
הֵנַח שֵׁם מִשְׁהָ בַּחֲרֹב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה
עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וְהֵעֵנָן מִלֹּא
אֶת־בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד
לְשֵׁרֵת מִפְּנֵי הָעֲנָן כִּי־מָלָא כְבוֹד־יְהוָה
אֶת־בֵּית יְהוָה׃ אִזְ אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר
לְשֹׁכֵן בְּעֶרְפֹל׃ בָּנָה בְנֵיתִי בַּיִת זָכֹל לְךָ
מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים׃ וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־
פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל עָמַד׃ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִיו אֶת דְּוֹר אָבִי
נְבִירוֹ מִלֹּא לֵאמֹר׃ מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בַחֲרֹתִי
בְּעֶר מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה
שְׁמִי שֵׁם וַאֲבָהָר בְּרוּךְ לַיהוָה עַל־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי עִם־לִבְבִּי דְוֹד אָבִי לְבְנוֹת
בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־

לְבַבְךָ

לִבְנֵיךָ לִבְנוֹת בֵּית לִשְׁמִי הַטִּיבֹת כִּי הִיָּה
 עִם־לִבְכֶךָ׃ רַק אֶתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי
 אֲסַבְּנֶךָ הֵיזָא מַחֲלֻצֶיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת
 לִשְׁמִי׃ וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר
 וַאֲקַם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָשְׁבִי עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל
 כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה וְאִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁם יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאִשְׁם שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן
 אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ
 בְּהוֹצִיאֹו אֶתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃

הפטרת ויקרא בישעיה סימן מג

עִם־זו יצאתי לית הלת יספרו: ולא
 אתי קראת יעקב כיוצאת בי
 ישראל: לא הביאת לי ששה עלתיך וזבחיך
 לא כבדתני לא העברתיך כמנחה ולא
 הוגעתך בלבונה: לא קניתי לי בכסף
 קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העברתיני
 בחטאותיך הוגעתני בעונתיך: אנכי אנכי
 תוֹיָא מַחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא

הפטרת ויקרא

אזכר : הזכירני נשפטה יחד ספר אתה
 למען תצדק : אביך הראשון חטא ומליצין
 פשעו בי : ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם
 יעקב וישראל לגדופים : ועתה שמעי עקב
 עבדי וישראל בחרתי בו : כה אמר יהוה
 עשך ויצדק מבטן יעורך אל תירא עבדי
 יעקב וישרון בחרתי בו : כי אצק מים
 על צמא ונוזלים על יבשה אצק רוחי על
 זרעך וברכתי על צאצאיך : וצמחו בבין
 חציר כערבים על יבלי מים : זה יאמר
 ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה
 יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה :
 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה
 צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
 אלהים : ומי כמוני יקרא ויגדה ויעכה
 לי משומי עס עולם ואותיות ואשר תבאנה
 יגדו למו : אל תפחרו ואל תרהו
 הלא מאז השמעתיה והגדתי ואתם עדי
 חיש אלוה מבלעדי ואין צור בלי ידיעת

הפטרת ויקרא שסז

וְצָרִי-פָסֶל כָּל־סָם תְּהוּ וְחִמּוּרֵיהֶם בְּלֹ-
 וְעִילוּ וְעִוְיָהֶם הִמָּה בְּלֹ-רְאוּ וּבְלֹ-רְעוּ ^{בְקוֹדוֹת}
 לְמַעַן יִבְשׁוּ׃ מִי־צָר אֵל וּפָסֶל נֹסֵךְ לְבִלְתִּי
 הוֹעִיל׃ הֵן כָּל-חֲבֵרָיו יִבְשׁוּ וְחֲרָשִׁים
 הֵמָּה מֵאֲדָם יִתְקַבְּצוּ כָל־סָם יַעֲמֹהוּ יִפְהֹהוּ
 יִבְשׁוּ יַחַד׃ חֲרָשׁ בְּרֹזֶל מַעֲצָד וּפְעֹלָה
 בַּפֶּחַם וּבַמִּקְבֹּרֹת יִצְרֹהוּ וּפְעֹלָהוּ בְּזֹרֹעַ
 כַּחוּ גַם-רַעַב וְאִי־כַח לֹא-שָׁתָה מִיֶּסֶם וְיַעֲפֹ׃
 חֲרָשׁ עֲצִים נָטָה קוֹ יִתְאַרְהוּ בְּשֹׁרֵר יַעֲשֶׂהוּ
 בַּמִּקְצְעוֹת וּבַמְחֹנְגָה יִתְאַרְהוּ וְיַעֲשֶׂהוּ
 כְּתַבְנִית אִישׁ כְּתַפְאֶרֶת אֲדָם לְשֶׁבֶת בַּיִת׃
 לְכַרֵּת לֹו אֲרָזִים וַיִּקַּח תְּרֹזָה וְאֵלֹון וַיֹּאמֶץ
 לוֹ בַעֲצֵי־יַעַר נָטַע אֲרָזִים וְגִשְׁשׁ יְגֹדֵל׃ וְהָיָה ^{וְיַעֲרֹת}
 לְאֲדָם לְבַעַר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיַּחֵם אֶף-יִשְׁקֹן
 וְאִפְּהָ לַחֵם אֶף-יַפְעֹל-אֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲשֶׂהוּ
 פָסֶל וַיִּסְגֹּד-לָמוֹ׃ חֲצִיֹו שֹׁרֵף בְּמוֹ-אִשׁ עַל-
 חֲצִיֹו בֶּשֶׂר יֹאכַל יִצְלָה צְלִי וַיִּשְׁבַּע אֶף-יַחֵם
 וַיֹּאמֶר הָאֵח חֲמוּתִי רֵאִיתִי אֹרֹ׃ וּשְׂאֲרֵיתוֹ
 לֹאֵל עֲשֶׂה לְפָסֶלוֹ יִסְגֹּד-לָו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה ^{יִתְרֹ}
 וַיִּתְפַּלֵּל

ויחַפֵּל אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלֵי אַתָּה :
 לֹא יֵדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ כִּי טַח מִרְאוֹת עֵינֵיהֶם
 מִהַשְׂכִּיל לִבְתָּם : וְלֹא יֵשִׁיב אֶל-לִבּוֹ וְלֹא
 דַעַת וְלֹא תִבְוֶנָה לֵאמֹר חֲצִי שְׂרַפְתִּי בַמֹּר
 אֲשׁוּאֵף אֶפְתִּי עַל-גַּחְלִי לֶחֶם אֲצַלֶּה
 בְּשָׂר וְאֶכְל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֵבָה אַעֲשֶׂה לְבוֹל עֵץ
 אֲסַגֹּר : רַעַה אֶפֶר לֵב הוֹתֵל הִטְהוּ וְלֹא
 יִצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמֶר הֲלוֹא אֲשַׁקֵּר
 בְּיָמַי : זְכַר אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי עֲבַדְתָּ
 אֶתָּה יִצְרָתֶיךָ עֲבַדְתִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא
 תִנְשֵׁנִי : מַחִיתִי כַעֲב פִשְׁעֶךָ וְכַעֲזֵן הַטְּאִתֶּיךָ
 שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶּיךָ : רִנּוֹ שָׁמַיִם כִּי
 עֲשֵׂה יְהוָה הֲרִיעוּ תְּהַתִּיזוֹת אֶרֶץ פְּצַחוּ הַרִים
 הִנֵּה יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ כִּי גֵאלֵךְ יִרְוֶה יַעֲקֹב
 וּבִיִּשְׂרָאֵל יִתְפַּאֵר :

הפטרת צו בירמיה סימן ז

כה אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל-זִבְחֵיכֶם וְאֶכְלוּ
 בָּשָׂר

בְּשׂוֹר: כִּי לֹא דִבַּרְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא
 צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיא אֶתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-
 דְּבַרִי עוֹלָה וּנְבָח: כִּי אִם אֶת-הַדְּבַר
 הַזֶּה צִוִּיתִי אֶתְּם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי
 לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם
 וְהִלַכְתֶּם בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְּכֶם
 לַמַּעַן יֵטֵב לָכֶם: וְלֹא שִׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ
 אֶת-אָזְנָם וַיִּלְכוּ בַּמַּעֲצוֹת בְּשִׂרְרוֹת לִבָּם
 דָּרַע וַיִּרְוּ לַאֲחֹר וְלֹא לִפְנֵים: לִמָּן
 הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֵלֵיכֶם אֶת-כָּל-
 עַבְדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁבַע וְשַׁלַּח: וְלֹא
 שִׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּקְשׁוּ אֶת-
 עַרְפֹּס הָרֵעַ מֵאֲבוֹתָם: וְדִבַּרְתִּי אֵלֵיהֶם
 אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלַי
 וְקִרְאתִי אֵלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה: וְאָמַרְתִּי
 אֵלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי
 יְהוֹה אֱלֹהֵיו וְלֹא לִקְהוּ מוֹסֵר אֲבֹדָה
 הָאֲמוּנָה וְנִבְרַתָּה מִפִּיהֶם: גִּי גִירָה
 וְהַשְׁלִיבִי

הוציא ק'

ק' א' א' א'

סוף

הפטרת צו

והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה
 ויטש את דור עברתו : כי עשו בני
 יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם
 בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאנו :
 ובנו במורת התפת אשר בגיא בן הנם
 לשרף את בניהם ואת בנותיהם באש אשר
 לא צויתי ולא עלתה על לבי : לכן הנה
 ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד
 התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרנה
 וקברו בתפת מאין מקום : והיתה נבלת
 העם הוה למאכל לעוף השמים ולבהמת
 הארץ ואין מחריד : והשבתי מערי יהודה
 ומחוצות ירושלם קול ששון וקול שמחה
 קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה
 הארץ : בעת ההיא נאם יהוה ויוציאו את
 עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת
 עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת
 עצמות ישרו שלם מקבריהם : ושטחום
 לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר

יוציאו ק

אהבו

שסט הפטרת שמיני

אֱהָבוּם וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם
וְאֲשֶׁר דָּדְשׁוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא
יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
יְהִיוּ וְנִבְחַר מוֹת מַחֲיִים לְכָל הַשְּׂאֲרִית
הַנְּשֹׂאִים מִן הַמְּשֻׁפָּחָה הַרְעָה הַזֹּאת בְּכָל
הַמְּקוֹמוֹת הַנְּשֹׂאִים אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם
נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹ-
הֵי הַלֵּל חֵכֶם בַּחֲכַמְתוֹ וְאֵל-יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר
בְּגִבּוֹרָתוֹ אֵל-יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בַּעֲשָׂרוֹ כִּי אִם-
בֹּאֵת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וַיִּרַע אוֹתִי
כִּי אֲנִי יְהוָה עֲשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה
בָּאָרֶץ כִּי בִּאֵלֶּה חֲפִצְתִּי נֹאם יְהוָה :

הפטרת שמיני בשמואל ב סימן ו

וּיִסַּף עוֹד דוֹד אֶת-כָּל-בְּחוֹר בְּיִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף : וַיִּקְסוּ וַיִּלְךְ דוֹד
וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעַלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת
מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם
שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עָלָיו :
וַיִּרְכְּבוּ

הפטרת שמיני

וירכבו את ארון האלהים אל עגלה
 חדשה וישאהו מבית אבינר אשר בגבעה
 ועזא ואחיו בני אבינר נהגים את
 העגלה חדשה: וישאהו מבית אבינר
 אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו
 הלך לפני הארון: ודוד וכל בית ישראל
 משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים
 ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים
 ובצלצלים: ויבאו עד גרן נכון וישלח
 עזה אל ארון האלהים ויאחז בו כי
 שמטו הבקר: ויחר אף יהוה בעזה
 ויכהו שם האלהים על השל וימת שם
 עם ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר
 פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא
 פרץ עזה עד היום הזה: וירא דוד את
 יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון
 יהוה: ולא אבה דוד להסיר אליו את
 ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית
 עקר אדם הנתי: וישב ארון יהוה

בית

172

בַּיַּת עֶבֶד אֲדָם הִנֵּיתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ
 יְהוָה אֶת עֶבֶד אֲדָם וְאֶת כָּל בֵּיתוֹ׃ וַיַּגֵּד
 לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת בֵּית
 עֶבֶד אֲדָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לּוֹ בַּעֲבוּר אַרְוֹן
 הָאֱלֹהִים וַיִּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת אַרְוֹן
 הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אֲדָם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃
 וַיְהִי כִּי צִעְרוּ נְשָׂאֵי אַרְוֹן יְהוָה שֵׁשֶׁה צְעָדִים
 וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃ וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל עֵץ
 לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד הִגִּיד אֶפֶסֶד בָּר׃ וְדָוִד וְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַלִּים אֶת אַרְוֹן יְהוָה בְּתַרְוֵעָה
 וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃ וַהֲיָה אַרְוֹן יְהוָה בְּאֵי עִיר דָּוִד
 וּמִכָּל בֵּת שְׂאוֹל נִשְׁקַפְּרוּ בְּעַד הַחֲלוֹן
 וַתֵּרֶא אֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֵי וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי
 יְהוָה וַתִּבְּזוּ לוֹ בִּלְבָבָהּ׃ וַיָּבֹאוּ אֶת אַרְוֹן יְהוָה
 וַיִּצְגּוּ אֹחֹו בְּמִקְוָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה
 לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃
 וַיְכַל דָּוִד מֵהָעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיְבָרֶךְ
 אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וַיַּחֲלַק
 לְכָל הָעָם לְכָל הַמֶּזֶן יִשְׂרָאֵל לְמַאֲשֵׁ

הפטרת שמיני

ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפור
אחד ואשישה אחת וילך כל העם
איש לביתו:

כאן מסיימין הספרדים *

וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת
שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום
מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות
עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ויאמר
דוד אל מיכל לפני הוה אשר בחרב
מאביך ומכל ביתו לצורת אתי נגיד על
עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה
ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת עמם אכבדה
ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום
מותה: ויהי כיישב המלך בביתו ויהוה
הניח לו מסביב מכל איביו: ויאמר
המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב
בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך
היריעה: ויאמר נתן אל המלך כל אשר
בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: ויהי
בלילה

ולדק

פסקא באמצע
פסוק

בְּלִילָהּ הֵהוּא ° וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-נָתָן
 לֵאמֹר: לְךָ וְאִמְרַת אֶל-עַבְדִּי אֶל-דָּוִד כֹּה
 אָמַר יְהוָה הֵאֱתָה תִבְנֶה לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי: כִּי
 לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבַיִת לְמִיּוֹם הָעֹלָתִי אֶת-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶהְיֶה
 מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן: בְּכֹל אֲשֶׁר-
 הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִדְבַר דְּבַרְתִּי
 אֶת-אֲחֵר שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 לַדְּעוֹת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְמָה
 לֹא-בִנִיתֶם לִי בַיִת אֲרָזִים: וְעַתָּה כֹּה-
 תֹאמְרוּ לְעַבְדִּי דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲנִי לִקְחָתִיךָ מִן-הַנָּחַל מֵאַחַר הַצָּאן לְהִיטֹת
 נָגִיד עַל-עַמִּי עַל-יִשְׂרָאֵל: וְאֶהְיֶה עִמָּךְ
 בְּכֹל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאִכְרַתָּה אֶת-כָּל-
 אֲיִבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם
 הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: וְשָׁמַתִּי מְקוֹם לְעַמִּי
 יִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגֹז עוֹד
 וְלֹא אֲיַסִּיפוּ בְנֵי-עוֹלָה לְעֲנוּתוֹ כִּי אֲשֶׁר
 בְּרֵאשׁוֹנָה: וְלִמֵּן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים

על

250

הפטרת תזריע

על עמי ישראל והניחתי לך מכל
איביך והגיד לך יהוה כי בירת יעשה לך
יהוה: כיוי מלאו ימך ושכבת את אבתך
והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא
ממעריך והקימתי את ממלכתו: הוא יבנה
בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד
עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן אשר בהעותו והכחתו בשבט אנשים
ובנגעי בני אדם: וחסדי לא יסור ממנו
כאשר הסדרתי מעם שאול אשר הסירתי
מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם
לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: ככל
הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר
נתן אל דוד:

הפטרת תזריע במלכים ב סימן ד

ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש
האלהים לחם בכורים עשרים
לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר הן
לעם

הפטרת תזריע שעב

לעם ויאכלו: ויאמר משרתו מה אתן זה
 לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי
 כה אמר יהוה אכול והותר: ויתן לפניהם
 ויאכלו ויתרו כדבר יהוה: ונעמן שר
 צבא מלך ארם היה איש גדול לפני
 אדניו ונשא פנים כיבו נתן יהוה תשועה
 לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: וארם
 יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה
 קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ותאמר אל
 גברתי אחל אדני לפני הנביא אשר
 בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: ויבא ויגד
 לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה
 אשר מארץ ישראל: ויאמר מלך ארם
 לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל
 וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת
 אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: ויבא
 הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא
 הספר הזה אליך רחנה שלחתי אליך את
 נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ויהי כקרא

מלך

הפטרות תזריע

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר
הָאֱלֹהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת כִּי־זֶה שְׁלַח
אֵלַי לְאַסֵּף אִישׁ מִצְרַעְתּוֹ כִּי אֶךְ־דַּעֲוָנָא
וְרָאוּ כִּי־מֵתָאנָה הוּא לִי וַיְהִי כִּשְׁמַעוּ
אֱלֹהֵשׁעַ אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה
קָרַעַת בְּגָדֶיךָ יְבֹאֲנָא אֵלַי וַיַּדַּע כִּי־יִשְׁנֹבֵא
בְּיִשְׂרָאֵל וַיְבֹא נַעֲמָן בְּסוּסוֹ וּבְרִכְבוֹ וַיַּעֲמֵהוּ
פֶתַח־הַבַּיִת לְאֱלִישֶׁעַ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישֶׁעַ
מֶלֶךְ־אֶךְ לֵאמֹר הַלּוֹךְ וְרַחֲצֵת שִׁבְעַפְעָמִים
בִּירְדֵּן וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרְךָ לָךְ וְטָהַר וַיִּקְצַף נַעֲמָן
וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הֲנֵה אִמְרַתִּי אֵלַי יֵצֵא יְצוּאָא
וַעֲמֵד וּקְרֵא בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיו וְהִנֵּף יָדוֹ
אֶל־הַמָּקוֹם וַיֵּאֱסַף הַמְּצוֹרֵעַ הֲלֹא טוֹב
אֲבֹנָה וּפְרָפֶר נְהַרְוֹת דְּמִשְׁק מְכַל מִימֵי
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֶרְחֵץ בָּהֶם וְטָהַרְתִּי וַיִּפֹּן
וַיֵּלֶךְ בַּחֲמָה וַיִּגְשׁוּ עַבְדָּיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ אֲבִי דְבַר גְּדוֹל הַנְּבִיא דְבַר אֱלֹהֵיךָ
הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאָף כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ רַחֵם
וְטָהַר

בסוסיו ק

אבנה ק

ק

הפטרת מצורע שען

וטהר: ויָרַד וַיִּטְבַּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים
 כַּדְּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ כַּבְּשָׂר נֶעַר
 קָטָן וַיִּטְהַר: וַיֵּשֶׁב אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא
 וְכָל-מַחֲנֵהוּ וַיֵּבֵאוּ עִמּוֹ לִפְנֵי וַיֹּאמֶר הַנְּהַר
 נָא יִדְעֵתִי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל-הָאָרֶץ כִּי אִם-
 בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח-נָא בְּרַכָּה מֵאֵת עַבְדְּךָ:
 וַיֹּאמֶר חֲיֵי-הוּהוּ אֲשֶׁר-עֲמַדְתִּי לִפְנֵי אִם-
 אֶקַּח וַיִּפְצַר-בּוֹ לִקְחַת וַיִּמְאַן: וַיֹּאמֶר נֶעֱמָן
 וְלֹא יִתֵּן-נָא לְעַבְדְּךָ מִשָּׂא צַמֵּר-פְּרָדִים
 אֲדַמָּה כִּי לֹא-יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֲלֶיהָ וְזָבַח
 לָאֱלֹהִים אַחֵרִים כִּי אִם-לַיהוָה: לְדַבַּר הַזֶּה
 יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדְּךָ כִּבּוֹא אֲדֹנָי בֵּית-רַמּוֹן
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת שְׁמֵרָה וְהוּא וְנִשְׁעָן עַל-יָדָיו
 וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן
 יִסְלַח-נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בְּדַבַּר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר
 לוֹ לֶךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאֵתוֹ כְּבָרַת אֲרָץ:

הפטרת מצורע במלכים שני סימן ז.

וארבעה אנשים היו מצורעים פתח
 * לב * א I 32 השער

כתוב ולא ק'

הפטרת מצורע

השִׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִה אֲנַחְנוּ
יְשָׁבִים פֹּה עַד־מָתְנֵנוּ׃ אִם־אֲמַרְנוּ נָכוֹן
הָעִיר וְהָרֶעֶב בְּעִיר וּמָתְנֵנוּ שֵׁם וְאִם־יִשְׁבְּנוּ
פֹּה וּמָתְנֵנוּ וְעָתָה לְכוּ וּנְפַלֶּה אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם
אִם־יַחֲיֵנוּ נַחִיָּה וְאִם־יָמִיתֵנוּ וּמָתְנֵנוּ׃ וַיִּקְמוּ
בְּנֵשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד־קִצְחָה
מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִין־שֵׁם אִישׁ׃ וְאֲדָנִי
הִשְׁמִיעַ אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב וְקוֹל סוּס
קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה
שָׂכַר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחֲתִים
וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃ וַיִּקְמוּ
וַיָּנֻסוּ בְּנֵשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֱהֲלֵיהֶם וְאֶת־
סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר הוּא
וַיָּנֻסוּ אֶל־נַפְשָׁם׃ וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה
עַד־קִצְחָה הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֵל אֶחָד
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשֶׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים
וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיָּשָׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֵל אֶחָד
וַיִּשְׂאוּ מִשֶׁם וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ לֹא־כִן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם
בְּשֵׁרָה

הפטרת מצורע שער

בְּשֵׁרָה הוּא וְאֵנַחְנוּ מִחַשְׁמֵי וְחִכְיֵנוּ עַד-אֹרֶךְ
הַבֶּקֶר וּמִצְאָנוּ עֵוֹן וְעַתָּה לָכֵן וּנְבֹאָה וּנְגִידָה
בֵּית הַמֶּלֶךְ: וַיְבֹאוּ יִקְרָאוּ אֶל-שַׁעַר הָעִיר
וַיְגִידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֵה אֲדָם
וְהִנֵּה אִיִן שָׁם אִישׁ וְקוֹל אֲדָם כִּי אִם-הַסּוּס
אֲסוּר וְהַחֲמֹר אֲסוּר וְאֵהְלִים כַּאֲשֶׁר הִמָּה:
וַיִּקְרָא הַשַּׁעֲרִים וַיְגִידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה:
וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ לֵילֵהוּ וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו אֲנִידָה
לָא לָכֶם אֵת אֲשֶׁר-עָשׂוּ לָנוּ אֲדָם יִדְעוּ כִּי
רָעִיִם אֵנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן-הַמַּחֲנֵה לְהַחֲבִיחַ
בְּרֵשֶׁתָּהּ לֵאמֹר כִּי יֵצְאוּ מִן-הָעִיר וְנִתְּפָשׂוּ
חַיִּים וְאֶל-הָעִיר נָבֵא: וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדָּיו
וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ נָא חֲמֹשֶׁה מִן-הַסּוּסִים
וְנִשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בָּהֶן הַנֶּס כְּכֹל-
הַחֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בָּהֶן הַנֶּס כְּכֹל-
הַחֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּמוּ וְנִשְׁלַחַה וְנִרְאָה:
וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי
מַחֲנֵה-אֲדָם לֵאמֹר לָכֵן וַרְאוּ: וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵיהֶם עַד הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָּל-הַיַּרְדֵּן מְלֵאָה
בְּגָרִים

בשרה ק'

החמו ק'

הפטרת אחרי מות

צ"ט

כחפוס ק

בְּגֵרִים וְכָלִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אֶרֶס בְּהַחֲפוּס
 וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ : וַיֵּצֵא הָעַם
 וַיִּבְזוּ אֶת מַחְנֵה אֶרֶס וַיְהִי סָאָה סֶלֶת
 בְּשֶׁקֶל וּסְאֵתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כְּדִבְרֵי הוֹהוּ
 וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל
 יָדוֹ עַל הַשֶּׁעַר וַיִּרְמֶסְהוּ הָעַם בְּשֶׁעַר וַיָּמָת
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֹדֶת
 הַמֶּלֶךְ אֵלָיו : וַיְהִי כְּדִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל
 הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סְאֵתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וּסְאָה
 סֶלֶת בְּשֶׁקֶל וְהָיָה כִּפְעַת מַחֹר בְּשֶׁעַר שְׁמֵרוֹן
 וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהָיָה
 יְהוָה עֹשֶׂה אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם הִיחִיר כְּדִבְרֵי
 הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּךְ רֵאָה כְּעֵינֶיךָ וּמִשֶּׁם לֹא
 תֹאכַל : וַיְהִי לוֹ כֵּן וַיִּרְמֶסוּ אֶתְנוּ הָעַם
 בְּשֶׁעַר וַיָּמָת :

הפטרת אחרי מות ביהזקאל סימן כב
 ויש מפטירין אותה בסדר קדושים
 וירקו דברי הוה אלי לאמר : ואתה בן
 דניאל אדם התשפט התשפט את עין
 סימן

הדמים והודעתה ארת כל תועבתיה :
 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם
 בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה
 לטמאה : בדמך אשר שפכת אשמת
 ובגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי
 ימך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך
 חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות :
 הקרבות והרחקות ממך תקלסו בך טמאת
 השם רבת המהומה : הנה נשיאי ישראל
 איש לזרעו היו בך למען שפך דם : אב
 ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום
 ואלמנה הונו בך : קדשי בזית ואת שבתתי
 חללת : אנשי רכיל היו בך למען שפך
 דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך :
 ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך :
 ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש
 את פלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת-
 רביו ענה בך : שחר לקח בך למען
 שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצע

הפטרת קרושים

רַעַךְ בַּעֲשֵׁק וְאֵתִי שָׁכַחַת נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְהִנֵּה הִכִּיתִי כַּפִּי אֶל־בָּצֵעַךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
וְעַל־דַּמְךָ אֲשֶׁר הָיָה בְּתוֹכְךָ׃ הִיעַמְד לִבְךָ
אִם־תְּחַזְקֶנָּה יָדֶיךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
אוֹתְךָ אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ וְהַפִּיצוֹתִי
אוֹתְךָ בְּגוֹיִם וּזְרִיתֶיךָ בְּאַרְצוֹת וְהִתְמַחְתִּי
טַמְאֶתְךָ מִמֶּךָ׃ וְנִחַלְתָּ בְּךָ לְעֵינַי גּוֹיִם
וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוִה׃

הפטרת קרושים כמנהג הספרדים ביחזקאל
סימן כ * ויש מפטירין אותה בסדר
אחרי מות:

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם
דַּבֵּר אֶת־זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַלְדַרְשׁ אֶת־י
אֶתֶם בָּאִים חַיֵּי אֲנִי אִם־אֲדַרְשׁ לָכֶם נָאִם
אֲדֹנָי יְהוִה׃ הֲתִשְׁפּוּט אֶתֶם הַתִּשְׁפּוּטִי בֶן־
אָדָם אֶת־תּוֹעֵבֹת אֲבוֹתֶם הוֹדִיעֶם׃ וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם בְּחַרְתִּי
בְּיִשְׂרָאֵל

בִּישְׂרָאֵל וַאֲשֶׁא יְדִי לִזְרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע
 לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַאֲשֶׁא יְדִי לָהֶם לֵאמֹר
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ בְּיוֹם הַהוּא אֲנַשְׂאֲתִי יְדִי
 לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ
 אֲשֶׁר־תִּרְתִּי לָהֶם זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא
 לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ וַאֲמַר אֱלֹהִים אִישׁ שְׂקוּצֵי
 עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ וּבְגָלוֹלֵי מִצְרַיִם אֶל־תִּטְמְאוּ
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיִּמְרוּבִי וְלֹא אָבֹו
 לִשְׁמַע אֵלַי אִישׁ אֶת־שְׂקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא
 הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גְּלוֹלֵי מִצְרַיִם לֹא עֲזָבוּ
 וַאֲמַר לִשְׂפָךְ חַמְתִּי עֲלֵיהֶם לְכָלוֹת אֶפְרַיִם
 בְּהֵם בַּתּוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַאֲעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי
 לְבַלְתִּי־הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִמְרָה
 בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר נֹדַעְתִּי אֵלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם
 לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וְאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְאֵבֵאֵם אֶל־הַמִּדְבָּר׃ וְאַתֵּן לָהֶם
 אֶת־חֻקְתִּי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי הַדֹּרַעְתִּי אוֹתָם
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחֵי בְהֵם׃ וְגַם אֶת־
 שַׁבְּתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לְהַיּוֹרֹת לְאוֹרֹת בֵּינִי

הפטרת קדושים

וּבִינֵיהֶם לִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים
וַיִּמְרוּ בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בַּחֲקוֹתַי לֹא
הֵלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי מֵאִסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם
הָאָדָם וְחִי בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ מְאֹד
וְאָמַר לִשְׁפָךְ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר
לְכַלּוֹתָם : וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם :
וְגַם־אֲנִי נִשְׂאתִי יָדַי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְבַלְתִּי
הֵבִיא אֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי זְבַר
חֶלֶב וְרֵבֶשׂ צָבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת : יַעַן
בַּמִּשְׁפָּטֵי מֵאִסוּ וְאֶת־חֲקוֹתַי לֹא־הֵלְכוּ בָהֶם
וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ כִּי אַחֲרֵי־גִלּוּלֵיהֶם לִבָּם
הֵלֵךְ : וְתַחַס עֵינֵי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחַתָּם וְלֹא־
עֲשִׂיתִי אֹתָם כְּלֵה בַּמִּדְבָּר : וְאָמַר אֶל־
בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר בַּחֲוֹקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֶל־תֵּלְכוּ
וְאֶת־מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל־תִּשְׁמְרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם
אֶל־תִּטְמְאוּ : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּחֲקוֹתַי
לֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי שִׁמְרוּ וְעֲשׂוּ אֹתָם :
וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
לְדַעַת

שעו הפטרת קדושים

לדעת כי אני יהוה אלהיכם:

הפטרת קדושים כמנהג האשכנזים בת"ע

בעמוס סימן ט' ויש מפטירין אותה

בסדר אחרי מות

ע"ן בלבוש החור סימן תצ"ג

הלוא כבני כשנים אתם לי בני

ישראל נאם יהוה הלוא את

ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים

מכפתור וארם מקיר: הנה עיני ארני

יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה

מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד

אשמיד את בית יעקב נאם יהוה: כי הנה

אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית

ישראל כאשר ינוע בכבדה ולא יפול

צדור ארץ: בחרב ימותו כל חטאי עמי

האמרים לא תגיש ורתקדים בעדינו

הרעה: ביום ההוא אקים את סכת דויד

הנפלת וגדרתי את פרציהו והרסתיו

* לב * ה 5 32 אקים

הפטרת קדושים

וּבִינֵיהֶם לִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם
וַיִּמְרוּ בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבַּר בַּחֲקוֹתַי לֹא
הֵלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם
הָאָדָם וְהִי בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ מְאֹד
וַאֲמַר לִשְׂפָךְ חֲמַרְתִּי עֲלֵיהֶם בְּמַדְבַּר
לְכַלּוֹתָם : וַאֲעֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמִי לְבַלְתִּי הַחֵל
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם :
וְגַם־אֲנִי נִשְׂאתִי יָדַי לָהֶם בְּמַדְבַּר לְבַלְתִּי
הֵבִיא אֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי זְבֹרָה
חֶלֶב וְרֵבֶשׂ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת : יַעַן
בְּמִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ וְאֶת־חֲקוֹתַי לֹא־הֵלְכוּ בָהֶם
וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ כִּי אַחֲרַי גִּלּוּלֵיהֶם לִבָּם
הֵלְךְ : וַתַּחַס עֵינַי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחַתָּם וְלֹא־
עֲשִׂיתִי אֹתָם כְּלָה בְּמַדְבַּר : וַאֲמַר אֶל־
בְּנֵיהֶם בְּמַדְבַּר בְּחֻקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֵל־תֵּלְכוּ
וְאֶת־מִשְׁפָּטֵיהֶם אֵל־תִּשְׁמְרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם
אֵל־תִּטְמְאוּ : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּחֲקוֹתַי
לָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֹתָם :
וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
לְדַעַת

הפטרת קדושים שש

לדעת כי אני יהוה אלהיכם:

הפטרת קדושים כמנהג האשכנזים בתע

בעמוס סימן ט' ויש מפטירין אותה

בסדר אחרי מות

עיין בלבוש החור סימן תצ"ג

הלוא כבני כשנים אתם לי בני

ישראל נאס יהוה הלוא את

ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים

מבפתור וארם מקיר: הנה עיני ארני

יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה

מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד

אשמד את בית יעקב נאס יהוה: כי הנה

אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית

ישראל כאשר ינוע בכבודה ולא יפול

צדור ארץ: בחרב ימותו כל חטאי עמי

האמרים לא תגיש ורתקדים בעדינו

הרעה: ביום ההוא אקים את סכת דוד

הנפלת וגדרתי את פרציהו והרסתי

* לב * ה 5 32 אקים

הפטרת אמור

אָקִים וּבְנֵי תִיהָ בְיָמֵי עוֹלָם׃ לְמַעַן יִירָשׁוּ
אֶת־שְׂאֵרֵי אֲדוּם וְכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרְאוּ
שְׁמִי עֲלֵיהֶם נֶאֱסִי הוֹרֵה עֲשֵׂה זֹאת׃ הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נֶאֱסִי הוֹרֵה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר
וְדָרָךְ עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ הוֹרֵעַ וְהִטִּיפוּ הַהָרִים
עֲסִים וְכָל־הַגְּבֻעוֹת תִּתְמוּגְגְנָה׃ וּשְׂבַתִּי
אֶת שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי עָרִים נִשְׁמוֹת
וַיִּשְׁבוּ וַנִּטְעוּ כִרְמִים וּשְׂתוּ אֶת־יַיִן וְעָשׂוּ
גִּנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיהֶם׃ וַנִּטְעַתִּים עַל־
אֲדָמַתְסוּלָאֵי נִתְּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמַתְסוּ אֲשֶׁר־
נִתְּתִי לָהֶם אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

הפטרת אמור ביחזקאל סימן מד

והכרתנים • הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר
שָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ מִקְדָּשִׁי
בַּתְּעוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעַל־יְהוָה הֵמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי
לְשֵׁרְתִנִּי וְעָמְדוּ לִפְנֵי לַהֲקָרִיב לִי חֶלֶב וְרֹם
נֶאֱסִי אֲדַנִּי יְהוָה׃ הֵמָּה יָבֹאוּ אֵלַי מִקְדָּשִׁי
וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי שְׁלַחֲנִי לְשֵׁרְתִנִּי וּשְׁמַחוּ
אִתִּי

תפסקה
באמצע
פסוק

סימן מד

הפטרת אמור שעה

אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְהָיָה כְּבֹאֵם אֶל־שַׁעַר הַחֲצֵר
 הַפְּנִימִית בְּגָרֵי פִשְׁתִּים יִלְבְּשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה
 עֲלֵיהֶם צִמְרֵי בִשְׂרֹתָם בְּשַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית
 וּבֵיתָהּ: פֹּאֲרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשֵׁם
 וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מַתְּנֵיהֶם לֹא־יִחַגְרוּ
 בַּיָּזַע: וּבִצְאָתְכֶם אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה
 אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הָעַם יִפְשְׁטוּ אֶת־
 בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה מִשְׂרֹתָם בָּם וְהִנִּיחוּ
 אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקֹּדֶשׁ וּלְבָשׁוּ בְּגָרִים אַחֲרָיִם
 וְלֹא־יִקְדְּשׁוּ אֶת־הָעַם בְּבִגְדֵיהֶם: וְרֹאשֵׁם
 לֹא יִגְלִחוּ וּפָרַע לֹא יִשְׁלַחוּ כָּסוּסִים יִכְסֻמוּ אֶת־
 רֹאשֵׁיהֶם: וַיֵּן לֹא־יִשְׁתּוּ כָּל־כֶּהֵן כְּבֹאֵם
 אֶל־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית: וְאַל־מִנֶּה וְגָרוּשָׁה לֹא־
 יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוּלוֹת מִזְרַע
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר־תְּהִיָּה אֱלֻמְנָה
 מִכֶּהֵן יִקְחוּ: וְאֶת־עַמִּי יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל
 וּבֵין טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדְעִים: וְעַל־רִיב הֵמָּה
 יַעֲמְדוּ לֹשֶׁטְט בְּמִשְׁפָּטֵי וּשְׁפָטָהוּ וְאֶת־
 תּוֹרָתִי וְאֶת־חֻקֹּתַי בְּכָל־מוֹעֲדֵי יִשְׁמְרוּ וְאֶת־
 שְׁבֹתוֹתֵי

למשפט ק'
 למשפט ק"

הפטרת בהר

שבתותי יקדשו: ואלמת אדם לא יבוא
 לטמאה כי אס-לאב ולאם ולבן ולבת
 לאה ולאחות אשר לא-היתה לאיש
 יטמאו: ואחרי טהרתו שבעת ימים יספור
 לו: וביום באו אל-הקדש אל-החצר
 הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם
 אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני
 נחלתם ואחזה לא-תתנו להם בישראל
 אני אחזתם: המנחה והחטאת והאשם
 המרה יאכלום וכל-חרם בישראל להם
 יהיה: וראשית כל-בכורי כל וכל-תרומת
 כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה וראשית
 עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל
 ביתך: כל-גבלה וטרפה מן-העוף ומן
 הבהמה לא יאכלו הכהנים:

הפטרת בהר בירמיה סימן לב

ירמיהו היה דבר-יהוה
 אלי לאמר: הנה חנמאל

ויאמר

בן־שֵׁלֶם דֶּרֶךְ בָּא אֵלֶיךָ לֵאמֹר קִנְיָה לְךָ אֶת־
שְׂדֵי אֲשֶׁר בַּעֲנֹתוֹת כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַגְּאֹלָה
לְקִנּוֹת׃ וַיָּבֹא אֵלַי חֲנַמְאֵל בֶּן־דָּוִד כִּדְבַר
יְהוָה אֲל־חֲצַר הַמַּטְרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קִנְיָה
גַּם אֶת־שְׂדֵי אֲשֶׁר בַּעֲנֹתוֹת אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
בְּנֵי־מִן כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה וְלֹךְ הַגְּאֹלָה
קִנְיָה לְךָ וְאֲדַע כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא׃ וְאֶקְנֶה
אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנַמְאֵל בֶּן־דָּוִד אֲשֶׁר
בַּעֲנֹתָת וְאֶשְׁקַלְהֶן לֹו אֶת־הַכֶּסֶף שֶׁבַע־
שֶׁקֶלִים וְעֵשְׂרֵה הַכֶּסֶף׃ וְאֶכְתֹּב בְּסֵפֶר
וְאֶחֱתֹם וְאֶעַד עֵדִים וְאֶשְׁקַל הַכֶּסֶף
בְּמֵאזְנַיִם׃ וְאֶקַּח אֶת־סֵפֶר הַמְּקִנָּה אֶת־
הַחֲתוּם הַמְּצוּה וְהַחֲקִים וְאֶת־הַגְּלוֹי׃ וְאֶתֵּן
אֶת־הַסֵּפֶר הַמְּקִנָּה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה בֶּן־
מַחֲסִיָּה לְעֵינַי חֲנַמְאֵל דָּוִד וְלְעֵינַי הָעֵדִים
הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַמְּקִנָּה לְעֵינַי כָּל־הַיְהוּדִים
הַיֹּשְׁבִים בְּחֲצַר הַמַּטְרָה׃ וְאֶצְוֶה אֶת־
בְּרוּךְ לְעֵינַיהֶם לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבֹאֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹחַ אֶת־הַסֵּפֶרִים
הָאֵלֶּה׃

הפטרת בהר

האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום
ואת ספר הגלוי הזה וגרתם בכלי החדש
למען יעמדו ימים רבים: כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים
ושדות וכרמים בארץ הזאת: ואתפלל
אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל
ברוך בין נריה לאמר: אהה ארני יהוה
הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ
בכחך הגדל וכזרעך הנטויה לאיפלא
ממך כל דבר: עשה חסד לאלפים ומשלם
עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל
הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: גדל
העצה ורב העלילה אשר עיניך פקחות
על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו
וכפרי מעלליו: אשר שמת אתות ומפתים
בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל
ובארם ותעשה לך שם כיום הזה: ותצא
ארץ עמך ארץ ישראל מארץ מצרים
באתות ובמופתים וביר העקה ובאזרוע
נטויה

הפטרת בחקתי שפ

נטויה ובמורא גדול : ותתן להם את הארץ
 הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם
 ארץ זבת חלב ודבש : ויבאו וירשו אתה
 ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את ^{וכתורחך}
 כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו
 ותקרא אתם את כל הרעה הזאת : הנה
 הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
 ביד הפשדים הנלחמים עליה מפני החרב
 והרעב והדבר ואשר דברת הוה והנך
 ראה : ואתה אמרת אלי ארני יהוה
 קנה לך השדה בכסף והער עדים והעיר
 נתנה ביד הפשדים : והי דבר יהוה אל
 ירמיהו לאמר : הנה אני יהוה אלהי כל
 בשר הממני יפלא כל דבר :

הפטרת בחקותי בירמיה סימן י

יהוה עני ומעני ומנוסי ביום צרה
 אליך גוים יבאו מאפס
 ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הכל
 ואין

הפטרת בחקותי

ואינכם מועיל: היעשה לך ארם אלהים
והמה לא אלהים: לכן הנני מודיעם בפעם
הזאת אודיעם את ידי וארת גבורתי וידעי
כי שמי יהוה: חטאת יהודה כתובה בעט
ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם
ולקרנורת מזבחותיכם: | כזכר בניהם
מזבחתם ואשריהם על עץ רענן על גבעות
הגבהות: הררי בשרה חילך כל אצרותיך
לבן אתן במרתיך בחטאת בכל גבולך:
ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך
והעברתיך ארת איביך בארץ אשר לא
ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקר:
כהו אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח
בארם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו:
והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא
טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא
תשב: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה
יהוה מבטחו: והיה כעין שתול על מים
ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא

יבאח ק'

הפטרת במדבר שפא

חֹסֵה יְהוָה עֲלֵהוּ דַעְנָן וּבִשְׁנַת בְּצֻרָתָ לֹא יִדְאָג
וְלֹא יִמָּשׁ מֵעֲשׂוֹת פְּרִי׃ עֵקֶב רָחֵב מִכָּל
וְאִנֹּשׁ הוּא מִי דַעְנָנו׃ אֲנִי יְהוָה חִקְרֵ לֵב בִּתְּחִלָּה
כְּלִיּוֹת וְלִתְּת לֹאִישׁ כְּדַרְכּוֹ כְּפִרֵי מַעַלְלָיו׃ כְּרִכּוֹ ק'
קִרְא דָגֵר וְלֹא יִלְדַּע עֲשֵׂה עֲשֵׂר וְלֹא בְּמִשְׁפָּט
בְּחֵצֵי יָמוֹ יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיהֶם יִהְיֶה נָבֵל׃ יִמּוֹ ק'
כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מֵרֵאשִׁיט מִקּוֹם מִקְדָּשֵׁנו׃
מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה כָּל עֲזוֹבֵי יָבוֹשׁ יִסּוּרֵי וְסוּרֵי ק'
בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מִקּוֹר מִי־חַיִּים אֶת־
יְהוָה׃ רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי
וְאַשְׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אִתָּה׃

הפטרת במדבר בתרי עשר בהושע סימן א
וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּחֲלוֹל הַיָּם
אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר
וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יֹאמֵר לָהֶם לֹא־עִמָּי
אַתֶּם יֹאמֵר לָהֶם בְּנֵי אֱלֹהִים׃ וְנִקְבְּצוּ בְנֵי־
יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יִחַדּוּ וְשִׁמּוּ לָהֶם רֹאשׁ
אַחַד וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרַעֲאֵל׃
אִמְרוּ

הפטרת במדבר

אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה
דיבו באמכם ריבו כיהיא לא אשתי ואנכי
לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה
מבין שדיה: פן אפשיטנה ערמה והצנתיה
כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתיה
כארץ ציה והמתיה בצמא: ואת בניה לא
צרחם כי בני זנונים המה: כיונתה אמם
הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחר
מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני
ושקויי: לכן הנני שך את דרכך בסידים
וגרתי את גרדה וגרתי בורתי לא
תמצא: ורדפה את מאהביה ולא תשיג
אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה
ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז
מעתה: והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה
חרגן ורתירוש והיצהר וכסף הרבירתי
לה וזהב עשו לבעל: לכן אשוב ולקחתי
דגני בעתו ורתירושי במועדו והצלתי צמרי
ופשתי לבסות את עדותה: ועתה אנלה

הפטרות במדבר / שפב

את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא
יצלנה מירי : והשבת כל משושה חנה
חרשה ושבתה וכל מועדה : והשמתי נפנה
ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר
נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם
חית השדה : ופקדתי עליה את ימי הבעלים
אשר תקטיר להם ותער נזמה וחליתה ותלק
אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה :
לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר
ודברתי על לבה : ונתתי לה את כרמיה
משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה
שמרה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ
מצרים : והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי
איש ואל תקראי לי עוד בעלי : והסרתי
את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד
בשמים : וכרתי להם ברית ביום ההוא עם
חית השדה ועם עוף השמים ורמש הארמה
וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ
והשבתים לבטח : וארשתוך לי לשלם
וארשתוך

הפטרת נשוא

וארשתוך לי בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים: וארשתוך לי באמונה וידעת
את יהוה:

הפטרת נשוא בשופטים סימן יג

וירקו איש אחר מצדעה ממשפחת
הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה
ולא ילדה: וירא מלאך יהוה אל האשה
ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדה
והרית וילדת בן: ועתה השמרי נא ואל
תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא:
כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה
על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן
הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד
פלשתים: ותבא האשה ותאמר לאישה
לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו
כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא
שאלתיהו אי מזה הוא וארת שמו לא
הגיד לי: ויאמר לי הנך הרה וילדת בן
ועתה

ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכל
 כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן
 הפטן עד יום מותו : ויעתר מנוח אליהו
 ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת
 יבואנא עור אלינו ויורנו מה נעשה לנער
 היולד : וישמע האלהים בקול מנוח ויבא
 מלאך האלהים עוד אל האשה והיא
 ישבת בשדה ומנוח אישה אין עמה :
 ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר
 אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום
 אלי : ויקסו לך מנוח אחרי אשתו ויבא
 אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר
 דברת אל האשה ויאמר אני : ויאמר מנוח
 עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער
 ומעשהו : ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
 מכל אשר אמרת אל האשה תשמר :
 מכל אשר יצא מגופן היין לא תאכל ויין
 ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל
 כל אשר צויתיה תשמר : ויאמר מנוח אל

מלאך

ויעשה

הפטרת נשוא

מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך
גרי עזים: ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
אם תעצנני לא אכל בלחמך ואם תעשה
עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי
מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה מי שמך כי יבא דבריך ובברוך
ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשא
לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח את גדי
העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה
ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי
בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל
מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו
ראים ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף
עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל
אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא:
ויאמר מנוח אל אשתו מורת נמורת כי
אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ
יהוה להמיתנו ולא לקח מידנו עלה ומנחה
ולא הראנו את כל אלה וכעת לא

וביר ק

מלי ק

השמיענו

אז

הפטרות בהעלותך שפר

הַשְּׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת: וְתִלַּד הָאִשָּׁה בֵּין וְתִקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיְגִדֵל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ
יְהוָה: וַתַּחַל רוּחַ יְהוָה לַפְעָמוֹ בְּמַחֲנֵהֶדָּן
בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֵל:

הפטרות בהעלותך בתרי עשר בזכריה
סימן ב

רְנִי וְשִׂמְחִי בַת־צִיּוֹן כִּי הִנְיִבָא וּשְׁכַנְתִּי
בְּתוֹכְךָ נְאֻם־יְהוָה: וְנִלוּ גוֹיִם
רַבִּים אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה לִי לְעַם
וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ וַיִּדְעַת כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ: וַנַּחֵל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ
עַל אֲדָמַת הַקָּדָשׁ שׁוֹבְחָר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: הִם
כָּל־בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נִעְוָר מִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ:
וַיִּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי
מִלְאֲךָ יְהוָה וְהַשֶּׁטֶן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשַׁטְנוֹ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשֶּׁטֶן יַגְעֵר יְהוָה בְּךָ הַשֶּׁטֶן
וַיַּעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַם הֲלֹא זֶה
אוֹד מִצֵּל מֵאֵשׁ: וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבוֹשׁ בְּגָדִים
צוּאִים

הפטרת בהעלותך

צואים ועמד לפני המלאך: ויען ויאמר
אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים
הצאים מעלי ויאמר אליו ראה העברתי
מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ויאמר
ישימו צנףטהור על ראשו וישימו הצנף
הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלאך
יהיה עמד: ויעד מלאך יהוה ביהושע
לאמר: כה אמר יהוה צבאות אם בדרך
תלך ואם את משמרת תשמר וגם אתה
תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתת
לך מהלכים בין העמדים האלה: שמענא
יהושעו הכהן הגדול אתה ורעך הישבים
לפניך כי אנשי מופת הם כי הנני מביא
את עבדי צמח: כי הנרה האבן אשר
נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה
עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום
אחד: ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו
איש אל רעהו אל תחרת גפן ואל תחרת
תאנה

הפטרת שלח שפח

תֵּאנָה׃ וַיֵּשֶׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיַּעֲרֵנִי
בְּאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲזֹר מִשְׁנָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי מַה
אַתָּה רֹאֵה וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זֹהָב
(אמר ק') כְּלֵה וְגִלְהָה עַל־רֹאשָׁהּ וּשְׁבַעֶה נִרְתִּיהָ עָלֶיהָ
שְׁבַעֶה וּשְׁבַעֶה מִוְצְקוֹת לַנְּרוֹת אֲשֶׁר עַל־
רֹאשָׁהּ׃ וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיְּמִין
הַגִּלְהָה וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלֶיהָ׃ וַאֲעַן וַאֲמַר אֶל־
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר מַה אֵלֶּה אֲדֹנָי׃
וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא
יָדַעְתָּ מַה הֵמָּה אֵלֶּה וַאֲמַר לֹא אֲדֹנָי׃ וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־
זָרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא בַחִיל וְלֹא בְכַח כִּי אִם־
בְּרוּחִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ מִי־אַתָּה הֲרֹ-
הַגִּדּוֹל לִפְנֵי זָרְבָבֶל לְמִישׁוֹר וְהוֹצִיא אֶת־
הָאֲבָן הַרְאֵשָׁה תְּשֹׂאוֹת הֵן חֵן לָהּ׃

הפטרת שלח ביהושע סימן ב

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בְּן־נוּן מִן־הַשְּׁטִיִּים שְׁנַיִם
אֲנָשִׁים מִרְגְּלִים חָרָשׁ לֵאמֹר

* לֵג * א * 33 * לכו

הפטרת שלח

לֹכֹו רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וְיַלְכוּ
וַיָּבֹאוּ בֵּית־אִשָּׁה זֹנָה וְשָׂמָּה רָחַב וַיִּשְׁכְּבוּ
שָׂמָּה׃ וַיֹּאמֶר לְמַלְכֵי יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
אֲנִישִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְחַפֵּר אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁלַח מַלְכֵי יְרִיחוֹ אֶל־
רָחַב לֵאמֹר הֲזֹצִיאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֶיךָ
אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי לְחַפֵּר אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ בָּאוּ׃ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
וַתִּצְפְּנוּ וַתֹּאמֶר כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא
יָדַעְתִּי מֵאֵין הֵמָּה׃ וַיְהִי הַשָּׁעַר לְסָגוֹר
בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אַנְּהָ הֲלָכּוּ
הָאֲנָשִׁים רַדְפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁגּוּם׃
וְהִיא הָעֵלְתָם הַגֵּרָה וַתִּטְמַנְם בְּפִשְׁתֵּי
הָעֵץ הָעֲרֻכּוֹת לֵה עַל הַגֵּן׃ וְהָאֲנָשִׁים רַדְפוּ
אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשָּׁעַר
סָגַר אַחֲרַי כֹּאֲשֶׁר יָצְאוּ הַרְדָּפִים אַחֲרֵיהֶם׃
וְהֵמָּה טָרַם יִשְׁכְּבוּן וְהִיא עֵלְתָה עֲלֵיהֶם עַל־
הַגֵּן׃ וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי־נָתַן
יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלָה אֵימַתְכֶם
עֲלֵינוּ

הפטרת שלח שפר

עלינו וכי נמנו כל יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם :
 כִּי שָׁמְעֵנוּ אֶת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מִי
 יִסְסוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאָמֹרִי אֲשֶׁר בַּעֲבֹר
 הִירְדֵן לְסִיחֹן וְלַעֲוֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם :
 וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ
 בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
 אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת :
 וְעַתָּה הִשְׁבְּעוּ־נָא לִי בַיהוָה כִּי־עָשִׂיתִי
 עִמָּכֶם חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם־אִתָּם עִם־בֵּית
 אָבִי חֶסֶד וְנָתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת : וְהַחִיתֶם
 אֶת־אָבִי וְאֶת־אֹמִי וְאֶת־אֲחֵי וְאֶת־אֲחֹתַי
 וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ
 מִמּוֹת : וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ
 תַחַתֵיכֶם לָמוֹת אִם־לֹא תִגִּירוּ אֶת־דְּבַרְנוּ
 זֶה וְהָיָה בֵּית יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ
 עִמָּךְ חֶסֶד וְאֱמֶת : וְתוֹרְדִם בַּחֶבֶל בְּעַד
 הַחֲלוֹן כִּי בֵּיתָה בְּקִיר הַחוּמָה וּבַחֲמָה הִיא
 וְשִׁבְרָתָה : וְתֹאמַר לָהֶם הִרְרָה לָכֵן פֶּן־

אחינותי ק

הפטרת שלח

יִפְגְּעוּ בְכֶם הַרְדִּיפִים וְנַחֲבֹתֶם שְׁמֵרָה שְׁלֹשֶׁת
יָמִים עַד שֶׁבַח הַרְדִּיפִים וְאַחֵר תֵּלְכוּ
לְדַרְכְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הַאֲנָשִׁים נָקִים
אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעַתְךָ הַזֹּאת אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ הֲנִה
אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּאֶרֶץ אֶת־תְּקוּוֹתֶיךָ׃
הַשְּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדִתָּנוּ
בּוֹ וְאֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ וְאֶת־אֶחָיִךְ וְאֶת־
כָּל־בֵּית אֲבִיךָ תֹאסֹפִי אֵלֶיךָ הַפִּיתָה׃
וְהִיָּה כָּל־אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדְּלֹתַי בֵּיתְךָ הַחוּצָה
דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נָקִים וְכָל־אֲשֶׁר־יִהְיֶה
אִתְּךָ בְּבֵית דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אִם־יֵד תִּהְיֶה־כּוֹ׃
וְאִם־תִּגְדִּי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהִינֹנִי נָקִים
מִשְׁבַּעַתְךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ וְתֹאמַר
כְּדַבְרֵיכֶם כִּן־הוּא וְתִשְׁלַחֶם וְיִלְכוּ וְתִקְשְׁרֵם
אֶת־תְּקוּוֹת הַשְּׁנִי בַחֲלוֹן׃ וְיִלְכוּ וַיָּבֹאוּ הַהָרָה
וַיֵּשְׁבוּ שֵׁשׁ־שָׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שֶׁבַח הַרְדִּיפִים
וַיִּבְקְשׁוּ הַרְדִּיפִים בְּכָל־הַדֶּרֶךְ וְלֹא־מָצְאוּ׃
וַיֵּשְׁבוּ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ מֵהָהָר וַיַּעֲבִרוּ
וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וַיִּסְפְּרוּ־לּוֹ אֶת־כָּל־

המצאות

הַמְצִאות אוֹתָם : וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוָה שְׁעֵפִי־נָתַן
 יְהוָה בִּירְנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נִמְגּוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ :

הפטרת קרח בשמואל א סימן יא

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם לֵכוּ
 וְנִלְכֶה הַגִּלְגָּל וְנַחֲדֵשׁ שֵׁם
 הַמְּלוּכָה : וַיֵּלְכוּ כָּל־הָעָם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ
 שָׁם אֶת־שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם
 זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שָׁאוּל
 וְכָל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מָאד : וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם
 לְכַל אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ :
 זַעֲמָה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וַאֲנִי
 זְקֵנָה וְשֹׁבֵתִי וּבְנֵי הַנֶּחֱם אֶתְכֶם וַאֲנִי
 הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעָרִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה :
 הֲנִנִי עֲנוּבֵי־נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת־שׁוֹרֵי
 מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת־מִי עֲשַׁקְתִּי
 אֶת־מִירְצוֹתַי וּמִירְמֵי לְקַחְתִּי כִּפּוּר וְאֶעֱלִים

הפטרת קרה

עֵינֵי בּוֹ וְאָשִׁיב לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשִׂיתָנוּ
וְלֹא רָצוֹתָנוּ וְלֹא לָקַחְתָּ מִיָּד אִישׁ מֵאוֹמֵהוּ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוֹה בְּכֶם וְעַד מִשְׁיְחוּ
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצִּאתֶם בְּיַד מֵאוֹמֵהוּ
וַיֹּאמֶר עַד׃ וַיֹּאמֶר שְׂמוּ אֶל אֱלֹהֵי הַיּוֹה
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר
הֶעֱלָה אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ וְאִשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוֹה
אֵת כָּל־צְדָקוֹת יְהוֹה אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶתְכֶם
וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃ כֹּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם
וַיִּזְעַקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־יְהוֹה וַיִּשְׁלַח יְהוֹה אֶת־
מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם
מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבוּם בְּמִקְוֹם הַיּוֹה׃ וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־
יְהוֹה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶתְכֶם בְּיַד סִיסְרָא שֶׁר־
צָבָא חֲצוֹר וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב
וַיִּלְחֲמוּ בָם׃ וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוֹה וַיֹּאמֶר
חֲטָאוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוֹה וְנִעַבְדָּהוּ אֶת־
הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעֲשִׂתְרוֹת וְעַתָּה הֲצִילָנוּ מִיַּד
אֲבוֹתֵינוּ וְנִעַבְדְּךָ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוֹה אֶת־רַב־בְּעַל
וְאֶת־

וַיֹּאמְרוּ ק

וְאֶת־בְּרִן וְאֶת־יַפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצַּל
 אֶתְכֶם מִיַּד אֱיִבֵיכֶם מִסְבִּיב וַתֵּשְׁבוּ בְּמַח :
 וַתֵּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוּן בָּא עֲלֵיכֶם
 וַתֹּאמְרוּ לֵי לֹא כִי־מֶלֶךְ יִמְלֶךְ עָלֵינוּ וַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם מִלְּכֶכֶם : וַעֲתָה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 בַּחֲרַתֶּם אֲשֶׁר שָׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה
 עָלֵיכֶם מֶלֶךְ : אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם
 אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
 וְהִיתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מֶלֶךְ
 עָלֵיכֶם אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וְאִם־לֹא
 תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי יְהוָה
 וְהִיתָה יַד יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתֵיכֶם : גַּם־
 עֲתָה הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
 אֲשֶׁר יְהוָה עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם : הֲלוֹא קִצְר־
 חֲטִיִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת
 וּמָטָר וְדָעוּ וּרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשֹׂאֵל לְכֶם מֶלֶךְ :
 וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קִלְת
 וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מְאֹד אֶת־

הפטרת חקת

יְהוָה וְאֵת שְׁמוֹ אֵל׃ וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֶל־
שְׁמוֹ אֵל הַתְּפִלָּה בְּעַד עֲבֹדֶיךָ אֵל־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְאֵל־נְמוֹת כִּי־יִסְפְּנוּ עַל־כָּל־
חַטֹּאתֵינוּ רַעְיָה לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוֹ אֵל אֶל־הָעָם אֵל־תִּירָאוּ אֶת־עֲשֵׂיתֶם
אֵת כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת אֲךָ אֵל־תִּסּוּרוּ מֵאֲחֵרֵי
יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְבְּכֶם׃
וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי אַחֲרֵי הַתְּהוֹ אֲשֶׁר לֹא־
יִעֲשִׂי לָו וְלֹא יִצְיִרוּ כִּי־תְהוֹ הַמָּה׃ כִּי לֹא־
יִטֵּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי
הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹו לְעָם׃

הפטרת חקת בשופטים סימן יא

וּפְתַח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִבּוֹר חֵיל וְהוּא
בֶּן־אִשָּׁה זוֹנָה וַיֹּוֹלַד גִּלְעָד אֶת־
יִפְתָּח׃ וַתֵּלֶד אִשָּׁת־גִּלְעָד לוֹ בָנִים וַיַּגְדֵּלוּ
בְּנֵי־הָאִשָּׁה וַיַּגְרִשוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־
תִּנְחַל בְּבֵית־אֲבֵינוּ כִּי בֶן־אִשָּׁה אַחֲרֵית
אֶתָּה׃ וַיְבָרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אֲחֵיו וַיֵּשֶׁב
בְּאֶרֶץ

הפטרת חקת שפט

בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְּלַקְטוּ אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים
 רִיקִים וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ: וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּלְחַמוּ
 בְּנֵי עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי כִּאֲשֶׁר־נִלְחַמוּ
 בְּנֵי עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכוּ זִקְנֵי גִלְעָד
 לִקְחַת אֶרֶץ־יִפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב: וַיֹּאמְרוּ
 לַיִּפְתָּח לֵכָה וְהָיִיתָ לָנוּ לְקַצֵּץ וּנְלַחֲמָה
 בְּבְנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמֶר יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד
 הֲלֹא אַתֶּם שָׂנֵאתֶם אוֹתִי וַתַּגְרִשׁוּנִי מִבֵּית
 אָבִי וּמְדוּעַ בָּאתֶם אֵלַי עַתָּה כִּאֲשֶׁר צָר
 לָכֶם: וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח לְכֵן
 עָתָה שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ וּנְלַחֲמָה
 בְּבְנֵי עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יֹשְׁבֵי
 גִלְעָד: וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד אִם־
 מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְחַלְחֹס בְּבְנֵי עַמּוֹן וְנָתַן
 יְהוָה אוֹתָם לִפְנֵי אֲנֹכִי אֲהִיָּה לָכֶם
 לְרֹאשׁ: וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח יְהוָה
 יְהִי שְׁמֵעַ בִּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבַרְךָ כֵּן
 נַעֲשֶׂה: וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיְשִׁימוּ
 הָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצֵּץ וַיְדַבֵּר

הפטרת חקת

יפתח את כל דבריו לפני הוזה במצפה:
וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון
לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם
בארצי: ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי
יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעל ותו
ממצדים מארנון ועד היבק ועד הירדן
ועתה השיבה אתהן בשלום: ויוסף עוד
יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון:
ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל
את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי
בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר
ערים סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום לאמר
אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום
וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב
ישראל בקדש: וילך במדבר ויסב את
ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח
שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא
באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב:
וישלח

וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך
 האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל
 נעברה נגא בארצך עד מקומי ולא
 האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו
 ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה
 זלחם עם ישראל: ויתן יהוה אלהי
 ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד
 ישראל וכום וירש ישראל את כל
 ארץ האמרי ושב הארץ ההיא: וירשו
 את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק
 ומן המדבר ועד הירדן: ועתה יהוה
 אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני
 עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את
 אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש
 ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו
 מפנינו אותו נירש: ועתה הטוב טוב אתה
 מבלק בן צפור מלך מואב הרב רב עם
 ישראל אסנלחם נלחם בם: בשבת
 ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור
 ובבנותיה

הפטרת חקת

וּבְבִנוּתֶיהָ וּבְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אֲרָנוֹן
 שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה וּמְדוּעַ לֹא־הִצַּלְתָּם בְּעַת
 הַהִיא : וְאַנְכִי לֹא־חָטַאתִי לָךְ וְאַתָּה עָשִׂיתָ
 אֵת־יְרֵעָה לְהִלָּחֵם בִּי שִׁפְטֵי יְהוָה הַשִּׁפְט
 הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן : וְלֹא
 שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דְּבַר־יִפְתָּח־אֲשֶׁר
 שָׁלַח אֵלָיו : וְהָיָה עַל־יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה
 וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־מִנְשֵׁה וַיַּעֲבֹר אֶת־
 מִצְפָּה גִלְעָד וּמִמִּצְפָּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן :
 וַיְדַר יִפְתָּח נַדְר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן
 תָּתֵן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי : וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר
 יֵצֵא מִדְּלַת־בֵּיתִי לְקִרְאתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם
 מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לִיהוָה וְהָעֵלִיתִיהוּ עוֹלָה :
 וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם
 וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ : וַיִּכַּסּ מֵעַרְעַר וְעַד בּוֹאֵךְ
 מִנִּית עֶשְׂרִים עִיר וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים
 מִכָּה גְדוֹלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

הפטרת בלק ששא

הפטרת בלק בתרי עשר במיכה סימן ה
וְהִירָהּ שְׂאֵרֵיהֶּ יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים
רַבִּים כַּטַּל מֵאֵת יְהוָה כְּרַבִּיּים
עַל־עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא־יִקְוֶה לְאִישׁ וְלֹא יִחַל
לְבַנֵּי אָדָם׃ וְהִירָה שְׂאֵרֵיהֶּ יַעֲקֹב בְּגוֹיִם
בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאֲרִיִּהּ בְּבַהֲמוֹת יַעַר
כַּכֶּפִיר בְּעֵדְרֵי צֹאן אֲשֶׁר אִם־עָבַר וּרְמַס
וְטָרַף וְאִין מִצִּיל׃ תִּרְסֵיךָ עַל־צִרְיֶךָ וְכָל־
אִבְיֶךָ יִפְרֹתוּ׃ וְהִירָה בְיוֹם־הַהוּא נָאִם־
יְהוָה וְהִכֹּרְתִי סוּסֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ וְהִאֲבֹרְתִי
מִרְכַבְתֶּיךָ׃ וְהִכֹּרְתִי עֲרֵי אֲרָצֶךָ וְהִרְסֹתִי
כָל־מִבְצָרֶיךָ׃ וְהִכֹּרְתִי כִשְׁפִים מִיָּדֶךָ
וּמַעֲוֹנִים לֹא יִהְיוּ לָךְ׃ וְהִכֹּרְתִי פְסִילֶיךָ
וּמִצְבוֹרֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד
לְמַעֲשֵׂה יָדַיךָ׃ וְנָתַשְׁתִּי אֲשִׁירֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ
וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ׃ וְעָשִׂיתִי בָאָף וּבַחֲמָה נֶקֶם
אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ׃ שָׁמְעוּ־נָא אֵת
אֲשֶׁר־יְהוָה אָמַר קוֹם רִיב אֶת־הַהָלִים
וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבֻעוֹת קוֹלֶךָ׃ שָׁמְעוּ הָרִים
אֵת

הפטרת פינחס

אֶת־רִיב יְהוָה וְהֵאֱתַנִּים מִוֹסְרֵי אֶרֶץ כְּנָעַן
רִיב לִיהוָה עַם־עַמּוֹ וְעַם־יִשְׂרָאֵל יִתּוֹכַח׃
עַמִּי מִה־עֲשִׂיתִי לָךְ וּמִה־הִלַּאתִךָ עֲנֵה כִי׃
כִּי הֶעֱלִיתִךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עַבְדִּים
פָּרִיתִךָ וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אֹהֶן
וּמָרִים׃ עַמִּי זָכַר נְאֻמַּה־יַעֲזֵב בְּלֶק מֶלֶךְ
מוֹאָב וּמִה־עֲנֵה אֲתוֹ בְּלַעַם בֶּן־בְּעֹזַר מִן־
הַשְּׂטִיִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת
יְהוָה׃ בְּמַה אֶקְדָּם יְהוָה אֶכְפֹּף לְאֱלֹהֵי
מְרוֹם הָאֶקְדָּמְנוּ בַעֲלוֹת בַּעַלִּים בְּנֵי
שֵׁנָה׃ הִרְצָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרַבְבוֹת
נְחָלֵי־שֶׁמֶן הֵאֱתַן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בְטָנָי
חֲטָאת נַפְשֵׁי׃ הִגִּיד לָךְ אֲדָם מִה־טוֹב וּמִה־
רָע וְהוּא דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ׃

הפטרת פינחס במלכים א סימן יט

דָּוִד יְהוָה הִתְהַלַּךְ אֶל־אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁנֵם
מִרְתָּנוּ וַיִּרְצֵן לִפְנֵי אֲחֵינוּ עַד־
בִּאֲבָה

הפטרת פינחס

שצב

בְּאֵכָה יִזְרַעְאֱלֹהֶ׃ וַיַּגֵּד אֶחָאֵב לְאִיזָבֵל
 אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
 הָרַג אֶת־כָּל־חַנְבִּיאִים בְּחָרֵב׃ וַתִּשְׁלַח
 אִיזָבֵל מַלְאָךְ אֶל־אֱלֹהֵיוּ לֵאמֹר כֹּה־יַעֲשׂוּן
 אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵפוּן כִּי־כָעַת מֵחֹר אֲשִׁים
 אֶת־נַפְשֶׁךָ כַּנֶּפֶשׁ אַחַר מָהֶם׃ וַיֵּדַע
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא בְּיַד שֶׁבַע
 אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּנַּח אֶת־נַעְרוֹ שָׁם׃
 וְהוּא־הֵלֶךְ בַּמַּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב
 תַּחַת רֹתֶם אֶתֶּם וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת ^{אחר}
 וַיֹּאמֶר׃ רַב עֲתָה יְהוֹה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא־
 טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתִי׃ וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת
 רֹתֶם אַחַר וְהִנֵּה־זֶה מַלְאָךְ נֹגַע בּוֹ וַיֹּאמֶר
 לוֹ קוּם אֲכֹל׃ וַיִּבֹט וְהִנֵּה מֵרָאֲשֵׁרְתּוֹ
 עֵגֶת רִצְפִים וְצִפְחַת מִיִּם וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת וַיִּשְׁכַּב
 וַיִּשְׁכַּב׃ וַיֵּשֶׁב מַלְאָךְ יְהוֹה׃ שְׁנֵיתָ וַיִּגַּע בּוֹ
 וַיֹּאמֶר קוּם אֲכֹל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ׃
 וַיִּקַּם וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁתָּה וַיֵּלֶךְ בְּכַח הָאֲכִילָה
 הַהִיא אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה עַד הַר
 הָאֱלֹהִים

הפטרות פינחס

האלהים חרב: ויבא שם אל המערה
 וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו
 מה לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי
 ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני
 ישראל את מזבחתך הרסו ואת
 גביאיך הרגו בחרב ואורתו אני לבדי
 ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר צא
 ועמדת בהר לפני יהוה והנרה יהוה עבר
 ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשב
 סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר
 הרוח רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש
 אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה
 דקה: ויהי כשמע אליהו וילט פניו
 באדרתו ויצא ועמד פתח המערה והנה
 אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו:
 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות
 כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתך
 הרסו ואת גביאיך הרגו בחרב ואורתו
 אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה:
 ויאמר

ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה
 דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על-
 ארם: ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך
 על ישראל ואת אלישע בן שפט מן אבל
 מחולה תמשח לנביא תחתיו: והיה
 הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט
 מחרב יהוא ימית אלישע: והשארתי
 בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר
 לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק
 לו: וילך משם וימצא את אלישע בן שפט
 והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא
 בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך
 אחרתו אליו: ויעזב את הבקר וירץ אחרי
 אליהו ויאמר אשקה נא לאביו ולאמואלכה
 אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך:
 וישב מאחריו ויקח את צמר הבקר ויזבחהו
 ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו
 ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

הפטרת מטות

הפטרת ראשי המטות דברי רמיהו י הלוא
היא כתובה בהפטרת ואלה שמות כמנהג
הספרדים ברף שמו עמוד ב

וכש'היו מחוכרין ראשי המטות עם אלה מסעי או קורין רכרי ירמיהו
בפרשת פינחס וקורין שמעו דבר יי' במטות ומסעי :

הפטרת מסעי בירמיה סימן ב

שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל
משפחות בית ישראל : כה

אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי
רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו
ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה
ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר
בה איש ולא ישב אדם שם : ואביא אתכם
אל ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה
ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה : הנהנים לא אמרו איה יהוה
ותפשי התורה לא ירעוני והרעים פשעו
בי והנביאים נבאו בפעל ואחרי לא יועלו
הלכו

הפטרת מסעי שצד

הֲלֹכוּ לִכְן עַד אָרִיב אֶתְכֶם נֹאס־יְהוָה וְאֵת
 בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב : כִּי עֲבָרוּ אֵי כִתְיִים וְרָאוּ
 וְקָדַר שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מֵאֵר וְרָאוּ הֵן הִיִּתָּה
 בְּזֹאת : הֵהִימֵר גּוֹי אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים
 וְעַמִּי הִמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל : שְׁמוֹ
 שְׁמִים עַל־זֹאת וְשָׁעֲרוּ חֲרָבוֹ מֵאֵר נֹאס־יְהוָה :
 בִּישְׁתֵּי־רַעוּת עֲשֵׂה עַמִּי אֶתִּי עֲזָבוּ מִקּוֹר וּ
 מִיַּם חַיִּים לַחֲצֹב לֵהֶם בְּאֵרוֹת בְּאֵרוֹת
 גִּשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם : הֶעֱבֹר
 יִשְׂרָאֵל אִם־יֵלֵד בֵּית הוּא מְדוּעַ הִיָּה לְבוֹ :
 עָלְיוֹ יִשְׂאֲנוּ כְּפִרְיִים נָתַנוּ קוֹלָם וַיִּשְׁיֲרֹו
 אֲרִצּוֹ לִשְׁמָה עָרְוּ נִצְתָה מִבְּלִי יִשָּׁב : גַּם־
 בְּנֵי־נֶפֶץ וְתַחֲפָנִס יִרְעוּךָ קָרַקְדָּה : הֵלֹא־זֹאת
 תַּעֲשֶׂה לְךָ עֲזָבְךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַת
 מוֹלַכְךָ בְּדַרְךָ : וְעַתָּה מֵה־לֶּךָ לְדַרְךָ מִצְדִּים
 לִשְׁתוֹת מִי שְׁחֹר וּמֵה־לֶּךָ לְדַרְךָ אֲשׁוֹר
 לִשְׁתוֹת מִי נֶהַר : תִּיִסַּרְךָ רַעֲתְךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ
 תּוֹכַחְךָ וְרַעֵי וְרֵאִי כִּי־דַעוּמָר עֲזָבְךָ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלֶיךָ נֹאס־אֲדָנִי יְהוָה
 צְבָאוֹת

נצחו ק'

ותחפנחס

ק'

הפטרת מסעי

צבאות: כי מעולם שברתי עלך נתקתי
 מוסרותיך ותאמרי לא אעבור כי על כל
 גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה
 זנה: ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת
 ואיך נהפכת לי סורי הנפץ נכריה: כי אם
 תבבסי בנתר וחרבי לך ברית נכתם עונך
 לפני נאם אדני יהוה: איך תאמרי לא
 נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי רא
 דרכך בניא דעי מה עשית בכרה קלה
 משרכת דרכיה: פרהו למד מדבר באות
 נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל
 מבקשה לא יעפו בחרשה ימצאונה
 מנעי רגלך מיהף וגורנג מצמאה ותאמרי
 נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלך:
 כבשת גנב כי ימצא כן הוכישו בית
 ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם
 ונביאיהם: אמרים לעין אבי אתה ולאבן את
 ילדתני כי פנו אלי ערפולא פנים ובעת
 דעתם יאמרו קומה והושיענו: ואיה אלהיך
 אשר

אעבור ק

נמשה ק

גדווק ק

ילוחנוק

הפטרת דברים שצה

אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בערת
דעתך כי מספר עריך היו אליהך יהודה:

מן מסימין הפטרה קצת קהלות: אבל הספרדים מרלגים ואומדים
אלו הפסוקים:

אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקוצך מפני ולא רתנוד:
ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה
והתברכו בו גוים ובו יתהללו:

והאשכנזים מרלגים ואומדים זה הפסוק:

הלא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי קראת ק'
אתה:

הפטרת דברים בישעיה סימן א

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזן
על יהודה וירושלם בימי

עיהו יותם אחו חזקיהו מלכי יהודה:

שמעו שמים והאזני ארץ כי יהוה דבר

בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי:

דע שור קנהו וחמור אכוס בעליו ישראל

לא ידע עמי לא התבונן: הוי גוי חטא עם

כבר

הפטרת דברים

כְּבַד עֹזֶן זָרַע מְרַעִים בָּנִים מִשְׁחִיתִים עֹזְבוֹ
אֶת־יְהוָה נֶאֱצָו אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְוָה
אֲחֹרַי: עַל־מָה תִּכְּוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרַח
כָּל־רֹאשׁ לַחֲלִי וְכָל־לֵבֵב דָּוִי: מִבְּפֶ־
רְגֵל וְעַד־רֹאשׁ אֵין־בוֹ מֵתָם פָּצַע וְחִבּוּרָה
וּמִכָּה טְרִיה לֹא־זָרוּ וְלֹא חֲכָשׁוּ וְלֹא רִכְכָּה
בְּשֶׁמֶן: אֲרַצְכֶם שִׁמְמָה עֲרִיכֶם שִׁרְפוֹת אֲשֶׁר
אֲדַמְתֶּכֶם לְנִגְדֶכֶם זָרִים אֲכָלִים אֲתָהּ
וְשִׁמְמָה כְּמֵה־פִּכְחַת זָרִים: וְנֹתַרְהָ בַת־
צִיּוֹן כְּסֶפֶה בְּכָרֶם כְּמִלּוֹנָה בְּמִקְשָׁה כְּעֵד
נִצּוּרָה: לֹוֹלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד
כְּמַעֵט כְּסֶדֶם הֵינּוּ לַעֲמִרָה דְּמִינוּ:
שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה קִצְיִי סֶדֶם הַאֲזִינוּ
תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם־עַמְרָה: לְמָה לִּי־רָב
זְבַחִיכֶם יֹאמְרֵי הוָה שְׁבַעֲתֵי עֲלוֹת אֵילִם
וְחֶלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָשִׁים
וְעֲתוּדִים לֹא חִפְצָתִי: כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת
פְּנֵי מִי־בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רַמֵּס חֲצֵרִי: לֹא
תּוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת־שׂוֹא קִטְרַת תּוֹעֵבָה

היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל
 און ועצרה : חדשיכם ומועדיכם שנאה
 נפשי היו עלי לטרה ולאיתי נשא :
 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם
 כיתרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים
 מלאו : רחצו הזכו הסירו רע מעליכם
 מנגד עיני חדלו הרע : למדו היטב
 דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום
 ריבו אלמנה : לכונא ונוכחה יאמר יהוה
 אם יהיו חטאיכם כשנים כשלא ילבינו
 אם יאדימו כתולע כצמר יהיו : אם
 תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו : ואם
 תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה
 דבר : איכה היתה לזונה קריה נאמנה
 מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
 מרצחים : כספך היה לסיגים סבאך מהול
 במים : שריך סודרים וחברי גנבים
 בלו אהב שחר ורדף שלמנים יתום
 לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם :

לכן

הפטרות ואתחנן

לִכְן נֶאֱמַר הָאֲרוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל
הוּא אֲנַחֵם מִצָּרֵי וְאֲנַקְמָה מֵאוֹיְבָיִם וְאֲשִׁיבָה
יְדֵי עַלְיָךְ וְאֲצַרְךָ בְּכַר סִינַי וְאֲסִירָה כָּל
בְּדִילֶיךָ וְאֲשִׁיבָה שְׁפַטֶיךָ בְּכַר אֲשֵׁנָה
וְיַעֲצִיךָ כִּבְתַחֲלָה אַחֲרֵי־כֵן יִקְרָא לָךְ עוֹד
הַצְדָק קָרִיָה נְאֻמְנָה וְצִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה
וְשָׁבִיה בְּצַדְקָה:

הפטרות ואתחנן בישעיה סימן מ

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהִים
דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלַם וְקֹרְאוֹ
אֵלֶיהָ כִּי מְלֵאָה צְבָאוֹת כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי
לָקַחָה מִיַּד יְהוָה כַּפְלִים בְּכָל־חַטָּאתֶיהָ
קוֹל קוֹרְאָה בְּמִדְבַּר פָּנּוּ דֶרֶךְ יְהוָה יִשְׂרָאֵל
בְּעִרְבָה מְסֻלָּה לְאֱלֹהֵינוּ כֹּל־גֵּיאֵי יִשְׂרָאֵל
וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר
וְהָרִכְסִים לְבִקְעָה וְנִגְלָה כְבוֹד יְהוָה וּרְאוּ
כָּל־בֶּשֶׂר יַחְדוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר קוֹל אָמַר
קְרָא וְאָמַר מֶה אֶקְרָא כָּל־הַבֶּשֶׂר חֲצִיר וְכָל־

חסרו

חסדו כצ"ץ השדה : יבש חציר נבל צ"ץ כ
 רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם : יבש
 חציר נבל צ"ץ ודבר אלהינו יקום לעולם :
 על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון הרימי
 בכתף קולך מבשרת ירושלם הרימי אל
 תראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם :
 הנה ארני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו
 הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו : כרעה
 עדו ירעה בזרעו יקבץ טלאים וביחקו ישא
 עלות ינהל : מי מרד בשעלו מים ושמים
 בורת תבן וכל בשלש עפר הארץ ושקל
 בפלס הרים וגבעות במאזנים : מי תבן
 את דוח יהוה ואיש עצתו יודיענו : את מי
 נועץ ויבינהו וילמדהו בארץ משפט וילמדהו
 דעת ודרך תבונות יודיענו : הן גוים כמר
 מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק
 יסור : ולבנון אין די בער וחיתו אין די
 שלה : כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו
 נחשבו לו : ואל מי תרמיון אל ומה דמות

הפטרת עקב

תֵּעָרְכוּ לָוֹ: הַפֶּסֶל נֶסַךְ חָרָשׁ וְצֹרֵף בְּזַחֵם
 יִדְקְעֵנוּ וּרְתַקוּרָת בְּסָף צֹרֵף: הַמִּסְכָּן
 הַזֶּה וְזֶה עֵץ לֹא יִדְקֵב יַבְחַר חָרָשׁ חָכֵם
 יִבְקֹשׁ לָו לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט: הַלֹּא
 הִתְדַעַּו הַלֹּא תִשְׁמְעוּ הַלֹּא רִגְדוּ מִרֹאשׁ
 לַכֶּסֶף הַלֹּא הַבִּינֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ:
 הַיֹּשֵׁב עַל-חֹג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ כַּחֲגָבִים
 הַנוֹטֵה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֵהֵל לַשַּׁבָּת:
 הַנּוֹתֵן רוּזִים לְאֵין שִׁפְטֵי אֶרֶץ כִּתְהוּ עֲשֵׂה:
 אֶף בְּלִ-נִטְעוּ אֶף בְּלִ-זֵרַע אֶף בְּלִ-שֹׂרֵשׁ
 בְּאֶרֶץ גִּזְעִים וְגַם נִשֵּׁף בָּהֶם וַיִּבְשּׁוּ וְסִעְרָה
 בְּקִשְׁתֵּי שֵׁאֵם: וְאֵל מִי תִדְמִינִי וְאִשׁוּהָ יֹאמֶר
 קָדוֹשׁ: שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִיִּבְרָא
 אֱלֹהֵי הַמוֹצֵא בַמִּסְפָּר צְבָאָם לְכֹלֶם בְּשֵׁם
 יְקָרָא מְרַב אוֹנִים וְאִמְיִן כַּח אִישׁ לֹא יִעָדֵר:

הפטרת עקב בישעיה סימן מט

וְהֵאמֵר צִיּוֹן עֲזָבָנִי יְהוָה וְאֶרְצִי
 שָׁכַחְנִי: הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָהּ
 מִרְחֶם

מרחם בן־בשנה גס־אלה תִשְׁכַּחְנָה וְאֲנֹכִי
 לֹא אֶשְׁכַּחֲךָ: הֵן עַל־כַּפַּיִם חִקְתִּיךָ הוֹמַתִּיךָ
 גִּדְדֵי תַמְיֹד: מִהָרוּ בְנֶיךָ מִהָרְסִיךָ וּמִחֲרִיבֶיךָ
 כִּמְדָּה יֵצְאוּ: שְׂאֵי־סִבִּיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָל־ס
 וְקִבְצוּ בְּאוֹלֶךָ חֵי־אֲנִי נֹאֵם־יְהוָה כִּי כָל־ס
 בְּעָדֵי תִלְבַּשׁוּ וְתִקְשְׁרוּם כִּכְלֵה: כִּי חֲרַבְתִּיךָ
 וְשִׁמְמַתִּיךָ וְאֶרֶץ הָרְסִיתָךָ כִּי עֲתַרָה תֵצֵרֵי
 מִיֹּשְׁבֵי וְרַחֲקוּ מִבְּלַעֲיָךָ: עוֹד יֹאמְרוּ בְּאֲזֵנֶיךָ
 בְּנֵי־שִׁפְלִיךָ צֹר־לִי הַמָּקוֹם גִּשְׁה־לִּי וְאֶשְׁבָּה:
 וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ מִי־לֹד־לִי אֶת־אֱלֹהֵי וְאֲנִי
 שְׂכֹלָה וְנִלְמוּדָה גְלָה: וְסוּדָה וְאֱלֹהֵי מִי גִדֹל
 הֵן אֲנִי נִשְׂאֲרָתִי לְבָדִי אֱלֹהֵי אִיפָה הֵם:
 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲשָׂא אֶל־גּוֹיִם יָדַי
 וְאֶל־עַמִּים אֲרָזִים נָסִי וְהִבִּיאוּ בְנֶיךָ בּוֹחֲצִין
 וּבְנֵתֶיךָ עַל־כַּתְּפֵי תִנְשֵׂאנָה: וְהָיוּ מַלְכִים
 אֲמֹנֶיךָ וְשִׁרְוֹתֵיהֶם מִיִּנְקוֹתֶיךָ אֲפִים אֶרֶץ
 יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ וְעַפְרֹת רַגְלֶיךָ יִלְחַכּוּ וְיִדְעַתְּ כִּי־
 אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יִבְשׁוּ קוֹי: הִיקַח מִגְבוּר
 מִלְּקוֹחַ וְאֵם־שִׁבִי צְדִיק יִמְלֹט: כִּי־כֹה וְאָמַר

חפזת עקב

יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח ערין
 ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך
 אנכי אושיע: והאכלתי את מוניך את
 בשרם וכעסיס דמם ישכרו וידעו כל בשר
 כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב
 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם
 אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתני
 אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם
 ובפשעיכם שלחה אמכם: מדוע באתי ואין
 איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי
 מפרות ואם אין כי כח להציל הן בנערת
 אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש
 דגתם מאין מים ותמת בצמא: אלביש שמים
 קדרות ושק אשים כסותם: אדני יהוה נתן
 לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר
 יעיר בפקר בפקר יעיר לי און לא שמע
 כל מודים: אדני יהוה פתח לי און ואנכי
 לא מריתי אחור לא נסוגתי: גוי נתתי
 למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתני
 מכלימות

הפטרת עקב שצט

מבלימות זרק : וארני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני בחלמיש
ואדע כי לא אבוש : קרוב מצדיקי מי יריב
אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי :
הן ארני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עש יאכלם : מי בכס ירא
יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים
ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו :
הן כלכם קרחי אש מאזרי זיקות לכו באור
אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת
לכם למעצבה תשכבון : שמעו אלו רדפי
צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור הצבתם
ואל מקבת בור נקרתם : הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי
אחד קראתיו ואברכהו וארבהו : כי
נחם יהוה ציון נחם פל חרכתיה וישם
מדברה כערן וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה :

הפטרת שופטים

הפטרת ראה עניה סוערה הלוא היא כתובה
בהפטרת תולדות נח: בדף שלב עמוד א

הפטרת שופטים בישעיה סימן נא

אנכי **אנכי** הוא מנחמכם מראה

ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם

חציר ינתן: ותשכח יהוה עשך נוטה שמים

ויסר ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת

המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת

המציק: מהר צעה להפתח ולא ימות

לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי יהוה אלהיך

רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:

ואשם דברי בפיק ובצל ידי כפיתך לנטע

שמים וליסר ארץ ולאמר לציון עמי אתה:

התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר

שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת

כוס התרעלה שתית מצית: אין מנהל לה

מכל בני ילדה ואין מחזיק בידה מכל

בנים גדלה: שתים הנה קראתיך מי ינוד

לך הַשֹּׁד וְהַשָּׂבֵר וְהָרַעַב וְהַחֶרֶב מִי
 אֲנַחֲמֶךָ: בְּנִיךָ עָלְפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל-
 חוּצוֹת כְּתוּמָה מִכֹּמֵר הַמַּלְאִים חֶמֶת יְהוָה
 גָּעַרְתָּ אֱלֹהֶיךָ: לָכֵן שָׁמְעֵי נָא זֹאת עֵינִי
 וְשִׁכַרְתוּלָא מִיַּיִן: כֹּה-אָמַר אֲדֹנָיִךְ יְהוָה
 וְאֱלֹהֶיךָ יִרְיֵב עִמּוֹ הִנֵּה לִקְחָתִי מִיַּדְךָ אֶת-
 כּוֹס הַתְּרַעְלָה אֶת-קַבְעֵת כּוֹס חֶמְתִּי לֹא-
 תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתֶה עוֹד: וְשָׁמְתִּיה בְּיַד מוֹגֵיךָ
 אֲשֶׁר-אָמְרוּ לְנַפְשְׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבְרָה וְתִשְׁמִי
 בְּאֶרֶץ גִּוֹךְ וּכְחוּץ לְעִבְרִים: עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי
 עוֹף צִיּוֹן לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ יְרוּשָׁלַם עִיר
 הַקֹּדֶשׁ שֶׁכִּי לֹא יוֹסִיף יבֹא בְךָ עוֹד עַרְלוּטְמָא:
 הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְחוּ
 מוֹסְרֵי צוּאֲרֶךְ שְׁבִיָה בֵּית-צִיּוֹן: כִּי-כֹה
 אָמַר יְהוָה חֲנַם נִמְכַרְתֶּם וְלֹא בַכֶּסֶף תִּגְאָלוּ:
 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִצְרַיִם יִרְדֵּ-עַמִּי
 בְּרֹאשְׁנָה לְגוֹר שֵׁם וְאֲשׁוּר בְּאֶפֶס עִשְׁקוּ:
 וְעַתָּה מֵה-לִּי-פֹה נֹאֵם יְהוָה כִּי-לָקַח עַמִּי
 חֲנַם מִשְׁלוֹ יְהִלִּילוּ נֹאֵם יְהוָה וְתַמִּיד כָּל-

התפתחתי ק

משליו ק

הפטרת תצא

היום שמי מנאין : לכן ידע עמי שמי לכן ביום
ההוא כי אני הוא המדבר הנני : מה נאו
על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך
אלהיך : קול צפיק נשאו קול יחדו ירננו
כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון : פצחורננו
יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל
ירושלם : חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני
כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת
אלהינו : סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו
צאו מתוכה חברו נשאי בלי יהוה : כי לא
בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלקך
לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל :

הפטרת תצא רני עקרה הלוא היא כתובה
בהפטרת תולדות נח עד אמר מרחמך :
ברך שלא עמוד ב :

הפטרת תבוא בישעיה סימן ס

קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה
עליך זרח : כי הנה החשך
יבסה

יִכְסֶה אֶרֶץ וְעַד פֶּלֶא לְאֻמִּים וְעַלֶיךָ יִזְרַח
 יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עֲלֶיךָ יֵרָאֶה וְהִלְכוּ גוֹיִם
 לְאוֹרְךָ וּמַלְכִים לִנְגַה זְרַחֲךָ שְׂאֵי סָבִיב
 עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָל־ם נִקְבְּצוּ בְּאוֹלֶךָ בְּנֵיךָ
 מֵרְחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֵיךָ עַל־צַד תֵּאֱמָנָה
 אִי תֵרָא וְנִהְרַת וּפָחַד וּרְחַב לִבְבְּךָ כִּי־
 יִהְפֵךְ עֲלֶיךָ הַמִּזֶן יִם חֵיל גוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ
 שִׁפְעַת גַּמְלִים תִּכְסֹף בְּכָרִי מִדִּין וְעִיפָה
 כָּל־ם מִשְׁבֵּא יָבֹאוּ זֶהב וְלִבְנָה יִשְׂאוּ
 וְתִהְיֶה יְהוָה יִבְשְׂרוּ כָל־צֶאֱן קֶדֶר
 יִקְבְּצוּ לָךְ אֵילֵי נְבוֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲלוּ עַל־
 רִצּוֹן מִזְבְּחֵי וּבֵית תִּפְאֶרְתִּי אֶפְאֵר מִי־
 אֱלֹה כַעֲב תִּעֲפִינָה וּכְיוֹנִים אֶל־אֲרַבְתִּיהֶם
 בְּיָלֵי אֵיִם יִקּוּ וְאֲנִיֹת תִּרְשִׁישׁ בְּרֵאשִׁינָה
 לְהִבִּיא בְנֵיךָ מֵרְחוֹק כֶּסֶפֶס וְזָהָב אֲתֶם
 לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקֶדֶשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִאֲרֶךְ
 וּבְנוּ בְנֵי־נֹכַח חֲמַתֶיךָ וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
 כִּי בִקְצֵפִי הִכִּיתֶךָ וּבִרְצוֹנִי רָחַמְתֶיךָ
 וּפְתָחוּ שַׁעֲרֶיךָ תָמִיד יוֹמָם וּלְיָלֵה לֹא יִסְגְּרוּ

לְהֵבִיא אֵלֶיךָ חֵיל גֹיִם וּמַלְכֵיהֶם נְהוּגִים
 כִּי הֲגֹי וְהַמְּלָכָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹרֶךָ יֵאָבֹד
 וְהַגֹּיִם חָרַב יַחֲרֹבוּ כְבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלֶיךָ
 יָבֹא בְרוֹשׁ תִּדְהַר וּתֵאשׂוּר יַחֲדוּ לְפָאֵד
 מִקּוֹם מִקְדָּשֵׁי וּמִקּוֹם רְגְלֵי אַכְבָּד וְהִלְכוּ
 אֵלֶיךָ שְׁחוּחַ בְּנֵי מַעֲנִיךָ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עַל כַּפּוֹת
 רְגְלֶיךָ כָּל מְנַאֲצֶיךָ וּקְרָאוּ לְךָ עֵיר יְהוּה צִיּוֹן
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תַּחַת הַיּוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׁנוּאָה
 וְאֵין עוֹבֵר וּשְׂמֵתֶיךָ לְגֵאוֹן עוֹלָם מִשׁוֹשׁ דָּוִד
 וְדָוִד וַיִּנְקַת חֲלָבֵי גֹיִם וְשֵׁר מַלְכִים תִּינְקֵי
 יִדְעֵת כִּי אֲנִי יְהוּה מוֹשִׁיעַךָ וְגֵאלְךָ אֲבִיר
 יַעֲקֹב תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת
 הַבְּרָזֶל אָבִיא כֶּסֶף וְתַחַת הָעַצִּים נְחֹשֶׁת
 וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרָזֶל וּשְׂמֵתִי פִקְדֹתֶיךָ שְׁלוֹם
 וְנִגְשִׁיךָ צְדָקָה לֹא יִשְׁמַע עוֹד חֲמָס בְּאֶרֶץ
 שֶׁר וְשֶׁבֶר בְּגִבּוֹלֶיךָ וּקְרָאת יִשׁוּעָה חוֹמַתֶיךָ
 וְשַׁעֲרֶיךָ תִּהְיֶה לֹא יִזְהֶיֶה לְךָ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ
 לְאוֹר יוֹמָם וּלְלַיְלָה הַיָּרֵחַ לֹא יֵאִיר לְךָ וְהָיָה
 לְךָ יְהוּה לְאוֹר עוֹלָם וְאֵלֶיךָ לְתַפְאֲרֶתְךָ

לא ישמע עוד חמס בארץ שר ושבר בגבוליך וקראת ישועה חומתך ושעריך תהיה לא יזהיך עוד השמש לאור יומם ולילה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלריך לתפארתך

הפטרת נצבים תב

לֹא יָבוֹא עוֹד שֶׁמֶשֶׁךְ וַיִּרְחַךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי
יְהוָה יִהְיֶה לָּךְ לְאֹר עוֹלָם וְשָׁלֵמוֹ מִי
אֲבִלְךָ: וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ
אֶרֶץ נֹצֵר מִטַּעוֹ מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהַתְּפָאֵר: בטעי ק'
חֲקֹטֵן יִהְיֶה לְאַלְף וְהַצֵּיִר לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי
יְהוָה בְּעַתָּה אֲחִישְׁנָה:

הפטרת נצבים בישעיה סימן סא

שׁוֹשׁ אִשִּׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי
כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְגָדֵי יֵשַׁע מֵעִיל
צְדָקָה יַעֲטֵנִי כַחַתָּן יְכַרֵּן פֶּאֶר וּכְבֹלָה
תַּעֲדָה כְּלִיָּה: כִּי בְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צְמַחָה
וּבְגִנָּה זְרוּעִיה תִּצְמִיחַ כֵּן אֶרְנֵי יְהוָה יִצְמִיחַ
צְדָקָה וּרְגֵה לֵה נֶגֶד כָּל הַגּוֹיִם: לְמַעַן צִיּוֹן
לֹא אֲחַשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקוּט
עַד יֵצֵא בְּנֵה צְדָקָה וַיִּשׁוּעַתָּה כָּל פִּיד
יִבְעַר: וְרֵאוּ גוֹיִם צְדָקָךְ וְכָל מַלְכִים כְּבוֹדְךָ
וְקִרְא לָךְ שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ:
וְהִיֵּית עֲמֶרֶת תְּפֹאֶרֶת בֵּיד יְהוָה וּצְנוּף וצניף ק'

מלוכה

הפטרת נצבים

מלוכה בכף אלהיך: לא יאמר לך
עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה
כי לך יקרא חפצי ביה ולא רצך בעולה כי
חפץ יהוה בך וארצך תבעל: כי יבעל
בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חתן
על כלה ישיש עליך אלהיך: על חומתך
ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל
הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה
אלדמי לכם: ואל תתנו דמי לו עוד
יכוון ועד ישים את ירושלם תהלה
בארץ: | נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם
אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם
ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו:
כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות קרשי: עברו
עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו
המסלה סקלו מאבן הרימו נס על
העמים: הנה יהוה השמיע אל קצה
הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה
שברו

הפטרת נצבים

תג

שִׁכְרוּ אֶתֹו וּפְעַלְתֹו לְפָנָיו: וּקְרָאוּ לַהֵם
עַם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלֵךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה
עַר לֹא נְעֻזָּה: מִיָּזָה בֶּא מֵאֲרוֹם חֲמוּץ
בְּגָדִים מִבְּצֹרָה זֶה הַדּוֹד בְּלִבוֹשׁוֹ צִעָה
בְּרֵב כַּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְדוּעַ אָדָם לֵל בּוֹשֵׁךְ וּבְגָדֶיךָ כְדוֹרֶךְ
בְּגָת: פֹּרְחָה דְרִכְתִּי לְבָדִי וּמַעֲמִים
אֵין־אִישׁ אֶתִי וְאֲדַרְכֶם בְּאִפִּי וְאֲרַמְסֶם
בְּחֲמַתִּי וְיִז נִצַּחֶם עַל־בְּגָדִי וְכָל־מַלְבוּשֵׁי
אֲגִאלֶתִּי: כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי
בְּאָרֶז: וְאֲבִיט וְאֵין עֶזְרָא שְׁתוּמָם וְאֵין
סוּמָךְ וְתוֹשֵׁעַ לִי זֶרְעִי וְחֲמַתִּי הִיא סִמְכַתִּי:
וְאֲבוֹס עַמִּים בְּאִפִּי וְאֲשַׁכְרֶם בְּחֲמַתִּי וְאוֹרִיד
לְאֶרֶץ נִצַּחֶם: חֲסֵדִי יְהוָה אֲזַכִּיר תְּהִלּוֹת
יְהוָה כַּעַל בָּל אֲשֶׁר־גִּמְלָנוּ יְהוָה וּרְב־טוֹב
לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גִּמְלַם בְּרַחֲמָיו וּפְרַב
חֲסֵדָיו: וַיֹּאמֶר אֶךְ־עַמִּי הֵמָּה בְּנִים לֹא
יִשְׁקָרוּ וַיְהִי לַהֵם לְמוֹשִׁיעַ: בְּכָל־צָרָתְסִי
לֹא צָר וּמִלֵּאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעַם בְּאֲהַבְתּוֹ
וּבְחַמְלָתוֹ

הפטרת וילך

ובחמלתו הוא גאלם ויגטלם וינשאם כל
ימי עולם:

הפטרת וילך כמנהג הספרדים בהושע

סימן יד

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶךָ: קָחוּ עִמָּכֶם
דְּבָרִים וּשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־
תְּשׁוּבָה עֵין וְקַח־טוֹב וְנִשְׁלַמְהָ פְרִים
שִׁפְתֵינוּ: אֲשׁוּרֵי לֹא־יִשְׁעֵנוּ עַל־סוֹס לֹא
נִדְכָּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֵׂה יְדֵינוּ
אֲשֶׁר־בְּךָ יְרַחֵם יְתוֹם: אֲרַפָּא מִשׁוּבָתָם
אֲהַבֵם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ: אֲהִיָּה
כַּסֵּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כִּשְׁשׁוֹשְׁנָה וַיֵּךְ שִׁרְשׁוֹ
כַּלְבֵּנוֹן: יִלְכוּ יִנְקוּתָיו וַיְהִי כַזֵּית הַחוּד
וַיִּיחַ לֹא כַלְבֵּנוֹן: יִשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצֻלֹת יַחֲיוּ
דָגָן וַיִּפְרְחוּ כַגִּפֶן זָכְרוּ כִּיֵּן לְבֵנוֹן: אֲפָרִים
מִה־לִּי עוֹד לְעֵצִים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרְנוּ אֲנִי
בְּכִרוֹשׁ רַעֲוֵן מִמֶּנִּי פְרִיָּה נִמְצָא: מִי חָכֵם
וַיִּבֶן

ויבן אלה גבון וירעם כירישרים דרכי יהוה
 וצדקים ילכו בם ופושעים יפשו בם: מו
 אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית
 נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד
 הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו
 ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבתינו מימי קדם:

הפטרת וילך כמנהג האשכנזים בישיבה
 סימן נה

דרשו יהוה מהמצאו קראו בהיותו
 קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש
 און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמרו
 ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: כי לא
 מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם
 דרכי נאם יהוה: כי גברו שמים
 מארץ בן גברו דרכי מדרכיכם ומחשבת
 ממחשבותיכם: כי פאשר ירד הגשם
 והשלג

הפטרת וילך

זֶה שְׁלֹג מִן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־
 הִרְוֶה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן
 זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל׃ בֶּן יְהוֹה דָּבָר
 אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רִיקִם כִּי אִם־
 עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהוֹצֵלִיחַ אֲשֶׁר־
 שָׁלַחְתִּיו׃ כִּי־בִשְׂמֵחָה תֵצֵאוּ וּבִשְׁלוֹם
 תִּזְכְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם
 רְנָה וְכָל־עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ־כָף׃ תַּחַת
 הַנְּעֻזִין יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת־הַסְּרַפְרַף יַעֲלֶה
 הָדָם זֶה־יָהּ לִיהוֹה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא־
 יִכָּרֵת׃ כֹּה אָמַר יְהוֹה שְׁמְרוּ מִשְׁפַּט־
 וְעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוּבָה יִשְׁוֹעַרְתִּי לְבוֹא־
 וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְלוֹת׃ אֲשֶׁר־יִאֲנֹשׁ יַעֲשֶׂה־
 זֹאת וּבֶן־אָדָם יַחְזִיק בָּהּ שְׁמֵר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ
 וְשָׁמַר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל־רָע׃ וְאֵל־יֹאמֶר
 בֶּן־הַנֶּכֶד הַנִּלְוָה אֶל־יְהוֹה לֵאמֹר
 הִבְדֵּל יְבִדִּילֵנִי יְהוֹה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל־יֹאמֶר
 הַסְּרִיס הַזֶּה אֲנִי עֵין־יָבֵשׁ׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוֹה
 לְסַרְיִסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי
 וּבָחֲרוּ

תחת ק

וּבַחֲרוּ בְאִשֶׁר חִפְצָתִי וּמַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי :
 וַנִּתְּתִי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב
 מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן לֹו אֲשֶׁר לֹא
 יִכָּרֵת : וּבְנֵי הַנֶּכֶד הַגְּלוּיִם עַל יְהוָה לְשֵׁרְתּוֹ
 וְלֹא אֶהְבֵּה אֶת־שֵׁם יְהוָה לֵהֵיטֹוֹת לוֹ לְעַבְדִּים
 כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מִחֻלָּלוֹ וּמַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי :
 וְהִבִּיאֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית
 תְּפִלָּתִי עוֹלְתֵיהֶם וּזְבַחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל־מִזְבְּחִי
 בְּבֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים :
 נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה מִקְבֵּץ גְּדֻחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד
 אֶקְבֹּץ עֲלֵיו לְנִקְבְּצוֹ :

הפטרת האזינו כמנהג האשכנזים שובה
 ישראל עד ופשעים יכשלו בם. ואחר כך
 אומרים אלו הפסוקים מיואל סימן ב

תקעו שופר בציון קדשו צום קראו
 עצרה : אספו עם קדשו קהל
 קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים
 חרתן מחררו וכלה מחפתה :
 בין

הפטרת האזינו

בֵּין הָאוּלָּם וְלִמְזִבַּח יִבְכוּ הַכֹּהֲנִים מִשְׁרַתִּי
 יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חוֹסֵה יְהוָה עַל־עַמֶּךָ וְאֵל־תִּתֶן
 נַחֲלַתְךָ לַחֲרֻפָּה לְמִשְׁלַבֵּם גּוֹיִם לְמַה יֹּאמְרוּ
 בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם׃ וַיִּקְנֵא יְהוָה לְאֶרֶץ
 וַיַּחֲמַל עַל־עַמּוֹ׃ וַיַּעַן יְהוָה וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הַנֶּגֶז
 שְׁלַח לָכֶם אֶת־הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
 וּשְׁבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֶן אֲתֶכֶם עוֹד חֲרֻפָּה
 בְּגוֹיִם׃ וְאֶת־הַצִּפּוֹנִי אֲרַחֵק מֵעֲלֵיכֶם
 וְהִרְחַתִּיו אֶל־אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמַמָּה אֶת־פְּנֵי
 אֶל־הַיָּם הַקְּדָמִי וְסוּפוֹ אֶל־הַיָּם הָאֲחֵרוֹן
 וְעָלָה בְּאֶשׁוֹ וְתַעַל צַחֲנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל
 לַעֲשׂוֹת׃ אֶל־תִּירְאִי אֲדַמָּה גִילִי וּשְׁמַחִי כִּי
 הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ אֶל־תִּירְאוּ בְּהִמּוֹת
 שָׂדֵי כִּי־רִשְׁאוּ נְאוֹת מְדַבֵּר כִּי־עֵץ נִשְׂא פִרְיוֹ
 תֹאנָה וּגְפֵן נִרְתְּנוּ חֵילִם׃ וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ
 וּשְׂמַחוּ בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נָתַן לָכֶם אֶת־
 הַמּוֹרָה לְצַדִּיקָה וַיּוֹרֵד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרָה
 וּמִלְקוֹשׁ בְּהַאֲשֹׁךְ׃ וּמִלֵּאֵי הַגְּרָנוֹת בָּרַח
 וְהִשִּׁיקוּ הַיִּקְבִּים תִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר׃ וְשִׁלְמַתִּי
 לָכֶם

לכם את השנים אשר אכל הארצה הילק
 והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי
 בכם: ואכלתם אכול ושבועוה ללתם
 את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם
 להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי
 בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
 עוד ולא יבשו עמי לעולם:

הפטרת האזינו כמנהג הספרדים בשמואל

שני סימן כב

ודבר דור ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
 הניל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול:
 ויאמר יהוה סלע ו מצדתי ומפלטי לי: אלהי
 צודי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
 ומנוסי משעי מהמסת שעני: מהלל
 אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפני
 משברי מות נחלי בליעל יבעתני:
 חבלי שאול סבני קדמני מקשי
 מות: בצר לי אקרא יהוה ואל
 אלהי אקרא וישמע מהיכלו
 קולי

הפטרת האזינו

יחנעש ק' קולי

ושועתי באזניו :

ותנעש

ותרעש הארץ

מוסרות השמים

ירגזו

ויתנעשו כי חרה לו :

עלה

עשן באפו

ואיש מפיו

תאכל

גחלים בערו ממנו :

ויש

שמים וירד

וערפל תחת

רגליו :

וירכב על כרוב ויעף

וירא

על כנפי רוח :

וישית השך סביבתו

סבות

חשרת מים עבי שחקים :

מנה

נגדו בערו גחלי אש :

ירעם מן שמים

יהוה

ועליון יתן קולו :

וישלח

יהוה קרי

חצים ופיצם ברק ויהמם :

ויראו אפיקי

ים

יגלו מוסרות תבל

בנערת

יהוה מנשמת רוח אפו :

ישלח מחרום

יקחני

משני מים רבים :

יצילני

מאבי עין

משנאי כי אמצו

ממני :

יקדמני ביום אירי

ויהי

יהוה משען לי :

ויצילני למרחב

אתי

יחלצני כי חפץ בי :

יגמלני

יהוה

הפטרת האזינו

תז

יהוה בצדקתי לי

כי שמרתי דרכי יהוה ולא

רשעתי מאלהי: משפטיו

כי כל משפטו לנגדי

וחקתיו לא אסור ממנה: ואהיה

תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב יהוה לי

בצדקתי בצדקתי

כברי לנגד עיניו: עם

חסיד תתחסר עם נבחר תתבר

עם נבחר תתבר ועם

ועם עקש תתפל

עקש תתפל: ואת עם עני

ואת עם עני תושיע

תושיע ועיניך על דמים תשפיל

ועיניך על דמים תשפיל: כי

כי אתה נירי יהוה

אתה נירי יהוה ויהוה יגיה

ויהוה יגיה חשבי

חשבי: כי בכה ארון גרוד

כי בכה ארון גרוד באלהי

באלהי אדלג שור

אדלג שור: האל תמים

האל תמים דרכו

דרכו אמרת יהוה צרופה

אמרת יהוה צרופה מגן

מגן הוא לכל החסים בו

הוא לכל החסים בו: כי מי אל מבלעדי

כי מי אל מבלעדי יהוה

יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו

ומי צור מבלעדי אלהינו: האל

האל מעוז חיל ויתר

מעוז חיל ויתר תמים דרכו

תמים דרכו: ורכי ק

ורכי ק משה

משה רגליו כאילות ועל

רגליו כאילות ועל במתי רגלי ק

במתי רגלי ק ידי למלחמה

ידי למלחמה עמידני

עמידני: מלמד

מלמד ונחת

ונחת

הפֿשרת האינו

ונחת קשת נחֿושה זרעתי : ותתן
 לי מנן ישעך וענתך תרבני : תרחיב צעדי
 תחתני : ולא מערו קרסלי : ארדפה
 איבי ואשמדם : ולא אשוב עד
 בלתם : ואכלסו אמתצס ולא יקומון ויפלו
 תחרת רגלי : ותזרני חיל
 למלחמה : תכריע קמי תחתני : ואיבי
 תתה לי ערף משנאי ואצמיתם : ישעו וציון
 משיע אל יהוה ולא ענס : ואשחקם
 כעפר ארץ : כטיט חוצות ארקם
 ארקעם : ותפלטיני מריבי עמי : תשמרני
 לראש גוים : עם לא ידעתי
 יעברני : בני נכר יתכחשו לי : לשמוע
 און ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחזרו
 ממסגרותם : הי יהוה וברוך צורי וידם
 אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת לי
 ומרוד עמים תחתני : ומוציאי מאיבי
 ומקמי תרומפני : מאיש חמסים תצילני :
 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אומר
 מגדיל

מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד ^{מגדיל} למשיחו לדור ולזרעו עד עולם

ויש מפטירין אותה ביחזקאל סימן יז

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְלִקְחָתִי אֲנִי מִצִּמְרַת
הָאָרֶז הִרְמָה וְנָתַתִּי מִרְאֵשׁ יַנְקוּתַי
בְּךָ אֶקְטֹב וְשִׁתְּלַתִּי אֲנִי עַל הַר־גְּבֵה
וְתִלּוּל׃ בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֲשִׁתְּלֶנּוּ וְנִשְׂא
עַנְף וְעִשָּׂה פְרִי וְהָיָה לְאָרֶז אֲדִיר וְשִׁכְנֵנו
תַּחְתָּיו כֹּל צִפּוֹר כָּל־כַּנָּף בְּצֵל הַלְיוֹרָיו
תִּשְׁכְּנֶנָּה׃ וַיִּדְעוּ כָּל־עֵצֵי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי
יְהוָה הִשְׁפַּלְתִּי עֵץ גְּבֵה הַגְּבֵהֶתִי עֵץ שָׁפֵל
הַזֹּבֵשֶׁתִי עֵץ לַח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ אֲנִי יְהוָה
הַבְּרִיתִי וְעִשִּׂיתִי׃ וַיְרִי דָבָר יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ מַה לָּכֶם אַתֶּם מִשְׁלִים אֶת־הַמֶּשֶׁל
הַזֶּה עַל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָבוֹת יֹאכְלוּ
בְּסֹד וְשָׁנֵי הַבָּנִים תִּקְהִינָה׃ הֲיִאֲנִי נֹאֵם
אֲדֹנָי יְהוִה אִם־יְהִי־לָכֶם עוֹד מִשְׁלֵי הַמֶּשֶׁל
הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ הֵן כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת לִי הִנָּה

כנפש

הפטרת האזינו

כַּנְפֹּשׁ הָאֵב וּכְנָפֵשׁ הַבֵּן לִי־הִנֵּה הַנֶּפֶשׁ
 דֹּחֲטָאֵת הִיא תָמוּת : וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה צָדִיק
 וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה : אֶל־הַהָרִים לֹא אֵכֹל
 וְעֵינָיו לֹא נִשְׂא אֶל־גְּלוּלֵי בַיִת יִשְׂרָאֵל וְאֵת
 אִשְׁתֵּי רֵעֵהוּ לֹא טָמָא וְאֶל־אִשָּׁה גֵדְרָה לֹא
 יִקְרַב : וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה חֲבֵלְתוֹ חֹזֵב יֹשִׁיב
 גְּזֻלָּה לֹא יִגְזַל לַחֲמוֹ לָרֵעִב יִתֵּן וְעֵרֶם יִבְסֹה
 בְּגָדוֹ : בְּנֶשֶׁךְ לֹא יִתֵּן וְתִרְבִּית לֹא יִקַּח מֵעוֹל
 יֹשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפָּט אֲמֵת יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ :
 בַּחֲקוֹתֵי יְהוָה וּמִשְׁפָּטֵי שֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֲמֵת
 צָדִיק הוּא חַיָּה יְחִיה נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה :
 וְהוֹלִיד בֶּן־פְּרִיץ שִׁפְךָ דָּם וַעֲשֵׂה אֶח מֵאֲחֵר
 מֵאֵלֶּה : וְהוּא אֵת־כָּל־אֵלֶּה לֹא עֲשֵׂה כִּי־גַם
 אֶל־הָהָרִים אֵכֹל וְאֵת־אִשְׁתֵּי רֵעֵהוּ טָמָא :
 עֵנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנֵה גְזֻלוֹת גְּזוּל חֲבֵל לֹא יֹשִׁיב
 וְאֶל־הַגְּלוּלִים נִשְׂא עֵינָיו תוֹעֵבָה עֲשֵׂה :
 בְּנֶשֶׁךְ נִתֵּן וְתִרְבִּית לִקַּח וְחֵי לֹא יְחִיה אֶת־
 כָּל־הַתוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עֲשֵׂה מוֹת יוֹמֵת דָּמוֹ
 בּוֹ יִהְיֶה : וְהִנֵּה הוֹלִיד בֶּן וַיֵּרָא אֵת־כָּל־

חטאת

חטאת אביו אשר עשה וירא^ו ולא יעשה ויראה ק'
 כהן: על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא
 אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא
 טמא: ואיש לא הונה חבל לא חבל וגולה
 לא גזל לחמו לרעב נתן וערם בפסה
 בגד: מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח
 משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות
 בעון אביו חיה יהיה: אביו כי עשק עשק
 גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך
 עמו והנהמת בעונו: ואמרתם מדע לא
 נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה
 עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה
 יהיה: הנפש החטאתו יא תמות בן לא
 ישא ובעון האב ואב לא ישא בעון הבן
 צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע
 עליו תהיה: והרשע כי ישוב מכל חטאתו
 אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה
 משפט וצדקה חיה יהיה לא ימות: כל
 פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו

הפטרת האזינו

אֲשֶׁר עָשָׂה יְחִיָּה׃ הַחֲפִיץ אַחֲפִיץ מוֹת רָשָׁע׃
נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא בָּשׁוּבוּ מִדְּרָכֹו וְחִיָּה׃
וּבָשׁוּב צְדִיק מִצְדָּקָתוֹ וְעָשָׂה עוֹל כָּל־
הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַרְשָׁעִי עָשָׂה וְחִי כָל־
צְדָקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא תִזְכְּרֶנָּה בְּמַעַל־
אֲשֶׁר מַעַל וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בְּסִימֹתַי׃
וְאָמַרְתֶּם לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שִׁמְעֵנָּה בֵּית־
יִשְׂרָאֵל הַדֶּרֶכִי לֹא יִתְּכֵן הֲלֹא דְרָכֶיכֶם לֹא־
יִתְּכֵנוּ׃ בָּשׁוּב צְדִיק מִצְדָּקָתוֹ וְעָשָׂה עוֹל־
וּמַת עֲלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יְמוֹת־
וּבָשׁוּב רָשָׁע מִרְשָׁעוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַשׂ־
מִשְׁפָּט וְצְדָקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ יְחִיָּה׃
וַיִּרְאֶה וַיִּשׁוּב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה׃
חִיָּה יְחִיָּה לֹא יְמוֹת׃ וְאָמְרוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל־
לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי הַדֶּרֶכִי לֹא יִתְּכֵנוּ בֵּית־
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דְרָכֶיכֶם לֹא יִתְּכֵן׃
אִישׁ כְּדַרְכֵי אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם בֵּית־יִשְׂרָאֵל־
נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה שׁוּבוּ וְהִשִּׁיבוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵיכֶם־
וְלֹא־יְהִיֶה לְכֶם לִמְכַשׁוֹל עֵוֹן׃ הַשְׁלִיכוּ־
מֵעֲלֵיכֶם

מרכיו ק

צדקתיו ק

וישב ק

מעליכם

הפטרת מחר חרש תי

מְעַלְיֵכֶם אֶת-כָּל-פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעְתֶּם
בָּם וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָרֵשׁ וְרוּחַ חָרָשָׁה וּלְמַד
תַּמּוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא אֶחָפֵץ בַּמּוֹת
הַמֵּת נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה וְהִשְׁבִּנוּ וְחִיו׃

הפטרה כשחל ראש חרש באחד בשבת
בשמואל א סימן ב

וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה מִחַר חָרֵשׁ וְנִפְקַדְתָּ
כִּי יִפְקַד מוֹשֶׁבֶךָ׃ וּשְׁלֹשֶׁת תִּירֵד
מְאֹד וּבֹאֲת אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִסְתַּרְתָּ שָׁם
בְּיוֹם הַמַּעֲשֵׂה וּיִשְׁבֹּת אֵצֶל הָאֵבֶן הָאֵזוּל׃
וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּים צָדָה אֹרֶה לְשַׁלַּח לִי
לְמַטְרָה׃ וְהִנֵּה אֶשְׁלַח אֶת הַנֶּעַר לְךָ מֵצֵא
אֶת הַחֲצִיִּים אִם-אָמַר אָמַר לְנֶעַר הִנֵּה
הַחֲצִיִּים מִמֶּךָ וְחִנָּה קָחְנוּ וּבֹאֵה כִּי-שְׁלוֹם לְךָ
וְאִין דְּבַר חַיֵּי הוּא׃ וְאִם-כֹּה אָמַר לְעֵלֶם
הִנֵּה הַחֲצִיִּים מִמֶּךָ וְהִלֵּאֵה לְךָ כִּי שְׁלַחְךָ
יְהוָה׃ וְהַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבְרָנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַד-עוֹלָם׃ וַיִּסְתַּר דָּוִד

לה ב 2 35 בשדה

הפטרת מחר חרש

אל קרי

בשורה ויהי החרש וישב המלך על הלחם
לאכול : וישב המלך על מושבו בפעם
בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב
אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד : ולא
דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר
מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור
ויהי ממחרת החרש השני ויפקד מקום דוד
ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא
בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם : ויען
יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמד
ערבית לחם : ויאמר שלחני נא כי זבח
משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה
אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה
את אחי על פני לאבא אל שלחן המלך :
ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות
המרדות הלא ירעתי כי בחר אתה לבן
ישי לבשתך ולבשת ערות אמך : כי כל
הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תבון
אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי

בְּיָמֹת הַזֶּה : וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוּל אָבִיו
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמָה יוֹמַת מָה עָשָׂה : וַיִּטֵּל
 שְׂאוּל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכּוֹתוֹ וַיִּדַע יְהוֹנָתָן
 כִּי־כָלָה הֵיא מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד :
 וַיִּקַּם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלַחַן בְּחַר־יָאָף וּלְאֵל־
 הַכֹּל בַּיּוֹם־הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לַחֶם כִּי נִעְצַב
 אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִמוּ אָבִיו : וַיְהִי בַּבֶּקֶר
 וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂרָה לְמוֹעֵד דָּוִד וְנָעַר קִטָּן
 עִמּוֹ : וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רִן מְצֵא־נָא אֶת־
 הַחֲצִיִּים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מוֹרָה הַנָּעַר רִן וְהוֹאֵל־
 יָדָה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ : וַיָּבֹא הַנָּעַר עַד־
 מְקוֹם הַחֲצִיִּים אֲשֶׁר יָדָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
 אַחֲרֵי הַנָּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ
 וְהִלָּאֵה : וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנָּעַר מִהֲרָה
 חוֹשָׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקַט נָעַר יְהוֹנָתָן אֶת־
 הַחֲצִי וַיָּבֹא אֶל־אֲדֹנָיו : וְהַנָּעַר לֹא־יָדַע הַחֲצִיִּים
 מֵאִמָּה אֵךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדַע אֶת־הַדָּבָר :
 וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־כָּל־יְאֹל הַנָּעַר אֲשֶׁר־לוֹ
 וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הַבֵּי־הָעִיר : הַנָּעַר בָּא

הפטרת שבת וראש חרש

וְדוֹרָקָם מֵאֶצֶל הַנְּגֹבִים לְאֶפְרוֹ אֶרְצָה
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְׁקֹוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ עַד דוֹד הַגָּדִיל
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדוֹד לֵךְ לְשֵׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה
בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ וּבֵין זֵרַעֵנוּ וּבֵין זֵרַעֲךָ עַד עוֹלָם׃

הפטרת שבת וראש חרש בישעיה סימן כו

כה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כַּסְאִי וְהָאָרֶץ
הַדָּם רַגְלִי אֵיזָה בֵּית אֲשֶׁר
תִּבְנוּ לִי וְאֵיזָה מְקוֹם מִנוּחַתִּי׃ וְאֵת כָּל־
אֱלֹהֵי יָדַי עָשִׂיתָה וַיְהִי כָל־אֱלֹהֵי נְאֻם־יְהוָה
וְאֵלֶיךָ אֲבִיט אֶל־עֵינַי וְנִכְרַה רוּחַ וְחָרַד עַל־
דְּבָרִי׃ שׁוּחַט הַשּׁוֹר מִכֶּה־אִישׁ זֹבַח
הַשֶּׁה עֵרַף כָּלֶב מַעְלָה מִנְחָה דָם חֲזִיר
מִזְכִּיר לְבָנָה מִבֶּרֶךְ אֵין גַּם־הֵמָּה בַּחֲרוֹ
בְּרִכְיָהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה׃ גַּם־
אֲנִי אֲבַחַר בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמְגוֹרָתָם אֲבִיא
לָהֶם יַעַן קִרְאתִי וְאֵין עֲנָה דְבַרְתִּי וְלֹא־
שָׁמַע

הפטרות שבת וראש חדש תיב

שִׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבְאִשְׁרֵי לֹא־חֲפָצְתִי
בְּחַרְוִי: שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה הַחֲרָדִים אֶל־
דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲכֶם שְׁנֵאִיכֶם מִנְדִּיכֶם לְמַעַן
שְׁמִי יִכְבֵּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם
יִבְשׂוּ: קוֹל שְׂאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכַל קוֹל יְהוָה
מִשְׁלֵם גְּמוּל לְאֲבִיו: בְּטָרִם תַּחֲלִיל יִלְדָה
בְּטָרִם יָבֹוא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר: מִי־
שִׁמְעַתְּ בְּזֹאת מִי־רָאָה כְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ
בְּיָם אֶחָד אִם־יִלְדֵּגוּי פֶּעַם אַחַת כִּי־חִלָּה
גַּם־יִלְדָה צִיּוֹן אֶת־בְּנֵיהָ: הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא־
אוֹלִיד יֹאמֶר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעֲצַרְתִּי
אֲמַר אֱלֹהֶיךָ: שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ
כִּי־אֶרְבִּיהָ שִׁישׁוּ אֶתְּהָ מִשׁוֹשׁ כָּרֶל־
חֲמַת אַבְלִים עֲלֶיהָ: לְמַעַן תִּיַּנְקוּ וּשְׁבַעְתֶּם
מִשׁוֹר תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְצְוּ וְהַתְּעַנְּגֶתֶם מִזֵּן
כְּבוֹדָהּ: כִּי־כֹה יֹאמֶר יְהוָה הִנְנִי נוֹטֶה אֵלֶיהָ
כְּנֹהַר שְׁלוֹם וּכְנֹחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקֶתֶם
עַל־צַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל־בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ: כֹּה־אִישׁ
יֵשֶׁר אִמּוֹ תִנְחַמְנוּ בֵּן אֲנֹכִי אֲנַחְמֶכֶם
לֵה ב 2 35 וּבִירוּשָׁלַם

הפטרת שבת זראש חדש

וּבִירוֹשָׁלַם תִּנְחָמוּ: וּרְאִיתֶם וְשִׁשׁ לַבָּנִים
וְעֲצֻמוֹתֵיכֶם כְּדָשָׂא תִפְרַחְנָה וְגוֹדְעָה יִד
יְהוּה אֶת עֵבְרֵיו וְזַעַם אֶת אֲיִבָיו: כִּי־הִנֵּה
יְהוּה בָּאֵשׁ יָבֹא וּכְסוּפָה מִרְכַּבְתִּיו לְהַשִּׁיב
בַּחֲמָה אִפּוֹ וְגַעַרְתּוֹ בְּלִהְבֵי־אֵשׁ: כִּי בָאֵשׁ
יְהוּה נִשְׁפָט וּבְחָרְפוֹ אֶת־כָּל־בֶּשֶׂר
וְרַבּוֹ חָלְלֵי יְהוּה: הַמֵּת קִדְשִׁים וְהַמְטֵה רִים
אֶל־הַגִּנּוֹת אַחַר אַחַד בַּתּוֹךְ אֲכָלֵי בֶשֶׂר
הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבְרֵי יַחְדוֹ יִסְפוּ נֶאֱמַר
יְהוּה: וְאַנְכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵיהֶם בָּאֵה
לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנוֹת וּבָאוּ וּרְאוּ
אֶת־כְּבוֹדִי: וְשָׁמַתִּי בָהֶם אֹרֶת וְשַׁלַּחְתִּי
מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוֹד
מִשְׁכֵי קָשֶׁת תּוֹבֵל וְיוֹן הָאֵיִים הַרְחֻקִים
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־
כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: וְהִבִּיאוּ
אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה
לְיְהוּה בְּסוּסִים וּבִרְכָב וּבִצְבִים וּבַפָּרָדִים
וּבַבְּרֹרֹת עַל הַר קָדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר
יְהוּה

הפטרת שבת וחנוכה תג

יהוה באשר יביאו בני ישראל את המנחה
 בכלי טהור פית יהוה: וגם מהם אקח
 לכהנים ללוים אמר יהוה: כי כאשר
 השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני
 עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד
 זרעכם ושמכם: והיה מדי חרש בחרשו
 ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר
 להשתחות לפני אמר יהוה: ויצאו וראו
 בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם
 לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון
 לכל בשר:

והיה מדי חרש בחרשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני
 אמר יהוה:

הפטרת שבת וחנוכה הני ושמחי הלוא
 היא כתובה בהפטרת בהעלותך
 ברך שפר עמורא:

ואם חל בחנוכה שתי שבתות מפטירין בשבת שניה זיעש חירום גהוא
 כזובה באפטרות פקורי כפי הסדרים כרף שמר עמור א':

הפטרת פדשת שקלים

הפטרת פדשת שקלים כמנהג הספרדים
במלכים ב סימן יא

וּיְכַרֵּת יְהוֹדֵעַ אֶת־הַבְּרִית בֵּין יְהוָה

וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעַם לַהֲיוֹת

לְעַם לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעַם: וַיָּבֹאוּ

כָּל־עַם הָאָרֶץ בֵּית־הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ אֶת־

מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת־צִלְמוֹ שִׁבְרוּ הַיֵּטֵב וְאֶת

מִתְּן כֹּהֵן הַבַּעַל הֲרִגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת

וַיֵּשֶׁם הַכֹּהֵן פְּקֻדַת עַל־בֵּית יְהוָה: וַיִּקַּח

אֶת־שְׂרֵי הַמָּאוֹת וְאֶת־הַכְּרִי וְאֶת־הַרְצִים

וְאֶת־כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיִּרְדּוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ

מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דֶרֶךְ־שַׁעַר הַרְצִים בֵּית

הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כֶּסֶּא הַמְּלָכִים: וַיִּשְׂמַח

כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהַעִיר שִׁקְטָה וְאֶת־עַתְלִיהוּ

הַמֵּיתוּ בַּחֶרֶב בֵּית־כְּמֶלֶךְ: הַמֶּלֶךְ ק

כאן מתחילים האשכנזים

בְּכָל־שָׁבַע שְׁנַיִם יְהוֹאָשׁ

בְּשֵׁנֶת־שָׁבַע לַיהוָה מֶלֶךְ יְהוֹאָשׁ

וְאַרְבַּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם־אִמּוֹ

צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע: וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיֵּשֶׁר

בְּעֵינָיו

הפטרת פרשת שקלים תיר

בְּעֵינַי יְהוָה כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הוֹרֵהוּ יְהוֹדֵעַ
חֲכֵהֶן: רַק הַבְּמֹרֶת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם
מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים בְּבִמֹרֹת: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־הַכֹּהֲנִים כָּל־כֶּסֶף הַקֶּרְשִׁים
אֲשֶׁר יוֹבֵא בֵּית־יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף
נַפְשׁוֹת עֲרֹכּוּ כָּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל־לֵב־
אִישׁ לְהָבִיא בֵּית־יְהוָה: יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים
אִישׁ מֵאֵת מִכְרוּ וְהֵם יַחֲזִקוּ אֶת־בֵּרֶק הַבַּיִת
לְכֹל אֲשֶׁר יִמְצָא שֵׁם בֵּרֶק: וַיְהִי בִשְׁנַת
עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוָה לֹא־חֲזָקוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־בֵּרֶק הַבַּיִת: וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ
יְהוָה לִיהוֹדֵעַ הַכֵּהֶן וּלְכֹהֲנִים וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מִדּוּעַ אֵינְכֶם מַחֲזִקִים אֶת־בֵּרֶק
הַבַּיִת וְעַתָּה אֶל־תִּקְחוּ כֶּסֶף מֵאֵת מִכְרֵיכֶם
כִּי־לְבֶרֶק הַבַּיִת תִּתְּנֶהוּ: וַיָּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים
לְבַלְתִּי קַחְתֶּם־כֶּסֶף מֵאֵת הָעַם וּלְבַלְתִּי חֲזַק
אֶת־בֵּרֶק הַבַּיִת: וַיִּקַּח יְהוֹדֵעַ הַכֵּהֶן אֲרוֹן
אֶחָד וַיִּקַּב חֹר בְּרַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצְלֵ
הַמִּזְבֵּחַ בַּיָּמִין כְּבוֹא־אִישׁ בֵּית־יְהוָה

מימין ק

ונתנו

הפטרת פרשת שקלים

ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף ארת כל
 הכסף המובא בית יהוה : ויהי כראותם
 כירב הכסף בארון ועל ספר המלך
 והכהן הגדול ויצרו וימנו ארת הכסף
 הנמצא בית יהוה : ונתנו את הכסף
 המתכן על ידו עשי המלאכה הפקדים
 בית יהוה ויוציאו לחרשי העין ולבנים
 העשים בית יהוה : ולגדרים ולחצבי האבן
 ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את ברק
 בית יהוה ולכל אשר יצא על הכית לחזקה :
 אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות
 מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף
 מן הכסף המובא בית יהוה : כי לעשי
 המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה :
 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו ארת
 הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי
 באמנה הם עשים : כסף אשם וכסף חטאות
 לא יבא בית יהוה לכהנים יהיו :

י"ד ק'
 המפקדים
 ק'

הפטרת

הפטרת פרשת זכור בשמואל א סימן טו
ויאמר שמואל אל אל שאול אתי שלח
 יהוה למשהך למלך על עמו
 על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה:

כאן מתחילים האשכנזים

בה אמר יהוה צבאות פקדתי את
 אשר עשה עמלק לישראל
 אשר שם לו בדרך בעלתו ממזרים:
 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם
 את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה
 מאיש עד אישה מעולל ועד יונק משור
 ועד שדה מגמל ועד חמור: וישמע
 שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים
 אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה:
 ובא שאול עד עיר עמלק וידב בנחל:
ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו
 מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה
 עשיתה חסר עם כל בני ישראל בעלותם
 ממזרים ויסר קיני מתוך עמלק: ויך שאול
 את

אֶת־עַמְלֵק מִחַוִּילָה בְּיַד שׁוּר אֲשֶׁר עַל־
 פְּנֵי מִצְרַיִם׃ וַיִּתְּפֹשׂ אֶת־אַגַּג מֶלֶךְ־
 עַמְלֵק הַזֶּה וְאֶת־כָּל־הָעַם הַחֲרִים לְפִי־חֶרֶב׃
 וַיַּחְמַל שְׂאוּל וְהָעַם עַל־אַגַּג וְעַל־מִיטֵב
 הַצֵּאֵן וְהַבֶּקֶר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַכְּרִים
 וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל־
 הַמֶּלֶךְ אָכַה נִמְכְּזָה וְנִמַּס אֶתְהָ הַחֲרִימוּ׃ וַיְהִי
 דְבַר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר׃ נַחֲמֵתִי
 כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־שְׂאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב
 מֵאַחֲרַי וְאֶת־דְּבָרִי לֹא הִקִּים וַיַּחַר
 לְשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה כָּל־הַלַּיְלָה׃
 וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לִקְרֹאת שְׂאוּל בַּבֶּקֶר
 וַיֵּגֶד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בֹּא־שְׂאוּל הַפְּרַמְלָה
 זָהְנָה מֵצִיב לוֹ יָד וַיִּסַּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל׃
 וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוּל
 בְּרוּךְ אַתָּה לִיהוָה הִקִּימְתִי אֶת־דְּבַר יְהוָה׃
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל הַצֵּאֵן הַזֶּה בְּאָזְנִי
 וְקוֹל הַבֶּקֶר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃ וַיֹּאמֶר שְׂאוּל
 מֵעַמְלֵק הַבִּיאֹם אֲשֶׁר חִמַּל הָעַם עַל־מִיטֵב

הֲצֵאֲנִי וְהִבְקֵר לִמְעַן זִכַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־
 הַיּוֹתֵד הַחֲרָמָנוּ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל
 הֲרָף וְאִגִּידָה לְךָ אֵת־אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
 אֵלַי הַלִּילָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דַּבֵּר: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
 הֲלוֹא אִם־קָטַן אֶתָּה בְּעֵינַיִךְ רֹאשׁ שְׁבֹטֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶתָּה וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
 יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּדַרְךְ וַיֹּאמֶר לְךָ
 וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־הַחֲטָאִים אֶת־עַמְלֵק
 וְגִלְחָמַת בְּנוֹ עַד־כְּלוֹתָם אֹתָם: וְלָמָּה לֹא־
 שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל־הַשָּׁלַל וַתַּעַשׂ
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־
 שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַלְךָ
 בְּדַרְךְ אֲשֶׁר־שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאָבִיא אֶת־אֹנֶג
 מֶלֶךְ עַמְלֵק וְאֶת־עַמְלֵק הַחֲרַמְתִּי: וַיִּקַּח
 הָעַם מִהַשָּׁלַל צֹאן וּבָקָר רֹאשֵׁי הַחֲרָם
 לְזִבְחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָל: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
 חֲחִפִּין לַיהוָה בַּעֲלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל
 יְהוָה הִנֵּה שָׁמַעַ מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֶלֶב
 אֵילִים: כִּי חֲטָאת־קָסָם מֵרִי וְאוֹן וְתַרְפִּים
 הַפְּצֹר

הפטרת פרשת זכור

הַפְּצֵר יַעַן מֵאִסַּת אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ
מִמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל שְׁמוּאֵל חֲטֵאתִי
כִּי־עֲבַרְתִּי אֶת־פִּי יְהוָה וְאֶת־דְּבָרְךָ כִּי
יִדְאַתִּי אֶת־הָעַם וְאֲשַׁמַּע בְּקוֹלִם׃ וְעַתָּה
שָׂאנָא אֶת־חֲטֵאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֲשַׁתְּחִיחַ
לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל לֹא
אֲשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאִסַּתָּה אֶת־דְּבַר יְהוָה
זֵימְאַסְךָ יְהוָה מֵהָיִית מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסַּב
שְׁמוּאֵל לֵלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בְּכַנָּף־מְעִילוֹ
וַיִּקְרַע׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קְדַע יְהוָה
אֶת־מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיֶךָ הַיּוֹם וְנִתְּנָה
לְרַעַךְ הַטּוֹב מִמֶּךָ׃ וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא
יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַס כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחַס׃
וַיֹּאמֶר חֲטֵאתִי עִתָּה כִּבְדַרְנִי נֶאֱנַדְרִי וְקָנִי
עִמִּי וְנָגַד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיֵּשֶׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי
שְׂאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאוּל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל הֲנִישׁוּ אֵלַי אֶת־אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק
וַיִּלֶךְ אֵלָיו אַגַּג מֵעַדְנָת וַיֹּאמֶר אַגַּג לְכֹן

סר מר-המות : ויאמר שמואל כאשר
 שבלה נשים חרפך בן-תשכל מנשים אמך
 וישסף שמואל את-אנג לפני יהוה בגלגל :
 וילך שמואל הרמתרו ושואל עלה אל-
 ביתו גבעת שאול :

הפטרת פרשת פרה ביחזקאל סימן לו

וירי דבר יהוה אלי לאמר : בן-אדם
 בית ישראל ישבים על-אדמתם
 וישמאו אותה כדרךם ובעלילותם כטמאת
 הגדה היתה דרכם לפני : ואשפך חמתי
 עליהם על-הדם אשר שפכו על-
 הארץ ובגלוליהם טמאוה : ואפיין אותם
 בגוים ויזרו בארצות כדרךם ובעלילותם
 שפטים : ויבוא אל הגוים אשר באו
 שם ויחללו את-שם קדשי באמר להם
 עם יהוה אלה ומארצו יצאו : ואחמל על-
 שם קדשי אשר חלל הוא ביר ישראל
 בגוים אשר באו שמה : לכן אמר לבית-
 ישראל

הפטרת פרשת פרה

ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני
עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
חללתם בגוים אשר באתם שם: וקדשתי
את שמי הגדול המחלל בגוים אשר
חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה
נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניכם:
ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם
מכל הארצות והבאתי אתכם אל
ארמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאתיכם ומכל גלוליכם
אטהר אתכם: ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרת את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי
תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: וישבתם
בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
והושעת אתכם מכל טמאותיכם וקראתי
אל הדגן והרבית אתו ולא אתן עליכם

הפטרת פדשת פרה תיח

וְעַבְדְּךָ וְהָרַבִּיתִי אֶת־פְּרֵי הָעֵץ וְתִנּוּבֹת
 הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־תִקְחוּ עוֹד הַרְפַּת
 רַעַב בְּגוֹיִם׃ וּזְכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם הָרָעִים
 וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקַטְתֶּם
 בְּפָנֶיכֶם עַל־עוֹנֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם׃ לֹא
 לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה יוֹדֵעַ
 לְכֶם בּוֹשׁוּ וְהִכְלִמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם טְהַר אֶתְכֶם מִכָּל
 עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הָעָרִים וְנִבְנוּ
 הַחֲרֻבוֹת׃ וְהָאָרֶץ הַנְּשֻׁמָּה תַעֲבֹד תַּחַת
 אֲשֶׁר הִיְתָה שֹׁמֵמָה לְעֵינַי כָּל־עוֹבֵר׃ וְאָמְרוּ
 הָאָרֶץ הִלְזוּ הַנְּשֻׁמָּה הִיְתָה כְּגֵן־עֵדֶן
 וְהָעָרִים הַחֲרֻבוֹת וְהַנְּשֻׁמֹת וְהַנְּהַרְסוֹת
 בְּצוּרוֹת יִשְׁבוּ׃ וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ
 סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוִה בְּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת
 נִטְעַתִי הַנְּשֻׁמָּה אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד
 וְאֵת אֲדָרְשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם
 אֲדָבָה אַתֶּם כְּצֹאן אֲדָם׃ כְּצֹאן קִדְשִׁים

כצאן

הפטרת פרשת החרש

כִּצְאֵן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ בֵּן תְּהִינָה הָעָרִים
הַחֲרֻבוֹת מִלְּאוֹת צְאֵן אָדָם וִידְעוּ כִּי
אֲנִי יְהוָה:

הפטרת פרשת החרש ביחזקאל סימן מה

כל הָעַם הָאָרֶץ יֵהְיוּ אֶל-הַתְּרוּמָה
הַזֹּאת לְנִשְׂאֵי בִישְׂרָאֵל: וְעַל-
הַנִּשְׂאֵי יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ
בַּחֲגִים וּבַחֲרָשִׁים וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל-מוֹעֲדֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא יַעֲשֶׂה אֶת-הַחֲטָאֹת וְאֶת-
הַמִּנְחָה וְאֶת-הָעוֹלָה וְאֶת-הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר
בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל:

כאן מתחילים הספרדים

כה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד
לְיְהוָה תִּקַּח פֶּרֶךְ בֶּן בְּקָר תָּמִים
וְחֲטָאת אֶת-הַמִּקְדָּשׁ: וְלִקַּח הַבֹּתֵן
מִדָּם הַחֲטָאֹת וְנָתַן אֶל-מִזְבֵּחַ הַבַּיִת וְאֶל-
אַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹרָה לְמִזְבַּח וְעַל-מִזְבֵּחַ
שַׁעַר

הפטרת פרשת החדש תיט

שֶׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית : וְכֵן תַּעֲשֶׂה
בְּשִׁבְעָה בַּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שָׁגָה וּמִפְתֵּי וּכְפָרָתָם
אֶת־הַבַּיִת : בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חֹג שְׁבַע־יָמִים
מִצּוֹת יֹאכֵל : וַעֲשֵׂה הַנְּשִׂאִים בַּיּוֹם הַהוּא
בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי כָל־עַם הָאָרֶץ פֶּר חֲטָאת :
וּשְׁבַע־יָמִים מִי־הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שְׁבַע־
פָּרִים וּשְׁבַע־עֶרְוֹת אֵילִים תְּמִימִים לַיּוֹם שְׁבַע־
הַיָּמִים וְחֲטָאת שְׁעִיר עִזִּים לַיּוֹם : וּמִנְחָה
לַאיִפָּה לֶפֶר וְאיִפָּה לְאֵיל יַעֲשֶׂה וּשְׁמֵן הַיֵּן
לְאיִפָּה : בְּשִׁבְעֵי בַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בַּחֹג יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה שְׁבַע־יָמִים כְּחֲטָאת
כְּעֹלָה וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן : כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה שֶׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנִיָּה קָדִים יִהְיֶה
סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמִים הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִפְתָּח
וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ יִפְתָּח : וּבָא הַנְּשִׂאִים דֶּרֶךְ
אוֹלָם הַשֶּׁעַר מְחוּזָן וְעַמֵּד עַל־מְזוֹזֹת הַשֶּׁעַר
וַעֲשׂוּ הַבְּהֵמִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו
וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל־מִפְתָּן הַשֶּׁעַר וַיֵּצֵא וְהַשֶּׁעַר

הפטרת פרשת וזחורש

לְאַיִסָּגֵר עַד הָעֶרֶב׃ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עִם הָאָרֶץ
פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַשַּׁבָּתוֹת וּבַחֲדָשִׁים
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהֵעֵלָה אֲשֶׁר יִקְרִיב הַנְּשִׂיאַ
לִיהוָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁשֶׁה כִּבְשִׁים תְּמִימִים
וְאֵיל תְּמִיִּם׃ וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וּלְכַבְשִׁים
מִנְחָה מֵתַת יָדוֹ וּשְׁמֵן הַיֵּן לְאֵיפָה׃ וּבַיּוֹם
הַחֲדָשִׁי פֶרֶךְ בְּקָר תְּמִימִם וּשְׁשֶׁת כִּבְשִׁים
וְאֵיל תְּמִימִם יְהִיוּ׃ וְאֵיפָה לְפָר וְאֵיפָה לְאֵיל
יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכַבְשִׁים כַּאֲשֶׁר תִּשְׁנֶה יָדוֹ
וּשְׁמֵן הַיֵּן לְאֵיפָה׃ וּבְבוֹא הַנְּשִׂיאַ דֶּרֶךְ
אוֹרֵם הַשַּׁעַר יִבֹּאוּ וּבִרְכֹּי צֵא׃ וּבְבוֹא
עִם הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים הַזֶּה דֶּרֶךְ
שַׁעַר צְפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶּרֶךְ שַׁעַר נֶגֶב
וְהָבֵא דֶּרֶךְ שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דֶּרֶךְ שַׁעַר צְפוֹנָה
לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר בָּא בוֹ כִּי נִכְחַח
יֵצֵאוּ׃ וְהַנְּשִׂיאַ בְּתוֹכֶם בְּבוֹאֵם יִבֹּאוּ
וּבֵצֵאתֶם יֵצֵאוּ׃ וּבַחֲגִים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה
הַמִּנְחָה אֵיפָה לְפָר וְאֵיפָה לְאֵיל וּלְכַבְשִׁים
מֵתַת יָדוֹ וּשְׁמֵן הַיֵּן לְאֵיפָה׃ וְכִי יַעֲשֶׂה
הַנְּשִׂיאַ

הפטרות פרשת החדש תכ

הנשיא נרבה עולה או שלמים נרבה ליהוה
 ופתח לו את השער הפנה קריו ועשה את
 עולתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום
 השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו :
 וכבש בין שנתו תמים תעשה עולה ליום
 ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה
 תעשה עליו בבקר בבקר ששית האפה
 ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה
 ליהוה חקות עולם תמיד : ועשו את הכבש
 ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת
 תמיד : כאן מסיימין הספרדים כה אמר אדני יהוה
 ביינתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו
 היא לבניו תהיה אחזתם היא כנחלה :
 ובינתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו
 והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא
 לא נחלתו בניו להם תהיה : ולא יקח
 הנשיא מנחלת העם להזנותם מאחזתם
 מאחזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו
 עמי איש מאחזתו :

יעשו קרי

הפטרת שבת הגדול

הפטרת שבת הגדול בתרי עשר

במלאכי סימן ג

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם

כימי עולם וכשנים קדמוניות:
וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר
במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי
גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: כי אני
יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא
כליתם: למימי אבותיכם סרתם מחקי
ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם כמה נשוב
היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי
ואמרתם כמה קבענוך המעשר והתרומה:
במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים
הגוי כלו: הביאו את כל המעשר אל
בית האוצר והי טרף בביתי ובחנוני נא
בואת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים והריקתי לכם

ברכה

חנניה

הפטרת שבת הגדול תכא

בְּרַכָּה עַד-בְּלִיַּדִּי׃ וַגִּיעַתִּי לָכֶם בְּאֹכֶל
וְלֹא-יִשְׁחַת לָכֶם אֶת-פְּרֵי הָאָדָמָה וְלֹא-
תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בִּשְׂדֵה אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
וְאִשְׁרוּ אֶתְכֶם כָּל-הַגּוֹיִם כִּי-תִהְיוּ אִתָּם
אֶרֶץ חֶפְצִין אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ חֲזֹקוּ עֲלַי
דְּבַרְיֵכֶם אֲמַר יְהוָה וְאִמַּרְתֶּם מִה-נִדְּבַרְנוּ
עֲלֵיךְ׃ אִמַּרְתֶּם שׂוֹא עֵבֶר אֱלֹהִים וּמִה-
בָּצַע בִּי שָׁמְרָנוּ מִשְׁמֶרְתּוֹ וְכִי הֲלֹכְנוּ
קִרְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה אֲנַחְנוּ
מֵאֲשֵׁרִים זָרִים גַּם-נִבְנוּ עֲשֵׂי רָשָׁעָה גַם
בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלֹטוּ׃ אֲזַנְדְּבָרוּ יִרְאֵי יְהוָה
אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע
וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרֹן לִפְנֵי לִירְאֵי יְהוָה
וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ׃ וְהִינוּ לִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחִמְלָתִי עֲלֵיהֶם
כִּי-אֲשֶׁר יִחְמַל אִישׁ עַל-בְּנוֹ הָעֵבֶר אֲתוֹ׃
וּשְׁבַתְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֵבֶר
אֱלֹהִים לֹא-אֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ׃ כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא
בְּעַד בְּתַנּוּר וְהָיוּ כָל-זָרִים וְכָל-עֹשֵׂי רָשָׁעָה

* לו * א x 36 קש

הפטרת שבת הגדול

קִשׁ וּלְהִטּ אֶתֶם הַיּוֹם הַבֹּא אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף׃
וּזְרָחָה לָכֶם יֵרָאֵי שְׂמֵי שָׁמַשׁ צְדָקָה וּמִרְפֵּא
בְּכַנְפֶיהָ וַיֵּצְאֶתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעַגְלֵי מִרְבֵּק׃
וְעִסּוֹתֶם רִשְׁעִים כִּי־הָיוּ אַפְרַח תַּחַת כַּפּוֹת
רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת׃ וְזָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר
צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֵרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים׃ הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת
אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא׃ וְהָשִׁיב לְכ־אֲבוֹת עַל־בְּנֵים וְלֵב
בְּנֵים עַל־אֲבוֹתֶם פֶּן־אָבּוּא וְהִכִּיתִי אֶת־
הָאָרֶץ חָרָם׃

ז רכתי

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום הגדול והנורא׃

הפטרת

הפטרת יום ראשון של פסח תכב
הפטרת יום ראשון של פסח כמנהג
האשכנזים ביהושע סימן ג

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי
מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה יְהוּרָה בְּקִרְבְּכֶם
נִפְלְאוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר
שִׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם
וַיִּשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל גְּדֹלְךָ
בְּעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן כִּי כִּאֲשֶׁר הָיִיתִי
עִם־מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ :

כאן מתחילים הספרדים ביהושע סימן ה

בַּעַת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
עֲשֵׂה לְךָ חֲרָבוֹת צָרִים וְשׁוּב מִלֵּ
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנִית : וַיַּעֲשֵׂלוּ יְהוֹשֻׁעַ
חֲרָבוֹת צָרִים וַיִּמַּל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
גְּבַעַת הָעֵרְלוֹת : וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־מַל יְהוֹשֻׁעַ
כָּל־הָעָם הַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כָּל־אֲנָשֵׁי
הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם
לו ב 2 36 ממצדים

הפטרת יום ראשון של פסח

ממצרים: כִּי־מַלְאִים הָיוּ כָּל־הָעַם הַיִּצְאִים
וְכָל־הָעַם הַיִּלְדִים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בַּיְצֵאתָם
מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ: כִּי אַרְבַּעַיִם שָׁנָה הִלְכּוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תֵּם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשֵׁי
הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־
שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
לְבַלְתִּי הִרְאוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאֲבוֹתָם לֵאמֹר לֵנו אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וְדָבָשׁ: וְאֵת־בְּנֵיהֶם הִקִּים תַּחְתֶּם אֶתְּמַל
יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם
בַּדֶּרֶךְ: וַיְהִי כֹאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל
וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתֶּם בַּמַּחֲנֶה עַד־חֵיוֹתָם: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלּוֹתִי אֶת־חַרְפְּתֵי
מִצְרַיִם מֵעַל־יְכַסְּוִי וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בְּעָרֹב בְּעַרְבֹת יְרִיחוֹ: וַיֹּאכְלוּ
מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וּקְלָיו
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁבְּרָה הַמֶּן מִמַּחֲרַת
בְּאֹכְלֵם

הפטרת יום שני של פסח תכנ
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני
ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען
בשנה ההיא: ויהי בהיות יהושע ביריחו
וישא עיניו וירא והנה איש עמר לנגדו
וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר
לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא
כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל
יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה
אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה
אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום
אשר אתה עמר עליו קדש הוא ויעש יהושע
כן: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל
אין יוצא ואין בא: ויהי יהוה את יהושע ויהי
שמעו בכל הארץ:

הפטרת יום שני של פסח במלכים ב סימן כג
וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני
יהודה וירושלם: ויעל המלך
בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישרי
לו ג 3 36 ירושלם

הפטרת יום שני של פסח

ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם
למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל
דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה
ויעמר המלך על העמוד ויכרות את
הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמור
מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב
ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת
הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם
בברית: ויצו המלך את חלקיהו הכהן
הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף
להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים
העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים
וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון
ונשא את עפרם בית אל: והשבית את
הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר
בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת
המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות
ולכל צבא השמים: ויצא את האשרה
מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון

וישרף

הפטרות יום שני של פסח תכר
וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך
את עפרה על קבר בני העם: ויתן
את בתי הקדשים אשר בבית יהודה אשר
הנשים ארגות שם בתים לאשרה: ויבא את
כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את
הבמות אשר קטרר שמה הכהנים מגבע
עד באר שבע ונתן את במות השערים
אשר פתח שער הושע שר העיר אשר על
שמאול איש בשער העיר: אך לא יעלו
כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי
אם אכלו מצות בתוך אחיהם: ויצו המלך
את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה
אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזוה: כי
לא נעשה בפסח הזה מימי השפטים אשר
שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל
ומלכי יהודה: כי אם בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה
בירושלם: וגם את האבות ואת הידענים
ואת התרפים ואת הגללים ואת כל

לו ר 4 36 השקצים

הפטרת שבת וחול המועד של פסח

הַשְׁקִצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם
בְּעַר יֹאשִׁיָהוּ לְמַעַן הַקִּים אֶת דְּבַר הַתּוֹרָה
הַכְּתוּבִים עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מִצַּת חֲלָקֶיהוּ
הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: וְכִמְהוּ לֵאמֹר לִפְנֵי
מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל יְהוָה בְּכָל לִבָּבוֹ וּבְכָל־
נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו
לֵאמֹר כִּמְהוּ:

הפטרת שבת וחול המועד של פסח
ביחזקאל סימן לו

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד זֹאת אֲדַרְשׁ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרֻבָּה
אַתֶּם כְּצֹאן אֲדָם: כְּצֹאן קִדְשִׁים כְּצֹאן
יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים
הַחֲרֻבוֹת מִלְּאוֹת צֹאן אֲדָם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה:

כאן מתחילים הספרדים

הִיטָה עָלַי יְדֵי־הַחַיִּים וַיִּזְצִי־אֲנִי בְרוּחַ
יְהוָה וַיְנַיְחֵנִי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה וְהִיא
מְלֵאָה

הפטרות שבת וחול המועד של פסח תכר
מלאה עצמות : והעבירני עליהם סביב
סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה
והנה יבשות מאד : ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה
אתה ידעת : ויאמר אלי הנבא על העצמות
האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות
שמעו דבר יהוה : כה אמר אדני יהוה
לעצמות האלה הנה אני מביא בכס רוח
וחייתם : ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכס רוח
וחייתם וידעתם כי אני יהוה : ונבאתי
כאשר צויתי ויהי קול כהנבא והנה רעש
ותקרבו עצמות עצם אל עצמו : וראיתי
והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם
עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם :
ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן
אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני
יהוה מארבע החזות באי הרוח ופתי
בהרוגים האלה ויחיו : והנבאתי כאשר

הפטרת שבת וחול המועד של פסח

צוּנִי וּתְבוֹא בְּהֵם הַרוּחַ וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל
רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
בֶן־אָדָם הַעֲצֹמֹת הָאֱלֹהִים כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
הַמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יִבְשׁוּ עֲצֻמוֹתֵינוּ וְאִבְדָּה
תְּקוּתָנוּ נִגְזְרָנוּ לָנוּ: לָכֵן הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי
פָתַח אֶת־קְבְרוֹתֵיכֶם וְהֵעֵלִיתִי אֶתְכֶם
מִקְבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל: וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּפְתַח־אֶת
קְבְרוֹתֵיכֶם וּבִהְעֵלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְרוֹתֵיכֶם
עִמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וַחַיִּיתֶם וְהִנַּחֲתִי
אֶתְכֶם עַל־אֶרֶץ־תְּכֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה
דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה:

כאן מסיימן הספרדים ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתַב
עָלָיו לַיהוּדָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ וּלְקַח עֵץ
אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ: וְקָרַב אֲתֶם אֶחָד־אֶל־
אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיָדְךָ:

חבריו ק

חבריו ק

הפטרת

הפטרת יום שביעי של פסח תכו
הלוא היא כתובה בהפטרת האזינו כמנהג
הספרדים ברף תו עמוד א

הפטרת יום שמיני של פסח בישעיה סימן י

עוד היום בנב לעמד ינפף ירו הור

בית ציון גבעת ירושלם: הנה ^{בת ק}

הארון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה
ורמי הקומה גרעים והגבהים ישפלו: ונקף
סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול:
ויצא חטר מגזעי שי ונצר משרשי יפרה:
ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח
עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: והריתו
ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט
ולא למשמע אזניו יוכיח: ושפט בצדק
דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכריד
ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע:
והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור
חלציו: וגר זאב עם כבש ונמר עם צדי
רבין ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן

הפטרת יום שמיני של פסח

גַּהַג בָּס׃ וּפְרָה וְרֹב תִרְעֶנָּה יַחְדּוֹ יִרְבְּצוּ
לְדִיהֶן וְאֲרִיהַ כְּבִקְרֵי אֶכְל־תִּבְּן׃ וְשַׁעֲשַׁע
יִזְנַק עַל־חַר פֶּתֶן וְעַל מְאֹרֶת צַפְעוֹנֵי גְמוּל
יְדוֹ הִדָּה׃ לֹא־יִרְעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכָל־חַר
קִדְשֵׁי כִי־מִלֵּאָה הָאָרֶץ יִדְעָ אֶת־יְהוָה
בְּמַיִם לַיָּם מִכִּסִּים׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא שְׂרֵשׁ
יִשְׂרָאֵל עִמָּד לְנֶס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִרְשׁוּ
וְהִיְתָה מְנַחְתּוֹ כְּבוֹד׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
יִזְסִיף אֲדָנָיו שְׁנֵית יְהוָה לְקִנּוּת אֶת־שָׂאֵר עַמּוֹ
אֲשֶׁר־יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְתָּרוֹס
וּמִכּוּשׁ וּמֵעִלָּס וּמִשְׁנַעַר וּמִחַמַּת וּמֵאֵי הַיָּם׃
וְנִשְׂאֵנָס לְגוֹיִם וְאַסְף נִרְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפִצוֹת
יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ׃ וְכִרְהַ
קִנְיַת אֲפָרַיִם וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִכְרֹתוּ אֲפָרַיִם
לֹא־יִקְנֹא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא־יִצַּר אֶת־
אֲפָרַיִם׃ וְעָפוּ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יִמְרֵי יַחְדּוֹ
יָבוּז אֶת־בְּנֵי־קָדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב מִשְׁלוּחַ יָדָם
וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃ וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת
לְשׁוֹנֵי־מִצְרַיִם וְהִנִּיף יְדוֹ עַל־הַנְּהַר בְּעַיִם
רוֹהוּ׃

הפטרת יום ראשון של שבועות תכו
רוחו והכרו לשבעה נחלים והדרך
בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא
אורך יהוה כי אנפת בי ישב אפק ותנחמני:
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עז
וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: ושאתם
מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום
ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו:
זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל
הארץ: צהלי ורני וישבת ציון כי גדול
בקרבך קרוש ישראל:

מורעת ק

הפטרת יום ראשון של שבועות ביחזקאל
סימן א

ורקרו בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחר שואני בתוך הגולה על נהר
כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים:
בחמשה לחר שהיא השנה החמשית לגלות
המלך

הפטרת יום ראשון של שבועות

הַמֶּלֶךְ יוֹכִינָן: הִיָּה הִיָּה דְבַר יְהוָה אֶל־
יְחֻזְקָאֵל בֶּן־בוּזי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כְּשָׁדִים עַל־
נְהַר כְּבַר וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְרֵי־הוֹה: וַאֲרָא
וְהִנֵּה רוּחַ סַעֲרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עֵנָן וְגֹדֹל
וְאִישׁ מִתְּלַקְחֵת וְנָגַה לּוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ
כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל מִתּוֹךְ הָאִשׁ: וּמִתּוֹכָהּ דְמוֹת
אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מִדְּאִיֵּהֶן דְמוֹת אָדָם לֵהֲנָה:
וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת
לָהֶם: וּרְגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַף רַגְלֵיהֶם
כְּכַף רַגְלֵי עֶגְלָה וְנִצְצִים כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל:
וַיְהִי אָדָם מִתַּחַת כְּנַפְיָהֶם עַל אַרְבַּעַת
רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם לְאַרְבַּעַתָּם:
חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אַחֻתָּהּ כְּנַפְיָהֶם לֹא־יִסְבּוּ
בְּלַכְתָּן אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יִלְבּוּ: וּדְמוֹת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל־הַיָּמִין
לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן
וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן: וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם
פְּרֻדוֹת מִלְּמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתֵּים־חֹבְרוֹת אִישׁ
וְשְׁתֵּים־מִכְסוֹת אֶת־גּוֹיֵתֵיהֶנָּה: וְאִישׁ אֶל־

הפטרת יוסראשון של שבועות תכח
עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו לא יסבו בלכתן : ודמות
החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה
הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה
לאש ומן האש יוצא ברק : והחיות רצוא
ושוב כמראה הבזק : וארא החיות והנה
אופן אחר בארץ אצל החיות לארבעת
פניו : מראה האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש ודמות אחר לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן :
על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו
בלכתן : וגביהן וגבה להם ויראה להם
וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן :
ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו
האופנים : על אשר יהיה שם הרוח
ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים
ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים :
בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאתם

מעל

הפטרת יום ראשון של שבועות

מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעִמָּתָם כִּי
רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים: וְדָמוֹת עַל־רֹאשֵׁי
הַחַיָּה רִקִּיעַ כְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא נִטּוּי עַל־
רֹאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָה: וְתַחַת הַרְקִיעַ
כְּנִפְיָהֶם יִשְׂרוּת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ
שְׂתִים מִכִּסּוֹת לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׂתִים מִכִּסּוֹת
לְהִנָּה אֵת גּוֹיֹתֵיהֶם: וְאִשְׁמַע אֶת־קוֹל
כְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל מִיַּם רַבִּים כְּקוֹל־שִׁדּוֹ
בְּלִכְתָּם קוֹל הַמֶּלֶחַ כְּקוֹל מַחְנֵה בַעֲמָדָם
תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן: וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לְרִקִּיעַ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁם בַּעֲמָדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן:
וּמִמֵּעַל לְרִקִּיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁם כִּמְרֹאֵה
אֶבֶן־סַפִּיר דָּמוּת כֶּסֶף וְעַל דָּמוֹת הַכֶּסֶף
דָּמוֹת כִּמְרֹאֵה אֲדָם עֲלִיו מִלְמַעְלָה: וְאֵרָא
כְּעֵין חֲשֵׁמֶל כִּמְרֹאֵה אִשׁ בֵּית־לֵה סָבִיב
מִמְרֹאֵה מִתְנִיּוֹ וּלְמַעְלָה וּמִמְרֹאֵה מִתְנִיּוֹ
וּלְמַטָּה רֹאשֵׁי כִּמְרֹאֵה אִשׁ וְנִגָּה לּוֹ סָבִיב:
כִּמְרֹאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנַן בְּיוֹם הַגֹּשֶׁם
כִּן מְרֹאֵה הַנִּגָּה סָבִיב הוּא מְרֹאֵה דָּמוֹת

כבוד

הפטרת יום שני של שבועות תכה
כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע
קול מדבר: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
רע גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו:

הפטרת יום שני של שבועות בתרי עשר
בחבקוק סימן ב

ויהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל
הארץ:

כאן מתחילים האשכנזים

תפלה לחבקוק הנביא על שנינות:
יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך
בקרב שנים חירו בקרב שנים תודיע
ברגז רחם תזכור: אלוה מתימן יבוא וקרוש
מחר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו
מלאה הארץ: ונגה כאור תהיה קרנים מידו
לו ושם חביון עזה: לפניו ילך דבר ויצא
דשף לרגליו: עמדו וימדד ארץ ראה
ויתר גוים ותפצעו הררי עד שהו גבעות
עולם

הפטרת יום שני של שבועות

עוֹלָם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לָוִי : תַּחַת אֲזֶן רֵאִיתִי
אֶהְרִי כוֹשֵׁן יִרְגָזוֹן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּוָן :
הַבְּנֵהרִים חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵהרִים אֶפְךָ אִם
בַּיָּם עָבַרְתָּךְ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתִּיךָ
יִשׁוּעָה : עָרִיָה תֵעוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבָעוֹת מִטּוֹת
אָמַר סֵלָה נְהַרְזֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ : רֵאוּךְ
יְחִילוּ הַרִים זָרִם מִיָּם עָבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ
רוֹם יִדְהוּ נִשְׂאָ : שֶׁמֶשׁ יִרַח עִמָּךְ זְבֻלָּה
לְאֹר הַצֵּיף יִהְלִכוּ לְנִגְהַ בְּרַק חֲנִיתְךָ :
בְּזַעַם תִּצְעַד־אֶרֶץ בְּאָף תִּדְרוֹשׁ גּוֹיִם : יִצְאֹת
לְיִשַׁע עִמָּךְ לְיִשַׁע אֶת־מְשִׁיחֶךָ מַחְצֵת רֵאִשׁ
מִבֵּית רִשָּׁע עֲרוֹת יִסוֹר עַד־צוּאֵר סֵלָה :
נִקְבַּת בְּמַטְוֵי רֵאִשׁ פְּרוֹזוֹ יִסְעֲרוּ לְהַפְיִצְנִי
עַל־יְצִתָּם כְּמוֹ־לֹאכֵל עֵנִי בַּמִּסְתָּר : דְּרַכְתִּי
בַּיָּם סוּסֶיךָ חָמַר מִיָּם רַבִּים : שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגָז
בְּטִנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוּאָה דַּקָּב בַּעֲצָמֵי
וַתַּחֲתִי אֲרָגוּ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת
לְעַם יְגוֹדְנֵנוּ : כִּי־תֵאֵנָה לֹא־תִפְרָח וְאִין יְבוּל
בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וְשִׂדְמוֹת לֹא־עֲשֵׂה
אֲכַל

פרויוק

הפטרת תשעה באב בשחרית תכט
אָכַל גֹּזֵר מִמְּכֻלָּה זָאֵן וְאֵין בְּקָר בְּרַפְתִּים :
וְאֵין בִּיהוּרָה אֶעֱלוֹזָה אֲנִי לַהּ בְּאֵלֵהי יִשְׁעֵי :
יְהוּרָה אֲדַנִּי הִילִי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כְּאֵילוֹת וְעַל
בְּמוֹתַי יִרְדִּיבֵנִי לְמַנְצָח בְּנִינּוֹתַי :

הפטרת תשעה באב בשחרית
בירמיה סימן ח

אסרף אֲסִיפֶם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים
בְּגִפְזוֹ וְאֵין תְּאֵנִים בְּתֵאנָה וְהֶעֱלָה
גִּבְלָא וְאַתָּן לֵהֶם יַעֲבְרוּם : עַל־מָה אֲנַחְנוּ
יֹשְׁבֵי־הָאָסְפֹּר וְנִבְוֵא אֶל־עַרְי הַמְּבַצֵּר
וְנִדְמָה־שֵׁם כִּי יְהוּה אֱלֹהֵינוּ הִרְמֵנוּ וַיִּשְׁקֵנוּ
מִדֶּ־רֵאשׁ כִּי חֲטֵאנוּ לַיהוָה : קָוָה לְשָׁלוֹם
וְאֵין טוֹב לַעֵת מִרְפָּה וְהִנֵּה בְּעַתָּה : מִדֶּן
נִשְׁמַע נִחְרַת סוּסִיו מִקּוֹר מִצְהָלוֹת אֲבִירָיו
דְּעִשְׂרָה כָּל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶת־הָאָרֶץ
וּמְלוֹאָה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ : כִּי הִנְנִי מְשַׁלַּח
בְּכֶם נְחָשִׁים צְפַעְעִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לַחֵשׁ
וַיִּשְׁכּוּ אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה : מִבְּלִיגִיתִי עָלַי

יגן

הפטרות תשעה באב בשחרית

יָגוֹן עָלַי לְבִי רִוּי׃ הִנֵּה־קוֹל שׁוֹעֵרֶת בְּרִד
עַמִּי מֵאֶרֶץ מַרְחָקִים הִיְהוּה אֵין בְּצִיּוֹן אִם־
מַלְכָּה אֵין בָּהּ מְדוּעַ הִבְעַסוּנִי בַּפְּסָלֵיהֶם
בַּחֲבִלֵי נֹכַר׃ עֵבֶר קִצִּיר כָּלָה קִיץ וְאִנְחֵנו
לֹא נוֹשָׁעֵנו׃ עַל־שֶׁבֶר בֵּית־עַמִּי הַשְּׁבֵרֶתִי
קִדְרָתִי שָׁמָּה הַחֹזְקָתִנִּי׃ הַצִּרִי אֵין בְּגִלְעָד
אִסְדֹּפָא אֵין שֵׁם כִּי מְדוּעַ לֹא עֲלַחָה
אֲרֻכַּת בֵּית־עַמִּי׃ מִי־יִתֵּן רֵאשֵׁי מַיִם
וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמַעָּה וְאַבְכָּה יוֹמָם וּלְיָלֵה אֶת
חֲלָלֵי בֵּית־עַמִּי׃ מִי־יִתְּנִי בַּמְדַּבֵּר מְלוֹן
אֲרָחִים וְאַעֲזֹבָה אֶת־עַמִּי וְאַלְכָּה מֵאַתֶּם
כִּי כֹלֶם מִנְּאֻפִים עֲצַרְתָּ כְּגֹדִים׃ וַיִּדְחֲבוּ
אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לְאִמּוּנָה
גִּבְרוּ בְּאֶרֶץ כִּי מִרְעָה אֶל־רְעָה וַיִּצְאוּ
וְאוֹתִי לֹא־יָדְעוּ נֹאם־יְהוּה׃ אִישׁ מִרְעָהוּ
הִשְׁמְרוּ וְעַל־כָּל־אֶחָ אֶל־תִּבְטְחוּ כִּי כָל־
אֶחָ עֵקֹב יַעֲקֹב וְכָל־דָּע רָכִיל יִהְיֶה׃
וְאִישׁ בִּרְעָהוּ יִהְיֶה לְוֹאֲמֵת לֹא יִדְבְּרוּ לְמִדּוּ
לְשׁוֹנָם דְּבַר־שֶׁקֶר הָעוֹרָה גִּלְאוֹ׃ שְׁבִתְךָ
בַּתּוֹךְ

הפטרת תשעה באב בשחרית תל

בְּתוֹךְ מַרְמָה בְּמַרְמָה מֵאַנּוּ דַעַת אֹתֵי
נֹאם יְהוָה : לִכֵּן בָּהּ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הֲנִי צוֹרֵפִים וּבַחֲנֻתִים כִּי אֵיךְ אֶעֱשֶׂה
מִפְּנֵי בַת עַמִּי : חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנֵם מַרְמָה
דָּבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת־דַּעְתּוֹ יִדְבֹר וּבִקְרֹבוֹ
יִשִּׁים אֲרָבוֹ : הֵעַל אֱלֹהֵי לֹא אֶפְקֹד
בְּסֵם נֹאם יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר כִּזְוָה לֹא
תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי : עַל־הַהָרִים אֲשֶׁר בְּכִי וְנָהִי
וְעַל־נְאוֹתַי מִדְּבַר קִינָה כִּי נִצַּתוּ מִבְּלִי
אִישׁ עִבְרָה וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנָה מֵעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְעַד־בְּהֵמָה נִדְּדוּ הַלְּכוּ :
וְנָתַתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַם לְגֹלִים מֵעוֹן תַּנִּים וְאֶת־
עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמֵמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב : מִי
הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דָּבַר
פִּי־יְהוָה אֵלָיו וַיִּגְדֶּה עַל־מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ
נִצַּתָּה כַּמִּדְּבַר מִבְּלִי עִבְרָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
עַל עֲוֹנֵם אֶת־תּוֹרַתִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם
וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא־הִלְכוּ בָּהּ : וַיִּלְכוּ
אֲחֵרֵי שְׂרָדוֹת לִבְסֵם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר
לְמָרוֹם

סחוט ק'

הפטרות תשעה באב בשחרית

למדום אבותם: לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה
לענה והשקיתים מיראש: והפיצותים
בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב עד פלותי
אותם: כה אמר יהוה צבאות התבוננו
וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות
שלחו ותבואנה: ותמהרנה ותשנה עלינו
נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו
מים: כי קול נהי נשמע מציון איך שרדנו
בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השל יכו
משכנותינו: כי שמענה נשים דבר יהוה
ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם נהי
ואשה רעותה קינה: כי עלה מות בחלונינו
בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחבות: דבר כה נאם יהוה
ונפלה גבלת האדם כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף: כה
אמר יהוה אל תהלל חכם בחכמתו

ואל

הפטרת תשעה באב במנחה תלא
וְאֵל־יְהוָה הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל־יְהוָה
עָשִׂיר בְּעֵשְׂרוֹ: כִּי אִם־בּוֹאֵת יְהוָה
הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבַל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי הוֹדָה
עָשָׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ כִּי־בָאֵלֶּה
הַפְּצֵתִי נֶאֱסִי הוֹדָה:

הפטרת תשעה באב במנחה שובה
ישראל • הלוא היא כתובה בהפטרת וילך
כמנהג הספרדים עד סופה ברף תג עמוד ב

הפטרת תענית צבור דרשו יי • הלוא
היא כתובה בהפטרת וילך כמנהג
האשכנזים ברף תר עמוד א

הפטרת יום ראשון של ראש השנה
בשמואל א סימן א

וַיִּרְדֵּף אִישׁ אַחֵר מִן־הַרְמְתִים צוֹפִים מֵהַר
אֶפְרַיִם וְשֵׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יִרְחָם בֶּן־
אֵלִיהוּא בֶּן־תַּחֲוִי בֶּן־צוֹף אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי
נָשִׁים שֵׁם אַחַרְתִּי חַנָּה וְשֵׁם הַשְּׂנִיָּת פְּנִנָּה
וַיְהִי

הפטרות יום ראשון של ראשה שנה

ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים: ועלה
האשה הוא מעירו מימים ימימה להשתחות
ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני
עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה: ויהי היום
ויזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל
בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה
אחרת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר
רחמה: וכעסתה צרתה גם כעס בעבור
הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: וכן
יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה
כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה
אלקנה אישה חנה למה תבכי למה לא
תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב
לך מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי אכלה
בשרה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על
הכסא על מזות היכל יהוה: והיא מרת
נפש ותרחל על יהוה ובכה תבכה:
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה
תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח
את

הפטרות יום ראשון של ראשה שנה תלב
את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים
ונתתיו ליהודה כל ימי חייו ומורה לא
עלה על ראשו: והיה כי הרבתה להתפלל
לפני יהוה ועלי שמר את פיה: וחנה
היא מדברת על לבה רק שפתיה
נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי
לשכרה: ויאמר אליה עלי עד מתי
תשתכדין הסירי את ייך מעל יך:
ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת
רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את
נפשי לפני יהוה: אל תתן את אמתך
לפני בת בליעל כי מרב שיחי ובעסי
דברתי עד הנה: ויען עלי ויאמר
לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך
אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא
שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה
ותאכל ופניה לא יהי לה עוד:
וישבימו בבקר וישהחו לפני יהוה
וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע

הפטרת יום ראשון של ראש השנה

אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה
ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד
בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה
שאלתיו: ויעל האיש אלקנה וכל ביתו
לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו
וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל
הנער והביאתיו ונראה את פני יהוה וישב
שם עד עולם: ויאמר לה אלקנה אישה
עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך ארנו אך
יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק
את בנה עד גמלה אתו: ותעלהו עמו
כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת
קמה ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו
והנער נער: וישחטו את הפר ויבאו את
הנער אל עלי: ותאמר כי אדני חי נפשך
אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה
להתפלל אליהוה: אל הנער הוה
התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר
שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתי והוה
ליהוה

הפטרות יום ראשון של ראשהשנה תלך
ליהוה כל הימים אשר יהיה הוא שאול
ליהוה וישתחו שם ליהוה: ותתפלל
חנה ותאמר עלן לבי ביהוה רמה קרני
ביהוה רחב פי על אויבי פי שמחתי
בישועתך: אין קרוש ביהוה כי אין
בלתך ואין צור כאלהינו: אל תרבו
תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפנים
כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: ולו ק'
קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל:
שבעים בלחם נשפרו ורעבים חדלו ער
עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה:
יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:
יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרום:
מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון
לחשיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם
ליהוה מצק ארץ וישת עליהם תבל:
חלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו חסידו ק'

לא בכח גבר איש: יהוה יחתו
ידיבו עלו בשמים ירעם יהוה ירין מריבו ק'
עליו ק'

הפטרת יום שני של ראש השנה

אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֶן עֵץ לְמַלְכוֹ וַיִּרְם קֶדֶן
מִשִּׁיחוֹ:

הפטרת יום שני של ראש השנה בירמיה
סימן לא

כה אִמַר יְהוָה מִצֵּא חֵן בְּמַדְבַּר עִם
שְׂרִידֵי חֶרֶב הֵלֹךְ לַהֲרֹגֵינוּ
יִשְׂרָאֵל: מִרְחֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאֶהְבֵּת
עוֹלָם אֶהְבֵּתֶךָ עַל פֶּן מִשְׁכַּתֶּךָ חֶסֶד
עוֹד אֲבִינֶךָ תִּבְנֶיית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד
תֵּעָדִי תִפְּיֶךָ וַיֵּצֵאת בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים
עוֹד תִּשְׁעֵי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן נִטְעוּ נִטְעִים
וְחָלְלוּ: כִּי יִשְׁוֹס קְרָאוּ נֹצְרִים בְּתוֹ
אֲפָרִים קוֹמוּ וְנַעֲלָה צִיּוֹן אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה רַנּוּ לִיעֲקֹב שִׂמְחָה
וְצַהֲלוּ בְּרֵאשֵׁי הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ
הוֹשַׁע יְהוָה אֶת עַמֶּךָ אֶת שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל
הֲגַנִּי מִבְּיַא אַתָּם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּקְבַצְתִּים
מִרְכַּתִּי

הפטרת יום שני של ראשה שנה תלה
מירבתי ארץ במ עור ופסח הרה ויולדת
יחדו קהל גדול ישבו הנה: בכני
באו ובתחנונים אובלים אוליכם אל
גדלי מים בדרך ישר לא יפסלו בה כיה
הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא:
שמעו דבר יהוה גוים והגידו באים
מרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו
ושמרו ברעה עדרו: כי פרה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חוק ממנו: וכאו
ורגנו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה
על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני
צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא
יסיפו לדאבה עוד: אז תשמח בתולה
במהול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי
אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מגונם:
ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי
ישבעו נאם יהוה: כה אמר יהוה קול
ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל
מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה

כי

הפטרת יום כפור בשחרית

כִּי אֵינָנוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעֵי קוֹלְךָ מִבְּנֵי
וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלֹתֶיךָ נְאֻם
יְהוָה וּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וַיִּשְׁתַּקֹּוּהָ
לְאַחֲרֵיתֶךָ נְאֻם יְהוָה וּשְׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם:
שְׁמוּעַ שָׁמַעְתִּי אִפְרַיִם מִתְנוּדָר יִסְרַתְנִי
וְאוֹסֵר כְּעֹגֵל לֹא לִמַּד הַשְׁבַּנִּי וְאֲשׁוּבָה כִּי
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
וְאַחֲרֵי הַדֹּעַי סִפְקֵתִי עַל־דֶּרֶךְ בִּשְׁתֵּי וְגַם
נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתִּי נְעוּרֵי: הֵבֵן יָקִיר
לִי אִפְרַיִם אִם יִלְדֵּי שַׁעֲשׁוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרֵינוּ
זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הֵמוּ מֵעַל לֹו רַחֵם
אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְהוָה:

הפטרת יום כפור בשחרית בישיעה

סימן נו

וְאָמַר סְלוּ סְלוּ פְּנֵי־דֶרֶךְ הַרְיָמוּ
מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי: כִּי כֹה
אָמַר רַם וְנִשְׂאָה שֶׁבֶן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁכֶן וְאֶת־דְּבָרֵי וְשִׁפְלֵי

רוח

הפטרת יום כפור בשחרית תלו
רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב
נרפאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח
אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני
עשיתי: בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר
אקצוף וילך שובב בדרך לבו: דרכיו
ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים
לו ולאבליו: בורא נוב שפתים שלום יניק
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו:
והרשעים בים נגרש כי השקט לא יוכל
וגרשו מימיו רפש ומיט: אין שלום אמר
אלהי לרשעים: קרא בגרון אל תחשף
כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעים
ולבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום
ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני
משפט צדק קרבת אלהים יחפצון: למה
צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן
ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם
תנגשו: הן לריב ומצה תצומו ולהכור

הפטרות יום כפור בשנה הדי

באגרוף רשע לא תצמו כיום להשמיע
במרום קולכם: הכזה יהיה צום אבחרהו
יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמון ראשו
ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום
דצון ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו פתח
הרצבות רשע החר אנדות מוטה ושלח
רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: הלוא
פרס לרעב לחסך ועניים מרודים תביא בית
כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא
תתעלם: אז יבקע כשחר אורך וארכתך
מהרה תצמח והלך לפניך צדקה כבוד
יהוה יאספק: אז תקרא ויחיה יענה תשוע
ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח
אצבע ודבר און: ורמק לרעב נפשך
ונפש נענה תשביע ורחב חשך אורך
ואפלתך כצהרים: ונחך יהוה תמיד והשביע
בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית
כגן רוה וכמוצא פים אשר לא יכזבו מימיו:
ובנו ממך הרבות עולם מוסרי דור ודור
תקומם

הפטרת יום כפור במנחה תלו

תקומם וקרא לך גדר פֶּרֶץ מְשׁוּבֵב נְתִיבוֹת
לשֶׁבֶת: אִם־תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת
הַפֶּצֶק בַּיּוֹם קִדְשֵׁי וּקְרֵאת לַשֶּׁבֶת עֲנֹג
לְקֹדֶשׁ יְהוָה מְכַבֵּד וּכְבֹדְתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ
מִמִּצְוֵי הַפֶּצֶק וּדְבַר דְּבַר: אִזוֹ תַתְּעַנֶּנּוּ
עַל־יְהוָה וְהִרְכַבְתִּיךָ עַל־בְּמֹרֵי אֲרָץ
וְהֵאבַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה
דְּבַר:

(תורה ד')

הפטרת יום כפור במנחה בתרי עשר
ביונה סימן א

וַיִּרְדּוּ דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶּן־אֲמֹתַי
לֵאמֹר: קוּם לְךָ אֶל־נִינוּה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה וּקְרֵא עֲלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רַעֲתָם
לִפְנֵי: וַיִּקַּם יוֹנָה לְבָרַח תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי
יְהוָה וַיִּרַד יָפוֹ וַיִּמְצֵא אֲנִיהוּ בָאָה תְּרִשִׁישׁ
וַיִּתֵּן שִׁכְרָהּ וַיִּרַד כֹּה־לְבוֹא עִמָּהּ תְּרִשִׁישָׁה
מִלִּפְנֵי יְהוָה: וַיְהוֶה הַשָּׁל רֹחַ־גְּדוֹלָה אֶל־
לוז ה 5 37 הים

הפטרות יום כפור במנחה

הַיִּם וַיְהִי סַעַר גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֱנִיָּה חֹשְׁבָה
לְהִשָּׁבֵר׃ וַיִּרְאוּ הַמַּלְחִים וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל-
אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת-הַכֵּלִים אֲשֶׁר בְּאֱנִיָּה אֶל-
הַיָּם לְהִקָּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל-יְרֵכְתִי
הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ נִרְדָּם קוּם קוּם
אֶל-אֱלֹהֶיךָ אֲוֹלֵי יַתְעַשֶּׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא
נֹאבֵד׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לָכוּ
וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת וּנְרַעָה בְשִׁלְמֵי הַרְעָה הַזֹּאת
לָנוּ וַיִּפְלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹדֵל עַל-יוֹנָה׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמַדְתָּ
הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ מִה מְלֵאכְתְּךָ וּמֵאֵין תְּבוּאָה
מִה אֶרְצְךָ וְאֵי מִיָּה עִם אַתָּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
עֲבְרֵי אֲנֹכִי וְאֵת יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי
יָרָא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיַּבֵּשָׁה׃
וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מִה זֹאת עָשִׂיתָ כִּי יִרְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו מַה נַּעֲשָׂה לָךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ כִּי
הַיָּם

הפטרות יום כפור במנחה תלח

הַיִּם הוֹלֵךְ וּסְעָר׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי
וְהַטִּילְנִי אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי
יֹדַע אֲנִי כִּי בְשָׁלִי הִסַּעַר הַגְּדוֹל הַזֶּה
עֲלֵיכֶם׃ וַיַּחֲתִרוּ הָאֲנָשִׁים לְהֵשִׁיב אֶל־
הַיִּבְשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וּסְעָר
עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֲנָה
יְהוָה אֱלֹהֵי נַא נֹאבְדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה
וְאַל־תִּתֵּן עֲלֵינוּ דָם נְקִיָּה כִּי־אַתָּה יְהוָה
כַּאֲשֶׁר חָפְצָת עֲשִׂית׃ וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה
וַיִּטְלֵהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ׃ וַיִּרְאוּ
הָאֲנָשִׁים וַיִּרְאוּ גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּזְכְּחוּ
זִבְחַ לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים׃ וַיִּמַן יְהוָה דָּג
גְּדוֹל לִבְלַע אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמֶעִי
הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת׃ וַיִּתְפַּלֵּל
יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמֶּעִי הַדָּגָה׃ וַיֹּאמֶר
קְרָאתִי מִצְרָה לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבְּטֵן
שְׂאוּל שׁוֹעֵתִי שָׁמַעַת קוֹלִי׃ וַתִּשְׁלִיכֵנִי
מִצְלוֹהָ בְּלִבְבִי יָמִים וַנְּחַר יִסְבְּבֵנִי כָל־
מִשְׁבְּרֵיךְ וַנְּלִיךְ עָלַי עֲבָרוֹ׃ וַאֲנִי אִמְרַתִּי
נִגְרַשְׁתִּי

הפֿטֿרֿתֿ יוֹם כִּפּוּר בִּמְנַחָה

נִגְדַשְׁתִּי מִנֹּגַד עֵינֶיךָ אֲךָ אוֹסִיף לִהְיוֹת אֵל
הַיֵּבֶל קִדְשֶׁךָ: אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד־נֶפֶשׁ תְּהוֹם
יִסְבְּבֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי: לִקְצֵבֵי הַרִים
יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיהָ בְּעַדִּי לְעוֹלָם וְתַעַל
מִשְׁחַת חַיִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי: בְּהִרְעַטֵּף עָלַי
נֶפְשִׁי אֶת־יְהוָה זְכַרְתִּי וְתָבוֹא אֵלַיךְ תִּפְלֹתַי
אֶל־הַיֵּבֶל קִדְשֶׁךָ: מִשְׁמֵרִים הַבְּלִי־שׁוֹא
חֹסְדִם יַעֲזֹבוּ: וְאֲנִי בִקּוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־
לָךְ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֶשְׁלֶמָה יִשׁוּעַתָּה לִיהוָה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־
הַיַּבֶּשֶׁת: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית
לְאֹמֶר: קוּם לָךְ אֶל־נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
זְקַרְא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר
אֵלַיךְ: וַיִּקַּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינּוּה כְּדַבַּר
יְהוָה וַיִּנְוֶה הִיתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים
מִהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיִּחַל יוֹנָה לְבוֹא בְּעִיר
מִהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבַּעִים
יוֹם וַיִּנְוֶה נְהַפְכַת: וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינּוּה
בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ צוּם וַיִּלְבְּשׁוּ שִׁקִּים
מִגְּדוֹלָם

הפטרת יום כפור במנחה תלט
מגדולם ועד קטנם : ויגע הדבר אל מלך
בנינה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו
ויבס שק וישב על האפר : ויזעק ויאמר
בנינה מטעם המלך וגרליו לאמר האדם
והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה
אל ירעו ומים אל ישתו : ויתכסו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים
בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס
אשר בכפיהם : מי יודע ישוב ונחם
האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד : וירא
האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם
הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר
דבר לעשות להם ולא עשה : וירע אל
יגה רעה גדולה ויחר לו : ויתפלל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה
דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל
חנן ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה : ועתה יהוה קח נא את

הפטרת יום כפור במנחה

צפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ויאמר יהוה
ההיטב חרה לך: ויצא יונה מן העיר
וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב
תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה
בעיר: וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל
ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו
וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה:
וימן האלהים תולעת בעלות השחר
למחרת ותך את הקיקיון ויבש: ויהי
בזרח השמש וימן אלהים רוח קדים
חרישית ותך השמש על ראש יונה
ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב
מותי מחיי: ויאמר אלהים אל-יונה
ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות: ויאמר יהוה אתה חסת
על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא
גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד:
ואני לא אחוס על גינה העיר הגדולה
אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבן

הפטרת יום ראשון של סכות תמ
אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובמה רבה: מי אל כמוך נשא עון
ועבר על פשע לשארית נחלתו לא
החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
שוב ירחמנו יכבוש עונותינו ורתשליך
במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבתינו מימי קדם:

הפטרת יום ראשון של סכות בתרי עשר
בזכריה סימן יד

הנה יוסבא ליהוה וחלק שללך
בקרבך: ואספתי את כל הגוים
אל ירושלים למלחמה ונלכרה העיר
ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי
העיר בגולה וירתר העם לא יברת מק
העיר: ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום
הלחמו ביום קרב: ועמדו רגלי ביום
ההוא על הר הזיתים אשר על פני
ירושלם

חשכנת
ק

הפטרת יום ראשון של סכות

ירושלם מקדש ונבקע הר הזיתים מחציו
מזרחה וימרה גיא גדולה מאד ומש חציו
ההר צפונה וחציו נגבה: ונסתם גיא ההר
כי יגיע גיי ההרים אל הצל ונסתם
כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזרה מלך
יהודה וביא יהוה אלהי כל קדשים עמך:
והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות
יקפאון: והיה יום אחר הוא יודע ליהוה
לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה
אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים
מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל
הים האחרון בקיץ ובחורף יהיה: והיה
יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יסוב כל
הארץ בערבה סביב לרמון נגב ירושלם
וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל
הננאל עד יקבי המלך: וישבו בה וחרם
לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח:

יקפאון
קרי

הפטרות יום ראשון של סכות תמא
וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה ארץ
כל העמים אשר צבאו על ירושלם המקו
בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה
בחרירין ולשונו תמק בפיהם : והיה ביום
ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם
והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו : וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
לרב מאד : וכן תהיה מגפת הסוס הפרד
הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה
במחנות ההמה כמגפה הזאת : והיה כל
הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך
יהוה צבאות ולחג את חג הסכות : והיה
אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות
ולא עליהם יהיה הגשם : ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים
אשר

הפטרת יום שני של סכות

אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְהַגִּי אֶת־חַג הַסִּכּוֹת : זֹאת
תְּהִיָּה חַטָּאת מִצָּרִים וְחַטָּאת כָּל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְהַגִּי אֶת־חַג הַסִּכּוֹת : בְּיוֹם
הַחַוָּה יִהְיֶה עַל־מַצְלוֹת הַסּוֹס קֹדֶשׁ לַיהוָה
וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְבֵּּקִים לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּּחַ : וְהָיָה כָל־סִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה
קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָל־הַזִּבְחִים
וְלִקְחוּ מֵהֶם וּבִשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְנַעֲנִי
עוֹד בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת בְּיוֹם הַהוּא :

הפטרת יום שני של סכות במלכים א

סימן ח

וַיִּקְרָאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בִּירַח הָאֲתָנִים בְּחַג הַחַוָּה
הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי : וּבָאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאֲרוֹן : וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאֲרוֹן
יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר בְּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם :
וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדֵּת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים
עִלּוּ

הפטרת יום שני של סכות תמב

עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ויבאו
הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל
דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת
כנפי הכרובים: פי הכרובים פרשים כנפים
אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמעלה: ויארכו הכבדים ויראו
ראשי הכבדים מן הקדש על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה:
אין בארון רק שני לחות האבנים אשר
הנח שם משה בהרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים:
ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא
את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמוד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית יהוה: אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפלה: בנה בניתי בית זבל לך
מכון לשבתך עולמים: ויסב הפלך את
פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל

קהל

הפטרת יום שני של סכות

קָהַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּד: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִי אֶת דְּוֹד אָבִי
וּבִדְרוּ מִלֵּא לֵאמֹר: מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא-בַחֲרָתִי
בְּעִיר מִבְּלִי שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בֵּית לַיהוָה
שְׁמִי שָׁם וּאֲבַחַר בְּרוּר לַיהוָה עַל-עַמִּי
יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי עִם-לִבְבִי דְוֹד אָבִי לְבָנוֹת
בֵּית לִשְׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵל-דְּוֹד אָבִי יַעֲן אֲשֶׁר הָיָה עִם-
לִבְבְּךָ לְבָנוֹת בֵּית לִשְׁמִי הַטִּיבָת כִּי הָיָה
עִם לִבְבְּךָ: רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי
אִם בְּנֶךָ הַיָּצִיא מִחֻלְצִיךָ הוֹנֵא יִבְנֶה הַבַּיִת
לִשְׁמִי: וַיִּקַּם יְהוָה אֶת-דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר
וַאֲקַם תַּחַת דְּוֹד אָבִי וְאֲשַׁבֵּעַל כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה וַאֲבָנָה הַבַּיִת לִשְׁם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲשֶׁם שְׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן
אֲשֶׁר-שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם-אֲבֹתֵינוּ
בְּהוֹצִיאֹו אֶתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

הפטרת שבת וחול המועד של סכות תמג

הפטרת שבת וחול המועד של סכות
ביחזקאל סימן לה

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם כּוֹא גּוֹג עַל־
אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנָי
יְהוִה תֵּעָלֶה חֲמַתִּי בְּאַפִּי׃ וּבְקִנְיַתִּי
בְּאִשׁ עֵבֶרְתִּי דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא בְּיוֹם הַהוּא
יְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל׃ וְרַעֲשׂוּ
מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחֵירַת הַשָּׂדֶה
וְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָדָמָה וְכָל־הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה וְנִהְרָסוּ הַהָרִים וְנִפְלוּ
הַמְּדַרְגּוֹת וְכָל־חֹמֶה לָאָרֶץ תִּפּוֹל׃
וְקִרְאתִי עֲלֵיו לְכָל־הָרִי חָרֵב נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה
חָרֵב אִישׁ בְּאֶחָיו תִּהְיֶה׃ וְנִשְׁפָּטְתִּי אֶתְּו
בְּדַבָּר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֶבְנֵי אֶלְגָבִישׁ
אִשׁ וּגְפָרִית אֲמַטִּיר עֲלֵיו וְעַל־אֲפִיו וְעַל־
עַפְסִים רַבִּים אֲשֶׁר אֶתְּו׃ וְהִרְגִּדְלִתִּי
וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנִזְרַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים
וְדַעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה׃ וְאַתֶּם בְּן־אָדָם
הַנְּבֵא

הפטרת שבת וחול המועד של סכות

הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה
הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל
ושבבתיך וששאתיך והעליתך מירכתי
צפון והבאותך על דרי ישראל : והביתי
קשתך מיד שמאלך וחציק מיד ימינך אפילו
על דרי ישראל תפול אתה וכל אנפיך
ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית
השדה נתתיך לאכלה : על פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה :
ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח
וידעו כי אני יהוה : ואת שם קדשי אודיע
בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי
עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש
בישראל : הנה באה ונהיתה נאם אדני
יהוה היום אשר דברתי : ויצאו ישבי
ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה
בקשרת ובחצים ובמקל יד וברמה ובערו
בהם אש שבע שנים : ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק
יבערו

הפטרת שמיני עצרת תמר

יִבְעֲרוּ אֵשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת־שְׁלֵלֵיהֶם וּבִזְזוּ אֶת־
בְּזוּיָהֶם נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶתֶּן לְגוֹג מְקוֹם־שֵׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל גַּי
הָעֵבְרִים קִדְּמַת הַיָּם וְחִסְמַת הִיא אֶת־
הָעֵבְרִים וּקְבְּרוּ שֵׁם אֶת־גּוֹג וְאֶת־כָּל־הַמּוֹנֵה
וּקְרָאוּ גַי הַמּוֹן גּוֹג׃ וּקְבְּרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְמַעַן טַהַר אֶרֶץ הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃
וּקְבְּרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לִשְׁם יוֹם
הַקְּבָרִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְאִנְשֵׁי תַמְדַּי יִבְדְּלוּ
עֲבָרִים בְּאֶרֶץ מְקַבְּרִים אֶת־הָעֵבְרִים אֶת־
הַנּוֹתְרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֵרָה מִקְצֵה
שִׁבְעָה חֳדָשִׁים יַחְקְרוּ׃ וְעִבְרוּ הָעֵבְרִים
בְּאֶרֶץ וּרְאָה עַצֶּם אֲדָם וּבִנָּה אֲצִלוּ צִיּוֹן עַד
קְבְּרוּ אֶת־הַמְּקַבְּרִים אֶל־גַּי הַמּוֹן גּוֹג׃ וְגַם
שֵׁם עִיר הַמּוֹנֵה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ׃

הפטרת שמיני עצרת במלכים א סימן ה

וַיִּקְרָא כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִלֵּל אֶל־יְהוָה
אֶת־כָּל־הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת

קס

הפטרת שמיני עזרת

קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה מִכְרַע עַל-בְּרָכָיו
וּכְפָיו פִּרְשׁוֹת הַשָּׁמַיִם : וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֵךְ אֶת
כָּל-קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר
בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
כָּכָל אֲשֶׁר דָּבַר לֵאמֹר לֵאמֹר דָּבַר אַחַד מִכָּל
דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ
יְהי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כִּי אֲשֶׁר הָיָה עִם
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ : לְהַטּוֹת
לְבַבְנוּ אֵלָיו לֵלֶכֶת בְּכָל-דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר
מִצְוֹתָיו וַחֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלֶּיךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה קְרִבִים אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
וּלְיָלַיִם לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדֶּיךָ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : וְהָיָה
לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵלֶכֶת בְּחֻקֵּי
וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו כִּיֹּס הַזֶּה : וְהַמֶּלֶךְ וְכָל
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זְבָחִים זְבַח לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּזְבַּח
שְׁלֵמָה אֶת זְבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה
בְּקָר

הפטרת שמחת תורה תמה

בְּקֶרַע עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶּף וּצְאֵן מֵאָה וְעֶשְׂרִים
אֵלֶּף וַיַּחֲנֹכוּ אֶת־בֵּית־יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תּוֹךְ
הַחִצֵּר אֲשֶׁר לִפְנֵי־בֵּית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה
שֵׁם אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמְּנֹחָה וְאֶת־חֶלְבֵי
הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הִנְחִשְׁתָּ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה
קָטָן מֵהַכִּיל אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמְּנֹחָה וְאֶת־
חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַעַת־הַהוּא
אֶת־הַחֹג וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גְּדוֹל
מִלְּבוֹא חֲמַת׃ עַד־נָחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַת
עָשָׂר יוֹם׃ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעַם
וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּלְכְּוּ לֵאמֹר לַיהוָה שִׂמְחִים
וְטוֹבִי לָב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃

הפטרת שמחת תורה ביהושע סימן א

וַיִּרְדּוּ אַחֲרַי מֹרֶת מִשָּׁה עֵבֶר יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן
לח א I 38 משרת

הפטרות שמחת תורה

מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ מֹשֶׁה עֲבָדִי מֵת וְעַתָּה
קוּם עֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אֶתְּהוּ וְכָל־הָעָם
הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בְּךָ־
רַגְלֶכֶם בּוֹ לָכֶם נָתַתִּי כִּי־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־
מֹשֶׁה׃ מִהַמְדַּבֵּר וְהַלְבִּנוֹן הַזֶּה וְעַד־הַנְּהַר
הַגָּדוֹל נְהַר־פָּרָת כָּל־אֶרֶץ הַחֲתִים וְעַד־הַיַּם
הַגָּדוֹל מְבֹאֵה הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְבוּלְכֶם׃ לֹא
יִתְיַצֵּב אִישׁ לִפְנֵיךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ כִּי־אֲשֶׁר־הֵייתִי
עִם־מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ לֹא אֲרַפֶּךָ וְלֹא־
אֲעֻזְבֶּךָ׃ חֲזֹק וְאַמֵץ כִּי אֶתְּהוּ תִנְחִיל
אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְתָּם לָתֵת לָהֶם׃ רַק חֲזֹק וְאַמֵץ מְאֹד
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוֶּךָ
מֹשֶׁה עֲבָדִי אֶל־תִּסּוֹר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל
לְמַעַן תִּשְׁכַּל בְּכָל־אֲשֶׁר תֵּלֵךְ׃ לֹא־יִמּוֹשׁ
סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם
וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַבְּתוּב
בּוֹ כִּי־אִז תִּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכְךָ וְאִז תִּשְׁכַּל׃
הַלּוֹא

הפטרת שמחת תורה תמו

הָלוֹא צוֹיִתִּיךָ חֶזֶק וְאַמֵּץ אֶל-תַּעֲרִץ וְאֶל-
תַּחַת כִּי עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְךָ :

כאן מסיימין וחספרים ויצו יהושע את שטרי

הָעַם לֵאמֹר : עֲבְרוּ בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה וְצֹוּ
אֶת-הָעַם לֵאמֹר הִכִּינוּ לָכֶם צִדָּה כִּי בַעֲדוֹ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה
לְבוֹא לְרִשְׁתָּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ : וְלֹא אֹבְדֵי וְלֹגְדֵי וְלֹא חֲצִי
שֶׁבֶט הַמִּנְשָׁה אֵמֹר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר :

זְכוֹר אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָכֶם מִשֶּׁה
עָבַד-יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנִּיחַ לָכֶם
וְנָתַן לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת : נָשִׂיכֶם טַפְכֶם
וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מִשֶּׁה
בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים לַפָּנִי
אֱלֹהֵיכֶם כָּל-גְּבוּרֵי הַחֵיל וְעֹזְרֹתֶם אַתֶּם :

עַד אֲשֶׁר-יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֵיכֶם כַּכֶּם וַיִּרְשׁוּ
גַם הֵמָּה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן
לְהֵם וּשְׁבַתְתֶם לָאָרֶץ יְרִשְׁתֶּם וַיִּרְשְׁתֶם אֹתָהּ
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מִשֶּׁה עָבַד יְהוָה בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן

מזרח

הפטרת שמחת תורה

מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל
אֲשֶׁר־צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע וְאֵל־כָּל־אֲשֶׁר
תִּשְׁלַחַנוּ־נָלֶיךָ: כִּכְלֵךְ אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֶל־מֹשֶׁה
כִּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ רַק יְהִי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה: כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־
יִמְרָה אֶת־פִּיךָ וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ לְכָל
אֲשֶׁר־תִּצְוֶנוּ וּמִתְּרַק חֶזֶק וְאִמָּץ:

חזק ונתחזק

תמו הפטרות כל השנה כפי כל המנהגים
תהלה לארון הכל אשר לשמו אנחנו מודים
לוח קריאת פרשיות המועדים

וסיומי הפטמותיהן הלוא הן כתובים במדר הפטרות כל השנה:

בראש השנה

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליו ה' מן וה' פקד ארץ
שרה ערויגר אברהם: ברה כח עמורא'
ואם הוא שבת קורין בו שבעה: והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחדש
השביעי באחר לחרש: ברה דנב עמורא'
ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליו ה' מן ויהי אחר החדשים
האלה ער סוף הפרשה: ברה כט ע"ב
והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחרש השביעי כאתמול: ברה רנב ע"א

בצום גדליה

בשחרית ובמנחה קורין שלשה בני אדם בפרשת כי תשא מן ויהל משה
ער וינחם ה' וגומר: ברה רכב ע"ב

לוח קריאת פרשיות המועדים

ומלגין עד פסל לך : כרף רכה ע"ב
וקורין עד אשר אני עושה עמך * ומן בצום העשירי * ובצום אסתר *
ובשבעה עשר בתמוז * ובתשעה באב במנחה :

בצום כפור

בשחרית קורין ששה בני אדם כפרשת אחרי מות מתחלת הסדר עד וידבר
ה' אל משה לאמר דבר אל אהרן ונומר : כרף רמג ע"ב
ואם חל בשבת קורין בו שבעה * והמפטיר קורא כפרשת פינחס
ובעשור לחדש השביעי הזה : כרף רנב ע"א
ובמנחה קורין שלשה בני אדם כאחרי מות כפרשת עריות מן כמעשה ארץ
מצרים עד סוף הסדר : כרף רמו ע"ב

בסכות

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם כפרשת אמור אל הכהנים מן שור או
בשב או עז עד וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל : כרף רנג ע"א
ואם הוא שבת קורין בו שבעה * והמפטיר קורא כפרשת פינחס ובחמשה
עשר יום לחדש השביעי : כרף רנב ע"ב
ביום שני קורין חמשה בני אדם כפרשת אמור כאתמול : כרף רנג ע"א
והמפטיר קורא כפרשת פינחס ובחמשה עשר יום כאתמול : כרף רנב ע"ב

בשבת וחול המועד של סכות

שבת שחל להיות בחול המועד של סכות בשחרית קורין שבעה בני אדם
כפרשת כי תשא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד לא תכשל
נרי כחלב אמו : כרף רכה ע"א
והמפטיר קורא כפרשת פינחס בקדבנות בעניינו של יום : כרף רנג
(ובמנחה: קורין בסדר השבוע :)

בחולו של מועד

ביום ראשון קורין ארבעה בני אדם כפרשת פינחס ראשון קורא וביום השני *
והשני קורא וביום השלישי * והשלישי חוזר וקורא וביום השלישי לבד *
והרביעי קורא ספיא דיומא וביום השני וביום השלישי * וכל הימים עד
זה הסדר : כרף רנב ע"ב

בשמיני עצרת

קורין בני אדם כפרשת דאה מן כל הבכור עד סוף הסדר : כרף רצה ע"א
ואם חל בשבת קורין בו ז' * ומתחילים מן עשר תעשר : כרף רצג ע"א
והמפטיר קורא כפרשת פינחס ביום השמיני עצרת : כרף רנג ע"ב

לוח קריאת פרשיות המועדים

בשמחת תורה

קורין חמשה בני אדם כפרשת וזאת הברכה :

והמפטיר קורא כפרשת פינחס ביום השמיני עצרת :

בראש חרש

משחל ר"ח כחול קורין ר' בני אדם כפרשת פינחס מן את קרבני לחמי עד

יעשה ונסכו י כהן קורא שלשה פסוקים לוי חוזר ואמרת עד רביעית ההין

שלישי עד ונסכה רביעי עד ונסכו ובשבת המפטיר קורא מן וכיום השבת

עד יעשה ונסכו :

בחנוכה

ביום ראשון קורין שלשה בני אדם כפרשת נשוא בקרבנורה הנשיאים מן

כה תכרו את בני ישראל עד זה קרבן נחשון :

ובשאר הימים קורין נשיא אחד לכל יום ויום י כהן קור' עד פר אחרי לוי עד

ביום השלישי וישראל חוזר וקורא ביום השני כל' וכיום שמיני מתחילים

מן ביום השמיני עד סוף פסקא ראשונה מפרשת בהעלותך : ברה רינ ע"א

וביום ר"ח טבת שחל כחול קורין ג' בני אדם כפרשת ר"ח והרביעי קורא

בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום : וכשחל בשבת קורין ששה בני אדם

בסדר השבועי ובספר שני קורא השביעי כפרשת ראש חרש וכיום השבת

עד יעשה ונסכו והמפטיר קורא בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום :

בשבת שקלים

קורא המפטיר מתחלת סדר כי חשא עד לכפר על נפשותיכם : ברה רכ ע"א

בשבת זכור

קורא המפטיר בסוף פרשת כי תצא למלחמה מן זכור את אשר עשה לך

עמלק עד סוף הפרשה :

בפורים

קורין שלשה בני אדם כפרשת כשלח פרעה מן ויבוא עמלק עד

סוף היסוד וכופלין פסוק האחרון :

בשבת פרה

קורא המפטיר מתחלת סדר חקת עד תטמא עד הערב :

בשבת החדש

קורא המפטיר בפרשת בא אל פרעה מן החדש הזה לכם עד בבבל

בושבותיכם חאכלן מצות :

ברה צח ע"ב

בפסח

לוח קריאת פרשיות המועדים

בפסח

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת בא אל פרעה מן ויקרא משה
 לכל יקני ישראל עד מארץ מצרים על צמאותם : כדף צט ע"ב
 ואם חל בשבת קורין בו ז' ומתחילים מן והיה היום הזה : כדף צט ע"א
 והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחדש הראשון עד כל מלאכת עבודה לא
 תעשו : כדף רנא ע"א
 ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור מן שור או כשב או עז כי יולד
 עד וירכר משה את מועדי ה' אל בני ישראל : כדף רנג ע"א
 והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : כדף רנא ע"א

בחולו של מועד

ביום ראשון קורין שלשה בני אדם בפרשת בא אל פרעה מן קדש לי כל
 בכור עד הוציאנו ה' ממצרים : כדף קא ע"ב
 והרביעי קורא בפרשת פינחס מן והקרבתם אשה עלה לה' עד כל מלאכת
 עבודה לא תעשו : כדף רנא ע"א
 ביום שני קורין שלשה בני אדם בפרשת משפטים מן אם כסף תלוה ארץ
 עמי עד לא תכשל גרי כחלב אמו : כדף קיו ע"א
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : כדף רנא ע"א
 ביום שלישי קורין שלשה בני אדם בפרשת כי תשא מן פסול לך עד לא
 תכשל גרי בחלב אמו : כדף רכה ע"ב
 ואם הוא שבת קורין בו ז' ומתחילים מן ראה אתה : כדף רכה ע"א
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : כדף רנא ע"א
 ביום רביעי קורין שלשה בני אדם בפרשת בהעלותך מן וירכר ה' אל משה
 במדבר סיני עד ולגר ולאזרח הארץ : כדף ריו ע"ב
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : כדף רנא ע"א
 ביום חמישי והוא יום טוב שביעי קורין חמש בני אדם בפרשת ויהי בשלח
 מתחלת הסדר עד כי אני ה' רופאך : כדף קכ ע"ב
 והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : כדף רנא ע"א
 ביום שמיני קורין חמשה בני אדם בפרשת ראה מן כל הכפור עד אשר
 יצון רך : כדף רצה ע"א
 ואם הוא שבת קורין בו ז' ומתחילים מן עשר תעשר : כדף רצג ע"א
 והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : כדף רנא ע"א
 (את הסימן הזה תקח ביך לדעת סדר קריאת הפרשיות האלה :

משך

לוח קריאת פרשיות המועדים

משך תורא קדש בכספא פסל במדברא

שלח בוכרא

זוה הסדר הוא כשחל פסח כאהר בשבת או בשלישי בשבת או בשבת * ואם
יבא פסח בחמישי בשבת מהפכין סדר הקריאות על דרך זה :

משך תורא פסל בקדשא בכספא במדברא

שלח בוכרא

ולעולם בשבת וחול המועד של פסח קורין בפרשת כי תשא מן דאה אהה
אומר אלי עד כחלב אמו :
בדף רכה ע"א
והמפסיר קורא בפרשת פינחס והקרבתם :
בדף רנא ע"א

בשבעות

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת וישמע יתרו מן בחדש השלישי
עד סוף הסדר :

והמפסיר קורא בפרשת פינחס וביום הכזורים עד ונסכיהם : בדף רנא ע"ב
ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת ראה מן כל הכבוד עד סוף
הפרשה :

ואם הל בשבת קורין בו ז' * ומתחילים מן עשר תעשר : בדף רצג ע"א
והמפסיר קורא בפרשת פינחס וביום הכזורים כאתמול : בדף רנא ע"ב

בתשעה באב

בשחרית קורין שלשה בני אדם בפרשת ואתחנן מן כי תוליד בנים עד אשר
ה' אלהיך נוחן לך כל הימים :

ובמנחה קורין ויחל משה לשאר תעניות :
בדף רעה ע"ב
בדף רכב ע"ב

תם

ע"י הפועל במלאכת הקדש משה בר אהרן

זל ועצר מקק ווירמס ממדינת פפאלין :

אלו הם שמות הטעמים אשר שמנו במקום חוזה אחר והפטרות למען יוכלו
המלמדים יצ"ו ללמוד אל תלמידיהם יז"א לדעת ולהבין הניגון השייך
בקריאת המרשיות וההפטרות :

שמות הטעמים לפי סדר הספרדים :

זָרְקָא מִקַּף שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא פְּזֵר גְּדוּל
יֶרַח בֶּן יוֹמוֹ קֶרְנֵי פָּרָה גְּעִיָּא תִּלְשָׁא אֲזֵלָא
גְּרִישׁ פִּסְקוֹ רְבִיעַ שׁוֹפֵר מֵהוּפֵךְ קִדְמָא תְּרִי
קִדְמִין זִקָּף קִטּוֹן זִקָּף גְּדוּל שְׁלִשְׁלַת שְׁנֵי
גְּרִישֵׁין תְּרִי טַעְמֵי דְרִגְא תְּבִיר מֵאֲרִיךְ טֶרְחָא
אֲתַנְחָתָא דְגֵשׁ יְתִיב תֶּרְצָא שְׁבֹולֵת שְׁבֹולֵת
מִפִּיק בְּרֵיא שְׁבֵא גְעִיָּא גְעִיָּא שְׁבֵא
סוּף פִּסְקוֹ :

זאלה לפי סדר האשכנזים :

זָרְקָא סְגוּלָּ מִנְחָ רְבִיעַ פְּזֵר תִּלְשָׁא גְּדוּלָּה
תִּלְשָׁא קִטְנָה מֵהַפֵּךְ פִּשְׁטָא זִקָּף קִטּוֹן
זִקָּף גְּדוּל דְרִגְא תְּבִיר מֵרְכָא טֶפְחָא
אֲתַנְחָתָא אֲזֵלָא גְרֵשׁ גְּרֵשִׁים יְתִיב פִּסְקוֹ
שְׁלִשְׁלַת יֶרַח בֶּן יוֹמוֹ קֶרְנֵי פָּרָה טֶפְחָא
מִסִּיק מִקַּף סוּף פִּסְקוֹ :

זַרְקָא שְׂרִי פֶזֶר גְּדוֹל קַרְנֵי פֶרֶה תְּלִשָּׂא
תִּרְסָא לְגַרְמִיָּה רַבֵּי עֲפִסִּיק שְׁלֵשֶׁת קַדְמָא
אֲזֵלָא זְקַף גְּדוֹל זְקַף קַטָּן שְׁנֵי גְרִישֵׁין תְּרִין
חוּטְרִין דְּרַגָּא תְּבִיר טַרְחָא מֵאֲרִיךְ שׁוֹפֵר
עֲלוּי שׁוֹפֵר הַפּוֹךְ שׁוֹפֵר יִרְתִּיב שְׁנֵי פֶשְׁטִין
סְמִידָא תַּנְחִירָה בֶּן יוֹמוֹ גֵּיר שׁוֹף פֶּסוּק:

ותשלם כל המלאכה

ברה כחמה ואימה * תורת יי תמימה *

כסף צרוף טווקק שבעתים אשר עד ונה מכל החי מכל בשר נעלם מן העין
היום ביום ראשון לחדש זיו והוא יום שלשים לחדש האביב *

בשנת וסדר והיתה ללחם לאזכרה אשה ליי :

אקרא בקול גדול לאל עליון שהייני והמייאני עד הלום *

להגיה ארז ספר התורה הורה גורת יהלום *

הוא יהיה עמנו כצרותינו לקרב זמן פרוחנו *

ונזכה לחזות בנועם פני משיחנו *

ולכנין בירת תפארתנו *

עם כל ישראל אחינו *

חזק ונתחזק בעד עמנו

מפתחות מפותחות

פתוחי חותם מן הארבעה עשר סדרים

לדעת ולהכין ענין הפרשיות מחוכרות ונפרדות * כשנים הפשוטות
והמעוברות איש על דגלו באותות :

התעו זשג	התסו זשג	התנו זחג	התמו זשג	התלו זחא	התכו השג
התשו הכז	התסו החא	התנו הכז	התמו הכז	התלו גכז	התכו הכז
התעח בשז	התסח גכה	התנח בשה	התמח בחה	התלח בשה	התכח בחג
התעט בחג	התסט זשג	התנט זחג	התמט זשג	התלט זשג	התכט השג
התפ השג	התע השג	התפ השא	התנ הכז	התמ החא	התל הכז
התפא הכז	התעא הכז	התסא גכז	התנא בשז	התמא גכה	התלא בשה
התפכ בשה	התעכ בחה	התסכ בשה	התנכ בחג	התמכ זשא	התלכ זחג
התפג זחג	התעג זשג	התסג זחא	התנג השג	התמג זחא	התלג הכז
התפר הכז	התער הכז	התסר גכז	התנר הכז	התמר גכה	התלר בשז
התפה בשה	התעה בחה	התסה בשה	התנה בשה	התמה זשה	התלה בשה

סדר הפרשיות חיבוריהן והפרדתן

אחר ידיעת סימן השנה : ונרשמו בו ג' כ סימני הפסקת ארבע פרשיות :

השנים הפשוטות

כל הפרשיות הנהוגות להתחבר הם מחוברות חוץ (בו)	מחוקת ובלק :	כחג
(דד)	כולן מחוברות :	בשה
(דד)	כולן מחוברות :	גכה
(וביו)	כולן מחוברות חוץ מחוקת ובלק נצבים וילך :	הכז
(זשו)	כולן מחוברות חוץ מויקרה ל ופקודי חוקת ובלק נצבים וילך :	השא
(זשו)	כולן מחוברות חוץ מחוקת ובלק נצבים וילך :	זחא
(בו)	כולן מחוברות חוץ מחוקת ובלק :	זשג

השנים המעוברות

כולן נפרדו חוץ מחוקת ובלק מטות ומסעי נצבי וילך : (בו)	כחה
כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי : (וביו)	בשז
כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי : (וביו)	גכז
כולן נפרדות : (זשו)	החא
כולן נפרדות חוץ מנצבים וילך : (בו)	השג
כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי נצבים וילך : (בו)	זחג
כולן נפרדו חוץ מחוקת ובלק מטות ומסעי נצבי וילך : (דד)	זשה

כל הפרשיות הנהוגות להתחבר

ארבעה עשר • וסימניך היתה עלי יד יי' : ואשא את שמותם על שפתוך כעבור תכרכני גפשך :

בהר סיני ובחוקות

חוקת ובלק

מטות ומסעי

נצבים וילך

זיקהל ופקודי

תזריע ומצורע

אחרי מות וקדושים

